

Johannes Luth...

Anno 1632

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Johannes Luth...

Christ und...

Die...

ELIS
SINTA
pracep
16
Typis

Johannes Salner

Anno 1632

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

Johannes Salner

ER

LIS

tiepa

SINTA

pracep

16

Typis

EMMANVE-
LIS ALVARI ESO

vicetate I E S V Grammatica-
rum Institutionum

Libri primi Epitome.

SYNTAXEOS ITEM FACILIORA
præcepta ex ejusdem authoris libro se-
cundo descripta.

NISSÆ.

Typis & Sumptibus IOHANNIS
SCHUBART.

Anno
M. DC. XXX.

CC. Primi. Utar. Sam. cl. 1632.
Montis. O. Argentini.

EMMANVE-
LIS ALVARI E SO-

ciegate I E S V Grammatica-
rum Institutionum

Libri primi Epitome.

SYNTAXEOS ITEM FACILIORA
præcepta ex ejusdem authoris libro se-
cundo descripta.

NISSÆ.

Typis & Sumptibus IOHANNIS
SCHUBART.

Anno
M. DC. XXX.

S. C. Primi. Item. Cam. al. b. l. u. n. i. o. n. i. s. O. C. r. y. e. n. t. i. n. i. s.

Terra fenu capit volucres
agitabilis aer

O bſtupui ſteteruntq; conu
et vox faucibus haſit
ſum ex libri Baſiliani

Hieronymi Arciepi
Vitali S. Via.

Symb: Bonam habet mercedem
ſt Vates.

1723

LIBRARIUS
JANUARIUS
1723

DE GE
DE C
NOMIN
FICA

Equibus app
Credibile est
praesul Dia
joni. & h
oder Galt

NOMIN
Nominat
affidua
noscitur. sunt
re proſim ardit
res interu gene
nis masculinum
bre dicebatur
pſerunt. ſed me
PRIMO
nomina de quib
ac multis locis

Terra fons capit volucres
agitatilis aër

O bſtupui ſteteruntq; conc
et vox ſuccibus naru

Sum ex libri Baſiliani

Hieronymi Aſcreſij

Vitalis S. Via.

Symb. Bonam habet mercedem
ſt Vates

IV. 23.

DE GE

DE C

NOMIN

EICA

Equibus app

Credibile est

pralul Dia

ſuſſ. & h

der Gult

NOMIN

ſignificat

aſſidua &

ſolentur: ſunt

re pro ſuo arbit

res inveniunt

naſſantur in

bre dicebat

ſervant, ſervant

PRIMO v

nomina de quib

ac multu locu

DE GENERIBUS

DE GENERIBVS
NOMINVM QVÆ EX SIGNI-
FICATIONE COGNOS-
CUNTUR.

QVÆ maribus solum tribuun-
tur mascula sunt.
Mascula censentur specie depi-
cta virili.

Et quibus appositam tantum tribuisse virile
Credibile est veteres, latro, vir, Mörder. cœu
præsul Diaconus Probrisse. Prælati oder Wi-
thent. & holpes. Hosti nob Hospodar. Wirt
oder Gast.

NOMINUM GENUS PARTIM EX
significatione, partim ex positione, partim ex
affixione & diligenter auctoram lectione cog-
noscitur: sunt enim quedam quorum genere va-
riè pro suo arbitratu mutantur scriptores, quæ vete-
res interit generis appellant. Ciceronis etate ge-
nus masculinum Virile, femininum verò Mulie-
bre dicebatur. Quintilianus, & qui post eam scrip-
serunt, ferè masculinum & femininum appellant.

PRIMO vespiculo continentur quædam plurima
nomina de quibus nonnulli Grammatici dispersè
ac multis locis legarunt, cujusmodi sunt Scriba,

DE GENERIBUS

DE GENERIBVS
NOMINVM QVÆ EX SIGNI-
FICATIONE COGNOS-
CUNTUR.

QVÆ maribus solum tribuan-
tur mascula sunt.

Mascula censentur specie depi-
cta virili.

Et quibus appositum tantum tribuisse virile.
Credibile est veteres, latro, coit, Mörder. cœu
præful Diæla neq Prodesse. Prælat/eder Di-
Jewst. & hospes. Hosti neq Hospodur. Wirt
oder Galt.

NOMINVM GENUS PARTIM EX
significatione, partim ex positione, partim ex
assidua & diligenti authorum lectione cog-
noscitur: sunt enim quedam quorum genere va-
riet pro suo arbitrata utuntur scriptores, quæ vete-
res inexti generis appellant. Ciceronis ætate ge-
nus masculinum Virile, fœmininum verò Mulie-
bre dicebatur. Quintilianus, & qui post eam scrip-
serunt, fere masculinum & fœmininū appellant.

PRIMO versiculo continentur quæ plurima
nomina de quibus nonnulli Grammatici dispersè
ac multis locis legarunt, cujusmodi sunt Scriba,

Wiſſar/ Schreiber. *Laniſta*, Wiſſer ſtormerſt/
 Fuchmaſter/ Frenſcher. *Scurra*, ſtuerak, in.
 lat/ Eotterbub/ Speyvogel. *Rabula*, Rieentſ/ vti.
 geſtumer Schwäger. *Lixa*, Ruchar Wegenſtey/
 a *Imyvac*/ Ende/ hoch. *Cacula*, Padiſt wo.
 genſt/ Troſtbub. *Nauta*, Plawec, Schiſman/
Bibliopola, Ruch Prodawac Duch/ lücher. *Predo*,
 laup/ gut/ Raferniſ/ Rauber. *Comello*, mrdac
 Graſtu/ Sipeho/ Traaſ/ Schlemmer. *Conſul*,
 Konſel/ Bürgermaſter *Tubicen*, Trubac Trom.
 meter. *Tibicen*, Piſſec, Gletenſteſſer. *Vas*, vadis,
 Rutoſtne/ to Priemne ſtawp/ Leib Bürg. *Verres*,
 Ranco/ Eber der nicht geſchnitten. *Aries*, Sto.
 pec/ Wieder. *Edilis*, Biedniſt nad ſtamentſt/
 Bawherr. *Pras*, Rutoſtne/ a Penige/ Gelt Bürg.
Arabs, Arab/ Ein Araber. *Ibnix*, Ebraſ/ Einer
 auß Thracia/ *Phryx*, Nêde/ a Phrygie/ einer auß
 Phrygia. *Rex*, Kral/ Künig. *Cilix*, Enliſch/ Ei.
 ner auß Sicilia: omnia deniq; tum propria, tum
 appellativa, que marem ſive rationis participem,
 ſive expertem ſignificant.

ANGELORVM, demonum, deorum, ventorum
 nomina ſunt generis masculini, non quod mares
 ſint, ſed quod ſpecie quadam & ſimilitudine ma-
 res imitentur, ut Raphaël, Aſmodeus, Pluto,
 Syn Saturna a Dyis Pefelnij Kral/ Ein Gott
 der Hellen des Saturni vnd Dyis Sohn Japex,
 Wiſſer geden tat zimenewany/ Nam eines Wm.
 des so

TER.

TERTIO ven-
 rig, exiſtma-
 verum cum ad
 mittant potius
 ſunt Homo,
 Latro, ſent/
 Schier. *Vigil*,
 Nachwächter.
Cocles, Gedno
 Gepdec/ Reuter
 wohnen/ Ver
 ieraſd genus.

Hoc eodem te
 forte obſcien,
 Maſſ. *Turtur*
 juſdem generis p
 nſicare.

FOEmineum

lungiro femin

Quaq; adjecti

ru

Qua neutro ap

to.

Dax, Nymph.
 floribus muliebr
 cauſam generis ſu
 Diuſibonin Ca

Piſſar/ Schreiber. Lanista, Wiſſer ſtormſtrek
 Fuchmaſter/ Freyſchier. Scurra, ſtuer af. u.
 laf/ Forterbub/ Spewvogel. Rabula, Keentſt/ vñ
 geſtumer Schwäger. Lixa, Ruthar Wogenſtey/
 a Dm̄wac/ Gude/ ſoch. Cacula, Paſcholt wo
 genſt/ Treſtbub. Nauta, Plawec. Schiſman/
 Bibliopola, Kuch Prodawac Ducht/ ſcher. Predo,
 laup/ zuit/ Raſerniſt/ Rauber. Comello, mrdac
 Starck/ Stweho/ Graß/ Schlemmer. Conſul,
 Keuſſel/ Burgermaſter. Tubicen, Trubac/ Trom
 meter. Tibicen, Piſſiſec/ Stetupſeiſſer. Vas, vadis,
 Kufogmē/ to Priſcinē glawy/ Leib Bürg. Verres,
 Kancz/ Eber der nicht geſchnitten. Aries, Eto
 pec/ Wieder. Edilis, Bredniſt nad ſtamentit/
 Damberr. Pras, Kufogmē/ ja Penige/ Belt Bürg.
 Arabs, Arab/ Ein Araber. Thm̄x, Thrat/ Einer
 auß Thracia/ Phryx, Nēdo/ Phrygie/ einer auß
 Phrygia. Rex, Kral/ König. Cilix, Colich/ Ei
 ner auß Sicilia: omnia denig, tūm propria, tūm
 appellativa, quæ marem ſive rationis participem,
 ſive expertem ſignificant.

ANGELORVM, demonum, deorum, ventorum
 nomina ſunt generis maſculini, non quod mares
 ſint, ſed quod ſpecie quadam & ſimilitudine ma
 res imitentur, ut Raphaël, Aſmodeus, Pluto,
 Syn Saturna a Dp̄ys Pefelnij Kral/ Ein Gott
 der Hellen des Saturni vñ Dp̄is Sohn. Jap̄yx,
 Wirt geden tat zimeneiwany/ Nam eines Wirt
 des do

TER-

TERTIO ver
 rig, exiſtman
 veram cum ad
 mitant potius
 ſunt Homo, &
 Latro, den/ D
 Zichter. Vigil,
 Nachwächter.
 Cocles, Hedno
 Geyder/ Nutter
 trophonen/ Ver
 tera id genus.
 Hoc eodem ti
 ſorē obijcient,
 Mauf. Turtur
 juſdem genera
 niſicare.

FOEmineum
 p
 lungiro ſœmin
 Quaq; a djecti
 ru
 Quæ neutro app
 to.

Da, Nympha
 floribus muliebri
 cauſam generis ſu
 Dm̄ſtbonen. Cu

TERTIO versiculo complexi sumus ea, quæ ple-
rig, existimant esse communia duorum generum
verùm cum adjectivum masculinum duntaxat ad-
mittant potius masculina censenda sunt: qualia
sunt Homo, Eilewet / Mensch. Fur, Zlodég / Dieb /
Latro, Lerr / Mörder. Pugil, Sfirmayr / Siles /
Fechter. Vigil, id est, nocturnus custos, Ponceney /
Nachwächter. Præsul, Prelat neq. Bischof, Prelat.
Cocles, Gednowsky, Der nur ein Aug hat. Eques,
Gejdec / Reuter, oder Ritter. Exul, Zmirast / schwe-
dohnanen / Vertriebener aubm Vaterlande & ca-
tera id genus.

Hoc eodem tertio versiculo ita satisfacies, qui
forè obijcient, Lepus, Jagd / Raß. Mus, Whis /
Maus. Turtur, Dirdicka / Turrtel / & alia e-
iusdem generis promiscua marem & feminam sig-
nificare.

FOEmineum dices, quod fœmina sola re-
poscit

Iungito fœmineis muliebri prædita forma.

Quæq. adjectivum tantum muliebri requi-
runt.

Quæ neutro appposito gaudent, neutralia sun-
to.

DEÆ, Nymphæ, furia, cum à poëtis, cum à pi-
ctoribus muliebri forma depinguntur ob quam
causam generis sunt fœminini. OPERÆ, Dila /
Dienstboten. Custodia, Straß, Waach, Vigilia,
necntij

TERTIO versiculo complexi sumus ea, quae plerique existimant esse communia duorum generum veram cum adjectivum masculinum duntaxat admittant potius masculina censenda sunt: qualia sunt Homo, Elowet / Mensch. Fur, Bledäg / Dieb / Latro, Herr / Wörder. Pugil, Sfermyr / Socol / Fecteer. Vigil, id est, nocturnus custos, Ponooney / Nachwächter. Praesul, Prelat nebst Bischof / Prelat. Cocles, Gednowefy, Der nur ein Aug hat. Eques, Gezdec / Reiter, oder Kitter. Exul, Zoltrast / Schwertbrünnener, Vertreibener außm Vaterlande & cetera id genus.

Hoc eodem tertio versiculo ita satisfacies, qui forte obijciunt, Lepus, Zagit / Naab. Mus, Wils / Maus. Turtur, Ortelica / Turcktaub / & alia ejusdem generis promiscua marem & feminam significare.

FOemineum dices, quod foemina sola re-

poscit

lungitro foemineis muliebri praedita forma.

Quaeque adjectivum tantum muliebri requirunt.

Quae neutro appposito gaudent, neutralia sunt.

Dea, Nympha, furia, cum à poetis, cum à pictoribus muliebri forma depinguntur ob quam causam generis sunt feminini. OPERA, Dila / Dienstboten. Custodia, Straz, Waach. Vigiliae, nocent

noentis Geroni; Machinwaach. Exrabie; Mastar;
Schaatwaach; etiam cum homines ipsos signifi-
cant, adjectivum femininum postulant, quare ge-
neris sunt feminini. Cic: ad Att. l. 1. Opera Clo-
diane pontes occupant. Item ad Q. Frat. l. 1.
Operas autem suas Clodius confirmat. Trajanus
ad Plinium lib. 10. Nihil opus est mihi Secunde.
Charissime, ad continendas custodias plures com-
militones converteri.

BESTIA, Eusei Dwer, Dager; Hares Thier.
Bellus, Dwaale a Spasmorte hewade; Wianta-
mus Thier. Pecus pecudis, Vastens dwerbier. Ale-
sterley Bieh. Adu; Vrat; Vogel; Et quae sunt ge-
neris ejusdem feminina sunt, quoniam mares etia-
m significant: bestia enim non minus lupum, e-
quum, leonem, quam lupam, equam, leonem signi-
ficat. Idem de Epicenis quae sunt generis feminini
dictum sit, ut Vulpes, Lissa; Guach; Aquila, Drel;
Adu; Noctua; Dant; Retan; Cows; Machinwa-
chus: haec enim adjectivum femininum postu-
lant, quamvis utrumque sexum significant. Sed de
Epicenis scio loco.

EST Commune datum, sexuum, quod claudit
utrumque.

Articulo gemino, veluti bos, Buul; Krawat;
Dus; eor; Hinder; foris, & hostes. Neprucl;
Hanon.

NOMEN commune dativum generum est, quod
marem feminam ita significat, ut adjectivum ma-
culino

culino adjunga-
ris Romanus
Bürger; Affis
Schwaag; cu-
Nist; fa; Nö-
Dribuzna; in-
gnificamus Q-
ossima hostis.
nerum non ita n-
ijciam pauca n-
res imitatione a-

Antistes, P-
Meladenc; /
Piorot; W-
des Batten; /
Mawlawnafe-
Affinis, Pij-
Wogal; Kie-
an; Bürger; c-
gnitum; des ein-
dos, Kiez; P-
Ee comes, S-
que entis, /
Gwinte; w pf-
Happeman; a-
dine; eho Bch-
Rodic; Datt-

necniſi Wönniſt Maſchwaach. Excubie, Maſkar
Schaatwaach; etiam cum homines ipſos ſignifi-
cant, adjectivum ſemininum poſtulant, quare ge-
neris ſunt ſeminini. Cic. ad Att. l. 1. Opera Clo-
dianæ pontes occupant. Item ad Q. Frat. l. 1.
Operas autem ſuas Clodius confirmat. Trajanus
ad Plinium lib. 10. Nihil opus eſt mihi Secunde.
Chariſſime, ad continendas caſtodias plures com-
miliones converti.

BESTIA, diſta Züer, Dinger, Würes Thier.
Bellua, Diuoke a Sportuorie homade, Grantar-
mes Thier. Pecus pecudis, Paſſent debuiet. Al-
terien Vieh. Aſis, Prati, Vogel. Et quæ ſunt ge-
neris ejuſdem ſeminina ſunt, quæ uero mares eti-
am ſignificent: beſtia enim non minus lupum, e-
quum, leonem, quàm lupum, equum, leonem ſignifi-
cat. Idem de Epicænis quæ ſunt generis ſeminini
dictum ſit, ut Vulpes, diſta Fuchſ Aquila, Drel-
Adler, Noſtar, Dant, Weim, Gowa Maſchweim.
Nauſ: hæc enim adjectivum ſemininum poſtu-
lant, quæ uero utrumque ſexum ſignificent. Beal de
Epitanis ſuo loco.

EST commune dæum, ſexum quod claudit
utrumque.

Articulo gemino, veluti bos, Wuel, Krawal
Dus, eorū Wüer, foris, & hoſtes. Neptriel
Wüder.

NOMEN commune dæum generum eſt, quod
marem ſeminam ita ſignificent, ut adjectivum in-
culino

culino adju-
vis Romanus
Bürger, Affin
Schwager, cu
Affin, ta, No
Pribuzna, mi
gnificamus. Q
oſſima hoſtis.
nerum non ita n
jeiam pauca u
res imitatione

Antiles, P
Meladene, E
Piorot, W
des Dattin
Mauluwnaſt
Affinis, P
Wogal, K
am Bürger, c
glnema, der ein
dos, Kneiz, P
Et comes, S
que canis, I
Grotal, w p
Happman, a
din et cpo W
Kodis, Dattin

culino adjungatur cum marem significat, ut *Civis Romanus*, *Wessuan* *Kainstey*, *Römischer Bürger*, *Affinis meus*, *Witwe* *Bräutigam*, *meine Schwager*, cum viros. *Civis Romana*, *Wessita* *Kainsta*, *Römische Bürgerin*, *Affinis mea*, *Witwe* *Bräutigam*, *meine Schwägerin*, cum feminas significamus. Quint. l. i. c. 2. *Saducorum* perniciosissima hostis. *Quæ Communia sunt* duorum generum non ita multa sunt, nam præter hæc quæ subiiciam pauca nisi fallor, reperiuntur apud auctores imitatione dignus, qui nunc exarant.

Antistes, *Prelat* / *Erstender* / *juvenis*, *Meladene* / *Dorosty* / *Jungerman* / *vates*, *Priore* / *Wissager* / *patrielis*, *Bratranck* / *des Vattern Bruders Kinde* / & *infans*, *Neuluwnahto* / *Dorosty* / *Kinde*.

Affinis, *Präbuzny* / *Schwager* / *miles*, *Wogal* / *Kriegsman* / *cum eive* *Wessitan* / *Bürger* / *cliente*, *Porucany* / *wohrag* / *glinemu* / *des eins Schimmers bedarf* / *Sacerdos*, *Kniez* / *Priester*.

Et comes, *Spoluchutce* / *Wesgefell* / *atque canis*, *Pis* / *Fistu* / *Hund* / *sus*, *Swinte* / *w pr* / *Schwein* / *dux*, *Wuodée* / *Hauptman* / *authorq*; *Zacina* / *et a pueros* / *dine* / *et ho* *Beheber* *eines dings* / *parensque*, *Kodie* / *Vatter* *oder Mutter*.

Munici-

culino adjungatur cum marem significat, ut *Civis Romanus*, *Wessian Raimley*, *Römischer Bürger*, *Affais meus*, *Wiesig Preibuznen*, *mein Schwager*, *cum viros*, *Civis Romana*, *Wessica Rymta*, *Römische Bürgerin*, *Affais mea*, *Ma Preibuzna*, *meine Schwägerin*, *cum feminas significamus*. Quint. l. 1. c. 2. *Sandorum perniciosissima hostis*. Quæ Communia sunt deorum generum non ita multa sunt, nam præter hæc quæ subijciam pauca nisi fallor, repeririuntur apud auctores imitatione dignus, qui nunc extant.

Antistes, *Prelat* / *Flüsternder* / *juvenis*, *Mladenec* / *Dorostly* / *Jungerman* / *vates*, *Priorel* / *Wessager* / *patruelis*, *Bratranec* / *des Vattern Bruders Kinde* / & *infans*, *Neuluwakto* / *Dorostly* / *Kinde*.

Affais, *Preibuzny* / *Schwager* / *miles*, *Wogal* / *Kriegsman* / *cum eive* *Wessian* / *Bürger* / *cliente*, *Poruceney* / *wogras glnemu* / *der eins Schminers bedarf* / *Sacerdos*, *Kniez* / *Priester*.

Et comes, *Spoluchutce* / *Wessgetly* / *atque canis*, *Pis* / *Fisla* / *Mundt* / *sus*, *Swintale* / *w pf* / *Schwein* / *dux*, *Wuodce* / *Happiman* / *authorq*, *Zacimata* / *a puopo* / *dinici echo* / *Beheber eines dings* / *parensque*, *Kodic* / *Vatter oder Mutter*.

Munici-

Municipi, Spoluméssin / Mitbürger /
conjux, Mänz / Gemahl / adolescens,
Mädchen geßcé roßuch / Jüngling / au-
gur adhærent, Præcōp / Hadoč / Weissas-
ger.

Catul. Nuptial. Carra.

Cernitis innuptæ juvenes.

Perf. Satyr. 6.

age si mihi nulla.

Iam reliqua ex amicis patruelis, nulla pro-
neptis

Nulla manet patru.

Quint lib 6. de peroratione: Tum ille alio-
qui vir facundus inopinata rei causa obmutuit, &
infantem suam frigidissimè reportavit. Cicero
post reditum in Senat. Tu affinem tuam filiam
meam superbissimis & crudelissimis verbis a geni-
bus tuis repulisti. Ovid: Epi. 11. Et rudis ad par-
tus, & nova miles enim. Quod fortasse non leges
alibi cum adjectivo feminino junctum.

Horatius 2. ode. 18.

Nec Laconicas mihi

Trahunt honestæ purpuras clientes.

Cic. pro Corn: Sacerdotem illam civem Roma-
nam factam non esse. Val: Max. lib. 5. cap. 1.
Libertati quas aptiores comites quam huma-
nitate & elementiam dederim? Cic. 2. A-
cad. Ego verò ipse & magnus quidem sum opina-

cor, non enim su-
sc dirigo non ad
Qua fidunt
Vt ait Aratus.

Optima tu pro-

Quo fugis excla-

Municipem su-

Terent.

Cumq; huic v-
cere inju-

Angur tam narun-

Theb. Simq; aug-

Ceterorum e-

untur, non putav-

JUDEX genere

loquens.

Et sumus, ut f-

VIGIL cum

substantivum plan-

cum adjectivis ma-

gilantem significa-

labam exeuntium

lini quam semini-

mus vigil, custos

auris, febris, apu-

positum etiam jun-

Municipi, Spolumēssicūn/ Mithbürger/
conjunx, M. nzel/ Gemahl/ adolescens,
Meladeneē gessicē rostuch/ Jüngling/ au-
guradhærent, Pračov/ Hahoc/ Weissas-
ger.

Catul. Nuptial. Carra.

Cernitis innuptæ juvenes.

Perf. Satyr. 6.

-- age simihi nulla.

Iam reliqua ex amicis patruelis, nulla pro-
nepris

Nulla manet patru.

Quint lib 6. de peroratione: Tum ille alio-
qui vir facundus inopinata rei causa obmutuit, &
infantem suam frigidissimè reportavit. Cicero
post reditum in Senat. Tu affinem tam filiam
meam superbissimis & crudelissimis verbis à geni-
bus tuis repulisti. Ovid: Epi. 11. Et rudis ad par-
tus, & nova miles enim. Quod fortasse non leges
alibi cum adjectivo & feminino iunctum.

Horatius 2. ode. 18.

Nec Laconica mihi

Trahunt honestæ purpuras clientes.

Cic. pro Corn: Sacerdotem illam civem Romæ,
nam factam non esse. Val: Max. lib. 5. cap. 1.
Libertate quas aptiores comites quam huma-
nitate & clementiam dederim? Cic. 2. A-
cad. Ego verò ipse & magnus quidem sum opina-

ror, non enim su-
sic dirigo non ad
Qua fidu
Vt ait Aratus

Optima tu pro

Quo fugis excla
P

Municipem su

Terent.

Cumq; huic v

cere inje

Angur tam raru

Theb. Simq; au

Ceterorum e

untur, non putar

Judex genere

liquens,

Et sumus, ut fi

VIGIL cum

substantivum plan

cum adjectivis m

gilantem signifi

labam exeuntium

lini quam semini

mus vigil, custos

auris, febris, apu

positum etiam jux

tor, non enim sum sapiens, & meas cogitationes
sic dirigo non ad illam parvum Cynoro suam,

Qua fidunt duce nocturna Phœnices in alto,
Vt ait Aratus.

Ovid 4. Fastid.

Optima tu proprii nominis author eris.

Idem in 8. Metam.

Quo fugis exclamat meritorum authore relicta?

Plin. lib. 35. cap. 11.

Municipem suam dixit.

Terent. Andr. act. 3. II. scœ. 2.

Cumq; huic veritus est optima adolescenti fa-
cere injuriam.

Augur tam rarum est, quàm Miles. Sat. 9.

Theb. Simq; augur cassa futuri.

Ceterorum exempla, quoniam facilè inveni-
untur, non putavimus adhibenda Lucan l. 10.

JUDEX genere muliebri usus est, de Cleopatra
loquens.

Et sumus, ut fatear, tam seva judice fontes.

VIGIL cum nocturnum custodem significat,
substantivum plane est virile: jungitur enim
cum adjectivis masculinis tantum: cum verò vi-
gilantem significat, more adjectivorum in Is, syl-
labam exeuntium, cum substantivis, tam mascu-
lini quam femini generis jungitur: hinc ani-
mus vigil, custos vigil, custodia vigil, flamma,
auris, febris, apud poetas. Pervigil ex eo com-
positum etiam jungitur utrique generi; unde ig-
nis

tor, non enim sum sapiens, & meas cogitationes
sic dirigo non ad illam parvum Cynoro suam,

Qua fidunt duce nocturna Phœnices in alto,
Vt ait Aratus.

Ovid 4. Fastid.

Optima tu proprij nominis author eris.

Idem in 8. Metam.

Quo fugis exclamat meritorum authore relicta?

Plin. lib. 35. cap. 11.

Municipem suam dixit.

Terent. Andr. act. 3. II. sce. 2.

*Cumq; huic veritus est optima adolescenti fa-
cere injuriam.*

Augur tam rarum est, quàm Miles. Sat. 9.

Theb. Simq; augur cassa futuri.

*Ceterorum exempla, quoniam facillè inveni-
untur, non putavimus adhibenda* Lucan l. 10.

*JUDEX genere muliebri usus est, de Cleopatra
loquens.*

Et sumus, ut fatear, tam seva judice fontes.

*VIGIL cum nocturnum custodem significat,
substantivum plane est virile: jungitur enim
cum adjectivis masculinis tantum: cum verò vi-
gilantem significat, more adjectivorum in Is, syl-
labam exeuntium, cum substantivis, tam mascu-
lini quam femini generis jungitur: hinc ani-
mus vigil, custos vigil, custodia vigil, flamma,
auris, febris, apud poetas. Per vigil ex eo com-
positum etiam jungitur utrique generi; unde ig-*

B

no

nis custodia pervigil apud eosdem poëtas. Im-
que instar adjectivorum communia sunt duorum
generum.

A, litera terminata qua à verbis oriuntur,
ut Auriga, Karpf / Subman / Homicida,
Wrazeolnß / Menschenmörder. Parrici-
da, Waprodicw swp / Batteredder /
Transfuga, Docēplec / Flügtiger. Adve-
na, Pripoy / Fremdder der anderswo hers
kompt. Conviva, Spoluhodomus / Gast.
Agricola, Worac / Ackerman: & id ge-
nus alia, docent Grammatici esse generis commu-
nis: quæ quidem nondum quod meminerim, cum
fæminino adjectivo juncta inveni, præter unum
apud Pomponium authorem vetustissimum, qui à
Prisciano lib. 5. citatur. Conveni, inquit, omnes
convivas meas. NEMO, genere fæminino re-
peritur apud Plaut: Mercat:

De lanificio neminem metuo una atate quesit.
Titinnius apud Priscianum lib. 6. Neminem
bonam dixit.

Quod rogas, neminem decet bonum.

ADJECTIVA, quæ in Is, syllabam exeunt,
si substantiva masculini & fæminini generis ad-
mittant, ut Fortis, Spluß / Starck. Gra-
vis. Lēß / wazß / Schwär. Item com-
parativa in OR, inter communia duorum gene-
rum numerantur. Varro in libris de Analogia,
genere

genera nominum
ria, Commune d
riculi huc & huc
genus definitio
no sine promiscu
jus rei causam

EST commu
ni omni

HUC tantu
quæna positi
Estiaß / S
Schmidt. An
Docens, Dēy
cum / nprj
thi Bub. F
que / æmāß. A
ny / Dichtes wer
en / Popetom
quorum quatuor
sus: sunt numera
hec enim omni ge
ribus Grammatic
proximum, de qu
re frequentissime
generis: Cuius est
a. sive de Catholi

nis custodia pervigil apud eosdem poëtas. Imque insiar adjectivorum communia sunt duorum generum.

A, litera terminata quæ à verbis oriuntur, ut *Auriga*, *Karpjß* / *Subman* / *Homicida*, *Wrazeolnjß* / *Menschenmörder*. *Parricida*, *Wahrodic* / *swyß* / *Battermörder* / *Transfuga*, *Docçplec* / *Flüchtiger*. *Advena*, *Prjßpojß* / *Stimdder der anderßwo herß kompt*. *Conviva*, *Spoluhodowniß* / *Gast*. *Agricola*, *Worac* / *Actßman*: & id genus alia, docent Grammatici esse generis communis: quæ quidem nondum quod meminerim, cum feminino adjectivo juncta inveni, præter unum apud Pomponium autorem vetustissimum, qui à Prisciano lib. 5. citatur. *Conveni*, inquit, omnes convivas meas. NEMO, genere feminino reperitur apud Plaut: *Mercat*:

De lanificio neminem metuo una atate quesit. *Titinnius* apud *Priscianum* lib. 6. *Neminem bonam dixit*.

Quod rogas, neminem decet bonum.

ADJECTIVA, quæ in Is, syllabam exeunt, si substantiva masculini & feminini generis admittant, ut *Fortis*, *Epluß* / *Starß*. *Gravis*. *Leßß* / *woßß* / *Sowär*. Item comparativa in OR, inter communia duorum generum numerantur. *Varro* in libris de *Analogia*, genere

genera nominum
ria, Commune d
riculi hic & h
genus definitio
no sive promiscu
jus rei causam

EST commune
nit omni

Hic tantu
que una positi
Est illius / &
schwindt. An
Docens, Dc
cunus / nprjß
ßßß Bab. F
gut / gemäß. D
ny / Nichts wer
en / Popotom
quorum quatuor
sus: sicut numeri
hec enim omni g
ribus Grammatic
proximum, de q
re frequentissime
generis: Cui eff
2. sive de Canticis

genera nominum articulis solet definire, ne mire-
ris, Commune duorum a nobis appellatum, cui ar-
ticuli hic & haec preponuntur. Scio quosdam hoc
genus definitionis fastidire. De genere Epicæ-
no sive promiscuo postremo loco dicendum est, cu-
jus rei causam ibidem exponemus.

EST commune trium, generi quod conve-
nit omni.

HUC tantum spectant nomina adjectiva.
que una positione contenta sunt, ut Felix,
Stiastny / Glückselig. Velox, Rychly / ge-
schwindt. Amans, Welliglich / Liebend.
Docens, Böhly / Lehrend. Nequam, Ni-
ceman / neprühodon / Schalk / nichts wer-
ther Sub. Frugi, Prüdhon / Nüßlich /
gut / gemäß. Nihil, Niceman / neprühods-
ny / Nichts werth / Banus. Presto, Präto-
men / Pobotomé / gegenwärtig / zur hand.
quorum quatuor postrema non inclinantur in ca-
sus: sicut numeralia a quatuor usque ad centum:
haec enim omni generi conveniunt, unde a vete-
ribus Grammaticis hoc genus, Omne dicitur: &
proximum, de quo modo egimus, Commune: qua-
re frequentissime loquuntur sic, Felix est omnis
generis: Civis est generis communis: Probus lib-
er sive de Catholicis nominum (sic enim veteres
praecepta

genera nominum articulis solet definire, ne mireris, Commune duorum à nobis appellatum, cui articuli hic & haec praeposuntur. Scio quosdam hoc genus definitionis fastidire. De genere Epicæno sive promiscuo postremo loco dicendum est, cuius rei causam ibidem exponemus.

EST commune trium, generi quod convenit omni.

Hic tantum spectant nomina adjectiva, quae una positione contenta sunt, ut Felix, Gestastoy / Glückselig. Velox, Rychly / geschwindt. Amans, Willigich / Liebend. Docens, Bëhch / Lehrend. Nequam, Nisemny / neprühonný / Schalk / nichts wersther Bub. Frugi, Prühonný / Nüßlich / gut / gemäß. Nihil, Nisemny / neprühonný / Nichts wersther / Banus. Præsto, Prætor in / Pobotomé / gegenwärtig / zur hand. quorum quatuor postrema non inclinantur in casus: sicut numeralia à quatuor usque ad centum: haec enim omni generi conveniunt, unde à veteribus Grammaticis hoc genus, Omne dicitur: & proximum, de quo modo egimus, Commune: quare frequentissimè loquuntur sic, Felix est omnis generis: Civis est generis communis: Probus lib. 2. sive de Catholicis nominum (sic enim veteres

B 2

praecepta

præcepta universalis sive perpetua, ut in Latinum convertit Quintilianus lib. 2. cap. 13. appellabant) ait Verna & Advena esse omnis generis, dicimus enim, inquit ille, verna puer, verna puella, verna mancipium: quo argumento scurra lixa, naum, & alia quam plurima ejusdem generis: nam substantiva nomina generis masculini, ex quibus feminina non oriuntur, omnibus generibus hoc modo adjungi possunt. Cur enim non dicam vidisse me puerum scurram, puellam scurram, & mancipium scurram? At si masculinum ex se facit femininum, aliter loquar: dicam enim puerum pedisequum, puellam verò pedisequam: nam pedisequus ex se facit pedisequam, ut Rex, Reginam, Magister, Magistrum.

JUDEX, Saudce / Richter / Comes, Spö-
luchudce / Gefährte auffm Weg. Ruricola,
Woräe / Ackermann. Alienigena, Eyzotodoc / Ausländer. Indigena, Eurobilp / Einheimischer. Testis, Swédec / Zeuge. Author, Zäcinatel / neb Püwood nei cého / Meister / Anfänger / quamvis cum neutris juncta reperiantur, non ideo tamen adjectiva omnis generis censenda sunt, cum plane sint substantiva, figuratèq; neutris adjungantur.

Lucanus libro primo, Credidimus fati, utendum est iudice bello,

Idem 5. Si fortuna feret rerum nos summa sequetur, Imperiumq; comes. Ovid.

praecepta universalia sive perpetua, ut in *Latino* convertit Quintilianus lib. 2. cap. 13. appellabant) ait *Verna* & *Advena* esse omnis generis, dicimus enim, inquit ille, *verna puer, ver-na puella, verna mancipium*: quo argumento scurra *lixa, naum*, & alia quam plurima ejusdem erunt generis: nam substantiva nomina generis masculini, ex quibus feminina non oriuntur, omnibus generibus hoc modo adjungi possunt. Cur enim non dicam vidisse me, puerum scurram, puellam scurram, & mancipium scurram? At si masculinum ex se facit femininum, aliter loquar: dicam enim puerum pedisequum, puellam verò pedisequam: nam pedisequus ex se facit pedisequam, ut *Rex, Reginam, Magister, Magistrum*.

JUDEX, Saudee/Richter/Comes, Spode/luchudee/ Gefährte auffm Weg. Ruricola, Woräe/ Ackermann. Alienigene, Eyzorodec/ Ausländer. Indigena, Eutodilp/ Einheimischer. Testis, Swédec/ Zeuge. Author, Zacinatel neb Püwob nêi cêho/ Dichter/ Anfänger/ quamvis cum neutris juncta reperiantur, non ideo tamen adjectiva omnis generis censenda sunt, cum plane sint substantiva, figuratèq; neutris adjungantur.

Lucanus libro primo, Credidimus fati, utendum est iudice bello,

Idem 5. Si fortuna feret rerum nos summa sequetur, Imperiumq; comes. *Ovid.*

DI
C
Tempor
G
Neg, vime
Dixisse bu
Hol
Testis Me
Illiam pe
SUNT Q
miandi accusa
ni meri plurali
Bot, atq; Ri
Locuples, Bop
Reliquan liegen
ny/ Hoanp/ B
mor, Pamati
duet. Superstes
Solpes, Bdramp
verlekt. Ales, S
Olaupha woh
Teretia, quo G
est) Ex quatuor
rior, pauperior:
pauperrimus, lo
quod plane docet
adjectivum est, i

Ovid. 4. Tristib.

Tempore ruricola patiens sit taurus anatri.

Gellius lib. 2. cap. 24.

Neg, vino alienigena, sed patrio usuros.

Plin. lib. 14. c. 6.

Dixisse hospiti de indigena vino.

Horat. 4. Carm. ode 4.

Testis Metaurum flumen, & Asdrubal.

Virgil. 10.

Illiam petijt satis auctoribus, esto.

SUNT QUÆDAM omnis generis, quæ nominandi accusandi atq; vocandi casibus neutris ni meri pluralis carent: qualia sunt *Dives, Bohaty, Reich, Pauper, Chubey, Arm, Locuples, Bohaty na pozemsky, Statecky, Reich an liegenden Gütern, Vber, Bode ny, Hoqny, Fruchtbar, Ubersüßig, Memor, Pamatugich, Paméllwy, Inges denck, Superstes, Pozuostaly, Uverbleibend, Sospes, Zoramy, Ezerstwy, Gesundt, vns verlegt, Ales, Rychly, Geschwindt, Teres, Olauhya wobly, Rundt vnd lang.* (nam Teretia, quæ Gellius est usus parum usitatum est) Ex quatuor primis sunt comparativa divior, pauperior: è nonnullis etiam superlativa pauperrimus, locupletissimus, Uberrius: id quod planè docet adjectiva esse. Dis etiam adjectivum est, unde ditia regna, & comparativum

Ovid. 4. Tristib.

Tempore ruricola patiens fit taurus anatri.

Gellius lib. 2. cap. 24.

Neg. vino alienigena, sed patrio usuros.

Plin. lib. 14. c. 6.

Dixisse hospiti de indigena vino.

Horat. 4. Carm. ode 4.

Testis Metaurum flumen, & Asdrubal.

Virgil. 10.

Imliam petijt satis auctoribus, esto.

SUNT QUÆDAM omnis generis, quæ nominandi accusandi atq; vocandi casibus neutris in meri pluralis carent: qualia sunt Divæ, Bohatny / Reich / Pauper, Ebubey / Arm / Locuples, Bohatny na pozemský / Klatecyh / Reich an liegenden Gütern. Vber, Bode ny / Nogny / Fruchtbar / Ubersüßig Memor, Pamatugich / Paméllwy / Inges denck. Superstes, Pohuostaly / Ueberbleibend. Sosses, Zdrawy / Ezerstwy / Gesund / vns verlegt. Ales, Kychly / Geschwindt. Teres, Dlauhy a wobly / Rundt vnd lang. (nam Teretia, quo Gellius est usus parum usitatum est) Ex quatuor primis sunt comparativa divior, pauperior: è nonnullis etiam superlativa pauperrimus, locupletissimus, Uberrimus: id quod planè docet adjectiva esse. Dis etiam adjectivum est, unde ditia regna, & comparativum

erum ditior, & superlativum ditissimus. Valer. lib. 2. Dives & prepotens natura regnum scrutatus &c.

Ovid 2. Trist.

Divitijs ingenij est ingentia Caesaris acta scribere. Horat. 1. Epist. Sub paupere tecto.

Virg. 9

Nulla dies unquam memori vos eximet ego.

Idem 4. Aeneid.

-tum si quod equo fœdere amantes.

Cura numen habet, justumq; memoriq; precatur.

Ovid Post mea mansurum fata superstes opus.

Juvenal. Satyr. 13. Depositum tibi sospes erit.

HUC PERTINENT composita ex nomine Color. Plin. lib. 30. cap. 52. Inius omne ovum volucrum bicolor. Idem lib. 19. cap. 1. Littora versicoloria dixit. Et nomina patriæ in As, ut Arpinas, Capenas, Privernas, Liv. 5. ab urb. Cornelijs Falscum bellum, Valerio, ac Servilio, Capenas forte evenit. Idem lib. 8. Eodem anno privernas bellum initum est.

COMPOSITA ex Decus & Corpus non ausus addere, cum incerta sit eorum positio, potiusq; videantur in Is, & E. quàm in OR, syllabam exire. Nonius Marcellus Indecoris, inquit, pro indecora.

Accius Athamante.

Cujus sit vita indecoris, mortem fugere tarpe band convenit.

Ne.

Neque, ut tricorpor, indurcor, tricorporis, tricorporinis, quo Virgilianus lib. 5. aeneidos institutis pyrrichio, ut

Nam quælibet Qui versu cum in incerto relicto

ADJECT ad diversas præpositiones, bonum, &c. re, Kistley

PRO maribus minac

VETERES Rhodanum, Ib Rhenus, Metanum modo sequitur illud Horatii 4

Tellus Metan & Arne Poeticæ

videtur de Priscis est, quod suo loci femina, de qua

erum ditior, & superlativum ditissimus. Valer. lib. 2. Dives & prapotiens natura regnum scrutatus &c.

Ovid 2. Trist.

Divitijs ingenij est ingentia Caesaris acta scribere. Horat. 1. Epist. Sub paupere recto.

Virg. 9

Nulla dies unquam memori vos eximet aeo.

Idem 4. Aeneid.

-tum si quod equo fœdere amantes.

Cura numen habet, justumq; memoriq; precatur.

Ovid Post mea mansurum fata superstes opus.

Juvenal. Satyr. 13. Depositum tibi soppes erit.

HUC PERTINENT composita ex nomine Color. Plin. lib. 10. cap. 52. Inius omne ovum volu-
crum bicolor. Idem lib. 19. cap. 1. Littora ver-
ficoloria dixit. Et nomina patria in As, ut Ar-
pinas, Capenas, Privernas, Liv. 5. ab urb. Cor-
nelijs Faliscum bellum, Valerio, ac Servilio, Cape-
nas sorte evenit. Idem lib. 8. Eodem anno pri-
vernas bellum initum est.

COMPOSITA ex Decus & Corpus non au-
si sumus addere, cum incerta sit eorum positio, po-
ruiq; videantur in Is, & E, quam in OR, sylla-
bam exire. Nonius Marcellus Indecoris, inquit,
pro indecora.

Accius Athamante.

*Cujus sit vita indecoris, mortem fugere tarpe
banda convenit.*

Ne.

Neque, ut
tricornis, in-
poris, tricornis
dinis, quo Vi-
anus lib. 5. a
bus institutis
pyrrichio, ut

Nam quilibet
Qui versu cum
in incerto reli-

ADJECT
ad diversas pra-
pa, bonum, &
ve, Stridit

PRO marib
minae

VETERE
Rhodanum, Il-
Rhenus, Metau-
dummodo seque-
illud Horatij 4

Tetis Metan-
& Ant Poetic-
vum descr-

Vide Prisci-
est, quod suo loc-
femmina, de q

Neque, ut arbitror, facile invenies bicorpor, tricorpor, indecor, unde itaque fiant obliqui bicorporis, tricorporis, & indecores numero multitudinis, quo Virgilius utitur incertum est. Priscianus lib. 5. ait hac or, syllaba terminari, & Probus institutus artium, Quasi, inquit, constat pyrrichio, ut Tullius:

Nam quasi vos sibi dedecor ingenuere parentes: Qui versus cum ignoremus unde sumptus sit, hac in incerto relicta sunt.

ADJECTIVA quae diversas habent formas ad diversas praeceptiones spectant, ut Bonus, bona, bonum, Obvius/ Obv. Brevis & breve, Kiatley/ Kurb.

PRO maribus pugnant menses, fluvijque minaces.

VETERES Istrum, Rhenum, Metaurum, Rhodanum, Iberum, nominandi casu pro Ister, Rhenus, Metaurus, Rhodanus, Iberus dicebant, dummodo sequeretur nomen, Flumen, unde est illud Horatii 4. Car. ode. 4.

Testis Metaurum flumen & Asdrubal.

& Arte Poetica. Aut flumen Rhenum, aut pluvius describitur arcus.

Vide Priscianum lib. 5. IADER neutrum est, quod suo loco invenies. Sunt nonnulla etiam feminina, de quibus post.

Neque, ut arbitror, facile invenies bicorpor, tricorpor, indecor, unde itaque fiant obliqui bicorporis, tricorporis, & indecores numero multitudinis, quo Virgilius utitur incertum est. Priscianus lib. 5. ait hæc or, syllaba terminari, & Probus institutis artium, Quasi, inquit, constat pyrrichio, ut Tullius:

Nam quasibos sibi dedecor ingenuere parentes: Qui versus cum ignoremus unde sumptus sit, hæc in incerto relicta sunt.

ADJECTIVA quæ diversas habent formas ad diversas præceptiones spectant, ut Bonus, bona, bonum, Obvies/ Out. Brevis & breve, Kradfey/ Kurb.

PRO maribus pugnant menses, fluvijque minaces.

VETERES Istrum, Rhenum, Metaurum, Rhodanum, Iberum, nominandi casu pro Ister, Rhenus, Metaurus, Rhodanus, Iberus dicebant, dummodo sequeretur nomen, Flumen, unde est illud Horatij 4. Car. ode. 4.

Testis Metaurum flumen & Asdrubal.

& Arte Poetica. Aut flumen Rhenum, aut plus describitur arcus.

Vide Priscianum lib. 5. IADER neutrum est, quod suo loco invenies. Sunt nonnulla etiam feminina, de quibus post.

Insula fœminca, Vrbs, Regio, cum Nave
Poësis.

*QUADAM, ut duos habent exitus, ita modo
fœminini, modo neutri generis reperiuntur, cu-
jusmodi sunt Saguntam, Ilios, Ilion sive Ilium,
Lesbos Lesbos, Abydos Abydon: Silius lib. 2.*

-- Et rotam soliti spectare Saguntum.

Idem lib. 17.

*Quid vos, quæis claro deletum est Mariæ Sagun-
tum, Exhortor?*

Ovid. 14. Metam.

-- Postquam alia cremata est

Ilios, Et Danaas pæverunt Pergama flammæ,

Virg. 3. Æneid.

-- ceciditq; superbum Ilium

Valerius Flac. Argon. 1.

Dirimiq; procul non æquora visa,

Caperat à gemina discedere fœstos Abydo.

Virgilius 1. Georg.

Pontus Et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Ovidius 10. Metamor.

Et Mytilenæ potiuntur littore Lesbi.

*ZRUGNA, Reate, Sutul, Argos, Tibur, Ne-
pere, Præneste, Care, neutra sunt: de quibus suo
loco.*

*NOMIMA fabularum, si quando reperiun-
tur generis masculini, tunc non fabule, sed perso-
næ habeantur natio. Sueton. in Octavio cap. 85.*

Quæ.

*Quærentibusq; an-
spondit, Ajaxem se
luc*

Scriptus Et in terg

Fœminca
amarus

Velbaum.

Mas est. Hoc 2

baum. Siler, c

Felber, subere

holz. robur. J

Siechthge.

ARBORUM

nini, ut pinafer

Sichtenbaum od

cap. 10. Pinafer n

vestri mina altitu

pinus in vertice, co

dicemus modo.

coffelholz/ neut

lib. 17. cap. 24. E

juvatur. SPINU

Schlehdorn/

tur Servius generis

estimoio confima

Insula fœminca, Vrbs, Regio, cum Nave
Poësis.

*Quædam, ut duos habent exitus, ita modo
fœminini, modo neutri generis reperiuntur, cu-
jusmodi sunt Saguntam, Ilios, Ilion sive Ilium,
Lesbos Lesbion, Abydos Abydon: Silius lib. 2.*

-- Et totam soliti spectare Saguntum.

Idem lib. 17.

*Quid vos, quæis claro delirium est Marte Sagun-
tum, Exhortor?*

Ovid. 14. Metam.

-- Postquam alia cremata est

Ilios, Et Danaas paverunt Pergama flammæ.

Virg. 3. Æneid.

-- ceciditq; superbum Ilium

Valerius Flac. Argon. 1.

Dirimig; procul non æquora visa,

Caperat à gemina discedere sestis Abydo.

Virgilius 1. Georg.

Pontus Et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Ovidius 10. Metamor.

Et Mytilenæi potiuntur littore Lesbi.

*ZÆUGNA, Reate, Sutul, Argos, Tibur, Ne-
pete, Præneste, Care, neutra sunt: de quibus suo
loco.*

*NOMIMA fabularum, si quando reperiun-
tur generis masculini, tunc non fabulæ, sed perso-
næ habentur natio. Sueton. in Octavio cap. 85.*

Quæ-

*Quærentibusq; an-
spondit, Ajacem*

Scriptus Et in ter

Fœminca
amaru

Nelbaum.

Mas est. Hoc

baum. Siler, c

Felber, subere

holz. robur. S

Stechelche.

ARBORUM

nini, ut pinafter

Stichenbaum od

cap. 10. Pinafter n

vestri min altitu

pinus in vertice, c

dicemus modo.

coffelholz/ neut

lib. 17. cap. 24. E

juratur. SPINU

Schlehdorn/

tat Servius generis

testimonio confir

Quarentibusq; amicis quidnam Ajax ageret, respondit, Ajacem suum in spongiam incubuisse.

Iuvenal. Satyr. I.

Scriptus & in tergo nec dum finitus Orestes.

FOEminea est arbor. Folii oleaster
amarus, Plana oljwá / Wilder
Delbaum.

Mas est. Hoc acer, atque Břet / Ahorn-
baum. Siler, cum Sřřřpřj / Weide oder
Felber. subere, Swjda / Pantoffels-
holz. robur. Nabřj neb neptwřossy dubj
Stechelche.

*ARBORUM nomina generis sunt femi-
nini, ut pinafter, Lesnj borowice / Wilder
Fichtenbaum oder föhren holz. Plin. lib. 16.
cap. 10. Pinafter nihil aliud est, quam pinus syl-
vestris minime altitudine, & à medio ramosa, sicut
pinus in vertice, copiosiore mlat hac resinam, quo
dicemus modo. SVBER, Samyda / Pant-
soffelholz / neutrum est tantum. Idem
lib. 17. cap. 24. Excepto Subere quod sic etiam
juratur. SPINUS, Planeych Slivostrom/
Schlehendorn / Wilderpfaffenbaum / pu-
tat Servius generis esse masculini, sed nullius id
testimonio confirmat. Platanon locutus est platan-*

Quarentibusq; amicis quidnam Ajax ageret, re-
spondit, Ajacem suum in spongiam incubuisse.

Iuvenal. Satyr. I.

Scriptus ē in tergo nec dum finitus Orestes.

FOEminea est arbor. Folii oleaster
amarus, Plana oliwá / Wilder
Delbaum.

Mas est. Hoc acer, atque Brēf / Ahorn-
baum. Siler, cum Sfrüppj / Weide oder
Felber. subere, Swijda / Pankoffels-
holz. robur. Habrü neb neptwrossy dub/
Stechelche.

ARBORUM nomina generis sunt femi-
nini, ut pinaster, Lesnū borowice / Wilder
Fichtenbaum oder söhren holz. Plin. lib. 16.
cap. 10. Pinaster nihil aliud est, quam pinus syl-
vestris mira altitudine, & à medio ramosa, sicut
pinus in vertice, copiosorem dat hæc resinam, quo
dicemus modo. **SVBER**, Sæwýda / Pans-
tosselholz / neutrum est tantum. Idem
lib. 17. cap. 24. Excepto Subere quod sic etiam
juratur. **SPINUS**, Planeych Silwstrom/
Schlehendorn / Wilderpfautenbaum / pu-
tat Servius generis esse masculini, sed nullius id
testimonio confirmat. Platanon locutus est platan-
nis

nis, confusus, non ipsa platanus. Itaq; non est huius loci *THVS*, *Radiolo* nebst *stom* *Radiolos* *wen* / *Weyrauch* / puto & arborem ipsam, & lacrymam posse appellari. Plinius arborem *thuris* solet vocare ea figura, qua *Cic.* arborem feci, sicum ipsam appellavit. Sed cum lib. 12. cap. 17. ita scripserit, *Cibos Sabai coquunt ligno thuris*, alij *myrrha*: etiam arborem ipsam videtur *thus* appellasse. de cuius genere nihil adhuc legi. *LIBANVS* arbor *thuris*. *Stom* *Radiolos* *w y* / *Weyrauchbaum* / apud *Gracos* masculinum est & *λίανος*: apud *Pindarum* & *Euripidem* etiam femininum invenitur, vide *Favorinum*. Non videtur hoc nomen fuisse in usu apud veteres *Latinos*. *P NUS*, *Boros* *wice* / *Fichtenbaum* / *Cupressus*, *Expresso* *w y* *stom* / *Expressenbaum* / *Platanus*. *Nas* *wor* / *Mastholdebaum* / & alia quadam etiam masculina fuerunt *priscis* temporibus. *DUMUS*, *W. selbo* *En* / *Doenbeck* / non hic spectat, humilior est enim quam ut inter arbores numerandus sit.

VM neutris junges, *Hominum* si propria demas.

Hæc præceptio quamvis propriè ad positionem

nem spectet, h
nulla exciperem
versabantur: n
lia ejusdem gen
cant, quæ tamen
bium, ut *Dyrre*
ut *Laburnum*
par / *Burbaum*
chium, quod en
Liv. lib. 1. Dec
pugnabatur. E
utilissima. *Ovi*
fontis.

Nec desunt fol

Nec tem

Ubi duxum ape

materiam signifi

OMNIA den

sunt, præter propr

nium; & samina

A, Plurale ge
que

Nomen in l, ma

NOMINA m

nata, cujuscuq;

sunt, ut *Ecbatan*

Re *Semi* *Elne*

nis, constius, non ipsa platanus. Itaq; non est huius loci THVS, Kadidlo neb strom Kadidlos wen/ Weyrauch / puto & arborem ipsam, & lacrymam posse appellari. Plinius arborem thuris solet vocare ea figura, qua Cic. arborem fici, ficum ipsam appellavit. Sed cum lib. 12. cap. 17. inscripserit, Cibos Sabai coquunt ligno thuris, alij myrrha: etiam arborem ipsam videtur thuris appellasse. de cujus genere nihil adhuc legi. LIBANVS arbor thuris. Strom Kadidlos w y/ Weyrauchbaum / apud Gracos masculinum est & ἄλκυονες: apud Pindarum & Euripidem etiam femininum invenitur, vide Favorinum. Non videtur hoc nomen fuisse in usu apud veteres Latinos. PINUS, Boros wice/ Fichtenbaum / Cupressus, Cypressos w y strom/ Cypressenbaum/ Platanus. Vaywer/ Mastholzbaum / & alia quedam etiam masculina fuerunt priscis temporibus. DUMUS, Wessellus Elm/ Doornbeck / non huc spectat, humilior est enim quam ut inter arbores numerandus sit.

VM neutris junges, Hominum si propria demas.

Hac preceptis quamvis proprie ad posteriorem

nem spectet, hi nulla exciperem versabantur: nomen eiusdem generis, quod tamen, ut Dyrrubium, ut Laburnum, pan/ Burbaum, chium, quod en Liv. lib. 1. Dec pugnat. utillissima. Ovi fontis.

Nec defunt foli.

Nec tamen

Ubi duxum apud materiam, signij

OMNIA de sunt, prater proprium: & samina

A, Plurale generis, quod

Nomen in l, ma

NOMINA m

nata, cujusq; sunt, ut Ecbatan

Re Semi/ Eme

nem spectet, hic tamen apponenda fuit, ut non
 nulla exciperemus, quæ superiorib. præceptis ad-
 versabantur: nam mancipium, jumentum & a-
 lia ejusdem generis matrem & feminam signifi-
 cant, quæ tamen neutra sunt. Item nomina Ur-
 bium, ut Dyrrbachium, Saguntum. Arborum,
 ut Laburnum, Ligustrum, Buxum, Duss-
 pon / Buxbaum. Cic. pro Plan. Dyrrba-
 chium, quod erat in fide mea petere contendit.
 Liv. lib. 1. Dec. 3. Jam Saguntum summa vi op-
 pugnabatur. Plin. l. 16. c. 18. Ligustra tesseriis
 utilissima. Ovidius in descriptione cujusdam
 fontis:

Nec desunt foliis buxum, fragilesq; myrica.

Nec tenues Cytisi, cutrag, pinus abest

Ubi buxum apertissime arborem, non lignum
 materiamq; significat, ut vult Prisc. libro 5.

OMNIA denique VM, syllaba finita neutra
 sunt, præter propria virorum, ut Dinacium, Peg-
 num: & faminarum, ut Glycerium, Phanium.

A, Plurale genus neutrum sibi poscit ubi-
 que:

Nomen in I, maribus, si sit plurale reserva.

NOMINA multitudinis, A, litera termi-
 nata, cujuscunque sint significationis, neutra
 sunt, ut Ecbatana, Hlawne Mësto to Mëds
 Kë Zem / Eine Stadt in Sprien / Arma,
 Draß

nem spectet, hic tamen apponenda fuit, ut non
 nulla exciperemus, quæ superiorib. præceptis ad-
 versabantur: nam mancipium, jumentum & a-
 lia ejusdem generis marem & feminam signifi-
 cant, quæ tamen neutra sunt. Item nomina Ur-
 bium, ut Dyrrhachium, Saguntum. Arborum,
 ut Laburnum, Ligustrum, Buxum, Vus-
 sau / Burbaum. Cic. pro Plan. Dyrrha-
 chium, quod erat in fide mea petere contendit.
 Liv. lib. 1. Dec. 3. Jam Saguntum summa vi op-
 pugnabatur. Plin. l. 16. c. 18. Ligustra tessera
 utilissima. Ovidius in descriptione cujusdam
 fontis:

Nec desunt foliis buxum, fragilesq; myrtæ.

Nec tenues Cytisi, cultaq; pinus abest

Ubi buxum apertissime arborem, non lignum
 materiamq; significat, ut vult Prisc. libro 5.

OMNIA denique VM, syllaba finita neutra
 sunt, præter propria virorum, ut Dinacium, Peg-
 num: & faminarum, ut Glycerium, Phanium.

A, Plurale genus neutrum sibi poscit obi-
 que:

Nomen in I, maribus, si sit plurale reserva.

NOMINA multitudinis, A, litera termi-
 nata, cujuscunque sint significationis, neutra
 sunt, ut Ecbatana, Flavone Mesto Medo
 Mè Semi, Eine Stadt in Sprien / Arma,
 Brañ

Brasť bŕwě / a přžyprawať gedne každe
wěcy / *Adesley wassen / Bucolica , Krůha*
Virgilij , opastřěstý wěcech / Nuten ges
spřač . I , verò finita masculina sunt , ut Li-
bera , Dřstř / Rinder / quod utrumq. sexum
significat : item urbium nomina , ut Philippi , O-
vid . 13 . Meta .

Emathjz , iterum maducerunt cede Philippi .
Cic . 7 . Ver . Adsunt Puteoli toti . Proximi tres
versiculi superiores , non solum exceptionis , sed e-
ziam preceptionis partes agunt : Omnia enim
que in VM , I , A , exeunt , dummodo I , A , lite-
ris finita , pluralia sint , cujusque modi sint , huc
spectant .

TRade notas neutri : & vocem pro nomine
sumptam .
Et verbum quodvis nuda pro voce repostum .

ELEMENTORUM nomina ferè neutra
sunt , interdum etiam feminina . *Quint . lib . 1 .*
cap . 7 . Immunis , illud , n , quod veritas exigit ,
sequentis syllaba sono junctum , m , gemina com-
mutatur . VERBA & cetera orationis partes
posita loco nominis , neutri generis sunt . Cicero
ad Attic . lib . 1 . Quàm turpis est assentatio , cum
vivere ipsum turpe sit nobis . Martial . l . 5 . in-
Posthumum .

Cras

Cras te victurum
Dic mihi cr.
Cum exclu-
ipsis ponuntur ,
nosyllabum . D
arbores natio
til . l . 1 . cap 5
rum plerisque .

DE G Nominum

FOeminin
Panthera,
Sagitta, Str

POSITION
re, quam Gra
Coelius Cicero
Quas, inquit, sp
nus decem dona
jacent sena corpor

ADria ma
ste Mores

Brasť bítwě / a přýprawať gedne každe
wěch / Adesley wassen / Bucolica , Krýha
Virgilij, opastýřský wěcech / Nufenges
spráč. I, verò finita masculina sunt, ut Li-
beri, Dýtky / Rinder / quod utrumq; sexum
significat: item urbium nomina, ut Philippi, O-
vid. 13. Meta.

Emathýg, iterum maducerunt cade Philippi.
Cic. 7 Ver. Ad sunt Puteoli toti. Proximi tres
versculi superiores, non solum exceptionis, sed e-
tiam præceptionis partes agunt: Omnia enim
que in VM, I, A, exeunt, dummodo I, A, lite-
ris finita, pluralia sint, cujusque modi sint, huc
spectant.

TRade notas neutri: & vocem pro nomine
sumptam.
Et verbum quodvis nuda pro voce repostum.

ELEMENTORUM nomina ferè neutra
sunt, interdum etiam feminina. Quint. lib. 1.
cap. 7. Immunis, illud, n, quod veritas exigit,
sequentis syllaba sono junctum, m, gemina com-
mutatur. VERBA & cætera orationis partes
positæ loco nominis, neutri generis sunt. Cicero
ad Attic. lib. 1; Quàm turpis est assentatio, cum
vivere ipsum turpe sit nobis. Martial. l. 5. in
Posthumum.

Cras

Cras te victurum
Dic mihi cr
Cum exclu
ipsis ponuntur,
nosyllabum. L
aut hores ratio
til. l. i. cap. 5
rum plerisque

DE G Nominu

FOEminini
Panthera,
Sagitta, Stri

PPOSITION
re, quam Gra
Cælius Cicero
Quas, inquit, ap
nus decem dona
jacent sem corpor

Aria ma
ste Morel

Cras te victurum, cras dicis Posthume semper.

Dic mihi cras istud Posthume quando venit?

*Cum excluso omni sensu, dictiones pro semet-
ipsis ponuntur, sunt generis neutri, ut Lux est ma-
nosyllabum. Dies est dissyllabum. Sape tamen
authores rationem habent significationis. Quin-
til. l. i. cap 5. Ne miremur quod ab antiquo-
rum plerisque Aeneas Anchisa sit dictus.*

DE GENERIBVS

Nominum quæ ex positione cog-
noscuntur.

A.

FOemininum A, primæ est, veluti
Panthera, Irys, Wildes affleket Iphier.
Sagitta, Strisa/ Sypp/ Psell.

POSITIONEM solet Quintilianus appella-
re, quam Grammatici terminationem vocant.
Caelius Ciceroni lib. 8. de pantheris agens.
Quas, inquit, ipsas Curio mihi & alias Africa-
nus decem donavit. Ovid. 3. Meta. Pittarumq;
jacent fera corpora pantherarum.

ADria mas esto, cui junge Venâs
ffé Mores/ Adlatissq; Meer. come-
ra,

Cras te victurum, cras dicis Posthume semper.

Dic mihi cras istud Posthume quando venit?

CUM excluso omni sensu, dictiones pro semet-
ipsis ponantur, sunt generis neutri, ut *Lux* est mo-
nosyllabum. *Dies* est dissyllabum. Sape tamen
auctores rationem habent significationis. *Quin-*
til. l. i. cap. 5. Ne miremur quod ab antiquo-
rum plerisque Aeneas & Anchisa sit dictus.

DE GENERIBUS

Nominum quæ ex positione cog-
noscuntur.

A.

FOemininum A, primæ est, veluti
Panthera, Nps, Wildt, gestect, Thier.
Sagitta, Streja, Syp, Psell.

POSITIONEM solet *Quintilianus* appella-
re, quam *Grammatici* terminationem vocant.
Cælius Ciceroni lib. 8. de pantheris agens.
Quas, inquit, ipsas Curio mihi & alias Africa-
nus decem donavit. Ovid. 3. Meta. Piætarumq;
jacent sem corpora pantherarum.

ADria mas esto, cui junge *Venâs*
sté Mores, Adriatisq; Meer. come-
ra,

ra, Hwězda Socasem / Comet. Plane-
ra, Planetoy Hwězda / Planet.
Hic mammona petit, Buoh Bohast-
wiy / Reisthumb. Pascha hoc, cui jun-
gito Welisanoc / Ostern. manna, Rosa
Medowa nebrez / Himmelbrod.

ADRIA virile est cum mare Venerum, ut
nunc loquimur. significat: cum verò urbem, mu-
liebre. Mammona, Pascha, Manna, cum pere-
grina sint, & à Latina lingua aliena, non expe-
ctabis à nobis veterum Romanorum exempla. Man-
& phise, vel pèsach, ut modo Hebræi pronuntiant,
Hebræa sunt, unde Chaldei manna & pascha fe-
cerunt. Utrunque apud utrosque masculinum est,
non neutrum: neque enim fieri potest, cum u-
trunque lingua neutrum genus ignoret. Apud Gre-
cos tamen, & Latinos utrumque neutrum est.
MANNA dum micas Thuris concussu elisas,
Zelucen kadidlo / Zerstoßen Weprauch,
significat, muliebre est. Plinius lib. 12. cap.
14. Micæ concussu elisas mannam vocamus. Si
esset neutrum manna dixisset, cum neutrum tres
casus habeat similes. Idem libro 29. capite sex-
to. Addito faniculi succo ad cyathum unum, &
thuris manna una. MAMMONÆ nomina, di-
vitiæ appellantur, & ut placet quibusdam dicitur
etiam demon, cujus partes sunt miseros mortu-
linus

rum animos avo-
tullianus man-
solet dicere con-
creator enim L-
magis Dominu-
quidem à ver-
nificat, deduxer-
nem spectare mo-
crediderunt: cu-
gnificet, à verbo
gnificat. Vide
bratione Pasche.

Nomen in A

stigma, P

Brandtz: d

wyřwané u

oder Aidel.

E, latiale p
monile

hoda / Holzba

Fœmineum e

Pa / Staut

peg; & cet

Egracu /

ra, Hwězda Socasem / Comet. Plane-
 ra, Planetnij Hwězda / Planet.
 Hic mammona petit, Buch Bohast-
 wj / Reichthum. Pascha hoc, cui jun-
 gito Welisanoc / Ostern. manna, Rosa
 Medowa nebrez / Himmelbrod.

ADRIA virile est cum mare Venerum, ut
 nunc loquimur. significat: cum verò urbem, mu-
 liebre. Mammona, Pascha, Manna, cum pere-
 grina sint, & à Latina lingua aliena, non expe-
 ctabis à nobis veterum Romanorum exempla. Man
 & phāse, vel pēsach, ut modo Hebræi pronuntiant,
 Hebræa sunt, unde Chaldaei manna & pascha fe-
 cerunt. Utrunque apud utrosque masculinum est,
 non neutrum: neque enim fieri potest, cum u-
 traque lingua neutrum genus ignoret. Apud Gre-
 cos tamen, & Latinos utrumque neutrum est.
 MANNA dum micas Ithuris concussu elisas,
 Zelucen kadido / Zerstoßen Wehrauch.
 significat, muliebre est. Plinius lib. 12. cap.
 14. Micas concussu elisas mannam vocamus. Si
 esset neutrum manna dixisset, cum neutrum tres
 casus habeat similes. Idem libro 29. capite sex-
 to. Addito fanniculi succo ad cyathum unum, &
 Ithuris manna una. MAMMONÆ nomina, di-
 vitie appellantur, & ut placet quibusdam dicitur
 etiam demon, cujus partes sunt miseros mortu-
 um

scum animos ari-
 tullianus ma-
 solet dicere con-
 creator enim I-
 magis Dominu-
 quidem à ver-
 nificat, de duxer-
 nem spectare mo-
 crediderunt: cu-
 gnificet, à verbo
 gnificat. Vide i-
 bratione Pasche.

Nomen in A

stigma, P

Brandz

wyrpwané

oder Ardeit.

E latiale p

monit

hoda / Dalbda

Fœmineum e

Pa / Staut

peq; & cer

Egrau /

trum animos avaritia facibus inflammare. Ter-
tullianus mamonas Græcorum more recto casu
solet dicere contra Marcionem libro quarto. Et
creator enim Dominus, quia Deus: Et utique
magis Dominus, quam mamonas. PASCHA
quidem à verbo Græco πασχα quod pati sig-
nificat, deduxerunt, unde ad tertiam declinatio-
nem spectare more Græcorum in A, exeuntium
crediderunt: cum non passionem, sed transitum si-
gnificet, à verbo Hebræo, pasach, quod transire si-
gnificat. Vide D. Hieronymum tomo 4. de cele-
bratione Pasche.

Nomen in A, ternæ neutrum est, eeu
stigma, Prÿpalenycch / Wadl oder
Brandzeichen. torcuma, Njezané a
wyrwané wyle / Außgedrechßleis werck
oder Arbeit.

E.

E Latiale petit neutrum, velut ære,
monile, Otaha Zapona f ozdobinij
hodla / Halsband.

Fœmineum est aloe, Bylina gedna hor-
pa / Kraut so bitter safft hat. Rhodo-
peq; & cætera Græca. Nona gedna w
Sgracu / Berg in Syracia. E

trium animos avaritiae facibus inflammare. Ter-
tullianus mamonas Græcorum more recto caste
solet dicere contra Marcionem libro quarto. Et
creator enim Dominus, quia Deus: Et utique
magis Dominus, quam mamonas. PASCHA
quidem à verbo Græco πασχα quod pati sig-
nificat, deduxerunt, unde ad tertiam declinatio-
nem spectare more Græcorum in A, exeuntium
crediderunt: cum non passionem, sed transitum si-
gnificet, à verbo Hebræo, pasach, quod transire si-
gnificat. Vide D. Hieronymum tomo 4. de cele-
bratione Paschæ.

Nomen in A, ternæ neutrum est, ceu
stigma, Prÿpalenyc-ych / Mähl oder
Brandtzeichen. torcum, Njezané a
wyrhwané oyle / Außgedrechßleis werck
oder Arbeit.

E.

E Latiale petit neutrum, velut ære,
monile, Otraha Zaponaf orzobeni
hodla / Halsband.

Fœmineum est aloe, Bylina gedna hoř-
la / Kraut so bitter sasset hat. Rhodo-
peq; & cætera Græca. Nora gedna w
Igracu / Berg in Ipracia.

E, litera finita, si sint Latina neutra sunt, & tertia declinationis: sin Græca prima sunt declinationis & generis fœminini. C E T E, Wele ryp Walsisch / TEMPE, Roßkossiné misto ro Eßessalij / Lustiger Ort in Eßessalia / & mele quod rarius est, neutra sunt, & pluralis numeri, MILLE, Tysyc / Tausende / substantivum neutrum est, quod pluraliter declinatur millia, millium, &c. MILLE adjectivum est omnis generis, neque declinatur.

I, O.

I, Neutris tribue. O, maribus finita dabuntur.

Est Io, fœmineum, fuerit si corporis expers:

Cui caro jungatur. Masso / Fleisch. cœnatio, Weckerenij / Nachtmal / portio, quodque. Eßastka / Eßell.

Desinit in Do, Go. Neutris adscribito pondo. Libra / Pfund.

Harpago, Kotwice / Hut / Schiffhaften. cudo, Leyka Kozenna / Spishaupe oder Polnischer Hut. ordo, mas, Nizad Ordnung. udo, Platenny Stewicet Filschuch. cardo, Stezege / Thürangel.

angel. lig.

SIN

Stromomph

sinapis fœmin.

Seg, laceß

ii. cap. 50.

liatiquida g

itecny / M

Bandßllch /

Priscianus ac

werth / Man

puser ist / qua

lantur, hoc est

obliquos, figur

generibus; via

Io literis fi

cant, item ven

reprehensio: q

masculina su

Sucher / Vn

Peilen: nam

cur doceantur

apud veteres

Libra / liß /

natur, significa

de Livius 4. ab

libre pondo 700

E, litera finita, si sint Latina neutra sunt, & tertia declinationis: sin Græca prima sunt declinationis & generis fœminini. CETE, Welte rpb Walsisch/TEMPE, Nozloffine mifto m Eheffalij/ Lustiger Ort in Eheffalia / & mele quod rarius est, neutra sunt, & pluralis numeri, MILLE, Tysyc/ Tausend / substantivum neutrum est, quod pluraliter declinatur millia, millium, &c. MILLE adjectivum est omninis generis, neque declinatur.

I, O.

I, Neutris tribue. O, maribus finita dabuntur.

Est Io, fœmineum, fuerit si corporis experts:

Cui caro jungatur. Masso/ Fleisch. cœnatio, Wecerenij/ Nachemal/ portio, quodque. Eßastka/ Eßel.

Desinit in Do, Go. Neutris adscribito pondo. Libra/ Pfund.

Harpago, Kotwice/ Haf/ Schiffhafen. cudo, Leyka Kozenna / Spishaupe oder Polnischer Haf. ordo, mas, Njad Ordnung. udo, Platenny Strewicet Fillschuch. cardo, Stetzeg/ Spürangel.

angel. lig

SIN

Stromomph

sinapis fœmin

Segg, lacess

11. cap. 50.

lia liquida g

zitecny/ D

Bnnßllch

Priscianus ad

wert/ Man

wjer ist/ qua

lantur, hoc est

obliquos, figur

generibus: via

Io literis si

cant, item de

reprehensio: q

masculina su

Sucher/ V

Perlin: nam

cur doceantur

apud veteres

Libra/ tüz/

natur, signifi

de Livius 4. al

libra pondo 70

angel. ligoque Morpha Nau.

SINAPI, Noctice/ Senff/ Gummi
Stromomph f. h/ Gummi/ Neutra sunt: as
sinapis feminina, Columel. lib. 10.

Seq. laessenti stocum factum sinapis. Idem l.
ii. cap. 50. Existimaruntq. facius esse nova do-
lia liquida gummi perlucere, FRUGI, Ba-
zitecny/ Nüsslich/ & nibili, Nüemph/
Bonnüßlich/ ait. Probus esse omnis generis.
Priscianus addit Nauti, Nüemph/ Nichts-
werth/ Mancipi, Blastinij wéc/ Eigen/ daß
puser ist/ qua aptota à Grammaticis appel-
lantur, hoc est sine casibus: alij putant casus esse
obliquos, figuratq. jungi cum omnibus casibus &
generibus: vide Priscianum lib. 5. & 6.

Io literis finita quæ rem incorpoream signifi-
cant, item verbalia feminina sunt, ut questio,
reprehensio: quæ verò rem corpoream significant,
masculina sunt, ut Pugio, Opla/ Solch/
Stecher/ Vnio, hoc est, margarita, Perla/
Perlen: nam vnio, id est, concordia non est
cur doceantur pueri fœmininum esse, cum
apud veteres minimè reperiatur. PONDO
Libra/ tüß/ Gewicht/ Pfunde non decli-
natur, significat libram: aliquando pondus, un-
de Livius 4. ab Vrbe scribit: coronam auream
libra pondo Jovi dicatam fuisse, CARDO,
C Sico

angel. ligoque Morpha Nau.

SINAPI, Horce/ Senff/ Gummi
Stromomph f. p/ Gummi/ Neutra sunt: as
 sinapis feminina, Columel. lib. 10.

Seq. laceffenti stotum factum sinapis. Idem I.
 11. cap. 50. Existimaruntq. facius esse nova do-
 lia liquida gummi perlucere, **FRVGL**, **Be**
zitecny/ **Düßlich**/ & **nibilt**, **Nicemph**/
Bannüßlich/ ait. Probus esse omnis generis.
 Priscianus addit Nauci, **Nicemph**/ **Nichtes**
werth/ **Mancipi**, **Wlastinij wéc**/ **Eigen**/ daß
 vntser Ist/ que aptota à Grammaticis appel-
 lantur, hoc est sine casibus; alij putant casus esse
 obliquos, figurateq. jungi cum omnibus casibus &
 generibus; vide Priscianum lib. 5. & 6.

Io literis finita que rem incorpoream signifi-
 cant, item verbalia feminina sunt, ut questio,
 reprehensio: que verò rem corpoream significant,
 masculina sunt, ut Pugio, **Oyfa**/ **Solch**/
Stecher/ **Vnio**, hoc est, margarita, **Perla**/
Perlen: nam vnio, id est, concordia non est
 cur doceantur pueri scemininum esse, cum
 apud veteres minimè reperiatur. **PONDO**
Libra/ **tüß**/ **Gewitt**/ **Pfundt** non decli-
 natur, significat libram: aliquando pondus, un-
 de Livius 4. ab Vrbe scribit: coronam auream
 libra pondo Iovi dicatam fuisse, **CARDO**,
 C. **Stro**

Steige) / Schürangel apud Priſtos etiam
fœmininum fuit.

V, C, D.

V, C, D, da neutris, velut Id cum la-
te, Melſo/ Melſq. geluq; Miraz/
Geſroſt.

ALEC Neryſſ / Neryngſ / neutrum eſt,
ut docet Nonius Marcel. his testimonijs, Plaut.
Aulul.

Qui mihi olera cruda ponunt, alec danunt.

Horat. 2. Serm. Satyr. 4.

-- ego fecem primus, & alec inveni.

Locus Plinij corruptus libro 31. capite octavo,
in cauſſa fuit, ut quidam exiſtimarent eſſe gens-
vſ fœminini, ubi non Alec, ſed Alex, ſic legen-
dum eſt: Sed vitium hujus alex imperfecta, nec
colata fax. Neg, illud Martialis libro 11. ad rem
facit.

Cui portat gaudens ancilla paròbſide rubra
Alecem, ſed quam protinus ipſa voret:
Nam alecem à nominativo Alex dixit.

L, T.

L, T, ſit neutrum. Hic Mugil, Prawd-
nyſ

nſſ / Sch
Kopff. Sal,
cont. Glu

Hujus loci
Plaſu/ Klein
Gir, Amin
Occiput, L
hinderſſil des
Euphſſ glaw
SAL, Gül / E
Elacco etiam pla

AN, IN, ON
platio S
ſuavis aëdon,
Quæſſ adde A
Prat Eſſooge
PYTHON,
gittis conſiſſe,
neg, ex viſu Tib
Delos ubi nun
ca pytho: docer
cum pytho, non p
eſt urbis, ubi iſe d

Steige) / Schürangel apud Priscos etiam
femininum fuit.

V, C, D.

V, C, D, da neutris, velut Id cum la-
te, Meléto / Melch. geluq; Mraz /
Gefrost.

ALEC Herynt / Heringt / neutrum est,
ut docet Nonius Marcel. his testimonijs, Plaut.
Aulul.

Qui mihi olera cruda ponunt, alec danunt.

Horat. 2. Serm, Satyr. 4.

... ego fecem primus, & alec inveni.

Locus Pliny corruptus libro 31. capite octavo,
in caussa fuit, ut quidam existimarent esse gene-
ris feminini, ubi non Alec, sed Alex, sic legen-
dum est: Sed vitium hujus alex imperfecta, nec
colata fax. Neg, illud Martialis libro 11. ad rem
facit.

Cui portat gaudens ancilla paróbside rubra
Alecem, sed quam protinus ipsa vorat:
Nam alecem a nominativo Alex dixit.

L, T.

L, T, sit neutrum. Hic Mugil. Proude-
nys

nys / Sch
Kopff. Sal
cont. Glu

Hujus loci
Plaju / Pleine
Git, Amin
Occiput, Sey
hinderhell des
Eaffh blawy
SAL, Gül / E
Elacco etiam pla

AN, IN, ON
platno S
Quavisædon,
Quæ adde A
Prat Eßhoat
PYHON,
gittis confixisse,
neg, ex versu Tibi
Delos ubi nun
ca pytho? docer
cum pytho, non py
est urbis, ubi ipse

nijß. / Schneller Fisch wie einem grossen
Kopff. Sal, Sül/ Sels. Solque repos.
cant. Slunce Sonne.

Hujus loci sunt Frit, Pexi na gráhm
Plasu/ kleine Körnlein in einer reiffen ähren/
Git, Amin rétny / Schwarz Kortander/
Occiput, Zeyl / Zadni častka hlavy / Das
hindertheil des Kopffs / Sinciput, Předni
častka hlavy / das fördertheil des Kopffs.
SAL, Sül/ Sals/ neutro genere. Perrio
Elacco etiam placuit, ut Carisius lib. 9. docet.

AN, IN, ON.

AN, IN, ON, mas. Hæc lundon, Tenfe
platno Subtil Leine Gewandte. &
laavisædon, Slawijß/ Nachttigal.
Quæst adde Alcyonem, Népakh morstý
Praf/ Eßvogel Neutris da cūcta secūda.

PYTHON, draco, quem dicitur Apollo sa-
gittis confixisse, tantum est generis masculini;
neg, ex versu Tibulli lib. 2.

Delos ubi nunc phœbe tua est, ubi Delphi-
ca pytho? doceri potest esse generis feminini,
cum pytho, non python scribatur, quod nomen
est urbis, ubi ipse draco interfectus est. Quod si

rifcos etiam

DE GENERIBUS

39

nijf. / Schneller Fijch mie einem gröſſen
Kopff. Sal, Sül/ Salß. Solque repos.
cant. Slunce Sonne.

Id cum la-
uq; Mraz/

utrum est,
onij, Plaus.
alec danunt.

veni.
pice ottavo,
ne esse gens-
ex, ſu legon-
perſella, nec
bro in, ad rem

ſiderubra
la vorei
.

il, Proude-
nijf

Hujus loci ſunt Frit, Pexi na zralym
Plaſu/ kleine Körnlein in einer reiffen ähren/
Git, Kmin rctny / Schwarz Kortander/
Occiput, Zep/ Zadni caſtko hlavy / Daß
hindertheil des Kopffs/ Sinciput, Prcni
caſtko hlavy / das fördertheil des Kopffs.
SAL, Sül/ Salß/ neutro genere. Verrio
Elacco etiam placuit, ut Carifius lib. 9. docet.

AN, IN, ON.

AN, IN, ON, mas. Hæc ſindon, Tenſe
platno Subtil Leine Gewandte. &
ſuavis ædon, Slawijf/ Nachttigal.
Quæſ adde Alcyonem, Ncyak morſky
Piaf/ Eiſvogel Neutris da cūcta ſecūda.

PYTHON, draco, quem dicitur Apollo ſa-
gittis conſiſſe, tantum eſt generis masculini:
neg, ex verſu Tibulli lib. 2.

Delos ubi nunc phæbe tua eſt, ubi Delphi-
ca pytho? doceri poteſt eſſe generis ſæminini,
cum pytho, non pythou ſcribatur, quod nomen
eſt urbis, ubi ipſe draco interfectus eſt. Quod ſi

in aliquo libro Pytho per literam, n, scribatur,
nihil te moveat; nam urbs ipsa & Pytho & Py-
thon dicta est, ut Eustachius auctor est in 2. Il-
ad. quæ postea Delphis appellata est, & gens Del-
phi. AEDON, hoc est lusciniæ, tam apud Gra-
cos, quam apud nostros femininum est. Arist. de
hist. animal. lib. 5. cap. 9. & lib. 9. cap. 49. Se-
neca in Octavia.

Quis mea dignè deslere potest
Mala? quæ lacrymis nostris questus
Reddet Aëdon.

ALCYON Latine Alcedo femininum est.

Virgilius i Georg.

Non tepidum ad solem pennas in littore
pandunt.

Dilectæ Theridi alcyones.

Propert. lib. 1.

Non ego desertas, alloquor alcyonas.

ICON iconis Obraz; Bildt; femininum
est, quod apud Latinos vix invenies. Quæ in
ON, syllabam exeunt secundæ declinationis, neu-
tra sunt, ut Barbiton, Belisá, Lautna/
Grossi Lauten / quod semper hac positione
neutrum est. Vide Athenæum libro tertio, &
Pollucem libro quarto cap. 9.

EN.

EN dabitur neutris. Sed hymen.
Edwine

D.

Edwine / re
Et splen
Mig / I
atagen
Bogel in 2
Kamb / lich
im Angesch

Muli Gram
nondum apud
potens carmen
ma corrept.

Postulat A

Paar / co

Ämlicher T

Waxlisa / Kl

P A R substant

omnis generis.

ris est. Plin: lib

error corrigend

dum appellaver

Bacchar in medi

pensam vocant.

si esset maliebre

ris vocatur. Ide

vocatur nardum

in aliquo libro Python per litteram, n, scribatur, nihil te moveat; nam urbs ipsa & Pytho & Pytho dicta est, ut Eustachius auctor est in 2. Iliad. quæ postea Delphis appellata est, & gens Delphi. AEDON, hoc est lusciniæ, tam apud Græcos, quam apud nostros femininum est. Arist. de hist. animal. lib. 5. cap. 9. & lib. 9. cap. 49. Seneca in Octavia.

Quis mea dignè deslere potest
Mala? quæ lacrymis nostris questus
Reddet Aëdon.

ALCYON Latine Alcedo femininum est.

Virgilius & Georg.

Non tepidum ad solem pennas in litore
pandunt.

Dilectæ Theridi alcyones.

Propert. lib. 1.

Non ego desertas; alloquor alcyonas.

ICON iconis Obta; Bildt; femininum est, quod apud Latinos vix invenies. Quæ in ON, syllabam exeunt secundæ declinationis, neutra sunt, ut Barbiton, Belisâ; Lautna; Grosse Lauten / quod semper hac positione neutrum est. Vide Athenæum libro tertio, & Pollucem libro quarto cap. 9.

EN.

EN dabitur neutris, Sed hymen,
Edwine

D

Edwine / re

Esplen

Mils /

atagen

Bogel in

Kamb / lich

im Angersich

Multi Gran

nondum apud

potent carmen

ma correpta.

Postulat A

Paar / cu

Nimlischer S

Bazilisa / Kl

PAR substant

omnis generis.

ris est. Plin: li

error corrigend

dum appellaver

Bacchus in medi

pensam vocant.

se esset maliebre

ris vocant. Id

vocatur nardum

Ledwine/ ren Nieren/ mascula sunt,
 Et splen Olegyna atque Slegyna / das
 Milß / Lien Slegyna das Milß /
 atagen Praß geden Asiasß / Köstlicher
 Vogel in Asien. cum pectine Dr. ben/
 Kamb/ lichen, Liffeg/ Flecke oder Raude
 im Angesicht.

Multi Grammatici Rien addunt, quod tamen
 nondum apud bonos scriptores legi Attagen non
 poterat carmen ingredi nisi altero t. amisso, & pri-
 ma correpta.

AR.

Postulat Ar, neutram, ceu par, Par/
 Paar/ cum nectare, Voßßß napogß/
 Nimmlißcher Trancß / bacchar. Koderáwa
 Bazelika/ Klein Basilgen kraut.

P A R substantivum neutrum est: adjectivum
 omnis generis. BACCHAR herba, neutrius gene-
 ris est. Plin: lib. 21. cap. 6. Eorum quoque
 error corrigendus est, qui Bacchar rusticum nar-
 dum appellaverunt. Idem in eodem capite 19.
 Bacchar in medicina usu, aliqui ex nostris per-
 pensam vocant. Utrobique baccharem dixisset,
 si esset muliebre. Eadem herba etiam baccha-
 ris vocatur. Idem lib. 12. capite 12. Baccharis
 vocatur nardum rusticum, de quo dicimus inter

Ledwine/ ren Nieren / mascula sunt,
 Et splen Sleyna atque Sleyna / das
 Milß / Lien Sleyna das Milß /
 atagen Pfaf geden Asiasß / Köstlicher
 Vogel in Asien. cum peetine Nr. ben/
 Kamb/ lichen, Liffeg/ Flocke oder Klaude
 im Angesicht.

Multi Grammatici Rien addunt, quod tamen
 nondum apud bonos scriptores legi Atagen non
 poterit carmen ingredi nisi altero t. amisso, & pri-
 ma correpta.

AR.

Postulat Ar, neutrum, ceu par, Par/
 Paar/ cum nectare, Boßß napogß
 Nümlischer Tranß / bacchar. Koderawa
 Bazelika/ Klein Basilgen kraut.

PAR substantivum neutrum est: adjectivum
 omnis generis. BACCHAR herba, neutrius gene-
 ris est. Plin: lib. 21. cap. 6. Eorum quoque
 error corrigendus est, qui Bacchar rusticum nar-
 dum appellaverunt. Idem in eodem capite 19.
 Bacchar in medicina usu, aliqui ex nostris per-
 pensam vocant. Utrobique baccharem dixisset,
 si esset muliebre. Eadem herba etiam baccharis
 vocatur. Idem lib. 12. capite 12. Baccharis
 vocatur nardum rusticum, de quo dicimus inter

flores, LVCAR avis nusquam apud antiquos,
quod sciam invenitur.

ER.

ER maribus dona. Laver Potocajf
wassergauchel hoc cum tubere Hrbol
neb Dlof Saul / Beule ober Geschwulst/
poscit.

Vber, Pbs Brust/iter, Cesta/Reise/spin-
der, Zénste Spinario l oxydobiñ ramentaf
Ein Weibisch Armgeschmüct, lafer, Ezer
tomo homno / Teuffelsbreck / cicer, Ezzo
na Kücher / atque papaver, Was Mage
samen.

Ver, Pobletij der Lenz / liser, Ezerwená
r pfa atque piper, P-pr / Pspit / cum
verbere, Pružina / tt ij / Ein Spißreus-
ten oder Streich / nekte cadaver. Meqat
Dmllina / Ein Naß oder todter Ed. per.

L A V E R interdum femininum est. Plin.
lib. 26. cap. 8. Laver quoque nascens in rivis,
condita & coacta torminibus medetur. T V B E R
neutrum est, cum terra callum aut tumorem :
cum verò arborem significat, femininum. Plin.
cap. 25. Ab ea proximè florent Armeniaca : de-
in

incuberes, &
Ez. Tuber pu-
est. Suet. in
tum oblatos t

Lecta subur-
Et uberes ver-

Ubi verna,
verna, non a v-
runt. Nam
dicenda forma
tercio verna lib-

Debet enim

Præter libel-

Et io. lupos
Suetonio, sed
lia natos, non ex-
stantium est :
est. PLINIUS
in eadem perio-
Hicellus, inqu-
xit, quoniam ne-
ret, est tamen u-
transientibus. V-
tum est : (exto ca-
interim genitiv-
grum est.

CANCER

flores, *Lycar* avis nusquam apud antiquos,
quod sciam invenitur.

ER.

ER maribus dona. Laver Potocajst
wassergauchel hoc cum tubere *Arbol*
neb *Diol* *Baul* / *Beule* oder *Geschwulst* /
poicit.

Vber, *Pro* *Brust* / iter, *Essa* / *Reise* / *spina* -
der, *Zénste* *Spinabio* l' *ozdobenij* *ramena* /
Ein *Weiblich* *Armgeschmück* / *laser*, *Ezer*
tomo *homno* / *Zeusselbrock* / *cicer*, *Ezzer*
na *Kücher* / atque *papaver*, *Was* *Mage*
samen.

Ver, *Pobletij* *der* *Leug* / *sifer*, *Ezermená*
é *pfa* atque *pipter*, *P-pr* / *Pfoss* / *cum*
verbere, *Pruzina* / *tt ij* / *Ein* *Epi* *stus*
ten oder *Strech* / *necke* *cadaver*. *Mecat* /
Wirlina / *Ein* *Naß* oder *todter* *Eö* *per*.

LAVER interdum femininum est. Plin.
lib: 26. cap. 8. Laver quoque nascent in rivis,
condita & coacta torminibus medetur. *T*VER
neutrum est, cum terra callum aut tumorem :
cum vero arborem significat, femininum. Plin.
cap. 25. Ab ea proxime florent *Armeniaca* : de-
in

intuberes, &
Ha. Tuber p
est. Suet. in
eum oblatos t

Lecta subur
Et uberes ver

Ubi verna
verna, non a v
runt. Nam
dicenda forma
tercio verna (si
Debet enim

Præter libe

Et 10. lupo.

Suonio, sed
lia natos, non ex
fianitum est :
est. PLINI
in eadem perio
Hicilius, inqu
xit, quam ne
ret, est tamen u
transmissibus.
zum est: (exto ca
interim genitiv
grum est.

CANCER

ineuberes, & præcoces illæ, peregrina, hæc coarctæ. Tuber pomum ejusdem arboris masculinum est. Suet. in Domitiano, Prædiæ quàm perires, tum oblatos tuberes servari jussisset.

Martial. ab 13.

Lectæ suburbanis mittuntur à pyrina ramis, Et uberes vernæ: quid tibi cum Libycis?

Ubi vernæ substantivum nomen est à verna verna, non à vernus, a, um, ut quidam crediderunt. Nam vernas tuberes dixit Martialis ea dicenda forma, qua libro primo vernas apros: & tertio verna liber.

Debet enim Gallum vincere verna liber.

& 5.

Præter libellos vernulas nihil mihi.

Et 10. lupos vernas. Non itaque dissentit à Suetonio, sed vernas tuberes appellavit in Italia natos, non ex Africa allatos. LIBER hic substantivum est: nam adjectivum omnis generis est. PLINIUS lib. 20. cap. 5. de Sisere loquens in eadem periodo masculino & neutro usus est. Hicelius, inquit, ideo stomacho utile videri dixit, quoniam nemo tres siseres edendo continuaret, esse tamen utile convalescentibus ad vinum transcurrentibus. VERBER casu nominandi inusitatum est: sexto casu, verberare usitatissimum est, & interim genitivo: numero multitudinis integrum est.

CANCER tertiæ declinationis jam exolevis.

C 4

Ru-

incuberes, & præcoces illæ, peregrina, hæc coacta. Tuber pomum ejusdem arboris masculinum est. Suet. in Domitiano, Pridiè quàm periret, tum oblatos tuberes servari jussisset.

Martial. ab 13.

Lecta suburbanis mittuntur à pyrina ramis,
Et tuberes vernæ: quid tibi cum Libycis?

Ubi vernæ substantivum nomen est à verna verna, non à vernus, a, um, ut quidam crediderunt. Nam vernas tuberes dixit Martialis eadecenda forma, qua libro primo vernas apros: & tercio verna liber.

Debet enim Gallum vincere verna liber.

& 5.

Præter libellos vernulas nihil mihi.

Et 10. lupos vernas. Non itaque dissentit à Suetonio, sed vernas tuberes appellavit in Italia natos, non ex Africa allatos. LIBER hic substantivum est: nam adjectivum omnis generis est. PLINIUS lib. 20. cap. 5. de Sisere loquens in eadem periodo masculino & neutro usus est. Hicetius, inquit, idèò stomacho utile videri dixit, quoniam nemo tres siseres edendo continuaret, esse tamen utile convalescentibus ad vinum transcurrentibus. VERBER casu nominandi inusitatum est: sexto casu, verbere usitatissimum est, & interim genitivo: numero multitudinis inusitatum est.

CANCER tertia declinationis jam exolevis.

C 4

Ru-

RUDER non probatur doctus, sed rudus. Cucy-
MER pro cucumis insolitum videtur. Nondum
Zingiber, sive zinziber, quod hic à quibusdam
ponitur, apud veteres Latinos legi: Sed Zim-
piberi sive Singiberi Zázwor/ Imber/ Pli-
nius lib. 12. cap. 7. Non est hujus arboris radix,
ut aliqui existimaverunt, quod vocat Zimpibe-
ri, alij vero Singiberi.

OR.

OR, maribus servit, Muliebris demi-
tur arbor. Strom Baum.

Accedunt neutris, cor, Serce/ das bers.
ador. Bêl obilny/ dinkel Korn. cumq;
a quore, Epelogene More/ das Meer.
Marmor. Maimor Marmelstein.

VR.

EXigit, VR, neutrum, Hic fursus,
Botrubus Kleiben/ cum vulture, Ras
né Oyer/ cuttur, Hedlicla/ Turkeltaube.
IN SYLLABA finita, significatione genus
solum indicant, ut Vir, Muz/ Mann/ Le-
vir, Brate Manzela/ Dieß Edmans
Diuot/ Trevir, Lignistep/ Liget. SA.

SUR

TPR, saturnal
cernas habeat
FVRVR etia
ximè apud Plin
furfure: & l
Descendentem
docutis fursure

FO Eminent
lis, Sud /
analet ita S
Wêc nêluffna
Maicula sunt,
adamas, diam
Libra dwana
wêc von zwölfs
lonffy ued B
niges oder B
Cum reliquis
Palagum.

CERAS Cera
nêst, propterea qu
re, quæ prima, m
-- acceptum quæ

RUDER non probatur doctis, sed rudus. Cuc-
MER pro cucumis insolitum videtur. Nondum
Zingiber, sive zinziber, quod hic à quibusdam
ponitur, apud veteres Latinos legi: Sed Zim-
piberi sive Singiberi Zázwor/ Zmber/ Pli-
nius lib. 12. cap. 7. Non est hujus arboris radix,
ut aliqui existimavere, quod vocat Zimpibe-
ri, alij verò Singiberi.

OR.

OR, maribus servit, Muliebris demi-
tur arbor. Strom Baum.

Accedunt neutris, cor, Serce/ das herb.
ador. Bêl obilny/ dincfel Korn. cumq;
equore, Dpofogene Moſe/ daß Meer.
Marmor. Marmor Märmelstein.

VR.

EXigit, VR, neutrum, Hic fürfur,
Votruby Kleiben/ cum vulture, Kas
né Gyer/ curreur, Hrdlička/ Turteltaube.

IR SYLLABA finita, significatione genis
suum indicant, ut Vir, Muz/ Mann/ Le-
vir, Brats Manſelu/ Deß Edmans
Biodet/ Trevir, Lipustey/ Lipet. SA.

sur

TVR, satura sa-
ternas habet
FVRVR etia
ximè apud Plin
furfur: Et l
Descendentem
do cutu furfur

FO Eminen-
tis, Sud /
analet žito S
Wéc nijsusna
Maicula sunt,
adamas, dian
Libra dwanae
wikt von zwölfs
lonſky ued Vi
nigesader Bi
Cum reliquis
Palagum.

CERAS Cera
m. si, propterea qu
re, iqua prima, m
- Acceptorumqu

*TVR, saturaturum, Syty/ Satt/ cum
ternas habeat formas, totidem habebit genera.
FVRFVR etiam numero singulari in usu est ma-
ximè apud Plin. l. 18. c. 9. verum plus reiinet in
furfure: & lib 26. c. 2. de montagn loquens:
Descendentem & in colla pectus, ac manus, fa-
do cutis furfur.*

A 5.

*FO Eminum, As. Neutrum vas va-
sis, Sud/ Fass. fasque, Wét flüssna
analet Zita Göttlich oder billich/actasque,
Wéc neflüssna/ onbillig.*

*Maicula sunt, elephas. Slon/ Elephant.
adamas, diamant / Adamantstein / as,
Libra dwanacte Wuch magick / Ges-
wicht von zwölff Unzen/ atq; tiaras, Krä-
lowfsky ued Bisкупfsky flobauk & Ein Kö-
niges oder Bischoffshut.*

*Cum reliquis cunctis, flectit qua prima
Palatgum.*

*CERAS Ceradis neutrum, ut ajunt, prater-
missi, propterea quod sit inusitatum. TIARAS &
reliqua prima, masculina sunt. Virg. 7.
- lceptumque lacerq; tiaras.*

TVR, *satura saturum*, **Spex / Sall** / cum
ternas habeat formas, totidem habebit genera.
FVR FVR etiam numero singulari in usu est ma-
ximè apud Plin. l. 18. c. 9. verum plus reusnet in
furfure: & lib. 26. c. 2. de montagna loquens;
Descendentem & in colla pectusq; ac manus, fa-
do cutis furfure.

A S.

FO *Emineum*, **As**. Neutrum vas va-
sis, **Sud / Fass**. fasque, **Wét flüssna**
analet **zita Gdttlich oder billich** / netasque,
Wéc nefsüssna / onbillig.

Mascula sunt, **elephas**. **Slon / Elephant**.
adamas, **diamant / Adamantstein / as**,
Libra dwanacte Dncep magicp / Geo
wicht von zwölf Unzen / atq; tiaras, **Krac**
lowßky ued Biskupsky flobauß & **Ein Kön**
niges oder Bischoffshut.

Cum reliquis cunctis, flectit quæ prima
Palasgum.

CERAS *Ceradis* neutrum, ut ajunt, prater-
missi, propterea quod sic inusitatum. **TIARAS** &
reliquæ primæ, masculinæ sunt. Virg. 7.
- acceptrumque lacerq; tiaras.

Tiara, e, femininum est Juva. satyro & --
Phrygia vestitur aurea tiara.

ES.

ESTo nomen in Es, muliebre. Se-
esto virile.

Limes, Meznýš / Gränge oder March
kain. pes, Noha / Fuß. fomes, Poore
Zunder. termes, Blomená Wétew & O
wotcem / Ein abgebrochener Zweig mit
den Früchten. cum palmit. Winna ro
tolest / Reb Zweig. trames. Stezka / Fuß
steige

Et gurgis, Mlubina swýžern / Sümpfe
oder Tiefe des Wassers. merges, Wo
bilný Snop / Korngarb poples, Prýh
bý Podkolenná Kniekehle. cum cespite
Dm / Wasen oder rasen / vepres, Ste
Dornstrauch.

Et paries, Sténa / Wand. stipelq; Pa
rez / fuol / Stäck oder Pfaal. meri no
menq; diei. Poledne / Mittag.

His Græcum primæ, vel teræ, jungi-
to nomen.

Hip.

Hippomane
cele hrijvete
lein an der C
Korunj bog
so alle Kran
rent. Zly o
ny wred / W

TUDES

Schlegel / G
fo sipaife /
culina sunt, ut q
bus id confirmari

MERIDIES in

liter carmen ing
am numero singu

cap. 1. Hanc
non posse.

Wozatag na D
Aromatites, n

Stwars / My
rhen wun / Al

Hyssopites, Jie
multa alingeneri

mus lib. 14. cap.
factum est. Id

cites a sico, quom

Tiara, e, femininum est Iuva. satyro 6. --
Phrygia vestitur aurea tiara.

ES.

ESTO nomen in Es, muliebre. Se
esto virile.

Limes, Meznij / Gränge oder March
stain. pes, Noha / Fuß. fomes, Poora
Bunder, termes, Blumená Wétew & D
wotcem / Ein abgebrochener Zweig mit
den Früchten. cum palmite, Winna ra
tolest / Neb Zweig. trames. Stezla / Fuß
steige

Et gurgis, Nlubina stóžetm / Sümpfe
oder Tiefe des Wassers. merges, Wo
bilny Snop / Korngarb poples, Prih
by Podkolenná Kniekehle. cum cespice
Dra / Wasen oder rasen / vepres, Ste
Dornstrauch.

Et paries, Sténa / Wand. stipelq; Pa
rez / Luol / Stäcl oder Pfaal. meri no
menq; diei. Poledne / Mittag.

His Græcum primæ, vel teræ, iungi
to nomen.

Hip.

Hippomane
cele hüyvete
lein an der C
Kor enij bog
so alle Kran
rent. Bip o
nry wot / B

TUDES

Schlegel / C
so éhaisse /
culina / sunt, ut q
bus id confirmat

ARIDIES in
liter carmen ing
am numero singu

cap. 1. Hanc
non posse.

Wozatag na I
Aromatites, n

Swilip / My
iden win / Al

Hyssoptes, Jue
multa aliageneru

mus lib. 14. cap.
facteratum. Id

cetes a sic, quem.

Hippomanes neurris, Bradawiska na
 cele hrýbete wonowle narozneho / Gapi-
 lein an der Stirn eines Füllen. panaces,
 Korantj bogich wsselike neouhy / Ein Kraut
 so alle Krankheit heylet / cacoërthes adha-
 rent. Zp obýceq / a néyakep nezhogireds-
 ney wrýd / Böse Gewonheit.

TUDES, Pallce / Kladiwo / Psaal /
 Schlegel / & Ames, Prossip / a neb biop's
 so éipaisse / Stachel am Vogelgarn mas-
 culina sunt, ut quibusdam placet, sed nullis testi-
 bus id confirmant.

MERIDIES in duas partes sectum est, quia a-
 liter carmen ingredi non potuit. VEPRES esti-
 am numero singulari reperitur. Cola. lib. iii.
 cap. 5. Hunc veprem manifestum est interiri
 non posse. GRÆCA prima ut Bootes,
 Wozatag na Nebi / Gestirn am Hünchen /
 Aromatites, wýno Korantm / Wein mit
 Gewürz / Myrtilites, Wytowé wýn / Myr-
 then Wein / Absinthites, Werant Wein
 Hyssopytes, Zropowé wýno / Isopwain / &
 multa alia generis ejusdem masculina sunt. Pl-
 inius lib. 14. cap. 16. Aromatiten quoq; in uento
 factitatum. Idem in eodem, Sic fit Gly-
 cistes á sico, quem alij palmi primum, alij caron-

Hippomanes neutris, Bradawicka na
 cele hrýbete wonowie narozneho / Zap
 lein an der Seiten eines Füllens. panaces,
 Kotený bogiey wsselike neduh / Ein Kraut
 so alle Krankheit heilet / cacoëthes adha-
 rent. Zp obýceg / a népalep nezhogiredo-
 ney wro / Böse Gewohnheit.

TUDES, Valice / Kladiwo / Psai /
 Schlegel / & Ames, Prossrip / a neb biop's
 so éipaisse / Stachel am Vogelgarn mas-
 culina sunt, ut quibudam placet, sed nullis resi-
 bus id confirmant.

MERIDIES in duas partes sectum est, quia a-
 liter carmen ingredi non poterat. VEPRES. est
 am numero singulari reperitur. Colu. lib. 10.
 cap. 1. Hunc veprem manifestum est interim
 non posse. GRÆCA prima ut Bootes,
 Wozatag na Nebis / Gellum am Dindiri /
 Aromatites, wýno Forénim / Wria mit
 Gwúis / Myrrites, Myhtowé wý o mra
 then wain / Absinthites, Weranús Wraus
 Hyssopytes, Zropowé wýno / Hoptwain / &
 multa alia generis ejusdem masculina sunt. Plin-
 ius lib. 14. cap. 16. Aromaticen quoq; invenio
 factitatum. Idem in eodem, Sic fit & hy-
 cises a sico, quem alij palmi primum, alij caron-

abiten vocant. Ibidem, Sed è puniciis quid sit,
voithen vocant. Quasi neutra essent, ut quidam
putavit, accusativus similis esset nominativo.
Neque si vinum aromatices, absinthites, hyssopi-
tes dicatur, continuo hæc neutra erunt, quem-
admodum neque Tagus, Rhodanus, cum flumen
Rhodanus dicitur. SUNT & Græca tercia decli-
nat. quibus utuntur Latini, masculina, ut Ma-
gnes, Magnet / Kämen fierij železo táh-
ne / Magnetstein / Lebes, Kotel Médéne-
ny / Ein ähren Kessel / Tapes, Skany Ro-
beric neb Koltra / Tapet / Lappich. præ-
ter hippomanes, panaces, & cacoethes, quæ
neutra sunt. Plin. lib. 25. cap. 4. Penaces ipso
nomine omnium malorum remedia promittit, nu-
merosum & Dijs inventoribus adscriptum. So-
lacophanes his tribus addi potest.

IS.

IS dato fœmineis. Maribus da piscis
Ryba / Fisch. aqualis, Wymwadlo/
Stießsaß.

Anguis, Wodnij had / Schlang / cum
fustis, Reg / fuol / Priegel. cum callis,
Witelacesta / Gebahnter Weg. follis,
Méch / Ein Bläßbalg. & callis, Meč/
Sawerde. Mensis,

Mensis, Mē-
Zamora / Sod-
žwa / Brand /
p / postis, W-
bis, Ofstflect
Et sanguis, K-
fātš had / O-
Wissel / Nā-
Plauby / Pf-
Zwigguch / Jag-
Mugilis, Prau-
etnem grossen K-
men / Stein
cum salce, Su-
schel zusammen
witanā / Traub-
Vugvis, Nehes
gelal cum cucu-
rum callis, Ze-
gel / pulvis, Pr-
sa o moju / Achß
Nis, quoq; sin-
Brodt / & See-

abiten vocant. Ibidem, Sed è punice quod sit,
 roiben vocant. Quasi neutra essent, ut quidam
 putavit, accusativus similis esset nominativo.
 Neque si vinum aromatices, absinthites, hyssopi-
 tes dicatur, continuo hæc neutra erunt, quem-
 admodum neque Tagus, Rhodanus, cum flumen
 Rhodanus dicitur. SUNT & Græca tertia decli-
 nat. quibus utuntur Latini, masculina, ut Ma-
 gnes, Magnet / Kâmen Kteryž Zeleqo tâh-
 ne / Magnetstein / Lebes, Kotel Mèdèns-
 ný / Eln âhren Kessel / Tapas, Skany Ko-
 berec neb Koltra / Tapet / Tappet. præ-
 ter hippomanes, panaces, & cacoerthes, quæ
 neutra sunt. Plin. lib. 25. cap. 4. Penaces ipso
 nomine omnium malorum remedia promittit, nu-
 merosum & Dijs inventoribus adscriptum. So-
 lacophanes his scribis addi potest.

IS.

IS dato foemineis. Maribus da piscis
 Ryba / Fisch. aqualis, Wapwadlo /
 Gießfaß.

Anguis, Wodnij had / Schlang / cum
 fustis, Reg / fuol / Preigel. cum callis,
 Wicela cista / Gebahnter Weg. follis,
 Wèch / Ein Bläßbalg. & callis, Wèc /
 Schwerdt. Mensis,

Mensis, M
 Zamora / Sod
 žlwa / Brand
 še / poltis, W
 bis, Ofššled
 Er sangvis, K
 řatš had / O
 Wessel / Nâ
 Plaubu / P
 Zerguč / Jâg
 Muglis, Pr
 einem grossen
 men / Stein
 cum salce, S
 řetel zusammen
 witana / Traub
 Vagvis, Meh
 getal cum cucu
 cum callis, Z
 gel / pulvis, P
 sa o wopu / Achš
 Nis, quoq; fin
 Brodt / & Le c

AMNIS, J

Mensis, Měsic / Monat / cum vesti,
 Zamora / Sochor / Kirgel / torris Nlawné
 žtwa / Brandt / glis, Némě da Wyss / Kae
 ge / postis, Wětege / Thürgesell / & or
 bis, Ofstleck / Erstkreis.

Et sanguis, Krew / Blut / cenchris, Stras
 káth had / Gschelte Schlang / collis,
 Wissel / Hågel / cum vomere, Kabloo
 Plaudu / Pflugschaar / cassis. Seneto
 Zwüreey / Jägergarn.

Mugilis, Praudnyš / Schneller Fisch mte
 einem grossen Kopff / atque lapis, Kás
 men / Stein / vermis, Ežerw / Wurm /
 cum falce, Swazek kterycholi wěcy / Bús
 schel zusammengebunden / canalis, Zlab /
 wortaná / Traub / Kånel.

Vagvis, Nehet / Nagel / Klaw an den Wda
 geln / cum cucumis, Wokurka / Rörbiß /
 cum caulis, Zeloh toffetal / 2^e. Krautsteng
 gel / pulvis, Prach / Staub / & axis, Wos
 sa vwozu / Achß am Wagen.

Nis. quoq; finitum, ceu panis, Chleb /
 Brodt / & a se creata.

AMNIS, Nžela / Fluß. Canalis, žlab /
 wortauá

Mensis, Mēsic / Monat / cum vesti,
 Zamora / Sochor / Kigel / torris Hlawne
 žiwa / Brand / glis, Mēme da Myss / Kae
 se / postis, Wēge / Thürgestell / & or
 bis, Ofessle / Erdkreiß.

Et sangvis, Krew / Blut / cenchris, stras
 fāth had / Gesselte Schlang / collis,
 Wessel / Hāgel / cum vomere, Kablo
 Plaubu / Pflugschaar / cassis. Seneto
 Jirgrecy / Jägergarn.

Mugilis, Praudnyß / Schneller Fisch mte
 einem grossen Kopff / atque lapis, Kās
 men / Stein / vermis, Ezerw / Wurm /
 cum falce, Swazek ktery choli wēch / Wils
 schel zusammen gebunden / canalis, Zlab /
 witana / Traub / Kānel.

Vogvis, Nehet / Nagel / Klaw an den Wda
 gela / cum cucumis, Wokurka / Rōrbisß /
 cum caulis, Zelnyh toffetal / 2^e. Krautsteng
 gel / pulvis, Prach / Staub / & axis, Woa
 sa owozu / Achß am Wagen.

Nis, quoq; finitum, ceu panis, Chleb /
 Brodt / & ase creata.

ANNIS, Kžela / Fluß. Canalis, Zlab /
 witana

rotunda trautá / Käpnel / Möie. Cinis.
Popel / Asche: apud priscos etiam femini-
na fuerunt, quorum postremum Caesar, & Catul-
lus, ut refert Nonius Marcel. conati sunt revo-
care, feliciter eorum conatus cessit.

ANGUIS raro admodum reperitur femininum.
Valer. Max. lib. 4. Subito ab una parte ara
prolapsam angvem prostraxit. In eodem mascu-
lino usus est. Angves duo ex occulto prolapsi: sic
enim habent correcti libri. CENCHRIS serpens,
masculini generis est. Lucan. Lib. 9.

Et semper recto lapsurus limite cenchris.

Zenchris, idis, avis, Postolka / Ein
Wannenweber faemi, vide Plin. lib. 10. cap.
25. CASSIS, hoc est, rese, usitatus est numero
multitudinis.

Vergilius 4. Georg.

-- aut invisa Minervæ

In foribus laxos suspendit aranea casset.

Seneca Agam. etiam singulari est usus. At ille
ut hispidus sylvis aper

Cum casse vinctus tentat egressus tamen.

SENTIS, Scoti: Dora / fere numero
plurali reperitur. Colum. lib. 6. cap. 3. Libe-
ratur arva senibus, qui aestivo tempore per Ca-
nicle ortam recisi, &c. Idem lib. 11. cap. 3.
singulari usus est, Nos sentem canis appellamus.
COLLIS, Rappetneiss / pr. onü mauka /
Dasß

Das beste Mest-
linum, Cassius
far & Probus, qui
len, pollinis neutri
stianum l. 6.

Mosso mepi
quibusdam addit
ferè à Latinis usi
mune duorum ge-
dunt esse, avemq;
ficare. Verum
nis, non alcyones
mes nidos faciunt,
Hos dies M. Var.
alcyonios appellari
se matrem Alcyonis
ajungi esse diminuti-
mini erit tantu

Peisep / Peisi
dumputo, cum G
tatur. SOTULARIS
num, sed Soccus lib
in extremo libro, E
nis, videtur vobis
fit prater me, ubi
Dora atna / M
Gracos femininum
venere usurpatur.

Wirtaná trautá / Kápnel / Hdie. Cinis, Popel / Asche: apud priscos etiam femmina fuerunt, quorum postremum Caesar, & Catullus, ut refert Nonius Marcell. conati sunt revocare, feliciter eorum conatus cessit.

ANGUIS raro admodum reperitur femininum. Valer. Max. lib. 4. Subito ab una parte arae prolapsam angrem prosterxit. In eodem masculinus usus est. Angues duo ex oculo prolapsi: sic enim habent correcti libri. CENCHRIS serpens, masculini generis est. Lucan. Lib. 9.

Et semper recto lapsurus limite cenchris.

Zenchris, idis, avis, Possio / ka / Ein Wannenweber femi. vide Plin. lib. 10. cap. 25. CASSIS, hoc est, rese, usitatus est numero multitudinis.

Virgilius 4. Georg.

-- aut invisa Minervæ

In foribus laxos suspendit aranea casset.

Seveca Agam. etiam singulari est usus. Arille ut hispidus sylvis aper

Cum casse vinculus tentat egressus tamen.

SENTIS, Sentis, Vom / fere numero plurali reperitur. Colum. lib. 6. cap. 3. Libentur arva senibus, qui aestivo tempore per Canicula ortam recisi, &c. Idem lib. 11. cap. 3. singulari usus est, Nos sentem canis appellamus. POLLIS, Rappetnagly pr. ony mauka /

Das

*Das beste Meß
tinum, Cassius
ser & Probus, qui
len, pollinis neutri
fianum l. 6.*

*Meßsto wip
quibusdam addi
ferè à Latinis us
mune duorum ge
dunt esse, aveng,
ficave. Verum
nis, non alyones
nes nidos faciunt,
Nos dies M. Var
alcyonios appellare
se matrem Alcyonis
ajunt esse dimissu
minini erit tantu*

*Peßst / Persi
dumputo, cum G
tatur. SOTULARI
num, sed Soccus lib
n extremo libro,
itis, videtur vobis
tu prater me, ul*

Nora gema / M

Gracos femininum

enere usurpatur.

Das beste Mehl des Korns / *Phocas masculinum*, *Causius* femininum esse existimat: *Casser* & *Probus*, quibus potius accedendum est, pollen, pollinis neutro genere declinant. Vide *Priestianum* l. 6. **DELPHIS**, *Delfijn* nebst *Moersky weyr* / *Meerschwein* / etiam à quibusdam additur, sed *Delphin*, & *Delphinus* ferè à Latinis usurpantur. **ALCYONIS** alij commune duorum generum, alij incerti generis erant esse, avemq; *alcyonem* sive *alcedinem* significare. Verum *alcyonides* numero multitudinis, non *alcyones* sunt, sed dies quibus ipse *alcyones* nidos faciunt, ovapariunt, pullosq; educant. Hos dies *M. Varro* lib. 5. de lingua Latin. à *alcyonios* appellari. *Suidas* ait *alcyonidem* fuisse matrem *Alcyonis*. *Magnum Etym.* & *Phavor.* ejunt esse diminutivum. Qua cum im sint feminini erit tantum. **ACINACES**, *Meck Persisch* / *Persischer begen* / per e, scribendum puto, cum *Græcè* ubique *ἀκινάκας* scribitur. **SOTULARIS** non est, apud *D. Hieronymum*, sed *Soccus* lib. 1. contra *Jovinianum*, ferè à extremo libro, Et hic *soccus* inquit, quem caritis, videtur vobis novus & elegans, sed nemo ut præter me, ubi me premit. **OTHRYS** mons *Tora gedna* / *Oram eines Berges* / apud *Tracos* femininum est, à poetis Latinis masculino genere usurpatur.

Lucan.

Das beste Mehl des Kornes / *Phocas masculinum*, *Carissus* femininum esse existimat: *Casus* & *Probus*, quibus potius accedendum est, pollen, pollinis neutro genere declinant. Vide *Priscianum* l. 6. **DELPHIS**, *Delfijn* nebst *Morffo wepf* / *Meerschwein* / etiam a quibusdam additur, sed *Delphin*, & *Delphinus* ferè à Latinis usurpantur. **ALCYONIS** alij commune duorum generum, alij incerti generis tradunt esse, avemq; *alcyonem* sive *alcedinem* significare. Verum *alcyonides* numero multitudinis, non *alcyones* sunt, sed dies quibus ipsæ *alcyones* nidos faciunt, ova pariunt, pullosq; educant. Hos dies *M. Varro* lib. 5. de lingua Latin. ait *alcyonios* appellari. *Suidas* ait *alcyonidem* fuisse matrem *Alcyonis*. *Magnum Erym.* & *Phavor.* junct esse diminutivum. Qua cum im sint feminini erit tantum. **ACINACES**, *Meer* *Persifsch* / *Persischer begen* / per e, scribendum puto, cum *Græcè* ubique *ἀκινάκας* scribitur. **SOTULARIS** non est, apud *D. Hieronymum*, sed *Socus* lib. 1. contra *Jovinianum*, ferè in extremo libro, Et hic *soccus* inquit, quem caritis, videtur vobis novus & elegans, sed nemo sic præter me, ubi me premat. **OTHRYS** mons *Jora gedna* / Nam eines Berges / apud *Græcos* femininum est, à poetis Latinis masculino genere usurpatur.

Lucan.

Lucan. lib. 6.

Solstitiale caput memorosus summovez
Othrys. *Stat. 1. Achil.*
Iam tristis Pholoe, jam nubilus ingemis
Othrys.

O S.

Mascula in Os, santo Dos, Weno/
Morgengab/ cos muliebris, Bruß/
Weßstein / & arbos, Strom/
Baum.

Da chaos, Směšce wssch wěch a počatek
Vermischung aller Ding / atque melos
Libé; Piwanij / Süßer Gesang / neutris,
os, Wsta/ Kost / Ein Mundt oder Wein.
Argos, Wěsto rěckij / Ein Stadt inn
Griechenlandt / epolque. Glowo werst/
Wers oder Lobgesang.

V S.

Nomen in Vs, mas est, seu quarex five
secundz.

PAMPINVS, Winny list / Reb laub/
Reb blade. Intubus, seu intybus, Stěco
bač / Ein Kraut Lewenzahn genandt / non
video

video cur gener
quam apud Cla
3. cap. 18. Ex
les, vel minus
marios. Plin
E impositi run
ejusdem lib.
sent, imponena
bi e caule non mi
es erraticum in
tiam celestis,
tantum est mase
rebus nullus m
mus.

Porticus Pr
chagenij odela
tribus, Efw
ebis acusque
Nofa / Hand
Alvus, Brich
mé / das Erdt
Wanne. col
dus, Dsin dn
po Ronach /
Ronis carba
porce a forabon
wandt, addes.

*Lucan. lib. 6.*Solstitiale caput memorosus summover
Ochrys. *Stat. 1. Achil.*Iam tristis Pholœe, jam nubilus ingemit
Ochrys.

O S.

M^a secula in Os, sunt Dos, Wéno/
Morgengab/ cos muliebris, Bruß/
Weystein / & arbos, Strom /
Baum.Da chaos, Smêshce wessch wêch a počatê
Vermischung aller Ding / atque melos
Libé; Diwanj / Süßer aefang/ neutris,
os, Vsta/ Kost / Ein Mundt oder Wein.
Argos, Mêslo ricsch/ Ein Stadt inn
Griechenlandt / epotque. Slowo werff/
Verß oder Lobgesang.

V S.

Nomen in Vs, mas est, seu quartæ five
secundæ.PAMPINVS, Winny list / Reb laub/
Reb bladt. Intubus, seu intybus, Stêc-
bak/ Ein Kraut Lewenzahn genandt / non
video

video cur gener
quam apud Cla
z. cap. 18. I
les, vel minus
marios. Plin
E imposti run
ejusdem lib.
fene, imponen
bi e aule nonm
es erraticum in
tiam celestis,
tantum est mas
rebus nullus m
mus.

Porticus Pr
hazeny vbelâ
tribus, Cferw
ebisacusque
Nufa / Hand
Alvus, Brich
mê / das Erdt
Wanne. col
dus, Sin on
po Nonach /
Nonis. carba
porce a torabon
wandt. addes.

Videor cur generis sint incerti, cum feminina nunc
quam apud Classicos reperiantur. Columel lib.
3. cap. 18. Ex quibus pampini pullular vel steri-
des, vel minus feraces, quos rustici vocant rache-
marios. Plin. Procem. lib. 23. Pampini iritis
& impositi tumorem omnem siccant, & capite i-
ejusdem lib. Pampinos quoque eis edendos cen-
sent, imponendosque. Idem lib. 19. cap. 18. Intu-
bi caule non minus grasi. Et eodem loco inven-
ies erraticum intubum genere neutro. Arcus e-
tiam celestis, Duba nebesta/Regenbogen/
tantum est masculini generis: neque est cur in-
rebus nullius momenti tempus frustra contem-
mus.

Porticus Prästörssy pro dēst a l' prea
chazeny vdelane / Ein Schopffen. atq;
tribus, Eßwert libu / Ein Zunft. muli-
ebrisacusque Gepla / Nadel. manusq;
Nufa / Handt.

Alvus, Bricho/der Dauch. humus, Ze-
mé/das Erdreich. vannus, Wopalka/
Wanne. colus, Prästörce / Rocken. I-
dus, Osm onowé kazdeho Měsíce hned
po Monách / Die nehesten Tag nach dem
Monat. carbasus, Lenké platno na pra-
porce a korabowý plachtý / Subell Leingee-
wandt. addes. D Er

video cur generis sint incerti, cum feminina nusquam apud Classicos reperiantur. Columel lib. 3. cap. 18. Ex quibus pampini pullular vel steriles, vel minus feraces, quos rustici vocant naccarios. Plin. Procem. lib. 23. Pampini ritâ & impositis tumorem omnem siccant, & capite i. ejusdem lib. Pampinos quoq; eis edendos censent, imponendosq;. Idem lib. 19. cap. 18. Intubi caule non minus grasi. Et eodem loco invenies erraticum intubum genere neutro. Arcus etiam celestis, Duba nebesta/Regenbogen/ tantum est masculini generis: neque est cur in rebus nullius momenti tempus frustra contemamus.

Porticus Prästessy pro dēst a f pro
Chazenij vdelâne / Ein Schopffen. atq;
tribus, Tzweit lidu / Ein Zunft. muli-
cbrisacusque Geyla / Nadel. manusq;
Rufa / Handf.

Alvus, Bricho/ der Bauch. humus, Zemé/ das Erdreich. vannus, Wopalka/
Wanne. colus, Prästhe / Rocken. I-
dus, Osm onowé kazdeho Měspce hno
po Monách / Die nehesten Tag nach dem
Monis. carbasus, Zenké platno na pra-
porce a korabowý placht / Subtil Leinwe-
wandf. addes. D Er

Et domus, Quom/ Haus. & ficus po-
mum, Fyß/ Feige. mas morbus habetur.

ACUS, i. piscis nomen, Рыба нѣпакъ/
Ein langer Meerfisch / virile est: cum ve-
ro tertia declinationis est, purgamentum
critici significat, Plewa/ Sprew / & neu-
rum est. Varro lib. 3. de Re rust: Acus sub-
sternendum gallinis parturientibus. Idem eti-
am aliquando significat quarta declinationis, sed
est generis feminini. Fesus, Palea etiam qua-
dam de frumento acus dicuntur. Columel lib.
2. cap. 10. Durissima quidem acus resecta sepa-
rata erunt. COLUS apud Catullum & Propertii-
um etiam genere virili invenitur.

CARBASVS femininum est numero singulari.

Propert. lib. 4.

Exhibuit vivos carbasus alba focos.

**Val. Max. lib. 1. de Emilia virgine Vesta-
li:** Quum carbasum, quam optimam habebat,
foculo imposuisset, subito ignis emicuit, Sic enim
habent correcti libri, non quem, ut quidam le-
gunt, numero multitudinis neutrum est. **FICUS**
morbus, Fyß / neb Stadawice nebyzwy/
Feigen: ein aelchwür. semper est generis
masculini: Pomum semper femini. sive quarta
declinationis sit. Cornel. Cels. lib. 5. cap. 12:
Ficus arida decocta. Eodem lib. cap. 18. Fi-

con arida qua
Varro, & quia

PLURIMA
ce

Quz mari
Predmlawa
sa/ Rag/ Lu
hærent.

Partim scem
Dwauplasna
Duchsteb. er
sem.

QUIDAM ex
transiunt, pro no-
velle femina esse
bet, nam servato
aruntur: sic D
Schlabo Zwenst
plna rii/ Vmb
ne Redi. arctos,
Gistlin der Z
Paußt/ Wäst
Epei Papiowe
generis, ut apud

Et domus, Duom/ Haus. & ficus po-
mum, Fyß/Beige. mas morbus habetur.

ACUS, i. piscis nomen, Рыба нѣпакъ/
Ein langer Meerfisch / virile est: cum ve-
ro tertia declinationis est, purgamentum
critici significat, Plewa/ Sprew / & neu-
rum est. Varro lib. 3. de Re rust: Acus sub-
sternendum gallinis parturientibus. Idem eti-
am aliquando significat quarta declinationis, sed
est generis feminini. Festus, Palea etiam qua-
dam de frumento acus dicuntur. Columel lib.
2. cap. 10. Durissima quidem acus resecta sepa-
rata erunt. COLUS apud Catullum & Propertii-
um etiam genere virili invenitur.

CARBASVS femininum est numero singulari.

Propert. lib. 4.

Exhibuit vivos carbasus alba focos.

Val. Max. lib. 1. de Emilia virgine Vestra-
li: Quum carbasum, quam optimam habebat,
foculo imposuisset, subito ignis emicuit, Sic enim
habent correcti libri, non quem, ut quidam le-
gunt, numero multitudinis neutrum est. **FICUS**
morbus, Fyß / neb Beadawice nebyzwy/
Feigen ein geschwür. semper est generis
masculini: Pomum semper feminini. siue quarta
declinationis sit. Cornel. Cels. lib. 5. cap. 12:
Ficus arida decedat. Eodem lib. cap. 18. Fi-
cus

em arida qua
Varro, & qui

PLurima
ce

Quz mari
Pædomlwa
ra/ Rag/ Li
hærent.

Partim fœm
Dwauplasna
Duchfiab. er
Am.

QUIDAM MEX
transiunt, pro no-
vel feminina esse
bet, nam servato
aruntur: sic D
spuaba/ Zweyfi
plna iic/ Dmb
ne Redi. arctos,
Gefirn der
Daußf/ Wäst
Phef Papirowe
generis, ut apu

*arida quam pinguisima. Sic Columel.
Varro, & quicunq; latine locuti sunt.*

PLurima in Os Græca, Ausonij fecere Latina.

Quæ maribus partim, ut prologus
Preambulæ/ Vorrede. paradisus Obor-
ra/ Rag/ Lustgarten/ daß Paradies/ ad-
hærent.

Partim scemineis, veluti diphthongus,
Dwauplasna syllaba / Zwenfach lautender
Buchstab. eremus, Pausse / die Wä-
sten.

QUIDAM existimant quæcunq; ex his ad nos
transseunt, pro nostro arbitratu vel masculina,
vel feminina esse; longe aliter tamen se res ha-
bet, nam servato ferè genere Græco, his Latini
utuntur: sic Diphthongus, Dwauplasna
syllaba/ Zwenstimmer. Periodus, Obchod/
plna ric/ Umbgang vnnnd Vollenkommen
ne Redt. Arctos, Hwězda Redwędzj / Ein
Stern der Vår genandt. Eremus,
Pausse/ Wäst / Einöde. Papyrus, Ro-
het Papirowe / Papiet / & alia hujus
generis, ut apud Græcos, ita apud nostros
fæmi-

*res arida quam pinguiſſima. Sic Columel.
Varro, & quicunq; latine locuti ſunt.*

PLurima in Os Græca, Auſonij ſe-
cere Latina.

Quæ maribus partim, ut prologus
Předmluva/ Vorrede. paradisus Obor-
ra/ Rag/ Luſtgarten/ daß Paradiß/ ad-
herent.

Partim ſœmineis, veluti diphthongus,
Dwauchlaſna ſyllaba / Zweyſach lautender
Buchſtab. eremus, Pauſſe / die Wä-
ſten.

QUIDAM exiſtimant quæcunq; ex his ad nos
tranſeunt, pro noſtro arbitratu vel masculina,
vel ſœminina eſſe; longe aliter tamen ſeres ha-
bet, nam ſervato ſerè genere Græco, his Latini
utuntur: ſic Diphthongus, Dwauchlaſna
ſyllaba/ Zweyſtimmer. Periodus, Obchod/
plna řec/ Umbgang vnnnd Vollenkommenes
ne Ředl. Arctos, Hwězda Ředwězdy/ Ein
Geſtirn der Bär genandt. Eremus,
Pauſſe/ Wäſt/ Einöde. Papyrus, Ko-
pelt Papirowe / Papier / & alia hujus
generis, ut apud Græcos, ita apud noſtros
ſœmi-

fœminina sunt. Prologus verò Pœdmlus
wa / Borredt. Dialogus, Rozmlauwâh /
Gesprâch. Stylus, Ktaup / Kastica / Sâvrl /
griffel. Scyphus, pich nadoba / becher. Isthmos
Auzha zime Spogugley ostrow ; Zemh /
EIn Damm zwischen zweyen Meeren /
& alia quam plurima masculina sunt. Plin. lib.
4. cap. 11. Alius namque ibi isthmus angustia
similis est, eodem nomine & pari latitudine.
BARBITOS, Welikâ Lauina / grosse Lau-
ten apud Gracos fœmininum est. unde O-
vid. Nec facit ad lacrymas barbitos ulla
meas. Horat. libr. 1. Carm. Ode. masculino u-
sus est. -- age dic Latinum.

Barbite carmen, Lesbio primum modu-
late civi.

Costos, Angellkowâ fer / Wolgeschmack-
te Wûrâ auß Arabia / India / vnnâ Syria
apud eosdem masculinum est. Lucan. fœmininâ
genere dixit libro 9.

Ettamari x non lata comis, Eoaq; costus

PHAROS, Wostrow tobo gmena /
Nam einer Insel etiam apud illos est mas-
culinum. Apud nostros fœmin. Stat. 3. Sylv.
--trepidus ubi dulcia nautis.

Lumina noctivagæ tollit Pharos æmula
lunæ.

Sucto-

Sucto in Cla-
surrim in ex-
nim habent lib-
alidus probat.

e st. Strab.

St. ô Bpovâ.

frequentissim

St. Alabast

masculinum est

Academ. quæst

unguenti putel

Kryſtallow f

Spicanard /

Pravâ post

spuolobu / O

sunt, Plinius lib

cidam cryſtallum

Ovidius, Nec

distima nardo.

bis nuntur voi

capit. 1. Esto are

beat. pedes septu

Sint laia per me

cernum & sextan

labam exeunt ne

bastrum, nardum

tunt. Nardum

fæminina sunt. Prologus verò Přebmlus
wa / Borredt. Dialogus, Rozmlauwáſij/
Gespräch. Stylus, Ktaup / Kaffica / Sâvli/
griffi. Scyphus, pſcy nadoba / becher. Isthmos,
Auzha zemé Spogugſcy oſtrow ; Zemſ/
Ein Damm zwischen zweyen Meeren /
Et alia quam plurima masculina sunt. Plin. lib.
4. cap. 11. Alius namque ibi isthmus angustia
similis est, eodem nomine Et pari latitudine.
BARBITOS, Weliká lautna / grosse Laut-
ten apud Græcos fæmininum est. unde O-
vid. Nec facit ad lacrymas barbitos ulla
meas. Horat. libr. 1. Carm. Ode. masculino u-
sus est. -- age dic Latinum.

Barbite carmen, Lesbio primum modu-
late civi.

Costos, Angelikowſ ſer / Wolgeschmack-
te Wurz auß Arabia / India / vnnnd Syria
apud eosdem masculinum est. Lucan. fæmininò
genere dixit libro 9.

Et tamarix non lata comis, Eoaq; costus

PHAROS, Wostrow toho gmena/
Nam einer Insel etiam apud illos est mas-
culinum. Apud nostros fæmin. Stat : 3. Sylv.
--trepidis ubi dulcia nauris,

Lumina noctivagæ tollit Pharus æmula
lunæ.

Sucto-

Sucto in Cla-
turim in exen-
nim habent lib-
aldus probat.
est. Strab.
S. ó Bſpud.
frequentissim-
p. Alabaster
masculinum est
Academ. quæſt.
unguenti putel-
Kroſſſalowy f
Spicanard /
Pravá poſtr-
ſpuſoloby / O-
ſunt, Plinius libr-
eidam crystallum
Ovidius, Nec
dillima nardo.
bius utuntur vo-
capit. 1. Esto are-
beat pedes septu-
Sine lata per me-
cernum Et sextan-
labam exeunt ne-
baſtrum, nardum
runt, lixud

Sueto in Claud. Cas. 2. Superposuit altissimam
 surrim in exemplum Alexandrina phari: sic e-
 nim habent libri correcti: quam lectionem Bero-
 aldus probat. SMARAGDUS apud utroq. virile
 est. Strab. 16. λίγεια καὶ διόν ὁ σμαράγ-
 δος ὁ βήρυξ. &c. Plinius lib. 37. cap. 5.
 frequentissime masculino utitur. ΑΛΑΒΑΣ-
 ΤΗΡ. Alabastrum nadobfa / Alabastrum
 masculinum est, à Cicerone alabaster dicitur 2.
 Academ. quest. Quibus etiam alabaster plenus
 unguenti putescere videtur. CRYSTALLUS,
 Κρυστάλινος famen / Crystall. Nardus,
 Spicanard / Spikanard. Diametros,
 Πρωά postre. def. okrauhlosti neb giného
 spuofobu / De dieße einer Figur / faeminina
 sunt, Plinius libr. 37. cap. 9. Coeunt in translu-
 cidam crystallum Ibidem, crystallum erutam.
 Ovidius, Nec coma vos fallat liquida niti-
 dissima nardo. Columella, Vitruvius, macro-
 bius utuntur voce diametros. Columel. lib. 5.
 capite 2. Esto area rotunda, cujus diametros ha-
 beat pedes septuaginta. Vitr. lib. 10. cap. 14.
 Sint lata per mediam diametrum pedum qua-
 ternum & sextantis. Horum nonnulla in um, syl-
 labam exeunt neutro genere, ut crystallum, ala-
 bastrum, nardum, costum: exempla passim occur-
 runt. Ληκὺς. LECTHYVS, Diegnp a
 masto

Sueto in Claud. Cas. 2. Superposuit altissimam
 turrim in exemplum Alexandrinae phari: sic e-
 nim habent libri correcti: quam lectionem Bero-
 aldus probat. SMARAGDUS apud utrosg. virile
 est. Strab. 16. λίγεται καὶ διότι ὁ σμάραγ-
 δος ὁ λίγεται. &c. Plinius lib. 37. cap. 5.
 frequentissimè masculino utitur. ΑΛΑΒΑΣ-
 ΤΡΑ Alabastronά nadobka / Alabastrum/
 masculinum est, à Cicerone alabaster dicitur 2.
 Academ. quest. Quibus etiam alabaster plenus
 unguenti putescere videtur. CRYSTALLUS,
 Κρυστάλινος kamen / Crystal. Nardus,
 Σπικανάρ, Spikanard. Diametros,
 Πρωά postredel okrauhlosti neb giného
 spuofobu / Die dicke einer Figur / foemina
 sunt, Plinius lib. 37. cap. 9. Coeunt in translu-
 cidam crystallum Ibidem, crystallum erutam.
 Ovidius, Nec coma vos fallat liquida niri-
 dissima nardo. Columella, Vitruvius, macro-
 bius utuntur voce diametros. Columel. lib. 5.
 capite 2. Esto area rotunda, cujus diametros ha-
 beat pedes septuaginta. Vir. lib. 10. cap. 14.
 Sint lata per mediam diametrum pedum qua-
 ternum & sextantis. Horum nonnulla in um, syl-
 labam exeunt neutro genere, ut crystallum, ala-
 bastrum, nardum, costum: exempla passim occur-
 runt. Ληκυθός LECYTHVS, Diegny a
 masto

μαστίνης δέβαν νεβ νάδοβα / *Delphug.*
femininum est apud Homerum. 6. Odys. & Ari-
stophanem frequentissime, maxime in Rania, &
apud Ciceronem ad Atticum libr. 1. Nosti illas
Δουροδου. Nondum hoc vocabulum Latina
 declinatione inveni apud veteres, quo fortasse
 etiam masculino genere usi sunt. PARADISVS
 solum genere virili tum Græci, tum nostri utun-
 tur. Gel. libr. 2. cap. 20. Vivaria autem, quæ
 nunc vulgus dicit, sunt quos παρὰδειρος
 Græci appellant. Lactantius lib. 2. de Opificio
 Dei, Ipsumq; paradisum igni circumvallavit.
 ΑΒΥΣΣΟΣ, Πρεπαστωδ / *Elleste ohne*
grunde. Synodus, Σαλιτή / zusammenkunft.
diphthongus, eremus, apud Latinos semper sunt
substantiva, & feminini generis: apud Græcos
etiam sunt adjectiva, & communis generis mo-
re Attico, unde eis articulus tum masculinus, tum
femininus preponitur: sed cum substantivorum
naturam induunt, etiam apud eos generis sunt
feminini. Quidam cum in lexicis his vocibus
vidissent articulum tum masculini, tum femini-
ni generis prepositum, arbitrati sunt esse generis
communis.

IN neutris, numerata virus, *Ged / Das*
Stiff. pelagusq; profundum. Μυθος
Est More / das tieffe Meer.

Illud

quantos aperit
 pelagus, quoniam
 SEXVS, i, V
 secunda declin
 2. lib. hist. A
 post annum re
 tiam undique
 & testam
 Tum in muro v
 titudini omni
 Sexus utrum v
 vide Nov. Mar

Postulat V
 tia fle
 Hic lepus, Z
 Maug. pus C
 ges. Notha / J
 Sitt tibi formi
 lucris, Syllia
 wana / a S
 nes Kraut
 Est muliebre
 Moßflaßen. S
 bréménem /
 Balcken jusa

μαστρίj δέβαν neb nádoba / *Deitug.*
*femininum est apud Homerum 6. Odysf. & Aristophanem frequentissime, maxime in Ranis, & apud Ciceronem ad Atticum libr. 1. Nosti illas λουδοῦσες. Nondum hoc vocabulum Latina declinatione inveni apud veteres, quo fortasse etiam masculino genere ussunt. PARADISVS solum genere virili tum Graci, tum nostri utuntur. Gel. libr. 2. cap. 20. Vivaria autem, quae nunc vulgus dicit, sunt quos παργαδαῖος Graci appellant. Lactantius lib. 2. de Opificio Dei, Ipsumq; paradysum igni circumvallavit. ABYSVS, Пропастъwod / *Elffe obne grunde. Synodus, Sgltij / zusammenkunft.*
*diphthongus, eremus, apud Latinos semper sunt substantiva, & feminini generis: apud Gracos etiam sunt adjectiva, & communis generis more Attico, unde eis articulus tum masculinus, tum femininus praeponitur: sed cum substantivorum naturam induunt, etiam apud eos generis sunt feminini. Quidam cum in lexicis his vocibus vidissent articulum tum masculini, tum feminini generis propositum, arbitrati sunt esse generis communis.**

IN neutris, numera virus, Sed / *Das Istff. pelagusq; profundum. Nlubo: kost Meer / daß tieffe Meer.*

Illud

quantos aper
 pelagus; quon
 SEXVS, i, V
 secunda declin
 2. lib. bist. 4
 post annum re
 tium undique
 & recta omnia
 Tum in muro v
 titudini omni
 Sexus utrum v
 vide Nov, Mar

Postulat V
 tia flet
 Hic lepus, 3
 Maus. pus C
 ges. Proba / 3
 Sit tibi foemi
 lucris, Sylla
 wana / a S
 nes Klausen
 Est muliebre
 Mosfladen. A
 drememem /
 Balden jusa

ILLUD Valerij Flac. libri 1. -- pelagum
 quantos aperimus in usus: apud priscum est, aut
 pelagus, quod verisimilius est, a poeta scriptum fuit.
 SEXVS, i, Pohlami / Art oder G. plecht.
 secunda declinationis neutro genere dixit Salust.
 2. lib. hist. At Metellus in ulteriorem Hispaniam
 post annum regressus, magna gloria concurren-
 tium undique, virile & muliebre sexus per vias
 & castra omnium visibatur. Sisenna lib. 4. hist.
 Tum in muro virile ac muliebre sexus populi mul-
 titudini omni collocata Varro lib. 2. de Annal.
 Sexus utrum virile, an muliebre, an neutrum sit,
 vide Non. Marcell. & Priscianum libro 5.

POSTulat Vs. neutrum quonies id ter-
 tia fleat.

Hic lepus, Zagec / Nase / & mus: mpsd /
 Maus. pus Graecum composita que jun-
 ges. Noha / Fuß.

Sit tibi foemineum, Lapogus herba vo-
 lucris. Bylisa gedna zagecij nahau naz
 wana / a Skalnij Koroptwa / Nam eis
 nes Krauts und Vogels.

Est muliebre palus, Lauze / Pfägen oder
 Moßlacken. subscus, Pant in Stawenij
 dremennem / Hölzens Bande damit die
 Balcken zusammen gebunden werden.

ILLUD Valerij Flac. libri 1. -- pelagum
 quantos aperimus in usus: apud priscum est, aut
 pelagus, quod verisimilius est, a poeta scriptum fuit.
 SEXVS, i, Vohlavij/ Art oder G. Splecht.
 secunda declinationis neutro genere dixit Salust.
 2. lib. hist. At Metellus in ulteriorem Hispaniam
 post annum regressus, magna gloria concurren-
 tiam undique, virile & muliebri sexus per vias
 & recta omnium visebatur. Sisenna lib. 4. hist.
 Tum in muro virile ac muliebri sexus populi mul-
 titudini omni collocata Varro lib. 2. de Annal.
 Sexus utrum virile, an muliebri, an neutrum sit,
 vide Nov. Marcell. & Priscianum libro 5.

POSTulat Vs, neutrum quoties id ter-
 tia flebit.

Hic lepus, Zagec/ Nase / & mus: myss/
 Mauß. pus Græcum compositaque jun-
 ges. Noha/ Fuß.

Sit tibi foemineum, Lapogus herba vo-
 lucris. Dylisa gedna zagecij nahau noz/
 wana / a Skalnij Koroptwa / Nam eis
 nes Kraut und Vogels.

Est muliebri palus, Lauze/ Pfützen oder
 Moßlacken. subscus, Pant w Stawenij
 dremennem / Hößens Bande damit die
 Walden zusammen gebunden werden.

pulcherrima virtus, Zwuzilost / etnost /
Eugend:

Atque salus, Spasenij / Bradwij / Nyl.
pecudisque pecus, Pastewnij dobytck /
Akerley Bleh. quibus additur incus,
Nakowadlo / Ambos.

Quaque sibi servus, Sluzebnost / Dienste
barkelt. juvenisque, Mladost / die Ju-
gend. senexque Starost / daß Alter.
jugarunt.

wäs, wodos. hoc est Per, Noha / Suebi
virile est, & qua ex eo nascuntur, ut Chy-
tropus, Synuožka / naktern sekallowé / a
Nince přet obn stawj / Dreyfueß darauff
man Nasen sehet. secunda vocali per o, li-
teram Tripus, Synožny kotel / Dreyfüße
siger Kessel / Apus, Koren / Schwalm
mit kurgen Füßen: hoc postremum inqui-
unt quidam esse generis faminini, quod confir-
mant Plinij auctoritate libro 10. cap. 39. Pluri-
mum volante, quae apodes, quia carent usu pedum
ab alijs cyphelli appellantur, hirundinem specie.
Sed Plinius relatrum, Quae ad Volucres, sive
Aves refertur. Sic idem de psittacis loquens eo-
dem libro, cap. 42. Super omnia humana voces
red-

reddunt psittaci
dia hanc mit it
pit verba pronu
Generis esse mas
g. de hist. Anim
aris fæminini
natur.

Si mous auri
Plinius lib. 10.
Non extra terran
viva mansuecit
cit. Idem libro
Lagopus sibi alu

Æs Mied /
neutrū
fraus Est / Bel

S. praece
S. dato foemin
an
Etko virile, ru
Schleissill.
Brunn. pons
ehifer agvis, n
tj rana hnig
Nasser.

pulcherrima virtus, Zwuzlloft / etnoft /
Eugendt:

Atque salus, Spasenij / Bradwij / Nyl.
pecudisque pecus, Pastewnij doobyet /
Allerley Bleh. quibus additur incus,
Nafowadlo / Amboß

Quæque sibi servus, Sluzebnost / Dienste
barkelt. juvenisque, Mladost / die Ju-
gendt. senexque Starost / daß Alter.
jugarunt.

*wäs, wodos. hoc est Pes, Moßa / Sueßi
virile est, & qua ex eo nascuntur, ut Chy-
tropus, Ljynuoßka / na ktern sekatlowé / a
Nince pri obn staroj / Dreyßuß darauff
man Näsen seßet. secunda vocali per o, li-
teram Tripus, Ljynnoßny kotel / Dreyßuß
siger Kessel / Apus, Koreyl / Schwalma
mü kurgen Füssen: hoc postremum inqui-
unt quidam esse generis faminini, quod confir-
mant Plinij autoritate libro 10. cap. 39. Pluri-
mum volante, qua apodes, quia carent usu pedum,
ab alijs cypseli appellantur, hirundinem specie.
Sed Plinius velatrum, Qua ad Volucres, sive
Aves resulit. Sic idem de psittacis loquens eo-
dem libro, cap. 42. Super omnia humana voces
red-*

reddunt psittaci
dia hanc mitis
pit verba pronu
Generis esse mas
9. de hist. Anim
aris faminini
natur.

Si maus auri
Plinius lib. 10.
Non extra terrar
viva mansueti
cit. Idem libro
Lagopus sibi alu

ÆS MICH.
neutrum
traus Lest / Bei

S. praece
S, dato foemi
an
Esto virile, ru
Schleßil.
Brunn. pons
chiferägvis, r
tij rana bnlig
Natter.

reddunt pſtaci quidem; & ſermocinantes. In-
dia hanc mittit, Imperatores ſalutat, que acci-
pit verba pronuntiat, in vino præcipue laſciva
Generis eſſe masculini Apus docet Ariſtoteles lib.
9. de hiſt. Anim. LAGOPUS nomen herbae, ſive
aris foeminini eſt, quamvis ex tæſs compo-
natur. Martial. lib. 7.

Si mus aurita gaudet Lagopode Flaccus.

Plinius lib. 10. capite 48. de Lagopode ave.
Non extra terram eum naſci facile, quando nec
viva manſueſcit, & corpus occiſe ſtatim marceſ-
cit. Idem libro 26. cap. 3. de Lagopode herba,
Lagopus ſiſtit alvum, è vino per a.

ÆS Mied / Kupffer oder Erß. tibi ſe
neutrum. Laus, Schwala / Lob.
fraus Leſt / Betrug. muliebria ſunt.

S. precedente conſonante.

S, dato foemineis, ſi conſona ponitur
ante.

Eſto virile, rudens, Eſſyſſowý Prowaz /
Schleſſell. ſons, Sekuta Stubnic /
Brunn. pons, Moſt / Brücke. lenſe-
chifer ágvis, malý had / od gebežto eſſenue
tý rana hnige / Kleine Seylang oder
Natter.

D S

Mons

reddunt pſteraci quidem; & ſermocinantes. In-
 dia hanc mittit, Imperatores ſalutat, que acci-
 pit verba pronuntiat, in vino precipue laſciva
 Generis eſſe maſculini Apus docet Ariſtoteles lib.
 9. de hiſt. Anim. LAGOPUS nomen herbae ſive
 aris foeminini eſt, quamvis ex tribus compo-
 natur. Martial. lib. 7.

Si meus aurita gaudet Lagopode Flaccus.
 Plinius lib. 10. capite 48. de Lagopode ave.
 Non extra terram eum naſci facile, quando nec
 viva manſueſcit, & corpus occiſe ſtatim marceſ-
 cit. Idem libro 26. cap. 8. de Lagopode herba,
 Lagopus ſiſtit alvum, & vino perit.

AS Mled/ Kupffer oder Erß. tibi ſic
 neutrum. Laus, Schwala / Lob.
 fraus Leſt/ Betrug. muliebria ſunt.

S. precedente conſonante.

S, dato foemineis, ſi conſona ponitur
 ante.

Eſto virile, rudens, Sſij Fowy Prowaz/
 Schieſſill. fons, Tefuta Stubnice/
 Brunn. pons, Moſt/ Brück. lepis le-
 thifer agvis, malſy had/ od gchaz / offenus
 ſij rana hntge / Kleine Seylang oder
 Natter.

D S

Mons

Mons, Hora / Berg. dens, Zub/ Zam.
 atque chalybs, Wocel. Stahl. affis
 quibus addito partes.
 Et polysyllaba ps, Forceps dematur
 adunca. Kljssé/ Zang.

COMPOSITA ex nomine Dens etiam
 sunt masculina, ut Tridens, Eryspicath
 wjoly/ Oreyzincig item Bidens, cum ru-
 sticum instrumentum significat, Dwan-
 spicath wjoly/ Zweyzincig. FORCEPS fæ-
 mininum est. Ovid. 12. Metam.

-- Quod forcipe curua Cum faber eduxit.
 Pers. Satyr. 4.

-- labefactent forcipent adunca.

FRONS, Czelo / Stiern / apud ve-
 rustissimos, masculinum fuit. Rudens fæ-
 mininum.

X.

X, dato fæmineis. Sed Eryx, Hora
 gednaw Spelli/ Eln Berg in Sicile-
 lia/ grex, Stádo drobný / Eln Heerde.
 maseula sunt.

Et spadix, Blomena wétew ; Palwormé
 ho

De
 ho fromu S
 Dattelbaum
 vermis, H
 cum fornice
 nix. Prae w
 Atque calix,
 eix, Zéjule
 re gedno pasol
 varyxq; Nal
 Blustadeti cal
 kwetu / a Se
 morého Die
 der knöpfen an d
 Præterea vol
 Zjw / Eln D
 Pét oncy /
 Sedm Dncy/
 que. Gednaw
 Ax, Ex, finit
 rile,

VICTRIX
 denia. GULT
 rina. numero
 Strices, ulerice

Mons, Hora / Berg. dens, Zub/ Zam.
 atque chalybs, Wocel. Stahl. affis
 quibus addito partes.
 Et polysyllaba ps, Forceps dematur
 adunca. Rjssié/ Zang.

COMPOSITA ex nomine Dens etiam
 sunt masculina, ut Tridens, Třyspřicatý
 wjols/ Dřezynčig item Bidens, cum ru-
 sicum instrumentum significat, Dwan-
 spřicatý wjols/ Dřezynčig. FORCEPS fæ-
 mininum est. Ouid. 12. Metam.

.. Quod forcipe curua Cum faber eduxit.
 Pers. Satyr. 4.

.. labefactent forcipient adunca.

FRONS, Čželo / Stiern / apud ve-
 rustissimos, masculinum fuit. Rudens fæ-
 mininum.

X.

X, dato fæmineis. Sed Eryx, Hora
 gednaw Spelli/ Eln Berg in Sicle
 lla/ grex, Stádo drobny / Eln Heerde.
 mascula sunt.

Et spadix, Blomena wětew ; Palwomčs
 ho

ho stromu S
 Dattelbaum
 vermis, H
 cum fornice
 nix. Praf w
 Arque calix,
 cix, Běule
 ře gednaw
 varyxq; Na
 Blustad cal
 kwetu/a Se
 morého Die
 der knöpf an
 Præterea vol
 Břitw/ Eln D
 Pět vncp /
 Sedan Vncp/
 que. Gednaw
 Ax, Ex, finit
 rik.

VICTRIA
 deria. GULT
 rina. numero
 Trices, ultrice

Sub/ Bam.
Stahl. affis
s demarup

Dens etiam
Eryspicafy
s, cum ru-
s, Dwan
RCEPS fa-
aber eduxit.

apud ve-
Rudens fa.

Eryx, Hora
Berg in Sicile
Ein Heerde.

Palmomē
ho

hostronu Sowotcem / Zweig von einem
Dattelbaum mit der Frucht. Bombyx
vermis, Hedhawoppo / Sydenhaurm.
cum fornice, Klenutj / Sewelb / phoe-
nix. Prak w Arabij / Vogel von Arabia.
Arque calix, Nadoba Pich / Kelch / coc-
cix, Bézule / Kuckuck. & oryx, Zwij-
re gedno pako kora / r. Nam eines Ehters.
varyxq; Nabéplazjla / Aufgeschwollen
Blutader calyxque. Luffina woffelého
kwétu / a Semena bylin / a Swodce stros-
mowého Die Nüssen einer jeden Frucht / os-
ber Knöpfe an den Rosen.

Præterea volvox, Wlinnē neb reworq;
Bzetw / Ein Nebenwürmlein. quincunx,
Pec vncp / Fünf Vngen / leprunxq;
Sedm Vncp / Sieben Vngen / deunx-
que. Sedanact vncp / Echlff Vngen.

Ax, Ex, finitum polysyllabon, est vi-
sile.

VICTRIX, Wjéztelkhaé Oberwin-
derin. VILTRIX, Wsticelkhaé Nache-
rinn. numero multitudinis non solum, vi-
trices, ultrices, genere muliebri, sed neu-
tro

Sub/ Bam.
Stahl. affis

dematur

Dens etiam

Explicat

cum ru-

Quon-

RCEPS fa-

aber eduxit.

apud ve-

Rudens fa-

Eryx, Nora

berg in Sile-

Ein Neude.

Palomus

ho

ho stromu Sowotcem / Zweig von einem
Dattelbaum mit der Frucht. Bombyx
vermis, Hedhawoppe / Sydenham.
cum fornice, Klenut / Gewelb / phoe-
nix. Prae in Arabij / Vogel von Arabia.
Atque calix, Nadoba Die / Kelch / coc-
cix, Zegule / Kuckuck. & oryx, Zwi-
ge gedno palo fora / etc. Nam eines Eiters.
varyxq; Nabéla zila / Aufgeschwollen
Blutader calyxque. Luffina woffelého
kwéto / a Semina bylin / a Swodce stros
mowého Die Nüssen einer jeden Frucht / o-
der Knöpfe an den Rosen.

Præterea volvox, Wling neb rewon
Zietw / Ein Nebenwürmlein. quincunx,
Pét vnc / Fünf Vngen / septunxq;
Sedem Vnc / Sieben Vngen / decunx-
que. Sedanact vnc / Elf Vngen.
Ax, Ex, finitum polysyllabon, esto vi-
sile,

VICTRIX, Wjéztelkóné Oberwin-
derin. GULTRIX, Wstetelkóné Räch-
erin. numero multitudinis non solum, vi-
trices, ultrices, genere muliebri, sed neu-
tro

tro etiam victricia & ultricia pariunt.

Virg. 3. Aeneid.

Res Agamemnonias victriciaque arma
secutus. Sil. lib. 2.

Ipsa pyram super ingentem stans socia
Dido.

Mandabat Tyiris ultricia bella futuris.

MASTIX. *ῥύλα* / *Βίε* / *Peisichen* / *ma-*
stix media producta, (ut docet Eustachius, &
multa Carmina Homeri) generis fœminini est:
composito utuntur Latini masculino genere, Ho-
meromastix, Hænce a Potupnyß Homeri
ta Poetæ / Homeri Schmâher Cicero-
mastix. Hænce a Potupnyß Ciceronis /
Ciceronis Schmâher. hoc est, Homeri,
Ciceronis flagellum, & obtrektor. Plinius in
proœmio Natural. hist. Ut obiter caveam istos
Homeromastigas. **BOMBIX**, *Νεδάρωξ* /
Seiden cùm materiam significat, unde ve-
stes bombycina sunt, fœmininum est. Plinius
lib. 11. capite 23. Assyria tamen bombyce fœmi-
nis cedimus Quod si aliquando pro bombycina ve-
ste reperitur masculinũ, non tam materia quàm
vermiculi habita est ratio. **PHOENIX** hic avem
significat: nam cum est gentile significat me-
tiendum est. **COCCYX** coccygis avis est, qua
Latine cuculus dicitur. Plin. lib. 10. capite 9.

Ipsæ.

Ipsæ, modico ten-
postea CALYX p
est, & priorem h
stros masculinum
matum his echin
22. Pulvinari p
minit idem lib. 1
iappellat animal
non est itaq; barba
DTX, *Εξωει*
weyfu / *Renne*
mnes Gummatic
cent, fœm. est tan
stros. Galen. ex
camentorum facu
dycem quam voca
6. Pingentes sana
res purpurissimum
dycem vulgus pl
ser coloris cognat
significare etiam
habeat similem co
ECBULE planâ
herba nomen, est
capite 15. Scand
catur. **STRA**
geschmad *Gur*
nius putans, fœm

ariunt.
 iaque arma
 stans socia
 futuris,
 schen / ma-
 Enstachius, &
 feminini est:
 genere, Ho-
 ijt Nomen
 per Cicero-
 Cicerona/
 Homeri,
 Plinius in-
 caveam istos
 Hedāwī/
 at, unde de-
 st. Plinius
 mbyce fami-
 ombycina ve-
 nateria quam
 ix hic avem
 significat me-
 avi est, qua
 b, 10, capite 9.
 Ipsēq;

Ipseq; modico tempore aetatis visus non cernitur
 postea CALYX per y, apud Gracos femininum
 est, & priorem syllabam habet brevem: apud no-
 stros masculinum est. Plin. lib. 15. cap. 23. Ar-
 matum his echinato calyce vallum, Eodem libe.
 22. Pulvinati primum calycis. VOLVOCIS me-
 minit idem lib. 17. capite ultimo. Alij volvocem
 appellat animal praeodens pubescentes uvae:
 non est itaq; barbarum, ut quidam putat. SAN-
 DRYX, Ezerwenā barwa 3 pripalenēhoples
 weysu / Wennig / Parisrott / quod fere o-
 mnes Grammatici, & lexica masculinum esse do-
 cent, fam. est tam apud Gracos, quam apud no-
 stros. Galen. extremo libro de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. Adusta Cerussa in san-
 dycem quam vocant, transit. Plin. lib. 35. cap.
 6. Pingentes sandyce sublitx, mox ovo inducen-
 tes purpurissimum fulgore minij faciunt. San-
 dycem vulgus pharmacopelarum minium prop-
 ter coloris cognationem vocat. Hesichius ac
 significare etiam fruticem, cuius flos colorem
 habeat similem cocco. SCANDIX, scandicis,
 Erebule planā / Wild Korbel Kraut.
 herba nomen, etiam est muliebre. Plin. lib. 12.
 capite 15. Scandix, quae ab alijs tragopogen vo-
 catur. STYRAX, Wonnē Gummi / wols-
 geschmack Gummi. ut Cyrillus & Ammo-
 nius putant, femininum est, cum thymiano o-
 de-

Apse^q, modico tempore aestatis visus non cernitur
 posita CALYX per y, apud Græcos femininum
 est, & priorem syllabam habet brevem: apud no-
 stros masculinum est. Plin. lib. 15. cap. 23. Ar-
 matum his echinato calyce vallum, Eodem libr.
 22. Pulvinati primum calycis. Volvocis me-
 minit idem lib. 17. capite ultimo. Alij volvocem
 appellat animal prærodens pubescentes uras:
 non est itaq; barbarum, ut quidam putat. SAN-
 DRX, Ezerwená barwa & præpaleného ple-
 weysu / Wennig / Parisrott / quod ferè o-
 mnes Grammatici, & lexica masculinum esse do-
 cent, fem. est tam apud Græcos, quam apud no-
 stros. Galen. extremo libro de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. Adusta Cerussa in san-
 dycem quam vocant, transit. Plin. lib. 35. cap.
 6. Pingentes sandyce sublim, mox ovo inducen-
 tes purpurissimum fulgore minij faciunt. San-
 dycem vulgus pharmacopolarum minium prop-
 ter coloris cognationem vocat. Hesichius sic
 significare etiam fruticem, cuius flos colorem
 habeat similem cœco. SCANDIX, scandicia,
 Erēbule planá / Wild Korbel Kraut.
 herbe nomen, etiam est mulcebre. Plin. lib. 12.
 capite 15. Scandix, que ab alijs tragopogen vo-
 catur. STTRAX, Wonné Gummi / wols-
 geschmack Gummi. ut Cyrillus & Ammo-
 sius putant, femininum est, cum thymiano o-
 de-

doreniq; significat, sed apud Plinium lib. 24. cap. 6. masculinum est. Placer, inquit, præter illa, quæ diximus; maximè pinguis, purus. Solin. quog; cap. 46. de thuris arbore loquens, Arabes, inquit, sarmentis ejus ignes fovent; quorum fumo satis noxio nifidore crematè thoracis occurrant, plerumq; insanabiles morbos contrahant. OBEX, Zamora / Kiegel / quod apud Priscos etiam recto casu invenitur, quondam fœm. fuit, quo genere Plinius usus est in Paneg. Nulla obices, nulli contumeliarum gradus. LATEX, Každa vlhlost / jegliche feuchtigkeit. Culex, Komár / Mücken. Ramex, Püftez wliné / der Bruch / mascula sunt. CVLEX apud Plaut. Latex apud Accium fœminina reperiuntur. NATRIX, Wodni had / Wase / serbianq; apud Lucanum masculinum est. lib. 9. Et natrix violator aque. Quod Priscianus lib. 5. putat figuratè dictum.

FOEMINEUM thomex, Prowázef / sein / schnürlein. alex, Nerynk / Nering. cum smilace, Stromowý gméno / Ein Eybena baum oder Weiden am Zaun wachsend. fornax, Pec / Kamna / Ofen. Et forfex, Nuozky / Scher. vibex, pruh / Strichmasen. carex, Wostre rokytík / pleste

entz fassir S
Korb machf.
fè moruè nade
geräthe.

THOMEX

quam causam prio
condum legi apud
nus, libro quinto,
aba terminantur:
um legi apud auth
bix?

MOBILE fit fix
andis
Inde genus cap
odniß / Ein Kle
od / Der Auffgar
obile fit neu
baudis.

SAPA postis ad
r, propterea quod
lis, Den Haro
ris, Mleinsky
is, Mleinsky
is, Czwinic

dorem; significat, sed apud Plinium lib. 27. cap. 6. masculinum est. Placer, inquit, præter illa, quæ diximus; maximè pinguis, purus. Solin. quog. cap. 46. de thuris arbore loquens, Arabes, inquit, sarmentis ejus ignes fovent, quorum fumo satis noxio nisi odore cremati thoracis occurrant, plerumq. insanabiles morbos contrahunt. OBEX, Zamora / Kiezel / quod apud Priscos etiam recto casu invenitur, quondam fœm. fuit, quo genere Plinius usus est in Paneg. Nulla obices, nulli contumeliarum gradus. LATEX, Kaſſa wolkost / jegliche feuchtigkelt. Culex, Komat / Mücken. Ramex, Pflütz w linn / der Bruch / mascula sunt. CVLEX apud Plaut. Latex apud Accium fœminina reperiuntur. NATRIX, Wodn̄ had / Wase ferschiang / apud Lucanum masculinum est. lib. 9. Et natrix violator aque. Quod Priscianus lib. 5. putat figuratè dictum.

FOemineum thomex, Promaze / sein schnelein. alex, Heryn / Hering. cum smilace, Stromow gmeno / Ein Eybenbaum oder Weiden am Zaun wachsende. fornax, Prc / Kamna / Ofen. Et forfex, Muozky / Scher. vibex, pruh / Stuchmasen. carex, Wostre rofytik piez te

genti fossio S
Korb machf.
se moritur nado
geratht.

THOMEX

quam causam prio
ondum legi apud
nus, libro quinto,
aba terminantur:
um legi apud auct
vix?

MOBILE sit fixu
audis
Inde genus cap
odn̄ / Ein Kl
od / Der Auffgan
Mobile sit neu
baudis.

SAPR possis ad
r, propterea quod
his, Den Dearo
ris, Meinsky t
is, Meinsky / S
is, Czumenic

senj kossiro Stachlete ruten darauß man
Korb macht. adjuuge supellex. Wßelle
ē mowitē nadobij Hospodarsiwij Hausa
peratpe.

THOMEX a θάμυξ factum est. ob
nam causam priorem produximus. **FORPEX**
ondum legi apud veteres. **VIBEX** etiam Prisci-
mus, libro quinto, numerat inter ea quae ex, Pl-
rba terminantur: hujus nominis positionem non-
um legi apud auctores antiquos. Quid si fuit
ibix?

Mobile sit fixum, si fixum mente sub-
audis.

Inde genus capit, ut sonipes, Delmos
obniff / Ein Klepper. oriensque, Wße
hd / Der Aufgang. sonansque.

Mobile sit neutrum, si fixum mente
baudis.

SAPR positis adjectivis substantiva omittun-
t, propterea quod facile intelligantur, sic Na-
is, Den Darozenij / Geburtstag. Mo-
is, Meinskij kamen / Mühlstein. Sex-
is, Meijc / Sepen / Augustmonat. Quin-
is, Czemenic / November. Oriens,
Wßhod

lib. 24. cap. prater illa, rus. Solin. us, Arabes, quorum su-
toracii occur-
contrahunt.
apud Prisc-
nam fam.
neg. Nulla
LATEX,
plett. Ca-
Püttetw
VLEX a-
minarepe-
ad/ Wase
linum e st.
d Priscianus

rentij fossiw Stachlete ruten darauf man
Korb macht. adjunge supellex. Wffello
é morwité nadobij Hospodaristwij Hausa
geräthe.

THOMEX a Thomye factum est. ob
uam causam priorem produximus. FORPEX
ondum legi apud ueseres. VIBEX etiam Prisci-
mus, libro quinto, numerat inter ea quæ ex, M-
iba terminantur: hujus nominis positionem non-
um legi apud auctores antiquos. Quid si fuit
ebix?

MOBILE fit fixum, si fixum mente sub-
audis.

Unde genus capit, ut sonipes, Delmos
podnyß/ Ein Klepper. oriensque, Wps
pd/ Der Ausgang. tonansque.

MOBILE fit neutrum, si fixum mente
subaudis.

SAPe positis adjectivis substantiva omittun-
a, propterea quod facillè intelligantur, sic Na-
is, Den Itarozentij/ Geburtstag. Mo-
is, Meinstyktamen/ Mühlstein. Sex-
is, Meistyc/ Sepen/ Augustmonat. Quin-
is, Czwenne / November. Oriens,
Wpghod

Wýhod / Aufgang. Occidens, Západ /
 Untergang. Torrens, Potok & přivaluvá
 s oběma wód / Hierý w lesě přespýšá /
 Wasser so gähling vom Regen angeht.
 Profluens, Bítav čný Potok / Alzeit fließ-
 endes Wasser. Confluens, Stoka wód /
 Zusammenfließung vieler Wasser. Cor-
 nipes, Nowado prohomýnanohama Horn-
 fúša. Continens, Spolu se držící země /
 & n an einander hangende Erdtheil. Bi-
 pennis, Mě neb Sýhra dwogwostí /
 & n Hell parten. Consonans. Spolužwú-
 rá litera / Mitstimmender Buchstab.
 Vocalis, Hlasý á litera / Höllautendé buch-
 stab. Prasens, Přítomný čas / Gegenwár-
 tigezeit / & his similia ejusdem sunt gene-
 ris, cujus est substantivum quod subauditur. Na-
 talis masculini est generis, quia subauditur dies
 Molaris, quia lapis: Oriens, Occidens, quia-
 Sol: continens femininum, quia terra subaudi-
 tur: bidens, ovis: bipennis, securis: bi-
 remis, triremis, navis: consonans, vocalis litera
 prasens, neutrum, quia subauditur tempus.
 Quod si adjectivum per se ponatur in oratione
 neque aliquod nomen substantivum subaudiatur
 erit neutrius generis ut Continens apud rhetore
 no firmamento, decens, accidens, consequens
 conde

conveniens: quod
 dialecticis proba-
 dum in Gramma-
 tica venit, ridi-
 git, officij sui ob-

R Espicim
 que
 Zeugma, R
 der Städte,
 re, Cere,
 Hoc Praeest
 berimus
 Martius hic
 gentis.

Hæc damoara
 Njefaw Itali
 laudat.

HÆC nomin-
 rum, tamen sunt n-
 tio positionis, qua
 mini tertia decli-
 neutra sunt, quib-
 pellar Livium mul-
 Salust. bello jugu-
 nis pepulit, ut r-
 ones sese veluti ca-

Wód / Aufgang. Occidens, Západ /
 Untergang. Torrens, Potok, přivaluwa
 a náehý wód / fließ, w lelé přěšýš /
 Wasser so adhling vom Regen angeht.
 Profluens, Vstaw čný Potok / Alzeit fließ
 endes Wasser. Confluens, Stoka wód /
 Zusammenfließung vieler Wasser. Cor-
 nipes, Horado, zrohomý nanohama Horn-
 flüß. Continens, Spolu se držícý země /
 & n an einander hangende Erdreich. Bi-
 pennis, Mě neb Sekyra dwogwostrý /
 Ein Hellsparren. Consonans, Spoluzwučé
 rá litera / Bestimmender Buchstab.
 Vocalis, Hlasý á litera / Höllautendte buch-
 stab. Prasens, Přítomný čas / Gegenwärt
 igezeit / & his similia ejusdem sunt gene-
 ris, cujus est substantivum quod subauditur. Na-
 talis masculini est generis, quia subauditur dies
 Molaris, quia lapis: Oriens, Occidens, quia
 Sol: continens femininum, quia terra subaudi-
 tur: bidens, oris: bipennis, securis: bi-
 remis, triremis, navis: consonans, vocalis litera
 prasens, neutrum, quia subauditur tempus
 Quod si adjectivum per se ponatur in oratione
 neque aliquod nomen substantivum subauditur
 eris neutrius generis ut Continens apud rhetore
 vo firmamento, decens, accidens, consequenti
 convi

conveniens: quod
 dialectica prae-
 dum in Gramma-
 tica venit, rudi-
 git, officij sui ob-

R Espicim
 que
 Zeugma, R
 der Städte,
 re, Care,
 Hoc Praeest
 berimus
 Martius hic
 gentis.
 Hec damoata
 Mista in Itali-
 laudt.

HEC nomin-
 rum, tamen sunt n-
 tio positum, quod
 mini tertia decli-
 neutra sunt, quib-
 pellar Livius mul-
 Salust. bello Jugur-
 nis pepulit, ut
 ones sese veluti ca-

conveniens : quæ prudens magister rhetoricis ac dialecticis professoribus relinquet intacta : ne dum in Grammaticæ rudimentis , ut aliquando usu venit, ridicule rethorem, aut dialecticum agit, officij sui obliviscatur.

Respiciamus fines, non significata frequenter.

Zeugma, Reate, *Omēna mēst / Namen der Stādte.* ideo petit hoc, cum Tiburre, Cære,

Hoc Prænestæ, Hispal. Sulmo hic uberrimus undis.

Martius hic Narbo braccatæ gloria gentis.

Hæc damnata diu Romanis Allia fastis.

Nēfā in Italij / Ein Fluß inn Welschland.

HÆC nomina, quamvis propria sint oppidorum, tamen sunt neutra; quia habetur potius rationis positionis, quam significationis: siquidem nomini tertiæ declinationis A, E, L, literis finita, neutra sunt, quibus adde NEPETE, (sic enim appellat Livius multis locis non Nepet) SUTHUL. Salust. bello Jugurth. Denique Aulum spe patioris pepulit, ut relicto Suthule, in abditas regiones sese veluti cedentem insequeretur. Priscian.

E

lib:

conueniens: quæ prudens magister rhethoricis ac
dialecticis professoribus relinquet intacta: ne-
dum in Grammaticæ rudimentis, ut aliquando
usu venit, ridicule rethorem, aut dialecticum a-
git, officij sui obliuiscatur.

REspicimus fines, non significata fre-
quenter.

Zeugma, Reate, Omēna meſt / Namen
der Städte. ideo petit hoc, cum Tibu-
re, Cære.

Hoc Præneſte, Hiſpal. Sulmo hic u-
berrimus undis.

Martius hic Narbo braccatz gloria
gentis.

Hæc damnata diu Romanis Allia ſaſtis.

Neſka in Italij / Ein Fluß inn Welſche
laudt.

HÆC nomina, quamvis propria ſint oppido-
rum, tamen ſunt neutra; quia habetur potius ra-
tio poſitionis, quàm ſignificationis: ſiquidem no-
mini tertiæ declinationis A, E, L, literis finita,
neutra ſunt, quibus adde NEPETE, (ſic enim ap-
pellat Livius multis locis non Nepet) SUTHUL.
Saluſt. bello Jugurth. Denique Autum ſpe pactionis
pepulit; ut relicto Suthule, in abditas regi-
ones ſeſe veluti cedentem inſequeretur. Priscian.

libro 5. putavit Suthul, & Muthul propria esse oppidorum, & quamvis cum nomine oppido jungerentur, ut Suthul oppidum, non esse generis neutri, maxime cum sint hæc nomina Punica, Pannonumque lingua, quæ Hebrææ atque Chaldaæ similes est, neutro genere careat: sed Sallustij locus apertissime docet neutrum esse. MUTHUL flumen est, Numidiæ, Sallustius ibidem, Erat in ea parte Numidiæ, quam Adherbal in divisione possederat, flumen à Meridie nomine Muthul, à quo Mons aberat, &c. ex qua loco sine neutri generis colligi non potest, Probus in Cathol. nomen docet utrumque esse neutrum. GADIR putat Priscianus eodem libro esse neutrum. Unum inquit, proprium civitatis invenitur Cadir, quod quidam femininum esse utarunt, sed Sallustius neutram esse ostendit in 2. hist. accusativum similem nominativo ponens: Ut alij tradiderunt Tarteßum Hispaniæ civitatē, quam nunc Tyrj mutato nomine Gadir habent. Nam si esset femininum Gadirim dixisset. Hæc ille. HISPAL. Sil. lib. 3.

Et celebre Oceano alternis fluctibus
Hispal.

SULMO Ovidij patria masculinum est.
Sil. lib. 8. -- Conjungitur acer
Pelignus, gelidoque rapit Sulmone co-
hortes.

NARBO fuit amplissimum emporium Galli-
braccata, Cic. pro Fonceio, Est in eadem provin-

cia Narbo Marti-
talo.

Nectua Ma-

ALLIA, &

nominum primi

ni lib. exceptio

ratione feminini

-- & tanto e

Quod etiam m

talem.

R Espicit in
poëta

Vade tibi me

pellunt;

Sic volucrum

noctij Soma-

der, Sedna re-

NOMEN con-

mus, quod multa ej-

ut dñi, P. at

Stadt. Aqua,

N. Las. Blue-

aliquando genus n-

tribuunt inferiori

Virg

Solaque cul-

libro 5. putavit *Surbul*, & *Muthul* propria esse oppidorum, & quamvis cum nomine oppido jungerentur, ut *Surbul* oppidum, non esse generis neutri, maxime cum sint hæc nomina Punica, Pannonumq; lingua, quæ Hebrææ atque Chaldaæ similis est, neutro genere careat: sed Sallustij locus apertissimè docet neutrum esse. *MUTHUL* flumen est, Numidia, Sallustius ibidem, Erat in ea parte Numidia, quam *Adherbal* in divisione possederat, flumen à Meridie nomine *Muthul*, à quo Mons aberat, &c. ex qua loco sine neutri generis colligi non potest, *Probus* in *Cathol.* nomen docet utrumque esse neutrum. *GADIR* putat *Priscianus* eodem libro esse neutrum. Unum inquit, proprium civitatis invenitur *Cadir*, quod quidam femininum esse utarunt, sed Sallustius neutram esse ostendit in 2. hist. accusativum similem nominativo ponens: Ut alij tradiderunt *Tartessum* Hispania civitatē, quam nunc *Tyrj* mutato nomine *Gadir* habent. Nam si esset femininum *Gadirim* dixisset. Hæc ille. *HISPAL.* Sil. lib. 3.

Et celebre Oceano alternis fluctibus
Hispal.

SULMO Ovidij patria masculinum est.
Sil. lib. 8. -- Conjungitur acer

Pelignus, gelidoque rapit *Sulmone* co-
hortes.

NARBO fuit amplissimum emporium Galli-
braccata, Lic. pro *Foncio*, Est in eadem provin-
ci.

sta Narbo Mar-
talogo.

Nectua Ma-

ALLIA, i

nominum prim-

ni lib. exceptio

ratione feminin-

-- & tanto c

Quod etiam m

ualem.

R Espicit in

poëta

Vade tibi me

pellunt;

Sic *rolucrem*

noctij *Soma*

der, *Sedna* res

NOMEN con-

mus, quod multa e

ut *Avu*, *P. at*

Stadt. aqua.

St. fas *fluct*

aliquando genus n

tribuunt inferiori

Virg

Solaque cul

et Narbo Martius, &c. Ausonius in urbium Catalogo.

Nectua Martie Narbo silebere &c.

ALLIA, nomen fluxus est, & generis femininum primæ declinationis, carmen est Lucretii lib. excepto primo verbo. ALBULA, eadem ratione femininum est apud Ovid. 4. Fast.

-- & tanto est Albula pota Deo.

Quod etiam masculinum reperitur apud Martialem.

Respicit interdum nomen generale poetæ.

Vade tibi meritò genus inferiora capessunt;

Sic volucrem sequitur bubo, Wap/ noch/ Soma/ Nachtul. sic flumen laeder, Sedna / fela / Nam eines Fluß.

NOMEN commune, sive generale hic vocamus, quod multa ejusdem generis comprehendit, ut Avis, V. al/ Vogel. Urbs, Mētō/ Stadt. Aqua, Woda / Wasser. flumen, R. f. / Fluß/ Mons, Hora/ Berg Poetæ aliquando genus nominis generalis, & superioris tribuunt inferiori.

Virgilius 4. Æneid.

Solaque culminibus feriali carmine bubo

est Narbo Martius, &c. Ausonius in urbium Catalogo.

Nectua Martie Narbo filebere &c.

ALLIA, nomen fluvij est, & generis femininum primæ declinationis, carmen est Lucani lib. excepto primo verbo. ALBULA, eadem ratione femininum est apud Ovid. 4. Fast.

-- & tanto est Albula pota Deo.

Quod etiam masculinum reperitur apud Martialem.

Respicit interdum nomen generale
poëta.

Vade sibi meritò genus inferiora capessunt;

*Sic volucrem sequitur bubo, Wäyr/
noctij Soma/ Nachteul. sic flumen lader,
Gedna rēsa / Nam eines Fluß.*

NOMEN commune, sive generale hic vocamus, quod multa ejusdem generis comprehendit, ut Avīs, P. āt / Vogel. Urbs, Mēltol / Stadt. Aqua, Woda / Wasser. flumen, Rēka / Fluß / Mons, Hora / Berg Poeta aliquando genus nominis generalis, & superioris tribuunt inferiori.

Virgilius 4. Æneid.

Solaque culminibus feriali carmine bubo
E 2 Saep

Sape quari Ubi bubo femininum est, quia nomen generale, nimirum avis, siue volucris est femininum, cum apud Plin. & poetas omnes, quos quidem viderim, masculinum sit.

Lucan. lib. 4.

Et tepidum in molles cephyros excurrit
la der.

Jader neutrum est, quia flumen nomen communis neutri generis est. Avienus in descriptione orbis.

Gadir prima frerum solida supereminet
arce,

Attollitq; caput geminis inserta columnis.

Gadir hic femininum est, quia nomen superius nempe urbs, femininum est.

OETA, Ossa, Otbrys, Oiména Nor / Namen
dei Berge. masculina sunt, quia mons generale nomen virile est.

Seneca Hercul. Furent.

Iam cæruleis evectus equis
Titan summum prospicit Octan.

Ovid. in Ibin.

Utq; dedit saltus è summo Thessalus
Ossa.

Quæ duo frequentissimè leges feminina. Ter-
tium inuenies supra inter ea, quæ in Is, syllabam
exeunt.

IDA, ÆTNA nondum, quod meminirim, legi
masculina: illud Ovidij in Ibin.

Plu

Plurima qua
mit sic

Plurima o
vomit.

Probus, Phocas
minis esse neutrum

Catholicis nomi-
tione, Letum

men generis neutrum
flumen Turia.

colligitur, cum lo-
gus & Allia, & q

libro quinto affert
esse neutrum &

similium fluminum
dit etiam Sallustius

casatium in 2. bu-
um & dextrum flu-

trum, similis esset
ille.

Plinius lib.

mina gemmarum

mina Græcorum

habita ra

Sæpe quæri Ubi bubo fæmininum est, quia nomen generale, nimirum avis, sive volucris est fæmininum, cum apud Plin. & poetas omnes, quos quidem viderim, masculinum sit.

Lucan. lib. 4.

Et tepidam in molles cephyros excurrit
la der.

Jader neutrum est, quia flumen nomen communi neutri generis est. Avienus in descriptione orbis.

Gadir prima fretum solida supereminet
arce,

Attollitq; caput geminis inserta columnis.

Gadir hic fæmininum est, quia nomen superius nempe urbs, fæmininum est.

OETÆ, Ossa, Oibrys, Gmēna Nor/ Nomen
der Berge. masculina sunt, quia mons generale nomen virile est.

Seneca Hercul. Furent.

Iam cæruleis evectus equis

Titan summum prospicit Ocean.

Ovid. in Ibin.

Vtq; dedit saltus è summo Thessalus
Ossa.

Quæ duo frequentissimè leges fæminina. Terrium invenies supra inter ea, quæ in Is, syllabam exeunt.

IDA, ÆTNA nondum, quod meminere, legi masculina: illud Ovidij in Ibin.

Plu

Plurima quæ

mir sic

Plurima c

vomit.

Probus, Phocas

minis esse neut

Catholicis nomi

tione, Lædum

men generis neut

flumen Turia.

colligitur, cum lo

gus & Allia, &

libro quinto affer

esse neutrum &

similium fluminum

dit etiam Sallustij

culatium in 2. h

um & dextrum fl

trum, similis effe

ille.

Plinius lib.

mina gemmarum

mina Græcorum

habita ra

Plurima qua flammæ Sicanus Ætna vomit sic in correctis libris legitur.

Plurima qua flammæ Sicanis Ætna vomit.

Probus, Phocas existimarunt TURIA nomen fluminis esse neutrum. Sic enim inquit Probus in Catholicis nominum, ubi agit de prima declinatione, Lectum est & unum hac declinatione nomen generis neutri apud Sallustium. Et dextrum flumen Turia. Ex quo loco nullum genus prorsus colligitur, cum loco nominis Turia, possit & Tagus & Allia, & quodvis aliud poni. Priscianus libro quinto affert locum integrum, docetq; non esse neutrum. Quod autem Turia, inquit, & similia fluminum nomina masculina sint ostendit etiam Sallustius in am, terminans ejus accusativum in 2 historiæ, Inter lava montium & dextrum flumen Turiam, nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. Hæc ille.

PLINIUS lib. 37. cap. 10. quàm plurima nomina gemmarum in as, & es, syllabas, prima Græcorum, genere feminino usurpat habitæ ratione nominis communis Gemma.

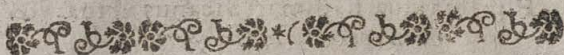

Plurima qua flammam Sicanus Aetna vomit sic in correctis libris legitur.

Plurima qua flammam Sicanis Aetna vomit.

Probus, Phocas existimarunt TURIA nomen fluminis esse neutrum. Sic enim inquit Probus in Catholicis nominum, ubi agit de prima declinatione, Lectum est & unum hac declinatione nomen generis neutri apud Sallustium. Et dextrum flumen Turia. Ex quo loco nullum genus prorsus colligitur, cum loco nominis Turia, possit & Tagus & Allia, & quodvis aliud poni. Priscianus libro quinto affert locum integrum, docetq; non esse neutrum. Quod autem Turia, inquit, & similitum fluminum nomina masculina sint ostendit etiam Sallustius in am, terminans ejus accusativum in 2 historiaram, Inter lava montium & dextrum flumen Turiam, nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. Hac ille.

PLINIUS lib. 37. cap. 10. quamplurima nomina gemmarum in as, & es, syllabas, prima Græcorum, genere feminino usurpant habitam ratione nominis communis Gemma.

DE NOMINIBVS

Incerti generis.

Hæc modo fœmineis, maribus modo juncta videbis

Grossas, Medozraß Fyß / Frûzeitige Fels-
gen. adeps, Sul / Allerl. s. f. lste Schmeer.
atomus, Wêa pro malosß nero; dëlitedlna/
Bozertheilig. lmax, Nlemeiß / schne-
cken. cum torque, Blaty r. eß; halßband.
phaselus, Olauhß / Schiff / Ein langes
Schiff / oder Wische Bonen.

Scrobs, Yama / die Stuben. serpens,
Had / Schläng. fiais, Ronce / Daß End.
cum corbe, Pleteny lûis / Korb. dieß
que, Den / der Tag. robusque, Bos
stroßma / Ein Brambeer Stauden.

Postulat hic aut hoc merito Nar; Njes
Law Blasse Zemi / Ein Fluß inn Italien.
vulgus, Ob. e. yß / daß gemeine Volk
oder Pöfel. & abxut. Omemo gednoho
Wêsta / Nam einer Stadt.

NOMINA incerti generis vocant veteres

Gramm.

D
Grammatici,
pud probatos se
manibus duorum
siquidem commu-
ris sunt, non te-
marem semina-
que enim bos
adjectivum a
vem marem sig-
mine modo m-
neutra, pro au-
adjectivum ma-
neutrum, si ita
cipiunt.

GROSSI sig-
cujusque gene-
großi aqua deco-
de arboribus cap-
fructum decuti-
S in hyemem se-
Plinium frequen-
7. Crude große
rollunt. Ibride
& discutiunt,
penumero masc-
Celsus feminino
tantundem, &
adipis. Colum.
TOMUS apud Ca-

DE NOMINIBVS

Incerti generis.

Hæc modo fœmineis, maribus modo juncta videbis

Grossus, Medozraß Fiß / Früzeitige Fels-
gen. adeps, Tuf / Allerl. d. f. lts / Schmeer.
atomus, Wëa pro malost neroz d. l. tedlnq /
Unzertheilig. l. max, Hlemez d. / schne-
den. cum torque, Blaty t. l. z. / halßband.
phaselus, Olauh / Schiff / Ein langes
Schiff / oder Wische Bienen.

Scrobs, Yama / die Stuben. serpens,
Had / Schläng. f. ais, Ron. c / Daß End.
cum corbe, Pletenß f. ais / Korb. dieß
que, Dem / der Tag. rubusque, Wo-
stroßma / Ein Brambeer Stauden.

Postular hic aut hoc meritò Nar; Rzes
Paw Wlaßte Zemi / Ein Fluß inn Italien.
vulgus, Ob. c. f. l. b. / daß gemeine Volk
oder Pöfel. & abxut. Gmeno gednoho
Wësta / Nameiner Stadt.

NOMINA incerti generis vocant veteres

Gramm.

Grammatici
pud probatos se
manibus duoru
siquidem comen
ria sunt, non te
marem fœmin
que enim bos
adjectivum a
vem marem si
mine modo m
neutra, pro au
adjectivum ma
neutrum, si ita
cipiunt.

Grossi f. g.
cujuscung. gene
grosi aqua deco
de arboribus cap
fructum decurrit
Et in hyemem se
Plinium frequen
7. Crude grosi
tollunt. Ibidem
Et discunt.
penumero masc
Celsus fœmin
tantundem, &
adapis. Colum
TOMUS apud Ca

Grammatici, quæ modo hoc modo illo genere apud probatos scriptores reperiuntur. Hæc à communibus duorum generum vehementer differunt: siquidem communia masculini & feminini generis sunt, non remere, & fortuito, sed masculini cum marem feminini verò cum feminā significant; neque enim bos cum vaccam significat, masculinum adjectivum admittit, aut femininum cum bovem marem significat. Illa verò sine ullo discrimine modò masculina modò feminina sunt aut neutra, pro auctorum arbitratu: modò itidem adjectivum masculinum, modò femininum, aut neutrum, si ita gravibus auctoribus visum sit, recipiunt.

GROSSI significant ficos nondum maturas, cujuscunq; generis sint. Celsus lib. 5. capite 12. grossi aqua decocti: hinc grossulus. Columel. 1. de arboribus cap. 21. Cum grossuli minuti erunt, fructum decutito, iterum alterum edet fructum & in hyemem senam differet maturitatem. Apud Plinium frequenter femininum est, lib. 23. cap. 7. Crude grossi verrucas nitro farinæ, additis tollunt. Ibidem, Grossi illite strumas emolliunt, & discutiant. ADEPS Plin. libro 28. cap. 9. se penumero masculino utitur, Adipis suilli, &c. Celsus feminino libro 4. capite 24. Adipis suille tantundem, & libro quinto capite 18. Anserine adipis. Colum. lib. 7. cap. 12. Suille adipi. AUTOMUS apud Cicer. semper est muliebre. 1. de Finib.

Grammatici, quæ modo hoc modo illo genere apud probatos scriptores reperiuntur. Hæc a communibus duorum generum vehementer differunt: siquidem communia masculini & feminini generis sunt, non temerè, & fortuito, sed masculini cum marem feminini verò cum feminā significant: neque enim bos cum vaccam significat, masculinum adjectivum admittit, aut femininum cum bovem marem significat. Illa verò sine ullo discrimine modò masculina modò feminina sunt aut neutra, pro auctororum arbitratu: modò iidem adjectivum masculinum, modò femininum, aut neutrum, si ita gravibus auctoribus visum sit, recipiunt.

GROSSI significant ficos nondum maturas, cujuscumq; generis sint. Celsus lib. 5. capite 12. grossi aqua decocti: hinc grossulus. Columel. 1. de arboribus cap. 21. Cum grossuli minuti erunt, fructum decutito, iterum alterum edet fructum & in hyemem seram differet maturitatem. Apud Plinium frequenter femininum est, lib. 23. cap. 7. Crude grossi verrucas nitro farinæ, additis tollunt. Ibidem, Grossi illita strumas emollescunt, & discutiunt. ADEPS Plin. libro 28. cap. 9. se-penúmero masculino utitur, Adipis suilli, &c. Celsus feminino libro 4. capite 24. Adipis suillæ tantundem, & libro quinto capite 18. Anserinæ adipis. Colum. lib. 7. cap. 12. Suillæ adipi. ATOMUS apud Cicer. semper est muliebre. 1. de Fi-

nib. Ille atomos, quis appellat, Ibidem, Nun-
quam foret ut atomus altera alteram posset at-
tingere. Ibidem quam sepiissime. Seneca lib. 7.
Nec quæst masculino usus est. Nam si illi, inquit,
credimus, summa cæli ora solidissima est, in modum
tecti durata, & alti crassiq; corporis, quod atomi
congesti coacervatiq; fecerunt. Lact. de ira Dei
cap. 10. Deniq; Lucretius quasi oblitus atomerum
quos assererat. Columel. l. 10. cap. 31. Impli-
citus conche LIMAX. Plinius lib. 29. cap. 6. Li-
macis inter duas orbitas inventæ ossiculum. Cice-
ro 1. de Finibus, TORQUEM illum Idem 3. offic.
Torque detracta.

Stat. 3. Syl.

Quæque secuturam religens post rerga
PHASELON.

Idem, Syl. lib. 5.

Invasitque vias in eodem angusta phase-
lus æquore.

Ovid. 1. de Pont.

Vos estis fractæ tellus non dura phaselo.
Mare. lib. 11. Pictam Phaselon. Catullus mascu-
lino genere dixit.

Phaselus ille quem videtis hospites.

& Auson. in Mosel,

-- & picti rostra phaseli.

Cicero ad Attic. lib. 4. Phaselum epicopum con-
scendens. Columel. lib. 4. cap. 1. Profundo

SCRO

SCROBES Ibidem
& cap. 14. Ex
Scrobe effossa.
feminiū quā
Cic. 2. de Na
orta extra aquat
persequuntur.
serpens centum
pedibus tantum
lib. 11. cap. 47. V
nis pedibus. lib. 2
tari. Sic Leo. C
quenter masculin
Plinium non raro
pentibus, quos flu
Basilisci, quem et
8. cap. 23. Quod a
est colorem plerofq;
tur. FINIS sepiu
firmatione: fami
Quæ finis funestæ
Hæc finis Priam
minum, Cic. pr
xii. Columel. lib.
papulatorie mod
lib. 6. virili gen
nos dimisit. DI
apud poetas mod
ris reperitur.

nib. Ille atomos, quis appellat, Ibidem, Nunquam foret ut atomus altera alteram posset attingere. Ibidem quam sepiissime. Seneca lib. 7. Nat. quæst. masculino usus est. Nam si illi, inquit, credimus, summa cæli ora solidissima est, in modum secti durata, & alti crassiq; corporis, quod atomi congesti coæcervatiq; fecerunt. Laet. de ira Dei cap. 10. Deniq; Lucretius quasi oblitus atomerum quos assererat. Columel. l. 10. cap. 31. Implicitus conche LIMAX. Plinius lib. 29. cap. 6. Limacis inter duas orbitas inventa officulum. Cicero 1. de Finibus, TORQUEM illum Idem 3. offic. Torque detracta.

Stat. 3. Syl.

Quæque secuturam religent post rega
PHASELON.

Idem, Syl. lib. 5.

Invasitque vias in eodem angusta phaselus Æquore.

Ovid. 1. de Pont.

Vosestis fractæ tellus non dura phaselo.
Mart. lib. 11. Pictam Phaselon. Catullus masculino genere dixit.

Phaselus ille quem videtis hospites.

& Auson. in Mosel,

- & picti rostra phaseli.

Cicero ad Attic. lib. 4. Phaselum epicopum conscendens. Columel. lib. 4. cap. 1. Profundo

SCRO

SCROBES Ibidem
& cap. 14. Ex
Scrobe effusa.
femininum qua
Cic. 2. de Na
orta extra aqua
persequuntur.
serpens centum
pedibus tantum
lib. 11. cap. 47. V
nis pedibus. lib. 2
tari. Sic Liv. C
quenter masculin
Plinium non raro
pentibus, quos flu
Basilisci, quem et
8. cap. 23. Quod a
et colore plerosq;
tur. FINIS sapin
firmatione: fami
Que suis funes a
Hæc finis Priam
minum, Cic pr
xii. Columel. lib
papulatori a moda
lib. 6. virili gen
nos dimisit. D1
apud poetas moda
vis reperitur.

SCROBES Ibidem, Contenti bipedanea scrobe,
 Et cap. 14. Ex alio Scrobe. Plin: lib. 9. cap. 51.
 Scrobe effossa. SERPENS multo frequentius est
 femininum quam masculinum apud Oratores.
 Cic. 2. de Natur. Deor. Serpentes quadam
 ortu extra aquam, simul ac niti possunt, aquam
 persequuntur. Plin. lib. cap. 14. Expugnata
 serpens centum viginti pedum. Ibidem, Nec
 pedibus tantum cavendas esse Serpentes. Idem,
 lib. 11. cap. 47. Visæ jam etiam serpentes anseri-
 nis pedibus. lib. 28. cap. 2. serpentes ipsas incan-
 tari. Sic Liv. Columella, &c. Apud poetas fre-
 quenter masculinum est: invenitur & apud
 Plinium non raro lib. 6. c. 27. Infestatur à ser-
 pentibus, quos flumina deportant. lib. 29. cap. 4.
 Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt lib.
 8. cap. 23. Quod ad serpentes attinet, vulgatum
 est colorem plerosq; terra habere, qua occulten-
 tur. FINIS sapius est masculinum, neg. eger con-
 firmatione: femininum rarius. Cicer. 2. de leg.
 Quæ finis funesta familia. Virg. 2. Aneid.
 Hæc finis Priami. CORBIS frequentius est fe-
 mininum. Cic. pro Sest. Messoris se corbe conte-
 xit. Columel. lib. 6. cap. 3. Frondis arida corbis
 papulatoria modiorum viginti sufficit. Hirtius
 lib. 6. virili genere dixit, Lapidibus corbes ple-
 nos dimisit. DIES etiam cum tempus significat,
 apud poetas modo masculini, modo feminini gene-
 ris reperitur. Mart. lib. 9.

SCROBES Ibidem, Contenti bipedanea scrobe, & cap. 14. Ex alio Scrobe. Plin: lib. 9. cap. 51. Scrobe effossa. SERPENS multò frequentius est femininum quam masculinum apud Oratores. Cic. 2. de Natur. Deor. Serpentes quedam ortæ extra aquam, simul ac nitipossunt, aquam persequuntur. Plin. lib. cap. 14. Expugnata serpens centum viginti pedum. Ibidem, Nec pedibus tantum cavendas esse Serpentes. Idem, lib. 11. cap. 47. Visa jam etiam serpentes anserinis pedibus. lib. 28. cap. 2. serpentes ipsas incantari. Sic Liv. Columella, &c. Apud poetas frequenter masculinum est: invenitur & apud Plinium non rarò lib. 6. c. 27. Infestatur à serpentibus, quos flumina deportant. lib. 29. cap. 4. Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt lib. 8. cap. 23. Quod ad serpentes attinet, vulgatum est colorem plerosq; terra habere, qua occultentur. FINIS sæpius est masculinum, neq; eget confirmatione: femininum rarius. Cicer. 2. de leg. Quæ finis funesta familia. Virg. 2. Æneid. Hæc finis Priami. CORBIS frequentius est femininum. Cic. pro Sest. Messoris se corbe contexit. Columel. lib. 6. cap. 3. Frondis arida corbis copulatoria modiorum viginti sufficit. Hirrius lib. 6. virili genere dixit, Lapidibus corbes plenos dimisit. DIE etiam cum tempus significat, apud poetas modò masculini, modò feminini generis reperitur. Mart. lib. 9.

Quid non longa dies, quid non consumitis anni?

Stat. 1. Theb.

Fortunate animi longumque in secula dignè.

Promeriture diem.

Lucan. lib. 3.

-- te vindice tuta relicta

Libertas? non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non si voce Metellæ
Serventur leges, malintra Cæsare tolli:

Frequentius tamen est fœminini cum tempus significat. Cùm verò diem ipsum significat, etiam oratores sæpenumero fœminin. est. Cic. ad Attic. 2. Eò si ante eam diem non veneris, Romæ te videbo. Idem ad eundem lib. 12. Vel una dies mihi erit utilis. Idem 4. Verr. Id ei postera die venit in mentem. Numero multitudinis apud eundem fœmin. reperitur. pro Planc. O reliquas omnes dies noctesque eas, quibus &c. id quod non facile alibi invenies. RUBUS etiam fœm. est. Columel. lib. 11. cap. 3. Alternis rubos in hortis conficis habere. Gell. lib. 19. cap. 12. Videt forte vicinum rubos latè atq; altè obortas excidentem. NAR apud Ciceronem neutrum est. ad Attic. lib. 4. Lacus velimus in Nar defluisse: Apud Virgilium masculinum, 7. Eneid.

Sulphurea NAR albus aqua.

VULGUS frequenter reperitur masc apud bonos

bones aurore
mihi duabus de
neque eos qui d
moria studere
effusum oppido
Legitur & apu
tores, ANXUR

--- æquoreis

Historici neu

Dec. 1. Ab illa q
ur dicitans esse
mandum sine ulla

NOMI

lina apud O
interdum

MASCUL

Nautil

cortex, Knor

pumice, Ra

na/Dimin

Quid non longa dies, quid non consum-
tis anni?

Stat. 1. Theb.

Fortunate animi longumque in secula
dignè.

Promeriture diem.

Lucan. lib. 3.

-- te vindice tuta relicta

Libertas? non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non si voce Metella
Serventur leges, malintà Cæsare tolli:

Frequentius tamen est feminini cum tempus sig-
nificat. Cum verò diem ipsum significat, etiam
oratores sæpenumero feminin. est. Cic. ad Attic.
2. Eò si ante eam diem non veneris, Rome te vi-
debo. Idem ad eundem lib. 12. Vel una dies mi-
hi erit utilis. Idem 4. Verr. Id ei postera die ve-
nit in mentem. Numero multitudinis apud e-
undem femin. reperitur. pro Plane. O reliquas
omnes dies noctesque eas, quibus &c. id quod
non faciliè alibi invenies. Rubus etiam femi-
n. est. Columel. lib. 11. cap. 3. Alternis rubos in
hortis confitas habere. Gell. lib. 19. cap. 12. Vi-
det forte vicinum rubos latè atq; altè obortas
excidentem. NAR apud Ciceronem neutrum
est. ad Attic. lib. 4. Lacus velimus in Nar deflu-
is. Apud Virgilium masculinum, 7. Eneid.

Sulphurea NAR albus aqua.

VULGUS frequenter reperitur masc apud
bonos

bones auctores.
mihi duabus de
neque eos qui di
moria studere
effusum oppido
Legitur & apu
tores, ANXUR

--- a quoreis

Historici neutri

Dec. 1. Ab illis q
ur dictitans esse
nandum sine ulla

NOMI

lina apud O
interdum

MASCUL

Maestul
cortex, Koor
pumice, Koi
na / Dimgstun

bones auctores. *Cesar lib. 6. de Bello Gall. Id mihi duabus de causis instituisse videntur, quod neque eos qui discunt, literis confisos, minus memoria studere.* *Sallust. In Jugurth. alij vulgum effusum oppido cedere, alij ad portas festinare. Legitur & apud Livium, Plinium, aliosq; scriptores. ANXUR saepe apud poetas est masculinum.*

Marr. lib. 10.

--- æquoreis splendibus Anxur aquis.

*Historici neutro genere utuntur. Liv. lib. 4. Dec. 1. Ab illis quoque exercitibus captum Anxur desertans esse. Ibidem. Ad Anxur oppug-
nandum sine ulla populatione accessit.*

NOMINA MASCULINA

apud Oratores, quibus poeta interdum etiam genere muliebri utuntur.

MASCULA habo, Wape / ročnň
Nachtent. specus O. Sfyne / Hölle /
cortex, Knora / Minde der Bawma. cum
pumice, Kamen genß slowe Wörßka pēs
na / Blinßstein pulvis, Prach / Stäub.
Et

bonos auctores. *Cesar lib. 6. de Bello Gall. Id mihi duabus de causis instruisse videntur, quod neque eos qui discunt, literis confisos, minus memoria studere.* *Sallust. In Jugurth. alij vulgum effusum oppido cedere, alij ad portas festinare.* *Legitur & apud Livium, Plinium, aliosq; scriptores.* ANXUR saepe apud poetas est masculinum. *Mart. lib. 10.*

--- æquoreis splendibus Anxur aquis.

Historici neutro genere utuntur. Liv. lib. 4. Dec. 1. Ab illis quoque exercitibus captum Anxur dictitans esse. *Ibidem. Ad Anxur oppugmandum sine ulla populatione accessit.*

NOMINA MASCULINA

lina apud Oratores, quibus poeta interdum etiam genere muliebri utuntur.

MASCULA habo, Wap / ročnĭ
 Wapteul. Specus O. Wyne / Hölle /
 cortex, Knora / Rinde der Baum. cum
 pumice, Kamen genz siowe Wörsta pēs
 na / Blinßstein pulvis, Prach / Staub.
 Et

Et calx pars pedis, Pata / die Berfen/
atq; Silex, SStremm / Rißlinastein. cum
margo, Krag wiss. lise wéci / Randt / oder
daß wusstste an einem jeallchen ding. pa-
lumbes, Jesuñ neb dimofy Holub / Holz-
tauben.

Proferet hæc cautè juvenis muliebria
vates.

CUM auctoritas, teste Quintil. lib. 1. c. 6. ab
oratoribus vel historicis petenda sit, putavi me o-
pere preteritum facturum, si ea quibus idem fre-
quenter utuntur, ab ijs separarem, quæ ferè a-
pud poëtas repeniuntur. Fit enim nescio quo pa-
cto, ut pueri minus usitata libentius amplectan-
tur. BUBO, ut supra diximus, Virgilius femini-
no genere dixit, ceteri poëta masculino. Ovid.
5. Met. Ignavus bubo Plin. lib. 10. cap. 12. Bubo
funerbris & maxime abominatus. SPECUS quartæ
declinationis, nam secunda nondum inveni. Li-
vius 1. ab Urb. Ex infinito specu. Ibidem. Ex opaco
specu. Sil. lib. 6.

Tabificam spirat fanieñ specus ultima.
Gel. 6. Specum quandam nactus remotum. Spe-
cus tertie declinat. neutrum est. Virg. lib. 7.
Hic specus horrendum Sil. lib. 3. Invisum
cælo specus. Virgilius 6. Ecloga CORTEX di-
xit genere feminino, quod tam rarum est
quàm

quàm quod rarissi-
musco circum-
tullum arida Pu-
um, Pulvis He-
puer non imitab-
riorem plantæ p-
gnificat, masculi-
cem, ad quem c-
rea extimescena-
dices, non, Qua-

In portas ri-
lib. 11. feminino.
Quadruped. in-
gat

Et jam fer-
Taurea cor-

ferrata cal-
Virg. SILEX gene-
Stabat acuta f-
Item lib. 6. & Ec-
tuntur. Plin. 1.
cronem emissio, fo-
Dentes non sunt
cuti. Et lib. 12.
imperij. Ovid. 1.
venal. lib. 1. gen-
jam margine

Etc alx pars pedis, Pata / die Versen /
atq; silex, Sstremm / Rißlinastrein. cum
margo, Rrag wss. lise wēci / Randt / oder
daß ruffste an einem jeallchen ding. pa-
lumbes, Lesuj nebdimofy Holub / Holz-
tauben.

Proferet hæc cautè juvenis muliebria
vates.

CUM auctoritas, teste Quintil. lib. 1. c. 6. ab
oratoribus vel historicis petenda sit, putavi me o-
peræ pretium facturum, si ea quibus ydem fre-
quentius utuntur, ab ijs separarem, quæ ferè a-
pud poëtas repeniuntur. Fit enim nescio quo pa-
cto, ut pueri minus usitata libentius amplectan-
tur. BUBO, ut supra diximus, Virgilius femini-
no genere dixit, ceteri poëta masculino. Ovid.
5. Met. Ignavus bubo Plin. lib. 10. cap. 12. Bubo
funæbris & maxime abominatus. SPECUS quariæ
declinationis, nam secunde nondum inveni. Li-
vius 1. ab Urb. Ex infinito specu. Ibidem. Ex opaco
specu. Sil. lib. 6.

Tabificam spirat fanie[m] specus ultima.
Gel. 6. Specum quandam nactus remotam. Spe-
tus tertie declinat. neutrum est. Virg. lib. 7.
Hic specus horrendum Sil. lib. 3. Invisum
cælo specus. Virgilius 6. Ecloga CORTEX di-
xit genere feminino, quod tam. rarum est
quam

quàm quod rariss-
mulco circum
tullum arida Pu-
um, Pulvis Ha-
puer non imitab-
riorem plantæ p-
gnificat, masculu-
cem, ad quem o-
rea extimecena
dices, non, Qua

In portas ri-
lib. 11. feminino
Qua drupedim-
gat

Et jam fer-
Taurea cor

-- ferrata cal-
Virg. SILEX gene-
Stabat acuta si-
Irem lib. 6. & Ea-
tuntur. Plin. 1.
cronem emisso, fo-
Dentes non sum-
cuti. Et lib. 12.
imperij. Ovid.
venal. lib. 1. gen-
jam margine

quam quod rarissimum. Tum Phaetontia dis-
mulco circumdat amara Corticis. Apud Ca-
rullum arida PUMEX legitur: apud Propertii-
um, PULVIS Hetrusca, & arida pulvis: quos,
puer non imitabitur. CALX cum partem poste-
riorem planta percussionesq; pedum; ac finem si-
gnificat, mascul. est. Cicero i. Tuscul. Video cal-
cem, ad quem cum sit decursus, nihil sit prae-
rea extimescendum: sic enim habent correcti co-
dices, non, Quam Persius satyra 5.

In portas rigidos calces extendit. Virgil.
lib. ii. feminino genere dixit.

Quadrupedemq; circum ferrata calce sati-
gat.

Item Sil. lib. 3.

Et jam ferrata rapiebat calce volentem
Taurea cornipedem.

& 17.

-- ferrata calce cruentat Cornipedem.

Virg. SILEX genere feminino dixit lib. 8.

Stabat acuta silex praecisis undique saxis.

Item lib. 6. & Eclog. 1. Cateri generi virili u-
tuntur. Plin. l. 13. cap. 4. MARGINE in mu-
cronem emisso, foris effuso. Idem lib. 9. cap. 10.
Dentes non sunt testudini, sed rostri margines a-
cuti. Et lib. 12. cap. 20. Extremo in margine
imperij. Ovid. 1. Met. longo margine dixit. Ju-
venal. lib. 1 genere feminino est usus. -- plena
jam margine libri. Quod rarissimum est.

Quia.

quàm quod rarissimum. Tum Phaetontia dis-
musco circumdat amaræ Corticis. Apud Ca-
tullum arida PUMEX legitur: apud Propertii-
um, PULVIS Hetrusca, & arida pulvis: quos,
puer non imitabitur. CALX cum partem poste-
riorem plantæ percussionesq; pedum, ac finem si-
gnificat, mascul. est. Cicero 1. Tuscul. Video cal-
cem, ad quem cum sit decursus, nihil sit præte-
rea extimescendum: sic enim habent correcti co-
dices, non, Quam Persius satyra 5.

In portas rigidos calces extendit. Virgil,
lib. 11. feminino genere dixit.

Quadrupedemq; circum ferrata calce fati-
gat.

Item Sil. lib. 3.

Et jam ferrata rapiebat calce volentem
Taurea cornipedem.

& 17.

-- ferrata calce cruentat Cornipedem.

Virg. SILEX genere feminino dixit lib. 8.

Stabat acuta filex præcisis undique saxis.

Item lib. 6. & Eclog. 1. Cateri generi virili u-
tuntur. Plin. L. 13. cap. 4. MARGINE in mu-
cronem emisso, foris effuso. Idem lib. 9. cap. 10.

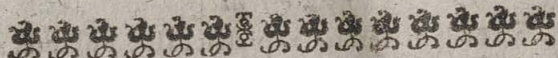
Dentes non sunt testudini, sed rostri margines a-
cuti. Et lib. 12. cap. 20. Extremo in margine

imperij. Ovid. 1. Met. longo margine dixit. Ju-
venal. lib. 1. genere feminino est usus. -- plena

jam margine libri. Quod rarissimum, est.

Quin.

Quintilianus lib. 1. c. 6. significat PALUMBES masculinum esse, quamvis Virgilius suo jure feminino sit usus: Autoritas inquit, ab oratoribus vel historicis peti solet. Nam poëtas metri necessitas excusat, nisi si quando nihil impediante in utroque modulatione pedum, pedem alterum malunt, qualia sunt -- imo de stirpe recisum -- aeris quo congersere plumbes, & -- Silice in nuda. & similia. Plin. lib. 10. cap. 3. 5. Vivere palumbes ad trigessimum annum aliquos ad quadragessimum habemus authores. CAUTE, adjecimus, quia Pumex, Pulvis, non quivis Poëm genere feminino diceret.

NOMINA FERÆ

fœminina apud Oratores, & inter masculina, præcipuè apud Poëtas.

EST muliebre animans, živočich / Thier. volucris, Sozfozliw letawpho / Geflügel / Vögel. cum stirpe, Poëtat / rodu kmen / Stamm am Baum. cupido, Bzados / Begierd / Lust. Sardonychem comitatur Sweetly far

nyol

nyol / Quich / drat pfaumen / Kranich. clun / Ptal kserpfol / Cum talpa. linter. Korp / ter. cum da / Keshbock. lior / penulque. E / sobenijoo potra / mer / Borrat / Grand.

Hæc maribus / pora lau

AMANS feræ legibus. Nam cum ad passum, solum b viri genere est usus ter ultro quenqua Item Cicer. de uni omnes reliquos con mantia numero p pud Plinium inve nam animantia in 2. de Divinat. armine.

Quintilianus lib. 1. c. 6. significat PALUMBES masculinum esse, quamvis Virgilius suo jure feminino sit usus: *Authoritas inquit, ab oratoribus vel historicis peti solet.* Nam poëtas metri necessitas excusat, nisi si quando nihil impediante in utroque modulatione pedum, pedem alterum malunt, qualia sunt -- imo de stirpe recisum -- aeris quo congesse plumbes, & -- Silice in nuda. & similia. Plin. lib. 10. cap. 3. 5. Vivere palumbes ad trigessimum annum aliquos ad quadragessimum habemus auctores. CAUTE, adjecimus, quia Pumex, Pulvis, non quivis Poëm genere feminino dicer.

NOMINA FER E

fœminina apud Oratores, & inter
rim masculina, præcipue apud
Poëtas.

EST muliebre animans, *ἡμερόν* /
Thier. volucris, *ἡμερόν* letampho /
Geflügel / Vögel. cum stirpe, *ἡμερόν* /
rodufmen / Stamm am Baum. cupido,
ἡμερόν / Begierd / Lust.
Sardonychem comitatur *ἡμερόν* /
Sardonyx

nyol / Quichel
drachfamen /
Kranz. clun
Pfalstierpfol
Cumtapa,
linter, Korp
ter. cum dan
Kehbock. lion
penulque. &
sobenij oopofra
mer / Borrat
Grand.

Hæc maribus
pora lau

AMANS fer
legibus. Nam cum
ad passum, solum b
viri genere est usu
ter ultro quena
Item Cicer. de uni
mnes reliquos con
mantia numero p
pud Plinium in ve
rim animantia in
2. de Divinat.
armine.

nyol

PALUMBES
a suo jure fa-
b oratoribus
us mezz neces-
impediente in
em alterum
tirpe recisum
es, & --
lib. 10. cap.
simum annum
us auctores.
Pulcrum, non

nyol/ Onichel Calcedon. onyx, Onychi/
drachfamen / Calcedon. grus, Agerab/
Kranich. clunis, rit/ Arßbacken. & ales,
Ptaf Kterpfoll/ jedweder Vogel.

Cum talpa, Krt / Echer / Maulwurff.
linter, Koyptoma lod/ Ein Trog / Mulo-
ter. cum dama, Sina / Gems / Wilder
Rehbock. lixque, Wostrowid / Luchs.
penuque. Sp fßina/ nebwsseligafé za-
sobenij od postmu a nápage / Speißkams-
mer / Vorrath von allerley Speiß vnnnd
Frank.

Hæc maribus tribues cinger cum tem-
pora laurus.

ERE

Inte-
apud

Invocid/
w letarphol/
rpe, Posate/
um. cupido,

Swetly faze
nyol

AMANS ferè famininum est. Cicero 1. de
legibus. Nam cum ceteras animantes abjecisset
ad pastum, solum hominem erexit, Horat. 2. Ser-
viri genere est usus -- sed hic stylus haud pe-
tet ultro quenquam animantem.

Item Cicer. de univers. A quo enim animante o-
mnes reliquos contineri vellet animantes. Ani-
mantia numero plurali, genere neutro, saepe a-
pud Plinium invenies lib. 2. cap 63. pestifera e-
rim animantia in suo genere probè degunt. Cic.
de Divinat. VOLUCRES teneros dixit in
armine.

Huac

PALUMBES
a suo jure fa-
b oratoribus
us merz neces-
impediente in
em alterum
tirpe recifam
es, & ..
lib. 10. cap.
simum annum
us auctores.
Pulvū, non

nyol/ Onichel Salcedon. onyx, Onychi/
drachfamen / Salcedon. grus, Kzerab/
Kranich. clunis, rit/ Arßbacken. & ales,
Ptaf Kterpfoll/ jedweder Vogel.

Cum talpa, Krt/ Scher / Maulwurf.
linter, Korytowa lod/ Ein Trog / Muls-
ter. cum dama, Sina/ Gems / Wilder
Rehbock. lixque, Wostrowid / Luchs.
penulque. Spßjina/ nebwisseligafé za-
sobenij oopoftrnu a nápage / Speißkams-
mer / Vorrath von alletley Speiß vnnnd
Trancf.

Hæc maribus tribues cinger cum tem-
pora laurus.

ERE

intere-
apud

zivočij/
w litawp/
pe, Počatek
um. cupido,

Swetly kare
nyol

AMANS ferè faminum est. Cicero 1. de
legibus. Nam cum ceteras animantes abjecisset
ad pastum, solum hominem erexit, Horat. 2. Ser-
viri genere est usus -- sed hic stylus haud pe-
tet ultro quenquam animantem.

Item Cicero de univers. A quo enim animante o-
mnes reliquos contineri veller animantes. Ani-
mantia numero plurali, genere neutro, sepe a-
pud Plinium invenies lib. 2. cap. 63. pestifera e-
rim animantia in suo genere probè degunt. Cic.
de Divinat. VOLUCRES teneros dixit in
armine.

HUNG

Hunc ubi tam teneros volucres matremque
peremit.

Cum volucris substantivum, ubique sit generis
fœminini. STIRPS cum de plantis dicitur sæpius
fœmininum est. Plin. lib. 17. cap. 14. Fissa stir-
pe. Columel. lib. 2. cap. 2. Præfractas stirpes.
Ibid. cap. 9. Virgil. lib. 12. virili genere dixit.
Quum semel in sylvis imo de stirpe recisum.
Stirps, cum de hominibus dicitur, semper est fœ-
mininum. CUPIDO hic significat cupidita-
tem. Horat. 1. serm. Satyr. 1. At bona pars ho-
minum decepta cupidine falso.

Idem 2. Carm. Ode. 16. Sordidus cupido & 24.
pravus cupido, Senec. Hippol. Auri cœcus cu-
pido. ONYX, & Sardonyx sæpe apud Plin, repe-
riuntur fœminina lib. 37. cap. 6. Sotacus & A-
rabiam Onychem tradit. Ibid. Aliter quam in
sardonyche Indica. Quæ poëta crebro genere vi-
rili usurpant. Mart. lib. 10. Parvus Onyx. &
Horat. 4. Carm. Ode. 12. Juvenal. Satyr. 6.

In manibus densi radiant testudine tota
Sardonyches.

GRUS fœmininum est. Vide Plin. lib. 10. cap.
23. Cic. 2. de Nat. Poëta etiam ferè utuntur
genere muliebri. Virg. 2. Georg. Strymonia
dant signa grues.

Sic Suet. & Ovid Horatius tamen. 2. Serm. Satyr
8. virili genere dixit. -- discerpra ferentes
Membra gruis sparsi sale multo.

Clu

iterum retro
In clunes extr
men genere m
est. ALES
nem, Plinium
tamen lib. 18.
Per imitation
tum vocant.
utuntur. Alex
nis generis. T
fœminin sunt
Conquiritian
rum incitias in
dec. Lintrium p
virili dixit, qu
-- ire solebat
aqua.

Oculis capti
à Virgilio: sed s
libro 9. cap. 3. q
tur; eadem rati
dixit, timidos
Peregrina sunt
quadrupedum c
enim secundæ le
legata Ulpian
cundo juris, pen
ig, sunt. Sic eoa

Hunc ubi tam teneros volucres matremque
peremit.

Cum volucris substantivum, ubique sit generis
feminini. STIRPS cum de plantis dicitur sepius
famininum est. Plin. lib. 17. cap. 14. Fissa stir-
pe. Columel. lib. 2. cap. 2. Praefractus stirpes.
Ibid: cap. 9. Virgil. lib. 12. virili genere dixit.
Quum semel in sylvis imo de stirpe recisum.
Stirps, cum de hominibus dicitur, semper est fe-
mininum. CUPIDO hic significat cupidita-
tem. Horat. 1 serm. Satyr. 1. At bona pars ho-
minum decepta cupidine falso.

Idem 2. Carm. Ode. 16. Sordidus cupido & 24.
prævus cupido. Senec. Hippol. Auri cæcus cu-
pido. ONYX, & Sardonyx sepe apud Plin, repe-
riuntur feminina lib. 37. cap. 6. Sotacus & A-
rabiam Onychem tradit. Ibid. Aliter quam in
sardonyche Indica. Quæ poëta crebro genere vi-
rili usurpant. Mari. lib. 10. Parvus Onyx. &
Horat. 4 Carm. Ode. 12. Juvenal. Satyr. 6.

In manibus densi radiant testudine tota
Sardonyches.

GRUS femininum est. Vide Plin. lib. 10. cap.
23. Cic. 2. de Nat. Poëta etiam ferè utuntur
genere muliebri. Virg. 2. Georg. Strymonia
dant signa grues.

Sic Sat. & Ovid Horatius tamen. 2. Serm. Satyr
8. virili genere dixit. -- discerpta ferentes
Membra gruis sparsi sale multo.

Clu

iteram retro
In clunes exi-
men genere m
est. ALES
nem, Plinium
tamen lib. 18.
Per imitatione
tum vocant.
utuntur. Ales
nis generis. T
fœminin sunt
Conquiritur
rum incantat in
dec. Linrium p
virili dixit, qu
-- ire solebat
aqua.

Oculis capti h
à Virgilio: sed
libro 9. cap. 3. q
tur; eadem rati
dixit, timidos
Peregrine sunt
quadrupedum c
enim secunda le
legam Ulpian
cundo juris, pen
ig sunt. Sic co

CLUNIS fœmi est. Celsus l. 7. c. 29. Clunes iterum retro repellenda sunt. Plin. lib. 8. cap. 8. In clunes extremas. Sic Horatius. Juvenalis tamen genere masculino fuit usus, quod rarissimum est. ALES cum autem significat, apud Ciceronem, Plinium ceterosq; ferè fœmininum est Plin. tamen lib. 18. capite 26. masculino genere dixit. Per imitationem alitis temporarij, quem cuculum vocant. Poëta sæpenumero etiam masculutuntur. Ales id est, velox, adjectivum est omnis generis. TALPA, dama, linter, lynx, penus, fœminin sunt apud oratores. Cæsar. 7. belli Gall. Conquirit etiam lintres, hac magno sonitu remorum incitatus in eadem partem mittit Liv. l. 1. 3. dec. Lintrium paratarum. Tibullus lib. 2. genere virili dixit, quod rarissimum est.

-- ire solebat Exiguus pulla per vada linter aqua.

Oculis capti talpa, & timidi dama dicuntur à Virgilio: sed subest ratio, inquit Quintilianus libro 9. cap. 3. quia sexu uterq; altero significatur; eadem ratione Horat. libro 2. Carm. Ode 13. dixit, timidos agitare lynces. Plin. lib. 28 c. 8. Peregrinae sunt & lynces, quæ clarissimè omnium quadrupedum cernunt. PENUS quarta, nec dum enim secundæ legi. lib. 33. Pand. titul. de Penu legata Ulpian. Quintus Mutius scribit libro secundo juris, penu legata contineri. quæ potui esuiq; sunt. Sic eodem titul. Paulus, & Scevola. A-

CLUNIS fœmi est. Celsus l. 7. c. 29. Clunes iterum retro repellende sunt. Plin. lib. 8. cap. 8. In clunes extremas. Sic Horatius. Juvenalis tamen genere masculino fuit usus, quod rarissimum est. ALES cum autem significat, apud Cicero- nem, Plinium ceterosq; ferè femininum est Plin. tamen lib. 18. capite 26. masculino genere dixit, Per imitationem alitis temporarij, quem cucu- lum vocant. Poëta sæpenumero etiam mascul. utuntur. Ales id est, velox, adjectivum est om- nis generis. TALPA, dama, linter, lynx, penus, fœminin sunt apud oratores. Caesar. 7. belli Gall. Conquirat etiam lintres, hac magno sonitu remo- rum incitatus in eadem partem mittit Liv. l. 1. 3. dec. Lintrium paratarum. Tibullus lib. 2. genere virili dixit, quod rarissimum est.

-- ire solebat Exiguus pulla per vada linter aqua.

Oculis capti talpa, & timidi dama dicuntur à Virgilio: sed subest initio, inquit Quintilianus libro 9. cap. 3. quia sexu uterq; altero significatur; eadem ratione Horat. libro 2. Carm. Ode 13. dixit, timidos agitare lynces. Plin. lib. 28. c. 8. Peregrine sunt & lynces, quæ clarissimè omnium quadrupedum cernunt. PENUS quarta, nec dum enim secundæ legi, lib. 33. Pand. titul. de Penna legata Ulpian. Quintus Mutius scribit libro sê- cundo juris, penu legata contineri. quæ potius esu- iq; sunt. Sic eodem titul. Paulus, & Scævola. A-

pu*er* veteres etiam mascul*inus* fuit. Plaut. in Persa.
Nam nisi penus annuus hodie convenerit &c.

Penus penoris neutrum est. Idem Vlpian. in
eodem, Ligna & carbones, & cetera per quae pe-
nus conficeretur, an penore legato contineantur
queritur. Horat. lib. i. Epistol.

Annona*e* pro*fit*, portat*ur* frumenta, penusq*ue*

Dicitur & hoc penum, Terent. Eunuch.

Patris ad te penum omne congerebam clau-
culum.

H Vnc jubarem, Bleß Gluneenij / a
wßsellpach hweßd / Sonnenglanz etia
nes jegllichen Sterns. hunc frontem, Eßes
lo / Stirn. hunc pinum, Borowke / Flo
ßtenbaum / Kienholz. nimiumq*ue*; ve-
rusta.

Pacuvij pro avis, aravisq*ue*; utenda relinque.

QUAE nimium sunt vetusta, priscis illis, quos
appellat Cascos Ennius, relinquenda sunt. Quid
enim attinet Frontem, pinum, alvum, cupres-
sum aliq*ue*; id genus perpetua oblivione obruen-
da, pueros docere generis esse ambigui? Si quis
tamen vetustissima antiquitatis tam ambitiose
studiosus est, ut his ceterisq*ue*; ejusdem generis ca-
tere non possit, Priscianum adeat lib. 5. Noni-
umq*ue*; Marcellum. DE INDISCRETIS GENERIBUS
ordine literarum: apud quos plura fortasse inve-
niet, quam voler.

DE G

ARTICV
utrum
Vno, Epicem
nostr

HI duo ve-
men Epicen*um* a
generis sit: id en-
cent. Aquila nan-
est, quia litera, a
culum, quia us,
eodem modo.

EPICOENA à co-
hae enim mascu-
sunt: illa masculu-
masculinum adje-
significanti, ut cir-
feminam, ut ci-
vo contenta sunt
das, lepores, im-
significemus, haec
haec civis: illa uni-
vulpes, itaq*ue* qua-

DE

pud veteres etiam mascul. fuit. Plaut. in Persa.
Nam nisi penus annuus hodie conveniret &c.

Penus penoris neutrum est. Idem Vlpian. in
eodem, Ligna & carbones, & cetera per quæpe-
nus conficeretur, an penore legato contingantur
queritur. Horat. lib. 1. Epistol.

Annonæ pro fit, portat frumenta, penusq;

Dicitur & hoc penum, Terent. Eunuch.

Patris ad te penum omne congeriebam clan-
culum.

Hunc jubarem, Blesß Gluncenij / a
wßellipakßßß hwæzo / Sonnenglanß eta-
nes jeallchen Sterns. hunc frontem, Eßæ-
lo / Seirn. hunc pinum, Bororolce / Fl-
ßßenbaum / Kienholz. nimiumq; ve-
rusta.

Pacuvij pro avis, atavisq; utenda relinque.

QUÆ nimium sunt vetusta, priscis illis, quos
appellas Cascos Ennius, relinquenda sunt. Quid
enim attinet Frontem, pinum, alvum, cupres-
sum aliad, id genus perpetua oblivione obruen-
da, pueros docere generis esse ambigui? Si quis
tamen vetustissime antiquitatis tam ambigose
studiosus est, ut his catarisq; ejusdem generis ca-
rere non possit, Priscianum adeat lib. 5. Noni-
umq; Marcellum. DE INDISCRETIS GENERIBUS
ordine literarum: apud quos plura fortasse inve-
niet, quàm voler.

DE G

DE G

ARTICV

utrum
Vno, Epicen
nostr

HI duo ve-
men Epicenum a
generis sit: id en-
cent. Aquila na-
est, quia licera, a
culinum, quia us,
eodem modo.

EPICOENA à co-
hac enim mascu-
sunt: illa masculu-
masculinum adje-
significanti, ut cri-
feminam, ut ci-
wo contenta sunt
das, lepores, in-
significemus, hac
bac civis: illa un-
wulpes, ling. qua-

DE

DE GENERE EPICOENO.

ARTICULO sexum quæ complectuntur
utrumque.

Vno, Epicoena vocant Graij: Promiscuum
nostri,

HI duo versiculi tantum docent quid sit nomen Epicoenum aut promiscuum, non verò ejus generis sit: id enim præceptiones jam tradita docent. Aquila namque exempli causa, femininum est, quia litera, a, terminatur: miluus verò masculinum, quia us, syllaba finitur, atque de cæteris eodem modo.

EPICOENA à communibus plurimum differunt; hæc enim masculini simul & feminini generis sunt: illa masculini tantum, aut feminini: hæc masculinum adjectivum admittunt, cum marem significant, ut civis Romanus, femininum, cum feminam, ut civis Romana: illa uno adjectivo contenta sunt, Vulpes enim appellamus callidas, lepores, timidos, sive mares, sive feminas significemus, hæc duobus articulis egent, hic & hæc civis: illa uno contenta sunt, hic lepus, hæc vulpes. Itaque, quamvis epicoena marem & feminam

DE GENERE EPICOENO.

ARTICULO sexum quæ complectuntur utrumque.

Vno, Epicœna vocant Graij: Promiscua nostri,

HI duo versiculi tantum docent quid sit nomen Epicœnum aut promiscuum, non verò cuius generis sit: id enim preceptiones jam tradita docent. Aquila namque exempli causa, femininum est, quia litera, a, terminatur: miluus verò masculinum, quia us, syllaba finitur, atque de ceteris eodem modo.

EPICOENA à communibus plurimum differunt: hæc enim masculini simul & feminini generis sunt: illa masculini tantum, aut feminini: hæc masculinum adjectivum admittunt, cum marem significant, ut civis Romanus, femininum, cum feminam, ut civis Romana: illa uno adjectivo contenta sunt, Vulpes enim appellamus callidas, lepores, timidos, sive mares, sive feminas significemus, hæc duobus articulis egent, hic & hæc civis: illa uno contenta sunt, hic lepus, hæc vulpes. Itaq; quamvis epicœna marem & fami-

nam significent, non ideo tamen appellantur *κοινά*, hoc est, communia, sed *ἑπικόιννα*, Epicœna, hoc est subcommunias: quia licet marem & feminam significant, uno tamen genere articuloq; id faciunt, ob eamq; causam non sunt planè communia.

EST etiam discrimen inter epicœna, & ea quæ dubij generis appellantur: hæc enim tum masculinum tum femininum adjectivum recipiunt, manente eadem prorsus significatione, ut dies hodiernus & hodierna, torquis aureus & aurea; illa unum tantum: his duo articuli distincti præponuntur, hic vel hæc dies, torquis: illis unus tantum, hic lepus, hæc vulpes.

NONNULLA promiscua etiam sunt generis incerti inter masculinum & femininum, cujusmodi sunt dama, talpa, grus, lynx, & pauca alia: hæc enim cum modo sint generis feminini, modo masculini, manente eadem significatione, incerti sunt generis: sunt etiam promiscua, quid uno genere atq; articulo utrunq; sexum complectuntur.

GENUS epicœnum ex hominum ignorantia ortum est: cum enim multarum animantium mares à feminis discernere, & internoscere nescirent, vel quia res suæ naturæ difficultas erat, vel quia animantes in usu domestico non erant, altero genere utrunq; sexum significabant: siquidem

dem corvum,
vum, turdam,
na internoscere
minibus discernant: sic equus
tio etiam, m
postquam fuerit
columbam dicat
Quadam, etiam
discernerentur
imposita retineat
Bajic / NaB
niqlin. Vulpes,
roptwa X-ph
ppant. Tigris,
hprcanj / Siec
mera. Quo p
a feminis, aut c
nentur? addito
hoc modo. E
na, Tigris mas
mas, lepus fem
Mus, Myls / S
Raña, Jiaba /
Gednè Nipin /
ter, Rot / Kte
Tefundo, Niema

nam significent, non ideo tamen appellantur κοινά, hoc est, communia, sed Μικτά, Epicæna, hoc est subcommunia: quia licet marem & feminam significant, uno tamen genere articuloq; id faciunt, ob eamq; causam non sunt planè communia.

EST etiam discrimen inter epicæna, & ea qua dubij generis appellantur: hac enim tum masculinum tum femininum adjectivum recipiunt, manente eadem prorsus significatione, ut dies hodiernus & hodierna, torquis aureus & aurea; illa unum tantum: his duo articuli disjuncti preponuntur, hic vel hæc dies, torquis: illis unus tantum, hic lepus, hæc vulpes.

NONNULLA promiscua etiam sunt generis incerti inter masculinum & femininum, cujusmodi sunt dama, talpa, grus, lynx, & pauca alia: hæc enim cum modo sint generis feminini, modò masculini, manente eadem significatione, incerti sunt generis: sunt etiam promiscua, quid uno genere atq; articulo utrunq; sexum complectuntur.

GENUS epicænum ex hominum ignorantia ortum est: cum enim multarum animantium mares à feminis discernere, & internoscere nescirent, vel quia res suapte natura difficilis erat, vel quia animantes in usu domestico non erant, altero genere utrunq; sexum significabant: siqui-

dem corvum,
ram, curdam,
na internoscere
minibus discer
rant: sic equu
rio etiam, m
postquam fuer
columbum dic
Quædam, eti
discernerentur
imposita retine
Bagic / Naß
maglin / Vulpes.
roptiva / N-pph
ppant. Tigris,
hircanij / Elec
mera. Quo p
afeminis, aut c
nentur? addito
hoc modo. I
na, Tigris mas
mas, lepus fem
Mus, Myia / S
Rana, Diaba /
gedne Niphty /
cer, Naß / Kre
Telsudo, Niema
dem

appellatur
 cana, Epi-
 marem &
 articulo
 plane com-
 cana, & ea
 enim tum-
 rum recipi-
 tione, ut di-
 ureus & au-
 articuli dis-
 torquis: il-
 unt generis
 num, cujus-
 pauca alia:
 unini, modò
 tione, incer-
 a, quid uno
 completum
 num ignoratio-
 animantium
 noscere nesci-
 ra difficilis erat,
 tico non erant,
 scabant: siqui-
 dem

dem corvum, turdum tantum dicebant, non cor-
 vam, turdam, nesciebant enim marem à femi-
 na internoscere: gallum à gallina proprijs no-
 minibus discernebant, quia in domestico usu e-
 rant: sic equum ab equa, arietem ab ove. Ini-
 tio etiam, marem columbam appellabant, sed
 postquam fuerunt columbaria, caperunt marem
 columbam dicere, feminam verò columbam.
 Quaedam, etiam si progrediente tempore facile
 discernentur, nihilominus nomina à principio
 imposita retinuerunt, cujusmodi sunt LEPU S,
 Pásc / Naß. Cuniculus, Kállicé / Kú-
 niqlin. Vulpes, Liffa / Fuchs. Perdix, Kos-
 roptwa Rappuen. Elephas, Glon / Ele-
 phant. Tigris, Kschlé a Zuorwé jwíre w
 horeanij / Sieger Thier. & alia prope innu-
 mera. Quo pacto igitur diceret aliquis, mares
 à feminis, aut contra femina à maribus discer-
 nentur? addito vocabulo Maris, vel Feminae,
 hoc modo. Elephas mas, elephas femi-
 na, Tigris mas, tigris femina. Lepus
 mas, lepus femina; ad eundem modum.
 Mus, Myis / Maus. Piscis, Kyba / Fisch.
 Rana, Blába / Frosch. Polypus, Sméno
 gedné Kyby / Nam eines Fisches. Can-
 cer, Kák / Krebs. Corvus, Kílawic / Raab.
 Testudo, Niemanz / Schildkrotten. Bale-
 na,

dem corvum, turdum tantum dicebant, non cor-
vam, turdam, nesciebant enim marem à femi-
na internoscere: gallum à gallina proprijs no-
minibus discerniebant, quia in domestico usu er-
ant: sic equum ab equa, arietem ab ovis. Ini-
tio etiam, marem columbam appellabant, sed
postquam fuerunt columbaria, ceperunt marem
columbam dicere, feminam verò columbam.

Quadam, etiam si progrediente tempore facile
discernerentur, nihilominus nomina à principio
imposita retinuerunt, cujusmodi sunt LEPUS,
Bägle / Häß. Cuniculus, Källicke / Kün-
naglin. Vulpes, Luffa / Fuchs. Perdix, Ros-
roptwa Rophuen. Elephas, Elon / Ele-
phant. Tigris, Tychlé a Zuorwé wüjre ro-
hyrcanij / Tieger Tjler. & alia prope innu-
mera. Quo pacto igitur dicet aliquis, mares
à feminis, aut contra femine à maribus discer-
nentur? addito vocabulo Maris, vel Famine,
hoc modo. Elephas mas, elephas femi-
na, Tigris mas, tigris femina. Lepus
mas, lepus femina: ad eundem modum.

Mus, Myis / Mause. Piscis, Ryba / Fisch.
Rana, Blaba / Frosch. Polypus, Gmëno-
gedné Ryby / Nam eines Fisches. Can-
cer, Kalk / Krebs. Corvus, Kikawic / Raab.
Testudo, Niemayzo / Schildkroten. Bale-
na,

na, Welenb/ Walsfisch. Anguis, Wodnū
 Nod / Wasserschlange / & cetera ani-
 malia hujus generis. Dices itaq;
 si ita res tulerit, te leporem
 fœminam sagittis con-
 fixisse.

DE

DE
 DE
 DE

IN COM
 casus declin
 Mstra jastū
 maffir / trib
 eribunumple
 Senatuscons
 Pantū / Ein
 Böhly w Pre
 larter. Pat
 Hausboalter /
 neris.

SI NOM
 pulctur, ut
 publica, D

na, Welenb/ Walsfich. Anguis, Wodnig
 Nadd / Wafferschlange / & cetera ani-
 malia hujus generis. Dices itaq;
 si ita res tulerit, te leporem
 faeminam sagittis con-
 fixiffe.

DE

DE

DE

IN COM

casus declin
 Wistra zafst
 maffer/ trib
 eribunumple
 Senatuscons
 Pontif/ Ein
 Zöchly in De
 larter. Pat
 Naußbafter
 neris.

SI NOM
 pulctur, ure
 publica, De

DE NOMINVM DECLINATIONE.

OMINA composita ferè
instar simplicium declinan-
tur.

IN COMPOSITIS rectus tantum
casus declinatur, ut Tribunus plebis,
Wistra zastúpce Obečního lidu / Bunfte-
meister / tribunus plebis, tribunus plebis,
tribunus plebis, &c. Huc spectant
Senatusconsultum, Bismessenij radnjch
Pantw / Ein Rathspruch. Iurisperitus,
Běhly w Prámpch / Jurist / Gesagge.
lárter. Paterfamilias, Otec čelednjí/
Haupvatter / atque alia ejusdem ge-
neris.

DE SI NOMEN ex duobus rectis co-
puletur, uterque declinabitur, ut Res-
publica, Obec / Gemeiner Ruz. Ins-

DE NOMINVM DECLINATIONE.

NOMINA composita ferè
instar simplicium declinan-
tur.

IN COMPOSITIS rectus tantum
casus declinatur, ut Tribunus plebis,
Wistra zastupce Obecnjho lidu / Bunfts-
meister / tribunus plebis, tribunus plebis,
tribunus plebis, &c. Huc spectant
Senatusconsultum, Bessenenj radnjch
Pantw / Ein Rathspruch. Iurisperitus,
Böhly w Práwpch / Jurist / Gesagae.
lárter. Paterfamilias, Otec čelebnj/
Haußvater / atque alia ejusdem ge-
neris.

SI NOME N ex duobus rectis co-
puletur, uterque declinabitur, ut Res-
publica, Obec / Gemeiner Nuz. Ius-

jurandum, Präſaga / Eydtſchwur / Reis
publicæ, Rempubicam, &c.

EXCIPITVR.

ALTERVTER, Geden ze dwau / Eis
iter auß zweyen / *cujus posterior tantum
pars declinatur, excepto genitivo singulari,
qui utroque modo declinatur, alterutrius, &
alterius utrius.*

NOMINA neutra tres casus habent si-
miles. Nominandi, Accusandi, & vocandi
qui numero multitudinis, A, litera termi-
nantur, Præter Ambo, Obadwa / Beide /
& Duo Owa / Zwene.

VOCATIVVS singularis quartæ,
& quintæ declinationis, similis est No-
minativo, ut Sensus, Smyſt / Sinn. ô
Sensus. Dies, Den / Tag. ô Dies.

NOMINATIVVS, & Vocativus multi-
tudinis similes sunt, *Muse, ô Muse: Virtutes,
ô Virtutes.*

DATIVVS & Ablativus numeri pluralis
similes sunt, *Musis, à Musis: Virtutibus, à Vir-
tutibus.*

DE

DE N
Com

DE NOMIN
componantur
Donatus 2. Edit
bus recesserunt:
lem nominatio,
tavit in 1, quam
ler pedibus dicta
nem lib. 4. de li
Biene. ut placent
à pes dicitur Ovi
minandi casu dixi
Non apīs inde tu
Columella l. 9.
pis, atque rotunda
loca, quæ, ne sim
qui credunt Apīs
neque à Pes oriun
tis Requiritis vo
tur excipiat. 1.
rervallarequiritis
hominibus desitu
am, quantum, &
fin. Requiem a

jurandum, Präſaga / Eydſchwur / Reis
publicæ, Rempublicam, &c.

EXCIPITVR.

ALTERVTER, Gedenke dwau/ Ei
ſter auß zweyen / *cujus posterior tantum*
pars declinatur, excepto genitivo ſingulari,
qui utroque modo declinatur, alterutriuſ, &
alteriuſ utriuſ.

NOMINA neutra tres caſus habent ſi-
miles. Nominandi, Accuſandi, & vocandi
qui numero multitudinis, A, litera termi-
nantur, Præter Ambo, Obadwa/ Beide/
& Duo Dwa/ Zwene.

VOCATIVVS ſingularis quatuor,
& quinta declinationis, ſimilis eſt No-
minativo, ut Senſus, Smyſi / Sinn. ô
Senſus. Dies, Den/ Tag. ô Dies.

NOMINATIVVS, & Vocativus multi-
tudinis ſimiles ſunt, Muſe, ô Muſe: Virtutes,
ô Virtutes.

DATIVVS & Ablativus numeri pluraliſ
ſimiles ſunt, Muſis, à Muſis: Virtutibus, à Vir-
tutibus.

DE NOMIN
complanantur

Donatus 2. Editio-
bus receſſerunt:
lem nominativus,
tavit in i, quam
let pedibus diſſa-
nem lib. 4. de li-
Biene. ut place-
à pes dicitur Ovi-
minandi caſu dixi-
Non apis inde tu-

Columella l. 9. a-
pis, atque rotundi
loca, qua, ne ſim il-
qui credunt Apis
neque à Pes ortum
cis Requetis vo-
tur excipiat. i.
tervalla requerietis
hominibus deſitu-
am, quantum, &
ſim, Requetem a-

DE NOMINVM

Compositione, &c.

DE NOMINVM compositione, & quor modis componantur, agit Quintil. lib. 1. cap. 5. & Donatus 2. Edit. Ex angvis & vulpes à simplicibus recesserunt: illud enim genitivum habet similem nominativo, hoc verò e, literam tantum mutavit in i, quamvis vulpes, quasi volpes, que vollet pedibus dicta sit, auctore *Ælio* apud *Varro* nem lib. 4. de lingua Latina. Apes *Wella* / *Viene*. ut placet *Probo* in *Cathol. nominum*, i pes dicitur *Ovidius* tamen *Metam.* 13. apis nominandi casu dixit.

Non apis inde tulit collectos secula flores.

Columella l. 9. cap. 3. Nam quanto gravior iis, atque rotundior, tanto pejor. Sunt & alia loca, quæ, ne sim longus, prætereo. Quare sunt qui credunt Apis per i, non e, scribendum esse, neque à Pes ortum esse. Cum *Cicero* multis locis *REQUIETIS* vocabulo utatur, nihil est causse ut excipiat. 1. de Finibus, Multa habere interualla requietis. Idem ad *Attic.* 1. ita sum abominibus destitutus, ut tantum requietis habeam, quantum, &c. Idem de *Senect.* 5. de fin. Requierem accusandi casu dixit. **PUBES**

F S

cum

DE

DE NOMINVM

Compositione, &c.

DE NOMINVM compositione, & quorū modis componantur, agit Quintil. lib. 1. cap. 5. & Donatus 2. Edit. Ex angvis & vulpes à simplicibus recesserunt: illud enim genitivum habet similem nominativo, hoc verò e, literam capitum mutavit in i, quamvis vulpes, quasi volpes, quæ veller pedibus dicta sit, auctore Ælio apud Varro nem lib. 4. de lingua Latina. Apes *Wé-la / Biene.* ut placet Probo in Cathol. nominum, i pes dicitur Ovidius tamen Metam. 13. apis nominandi casu dixit.

Non apis inde tulit collectos scdula flores.

Columella l. 9. cap. 3. Nam quanto gravior iis, atque rotundior, tanto pejor. Sunt & alia loca, quæ, ne sim longus, prætereo. Quare sunt qui credunt Apis per i, non e, scribendum esse, neque à Pes ortum esse. Cum Cicero multis locis REQUIETIS vocabulo utatur, nihil est causse ut excipiat. 1. de Finibus, Multa habere intervalla requietis. Idem ad Attic. 1. ita sum ab omnibus destitutus, ut tantum requietis habeam, quantum, &c. Idem de Senect. & 5. de Fin. Requiem accusandi casu dixit. PUBES

F S

cum

DE

cum nomen est substantivum & generis femini-
ni, pubis facit genitivo: unde Virgilius impube
impubis deduxit 5, Aeneid. -- impubis Juli, &
Plin. capite 25. & 21. Cum verò pubis, ut
Caesar declinat, adjectivum est, vel pubes, ut
Probus, vel puber, ut alij, facit genitivo pu-
beris, similiter ex ea compositum impubis, sive im-
puber impuberis. Cic. pro Rab. perduel. -- rec-
pubes dixit recto singulari, Caesar, ut Priscianus
lib. 6. tradit, pubis per i, ac scribendum esse
Puber, aut impuber nondum legi, nisi apud Gram-
maticos, nam has tres positiones numerat Pri-
cianus lib. 6. quarum prima laudat authorem Ce-
sarem, secundæ Probum, tertiæ neminem. Obli-
quis puberem filium, & puberes filij utitur Cicer-
2. de Orat. & 1. Off. Caesar. 5. Bell. Gall. Liv. 1. a
Vrb. nam puberem aut pubes pro iisdem nondum
legi Impubes recto singulari dixit Ovid. 2. Fast.
Nam puer impubes & adhuc non utilis
armis.

Apuero impube Plin. lib. 29. cap. 6. Cicero in
Catul. Filiumq. ejus impuberem dixit, & Liv. 2.
ab Vrb. impuberes: ubi quidam etiam impube
legunt. Itaq. pubes sive pubes, impubes sive im-
pubis iustitius & tutius faciunt genitivo puberi
& impuberis, quam pubis aut impubis. UNIMA-
NVS, Hednorufy, Einhändig. Centima-
nus, Storufy, Hunderthändig. & ceteri
ex manus compositi, sunt secundæ declinationis.

Lucret.

Anguimanos
Anguimanos
boscidem, qua
sape etiam man
nem partem fle
composita quart
testimonio id co

EX PORT

Pa) Enges
artis Gramm.
eodem libro.

uno
Id quidem ang
Unde Cic. 4. V
nibus in angipor
ponantur. Idem
giportus secundæ
men quarta est.

reptum effusum
portusq. construo
portu, dixit.

CAPRICOR
Steinbock, ein
da est declinati

Tum magni
propter
Delphinus jac

cum nomen est substantivum & generis famini-
ni, pubis facit genitivo: unde Virgilius impube-
impubis deduxit 5. *Aeneid.* -- impubis Juli, &
Plin. capite 25. & 21. Cum verò pubis, u-
Cesar declinat, adjectivum est, vel pubes, u-
Probus, vel puber, ut alij, facit genitivo pu-
beris, similiter ex ea compositum impubis, sive im-
puber impuberis. Cic. pro Rab. perduel. -- reo
pubes dixit recto singulari, Caesar, ut Prisciana
lib. 6. tradit, pubis per i, ait scribendum esse.
Puber, aut impuber nondum legi, nisi apud Gram-
maticos, nam has tres positiones numerat Prä-
cianus lib. 6. quarum prima laudat auctorem Cæ-
sarem, secundæ Probum, tertiæ neminem. Obla-
quis puberem filium, & puberes filij utitur Cicer-
2. de Orat. & 1. Off. Caesar. 5. Bell. Gall. Liv. 1. a
Vrb. nam pubem aut pubes pro iisdem nondum
legi Impubes recto singulari dixit Ovid. 2. Fast.

Nam puer impubes & adhuc non utilis
armis.

Apuero impube Plin. lib. 29. cap. 6. Cicero in
Catil. Filiumq. ejus impuberem dixit, & Liv. 2.
ab Vrb. impuberes: ubi quidam etiam impube
legunt. Itaq. pubes sive pubes, impubes sive im-
pubis usitatus & rarius faciunt genitivo puberi
& impuberis, quam pubis aut impubis. **UNIMA-
NVS, Gednorufy, Einhändia. Centima-
nus, Storufy, Hunderthändia. & cetera**
ex Manus composita, sunt secundæ declinationis.

Lucret.

Anguimano d
Anguimano
boscidem, qua
sape etiam man
nem partem fle
composita quar
testimonio id co
EX PORT
Pa) Enges
artis Grammi
eodem libro.

unde
Id quidem ang
Unde Cic. 4. V
nibus in angipor
ponantur. Idem
giportus secundæ
men quarta est.
reptum effusum
portus, construat
porru, dixit.

CAPRICOR
Steinbock ein
da est declinat
Tum magni
propter
Delphinus jac

Lucretius libro 5.

Anguimanos belli docuerunt vulnere Pœni.

Anguimanos appellas Elephantos, quod proboscidem, qua pro manibus utuntur, & à Plinio saepe etiam manus dicitur, angvium more in omnem partem flectans Prisc. lib. 6. ait ex manus composita quarti esse ordinis, sed nullo veterum testimonio id confirmat.

EX PORTV sit Angiportum, Augstâ vllc Fa) Enges Gâplein / ut Plinius Secund. 1. artis Grammatica docet apud Priscianum eodem libro.

unde Terent. Phorm.

Id quidem angiportum non est pervium.

Unde Cic. 4. Verr. angiportus dixit. Vt omnibus in angiportis pradonis improbestimi statuæ ponantur. Idem Plinius eodem loco ait, hic angiportus secunda esse formæ: apud Ciceronem tamen quarta est. 1. de Divinat. Ex horreis direptum effusumq; frumentum vias omnes angiportusq; constraveras. Horat. 1. Carm. solo angiportu, dixit.

CAPRICORNUS, Козоро́жец на Неби / Steinbock / ein Himmlisches zethen / secunda est declinationis. Cic. in Arato.

Tum magni corvus Capricorni corpora propter.

Delphinus jacet. quamvis cornus sit quarta, Plin.

Lucretius libro 5.

Anguimanos belli docuerunt vulnera Pœni.

Anguimanos appellas Elephantos, quod proboscidem, qua pro manibus utuntur, & à Plinio sepe etiam manus dicitur, angvium more in omnem partem flectans Prisc. lib. 6. ait ex manus composita quarti esse ordinis, sed nullo veterum testimonio id confirmat.

EX PORTU sit *Angiportum, Auxá villicæ* **Pa)** *Enges Gäßlein*, ut *Plinius Secund. 1. artis Grammatica docet apud Priscianum eodem libro.*

unde Terent. Phorm.

Id quidem *angiportum* non est *pervium*.

Unde Cic. 4. Verr. angiportus dixit. Ut omnibus in angiportis prædonis improbiissimi statue ponantur. Idem Plinius eodem loco ait, hic angiportus secunda esse forme: apud Ciceronem tamen quarta est. 1. de Divinat. Ex horreis direptum effusumq; frumentum vias omnes angiportusq; constraveras. Horat. 1. Carm. solo angiportu, dixit.

CAPRICORNUS, *Kozorožec na Nebi/Steinbock/ ein Himmlisches zeitgen/* *secunda est declinationis. Cic. in Arato.*

Tum magni *corvus Capricorni corpora* propter.

Delphinus jacet. quamvis cornus sit quarta,
Plin.

Plin. lib. 28. cap. 11. Dentes mobiles confirmat
cervini cornus cinis. Lucan. 7. -- cornus tibi
cura sinistri. Alia prater ea sunt, qua consulto
& cogitatio pratermitto. Quis enim equo animo
ferat, si plura addantur? ALTERUTER in gene-
re faciminino & neutro ex uno tantum recto com-
ponitur. Prisci etiam altera utra & alterum u-
trum dicebant, ut auctor est Priscianus lib. 5.
Alterius utrius dixit Cicero in Protag. Que igitur
potest esse indignitas voluntatis ad molestiam
nisi in magnitudine alterius utrius posita?
Idem ad Attic. lib. 10. Ego verò Solonis popula-
ris tui & ut puto etiam mei legem negligam,
qui capite sanxit, si qui in seditione non
alterutrius partis fuisset, Quidam
etiam hic, alterius u-
trius legunt.

Larino sunt,
Wytēstovj t
Haußgesinde.

Qvā in As &
tantum sunt, ut
tur hoc modo.

Nominati
A Enez, Dat
A Enean, Voc
ab A Enea.

Nominat
Anchis, Da
Prima vo Anchiten

Plin. lib. 28. cap. 11. Dentes mobiles confirmat
 cervini cornus cinis. Lucan. 7. -- cornus tibi
 cura sinistra. Alia prater ea sunt, quæ consulto
 & cogitatio prætermitto. Quis enim æquo animo
 ferat, si plura addantur? ALTERUTER in gene-
 re fæminino & neutro ex uno tantum recto com-
 ponitur. Prisci etiam alteram utram & alterum u-
 trum dicebant, ut auctor est Priscianus lib. 5.
 Alterius utrius dixit Cicero in Protag. Quæ igitur
 potest esse indignitas voluntatis ad molesti-
 am nisi in magnitudine alterius utrius posita?
 Idem ad Attic. lib. 10. Ego verò Solonis popula-
 ris tui & ut puto etiam mex legem negligam,
 qui capite sanxit, si qui in seditione non
 alterutrius partis fuisset, Quidam
 etiam hic, alterius u-
 trius legunt.

Nominati
 A Enez, Dar
 A Enean, Voc
 ab A Enca.
 Nominati
 Anchisz, Da
 vo Anchiten

Latina sunt,
 Wytéztwyt/
 Naußaslinde

Qvæ in As &
 tantum sunt, ut
 gur hoc modo.

Nominati
 A Enez, Dar
 A Enean, Voc
 ab A Enca.

Nominati
 Anchisz, Da
 vo Anchiten

PRIMA DECLI- NATIO.

PRIMÆ declinationis nomina in A, As, & Es, exeunt, quæ A, litera terminantur, tum Græca, tum

Latina sunt, ut *Maja, Ægina, Victoria, Wytyżstwyj, der Sieg, Familia, Czeled, Haußgesinde.*

Quæ in As & Es, syllabam exeunt, Græca tantum sunt, ut *Æneas, Anchises*, & declinantur hoc modo.

Nominativo A *Æneas*, Genitivo A *Ænez*, Dativo A *Ænez*, Accusativo A *Ænean*, Vocativo ô A *Ænea*, Ablativo ab A *Ænea*.

Nominativo *Anchises*, Genitivo *Anchisæ*, Dativo *Anchisæ*, Accusativo *Anchisen*, Vocativo ô *Anchise*, Ablativo *Anchise*.

Prima

PRIMA DECLI-
NATIO.

R I M Æ declinationis no-
 mina in A, As, & Es, ex-
 unt, quæ A, litera termi-
 nantur, tum Græca, tum

Latina sunt, ut *Maja, Aegina, Victoria*.
 Wytężstwo; der Sieg *Familia, Ekeled*.
 Hausgesinde.

Quæ in As & Es, syllabam exeunt, Græca tantum sunt, ut *Eneas, Anchises*, & declinantur hoc modo.

Nominativo A Eneas, Genitivo
A Enez, Dativo A Enez, Accusativo
A Enean, Vocativo ô A Ença, Ablativo
ab A Enca.

Nominativo Anchises, Genitivo
 Anchisz, Dativo Anchisz, Accusati-
 vo Anchisen, Vocativo ô Anchise,
 Abl.

Ablativo ab Anchise. Numero multitudinis omnino cum Latinis nominibus primi ordinis consentiunt.

PRISCIS temporibus genitivus singularis Latinus etiam in As, syllabam terminabatur, unde etiam nunc dicitur *Paterfamilias*, *Otec Čžlebnj / Haußvatter*. *Materfamilias*, *Matka čelednj / Haußmutter*. *Filiusfamilias*, *Syn čteryž gest pod mocz*. *Otec čelednjho / Sohn vnter der gewalt deß Haußvatters*.

AVLAI, PICTAI, & similes interrogandi casus interdum apud poetas leguntur pro Aulæ pictæ, Virgil. libro nono.

Dives equum: dives pictai vestis & auri.

A MAIA, AEGINA, & alius hujusmodi Græcis nominibus fœmininis, Accusativus per an, syllabam aliquando apud poetas exit, ut Majan Aeginan.

VOCATIVUS similis est nominativo ô Musa, ô Maja: Græca s, literam deponunt, ô Anea, ô Anchise.

DATIVUS multitudinis, Is syllaba fitur, præter duabus, ambabus, & deabus, & nonnulla alia ejusdem exitus, quæ etiam à viris doctis sexus discernendi gratia usurpantur.

DE
NOMIN
nita secunda

NOMINATI
lices, Da
Musice, Vo
vo à Musice.
nam declinat
Ad hunc
riche, Gram
lectice, Arith
ultima vocalis
Latine declina
Grammaticæ,

VETERES GR
formidantes,
re Sofia, Birria, C
quàm Sofia, Birria
poetes.

Hoc idem docet
quarro, Ne ina, q
emere mascul.
antur: ideoque

No.

Ablativo ab Anchise. Numero multitudinis omnino cum Latinis nominibus primi ordinis consentiunt.

PRISCIS temporibus genitivus singularis Latinus etiam in As, syllabam terminabatur, unde etiam nunc dicitur *Paterfamilias*, *Otec Ćlednĭj / Haubvatter*. *Materfamilias*, *Matta Ćlednĭj / Hausmutter*. *Filiusfamilias*, *Syn Ćterynĭ gest pod močy*. *Otec Ćlednĭho / Sohn vnter der gewalt deß Haubvatters*.

AVLAI, PICTAI, & similes interrogandi casus interdum apud poetas leguntur pro Aulæ pictæ, Virgil. libro nono.

Dives equum: dives pictai vestis & auri.

A MAIA, AEGINA, & aliis hujusmodi Grecis nominibus femininis, Accusativus per an, syllabam aliquando apud poetas exit, ut Majan Aeginan.

VOCATIVUS similis est nominativo ô Musa, ô Maja: Græca s, literam deponunt, ô Aenea, ô Anchise.

DATIVUS multitudinis, Is syllaba finitur, præter duabus, ambabus, & deabus, & nonnulla alia ejusdem exitus, quæ etiam à viris doctis sexus discernendi gratia usurpantur.

DE
NOMINA
nita secundum

NOMINATI
lices, Da
Musice, Vo
vo à Musice.
nam declinat
Ad hunc
Riche, Gram
lectice, Arith
ultima vocalis
Latinè declina
Grammaticæ,

VETERES GR
formantes,
re Sosa, Birria, C
quam Sosa, Birri
poetes.

Hoc idem docet
quarro, Ne in a, q
temerè mascul.
antur; ideoque

No.

NOMINA, E, LITERA FL-

*nita secunda declinationis Græcorum,
sic declinantur.*

Nominativo Musice, Genitivo Musices, Dativo Musice, Accusativo Musicen, Vocativo ô Musice, Ablativo à Musice. Numero plurali Latine declinationem sequuntur.

Ad hunc modum declinantur Mathematicæ, Grammaticæ, Rhetoricæ, Diæceticæ, Arithmeticæ, Libyæ, quorum ultima vocalis si in a, literam mutetur, Latine declinantur, ut Grammatica, Grammaticæ, &c.

VETERES Græcæ positiones vehementer reformidantes, malebant Latina forma dicere Sosia, Birria, Clinia, Getæ, Sarmatæ, poetæ, quàm Sosias, Birrias, Clinias, Getes, Sarmates, pætes.

Hoc idem docet Quintilianus libro primo cap. quarto, Ne in a, quidem atque s, literas exire. merè mascul. græca nomina recto casu participantur: ideoque & apud Cælium legimus Pelia

Cin-

NOMINA, E, LITERA FI-

*nita secunda declinationis Græcorum,
sic declinantur.*

Nominativo Musice, Genitivo Musices, Dativo Musice, Accusativo Musicen, Vocativo ô Musice, Ablativo à Musice. Numero plurali Latinam declinationem sequuntur.

Ad hunc modum declinantur Mathematiche, Grammaticæ, Rhetorice, Dialectice, Arithmetice, Libye, quorum ultima vocalis si in a, literam mutetur, Latinè declinantur, ut Grammatica, Grammaticæ, &c.

VETERES Græcas positiones vehementer reformidantes, malebant Latina forma dicere Sosia, Birria, Clinia, Getæ, Sarmatæ, poetæ, uiam Sosias, Birrias, Clinias, Getes, Sarmates, pætes.

Hoc idem docet Quintilianus libro primo cap. quarto, Ne in a, quidem atque s, literas exire. emere mascul. græca nomina recto casu patiuntur: ideoque & apud Cælium legimus Pelia Cin-

Cincinnatus, & apud Massalem, Benefecit Euribia: & apud Ciceronem, Hermagora. Ne miremur, quod ab antiquorum plerumq; Aenea & Anchisa sit dictus. Hec ille. Plautus Apella dixit vocandi casus in Penu: O Apella, o Zeuxis pictor. Hinc Propertius quodam loco Attrida nominandi casu, pro Attrides dixit, & Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Attrida casu vocandi.

Ne quis humasse velit Ajacem Attrida vocat cur?

Satyr. 1. Scipiadam, à nominativo Scipiada.

MULTAES, syllaba finita etiam tertia declinationis sunt, maxime apud oratores, ut Euripides, is, Aristides, is. Orestes, Pylades, Herodes, Timarchides, & alia id genus, unde ex accusativo in em. Cic. 2. de Finib. Aut Pylades cum sis, dices te esse Orestem, ut moriare pro amico? aut si esses Orestes, Pyladem refelleres nec indicares? Vide Priscianum libro sexto & septimo.

IDEM lib. 6. inter cetera testimonia hæc affert, quibus docet genitivum etiam in as, fuisse priscus usitatum.

Enn. 7. Annal. Dux ipse vias, pro via. Lit. in Odys.

Mercurius, cumque eo filius Latonas pro Latona. Patrifamilia etiam à doctis usurpatur. Liv. ab Urb. Bos in Sabinis cuidam patrifamilia dicitur, miranda magnitudine ac specie.

Gen

GENITIVVS
frequentissim
Virgilius antiq
ysæm est usus

Alai in me
Quare doc
esse, quam pra
Latonas, alij
Aum sit.

ALTE

lia, Olina /
Die alleine.
Vna, Oedn
Tigendos cine
Neutra, Zlat
den / nunc Gen
priscos etiam in
apud Ciceronem
amur, Cic. pro
pellatur, ut non
fieri pueritur.
Idem ad Her
similis sit.

Mihi sola

hoc ipsi

Cincinnatus, & apud Massalem, Benefecit Eubibia: & apud Ciceronem, Hermagora. Ne mireretur, quod ab antiquorum plerisque, Aeneas Anchias sit dictus. Hec ille. Plautus Apella dixit vocandi casus in Pœnula: O Apella, o Zeuxis pictor. Hinc Propertius quodam loco Attrida nominandi casu, pro Attrides dixit, & Horat. 2. Sermon Satyr. 3. Attrida casu vocandi.

Ne quis humasse velit Ajacem Attrida vocat, cur?

Satyr. 1. Scipiadam, à nominativo Scipiada.

MULTA ES, syllaba finita etiam tertiae declinationis sunt, maxime apud oratores, ut Euripides, is, Aristides, is: Orestes, Pylades, Herodes, Timarchides, & alia id genus, unde ex accusativo in em. Cic. 2. de Finib. Aut Pylades cum sis, dices te esse Orestem, ut moriare pro amico? aut si esses Orestes, Pyladem refelleres nec indicares? Vide Priscianum libro sexto & septimo.

IDEM lib. 6. inter cetera testimonia hac affert, quibus docet genitivum etiam in as, fuisse priscum usitatum.

Enn. 7. Annal. Dux ipse vias, pro via. Liv. in Odyss.

Mercurius, cumque eo filius Latonas pro Latone. Patrifamilia etiam à doctis usurpatur. Liv. ab Urb. Bos in Sabinis cuidam patrifamilia dicitur, miranda magnitudine ac specie.

Gen

GENITIVUM
frequentissimum
Virgilius antiquissimum est usus

Alai in me
Quare doc
esse, quam pra
Latonas, alijs
Bum sit.

ALTE
lia, Oina/
Die alleine.
Vna, Oedn
Tegendos elne
Neutra, Zlat
den/ nunc Gen
priscos etiam in
apud Ciceronem
amur. Cic. pro
Gellian, ut non
stirui puerur.
Idem ad Her
similis sit.

Mihi sola

hoc ipsu

DECLINATIONE

95

GENITIVVS in ai, utitur Cicero in Anato, & frequentissime Lucretius, sed jam exoleverunt. Virgilius antiquitatis amator semel atq; iterum iisdem est usus 3. *Aeneid.*

Alai in medio libabant pocula Bacchi.

Quare doceantur pueri potius admonitionem esse, quam praeceptionem. Quod idem de Filio Latonas, alijsq; Genitivis, As syllaba finitis dictum sit.

ALTERA, Oruša / Die andere A-lia, Otná / Ein andere. Sola, Sama / Die alleine. Tota, Wsecka / Ein ganze. Una, Jedna / Eine. Villa, Nélterál / Irgendts eine. Nulla, Biádna / Keine. Neutra, Gladná jedwauch / Keine auß beyden / nunc Genitivum, ius, amant : apud priscos etiam in a, diphthongum exhibant, unde apud Ciceronem & Terentium quadam reperiuntur. Cic. pro M. Tullio. Hoc iudicium sic exspectatur, ut non una rei statui, sed omnibus constitui putetur.

Idem ad Heren. Non res cotari necesse est similis sit.

Terent. Eunuch.

Mihi sola ridiculo fuit.

Idem Heaut :

hoc ipsum in itinere alteræ

Gen

G

Dum

DECLINATIONE

95

GENITIVVS in ai, utitur Cicero in Amro, & frequentissimè Lucretius, sed jam exoleverunt. Virgilius antiquitatis amator semel atq; iterum ysdem est usus 3. Aneid.

Alai in medio libabant pocula Bacchi.

Quare doceantur pueri potius admonitionem esse, quàm præceptionem. Quod idem de Filio Latonas, alijsq; Genitivis, As syllaba finitis dictum sit.

ALTERA, Oruša / Die andere A-
lia, Stinā / Ein andere. Sola, Sama /
Die alleine. Tota, Wsseka / Ein ganze.
Una, Sedna / Eine. Villa, Nēkterā /
Jugendts eine. Nulla, Zidona / Keine.
Neutra, Sladnā zedwauch / Keine auß beyde
den / nunc Genitivum, ius, amant : apud
priscos etiam in a, diphthongum exhibant, unde
apud Ciceronem & Terentium quadam reperi-
untur. Cic. pro M. Tullio. Hoc iudicium sic ex-
spectatur, ut non una rei statui, sed omnibus con-
stitui putetur.

Idem ad Heren. Non res tota rei necesse est
similis sit.

Terent. Eunuch.

Mihi solz ridiculo fuit.

Idem Heaut :

hoc ipsum in itinere altera

Gen

G

Dum

Dum narrat, forte audivi.
Columell lib. 5. cap. 11. *Ut altera deliberata par-
te conveniat.*

Gellius lib. 9. cap. 4. *Nulla alia causa obnoxia.
Plura, sed praeceptorum, invenies apud eundem
Priscianum libro eodem.*

Græcus accusativus, N. litera reterminatur.
Virg. 8.

Accipite Ænean, & tandem arcete peri-
clis.

Ovid. 1. Epist.

Respice Laërten, ut jam sua lumina condas.

Si vero fiant latina Græca nomina, m, finitur.

Terentius Andr.

-- forte ibi hujus videbo Birriam.

Idem Phor.

-- sed eecum Demeam

Idem ibid.

-- sed ubinam Getam invenire possum?

MAIAN, Aginan, & his similes accusandi
casus, Græci sunt.

Stat. 7. Theb.

Namque ferunt raptam patriis Aginan ab
undis.

Ovid. 4. Fastid.

Majan & Electram, Taygetamque Iovi.

*Horum meminimus, quoniam usui sunt futura,
cum de syllabarum dimensione agemus.*

Vo

spectant, nam

tur, qui eos

ō Deus, ō Phœ-

dius, tū dñs, ō

phes, accusati-

us, Tydes, ō T-

Achilles, ō Ach-

Tuque mis ar-

Quaque ruit, n-

Sed for-

Si vis Vlyse co-

Quid agis V-

etiam hujus fin-

per tertiam &

uns, xxiij. &

Chremes, &

Quis hic loqui-

advenis,

-- nihil opor-

-- ō mi Chre-

Dum narrat, forte audiui.

Columell. lib. 5. cap. 11. *Ut altera deliberata par-
te conveniat.*

Gellius lib. 9. cap. 4. *Nulla alia causa obnoxia.
Plura, sed priscorum, invenies apud eundem
Priscianum libro eodem.*

Græcus accusativus, N. litera terminatur.

Virg. 8.

Accipite Ænean, & tandem arcete peri-
clis.

Ovid. 1. Epist.

Respice Lærtē, ut jam sua lumina condas.

*Si verò fiant latina Græca nomina, m, finiun-
tur.*

Terentius Andr.

-- forte ibi hujus videbo Birriam.

Idem Phor.

-- sed eecum Demeam

Idem ibid.

-- sed ubinam Getam invenire possum?

MAIAN, Æginan, & his similes accusandi
casus, Græci sunt.

Stat. 7. Theb.

Namque ferunt raptam patriis Æginan ab
undis.

Ovid. 4. Fastid.

Majan & Electram, Taygetamque Iovi.

*Horum meminimus, quoniam usui sunt futura,
cum de syllabarum dimerfione agemus.*

Vo

spectant, nam

tur, qui eos

ōpeus, ōpōus

deus, tūds, ō

pbes, accusati

us, Tydes, ō T

Achilles, ō A

Tuque tuis arm

Quaque ruit,

Sed for

Si vis Vlyse co

Quid agis V

etiam hujus sun

per tertiam &

pne, xēunt &

Chremetis, &

Quis hic loqui

advenis,

-- nihil opu

-- ō mi Chre

VOCATIVI Achille, Ulyſſe, huc etiam
ſpectant, nam Latini poëta Dores imitan-
tur, qui eos ſyllaba finita per *ns* dicunt, pro
ὦ Φεύς, ὦρ Φεύς, τὸν ὦρ Φεύ, τῷ ὦρ Φεύ: pro τὸν
δευς, τὸν δης, ὦ τὸν δη, Hoc eſt, Orpheus, Or-
phes, accuſativo Orphen, ὦ Orphe: ſic pro Tyde-
us, Tydes, ὦ Tyde; eodem modo pro Achilleus,
Achilles, ὦ Achille, pro Ulyſſeus, Ulyſſes, ὦ Ulyſſe.

Ovid: 13. Metam:

Tuque tuis armis, nos te ponemur Achille.

Ibidem.

Quaque ruit, non tu tantum terreris Vlyſſe,
Sed fortes etiam.

Senec. Troad.

Si vis Vlyſſe cogere Andromacham metu.

Ibidem.

Quid agis Vlyſſe? O CHREME, ὦ Lache
etiam huius ſunt ordinis, hac enim Græci &
per tertiam & per primam declinant, χρέ-
μης, χρέμης, & χρέμης, χρέμης. Chremes
Chremetis, & Chremes Chreme.

Terent: Andr:

Quis hic loquitur? O Chreme per tempus
advenis.

Idem Eunuch.

-- nihil opus eſt iſtis Chreme.

Idem.

-- ὦ mi Chreme, teipſum expectabam.

VOCATIVI Achille, Ulyſſe, huc etiam
ſpectant, nam Latini poëta *Dores* imitan-
tur, qui eos ſyllaba ſinita per *ns* dicunt, pro
Ὁ ΔΕΥΣ, ὈΡΦΗΣ, Τὸν ὈΡΦΗΝ, Ὡς ὈΡΦΗ: pro τὸν
ΔΕΥΣ, τὸν ΔΗ, Ὡς τὸν ΔΗ. Hoc eſt, Orpheus, Or-
phes, accuſativo Orphen, ὁ Orphe: ſic pro Tyde-
us, Tydes, ὁ Tyde; eodem modo pro Achilleus,
Achilles, ὁ Achille, pro Ulyſſeus, Ulyſſes, ὁ Ulyſſe.

Ovid: 13. Metam:

Tuque tuis armis, nos te ponemur Achille.

Ibidem.

Quaque ruit, non tu tantum terroris Vlyſſe,

Sed fortes etiam.

Senec. Troad.

Si vis Vlyſſe cogere Andromacham metu.

Ibidem.

Quid agis Vlyſſe? O CHREME, ὁ Lache
etiam huius ſunt ordinis, hac enim Greci &
per tertiam & per primam declinant, χρε-
μης, χρεμης, & χρεμης, χρεμης. Chremes
Chremetis, & Chremes Chreme.

Terent: Andr:

Quis hic loquitur? O Chreme per tempus
advenis.

Idem Eunuch.

-- nihil opus eſt iſtis Chreme.

Idem.

-- ὁ mi Chreme, reiſpum expectabam.

G 2

Idem

Idem Hecyr.

-- Ibidem nunc dico Lache.

O CHREMES, ó Laches vocativi sunt tertia
declinationis. Terentius fere semper utitur vo-
cativo Chreme: sed Lache raro.

Idem Hecyr. -- salve Laches.

Ibidem.

Vos videre jam Laches, & tu Pamphile.

Non tamen utitur Genitivo aut Accusativo
Græco, sed Latino, Chremis, Chremem, aut
Chremerem.

Idem Andr.

-- etiam puerum inde abiens conveni
Chremis.

Idem ibid.

-- egomet continuo ad Chremem.

Virgilius utroque accusandi casu Græco libro
quinto est usus.Præcipitemq; Daren ardens agit æquore
toto.Sed finem imposuit pugnae fessumq; Dareta
Eripuit.Vide Prisc. l. 6 Ne mireris si quando apud
Latinos legæris ó Socrate: Nam Attici propria
nomina prima declinationis contrahuntur, ut
Σωκράτης, Socrates, accusandi, ac vocandi
casu instar nominum prima declinant, ut
Σωκράτην, ὦ Σωκράτη, Socraten, ó Socrate.

Cic.

Cic. in Protagora
Quid tu, unde
quidem dubiumDE DAN
Phocas tradit.

nomina, quæ

rum numeri

discernenda a

his & ab his de

natiui, asina

sunt DEAB

& pro Carne

Orig. apud eun

dant: quem Li

sacrum ad pe

bus virginibus.

Sed legati benig

te crescente roga

larum adiecit

convivium filijs

pud Persas haberi

ladius mense M

parentibus, & colo

quibus consider

50. Pandet. de

nus respondit his

is liberum liber

Scevola Pan

liquis conservat

Idem Hecyr.

-- itidem nunc dico Lache.

O CHREMES, ó Laches vocativi sunt tertie declinationis. Terentius ferè semper utitur vocativo Chreme: sed Lache rursò.

Idem Hecyr. -- salve Laches.

Ibidem.

Vos videte jam Laches, & tu Pamphile.

Non tamen utitur Genitivo aut Accusativo Græco, sed Latino, Chremis, Chremem, aut Chremetem.

Idem Andr.

--etiam puerum inde abiens conveni Chremis.

Idem ibid.

--egomet continuo ad Chremem.

Virgilius utroque accusandi casu Græco libro quinto est usus.

Præcipitemq; Daren ardens agit æquore toto.

Sed finem imposuit pugnae fessumq; Daretæ Eripuit.

Vide Prisc. l. 6 Ne mireris si quando apud Latinos legèris ó Socrate: Nam Attici propria nomina primæ declinationis contrahuntur, ut Socrætes, Socrates, accusandi, ac vocandi casu instar nominum primæ declinant, nō Socrætem, q̄ Socrætē, Socraten, ó Socrate.

Cic.

Cic. in Prologo

Quid tu, unde

quidem dubium

DE DAN

Phocas tradit

nomina, quæ

vum numeri

discernenda a

his & ab his le

nariabus, asina

sunt DEAB

& pro Corneli

Orig. apud eun

dant quem Li

sacram ad pe

bus virginibus.

Sed legati benig

te crescente rog

larum adiecta

convivium filijs

pud Persia habet

ladus mense M

partibus, & eole

quibus confiden

so. Pand. 3. de

nus respondit bis

is libertum liber

Scevola Pan

liquis conferuab

Cic. in Protagora apud Priscianum eodem libro,
Quid tu, unde tandem appares, ô Socrate, an
quidem dubium non est, quin ab Alcibiade?

DE DANDI casu, abus, syllaba finito, hæc
Phocas tradit. Pauca sunt primæ declinationis
nomina, quæ contra regulam Dativum & ablati-
vum numeri pluralis in abus, syllabam mittunt,
discernenda ambiguitatis, id est, sexus causa:
his & ab his deabus, filiabus, mulabus, equabus,
natabus, asinabus, quæ à viris peritiis usurpata
sunt. DEABUS utitur Cicero in Orat. pro Rabir.
& pro Corneli ut Priscianus docet. M. Cato in
Orig. apud eundem, lib. 7. Dotes filiabus suis non
dant: quem Livius lib. 4. dec. 3. imitatus est. In
sacrum ad penates confugit cum duabus filia-
bus virginibus. Item Trogus sive Justinus lib. 7.
Sed legati benigne excepti, inter epulas ebrieta-
te crescente rogant Amyntam, ut apparatus epu-
larum adijciat jus familiaritatis, adhibitis in
convivium filiis, & uxoribus, & filiabus; id a-
pud Persu haberi pignus, ac fœdus hospitij. Pal-
ladius mense Martio titulo 13. ubi de equorum
paribus, & coloribus egit: Eadem inquit, in e-
quabus consideranda sunt, &c. Modestinus lib.
50. Pandect. de verborum significatione, Modesti-
nus respondit his verbis Libertis, libertabusq; me-
is liberum libertæ testatoris non contineri.

Scevola Pandect. 33. de Fundo instructo, Re-
liquis conservabus, dixit. Senec. Declamationum

Cic. in Protagora apud Priscianum eodem libro, Quid tu, unde tandem appares, ô Socrate, an quidem dubium non est, quin ab Alcibiade?

DE DANDI casu, abus, syllaba finito, hæc Phocas tradit. Pauca sunt prima declinationis nomina, quæ contra regulam Dativum & ablativum numeri pluralis in abus, syllabam mittunt, discernenda ambiguitatis, id est, sexa causa: his & ab his deabus, filiabus, mulabus, equabus, natibus, asinabus, quæ à viris peritiis usurpatae sunt. DEABUS utitur Cicero in Orat. pro Rabir. & pro Corneli ut Priscianus docet. M. Cato in Orig. apud eundem, lib. 7. Dotes filiabus suis non dant: quem Livius lib. 4. dec. 3. imitatus est. In sacrum ad penates confugit cum duabus filiabus virginibus. Item Trogus sive Justinus lib. 7. Sed legati benigne excepti, inter epulas ebrietate crescente rogant Amyntam, ut apparetur epularum adjeat jus familiaritatis, adhibitis in convivium filijs, & uxoribus, & filiabus; id apud Persum haberi pignus, ac fedus hospitij. Palladius mense Martio titulo 13. ubi de equorum partibus, & coloribus egit: Eadem inquit, in equabus consideranda sunt, &c. Modestinus lib. 50. Pandect. de verborum significatione, Modestinus respondit his verbis Libertis, libertabusq; meis libertum liberta testatoris non contineri.

Scævola Pandect. 33. de Fundo instructio, Reliquis conservabus, dixit. Senec. Declamationum

libro 2. de e. 2. Quadam se maritorum amore
 rogis ardentibus miscuerunt : Quadam anima-
 bus suis redemerunt maritorum suorum salutem
 sollicitudine brevis : sic habent correctissimi. Non
 negamus Ciceronem dixisse duobus animis suis.
 Plinius lib. undecimo c. 41. de lacte : Tenuissi-
 mum Camelis, mox equis. Sic enim in libro cor-
 rectu, non equabus. Idem eodem libro cap. 40. A-
 finis mamma a fatu dolent. Ennium etiam &
 Plantum, filijs. Sed cum Phocas, Diomedes,
 Donatus, Priscianus, alijq; veteres, multos le-
 gerint authores, quorum ne nomina quidem ad
 nos pervenerunt, non video cur eis non habea-
 mus fidem, in axime cum etiam nunc aliquot ex-
 tent exempla, unde possimus & alia iussu conij-
 cere. Priscianus eadem affert, qua Phocas. Quod
 vero Priscianus lib. 7. ait vetustissimos non esse i-
 mitandos, intelligit de Eabus pro ijs, dextrabus
 pro dextris, & alijs, quibus antiquissimi usi sunt.
 Si enim res ita iulerit, ut necesse sit, filiabus, li-
 bertabus, equabus dicere, non video cur tanto pe-
 re hac nobis formidanda sunt

NOMINA, e, litera terminata, quorum geni-
 tivus es, syllaba finitur, ad nullam omnino Lati-
 norum declinationem numero singulari spectant,
 neq; enim prima sunt, cuius symbolum ac nota est,
 a, diphthongus. Probus tres tantum positiones,
 a, as, es, huic declinationi tribuit, totidem Pris-
 cianus: Idem Probus docet e, finita feminina. Gra-

Gracaeffe. &
 muetur, ad p
 ne, es, Helena
 declinationis
 careant, non
 tat, sed etiam
 Sed ea qua d
 loquendi fuer
 de Grammat
 dem lib 1. cap
 Idem lib 1. cap
 Quoniam de
 nominandi casu
 e. 4. Plato in
 ternam adiect
 ADAM, Al
 peregrina duos
 dandi prime de
 braba, caeteri pe
 ro hac Latinitat
 brabanus, decl
 sitionibus conie
 Mwois sive
 Philon, & Jof
 excepto genit
 Moyses sive M
 terpretes geni
 longo termina

Gra-

libro 2. dec. 2. Quadam se maritorum amore
 rogis ardentibus miscuerunt: Quadam anima-
 bus suis redemerunt maritorum suorum salutem
 sollicitudine brevis: sic habent correctissimi. Nota
 negamus. Ciceronem dixisse duobus animis suis.
 Plinius lib. undecimo c. 41. de lacte: Tenuissi-
 mum Camelis, mox equis. Sic enim in libris cor-
 rectis, non equabus. Idem eodem libro cap. 40. A-
 finis mamma a fatu dolent. Ennium etiam &
 Plantum, filijs. Sed cum Phocas, Diomedes,
 Donatus, Priscianus, alijque veteres, multos le-
 gerint authores, quorum ne nomina quidem ad
 nos pervenerunt, non video cur eis non habe-
 amus fidem, in axime cum etiam nunc aliquot ex-
 tent exempla, unde possimus & alia fuisse conij-
 cere. Priscianus eadem afferit, quae Phocas. Quod
 vero Priscianus lib. 7. ait vetustissimos non esse imi-
 tandos, intelligit de Eabus pro ijs, dextrabus
 pro dextris, & alijs, quibus antiquissimi usi sunt.
 Si enim res ita iulerit, ut necesse sit, filiabus, li-
 berrabus, equabus dicere, non video cur tantope-
 re hac nobis formidanda sunt

NOMINA, e, litera terminata, quorum geni-
 tivus es, syllaba finitur, ad nullam omnino Lati-
 norum declinationem numero singulari spectant,
 neque enim prima sunt, cujus symbolum ac nota est,
 a, diphthongus. Probus tres tantum positiones,
 a, as, es, huic declinationi tribuit, totidem Prisc-
 ianus: Idem Probus docet e, finita feminina

Gra-

Graeca esse, &
 mutetur, ad p-
 ne, es, Helena
 declinationis
 careant, non
 tat, sed etiam
 Sed ea quae d
 loquendi fuer
 de Gramma
 dem lib. 1. cap
 Idem lib. 1. ca
 Quod idem de
 nominandi casu
 c. 4. Plato in
 seriam adjecti

ADAM, A
 peregrina dums
 dandi prima de
 braba, cetera p
 ro hac Latinitat
 brabamus, decl
 sitionibus conce
 Mowis sive
 Philon, & Jos
 excepto genit
 Moyses sive M
 terpretes geni
 longo termina

Græca esse, & Græcè declinari: quod si e, in a mutetur, ad primam nostram spectare, ut Helena, es, Helena, Helene ABLATIVO Græcæ declinationis utuntur, quamvis Græci hoc casu careant, non solum poëte ut Priscianus lib. 7. putat, sed etiam Oratores. Quintilianus l. 8. c. 1. Sed ea quæ de ratione Latine atque emendare loquendi fuerant dicenda, in libro primo, cum de Grammaticè loqueremur, executi sumus. Idem lib. 1. cap. 15. Excludunt a Rhetorice malos Idem lib. 1. cap. 18. Num igitur his sine muscæ? Quod idem de ablativo eorum, quæ es, syllaba nominandi casu finiuntur, dictum sit. Idem l. 3. c. 4. Plaro in Sophiste, Judiciali, & consenciali tertiam adiecit, &c.

ADAM, Abraham, & alia eiusdem positionis peregrina duos tantum casus interrogandi, & dandi primæ declinationis admittunt, Ada, Abrahæ, ceteri peregrinitatem retinent. Qui vero hæc Latinitati donare volunt, Adamus, Abrahamus, declinant Justinus lib. 36. Hebræis positionibus contentus fuit Abraham & Joseph. Moyses sive Moyses, Moyses sive Moyses, Philon, & Josephus declinant, ut Anchises, excepto genitivo Moyses, sive Moyses. Moyses sive Moyses: apud septuaginta interpretes genitivus & dativus, 7, hoc est e, longe terminatur. Latine Moyses, Moysi,

Græca esse, & Græcè declinari: quod si e, in a, mutetur, ad primam nostram spectare, ut Helena, es, Helena, Hel-ne ABLATIVO Græce declinationis utuntur, quamvis Græci hoc casu careant, non solum poëtae ut Priscianus lib. 7. putat, sed etiam Oratores. Quintilianus l. 8. c. 1. Sed ea quæ de ratione Latine atque emendatè loquendi fuerant dicenda, in libro primo, cum de Grammaticè loqueremur, executi sumus. Idem lib. 1. cap. 15. Excludunt a Rhetoricè malos Idem lib. 1. cap. 18. Num igitur his sine musicè? Quod idem de ablativo eorum, quæ es, syllaba nominandi casu finiuntur, dictum sit. Idem l. 3. c. 4. Plato in Sophistè, Judiciali, & consensuali tertiam adiecit, &c.

ADAM, Abraham, & alia eiusdem positionis peregrina duos tantum casus interrogandi, & dandi primæ declinationis admittunt, Ada, Abbra, ceteri peregrinitatem retinent. Qui verò hæc Latinitati donare volunt, Adamus, Abrahamus, declinant Justinus lib. 36. Hebræis positionibus contentus fuit Abraham & Joseph. Moys; sive Moysēs, Moses sive Moyssēs, Philon, & Josephus declinant, ut Anchises, excepto genitivo Moysēs sive Moysēs. Moyses sive Moyseos: apud septuaginta interpretes genitivus & dativus, η, hoc est e, longe terminatur. Latine Moyssēs, Moyss,

vel *Moyſis, Moyſi, Moſſen* ò *Moyſes, à Moyſe* : aut *Mojes, Moſis, Moſi, Moſen, vel Moſem, Moſes, Moſe, Juſtinus lib. 36. Moſes caſu nominandi, Moſen, accuſandi dixit.*

Iuvenal. Satyr. 14.

Iudaicum ediscunt, & ſervant, ac metuunt
ius.

Tradidit arcano quæcunque volumine
Moſes.

Joſephus & ſeptuaginta Mawons, Moſſes, Philo t. m Mawons, tum Mawons, Moſes, Romanian Moſes ſcribunt.

SE

SECVN

SECVN

SECVN

SECVN

SECVN

vel *Moyſis*, *Moysi*, *Moyſen* ò *Moyses*, à *Moyſe* : aut *Moses*, *Mosis*, *Mosi*, *Mosen*, vel *Mosem*, *Moses*, *Mose*, *Justinus* lib. 36. *Moses* casu nominandi, *Mosen* accusandi dixit.

Iuvenal. Satyr. 14.

Iudaicum ediscunt, & servant, ac metuunt ius.

Tradidit arcano quæcunque volumine Moses.

Josephus & septuaginta Mæuonēs, Moyses, Philo t. m Mæuonēs, tum Mæuonēs, Moses, Romani Moses scribunt.

SE

SECV

SECV

SECV

SECV

SECV

[illegible]

SECUNDA DECLI
NATIO.

LATINA nomina secundæ
declinationis in syllabas ER,
IR, VR, VS, VM, exeunt,
ut Faber, Romar / Schmied /
Vir, Deuß / Mann / Satur, Syten /
Satt / Populus, Lib / daß Bold / Prä-
mium, Odprast / Lohn. GRÆCA in
OS, ON, EVS, ut Delos, Androgeos,
Pelien, Tydeus.

GENITIVVS ferè est æqualis No-
minativo, syllabarum numero, ut Po-
pulus, populi; præter Iber, iberi, Spa-
nyel/ Ein Spanier/ Celtiber, Celtibe-
ri: Armiger, Armigeri, Powegnŭl/
aeb/ zbroge noshc po zbrognŭa azedch na
wogné/ Ein Spießjung/ der seinem Hers-
en die Wehre nachträgt/ Signifer, Sig-
niferi, Praporŭgnŭl na wogné / Ein
Fendrich / Liber, liberi, Swobodny/
Gs Frey/

Trey. Trevir, Treviri, Trevisſy, Tine
von Trier/ Sator, ſaturi, Sp p/ Satt/
& nonnulla alia.

Pocra aliquando alterum i, omittunt.

Virgilius Eclog. 1.

Nec spes libertatis erat, nec cura peculi.

ANDROGEOS, non ſolum Androgei
ſed etiam Androgeo, more Attico facit ge
nitivo.

ACCUSATIVUS à Græcis in Os, s, li
teram mutat in n, ut *Delos, Delon, Menela
os, Menelaon. Athos, Athon, vel Atho*, mor
Attico.

VOCATIVUS ſimilis eſt Nominativo
ut ô Vir, ô Deus.

I. EXCEPTIO.

CÆTERA nomina. Vs. ſyllab
ſinita, mutant Vs. in E, *Populus,*
popule: Flavius, ô Flavie, Rj. ſa/ Flu
Tabellarius, ô Tabellarie, Poſel/ Bot
Præter Filius, Syn/ Sohn/ & nomin
propria in IVS, quæ Vs. ſyllabam de
ponant, ô Fili, ô Antoni, ô Pompei.

Cice

Cicero ad Oſa
Romane de me

diphthongum

Tydeus, ô Tydeu

faciunt, eos, &

poetas, ſed cun

ſpectant, ut Ty

Tereus, Terea.

os, in us, muta

ut *Timotheus, Pa*

le. Anians, Thym

Thymbrat, Proton

vel Atticos im

ſimilem Nomina

meus. Livius,

Arbanus

Trey. Trevir, Treviri, *Trepi* / *Th* / *Finet*
 von Trier / Sator, saturi, *Sp* / *p* / *Sais* /
 & nonnulla alia.

Poeta aliquando alterum i, omittunt.

Virgilius Eclog. 1.

Nec spes libertatis erat, nec cum pecuni.

ANDROGEOS, non solum Androgei
 sed etiam Androgeo, more Attico facit ge-
 nitivo.

ACCUSATIVUS à Græcis in Os, s, li-
 teram mutat in n, ut *Delus*, *Delon*, *Menela-*
os, *Menelaon*. *Athos*, *Athon*, vel *Aibo*, more
 Attico.

VOCATIVUS similis est Nominativo
 ut *ô Vir*, *ô Deus*.

I. EXCEPTIO.

CÆTERA nomina, Vs, syllab
 finita, mutant Vs, in E, *Populus*,
popule : *Flavius*, *ô Flavic*, *Xj* : *Pa* / *Flu*
Tabellarius, *ô Tabellarie*, *Pojel* / *Boi*
Præter Filius, *Eyn* / *Sohn* / & nomina
 propria in IVS, quæ Vs, syllabam de-
 ponant, *ô Fili*, *ô Antoni*, *ô Pompei*.

Cice

Cicero ad Oct
 Romane de me

Cicero ad Octavium, Quantum te Popule
Romane de me fefellit opinio.

EXCEPTIO II.

GRÆCA quæ in Eus & oûs, hoc est vs,
diphthongum exeunt. deponunt s, Vocativo,
Tydeus, ô Tydeu: Panthus, ô Panthu.

APPENDIX I.

GRÆCAEUS, syllaba finita, etiam Genitivo
faciunt, eos, & Accusativo ea, maximè apud
poetas, sed tunc ad tertiam declinationem
spectant, ut *Tydeus, Tydeas, Tydea, Tereus,*
Tereos, Terea.

APPENDIX II.

VOCATIVUS Græcorum nominum, quæ
os, in us, mutant, etiam in e, literam exit,
ut *Timotheus, Pamphilius, ô Timothee, Pamphi-*
Anteus, Thymbraeus, Ptolomeus, ô Antae,
Thymbrae, Ptolomee.

APPENDIX III.

LATINI interdum vel euphoniae causa,
vel Atticos imitantes, Vocativum faciunt
mitem Nominativo. O *populus, ô fluvius, ô*
neus. Livius, ab Urb. Auditu Populus
abbanus.

Virgilius

Cicero ad Octavium, Quantum se Popule
Romane de me fecerit opinio.

EXCEPTIO II.

GRÆCA quæ in Eus & oûs, hoc est vs,
diphthongum exeunt. demonunt s, Vocativo,
Tydeus, ô Tydeu: Panthus, ô Panthu.

APPENDIX I.

GRÆCA eus, syllaba finita, etiam Genitivo
faciunt, eos, & Accusativo ea, maximè apud
poetas, sed tunc ad tertiam declinationem
spectant, ut *Tydeus, Tydeas, Tydea, Tereus,*
Tereas, Terea.

APPENDIX II.

VOCATIVUS Græcorum nominum, quæ
os, in us, mutant, etiam in e, literam exit,
ut *Timotheus, Pamphilus, ô Timothee, Pamphi-*
e. Anteus, Thymbræus, Ptolomæus, ô Antæ,
Thymbræ, Ptolomæ.

APPENDIX III.

LATINI interdum vel euphoniæ causa,
vel Atticos imitantes, Vocativum faciunt
mitem Nominativo. *O populus, ô fluvius, ô*
neus. Livius, ab Urb. Auditu Populus
abanus.

Virgilius

Virgilius libro sexto, *Procyte tela manu sar-*
guis meus.

Idem 8.

Corniger Hesperidum fluvius regnator aqua-
rum, Adsis orandem.

NOMINATIVUS multitudinis, i, litera ter-
minatur ut *Captivi, Dei, vel dy.*

PRISCIS temporibus ei, diphthongo termi-
nabatur, ut *Captivei.*

DATIVUS pluralis, Isyllaba, finitur, ut
Captivis, Deis, vel dys.

Multa sunt, Os, syllaba finita, quibus Latini u-
tuntur, ut *Tenedos, Delos, Lesbos, Abydos*
Illos Arctos, &c.

Virg. 2. *Aeneid.*

Primus se Danaum magna comitante ca-
terva.

Androgeos offert nobis.

On finita pauciora sunt.

Ovid. 5. *Fastor.*

Pelion Amonia mons est obversus i
Austros.

Ev s, diphthongo terminata sunt quam pl-
rima, ut *Orpheus Theseus, Perseus, Penheu*
Typhoeus, &c. quae apud Graecos quinta sunt d-
clinationis, quae tertia nostra respondet. *Ap-*
nostros tamen (excepto interrogandi, & accusa-

li casu, quibus et
untur, item vult
haec ferme secundi

Perseus partibus fa-
sermone Perseo, L
Theseum

acc. Perseum
Accusativo G
Livius l 5. dec 5

ad Perseum misit
Iud Ovidij in Ibr
on esse rata (un

eus, etiam non,
morum & inauditi
esse mendam, lege

ie GENITIVUS e
mus est apud poetar

Alta jacet val-
na.

VOCATIVUS I.

Priscianus ait, quae
Penhee, dicti. G
deu, aliq, cuius ge

apud Poetas. Liv.
Perseu, si proditor

Ovid.
aspice, ait Perse

Virgilius libro sexto, *Proiecit tela manu sar-
guis meus.*

Idem 8.

*Corniger Hesperidum fluvius regnator aqua-
rum, Adsis orandem.*

NOMINATIVUS multitudinis, i, litera ter-
minatur ut *Captivi, Dei, vel dij.*

PRISCIS temporibus ei, diphthongo termi-
nabatur, ut *Captivei*

DATIVUS pluralis, Is syllaba, finitur, ut
Captivi, Dei, vel dys.

Multa sunt, Os, syllaba finita, quibus Latini u-
tuntur, ut *Tenedos, Delos, Lesbos, Abydos*
Ilios Arctos, &c.

Virg. 2. *Aeneid.*

Primus se Danaum magna comitante ca-
terva.

Androgeos offert nobis.

On finita pauciora sunt.

Ovid. 5. *Fastor.*

Pelion Aemoniae mons est obvexus i
Austros.

Ev s, diphthongo terminata sunt quam plu-
rima, ut *Orpheus Theseus, Perseus, Penibeu*
Typhoeus, &c. quae apud Graecos quinq. sunt d-
slenationis, quae tertia nostra respondet. *Ap-*
nostros tamen (excepto interrogandi, & accusa

li casu, quibus et
untur, item voca-
hec ferme secunda

Perseipartibus fa-
sermone Perseo, L

deor. Theseum
dec. Perseum

Accusativo G
Livius l 5 dec y

ad Perse misissu
lud Ovidij in l
on esse rata (un

eus, etiam in on,
novum & inaudi

esse mendam, leg
te GENITIVUS e

miu est apud poet
On

Alta jacet vall
na.

Vocativus I
Priscianus ait, qua

Penibee, dici. G
deu, aliq. bujus g

apud Poetas. Liv
Perseu, si proditor

Ovi
Aspice, ait Perse

telamansan: di casu, quibus etiam interdum more Græcorum
 untur, item vocandi, qui ferè Græcorum exu)
 nec fermè secundi sunt ordinis Liv. lib. 5. dec. 5.
 regnator aqua- Perseus partibus favemus. Ibidem. Hæc Græco
 i, i, littera ter- sermone Perseo, Latine deinde suis. Cic. de Nat.
 thongo termi- leor. Theseum Hippolytum. Liv. lib. 10. 4.
 a, finitur, ut- let. Perseum filium cum modica manu misit.
 quibus Latini u- Accusativo Græco, Persea, passim utitur idem
 Lesbos, Alcydos- Livius l. 5. dec. 5. Legatos eodè tempore & ad vos
 comitante ca- ad Persea misimus. Itè Perseo Ablativo casu Il-
 lud Ovidij in Ibin. Strymonia matres Orphe-
 on esse rata (unde quidam putarunt nomina in
 us, etiam in on, desinere Accusativo casu) adeo
 vovum & inauditum est, ut quidam suspicentur
 esse mendum, legendumq; esse, Orphea te esse ra-
 e GENITIVUS eos, syllaba finitus frequentissi-
 mus est apud pœtas.

Ovidius 4. Fast.

Alta jacet vasti super ora Typhœos Æ-
 na.

VOCATIVUS Latinus non videtur usitatus, ut
 Priscianus ait, quamvis Probus dicat posse Tydee,
 Pentheæ, dici. Græcus vocativus Perseu, Ty-
 eu, aliq; bujus generis usitatissimi sunt præcipue
 apud Pœtas. Liv. lib. 10. dec. 4. Oportuit autem
 Perseu, si proditor ego patri regniq; eram, &c.

Ovidius 4. Metamor.

Spice, ait Perseu nostræ primordia gentis.

Idem 7.

Te

telam manu san- di casu, quibus etiam interdum more Græcorum
untur, item vocandi, qui ferè Græcorum exi)
ec ferè secundi sunt ordinis Liv. lib. 5. dec. 5.
Perseus partibus favemus. Ibidem. 2. Hac Græco
ermone Perseo, Latine deinde suis. Cic. de Nat.
leor. Theſeum Hippolytum. Liv. lib. 10. 4.
dec. Perſeum filium cum modica manu misit.
Accusativo Græco, Perſea, paſſim utitur idem
Livius l. 5. dec. 5. Legatos eodẽ tempore & ad vos
& ad Perſea miſimus. Itẽ Perſeo Ablativo casu. Il-
ud Ovidij in Ibin. Strymonia matres Orphe-
on eſſe rata (unde quidam putarunt nomina in
us, etiam in on, deſignare Accuſativo casu) adeo
vovum & inaudirum eſt, ut quidam ſuſpiciuntur
ſſe mendum, legendumq; eſſe, Orpheæ te eſſe ra-
a GENITIVUS eos, ſyllaba finitus frequenſiſſi-
mus eſt apud poetas.

Ovidius 4. Faſt.

Alta jacet vaſti ſuper ora Typhœos Ae-
na.

VOCATIVUS Latinus non videtur uſitatus, ut
Præſcianus ait, quamvis Probus dicat poſſe Tydee,
Pentheæ, dici. Græcus vocativus Perſeu, Ty-
eu, aliq; huius generis uſitatiffimi ſunt præcipuè
apud Poetas. Liv. lib. 10. dec. 4. Oportuit autem
Perſeu, ſi proditor ego patris regniq; eram, &c.

Ovidius 4. Metamor.

Spice, ait Perſeu noſtræ primordia gentis.

Idem 7.

Te

--Te maxime Theseu.

ILLUD Lucani lib. 4. Huc Antæcades.

§ 7.

Te Ptolomæ feram: non huc spectant, cum angum.

nen fiant ab eis, diphthongo, sed ab eis. Illonea petir.

Antæus, Ptolomæus. Sic Alceus, Penæus, d.

citur enim ἄντιος Græcis. Idomeneus duc.

um declinatur PERSES, Persis, Persi, Persen.

vel Persem, ô Perses, à Perse, ut Achilles, Uly.

ses, quorum Genitivus Achillei, Ulysssei, à nom.

maïdo Achilleus, Ulysseus sit.

Hor. Epod:

Heu pervicacis ad pedes Achillei.

Ibidem.

Laboriosi remiges Ulysssei.

NONNUMQUAM vocales, ei, ea, eo, apud po.

tas in unam coeunt.

Idem 1. Epist.

--remigium vitiosum ithacensis Ulysssei.

Virg 2. Aeneid.

--comes infelicis Ulysssei.

Ovid 13. Metamor.

Nec quo centimanum dejecerit igitur.

Typhoea.

Idem 6.

Denegetas, scelus est pietas in. conj.

Tercio.

E, in obliquis bu.

more Jonico de.

(sed n, habent,

Illonea petir.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

Idomeneus duc.

-- Te maxime Theseu.

ILLUD *Lucani lib. 4.* Huc Antæcades.

§ 9.

Te Ptolomæ feram: non huc spectant, cum
nec fiant ab eis, diphibongo, sed ab eis
ἀντί, πτολομῶ, & os, in us, mutata
Antaus, Ptolomaus. Sic Alcaus, Penæus, di
citur enim πηνῆ Græcis. PERSEUS eti
um declinatur PERSES, Persis, Persi, Persen
vel Persem, o Perses, a Perse, ut Achilles, Uly
ses, quorum Genitivus Achillei, Ulysses, a nomi
nativo Achilleus, Ulysses sit.

Hor. Epod.

Heu pervicacis ad pedes Achillei.

Ibidem.

Laboriosi remiges Vlysei.

NONNUNQUAM vocales, ei, ea, eo, apud po
etas in unam coeunt.

Idem 1. Epist.

-- remigium vinosum ithacensis Vlysei.

Virg. 2. Aneid.

-- comes infelicis Vlysei.

Ovid. 13. Metamor.

Nec quo centimanum dejecerit igitur.

Typhoea.

Idem 6.

Denegras, scelus est pietas in. conjugum
Terco.

Et, in aliquibus
nec Jonico de
sed n, habent.

Ilionea petir
Aevan.

Idomeneia duc
Aevan.

adfectus qu
Eus, habent penult
um, Penheus, a

Pencheumque tra
mus aquo
Bacche gen

ACHILLEI &
genitivum esse p
peris frequen
minum in eis, que a
Achilli, Vlyssi,
Idi, Eurpidi, pro
se. Ut cunque sit
leguntur.

NON enume
rescunt, quod eri
peum attingant,
um ea didicerunt.

E, in obliquis horum nominum corripitur, nisi
ore Jonico declinentur, tunc enim non
sed *n*, habent, hoc est, non *e*, breve, sed *is*
ne spellant, cum *ngum*.

Verg. 1. Aeneid.

sed ab *ai*, Ilionea petit dextra, lavaque Sereestum.
nus, mutata, *ovna*.

Idem 3.

PERSEUS et *Idomenæa* ducem desertaque littora Cretæ.
Spia.

Adjectiva quæ sunt à nominibus in *is*,
us, habent penultimam longam, ut *Achilleus*,
um, *Pentheus*, a, um, &c.

Stat 2 Theb

entheumque trahens nondum te *Phædi-*
mus a quo

Bacche genis.

ACHILLIS & *Ulyssi* docet *Quintil. lib. 1. cap.*
genitivum esse priscum, *Priscian. lib. 6. ait,*
terres frequentissime Dativo pro genitivo no-
minum in *es*, quæ a Grecis, ad nostros migrarunt,
Achilli, Ulyssi, Timarchidi, Oronti, Thucy-
di, Euripidi, pro Achillis, Ulyssa, &c. usos fu-
erunt. U. cunque sit, *Achilli* & *Ulyssi* saepe apud
nos leguntur.

NON enumeravimus nomina quæ Genitivo
seunt, quod etiam rudes antequam hoc præ-
tium attingant, inter declinanda nomina
in ea didicerunt. IBER etiam tertia declina-

E, in obliquis horum nominum corripitur, nisi
iore Ionico declinentur, tunc enim non
sed n, habent, hoc est, non e, breves, sed es
ngum.

Verg. 1. Aeneid.

Ilionea petit dextra, lavaque Sereftum,
us, mutata

Idem 3.

Idomenæa ducem desertaque litora Cretæ.

Idem.

Adjectiva quæ sunt à nominibus in Os,
us, habent penultimam longam, ut Achilles,
um, Penteus, a, um, &c.

Sunt 2 Theb

entheumque trahens nondum te Phædi-
mus a quo

Bacche genis.

ACHILLI & Ulyssi docet Quintil lib. 1. cap.
genitivum esse priscum, Priscian lib. 6. ait,
ceres frequentissimè Dativo pro genitivo no-
inum in es, quæ a Grecis, ad nostros migravunt,
Achilli, Ulyssi, Timarchidi, Oroni, Thucy-
di, Euripidi, pro Achillis, Ulyssi, &c. usos fu-
erunt. Uti cunque sui, Achilli & Ulyssi saepe apud
Græcos leguntur.

NON enumeravimus nomina quæ Genitivo
seunt, quod etiam rudes antequam hoc præ-
tum attingant, inter declinanda nomina
ea didicerint. IBEZ etiam tertie declina-

tionis est, diciturq; à regione Iberia, quæ juxta pontum est inter Colchos & Armeniam. LIGER non est hujus loci cum sit tertij ordinis.

Virgil. lib. 10.

--vesano talia latè Dicta volant ligeri.

EXTER non videtur esse in usu, nam locus Papinij, quo id Priscianus docet, Extet, ab alijs legitur. LIBER cum Bacchum significat, aut nomen est abjectivum, crescit genitivo. Item

GIBBER, Itahæretij/ nebbowatij/ Ndærich/ Buchlicht tum substantivum tum adjectivum. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 5. a Vaccia, ut sint benè compositæ, ut integris mentibus, oblongæ, amplæ, nigrantibus cornibus, latifrontibus, oculis magnis, & nigris, pilosis auribus, compressis malis, submissisve, gibberi spinæ leniter remissa, apertis naribus, &c. Plin. lib. 10. cap. 26. Africa hoc est gallinarum genus gibberum, variis sparsum plumis. Varro 3. de Re rust. cap. 9. Gallinæ Africanæ sunt grandæ variæ gibberæ. Gibber, gibberis nondum legitur, nam illud Juvenalis.

--attritus gibbere nasus : nusquam esse arbitror sed attritus gibbus, saty. 6.

Attritus galea, medisque in naribus ingens Gibbus, & acre, malum semper stillans ocelli.

DEXTER dexteri, vel dextei, Præ

DE
neb na pramē
Cicero 6. de Rep
RPs dixit, pro
nō/ alūclū
prosperus & salu
Virg. 2. Æneid.
Improvi
angl

PRISCI, alij, au
clenaverunt una
luerunt dicere, q
& 13 ubi exempl
est quam Neut
bris aliter doceat
ria more Varronis
corum potius, qua
gei Latino casu n
In foribus l
Accusativ
num apud poetas.

Or
--me credi
Et Tenedori
pollinis vrbes, E
ATHOS apud
2. 2. Athomont
ibo accusativo.
Eidem montem
& Plin. lib. 7. c.

tionis est, diciturq; à regione Iberia, quæ juxta
pontum est inter Colchos & Armeniam. LIGER
non est hujus loci cum sit tertij ordinis.

Virgil. lib. 10.

...vesano talia latè Dicta volant ligeri.

EXTER non videtur esse in usu, nam locus Pa-
pinij, quo id Priscianus docet, Extet, ab alijs le-
gitur. LIBER cum Bacchum significat, au-
tem nomen est abjectivum, crescit genitivo. Item

GIBBER, *Набѣрѣй*/ *nebъbowaty*/ *Нѣберѣй*/ *Ducklicht* tum substantivum tum adjectivum. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 5. de Vaccis, ut sint bene composita, ut integris mentibus, oblonga, ampla, nigrantibus cornibus, lae frontibus, oculis magnis, & nigris, pilosis auribus, compressis malis, submissivae, gibberi spinae leniter remissa, apertis naribus, &c. Plin. lib. 10. cap. 26. Africe hoc est gallinarum genus gibberum, variis sparsum plumis. Varro 3. de Re rust. cap. 9. Gallinae Africanae sunt grande variae gibberae. Gibber, gibberis nondum legimus illud juvenatis.

-- atrox gibbere nasus: nusquam esse arbit
sed atrox gibbus, saty. 6.

Attritus galea, medisque in naribus inge
Gibbus, & acre, malum semper stillan
ocelli.

DEXTER dexteri, vel dexteri, Præn

nebná pravě st
Cicero 6. de Rep
RV^s dixit, pro
n^y / alůeflich
prosperum & salu
Virg. 2. Aeneid.
Improvi
ang

PRISCI, *Alij, au-*
clinauerunt una-
luerunt discere, q-
Et 13 ubi exem-
est quam Neut-
bris aliter doceat,
rus more Varro-
corum potius, quam
GEI Latino calu-
In foribus l-
ACCUSATIV-
mum apud poetas.

..me credi
 Et Tenedon
 pollinis vrbes, E
 ATHOS apud
 l. 2. Albomonti
 iho accusatur.
 Eidem montem
 & Plin. lib. 7. c.

neb nam prawě straně / Recht / usitatum est.
 Cicero 6. de Rep ut ait Prisc. lib. 6. PROSPER-
 RVS dixit, proprosper, Beatinā / Gestalt-
 ný / glücklich / Deinde est hominum generi
 prosperus & salutaris. ASPRIS, pro asperis dixit
 Virg. 2. Aeneid.

Improvisum aspris prellit qui sentibus
 anguem.

PRISCI, Alij, alio, neutri neutro, &c. etiam de-
 clinaverunt unde Grammatici neutri generis ma-
 luerunt dicere, quam neutrius, lege Prisc. lib. 6.
 & 13 ubi exempla invenies. Neutrius usitatus
 est quam Neutri, etiamsi Priscianus iisdem li-
 bris aliter doceat, Solemus tamen Neutri gene-
 ris more Varronis & Probi veterum Grammati-
 corum potius, quam neutrius dicere. ANDRO-
 GEI Latino casu usus est Virg. lib. 2. & Attico l. 6.

In foribus lectum Androgeo,

ACCUSATIVUS Græcus frequens est, potissi-
 mum apud poetas.

Ovid. 13. Metam.

-- me credite Lesbion.

Et Tenedon Chrysenque, & Cillan, A-
 pollinis vrbes, Et Syron cepisse.

ATHOS apud Pomp. Mel. Atho facit dativo
 1. 2. Atho monti Lemnos obversa. Athon & A-
 ho accusativo. Val. Max. cap. 6. de prodigijs
 Eidem montem Athon juxta Idam transgresso,
 &c. Plin. lib. 7. c. 2. Qui Athon mentem inco-
 lant

neb na pramě straně / Necht / ustatum est.
 Cicero 6. de Rep ut ait Prisc. lib. 6. PROSPE-
 RVS dixit, proprosper, Brānā / Estuasti
 ný / glücklich / Deinde est hominum generi
 prosperus & salutaris. ASPRIS, pro asperis dixit
 Virg. 2. Aeneid.

Improvisum aspris pressit qui sentibus
 anguem.

PRISCI, Alij, alio, neutri neutro, &c. etiam de-
 clinaverunt unde Grammatici neutri generis ma-
 luerunt dicere, quam neutrius, lege Prisc. lib. 6.
 & 13 ubi exempla inuenies. Neutrius usitatus
 est quam Neutri, etiam si Priscianus iisdem li-
 bris aliter doceat, Solemus tamen Neutri gene-
 ris more Varronis & Probi veterum Grammati-
 corum potius, quam neutrius dicere. ANDRO-
 GEI Latino casu usus est Virg. lib. 2. & Attico l. 6.

In foribus lethum Androgeo,

ACCUSATIVUS Græcus frequens est, potissi-
 mum apud poetas.

Ovid. 13. Metam.

-- me credite Lesbion.

Et Tenedon Chrysenque, & Cillan, A-
 pollinis vrbes, Et Syron cepisse.

ATHOS apud Pomp. Mel. Atho facit dativo
 1. 2. Atho monti Lemnos obversa. Athon & A-
 tho accusativo. Val. Max. cap. 6. de prodigijs
 Eidem montem Athon juxta Idam transgresso,
 &c. Plin. lib. 7. c. 2. Qui Athon mentem inco-

H

lanc

lant. Atho accusativus est Atticus, veteres enim Attici casus omnes singulares nominum, hujus positionis, o, littera terminabant, nominandi & vocandi excepto. Liv. lib. 5. dec. 5. Maritimas quoque opportunitates ei praeberi portus ad Toronem, ac montem Atho. Cicero 3. de Rep. ut Priscianus lib. 6. docet. Athonem dixit: Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio, nisi quis Athonem pro monumento vult funditus efficere? Quis enim est Athos, aut Olympus tantus? Athonem fecit Cicer. à nominativo Atho, ceteri ab Athos. Liv. 4. dec. 5. Eminent namque in altum lingua in qua sita est: nec minus quam in altum magnitudine Athos mons excurrit. Sic Sallustius, à MINOS, quod etiam ut Androgeos & Athos ab Atticis declinatur, fecit genitivum Minonis. l. 5. Hist. Dadalum ex Sicilia profectum, quod Minoris iram atque opes fugeret, & Propertius l. 2. ab Androgeonis, inde accusativum Androgeona.

Et Deus extinctum Cressis Epidauris herbis.
Restituit patriis Androgeona focis.

APOLLO si quis Latine declinare velit, dicitur Apollo, Apollonis. Apolloni, Apollonem, &c. n. Atho, Athonis, & Mino, Minonis. ABLATIVUS Athousus est. Cic. 2. de Finib. Athone perfoſſo Liv. l. 4. dec. sub Atho monte.

O TYRINTHIE, Olmis, Evis, Sperchie, quæ

apud Stasium legimus non tamen faciunt quæ à Grecis per Epibos, Sperchie, norum leges servantes, apud quos nominativo, ut inquit Priscianus, finiri utuntur per Lucan. lib. 2. Appellatur, inquit, dum in mittuntur, facie: quem veteres rebant.

Corriger Hæquarum

Quæ consonantemittunt, si quidem (jettiva) vel dextera sunt, ut doctus, doctissime, Hispanus, sua quam in e, sy Degenero populus o lucum: quæ a veteribus minimè usitata declinationis repetit à myric.

&c. &c. proximæ
VETERES

lant. Atho accusativus est Atticus, veteres enim Attici casus omnes singulares nominum hujus positionis, o, littera terminabant, nominandi & vocandi excepto. Liv. lib. 5. dec. 5. Maritimas quoque opportunitates ei praeberi portus ad Toronem, ac mentem Atho. Cicero 3. de Rep. ut Priscianus lib. 6. docet. Athonem dixit: Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio, nisi quis Athonem pro monumento vult funditus effigere? Quis enim est Athos, aut Olympus tantus? Athonem fecit Cicer. à nominativo Atho, ceteri ab Athos. Liv. 4. dec. 5. Eminent namque, in altum lingua in qua sita est: nec minus quam in altum magnitudine Athos mons excurrit. Sic Sallustius, à Minos, quod etiam ut Androgeos & Athos ab Atticis declinatur, fecit genitivum Minonis. l. 5. Hist. Dedalum ex Sicilia profectum, quod Minoris iram atque opes fugeret, & Propeertius l. 2. ab Androgeonis, inde accusativum Androgeona.

Et Deus extinctum Crellis Epidauris herbis.

Restituit patriis Androgeona focis.

APOLLO si quis Latine declinare velit, dice. Apollo, Apollonis. Apolloni, Apollonem, &c. n. Atho, Athonis, & Mino, Minonis. ABLATIVUS Athonis est. Cic. 2. de Finib. Athone perפו Liv. l. 4. dec. sub Atho monte.

O TYRANTHIE, Olenis, Evae, Sperchie, quae

apud Statium legimus non tamen facimus, quae à Graecis per Ephios, Sperchie, morum leges servantes, apud quos nominativus, vult inquit Priscianus finit utantur per

Lucan. lib. 2.

Appellatur, inquit in a. mutuum socie: quem venerant.

Corriger H

aquarum

Que consonantem mirant, si quidam jectiva vel dextera sum, ut doctus, do

Romane, Hispanus, eius quam me, sy Degenero populus o lucus: qua à veteribus minimè usitata declinationis reperi à myre.

et de proximis

VETERES

apud Statum leguntur, quamvis sine propria, non tamen faciunt contra preceptum: sunt namque à Græcis positionib. Tyrintbios, Olmeos, Ephios, Sperchios, neque enim Græci Latini leges servant. Latini vel Atticos imitantes, apud quos vocativus semper similis est nominativo, vel Euphonia causa vel metri, ut inquit Priscianus lib. 7. nominativo, us, syllaba finito utantur pro vocativo.

Lucan. lib. 2. Degener o' populus. Phocas appellatus, inquit, quæ in ius, desinunt, vocativum in e, mittunt, ut Fluvius o' fluvie: Socius o' socie: quem veteres juxta nominativum proferebant.

Virgilius.

Corniger Hesperidum fluvius regnator
augarum.

Quæ consonante prelatæ in eandem syllabam mittunt, si quidem sunt accidentia (hoc est adjectiva) vel derivativa, vocativum in e, mittunt, ut doctus, docte, sanctus, sancte. Romanus, Romane, Hispanus, Hispane. Cetera in u, potius quam in e, syllabam exeunt, sic Lucanus: Degener o' populus, & o' popule lectum est. Lucus: quæ à veteribus propter asperitatem vocis minime usitata sunt, adeo ut rara hujusmodi declinationis reperiantur exempla, hæc myrtus myrte.

&c. proxima myrte. Hæc ille.

VETERES genitivum singularem per i.

Hæc

litteræ

apud Statium leguntur, quamvis sint propria, non tamen faciunt contra preceptum: sunt namque à Græcis positionib. Tyrinthios, Olmeos, Ephios, Spercheos, neque enim Græci Latini leges servant. Latini vel Atticos imitantes, apud quos vocativus semper similis est nominativo, vel Euphoniae causa vel metri, ut inquit Priscianus lib. 7. nominativo, us, syllaba finito utantur pro vocativo.

Lucan. lib. 2. Degener ô' populus. Phocæ appellativa, inquit, que in ius, desinunt, vocativum in e, mittunt, ut Fluvius ô' fluvie: Socius ô' socie: quem veteres juxta nominativum proferebant.

Virgilius.

Coraiger Hesperidum fluvius regnator
aquarum.

Quæ consonante prelatâ in eandem syllabam mittunt, si quidem sunt accidentia (hoc est adjectiva) vel derivativa, vocativum in e, mittunt, ut doctus, docte, sanctus sancte. Romanus Romane, Hispanus Hispane. Ceteræ in u, potius quam in e, syllabam exeunt, sic Lucanus: Degener ô' populus, ô' ô' popule lectum est. Lucus: quæ à veteribus propter asperitatem vocis minimè usitata sunt, adeo ut raræ hujusmodi declinationis reperiantur exempla, hæc myrsus myrte.

Ecce proxima myrte. Hæc ille.

VETERES genitivum singularem per i,

H 2

lisc.

literam scribebant, pluralem nominativum, per
ci, Nigidius apud Gellium lib. 13. cap. 24. Si
hujus inquit amici, vel hujus magni scribas, u-
num i, facito extremum: sin verò hi mag-
nei, hi amicei, casu multitudinis recto, tum an-
te i, scribendum erit e, atq; idipsum facies in
similibus.

Hinc Plauti comœdia Captivi inscribitur.
Di, & dis, pro dij, dys, utitur poeta frequen-
ter.

TER

MACEDO,
Necio, N

DE
TER

TER
T
ri
po
in

nominativo n
ro syllabarū, ut
do una syllaba
Wijhred baut
Unedo, unedōn
Bouns Arbuti:
tmeris, Cesta
huipitis, Dwa
Supellex, supelle
ādobij a domov
gerāh.

literam scribebant, pluralem nominativum, per
ei, Nigidius apud Gellium lib. 13. cap. 24. Si
hujus inquit amici, vel hujus magni scribas, u-
num i, facito extremum: sin vero hi mag-
nei, hi amicei, casu multitudinis recto, cum an-
te i, scribendum erit e, atq; idipsum facies in
similibus.

Hinc Plauti comedia Captivei inscribitur.
Di, & dis, pro dij, dys, videntur poëta frequen-
ter.

TER

MACEDO,
ienis: Nericio,

MACEDO. MACEDON
TERTIA DECLI-
NATIO.

ETSI TERTIÆ DECLINA-
tionis quàm plurimæ sunt
positiones, genitivus tamen
in Is, Syllabam exit, qui
nominativo modo est æqualis nume-
ro syllabarū, ut *Navis*, *Isd* / *Schiff*: mo-
do una syllaba longior, *Turbo*, *binis*,
Wijhe nehbaurilwy wite / *würbelwind* /
Inedo, *unedonis*, *Schöpf* / *Frucht des*
Baums Arbust: modo duabus, ut: *Iter*,
meris, *Cista* / *Weg* / *Reise* / *Biceps*,
incipitis, *Owauplamy* / *Zwenköpfig* /
upellex, *supellectilis*, *Wisselke mont* ē
adobij a domownij *Nospodarstwy* / *Hauß*
erāh.

O.

MACEDO, Macedonis; Anio, A-
enis; Nerio, Nerienis.

H 3

N.

MACEDO. MACEDO
TERTIA DECLI-
NATIO.

ETSITERTIÆ DECLINA-
tionis quàm plurimæ sunt
positiones, genitivus tamen
in Is, Syllabam exit, qui
nominativo modo est æqualis nume-
ro syllabarū, ut *Navis*, *Leō* / *Schiff*: mo-
do una syllaba longior, *Turbo*, *binis*,
Wijhe nehbaurliwy wite / *wirbelwind* /
Inedo, *unedonis*, *Schöpf* / *Frucht des*
Baums Arbuti: modo duabus, ut: *Iter*,
Itineris, *Cesta* / *Weg* / *Reise* / *Biceps*,
incipitis, *Omauhlawy* / *Zwenköpfig* /
supellex, *supellectilis*, *Wisselke* montē
adobij a domorwnij *Hospodaristaw* / *Hauß*
erā: h.

O.

MACEDO, Macedonis: Anio, A-
enis: Nerio, Nerienis.

H 3

N.

N.

BABYLON, Babylonis: Palæmon, Palæmonis, Xenophon, Xenophontis.

R.

L A R, Laris, Domovny Suoh no Hospodačest / Haus Gott. Hepar, hepatis, Yatra / Die Leber / Acer, aceris, Bst. / Massholderbaum: Mulciber, Mulciberis: Iecur, jecoris, vel jecinoris, Yatra / Die Leber.

AS.

CALCHAS, Calchantis: hic Pallantidis, huc Sallas, Palladis.

ES.

CHREMES, Chremetis, vel Chremis: Laches, Lacheris, vel Lachis.

IS.

SIMOIS, Simoëntis, Pyrois, Pyroëntis: Charybdis, Charybdis: Parididis.

OS.

RHINO

Rosorogic
Rajen: Tra
Heros, Hero

MEL A

pus, Opuni

CAPY

Chlamys, ch
odew / Kriegß

LENS, le

lentis, Esocor
gelne Zweig: K
Stim: Aruns,

AVCEP

gestellen: Ang
Zweiffelhaftig
neb Duff, G
Počatet rodu,

LARS,

RH

N.

BABYLON, Babylonis: Palæmon, Palæmonis, Xenophon, Xenophonis.

R.

LAR, Laris, Domovny Buch no Hospodářský / Haub Gott. Hepar, hepatis, Yatra / Die Leber / Acer, aceris, Bst. f. / Maßholderbaum: Mulciber, Mulciberis: lectur, jecoris, vel jecinoris, Yatra / Die Leber.

AS.

CALCHAS, Calchantis: hic Pallant, Pallantis, hæc Sallas, Palladis.

ES.

CHREMES, Chremetis, vel Chremis: Laches, Lacheris, vel Lachis.

IS.

SIMOIS, Simoëntis, Pyrois, Pyroëntis: Charybdis, Charybdis: Pariparidis.

OS.

RHINO

Rosorog, Rosen: Traheros, Heros.

MEL A

pus, Opuntia.

CAPY

Chlamys, chlamys: odew / Kriegß.

LENS, le

lentis, Esocorgrüne Zweig: Lenticum: Aruns.

AVCEP

Aesteller: Ancestell: Schaffel: nebst Duff / Döcatis rodu.

LARS,

RH

RHINOCEROS, Rhinocerotis,
Nosorożec / Ein Thier mit einer hörnen
Nasen: Tros, Trois: Minos, Minois:
Heros, Herois, Hrdina/ Heldin.

VS.

MELAMPVS, Malampodis: O-
pus, Opuntis: Amathus, Amathuntis.

TS.

CAPYS, Capyis: Cotys, Coryis:
Chlamys, chlamydis, Kratký wogenský
oděv/ Kriegsmantel.

NS.

LENS, lendis, Lúňha/ Miß: Lens,
lentis, Esocowice/ Einsen: Frons, frondis,
grüne Zweig/ Fröns, frontis, Szelo/ Die
Stirn: Aruns, Aruntis.

PS.

AVCEPS, aucupis: Ptácnýš/ Bo-
gelfsteller: Anceps, ancipitis, Dochybnyš/
Zweifelhaftig: Gryps, gryphis, Rod
neb Gryš/ Greiß: širps, širpis, Kmen/
Počátek rodu/ Stamm oder Geschlecht.

RS.

LARS, Lartis, Rex Vejentium:

RH

H 4

Con-

RHINOCEROS, Rhinocerotis,
Nosorożec / Ein Thier mit einer hörnen
Nasen: Tras, Trois: Minos, Minois:
Heros, Herois, Hedina/ Heldk.

V.S.

MELAMPVS, Malampodis: O-
pus, Opuntis: Amathus, Amathuntis.

T.S.

CAPYS, Capyis: Corys, Coryis:
Chlamys, chlamydis, Kratky wogensty
odew/ Kriegsmantel.

N.S.

LENS, lendis, Nijha/ Nij: Lens,
lentis, Slocowice/ Einsen: Frons, frondis,
grüne Zweig/ Frons, frontis, Ezel/ Die
Stien: Aruns, Arantis.

P.S.

AVCEPS, aucupis: Ptáčník/ Vo-
gelsteller: Anceps, ancipitis, Voehpny/
Zweiffelhaftig: Gryps, gryphis, Mod
neb Gryff/ Greiff: kirps, kirpis, Kmen/
Vocatel rodu/ Stamm oder Geschlecht.

R.S.

LARS, Lartis, Rex Vejentium:

H 4

Con-

RH

Concors, concordis, Sworný/ Cynig.

X.

ASTIANAX, Astianactis: Arx, arcis, Zámek neb Dworost/ Schloß. Merx mercis, Kaupé/ Kram/ oder Wahr: Ver-
vex, vervecis, Skop c/ Schöps: Lynx
lynceis, Mostromýd/ Luchs.

Genitivus Græcus in Os.

GRÆCO genitivo, Os, syllaba finit
to interdum utantur Latini, ut Metamorphosis, metamorphoseos, Promē-
na to ainy spuseb/ Berenderung der aistal-
ten: Decapolis, Decapoteos: Tanis, Taneos
Tethys, Tethyos: Erymanthis, Eryman-
thidos.

Græcus genitivus in Vs.

MANTO, Callisto, Alceſto, Calypso, & cetera id genus Græca, us, faci-
unt genitivo, ut Mantus, Calypsus.

Si cui fortasse breviores videbimur, Priscianus
adeat, qui depositionibus atq; casibus interre-
gandi, potissimum tertia declinationis, sex-
tæque

librum, de ceteris
scripsit accuratissi-
mus agendum quod
ana. Injuria
usque, sicut ijs ag-
ant. Turbo, o
Horat. 2, Serm.
Corpore maior

Spiritu

Prisci ITINI

Mercat. Quam
sinis? ITER enim
noti iterum sumus.

vadere. Vide

Ancipes, hicipes, p

sunt genitivi ancip

in Commorientibus

pes. Idem, SL

nandi casu dicebat

Sempronium: Si

is, quasi supellectili

ait Varronem NE

quo nuntiandi casu

Priscii Priscianus

Cato, Non minus q

Veteres, ut ait L

lamo, Thelamo, S

que appellat) pro

quodo, & n, lue

librum

Concors, concordis, Sworný/ Eynig.

X.

ASTIANAX, Astianactis: Arx, arcis, Zámek neb Pernost/ Selesß. Merx mercis, Kaupé/ Kram/ oder Wahr: Ver-
vex, vervecis, Skop c/ Schöps: Lynx
lynceis, Wostronýd/ Luchs.

Genitivus Græcus in Os.

GRÆCO genitivo, Os, syllaba fini-
to interdum utuntur Latini, ut Meta-
morphosis, metamorphoseos, Pome-
na w giny ipusob/ Verenderung der aßkal-
ten: Decapolis, Decapoteos: Tanis, Taneos
Tetbys, Tethyos: Erymanthis, Eryman-
thidos.

Græcus genitivus in Vs.

MANTO, Callisto, Aleæto, Calyp-
so, & cætera id genus Græca, us, faci-
unt genitivo, ut Maniûs, Calypsûs.

Sicui fortasse breviores videbimur, Priscianus
adeat, qui de positionibus arg. casibus interre-
gandi, potissimum tertia declinationis, sexin-

librum, de cæteri
scripsit accurati-
mus agendum qu-
ana. Injuria
usq. sive, ijs ag-
stant. Turbo, q-
Horat. 2, Serm.
Corpore maior
Spiritu

Prisci ITIN-
Mercat. Quam te-
sinis? Iter enim
noti iterum sumus.
radere. Vide
Ancipes, bicipes, p-
sunt genitivi ancip-
in Commorientibus
pes. Idem, SL-
nandi casu dicebat
Sempronium: Si
is, quasi supellectili-
ait Varronem NE-

quo nominandi cas-
Prisci ut Priscianus
Cato, Non minus q-
Vetere, ut ait G-
Lema, Thelamo, S-
que appellat pro
quodo, & n, lu-
librum

librum, de ceteris verò casibus ferè septimum
 scripsit accuratissimè. Nos de ijs tantum putavi-
 mus agendum quæ non ita trita sunt, & quodidi-
 ana. Injuria enim fuit præstantissimo magistro
 usui, si de ijs agas, quæ ad ipsum maxime spe-
 ctant. TURBO, onis, nomen gladiatoris est.
 Horat. 2, Serm. Satyr. 3.

Corpore maiorem rides Turbonis in armis
 Spiritum.

Prisci ITINER itineris dixerunt. Plaut.
 Mercat. Quin tu ergo itiner exequi meum me-
 nis? ITER enim iterus faciebat. Nevius, Ig-
 noti iteris sumus. Accius, Nam te iterere cerno
 cadere. Vide Nonium Marcel Veristissimi
 Ancipes, bicipes, præcipes dicebant, unde super-
 unt genitivi ancipitis, bicipitis, tricipitis. Plaut.
 Commorientibus, Saliam in puteum præci-
 pes. Idem, SUPELLECTILIS etiam nomi-
 andi casu dicebant. Cato adversus Tiberium
 Sempronium: Si posset actio fieri de artibus tu-
 is, quasi supellectilis solet. Gellius lib. 13. cap. 22.
 ut Varronem NERIENES dixisse vocativè, ex
 quo nominandi casum eundem esse necessum est.
 Prisci ut Priscianus docet, ANIEN dixerunt.
 Cato, Non minus quam 15. millibus Anien abest.
 ceteres, ut ait Quintilianus libro 1. cap. 5. Pa-
 rmo, Thelamo, & Plato (nam sic eum Cicero quo-
 que appellat) pronuntiabant: quia Latini
 uo d o, & n, literis finiretur, non reperiabant.

H S

Cice-

librum, de ceteris vero casibus ferè septimum
scripsit accuratissimè. Nos de ijs tantum putavi-
mus agendum quæ non ita trita sunt. Et quotidi-
ana. Injuria enim fit præstantissimo magistro
usui, sive ijs agas, quæ ad ipsum maximè spe-
ctant. TURBO, onis, nomen gladiatoris est.

Horat. 2, Serm. Satyr. 3.

Corpore maiorem rides Turbonis in armis
Spirirum.

Prisci ITINER itineris dixerunt. Plaut.
Mercat. Quin tu ergo itiner exequi meum me-
nis? ITER enim iteris faciebat. Nevius, Ig-
noti iteris sumus. Accius, Nam te iteris cerno
vadere. Vide Nonium Marcel Verisissimi
Ancipes, bicipes, præcipes dicebant, unde super-
unt genitivi ancipitis, bicipitis, tricpitis. Plaut.
in Commorientibus, Saliam in puteum præci-
pes. Idem, SUPELLECTILIS etiam nomi-
nandi casu dicebant. Cato adversus Tiberium
empronium: Si posset actio fieri de artibus tu-
is, quasi supellectilis solet. Gellius lib. 13. cap. 22.

ut Varronem NERIE NES dixisse vocativè, ex
quo nominandi casum eundem esse necessum est.
Prisci ut Priscianus docet, ANIEN dixerunt.
Cato, Non minus quam 5. millibus Anien abest.
Ceteres, ut ait Quintilianus libro 1. cap. 5. Pa-
mo, Thelamo, & Plaro (nam sic eum Cicero quo-
ue appellat) pronuntiabant: quia Latinum
uod o, & n, literis finiretur, non reperiebant.

H S

Cice-

Cicero Zeno, pro Murana: Mno, pro Fundanio:
Xeno, in Frumentaria: Dexo, 7. Verr. dixit,
pro Zenon, Xenon, Dexon: Vide Prisci-
anum. LARS, Rex Vejentium, ut Mars, exie-
rit in tis, Lartis. Livius 4. ab Urb. Datuos quod
Lars Tolumnius dedisset: responderi iussit. Ibi-
dem ad Lartem Tolumnium Regem Vejentium
defecere. HEPAR, hepatis, Græcum est
ἥπαρ, ACER, aceris, arbor est. Plin. l.
24. cap. 8. Aceris radix confusa Iecineris dolori-
bus efficacissime imponitur. MULCIBER, Mul-
ciberis, & Mulciber, Mulciberi, & imminuit
verbo Mulcibri. Cic. 2. Tuscul. ex quodam
poëta:

Iovisq; nomen Mulcibri adscivit manus
Jambicus est trimeter. Apud Martianum Ca-
pellam, lib. 6. c. 1. plenum est: Despondiaq; lin-
perstagnata cassum devorante Mulcibero. IECI-
NORIS putat Priscianus lib. 6. a nominativo je-
cinus fieri, qui in usu non est. Plinius lib. 11. c. 37.
Bina jecinora leporibus circa Briletum. Ibia
Sex villimarum jecinora reperta sunt.

GRÆCA in as masculina, faciunt antis, Ge-
nitivo: feminina verò adis, ut Lampas, lampas-
dis. Ποθοδνέ / Lampas / Lampen / quibus
Arcas proprium viri, & gentile additur. Prisc.
Latini Calchas, vel Calcha, æ, declinabant.

Plautus Menæch.

Nostin' illum? novi non Calcha simul.

De

DE CHREMES
ris vide scholia

co Genitivo in d

O

... cultus

Nec Super

nido

Ferre pote

... immitte

Cateris nitui.

Mari

Et quem su

PRISCII Calyp

Priscianum l. 6. P

Fatidica M

Qua de res si

Nunc recentiores

Græci declinatio

placeat Latinam

enr decor. Neque

rim, in Junone m

C. Caesar utitur h

eborantem. con

Græco dativo affi

Non me ca

Orphe

Cicero Zeno, pro Murana: Mno, pro Fundania:
Xeno, in Frumentaria: Dexo, 7. Verr. dixit,
pro Zenon, Mnou, Xenon, Dexon: Vide Prisci-
anum. LARS, Rex Vejentium, ut Mars, exis-
titis, Lartis. Livius 4. ab Urb. Datuos quod
Lars Tolumnius dedisset: responderi iussit. Ibi-
dem ad Lartem Tolumnium Regem Vejentium
defecere. HEPAR, hepatis, Græcum est
ἥπαρ, ACER, aceris, arbor est. Plin l.
24. cap. 8. Aceris radix confusa Iecineris doli-
bus efficacissime imponitur. MULCIBER, Mul-
ciberis, & Mulciber, Mulciberi, & imminuit
verbo Mulcibri. Cic. 2. Tuscul. ex quodam
poeta:

Iovisq; nomen Mulcibri adscivit manus
Jambicus est trimeter. Apud Martianum Ca-
pellam, lib. 6. c. 1. plenum est: Dispensatq; lin-
perflagrata cassum devorante Mulcibero. IECI-
NORIS putat Priscianus lib. 6. à nominativo je-
cinus fieri, qui in usu non est. Plinius lib. 11. c. 37.
Bina jecinora leporibus circa Brietum. Ibia
Sex victimarum jecinora reperta sunt.

GRÆCA in as masculina, faciunt anti, Ge-
nitivo: feminina verò adis, ut Lampas, lampas-
dis. Ποθοδνέ / Lampas / Lampen / quibz
Arcas proprium viri, & gentile additur. Prisc.
Latini Calchas, vel Calcha, e, declinabant.

Plautus Menecech.

Nostin' illum? novi non Calcha simul.

vi vide scholia
eo Genitivo in d

O

custos

Nec super

nido

Ferre pote

imitite

Cateris natus.

Mav

Etquem su

PRISCI Calyp

Priscianum l. 6 P

Fatidicæ M

Qua de res si

Nunc recentiores

Græcis declinati

placet Latinam n

tur devor. Neque

rim, in Junone m

C. Caesar vivit b

horumtem con

Græco dativo as

Non me ca

Orpha

DE CHREMES, Laches, & alijs hujus generis vide scholia in primam declinationem GRÆCO Genitivo in dos, frequenter utuntur poëtae.

Ovid. 2. Metamor.

--- custos Erymanthidos ursæ.

Ibidem lib. 1.

Nec superum restor mala tanta Phoronidos ultra

Ferre potest.

Stat. 2. Theb.

--- immites citius Busridos aras:

Ceteris ratiis.

Martial. in Amphit.

Et quem supremæ Tethyos unda ferit.

PRISCI Calypsonis, Jonis declinabant: vide Priscianum l. 6. Posterior calypsus, Jūs, Mantus.

Virg. 10.

Fatidicæ Mantus, & Tusci filius amnis.

Quæ de re sic Quintilianus lib. primo cap. 9.

Nunc recentiores instituerunt Græci nominibus Græcas declinationes potius dare: mihi autem placet Latinam rationem sequi, quousque patitur decor. Neque enim jam Calypsonem dixerim, ut Junonem, quamquam secutus antiquos C. Caesar utitur hac ratione declinandi. Sed æmulationem consuetudo superavit. Hæc ille. Græco dativo usus est Vergilius 4. Eclog.

Non me carminibus vincet nec Thracius

Orpheus.

Nec

DE CHREMES, Laches, & alijs hujus generis vide scholia in primam declinationem GRÆCO Genitivo in dos, frequenter utuntur poëtae.

Ovid. 2. Metamor.

--- custos Erymanthi dos ursæ.

Ibidem lib. 1.

Nec superum rector mala tanta Phoro-
nidos ultrâ

Ferre potest.

Stat. 2. Theb.

--- immites citius Busridos aras:

Ceteris ratiis.

Martial. in Amphit.

Et quem supremæ Tethyos unda ferit.

PRISCI Calypsonis, Jonis declinabant: vide Priscianum l. 6. Posterius Calypsus, Jūs, Mantus.

Virg. 10.

Fatidicæ Mantus, & Tusci filius amnis.

Quare res sic Quintilianus lib. primo cap. 9.

Nunc recentiores instituerunt Græcis nominibus Græcas declinationes potius dare: mihi autem

placet Latinam rationem sequi, quousque patitur decor. Neque enim jam Calypsonem, dixerim, ut Junonem, quamquam secutus antiquos

C. Cæsar utitur hac ratione declinandi. Sed an-choritatem, consuetudo supervit. Hæc ille.

Græco dativo usus est Virgilius 4. Eclog.

Non me carminibus vincet nec Thracius

Orpheus.

Nec

Nec Linus: hic mater quamvis, atque
huic pater adsit.

Orpha Calliopeia, Lino formosus
Apollo.

Orphei plenus est Dativus & trium syllabarum.
Orphei sive Orphei imminatus & contra-
ctus, E, enim & i, litere in diphthongum ei,
contracta sunt.

ACCUSATIVVS.

ACCUSATIVVS exit in Em, ut
Sermonem.

I. EXCEPTIO

BVRIS, Klec / Die Handthabe am
Pflug/ Cucumis, Wokusa/ Augorcken/
Pelvis, Medence & myci noh / Becken/
Ravis, Corapawost / der heisser Husten/
Securis, Sekyra / Beyl / Sitis, Zizen/
Durst/ Tussis, Kassel / Husten / Vis,
Moc/ Syla/ Gewalt/ Stärke / in Im,
exerant.

EXCEPTIO. II.

Febris, Zymnice/ Daß Stieber/ Navis.

Loö/

Loö/ Schiff / P

di/ das Hind

Klüc/ Schlüs

Turris, We

terminantur.

Accu

Gracus A

Hectora, Calch

I. E.

Graci, O, li

cusarivum, sim

Manto, Calypso

EXC

Graca Is, syl

Lainos Geni

nominitivo, h

us apud Grac

cedente confo

ciunt in, Gr

Charydis, C

dim.

Is, finita, sit

Nec Linus: hic mater quamvis, atque
huic pater adit.

Orpha Calliopeia, Lino formosus
Apollo.

Orphei plenus est Dativus & trium syllabarum,
Orphei sive Orphei imminutus & contra-
ctus, E, enim & i, litera in diphthongum ei,
contracta sunt.

ACCUSATIVVS.

ACCVSATIVVS exit in Em, ut
Sermonem.

I. EXCEPTIO

BVRIS, Klec / Die Handthabe am
Pflug/ Cucumis, Wokuska/ Augorcken/
Pelvis, Medence & myti noh / Becken/
Ravis, Corapawost / der heisser Husten/
Securis, Sekyra / Beyl / Sitis, Zizen/
Durst/ Tussis, Kassel / Husten / Vis,
Moc/ Sylla/ Gewalt/ Stärke / in Im,
exerant.

EXCEPTIO. II.

Febris, Zymnice/ Daß Fieber/ Navis.

Lod/

Lod/ Schiff / P

dy, das Hind

Klüc/ Schlüs

Turris, We

terminantur

Accu

Gracus A

Hectora, Calch

I. E.

Graca, O, li

cusativum sim

Manto, Calypso

EXC

Graca Is, syl

Latinos Geni

nominativo, h

vus apud Grac

cedente conso

ciunt in, Gra

Charybdis, C

dim.

Ye, finita, fin

Loð/ Schiff / Puppis Zadnū Strana loc
 oij / das Hindertheil des Schiffs / Clavis,
 Klüß / Schlüssel / Reltis, Prowaz / strang/
 Turris, Wēz / Thurn / in Em, vel Im,
 erminantur.

Accusativus Græcos.

Græcus Accusativus in a, exit, ut
 Hectora, Calchanta, aëra, æthera.

I. EXCEPTIO

Græca O, litera finita, habent Ac-
 usativum similem nominativo, ut
 Aanto, Calypso, Alesto.

EXCEPTIO II.

Græca Is, syllaba finita, quæ apud
 Latinos Genitivum habent similem
 ominativo, hoc est, quorum Geniti-
 us apud Græcos in Os exit, nulla præ-
 edente consonante, Accusativo fa-
 iunt In, Græcè, vel Im, Latine, ut
 Charybdis, Charybdin, vel Charyb-
 im.

Ys, finita, frequentius in yo, quam

Loð/ Schiff / Puppis Zadnij Strana los
 oij/ das Hindertheil des Schiffs / Clavis,
 Kljč/ Schlüssel/ Restis, Promaz/ strang/
 Turris, Wěz/ Thurn/ in Em, vel Im,
 terminantur.

Accusativus Græcos.

Græcus Accusativus in a, exit, ut
 fectora, Calchantæ, æcra, æthera.

I. EXCEPTIO

Græca O, litera finita, habent Ac-
 cusativum similem nominativo, ut
 Oanto, Calypso, Alecto.

EXCEPTIO II.

Græca Is, syllaba finita, quæ apud
 Latinos Genitivum habent similem
 nominativo, hoc est, quorum Geniti-
 us apud Græcos in Os exit, nulla præ-
 cedente consonante, Accusativo fa-
 ciunt In, Græcè, vel Im, Latine, ut
 Charybdis, Charybdin, vel Charyb-
 din.

Ys, finita, frequentius in yo, quàm

in ym, exeunt, ut Tethys, Tethyn, Cotys, Cotyn: Halys, Halyn, vel Halym.

Quæ vero genitivo crescant, neque accentum habent in ultima, in In, vel Im, vel Em, exeunt, ut Paris, Paridis, Parin, vel Parim vel Paridem: Iris, Iridis, Iain, vel Irim, vel Iridem: Iſis, Iſidis, Iſin, vel Iſim, vel Iſidem: quæ etiam in A, apud Græcos exeunt, ut Parida, &c.

CUCUMIS quando Cucumis facit Genitivo, facit Cucumim. Plin l. 10. c. 1. Aliqui etiam ab eo scorpionum Cucumim vocant, efficacissimum contra scorpionum ictus. Ibidem. Cucumim sylvestrem esse diximus multo infra magnitudinem sativi l. 19. c. 1. Cucumi Dativum invenies.

Plant. Aulul.

-- ad ravim poscimus, &c.

Idem Cister.

Expurgabo hercle omnia ad rancam ravim.

TURRIS frequentius turrim per tertiam vocalem facit, quam per secundam turrem: Caesar 2. bell. Civil. Quem a turri lateritia ad hostium turrim murumq; perducerent. Ibidem. Circum turrim paulo post, Ad turrim hostium. Ibidem 2. de bell. Gall. Taurioneti turrim in-

muros

muros sese
de. Tu
rarò apud
jora cum si
ruptione p
19. Fieri a
rum dece
altam cul
legantiu
turre.
SECURI
probaros

-- Inc

FEBR

cap. 10. & A

so nſarius e

Non hab

deo. Per e

bremon ha

Mitigare fe

lum per terti

Edict. 2. sed e

-- nec

Emer

in ym, exeunt, ut Tethys, Tethyn, Co-
tys, Cotyn: Halys, Halyn, vel Halyim.

Quæ vero genitivo crescunt, neque
accentum habent in ultima, in In, vel
Im, vel Em, exeunt, ut Paris, Paridis,
Parin, vel Parim vel Paridem: Iris, Iri-
dis, Irim, vel Irim, vel Iridem: Iſis, Iſi-
dis, Iſin, vel Iſim, vel Iſidem: quæ eti-
am in A, apud Græcos exeunt, ut Pari-
da, &c.

CUCUMIS quando Cucumis facit Genitivo,
facit Cucumim. Plin l. 10. c. 1. Aliqui eti-
am ab eo scorpionum Cucumim vocant, effica-
cissimum contra scorpionum ictus. Ibidem. Cucu-
mim sylvestrem esse diximus multo infra magni-
tudinem sativi l. 19. c. 1. Cucumi Dativum
inpones.

Plaut. Aulul.

-- ad ravim poscamus, &c.

Iidem Cistell.

Expurgabo hercle omnia ad rancam ravim.

TURRIS frequentius turrim per tertiam
vocalem facit, quam per secundam turrem: Ce-
sar 2. bell. Civil. Quem à turri lateritia ad bo-
stium turrim murumq. perducerent. Ibidem.
Circum turrim paulo post, Ad turrim hostium.
Iidem 2. de bell. Gall. Taurioneris turrim in-

muros

muros sese
de. Tu
rarò apu
jori cum si
rupti one p
19. Fieri a
rum dece
altam cul
leganti
turre.
SECURI
probaros

---Inco
FEBR
cap. 10. & H
so asinus e
Non hab
deo. Per e
bremon ha
Mitigare fel
lum per tere
Edit. 2. sed e

--- nec
Emer

muros sese collocare considerent. *Virgil. 2. Aeneid.* Turrim in prapipiti stantem. Turrem raro apud Caesarem invenies. 2. bell. Civil. Majori cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnaverunt. *Vitruvius lib. 10. cap. 19.* Fieri autem ait, oportere turrem tabulatum decem, &c. Ibidem, Majorem vero turrem altam cubitorum cxx. Multo tamen usitatus & elegantius est Turrim & turri, quam turrem, turre. SECUREM per e, nondum inveni: SECURIM frequenter apud Ciceronem, Aliosq; probatos auctores

Virg. 2. Aeneid.

--- Incertam excussit cervice securim.

FEBRIM invenies apud Suetonium in Tito cap. 10. & Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Febrem multo usitatus est. Mart. lib. 5.

Non habui febrem Symmache, nunc habeo. Per e, febrem. Cic. de Finib. Et is febrem non habet? Quintilianus lib. 2. cap. 17. Mitigare febrem. PUPPIM, NAKIM, non solum per tertiam vocalem, ut praecipit Donatus Edit. 2. sed etiam per secundam reperiuntur.

Sae. 2. Syl.

--- nec unquam

Emeritam in nostras puppem dimitte procellas.

Lucan. lib. 4.

Pri-

muros sese collocare considerent. *Virgil. 2. Aeneide.* Turrin in præcipiti stantem. Turrem, raro apud Cæsarem invenies. 2. bell. Civil. Majori cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnaverunt. *Vitruvius lib. 10. cap. 19.* Fieri autem ait, oportere turrem tabulatum decem, &c. *Ibidem,* Majorem verò turrem altam cubitorum cxx. Multò tamen usitatus & elegantius est Turrin & turri, quam turrem, turre. SECUREM per e, nondum inveni. SECURIM frequenter apud Ciceronem, Aliosq; probatos auctores

Virg. 2. Aeneid.

--- Incertam excussit cervice securim.

FEBRIM invenies apud *Suetonium in Tiro cap. 10.* & *Horat. 2. Serm. Satyr. 3.* Febrem multo usitatus est. *Mart. lib. 5.*

Non habui febrem *Symmache*, nunc habeo. Per e, febrem. *Cic. de Finib.* Et is febrem non habes? *Quintilianus lib. 2. cap. 17.* Mitigare febrem. PUPPIM, NAKIM, non solum per tertiam vocalem, ut præcipit *Donatus Edit. 2.* sed etiam per secundam reperiuntur.

Stat. 2. Syl.

--- nec unquam

Emeritam in nostras puppem dimitte
procellas

Lucan. lib. 4.

Pri-

Primum cana salix madefacto robore
parvam.

Texitur in puppem.

*Cic. 4. de Finibus, Si palearum navem evertit.
Navem frequentissimum est: Puppem rarius.*

CLAVIM

Plaut. Mostel.

Clavim mihi harunce ædium nunc jam
Iube efferri intus.

*Tibul. 1. 2. Clavem per secundam Vocalem dixit
Terent. Phorm.*

Ad RESTIM mihi quidem res redijt pla
nissimè.

Idem Adelph.

Tu inter eas restim ductans saltabis.

Plin. lib. 17. cap. 10.

Eaque intrita testem circumlini.

AQUALIM per tertiam vocalem est apu
Plautum in Curcul. BIPENNIM nondum li

gi. Virg. 11. bipennem dixit.

Nunc validam dextra rapit indefessa bi
pennem.

Ovid. 8. Metam.

...savam inhibere bipennem.

GRÆCUS Accusativus in A, frequens est ma
xime apud poetas.

Virg. 1. Æneid.

Te circum Iliacos raptaverat Hec
toreos muros.

Idem 7.

Luc

Lustificam
rorum.

Inferis que

GRÆCA, is

exit in os; syllab

denic consonant

milēm habens N

lis, Charybdi, C

os, Græc: at L

dis: & faciunt A

Orat. Deinde v

ductum: Syrim

dexerim: Chary

tius. Idem 2. Ph

Charybdi dico?

Ovi

Nec potes in

Achais.

Qua in is; per

manur Latine, ut

6. Liv. lib. 4. dec

Capre, vel quod

agro appellamus, &

rum Corye Thessal

lib. 2. & Corye Da

Eo fama avertur

Corpis fines imp

ab Urb. Atq; Cap

Alba ortus, Alba di

Primum cana salix madefacto robore
parvam.

Textitur in puppem.

*Cic. 4. de Finibus; Si palearum navem evertit.
Navem frequentissimum est. Puppem rarius.*

CLAVIM *Plaut. Mosel.*

Clavim mihi harunce ædium nunc jam
tute efferri intus.

*Tibul. l. 2. Clavem per secundam Vocalem dixit
Terent. Phorm.*

Ad RESTIM mihi quidem res redijt pla
nilimè.

Idem Adelph.

Tu intereas restim ductans saltabis.

Plin. lib. 17. cap. 10.

Eaque intrita testem circumlini.

AQUALIM per tertiam vocalem est apu
Plautum in *Curcul.* BIPENNIM nondum

Virg. 11. bipennem dixit.

Nunc validam dextra rapit indefessa bi
pennem.

Ovid. 8. Metam.

... se vim inhibere bipennem.

GRÆCUS Accusativus in A, frequens est max
imè apud poetas.

Virg. 1. Æneid.

Te circum Iliacos raptaverat Hecto
muros.

Idem 7.

Lustificam

rorum

Inferis que

GREGA; is

exit mos; syllab

dente consonant

tilem habent N

lia, Charybdi, C

os, Græce: si L

dis: & faciunt A

Oras. Deinde v

ductum: Syrim

dexterim: Chary

tius: Idem 2. Phi

Charybdi dico?

Ovi

Nec potes in

Achæis.

Quæ in ys; per

manur Latine, m

is. Liv. lib. 4. dec

Capye, vel quod

agro appellam.

rum Corye Thessal

lib. 2. & Catyi Da

Eo fama affertur

Coryi fines imp

ab Urb. Atq; Cap

Alba orna, Alba di

Luc

Luctificam Alecto Dirarum ab sede so-
rorum.

Infernisque ciet tenebris

GRÆCA; is syllaba finita; quorum genitivus
exit in os; syllabam puram; hoc est, nulla praece-
dente consonante; fere apud Latinos genitivum si-
mitem habent Nominativo: ut Genesis, Neapo-
lis, Charybdia, Geneseos, Neapoleos, Charybde-
os, Græcè: at Latine Genesis, Neapolis Charyb-
dis: & faciunt Accusativo In, vel Im, Cic. 3. de
Orat. Deinde videndum est ne longè simile, sic
luctum: Syrrim patrimonij, scopulum libentius
lexerim: Charybdim bonorum, voraginem po-
tus. Idem 2. Philip. Quæ Charybdis tam vorax?
Charybdim dico?

Ovid. l. 4. de Ponto.

Nec potes infestis conferre Charybdi
Achæis.

Quæ in ys, per y, exeunt; etiam pure decli-
nantur Latine, ut Capys, Cappyis: Corys, Cory-
s. Liv. lib. 4. dec. 1. Capuamq; ab dace eorum
Capye, vel quod propius vero est, à campestri
tro appellatam, &c. Idem lib. 2. dec. 5. Ipse
Corye Thessalonicam est profectus, sic Tacit.
l. 2. & Coryi Dativo Cape. Idem Liv. ibidem
fama affertur, Atlesbim regulum Thracum
Coryis fines impetum fecisse. Idem tamen l.
ab Urb. Atys, Capy, sexto casu dixit: Latino
ba ortus, Alba Atys, Atys, Capys, Capy, Cape-
tus

Luctificam Aleto Dirarum ab sede so-
rorum.

Infernisque ciet tenebris

GRÆCA; is syllaba finita; quorum genitivus
exit in os; syllabam puram; hoc est, nulla praece-
dente consonante, ferè apud Latinos genitivum si-
milem habent Nominativo: ut Genesis, Neapo-
lis, Charybdia, Genesios, Neapoleos, Charybde-
os, Græcè: et Latine Genesis, Neapolis Charyb-
dis: & faciunt Accusativo In, vel Im, Cic. 3. de
Nat. Deinde videndum est ne longè simile, sit
luctum: Syrtim patrimonij; scopulum libentius
lexerim: Charybdim bonorum, voraginem po-
tius. Idem 2. Philip. Quæ Charybdis tam vorax?
Charybdim dico?

Ovid. l. 4. de Pontò.

Nec potes infestis conferre Charybdim
Achæis.

Quæ in ys, per y, exeunt, etiam purè decli-
nantur Latine, ut Capys, Cappyis: Corys, Cory-
s. Liv. lib. 4. dec. 1. Capuamq; ab dace eorum
Capye, vel quod propius vero est, à campestri
agro appellatam, &c. Idem lib. 2. dec. 5. Ipse
in Corye Thessalonicam est profectus, sic Tacit.
lib. 2. & Coryi Dativosape. Idem Liv. ibidem
fama affertur, Atlesbim regulum Thracum
Coryis fines impetum fecisse. Idem tamen l.
ab Urb. Aty, Cappy, sexto casu dixit: Latino
Alba ortus, Alba Aty, Aty, Cappy, Cappy, Cape-

rus Catullus Tethyi à Tethys Tethyis, vel Tethyos usus est.

Luce tamen canz Tethyi restitutor.

ACCUSATIVUM in yn, sape apud eundem Livium leges. lib. 8. dec. 4. Sedem ipsi sibi circa Halyn flumen ceperunt. Idem l. 2. dec. 5. Itaque dimittendum Coryn ad sua tuenda ritus, &c. Cicer. 2. de Divinat. Halyn dixit, Cresus Halym penetrans magnam perverter opum vim. Livius ibidem lib. 4. Ea die ad amnem Mityra processit.

Ea verò quorum Genitivus in os, syllabam impuram exit, hoc est precedente consonante, apud Latinos Genitivo crescunt, ut Paris, idis, Daphnis, idis, quæ & Latine declinantur, & Græcè, à poetis præcipue. Cic. ad Octavium. Atque fama patriæ Paridem futurum prædicabant.

Virgilius 10.

... & face prægnans

Cisseis regina Parim creat.

Ovid. 13. Metam.

Accusòque Parim.

Virgilius 7. Eclog.

Hæc memini, & victum frustra contendere Thyrsim.

Ibidem.

--- Ecce tamen orat, Corydon cum Thyrsi fide magnum.

Idem 9 semper Daphnin per n, dicit:

Declinat etiam Latine.

Ego hanc

PARIS,

habet accentum

muni, Accusari

nes verò biatus

Parios, istos de

n, in m, mutan

Irini de ccel

Nos in temp

fin.

Quæpud

ultimo, in a, t, a

dis mans, ama

Titanda.

Duxerat Oce

Tethyn.

VO

VOCATIV

rivo, O Se

Chremes, & Ac

O Socrate, C

ad primam spe

rus Catullus Tethys à Tethys Tethys, vel Tethyos usus est.

Luce tamen canaz Tethyi restitutor.

ACCUSATIVUM in yn, sape apud eundem Livium leges. lib. 8. dec. 4. Sedem ipsi sibi circa Halyn flumen ceperunt. Idem lib. 2. dec. 5. Itaque dimittendum Coryn ad sua menda, Cræsus Halym penetrans magnam pervertere opum vim. Livius ibidem lib. 4. Ea die ad amnem Mityro processit.

Ea verò quorum Genitivus in os, syllabam impurum exit, hoc est precedente consonante, apud Latinos Genitivo crescunt, ut Paris, idis, Daphnis, idis, quæ & Latine declinantur, & Græcè, à poetis præcipuè. Cic. ad Octavium. Atque fama patrie Paridem futurum predicabant.

Virgilius 10.

--- & face prægnans

Cisseis regina Parim creat.

Ovid. 13. Metam.

Accusòque Parim.

Virgilius 7. Eclog.

Hæc memini, & victum frustra contendere Thyrsim.

Ibidem.

--- Excertamen orat, Corydon cum Thyrsi fide magnum.

Idem 9 semper Daphnin per n, dicit.

Declinat etiam Latine.

Ego hanc
PARIS,

babet accentum
muni, Accusati
nes verò hiatus
Paris, Ipsi de
m, in m, muni

Irim da cel

Nos in tem
Ilim.

QUE apud

ultimo, in a, ta
dis mans, dms
Tiramide.

Duxerat Oce
Tethyn.

VO

VOCATIVUM

rivo, O Se
Cbremes, O A
O Socrate, C
ad primam spe

Ego hanc in Daphnide laurum.

PARIS, Isis, & cetera quorum ultima non habet accentum, lingua quidem Græcorum communi, Accusativo a, faciunt, Parida Isida; Jones verò hiatus amantes, consonante subtracta, Parios, Isios declinanti, inde Parin, Isin. Latini in, in m, mutantes, Parim, Isim.

Virg. 5.

Irim de cælo misit Saturnia Iuno.

Lucan. lib. 8.

Nos in templa tuam Romana recepimus
Isim.

QVÆ apud Græcos accentum habent in ultimo, in a, tantum desinunt, ut àuaquodis maris, Amaryllis, Titanis, Amaryllida, Titanida.

Ovidius 5.

Duxerat Oceanus quondam Ticanida
Tethyn.

VOCATIVUS.

VOCATIVVS similis est Nomina-
tivo, O Sermo, ô Pallas, ô Socrates, ô
Chremes, ô Achilles, ô Heros, ô Chlamys.
O Socrate, Chreme, Achille, Vlysse,
& primam spectant.

Ego hanc in Daphnide laurum.

PARIS, Isis, & cetera quorum ultima non habet accentum, lingua quidem Græcorum communi, Accusativo a, faciunt, Parida Isida; Joves verò hiatus amantes, consonante subtracta, Parios, Isios declinant, inde Parin, Isin. Latini in, in m, mutantes, Parim, Isim.

Virg. 5.

Irim de cælo misit Saturnia Iuno.

Lucan. lib. 8.

Nos in templa tuam Romana recepimus
Isim.

QUÆ apud Græcos accentum habent in ultimo, in a, tantum desinunt, ut àiaquodis navis, Amaryllis, Titanis, Amaryllida, Titanida.

Ovidius 5.

Duxerat Oceanus quondam Titanida
Tethyn.

VOCATIVUS.

VOCATIVVS similis est Nomina-
tivo, O Sermo, ô Pallas, ô Socrates, ô
Chremes, ô Achilles, ô Heros, ô Chlamys.
O Socrate, Chreme, Achille, Vlysse,
primam spectant.

DE NOMINUM
EXCEPTIO.

Græcæ quæ in Is, vel Ys, exeunt
neque habent accentum in ultima, a-
pud Græcos deponunt s; Nominativi,
ô Mæri, Iri, Pari, Tetby. Et apud poëtas
fœminina in is, quorum Genitivus e-
xit in dis, quam vis accenrum habe-
ant in ultima, ô Amarylli, Tyndari, Oe-
bali.

Item propria in As, quorum Geni-
tivus exit in antis, apud eosdem poëtas
deponunt s, ô Palla, ô Calcha.

Præterea quæ ante s, habent diph-
thongum, ferè s, literam abijciunt, ut
Simons, Simois, Tydeus Melampus, Melam-
pus, ô Simoi, Tydeu, Melampu. Quæ om-
nia apud Atticos Vocativum habent
similem nominativo, ô Paris, Calchas,
Simois, Melampus, quos interdum imi-
tantur Latini.

DE VOCANDI casibus Chreme, Achille,
Socrate, dictum est in scholis in primam declina-
tionem, cæterorum accipe exemplum.

Virgilius Eclog. 9.

Quos Mæri pedes?

Ibidem.

Daph

ABLATIV

Daphni quæ
cis oritur

Iri decus co

Mirabar quæ
cares.

Conjugij sp

Applicor in

PALLAS, Ca

pud Græcos an, fi
chan: poëta abije

Non hæc ô
rent.

Effare Calcha

S

illum vener

Qui cadi

Te pudor &
lampu.

AB

DE NOMINUM
EXCEPTIO.

Græcâ quæ in Is, vel Ys, exeunt neque habent accentum in ultima, apud Græcos deponunt s, Nominativi, *ô Mæri, Iri, Pari, Tetby.* Et apud poëtas fœminina in is, quorum Genitivus exit in dis, quam vis accenrum habent in ultima, *ô Amarylli, Tyndari, Oebali.*

Item propria in As, quorum Genitivus exit in antis, apud eosdem poëtas deponunt s, *ô Palla, ô Calcha.*

Præterea quæ ante s, habent diphthongum, ferè s, literam abijciunt, ut *Simous, Simois, Tydeus Melampus, Melampus, ô Simoi, Tydeu, Melampu.* Quæ omnia apud Atticos Vocativum habent similem nominativo, *ô Paris, Calchas, Simois, Melampus,* quos interdum imitantur Latini.

DE VOCANDI casibus *Chreme, Achille, Socrate,* dictum est in scholis in primam declinationem, cæterorum accipe exemplum.

Virgilius Eclog. 9.

Quo te Mæri pedes?

Ibidem.

Daph

D
Daphni qu
cis O

Iri decus co

Mirabar q
cares.

Conjugij sp

Applicor in
PALLAS, C
pud Græcos an, f
chan: poëta abijc

Non hæc ô
rent.

Effare Calcha

S

illum vener

Qui cadi

Te pudor &
lampu.

AB

ABLATIV

DECLINATIONE

137

Daphni quid antiquos signorum suspi-
cis ortus?

Idem lib. 9.

Iri decus cœli.

Idem Eclog. 1.

Mirabar quid mœsta deos Amarylli vo-
cares.

Ovid. in Epist.

Conjugij spes est Tyndari facta tui.

In ysdem.

Applicor in terras Oebali nympba tuas.

PALLAS, Calchas, & cetera huius forma &
pud Græcos an, faciunt Vocativo, ô Palla, Cal-
chan: poeta abijciunt n, ô Palla, ô Calcha.

Virgilius 11.

Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
rent.

Senec. Troad.

Effare Calcha nosque consilio rege.

Stat. 3. Theb.

illum venerande Melampu

Qui cadit agnosco.

Ibidem.

Te pudor & cura retinent per iura Me-
lampu.

ABLATIVUS.

ABLATIVVS exit in e, à teste,

13

Swes

DECLINATIONE

121

Daphni quid antiquos signorum suspi-
cis orrus?

Idem lib. 9.

Iri decus cæli.

Idem Eclog. 1.

Mirabar quid mæsta deos Amaryllo vo-
cares.

Ovid. in Epist.

Conjugij spes est Tyndari facta tui.

In *ijdem*.

Applicor in terras Oebali nympha tuas.

PALLAS, Calchas, & cetera huius forma
pud Græcos an, faciunt Vocativo, ô Palla, Cal-
chan: pœtæ abijciunt n, ô Palla, ô Calcha.

Virgilius 11.

Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
rent.

Senec. Troad.

Effare Calcha nosque consilio rege.

Stat. 3. Theb.

illum venerande Melampu

Qui cadit agnosco.

Ibidem.

Te pudor & curæ retinent per rura Me-
lampu.

ABLATIVUS.

ABLATIVVS exit in e, à teste,

13

Swès

Swēdeſ/ Zeuge. dace, Wuchce/ Fūbe-
 rer. hoſpice, Hoſt/ Hoſpodar/ Wirt o-
 der Gaſt. paupere, Chuon/ Am. pube-
 re, hoſpice, Zoraw/ Geſund.

EXCEPTIO. I.

NOMINA quorum Accuſativus
 exit in Io, vel Im: Neutra in AL, AR, E:
 Nomina menſium: Adjectivum, cu-
 jus neutrum e, litera terminatur, i, po-
 ſtulant ut Charybdi, ſiti, žižen/ Durſt/
 animali, žiwočij/ Thier. calcari, Wo-
 ſtruba/ Sporn. monili. Oraha zapon-
 tozdoheij hrdla / Halsband. Septem-
 bri, Žarij Měſce/ Herbſtmonat. brevi.

Quibus accedunt Pluri, Strigili,
 Hēbelce/ Striegel. canali, žlab/ wriana
 trauba/ Röhre oder Rinne/ memori, Pa-
 maruzicij/ Ingedenck.

FAR, Vēriobilna/ Dinkelſorn/ Ne-
 čar, Božikij napog/ Gottesfranz/ He-
 par, Vātra/ Leber/ labar, Bleiſt Glunc
 ny a wiſſelipakij hrejd / Schein ode
 Glanz/ e, contenta ſunt: item Gaula-
 pe, Soraſc. Prancſte, Reate, & cate

ra locorum
 tamen huc
 que declina

I, vel E

ſubſtantiva

Em, vel Im,

ci: Ingente, v

Quibus addo

Ignis, Omen

Plabregem/ S

nādonij a domo

geratij/ Vectis

gel.

Appellati

adjectivorum

miliaris, Pri

ſtrompta neb

pennis, Dwo

Daszwo Sch

ſtich radij wiſ

Swēdek/ Zeuge. duce, Wuedee/ Füh-
rer. hospite, Host/ Hospodar/ Wirt os-
der Gast. paupere, Chuch/ Alm. pube-
re, sospite, Zorawh/ Gesundt.

EXCEPTIO. I.

NOMINA quorum Accusativus
exit in Io, vel Im: Neutra in AL, AR, E:
Nomina mensium: Adjectivum, cu-
jus neutrum e, litera terminatur, i, po-
stulant ut Charybdi, fici, žizn/ Durst
animali, žiwecy/ Thier. calcari, Wo-
struba/ Sporn. monili. Oraha zaponá
Fozdobeny brola/ Halsbandt. Septem-
bri, Zárty Měsíc/ Herbstmonat. brevi.

Quibus accedunt Pluri, Singuli,
Nebelce/ Stiegel. canali, žlad/ wiana
trauba/ Röhre oder Rinne/ memori, Pa-
matuziczy/ Ingedent.

FAR, Béobilna/ Dinkelkorn/ Ne-
ctar, Božiský napog/ Gottes tranck/ He-
par, Játra/ Leber/ lubar, Bleif Glunc
ny a wšellipakých hrýzd/ Schrein oder
Glang/ e, contenta sunt: item Gaulta
pc, Soraac. Præeste, Reate, & cate

ra locorum
tamen huc
que declina

I, vel E
substantiva
Em, vel Im,
ci: Ingente, o
Quibus add
Ignis, Opem
Plagregen/ S
nádonýa domo
geráth, Veckis
gel.

Appellati
a djectivocum
miliaris, Pri
Kronka neb
pennis, Dwo
Das zwo Sch
fisch rad/sq w

ra locorum propria hujus positionis, si tamen huc spectant. sunt enim pleraque declinationis expectia.

EXCEPTIO II.

I, vel E, petunt cetera adjectiva & substantiva, quorum Accusativus in Em, vel Im, desinit, ut *â Felice, vel Felici: Ingente, vel Ingenti: Nave vel Navi.* Quibus addes *Amnis, Rîzka/ Fluss/ Ignis, Ogen/ Feuer/ Imber, Prîhval/ Plabregen/ Supellex, Wssetiké momiké nádorij a domowatij Nojpod r imij/ Hausgerâth/ Vectis, Zâwora/ Sochor/ Ales gel.*

APPENDIX I.

Appellativa adjectivis similia, leges adjectivorum ferme sequuntur, ut *Familiaris, Prîstel/ Freund/ Annalis, Kronyka neb letopisn/ Jarzeitbuch/ Biennis, Owogmostrij Sekhra neb Méc/ Das zwo Schneiden pat/ Triremis, Lodi o sekch radshy wiesel/ Gallie mus dech Rhuders bâncken/*

ra locorum propria hujus positionis, si
tamen huc spectant, sunt enim plera-
que declinationis expertia.

EXCEPTIO II.

I, vel E, petunt cetera adjectiva &
substantiva, quorum Accusativus in
Em, vel Im, desinit, ut *à Felice, vel Feli-
ci: Ingente, vel Ingenti: Nave vel Navi.*
Quibus addes *Amnis, Rîzka/ Fluss/*
Ignis, Ogen/ Feuer/ Imber, Prißwal/
Plasregen/ Supellex, Wßelîkê mowîcê
nádorj a domowaj Nojpod: i twj/ Haus-
gerâth/ Vectis, Závora/ Sochor/ Rtes
gel.

APPENDIX I.

Appellativa adjectivis similia, leges
adjectivorum sermè sequuntur, ut *Fa-
miliaris, Prißel/ Freund/ Annalis,*
Kronika neb Ietopisn/ Jarzeitbuch/ Bi-
ennis, Dwogwostij Seljra neb Méc/
Das zwe Schneiden hat/ Trremis, Eodj o
sch radj wîsel/ Galtremit derj Rhuders
bâncen/

bencken/ Affinis, Prÿbzny / Schwager
à Familiari, Annali, &c. Tridens,
Enspicatÿ widly / Dreyzändig Eisen / à
Tridente, vel tridenti.

Sin verò propria sint, E, tantum po-
stulant, ut: *Martialis, Juvenalis, Felix,*
Clemens, à Martiale, Juvenale, &c.

APPENDIX II.

Pleraque adjectiva quæ in literas Ns,
exeunt, ferè e, contenta sunt, ut Pru-
dens, Opatny / Verständig / Imprudens,
Neopatny / Unverständig / à Prudente,
Imprudente.

PARTICIPIA in E, exeunt, ut *Absente, Pre-
sente, Audiente.* Cicero libro tertio in Verrem
Illa deos hominesque implorante, iste infanti pu-
pilla fortunas patrias ademit, Plinius: *Betica*
à flumine eam mediam secante cognominata cum-
et as provincias diviti cultu, & quodam quasi
fertili nitore precedit. Interdum etiam in I,
sed tunc ferè in nomina transeunt.

Comparativa nomina multò usitatus in E,
literam, quam in I, exeunt, ut *Superiore, faci-*
liore, uberiore.

QVORUM Accusativus exit in Im, vel In, ubi mem-
Abia

Abiaivus i, litera
Ligeri, Cannabi

Iov

--- Sava dignu

Cesar 3. bell. Gall.

ri in flumine Lige

Gall. Accusativo

erim venissens: a

m ab Araris. Pli

cannabi fumes. V

23. Sic ubi canna

&c. Persius satyr. 5.

--- tibi torta cap

Coena sit in trap

liv. lib. 8. dec. 5. l.

Bate anni, quem in

opulentas civitate

em accepit. Cum

Ducibus est credit

terrim fluvium. P

acumi ucto. Strig

erm. satyr. 7. & ap

ide cum opus sit, sit

ANALI, Quine.

ec canali sunt,

lin. lib. 24. c. 11.

EMORI frequ

robatione. Pris

ubant, unde memo

I

bendfen/ Affinis, Prÿbzunh/ Schwager
à Familiari, Annali, &c. Tridens,
Tryppicatÿ widly/ Dreyzãndig Elfen/ à
Tridente, vel tridentii.

Sin verò propria sint, E, tantum po-
stulant, ut: *Martialis, Juvenalis, Felix,*
Clemens, à Martiale, Juvenale, &c.

APPENDIX II.

Pleraque adjectiva quæ in literas Ns,
exeunt, ferè e, contenta sunt, ut Pru-
dens, Opatriÿ/ Verständig/ Imprudens,
Neopatriÿ/ Unverständig/ à Prudente,
Imprudente.

PARTICIPIA in E, exeunt, ut Absente, Præ-
sente, Audiente. Cicero libro tertio in Verrem
Illa deos hominesque implorante, iste infanti pu-
pilla fortunas patrias ademit, Plinius: Batice
à flumine eam mediam secante cognominata cum-
etas provincias diviti cultu, & quodam quasi
fertili nitore præcedit. Interdum etiam in I,
sed tunc ferè in nomina transeunt.

Comparativa nomina multò usitatius in E,
literam, quam in I, exeunt, ut Superiore, faci-
liore, uberiore.

QVORUM Accusativus exit in Im, vel In, vel Ablative.

Ablativus i, litera
Legeri, Cannabiz

luy

-- Sava dignu

Caesar 3. bell. Gall.

ri in flumine Lige

Gall. Accusativo

erim venissent:

im ab Araris. Plin.

cannabiz fumes.

23. Sic ubi canna

&c. Persius Satyr. 5.

-- tibi torta cap

Cena sit in tran

Lib. 8. dec. 5. l.

Bate anni, quæ in

opulentas civitate

am accepit. Cum

duciū est credi

duciū furivum. P

ucum colto. Strig

erm. Satyr. 7. & ap

nde cum opus sit, si

ANALI, Quinte.

ac canali sunt,

lin. lib. 24. c. 11.

EMORI frequ

robatione. Prist

abant, unde memo

Abla

Schwager
Tridens,
ig Elfen / à
Ablativus i, litera finitur, ut Charybdi, Hissali,
Ligeri, Cannabi, Bati, Cucumi.

Juvenal. Satyr 5.

--- Sæva dignum veraque Charybdi.

entum po-
alis, Felix,
Et,
literas No,
t, ut Pru-
prudens,
Prudente,
asar 3. bell. Gall. Naves interim longas edifica-
i in flumine Ligeri instituit. Idem libro 7. bell.
Gall. Accusativo usus est. Cum ad flumen Li-
grim venissent: à Nominativo Ligeris, ut Ara-
um ab Araris. Plin. l. 19. c. 2. In sicco præferunt
cannabi funes. Varro Accusativo est usus lib 1,
23. Sic ubi cannabim, linum, juncum, spartum,
c. Persius satyr. 5. cannabe dixit.

--- tibi torta cannabe fulco

Cœna sit in transtro.

iv. lib. 8. dec. 5. Bote dixit, Martius superato
Ete anni, quem incole Circium appellant, du-
absente, præopulentas civitates sine certamine in deditio-
io in Verrem accepit. Cum antè eodem libro dixisset,
ste infanti pu-
licibus est creditum brevius aliud esse iter ad
inius: Baticum fluvium. Plin. l. 20. c. 9. Cum vino aut
nominata cum-
umi cocto. Strigili invenies apud Horat. 2.
quodam quassum. satyr. 7. & apud Plin. l. 29. c. ultimo, de
metiam in
le cum opus sit, strigili temperata infundere.
INALI, Quint. lib. 11. c. 3. Pleniori tamen
usitarius in Et canali fluunt, Vos Albani tumuli atq; luci.
superiore, satyr. lib. 24. c. 11. Neque alibi quàm in canali.
MEMORI frequentissimè occurrit, neq; eger
atione. Prisci memoris & memore decli-
in Im, vel In am, unde memori tantum videtur relictum.

Abla

15

Cac-

Schwager
Tridens,
lg Elfen / à
Abiatiuus i, litera finitur, ut Charybdi, Hispali,
Ligeri, Cannabi, Bati, Cucumi.

Iuvenal. Satyr 5.

--- Sæva dignum veraque Charybdi.

antum po-
alis, Felix,
Et,
casar 3. bell. Gall. Naves interim longas ædifica-
ti in flumine Ligeri instituit. Idem libro 7. bell.
Gall. Accusativo usus est. Cum ad flumen Li-
gerim venissent: à Nominativo Ligeris, ut Ara-
rim ab Araris. Plin. l. 19. c. 2. In sicco præferunt
cannabi fumes. Varro Accusativo est usus lib 1.
23. Sic ubi cannabim, linum, iuncum, spartum,
c. Persius Satyr. 5. cannabe dixit.

literas Ne,
r, ut Pru-
prudens,
Prudente,
--- tibi torta cannabe fulco
Cœna sit in transtro.

lib. 8. dec. 5. Bete dixit, Martius superato
Bete anni, quem incolæ Circium appellant, du-
cente amni, quem incolæ Circium appellant, du-
centio in Verrem accepit. Cum antè eodem libro dixisset,
iste infanti pu-
licibus est creditum brevius aliud esse iter ad
inim: Baticum fluvium. Plin. l. 20. c. 9. Cum vino aut
nominatam cun-
umi cocto. Strigili invenies apud Horat. 2.
quodam qual-
satyr. 7. Et apud Plin. l. 29. c. ultimo, de
metiam in
le cum opus sit, strigili temperata infundere.

INALI, Quint. lib. 11. c. 3. Plentiori tamen
ustitarius in E-
canali fluunt, Vos Albani tumuli atq; luci.
supervore, facit. lib. 24. c. 11. Neque alibi quàm in canali.
MEMORI frequentissimè occurrit, neq; eger
ratione. Prisci memoris Et memore decli-
in Im, vel Inane, unde memori tantum videtur relictum.

Abiati

15

Caci-

Cacilius apud Prisc. l. 7. Itane est immemoria, itane est madida memoria? Hec tria non facillè, terminata inuenies. Antiqui etiam mare dicebant sexto casu.

Aracinus.

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumina Nil.

Plaut. Rudens.

Dicant in mare communi captos.

Quos imitatus est Ovidius in Ibis.

Et summam Libyco de mare carpat a quam

Arud eundem calesce, perenne, bimestre praesce, perenni, bimestri leguntur, 15. Met.

specie calesce resumpta.

3. Fast.

Amne perenne latens, Anna Perenna vocor.

6

Extaque de porca cruda bimestre tenet.

GAUSAPE, Cere, Nepeze, & ut arbitror Praeseste, Socrate, Reate, non declinantur in caronum inueni.

Plinius l. 8. c. 48. Tuniculati clavi in modum gausape texti nunc primum incepti. Liv.

ab Urb. Qui Cere opulento tum oppido imperans. Cere, ut vides, dandi est casus, nam finem

trahetur in casus, Cere, aut Careti, non Cere esset. Idem 3. bell. Pun. Statuta ejus judicio fit

it Praeseste in foro statua. Ibidem 5. Reate saxingens visum volitare. Ibidem 8. Cere porcu

bicep

inceps, & agnunt.

QVEDAN

is fuerunt: na

leges: & apud

2. Socratem in

rete, praespe, S

causse est, cur L

darum po rodu

collegi: & uber,

pari exapiantur

qua, e, veli, facin

Lu

Si me degeneri

Curt. lib 3.

ILL per i, quod

Wacti munfer

Quislingi ut a

ra seferunt, ita

erim faciunt.

St

Aspicit inter

hentem.

Cacilius apud Prisc. l. 7. Itane est immemoria,
itane est madida memoria? Hac tria non facile
e, terminata inuenies. Antiqui etiam mare di-
cebant sexto casu.

Aracinus.

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumina
Nilo.

Plaut: Rudenr.

Dicant in mare communi captos.

Quos imitatus est Ovidius in Ibin.

Et summam Libyco de mare carpat a
quam

Arud eundem caeleste, perenne, bimestre pra-
caelesti, perenni, bimestri leguntur, 15. Metz.

..specie caeleste resumpta.

3. Fast.

Amne perenne latens, Anna Perenna vo-
cor.

6

Extaque de porca cruda bimestre tenet.

GAUSAPE, Cere, Nepete, & ut arbitror

Præneste, Socrate, Reate, non declinantur in carondum inueni-
fus. Plinius l. 8. c. 48. Tunicæ lati clavi in mo-

dum gausape rexi nunc primum incepti. Liv. l. 39. c. 1. ut a-

ab Urb. Qui Cere opulento tum oppido imperi-
tans. Cere, ut vides, dandi est casus, nam si in-

paretur in casus, Cere, aut Careti, non Cere-
esset. Idem 3. bell. Pun. Statuta ejus judicio fi-

it Præneste in foro statua. Ibidem 5. Reate sax-
ingens visum polare. Ibidem 8. Cere porcu-

bicep

iceps, & agni-

QVEDA

is fuerunt: na-

um rectem, &

leges: & apud

2. Socratem in

rete, praesepe, S

nausse est, cur l

daulij po rodu

colat; & uber,

navi expiantur

qua, e, veli, facit

Lu

Sime degeneri

Curi. lib 3.

ill per 1, quoa

Waderi muntes

Rinslich / ut a

r & seferunt, ita

erim faciunt.

St.

Aspiciet inter

hentem

est immemor
tria non facit
etiam mare de
iceps, & agnus mas, idemq; femina natus e-

QVÆDAM apud priscos diversi gene-
ris fuerunt: nam apud Plaut. Rudent. vivi-
um retem, & Casin. Intra praesepes suas,
ges: & apud Plinium l. 7. cap. 2. & l. 31. c.
Soractem inventas; unde & Ablativus
re, praepe, Soracte fieri potuit. Nihil
ausse est, cur Degener, Pecudny? Nepos
dilly po rodus? Der auß dem Bischof
legit; & uber, Noachy? Biobach? Frucht
Ex/ excipiantur è numero adjectivorum,
cia, e, veli, faciunt

Perenna vi
Lucan: libro 4.
Si me degeneri stravissent facta sub hoste.
Curt. lib. 3. uberi & pingvi solo. PU-
per i, quod è recentioribus additur,
dum inveni, Vigil, Beldum? Plopy?
Bacter? munter? & artifex, Nym? Inpy?
Sinsilich? ut adjectivi interdum speciem
se ferunt, ita etiam vigili & artifices in-
rim faciunt.

Stat 1 Achil.
Aspicit intentum, vigiliq; hæc aure tra-
hentem.

Ibidem.

Qua-

est immemor
tria non facit
etiam mare de
it.

iceps, & agnus mas, idemq; famina natus e-

QVÆDAM apud priscos diversi gene-
is fuerunt: nam apud Plaut. Rudent. viri-
um rectem, & Casin. Intra præsopes suas,
ages: & apud Plinium l. 7. cap. 2. & l. 31. c.

Soractem invenias: unde & Ablativus
re, præsepe, Soracte fieri potuit. Nihil

uisse est, cur Degener, Neudon? Depo-
itilij po rodu/ Der auß dem Beschlecht

legt/ & uber, Hoogh? Biobag/ Frucht
er/ excipiantur è numero adjectivorum,
cie, e, veli, faciunt

Lucan: libro 4.
Si me degeneri stravissent facta sub hoste.

Curt. lib. 3. uberi & pingui solo. PU-

LL per i, quod à recentioribus additur,
clinantur in endum inveni. Vigil, Brolung? Wloph?

lari clavi inno-
Dactel/ munter/ & artifex, H? m/ lno?

unfiliq; ut adjectivi interdum speciem
e se ferunt, ita etiam vigili & artificii in-

rim faciunt.

Stat 1 Achil.
Aspicit intentum, vigiliq; hæc aure tra-

hentem.

Ibidem.

Qua-

Qualiter artificii victuræ pollice ceræ Accipiant formas.

APUD Priscos nomina is, syllaba finita, quæ Genitivum habent æqualem Nominativo, tum E, tum I, ablativo faciebant. Varro 2. de Analog. Nam sine reprehensione vulgo alij dicunt singulari hæc ovi, & avi: alij hæc ove & ave unde multa à Prisciano & ab alijs hujus generis commemorantur, Amnis, angvis, avis, civis, classis, Mnōstroy Lobij / Ein Hauffen Schiff / finis, ignis, neptis, Wnuēla / Kindtochter / Encklein / postis, strigilis, vestrungvis ex quibus selegimus, quæ visa sunt magis usitata: Liv. l. 8. bell. Pun. Superato Bæte anni. Idem l. 7. ab urb. Omnia ferro ingnig, vastata, Cicero ad Attic. l. 7. Maximo imbri Capiam veni. Credo priscos etiam imbris Nominativo dixisse: unde Cato de Sacrificio commissopud Priscianum libro sexto, Mense Octobri fecimus, Novembris reliquus erat Novembris dixipro November: hæc enim September, Zaiij / der Herbstmonat / October, NziarnDer Weinmonat / November, ListopadDer Wintermonat / December, Prosinec / Der Christmonat / ex Imber sunt composita. Idem Cic. Verr. In instrumento supellestili C. Verris.

in medi
rax.

FINI crebrus

1. c. 3. § l. 7. c.

aputumbabend

um l. 9. c. 17.

non placet, qui

ulerius inter id

Grammaticis

I, probat Prisc

civi Romano

inferius, Quod

radices veteres h

erutia corruptos

er e, invenio.

Horatium, sed in e

ve, ave, angvie, lo

quod Ovidium eti

am CLASSI apua

Advedum A

nateis In

VICTRIX q

abet victrici.

In sua vict

Ulrici etia

CÆTERA

Ablativo casu, i, e

To

Qualiter artificii victura pollice ceræ Accipiant formas.

APUD Priscos nomina in syllaba finita, quæ Genitivum habent æqualem Nominativo, tum E, tum I, ablativo faciebant. Varro 2. de Analog. Nam sine reprehensione vulgo alij dicunt in singulari hæc ovi, & avi: alij hæc ove & ave unde multa à Prisciano & ab alijs hujus generis commemorantur, Amnis, angvis, avis, civis, classis, Mnōstros, Lovij / Ein Hauffen Schiiff / finis, ignis, neptis, Wnuēka / Kindes, tochter / Encklein / postis, strigilis, vectis, angvis ex quibus selegimus, quæ visa sunt magis usitata: Liv. l. 8. bell. Pun. Superato Bate amni. Idem l. 7. ab urb. Omnia ferro inguiq; vastata, Cicero ad Attic. l. 7. Maximo imbri Capiam veni. Credo priscos etiam imbris Nominativo dixisse: unde Cato de Sacrificio commissio, apud Priscianum libro sexto, Mense Octobri fecimus, Novembris reliquus erat Novembris dixit pro November: hæc enim September, Bāij / der Herbstmonat / October, Rīzaen / Der Weinmonat / November, Līstopād / Der Wintermonat / December, Profinet / Der Christmonat / ex Imber sunt composita. Idem Cic. 6. Verr. In instrumento supellestili C. Verris.

in medi
tax.

FINI crebri
1. c. 3. & l. 7.

apitum habend
m l. 9. c. 17.

non placet, qui
vultus inter id

Grammaticis
L. probat Prisc

civi Romano
Quod i

codices veteres h
evitia corruptos

er e, invmo.
Horatium, sed in e

te, ave, ungve, lo
und Ovidium eti

am CLASSI apud
Advectum A

nateis In
VICTRIX

abet victrici.
In sua vict

Ulrici etia
CETERA

To

Terent. Eunuch.

in medium huc agmen cum vecti Do-
rax.

FINI crebrum est apud Gellium l. 13. c. 19. &
l. c. 3. & l. 7. c. 3. **MUGILI** si modo titulis

capitulum habenda est fides, nam est apud Plini-
um l. 9. c. 17. a Nominativo Mugilis, **FUSTI**

non placet, quia nec liber Taciti signatur, nec A-
uleius inter idoneos testes numeratur. **NEPTI**

Grammaticis numeratur sine testimonio. **CI**-
I, probat Priscianus ex 4. Verr. Quod Siculus

civi Romano civis Romanus datur, & paulo
ferius, Quod civis cum civi ageret. Sic dicunt

indices veteres habere, sed fuisse quorundam im-
puris corruptos: nunc in correctissimis civi-

bus, invenio. **ANGVIS**, avis, unguis apud
Horatium, sed in extremo versu, ubi etiam ang-

uis, ave, ungue, locum habent, invenies. **POSTI**
apud Ovidium etiam in extremo versu 5. Me-

in **CLASSI** apud Virg. 8.
Advectum Aeneam classi, victosque pe-

nateis Inferre.
VICTRIX quo jure habet victricia, eodem

bet victrici. Lucan. 1.
In sua victrici conversum viscera dextra.

Ultrici etiam dicitur, quia habet ultricia.
CÆTERA Trix syllaba finita non videntur

lativo casu, i, terminari. **SUBSTANTIVA**
is

Terent. Eunuch.

in medium huc agmen cum vecti Dorax.

FINI crebrum est apud Gellium l. 13. c. 19. &

1. c. 3. & l. 7. c. 3. MUGILI si modo titulus

ipsum habenda est fides, nam est apud Plini-

um l. 9. c. 17. à Nominativo Mugilis, FUSTI-

on placet, quia nec liber Taciti signatur, nec A-

uleius inter idoneos testes numeratur. NEPTI,

Grammaticis numeratur sine testimonio. CI-

I, probat Priscianus ex 4. Verr. Quod Siculus

civi Romano civis Romanus datur, & paulo

ferius, Quod civis cum civi ageret. Sic dicit

dices veteres habere, sed fuisse quorundam im-

petia corruptos: nunc in correctissimis cive-

re, invenio. ANGVIS, avis, unguis apud

oratum, sed in extremo versu, ubi etiam ang-

ave, ungue, locum habent, invenies. POSTE-

ud Ovidium etiam in extremo versu 5. Me-

CLASSI apud Virg. 8.

Advectum Aeneam classi, victosque pe-

nateis Inferre.

VICTRIX quo jure habet victricia, eodem

bet victrici. Lucan. 1.

In sua victrici conversum viscera dextra.

Ultrici etiam dicitur, quia habet ultricia.

CÆTERA Trix syllaba finita non videntur

lativo casu, i, terminari. SUBSTANTIVA

is syllaba finita, quæ adjectivis sunt similia, i. fa-
ciunt. Cic. ad Att. 12. Scriptum est in tuo an-
nali Idem in Brut. Ennius in nono annali B.
FENNI.

Virg. 2. Aneid.

Ipse inter primos correpta dura bipennibus
Limina perumpit.

Sueton. in Tyb. c. 72. Triremi usque ad prope Hercule à Q.
ximos Naumachia horros subvertus est. Cic. Quidam existimant
Verr. Egreditur Centuripina quadremi Cleonum, atque ita
menes è portu. Item 6. Certos homines in qui bellorum nomi-
queremi misisse, qui eos dentes reportarent. Idem pro Plane.
dem 1. de Orat: Ita si de re militare dicendum
huic erit Sulpitio, quæret à C. Mario affinis
fro. Item ad Q. Frat: lib. 3. ô di quam ineptum
quam se ipse amans sine rivali. Idem 2. de
rat. Mo pro meo sodali, qui mihi in liberum
co more majorum esse deberet, &c. Plin. l. 2.
Priscum sodale dixit, Quid enim aut illo fidele
amico, aut sodale jucundius? Plin. lib. 7. c. 4.
Que producta fuerat tyrocinio à M. Pomponio
Edili plebis. Lucanus tamen à Natalis Na-
le dixit lib. 7.

— gentes Mars ille futuras

Obruert, & populos, avi venientis in orbe
Erepto natale feret.

Et Caesar 2. bell. Civil. appulsæque ad proximi-
dictus trireme constrata & in litore relicta, &c.

Virg. 1. Aneid.

... lev

— levat ipse tu
Et vastas aper

Ipse tridente
PROPRIA

trivis similia, e.
Fundatio, Non

dem pro Plane.
ornamenta esse.

Cum Iovenal

Plinius l. 9. c.

malium non solu

ecor voluere, oc

terauit, item eni

in Martie

Secutus deade

gladiatores don

H

Spectatum

queris

Mecenas,

re lud

Porru Flaccu

is syllaba finita, quæ adjectivis sunt similia, i. f. *ciunt*. Cic. ad Att. 12. Scriptum est in tuo a-
nali Idem in Brut. Ennius in nono annali B.
FENNI.

Virg. 2. *Aneid.*

Ipse inter primos correpta dura bipennis
Limina perterritus

Sueton. in Tyb. c. 72. Trirēmiusque ad pr-
ximos Naumachia hostes subvertit. Cic. Quidam existit
Verr. Egreditur Centuripina quadriga Cle-
menes è portu. Item 6. Certos homines in qui-
queremisse, qui eos denies reportarent. Item pro Plane-
demi. de Orat: Itasi de re militari dicendum
huic erit Sulpicio, quæret à C. Mario affari n-
fro. Item ad Q. Fratr. lib. 3. o di quam inepen-
quàm se ipse amans sine rivali. Idem 2. de
rat. Mopro meo sodali, qui mihi in liberum
co more majorum esse deberet, &c. Plin. l. 2. acor volucre, ac
Priscum sodale dixit, Quid enim aut illo fidele
amico, aut sodale jucundius? Plin. lib. 7. c. 4.
Quæ producta fuerat tyrocinio à M. Pompon-
Edili plebis. Lucanus tamen à Natalis Na-
le dixit lib. 7.

-- gentes Mars ille futuras
Obruat, & populos, avi venientis in orbe
Erepto natale feret.
& Caesar 2. bell. Civil. appulsaque ad proximi-
lucius trirēme constrata & in litore relicta, &c.

Virg. 1. *Aneid.*

levat ipse tu
Et vastas aper-

Ipse tidente
PROPRIA

firis similia, e.
Fundant, Non

me hercule à L
um, atque ita

bellarum nomi-
nem pro Plane-

maumenia esse.
Cum Iuvenal

Plinius l. 9. c.
matum non solu-

acior volucre, ac
serous, & men-

En l. 1. c. 1.
Secutus begab-

gladiatores don-

Spectatum
queris

Mecenas,
re lud-

Porcius Flaccu-

levat ipse tridenti,

Et vastas aperit Syrtels.

Ovid. 1. Metam.

Ipse tridente suo terram percussit, &c.

PROPRIA, cujuscumque sint positionis, adjectivis similia, e, litera terminantur. Cic. pro

undantio, Non modo hoc à Julio Annale, sed vix
ne hercule à Q. Mutone factum probari potest.

Quidam existimavit Annale hic esse appellatum, atque ita hoc exemplo probat annalis appellativum nomen facere Ablativo annale.

Item pro Plaut. Confiteor summa in Lateranense monumenta esse.

Marziale.

(tentas

Cum Juvenale meo quid me committere

Plinius l. 9. c. 7. Velocissimum omnium animalium non solum marinorum, est Delphinus,

et yor volucres, et yor telo. RYDIS, Metellus

et yor stemen in obodnē propausstentij by-

Ein Ruffe hat welcher die wolacubten

echter begabt wurden/ virga qua emeriti

adiatores donabantur.

Horatius. Epist.

Spectatum satis, & donatum jam rude
queris

Mecænas, iterum antiquo me includere ludo.

Ferrus Flaccus, qui ab Augusto sestertia centena

levat ipse tridenti,
Et vastas aperit Syrtis.

Ovid. 1. Metam.

Ipsa tridente suo terram percussit, &c.

PROPRIA, cuiusque sint positionis, adje-

ctis similia, e, litera terminantur. Cic. pro
Fundanio, Non modo hoc à Julio Annale, sed vi-

ne hercule à Q. Mucrone factum probari potest.
Quidam existimavit Annale hic esse appellati-

um, atque ita hoc exemplo probat annalis ap-
pellativum nomen facere Ablativo annale. I-

tem pro Planc. Confiteor summa in Latranense
ma menta esse.

Martialis.

(tentas

Cum Iuvenale meo quid me committere

Plinius l. 9. c. 7. Velocissimum omnium ani-

malium non solum marinarum, est Delphinus,

et volucrum, et corvelo. **RJDIS**, Metla/

et auz ihermen iherobodne propausiendi bys

Ein Rurhe mit welcher die wolacubten

echter begabt wurden/ virga qua emeriti

adiatores donabantur.

Horatius 1. Epist.

Spectatam satis, & donatum iam rude
queris

Meccenas, iterum antiquo me include-
re ludo.

Ferrus Flaccus, qui ab Augusto sesteria cem-

rena

tena in annum accepit, ut ejus nepotes doceret, ajebat, ut Carisius lib. 1. docet, nomina litera N, & S, finita, casu ablativo e, litera terminari. Invenies tamen nonnulla, i, litera finita. Cicero 3. de Orat. Ex ingenti quodam Oratorem immensoq; campo in exiguum sanè gyrum compellit. Liv. 4. ab Urb. Pro ingenti itaq; victoria id fuit plebi. Idem 5. Hi Consules magnos fecere ludos, quos M. Furius Dictator voveat Vespent bello. Caesar l. 3. bell. Civil. Qui cum essent, e continenti visi. Continenti etiam apud alios auctores per i, sapissimè leges. Cic. pro Muran. Itaque non ex sermone hominum recenti; sed ex annalium vetustate eruenda est memoria nobilitatis tue. Sape Cicero hoc modo loquitur, recenti memoria, recenti negotio; recenti invidia. Idem 2. de Orat. In quibus potest inflammari animus iudicis acris & vehementi quadam incitatione. Gellius libro septimo capite tertio, Fui homo ingenio eleganti. Author ad Heren. lib. Imitatio est qua impellimur cum diligenti ratione, ut aliquorum similes in dicendo esse velimus.

PARTICIPIA ut authorum usus, & Servius in Donatum docet, e, litera finiuntur: legunt etiam per i, maximè cum sunt nomina. Cicero pro Archia, Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, &c. Idem ad Attic. lib. Interea quidem cum Musis nos delectabimur. nimo a quo, imò verò etiam gaudenti & libenter a comparati.

Con

and Ciceronem, in e, literam terminari. Cicero pro Cecin. Porro res. Ibidem commodiore iuratur: Leviorerariu exit. Caudicia ad alipugnauerunt. quoque licet mimen, &c. Hmo iunguntur: q ad prohibent. P auntur, intenie. septimo.

Casu

Nominativus
Sermones

Gent

Genitivus
labam exi

tum, majorum.

tera comparati

tena in annum accepit, ut ejus nepotes doceret.
 ajebat, ut Carisius lib. 1. docet, nomina litera
 N. & S. finita, casu ablativo e, litera terminari.
 Invenies tamen nonnulla, i, litera finita. Cice-
 ro 3. de Orat. Ex ingenti quodam Oratorem im-
 mensq. campo in exiguum sanè gyrum compelli-
 it. Liv. 4. ab Urb. Pro ingenti itaq. victoria i-
 fuit plebi. Idem 5. Hi Consules magnos fecere
 ludos, quos M. Furius Dictator voveat Vejent
 bello. Caesar l. 3. bell. Civil. Qui cum essent es
 continenti visi. Continenti etiam apud alio.
 auctores per i, sepius leges. Cic. pro Muran.
 Itaque non ex sermone hominum recenti, sed ex
 annuum vetustate eruenda est memoria nobi-
 litatis tuae. Sape Cicero hoc modo loquitur, re-
 centi memoria, recenti negotio, recenti invidia.
 Idem 2. de Orat. In quibus potest inflammari a-
 nimus judicis acris & vehementi quadam incita-
 tione. Gellius libro septimo capite tertio, Fui
 homo ingenio eleganti. Author ad Heren. lib.
 Imitatio est qua impellimur cum diligenti rati-
 one, ut aliquorum similes in dicendo esse velimus.

PARTICIPIA ut authorum usus, & Servius
 in Donatum docet, e, litera finiuntur: leguntur
 etiam per i, maxime cum sunt nomina. Cice-
 ro pro Archia, Ego multos homines excellenti an-
 mo ac virtute fuisse, &c. Idem ad Attic. lib.
 Interea quidem cum Musis nos delectabimus.
 nimo aquo, imò verò etiam gaudenti & libenti

Con

apud Ciceronem
 in e, literam e.
 pro Cecin. Por-
 re. Ibidem
 commodiore ju-
 rat: Levior
 rariu exit.
 ducia ad aliu
 pugnavit.
 quoque licet
 tamen, &c. H
 no junguntur
 id prohiberi.
 auctor, invenie
 sepius.

Casu

Nominativ
Sermones

Geni

GEnitivus
labam exi

tum, majorum

sera comparati

COMPARATIVORUM Ablativus passim apud Ciceronem, Quintilianum aliosq; auctores in e, literam exit cum substantivis omnis generis. pro Cecin. Potuisti enim leviori actione confluere. Ibidem Potuisti ad tuum jus faciliore & commodiore judicio pervenire. Idem 2. de Orat. Leviori quodam sono usus est. In i, verò rarius exit. Caesar 2. de bell. Civil. Majori cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnarunt. Quintil. proam l. 12. Quare nunc quoque licet majori quam unquam mole premar tamen, &c. Hac, ut vides cum genere feminino junguntur: quod obiter notabis, sunt enim quæ id prohibent. POETÆ ablativo i, finito sæpius utuntur, invenies exempla apud Priscianum libro septimo.

Casus multitudinis.

Nominativus pluralis exit in Es, ut Sermones, Delphines, Troës.

Genitivus Pluralis.

Genitivus multitudinis in Vm, syllabam exit, ut juvenum, canum, va-
um, majorum, minorum: eodem modo cætera comparativa.

COMPARATIVORUM Ablativus passim apud Ciceronem, Quintilianum aliosq; auctores in e, literam exit cum substantivis omnis generis. pro Cecin. Potuisti enim leviori actione confluere. Ibidem Potuisti ad tuum jus faciliore & commodiore judicio pervenire. Idem 2. de Orat: Leviori quodam sono usus est. IN i, verò rarius exit. Caesar 2. de bell. Civil. Majori cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnarunt. Quintil. proem l. 12. Quare nunc quoque licet majori quam unquam mole premarum, &c. Hac, ut vides cum genere feminino junguntur: quod obiter notabis, sunt enim quæ id prohibent. РОЕТѦ ablativo i, finito sæpius utuntur, invenies exempla apud Priscianum libro septimo.

Casus multitudinis.

Nominativus pluralis exit in Es, ut Sermones, Delphines, Troës.

Genitivus Pluralis.

Genitivus multitudinis in Vm, syllabam exit, ut juvenum, canum, vatum, majorum, minorum: eodem modo cetera comparativa.

EXCEPTIO.

IN Ium, exeunt quæcunque literis
Ns, finiuntur, ut serpentium, præsen-
tium.

ITEM, s, litera terminata, quæ Ge-
nitivo non crescunt, ut Collis, collium
Wissel/ Hübel/ Alades, cladium, Pos-
tázka mnohych / neb welkasskoda / Ein
Schlacht oder grosser Schaden: Et quo-
rum Ablativus in i, aut e, vel i, exit, ut
Diocesum, Syrtium, animalium, plurium,
navium, felicium.

Quibus adde Samnitium, Lintrium,
Cohortium, Virium, Ventrium, For-
nacium.

AD HAEC monosyllaba, quæ in
duas Consonantes exeunt, ut Trabs,
Br. moos / neb Trám / Ein Walden / seps,
Plot / Obrada / Ein Jaun / Pars, Eßast-
ka / straná / Ein theil / Arx, Stad na wichu /
ein Schloß / Merx, Kaupé / Wahr; tri-
bium, sepium, partium, arcium, &c.

Quibus accedunt As, assis, glis, lis,
Práionü rozepce / Zand / haber / mus, nix
Snih / Schnee / nox, Noc / Nacht / Os
Kost

De

Kost / Bein /
lo / Kachen /
Aus usurpa

HINC

Parens,

Mutter / D

Schuch / Dn

Pamatugle

Supplex, P

bietend / Ve

Lynx, & alia

um, quæ pro

rum omnian

dio docebit.

Gen

Genitivus

on, paro, ma

hærescon.

Da

Dativus in

EXCEPTIO.

IN Ium, exeunt quæcunque literis
Ns, finiuntur, ut serpentium, præsen-
tium.

ITEM, s, litera terminata, quæ Ge-
nitivo non crescunt, ut Collis, collium
Wiss / Hübel / Alades, cladium, Pos-
tāzta mnohpych / neb welikasskoda / Ein
Schlacht oder grosser Schaden: Et quo-
rum Ablativus in i, aut e, vel i, exit, ut
Diæcesum, Syrtium, animalium, plurium,
navium, felicium.

Quibus adde Samnitium, Linerium,
Cohortium, Vtrium, Ventrium, For-
nacium.

AD HAEC monosyllaba, quæ in
duas Consonantes exeunt, ut Trabs,
Bräno / neb Träm / Ein Walden / seps,
Plot / Obrada / Ein Zaun / Pars, Tzast-
ka / straná / Ein theil / arx, Drah na wichu /
ein Schloß / Merx, Kaupé / Wahr; tra-
hium, sepium, partium, arcium, &c.

Quibus accedunt As, assis, glis, lis
Práonü roxépté / Zand / haber / mus, nix
Enly / Schnee / nox, Noe / Nacht / Os
Kost

De
Kost / Bein /
lo / Kachn /
Aus ulurpa

HINC

Parents,
Mutter / I
Schuch / D
Pamotug /
Supplex, P
bietendi / V
Lynx, & alia
um, quæ pre
rum omnian
dio docebit.

Gen
Genitivus
on, paro, ma
hrescon.

Da

Activus in
Kost

Rost/Bein/ fauces, fancium, Poſtſtade
lo/Rachen/ & ſi qua alia ſunt à viris do-
ctis uſurpata.

HINC RURSUS EXCI- piuntur.

Parens, Rodic/ Eltern/ Vatter und
Mutter/ Degener, Inops. Demozny/
Ehudy/ Unvermöglich/ Aim/ Memor,
Pamatugich/ Paméllwch/ Ingedenck/
Supplex, Polorné Proſach/ Demütig
bletendt/ Verus, Starb/ Alt/ Vber,
Lynx, & alia quorum Genitivus exit in
um, quæ progrediente tempore re-
rum omnium magiſter uſus ſine ſaſti-
dio docebit.

Genitivus Græcus.

Genitivus Græcus exit in ω, hoc eſt
on, paro, magnum, ut Epigrammaton,
areſcon.

Dativus Pluralis.

Dativus in Ibus, exit, ut ſermonibus,
K ij Bos

Ross/Brin/ fauces, faucium, Poz/ rade
lo/ Kachen/ & si qua alia sunt à viris do-
ctis usurpata.

HINC RURSUS EXCI-
piuntur.

Parens, Rodić / Eltern / Vater und
 Mutter / Degener, Inops . Nemožny /
 Thuch / Unvermöglich / Arm / Memor,
 Pamasuglych / Parréclim / Ingedenck /
 Supplex, Pokorné Prošach / Dmútity
 bittend / Verus, Starý / Alt / Vber,
 Lynx, & alia quorum Genitivus exit in
 um, quæ progrediente tempore te re-
 rum omnium magister usus sine fasti-
 dio docebit.

Genitivus Graecus.

Genitivus Græcusexit in *ov*, hoc est
on, paro, magnum, ut Epigrammaton,
marceson.

Dativus Pluralis.

Activus in l'bus, exit, ac sermonibus,

Bos tamen bobus, aut bubus facit.

Græca à neutris in a, in is, syllabam frequentius exeunt, ut peripetasmatis, emblematis, poëmatibus, & poëmatibus, diplomatis, diplomatibus.

Accusativus Pluralis.

Accusativus multitudinis in es, syllabam exit ut Sermones: exit & in is, veleis, cum Genitivus certorum nominum, desinit in iam, ut omnis, urbis, vel omneis, urbeis, uter alteris præferendus judicabunt aures.

Casus plurales nominandi, accusandi, & vocandi neutri generis in a, desinunt, si Ablativus in e, tantum exit, ut *Tempora*: Sin verò i, aut e, vel i, terminetur, tunc in ia, desinent, ut *Veatigalia, ingentia*.

Præter Comparativa, *Vetus*, *Plus*, que in a, exeunt, *majora*, *vetera*, *plura*, *Aplustre*, *Oydoba* na *worhu* *zēzla* *forābo* *worhu* / *Grosse* *und* *köfliche* *Schiffzierung*, *aplustria* & *aplustra* facit.

Græcu

Græc
Accusativus
Delphinus.

Orpheu

PRÆCIP
Confortum
capio etiam in
ex caput compo
xiu nisi inimi
exemplu confon
præcipia.

GENITIVO

rim Flaccus teste
ab Urb. Pluc elat
runt. Diacessi,
ti, inde diacessu
sem sape dare tal
magistros scriptu
sum. Idem App
ene omnium illar
Liv. 7 ab Urb
pervenit: ubi fi
Idem i. bell. Pur
est lintriumq,
obortium duod
Salust. Jugurth.

Bos tamen bobus, aut bubus facit.

Græca à neutris in a, in is, syllabam frequentius exeunt, ut peripetasmatis, emblematis, poematis, & poematibus, diplomatis, diplomatibus.

Accusativus Pluralis.

Accusativus multitudinis in es, syllabam exit ut Sermones: exit & in is, vel eis, cum Genitivus certorum nominum, desinit in iam, ut omnis, urbis, vel omneis, urbeis, uter alteri sit preferendus judicabunt aures.

Casus plurales nominandi, accusandi, & vocandi neutri generis in a, desinunt, si Ablativus in e, tantum exit, ut Tempora: Sin verò i, aut e, vel i, terminetur, tunc in ia, desinent, ut vestigia, ingentia.

Præter Comparativa, Vetus, Plus, que in a, exeunt, majora, vetera, plura. Aplustre, Dydo, na wrochu żęła forádo. wrocho / Große ond köstliche Schiffzierung, oplustria & aplustria facit.

Græcu

Græcu
Accusativus
Delphinas.

Orpheu

PRÆCIP
Confortum
capio etiam m
ex caput comp
xium nisi immi
exemplu confir
præcipia.

GENITIVO

rius Flaccus teste
ab Urb. Pluc cla
runt. Diacepsi,
ti, unde diacepsi
sem sape dare tal
magistros scrips
sum. Item App
ene omnium illar
Liv. 7 ab Urb
pervenit: ubi si
Idem i. belli. Pu
est lintrium, &
sobortium duod
Salust. Jugurth.

Græcus Accusativus.

Accusativus Græcus in as, desinit, ut
Delphinas, Troas, crateras.

Virg. Eclog. 8.

Orpheus in sylvis, inter Delphinas Ari-
on.

PRÆCIPIVNT Grammatici dicendum esse
Consortium, exortum: item compositum ex verbo
capio etiam in um exire, ut participium: quæ verò
ex caput componuntur in tum, ut anceps, ancipi-
tium nisi immutuantur, ut ancipitum sed nullis id
exemplis confirmant. Nihil sine idoneis testibus
præcipias.

GENITIVO multitudinis Panum dixit Ver-
rius Flaccus teste Carisio eodem libro: Livius 2.
ab Urb. Plus cladium, quam intulerant, accepe-
runt. Diæcessi, Syrtis Græca sunt, à diæcessi, Syr-
ti, inde diæcesum. Cic. ad Att. lib. 5. Tu au-
tem sepe dare tabellarijs publicanorum poteris per
magistros scriptura, & porrus nostrarum diæce-
sium. Idem Appio Pulchro libro tertio famil. Ue-
ne omnium illarum diæcesium &c. SAMNITIUM.
Liv. 7 ab Urb. Usq; ad nos centenos Samnitium
pervenit: ubi frequentissimus est hic Genitivus.
Idem 1. bell. Pun. Itaq; ingens coacta vis navium
est lintriumq; &c. Cesar 6. bell. Gall. Præsidium
cohortium duodecim pontis tuendi causa ponit.
Julus. Jugurth. Magna vis urinum effecta est.

Græcus Accusativus.

Accusativus Græcus in as, desinit, ut
Delphinas, Troas, crateras.

Virg. Eclog. 8.

Orpheus in sylvis, inter Delphinas Ari-
 on.

PRÆCIPIVNT Grammatici dicendum esse
 Consortum, exortum: item composita ex verbo
 capio etiam in um exire, ut participium: quæ verò
 ex caput componuntur in ium, ut anceps, ancipi-
 tium nisi imminuantur, ut ancipitum sed nullis id
 exemplis confirmant. Nihil sine idoneis testibus
 præcipias.

GENITIVO multitudinis Panum dixit Ver-
 rius Flaccus teste Carisio eodem libro: Livius 2.
 ab Urb. Plus cladum, quam intulerant, accepe-
 runt. Diæcesti, Syrtis Græca sunt, à diæcesti, Syr-
 ti, inde diæcesium. Cis. ad Art. lib. 5. Tu au-
 tem sepe dare tabellarijs publicanorum poteris per
 magistros scriptura, & portus nostrarum diæce-
 sium. Idem Appio Pulchro libro tertio famil. Ue-
 ne omnium illarum diæcesium &c. **SAMNITIUM**
 Liv. 7. ab Urb. usq; ad nos centenos Samnitium
 pervenit: ubi frequentissimus est hic Genitivus.
 Idem i. bell. Pun. Itaq; ingens coacta vis navium
 & lincriumq; &c. Caesar 6. bell. Gall. Præsidium
 cohortium duodecim pontis tuendi causa pontis-
 salus. Jugurth. Magna vis usrium effecta est.

Plin. lib. 9. cap. 50. *Pisces attritu ventrium* &c. *PENATIUM*, Liv. lib. 5. dec. 5. *Aedes deorum penatium in Velia de caelo tacta erit.* Sic Cicero frequenter. *CARNIUM* à præceptione non recedit, nam & carnis *Nominativo* dicitur apud Liv. sicut & *Penatis* apud præfios, Vide Præfianam libro 6. §. 7.

QUÆDAM modo in ium, modo in um, exire solent, ut paludium, paludum: fornacium, fornacum Colamel libro tertio cap. 9. Ex limo concreatrum paludium emergere. Mela lib. 3. cap. 3. paludum Si fia, & Mellisagum maxima. Plinius lib. 3. c. 6. Adulteratur fornacium balnearumque fuligine. Idem tamen lib. 35. c. 14. initio capituli fornacium dixit. Idem Plinius Volucrum solet dicere. lib. 10. cap. 11. Volucrum prima distinctio. Ibidem c. 61. Volucrum animal parit vesperilio tantum. Varro lib. 1. cap. 38. Stercus optimum, scribit Cassius volucarium. præter palustrium ac natium. MURIUM, Plin lib. 10. cap. 65. Super cuncta est murium fetus. Ibidem murium agrestium & lib. 8. cap. 27. murium venatu. Infimus libro 15. initio. Qui propter ranarum murumque multitudinem relicto patria solo, sedes quærebant. Dotium, cotium, vadium, & alia nonnulla reliquimus aliis investiganda, veterumque exemplis confirmanda. PARENS, nomen generis communis excepimus, propterea quod nemo hodie parentum dicit. Præfianus dici etiam pa-

rentium proban
præfectos sine
suorum, hospiti
ramque, rapisti
plurali parentis
Nonnulli, quod
gilum dicendum
plum. Plin.
redditus, &c.

CELSUS

dativos Græcor
avis in um, per
in lib. de Signis
admodum te ex
dem, Scaphia cu
ren in tot poema
3. Off. quod in po
Suar, in Tito cap.
dissonus, Latine
in fingendis poem
gust. cap. 50, in
lis signandis in i

NON omni

exit in ium, de
sed ut Præf. doce
similem nomin
Ades / Dulcis,
Lod / Sciffi
qua pluraliter ta

ren-

Plin. lib. 9. cap. 50. *Pisces attritu ventrium* &c. *PENATIUM*, Liv. lib. 5. dec. 5. *Ædes deorum penatium in Velia de cælo tacta erit.* Sic Cicero frequenter. *CARNIUM* à præceptione non recedit, nam & carnis Nominativo dicitur apud Liv. sicut & Penatis apud præcios, Vide Priscianum libro 6. & 7.

QUÆDAM modo in ium, modo in um, exit res solens, ut paludium, paludum: fornacium, fornacum Calamel libro tertio cap. 9. Ex limo concretarum paludium emergere. Mela lib. 3. cap. 3. paludum & fia, & Melsiagum maxime. Plinius lib. 3. c. 6. Adulteratur fornacium balnearumque fuligine. Idem tamen lib. 35. c. 14. initio capituli fornacium dixit. Idem Plinius Volucrum solet dicere. lib. 10. cap. 11. Volucrum prima distinctio. Ibidem c. 61. Volucrum animal parit vesperilio tantum. Varro lib. 1. cap. 38. Stercus optimum, scribit Cassius volucrum præter palustrium ac natium. MURIUM, Plin lib. 10. cap. 65. Super cuncta est murium fatus. Ibidem murium agrestium & lib. 8. cap. 27. murium venatu. Infimus libro 15 initio. Qui propter ranarum murumque multitudinem reliquo patria solo, sedes querebant. Dotium, cotium, radium, & alia nonnulla reliquimus aliis investiganda, veterumque exemplis confirmanda. PARENS, nomen generis communis excepimus, propterea quod nemo hominū parentum dicit. Priscianus dicit etiam parentem.

venitum probam
præfectos sine
suorum, hospiti
ramque rapuit
pluraliter parenti
Nonnulli, quod
gillum dicendum
plum. Plin.
redditus, &c.

CELSUS

dactylos Græcorum
ævi in um, per
in lib. de Signis
admodum se ex
dem, Scaphia c
ven. in tot poem
3. Off. quod in p
Suet. in Tito cap.
dissimus, Latine
in fingendis poem
gust. cap. 50, in
his signandis inat

NON omni

exit in ium, Ac
sed ut Prisc. doce
similem nomin
Alles/ Dulcis,
Lod / Sciffi
que pluraliter ra

rentium probant ex Ciceron. 7. Verr. Navium
praefectos sine ulla causa de complexu parentum
suorum, hospitumq; tuorum ad mortem crucia-
tumq; rapuisti Item quod faciat Accusativo
plurali parentis per i. Idem sentit Diomedes.
Nonnulli, quod verisimilius est, praecipiant strig-
ilum dicendum esse, sed nullum succurrat exem-
plum. Plin. lib. 8. cap. 38. Lynceum humor ita
redditus, &c.

CELsius, ut ait Priscianus l. 7. arbitratu
dativos Gracos, is, syllaba finitos, esse à nomina-
tivis in um, peripetasmatum, emblematum Cic.
in lib. de Signis, Nunc de peripetasmatis quem-
admodum te expedias non habes. Idem in co-
dem, Scaphia cum emblematis. Author ad Ho-
ren. in tot poematibus & orationibus sparsas. Cic.
3. Off. quod in poematibus & picturis usu venit.
Juven. in Tit. cap. 3. Armorum & equitandi peri-
ssimus, Latina Graecaq; lingua vel in orando, vel
in fingendis poematibus promptus. Idem in Au-
rust. cap. 50, in diplomatibus, libellisq; & episto-
lis signandis in initio sphinge usus est

NON omnium quorum Genitivus pluralis
xit in ium, Accusativus pluralis desinit in is,
d ut Prisc. docet lib. 7. quae genitivum habent
mitem nominativo ut Omnis, Wesseck/
Wes/ Dulcis, Sfladsh/ Süß Navis,
od / Schiff/ Turris, Wêje/ Thurn: &
quae pluraliter tantum declinantur, ut Ma-

rentium probant ex Ciceron. 7. Verr. Navium
 praefectos sine ulla causa de complexu parentium
 suorum, hospitumq; tuorum ad mortem crucia-
 tumq; rapuisti. Item quod faciat Accusativo
 pluralis parentis per i. Idem sentit Diomedes.
 Nonnulli, quod verisimilius est, praecipiant strig-
 ilum dicendum esse, sed nullum succurrat exem-
 plum. Plin. lib. 8. cap. 38. Lyncum humor ita
 redditus, &c.

CELSUS, ut ait Priscianus l. 7. arbitratu
 dativos Gracos, is, syllaba finitos, esse à nomina-
 tivis in um, peripetasmatum, emblematum Cic.
 in lib. de Signis, Nunc de peripetasmatis quem-
 admodum te expedias non habes. Idem in eo-
 dem, Scaphia cum emblematis. Author ad Ho-
 ren. in tot poematibus & omissionibus sparsas. Cic.
 7. Off. quod in poematibus & picturis usu venit.
 Suet. in Tito cap. 3. Armorum & equitandi peri-
 pectismus, Latine Graecaq; lingua vel in orando, vel
 in fingendis poematibus promptus. Idem in Au-
 gust. cap. 50, in diplomatibus, libellisq; & episto-
 lis signandis initio sphinge usus est.

NON omnium quorum Genitivus pluralis
 xit in ium, Accusativus pluralis desinit in is,
 ad ut Prisc. docet lib. 7. quae genitivum habent
 milem nominativo ut Omnis, Wsseck/
 Wess/ Dulcis, Sklaock/ Süss Navis,
 Wod / Schiff/ Turris, Wêze/ Schurn: &
 quae pluraliter tantum declinantur, ut Ma-

nes manium, Pefelnj duchowé / neb duffe
mitwýð / die Seelen der Verstorbenen /
tres, trium: Item, Er, syllaba finita, quo-
rum Ablativus exit ini, Acer, Mofif /
Scharff / Saluber, Spafpredlnj neb zora-
wý / Gefundt / Heilsam / Imber, Priwal /
Plafregen / December: praterea, qua in
NS, RS, definunt, ut Fons, Ingens, Prés-
wellf / Sehr groß / Pars, Urbs, Weflo /
Stadt: alia verò rarò accusandi casu plu-
rali inis, vel eis, exeunt. Legimus & pluris,
compluris, litis. Meminit etiam Varro 2. de A-
nalog. hujus accusativi. In accusandi casu (in-
quit) hos montes, fontes, & hos montis, fontis.
SARDIS, semper per i, scribitur, nominandi,
accusandi & vocandi casibus per i, vel ei, scribi
possunt, nam apud Gracos per Diphthongum
in, scribuntur.

Capito contendit pluri non plura dicendum
apud Gellium lib. 5. cap. 21. unde apud Teren-
tium Porm. Compluria more veterum legitur
& apud Ciceronem in Protagom, Confirmandi ge-
nera compluria.

Silius lib. 10.

Et transtra & mali laceroque aplustria
bello. Cic. in Anato.

Navibus assumptis fluitantia quærere aplustra

QUAR.

QVAN

E
q
in
E
E

In altes De
is, dicebant:
hic calostern
multi, unde
jus anvis causa
nihilumulti.

DATIVVS
anui. priscis se
ande Virgil.
Cytherea.

DATIVV
xit, ut sensibu

ARCVS,

nes manium, Pefelnj duchowé / neb duffe
mitwßh / die Seelen der Verstorbenen /
tres, trium: Item, Er. syllaba finita, quo-
rum ablativus exit ini, acer, Mostiß /
Scharff / Saluber, Spaspedlnß neb ppeas
wß / Gesundt / Heilsam / Imber, Prjwal /
Platregen / December: praterca, qua in
NS, RS, desinunt, ut Fons, Ingens, Pres
welliß / Sehr groß / Pars, Urbs, Wißlo /
Stadt: alia verò raro accusandi casu plu-
rali in is, vel eis, exeunt. Legimus & pluris
compluris, liris. Meminit etiam Varro 2. de A-
nalog. hujus accusativi. In accusandi casu (in-
quit) hos montes, fontes, & hos montis, fontis.
SARDIS, semper per i, scribitur, nominandi,
accusandi & vocandi casibus per i, vel ei, scribi
possunt, nam apud Græcos per Diphthongum
in, scribuntur.

Capito contendit pluria non plura dicendum
apud Gellium lib. 5. cap. 21. unde apud Tere-
ntium Porm. Compluria more veterum legitur
& apud Ciceronem in Protagora, Confirmandi ge-
nera compluria.

Silius lib. 10.

Et transtra & mali laceroque aplustria
bello. Cic. in Arato.

Navigibus assumptis fluitantia quærere aplustria

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QUAR.

QVARTA DECLI-

NATIO.

DENITIVVS singularis
quartæ declinationis, exit
in us, syllabam, ut Senatus,
Shromajdénij Kaddj / Der
Kath/ Anus, Stará Baba/
In altes Weib. Prisci Senatuis, an-
s, dicebant: apud quos etiam i, litera
ic casus terminabatur, ut ornati, tu-
ulti, upde Terent: more prisco, E-
as anuis causa, dixit, & Nihil ornati,
ihil tamulti.

DATIVVS in ui, exit: ut *Senatui*,
nui. priscis seculis etiam in u, exibat:
nde Virgil. j. Aneid. Parce metu
Cynthiaea.

DATIVVS multitudinis in ibus, e-
it, ut sensibus.

EXCEPTIO.

ARCUS, Lucissic Bogen / **ARRUS**,
K S Klaus

QUAR

QVARTA DECLI-
NATIO.

GENITIVVS singularis
quartæ declinationis, exit
in us, syllabam, ut Senatus,
Shromazdenti Kibdy / Der
Kath/ Anus, Stará Baba/
in altes Weib. Prisci Senatuis, aou-
s, dicebant: apud quos etiam i, litera
lic casus terminabatur, ut ornati, tu-
muli, unde Terent: more prisco, E-
as anuis causa, dixit, & Nihil ornati,
ihil tumuli.

DATIVVS in ui, exit: ut *Senatui*,
nui. priscis seculis etiam in u, exibat:
nde Virgil. j. Aneid. Parce meru
Cytherea.

DATIVVS multitudinis inibus, e-
it, ut sensibus.

EXCEPTIO.

ARCVS, Lucissie Bogen / Arcus.
K S Klaus

Klauborné / Spogentj andam / Olleder
 Lacus, Gezero / Ein See / Partus, Poda
 rod / Geburt / Specus, Tribus, in ubus
 exeunt. Lacubus, specubus, tribubus
 Portus, Morſto Primoz / Schiffende,
 inibus, & ubus, Quetibus à quero
 multo uſitatus eſt quàm quetibus.

PRISCIANUS hec quæ hic numeravimus tan-
 tum dicit exire in ubus. Diomedes quatuor
 poſuit, parubus, artubus, arcubus, tribubus
 Cicero protubus & portibus ſolet dicere. 3. Ver-
 quarum una eſt ea, quam dixi, inſula, quæ duo-
 bus protubus cincta, &c. Idem pro lege Man.
 Equidem exiſtimo in eiſmodi regione, atq; pro-
 vincia, quæ mari cincta, protibus diſtincta, &c.
 Caſar 3. bell. Civil. Hæc à cuſtodibus claſſi loca
 maximè vacabant, quod ſe longis partibus com-
 mittere non auderent.

ADDUNT recentiores acubus, ficubus, quer-
 cubus quæ nuſquam eſſe arbitror: Nec acubus, fi-
 cubus, quercibus, dixerim, ſed ficis tan-
 tum, ſive de arbore, ſive de fructu ſit ſermo:
 nam ficus, fici, ſecundæ declinationis, utrunque
 ſignificat. De verubus certant Grammatici, ſunt
 enim qui veribus per i, legendum cenſeant, apud
 Virgilium, ubicunq; verubus per u, lire-

Klaubowé / Spogenij andūw / Olleder, *legitur. Si v*
 Lacus, Gezero / Ein See / Partus, *Postea fuisse Prisc*
 rod / Geburt / Specus, Tribus, in ubus *frustra secant*
 exeunt. Lacubus, specubus, tribubus, *per i, literam leg*
 Pontus, Moïſſo Primoz / Schifflende, *apud reperitur.*
 inibus, & ubus, Quæstibus à quæro
 multo usitatus est quàm quæstibus.

PRISCIANUS hæc quæ hic numeravimus tan-
 tum dicit exire in ubus. Diomedes quatuor
 posuit, partubus, arcubus, arcubus, tribubus
 Cicero protubus & portibus solet dicere. 3. Ver-
 Quarum una est ea, quam dixi, insula, quæ duo-
 bus protubus cincta, &c. Idem pro lege Man.
 Equidem existimo in eiusmodi regione, atq; pro-
 vincia, quæ mari cincta, protibus distincta, &c.
 Caesar 3. bell. Civil. Hæc à custodibus clausæ loca
 maximè vacabant, quod se longis partibus com-
 mittere non auderent.

ADDUNT recentiores acubus, ficubus, quer-
 cubus quæ nusquam esse arbitror: Nec acubus, fi-
 cubus, quercibus, dixerim, sed ficis tan-
 tum sive de arbore, sive de fructu sit sermo.
 nam fici, fici, secundæ declinationis, utrunque
 significat. De verubus certant Grammatici, sunt
 enim qui veribus per i, legendum censeant, a-
 pud Virgilium, ubicunque verubus per u, lice-

--- mæltis la
 Idem 9. Stat. u
 tem tamen Thy
 -- quæstibus

no/ Ollides/ m legitur. Si verubus esset legendum nunquam
 Partus, Poa/ incuisset Priscianus Carisius libro 1. in illo, Pars
 us, in ubus, frustra secant veribusque tremencia figunt,
 tribubus, r 2, literam legis. Questibus, id est, querelis
 Schiffende/ pè reperitur.

Virg. 4. Georg.

--- mæstis latè loca questibus implet.
 dem 9. Stat. 11. Theb. Senec. Hercul. Orestes i-
 em tamen Thyest. initio Act. 2. dixit.

-- questibus vanis agis iras.

ficubus, quer-
 Nec acibus, si-
 sed ficis tan-
 uctū sit sermo:
 is, utrunque
 mmatizi, sunt
 censeant, a-
 per u, lice-
 ram

o/ Olleder/ m legitur. Si verubus esset legendum nunquam
 Partus, Por/ incuisset Priscianus Carisius libro 1. in illo, Pars
 us, in ubus/ a frustra secant veribusque trementia figunt,
 s, tribubus/ er i, literam legit. Quæstibus, id est, querelis
 Schiffende/ pè reperitur.

Virg. 4. Georg.

s à queron
 estubus. --- mœstis latè loca quæstibus implet.
 dem 9. Stat. 11. Theb. Senec. Hercul. Orestes
 em tamen Thyest. initio Aët. 2. dixit.

-- quæstibus vanis agis iras.

ficubus, quer-
 Nec acibus, fi-
 led sic tan-
 uctū sit sermo:
 is, utrunque
 mmatitici, sunt
 censeant, a-
 per u, lice-
 ram

Quin-

QVINTA DECLI- NATIO.

CASVS interrogandi, singu-
laris quintae declinationis in
Ei, literas diversas exit, ut di-
ci: apud Antiquos in Es, five E, e-
xibit.

Vnde Virgilius Georg. 1.

Libris die somnig, pares ubi feceris horat.

& Ovidius Metamor: 3.

Prima fide, vocisq, rata sentamina sumpsit.

Exijt & in duplex ij, Virgilius Aeneid. *Munera latitiamq, dij.*

CASVS interrogandi, dandi, sex-
tusque multitudinis: prater Rerum
rebus, Dierum, diebus inusitati sunt
Cicero non est aulus specierum, specie-
bus dicere.

EST apud Gellium libr. 9. cap. decimus
quartum de triplici hujus declinatione

Gem

QVINTA DECLI- NATIO.

QUINTA interrogandi, singu-
laris quintæ declinationis in-
terrogandi. Ei, literas diversas exit, ut di-
citur apud Antiquos in Es, Sive E, e-
xibit.

Vnde Virgilius Georg. 1.

Libris die somnig, pares ubi feceris horat.

& Ovidius Metamor: 3.

Prima fide, vocisq, rata sentamina sumpfit.

Exijt & in duplex ij, Virgilius Eneid.
Munera letitiarumq, dij.

CASVS interrogandi, dandi, se-
cusque multitudinis: præter Rerum
rebus, Dierum, diebus inusitati sunt.
Cicero non est auisus specierum, specie-
bus dicere.

EST apud Gellium libr. 9. cap. decimus
quartum de triplici hujus declinatione

Gem

Fenitro unde b
Ponit etiam
Equites vero ad
pro Sext. Roscia
causa domino con
tudine rerum s
dem capite libro
hujus specie di
Virgili, Libra
ut in libro id
ilij scripto Dies
periores, Mu
tum ab ipso Vir
Lucitq, Catonis
Marij exempla
vicij, progenij, a
res apud prisca
vernicij, proge
multo suavis est
Quintil. lib. 1.
qui Analogia pe
plurimum refer
redura sint,
vo singulari,
Quis dicat m

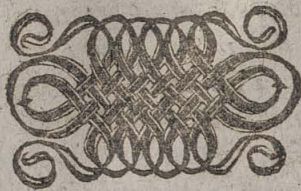
genitivo unde hac exempla sumus mutua-
 . Ponit etiam duo Ciceronis pro P. Sestio.
 Equites vero daturus illius dies poenas, &
 pro Sext. Roscio, Quorum nihil pernicij
 causa divino consilio, sed vi ipsa & magni-
 tudine rerum factum putamus. Caesar eo-
 dem capite libro 2. de Annal. Hujus die, &
 ejus specie dicendum putat. Prisc. in illo
 Virgilij, Libra dies, legit Dies. At Gellius
 in libro idiographo manuq; ipsius Vir-
 gilij scripto Dies esse. Item Gellius ait im-
 punitiores, Munera letitiamq; Dei legere,
 una ab ipso Virgilio Dy scriptum sit, ad-
 ducitq; Catonis, Lucilij, Pacuvij, Cn-
 atij exempla, in quibus famij, per-
 acij, progenij, acij, pro fariei, (nam fa-
 nes apud priscos quinta declinationis fuit)
 perniciiei, progeniei, aciei. Progenij certe
 multo suavius est quam progeniei. Unde
 Quintil. lib. 1. ubi contra eos disputat,
 in Analogia pertinaciter adherent, Nec
 plurimum refert, inquit, nulla hac, an-
 tradura sint. Nam quid progenies geni-
 tivo singulari, quid spes plurali faciet?
 Quasi dicat multo satius esse his casibus
 carere,

genitivo unde hac exempla sumus mutue-
 . Ponit etiam duo Ciceronis pro P. Sestio.
 Equites vero daturus illius dies pœnas, &
 pro Sext. Roscio, Quorum nihil pernicij
 causa divino consilio, sed vi ipsa & magni-
 tudine rerum factum putamus. Caesar eo-
 dem capite libro 2 de Annal. Hujus die, &
 ejus specie dicendum putat. Prisc. in illo
 Virgilij, Libra dies, legit Die. At Gellius
 in libro idiographo manuq; ipsius Vir-
 gilij scripto Dies esse. Item Gellius ait im-
 priores, Munera latitiarq; Dei legere,
 cum ab ipso Virgilio Dij scriptum sit, ad-
 ducitq; Catonis, Lucilij, Pacuvij, Cn.
 Martij exempla, in quibus famij, per-
 nicij, progenij, acij, pro famiei, (nam fa-
 mes apud priscos quinta declinationis fuit)
 pernicipi, progeniei, aciei. Progenij certe
 multò suavius est quam progeniei. Unde
 Quintil. lib. 1. ubi contra eos disputat,
 cui Analogia pertinaciter adhaerent, Nec
 plurimum refert, inquit, nulla hac, an-
 tecedura sint. Nam quid progenies geni-
 tivo singulari, quid spes plurali faciet?
 Quasi dicat multò satius esse his casibus
 carere,

carere, quàm Progeniei, aut Sperum, dicere. Cicero in Topicis maluit Formarum Formis dicere, quàm specierum, speciebus. In divisione, inquit, forma quas Greci εἶδεα; vocant: nostri, si qui hac sorte tractant, species appellant, non pessimè interdum, maxime quidem: sed inutiliter ad mutandos casus: quatinus in dicendo. Nolim enim, ne si Latine topen vocant quidem dici possit, specierum, & speciebus dicere, & sepe his casibus utendum est, ut Formis & formarum velim. Quum

autem utroque verbo idem significetur, commoditatem in dicendo non arbitror

negligendam.

SYN

DECI

SI

OMNIVM

interrogat

COELICO

sonidum, Tro

olarum, Ene

SE

LIBERVUM,

fabrum, deum

ummorum, &

T

CLADVUM,

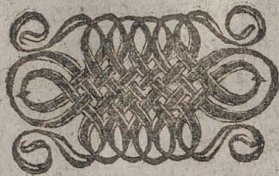
estum, agrestum

Macedum: p

eprium, cœli

entium, fure

carere, quàm Progeniei, aut Sperum, dī-
cere. Cicero in Topicis maluit Formarum
Formis dicere, quàm Specierum, speciebus.
In divisione, inquit, forma quas Greci
ἐἰδᾶς; vocant: nostri, si qui hac fortè tra-
ctant, species appellant, non pessimè id
quidem: sed inutiliter ad mutandos casus: ut
in dicendo. Nolim enim, ne si Latine open vocan-
tur, quidem dici possit, Specierum, & Speciebus
dicere, & saepe his casibus utendum est,
ut Formis & formarum velim. Quum
autem utroque verbo idem signifi-
cetur, commoditatem in di-
cendo non arbitror
negligen-
dam.

SYNCOPE.

*Sperum, dī.
Formarum
m, species
e quas Græci
ac fortē ira.
n pessimē id
tandus casu
e si Latini
& speciebu
pendum est.
s. Quum
n signifi
in di*

OMNIVM fermē declinationum
interrogandi casus multitudinis in-
terdum, maximē à Poëtis imminuon-
tur: quam imminutionem Græci Syn-
open vocant.

PRIMÆ.

COELICOLVM, *Æneadum, Au-
pnidum, Trojugenum, &c. pro cœli-
colarum, Æneadarum, &c.*

SECUNDÆ.

LIBERVM, nummum, festentium,
ibrum. deum, &c. pro liberorum,
nummorum, &c.

TERTIÆ.

CLADVM, Cædum, veprium, cœ-
lsum, agrestium, potentum, furentiū,
Macedum : pro Cladium, cædium,
vprum, cœlestium, agrestium, po-
ntium, furentium. Macedonum;
que

SYNCOPE.

OMNIVM ferme declinationum
interrogandi casus multitudinis in-
terdum, maxime à Poëtis imminuuntur: quam imminutionem Græci Syn-
open vocant.

PRIMÆ.

COELICOLVM, Æneadum, Au-
onidum, Trojugenum, &c. pro cœli-
olarum, Æneadarum, &c.

SECUNDÆ.

LIBERVM, nummum, festertium,
ibrum, deum, &c. pro liberorum,
nummorum, &c.

TERTIÆ.

CLADVM, Cædum, veprium, cœ-
lsum, agrestium, potentum, furentium,
lacedum: pro Cladium, cædium,
veprum, cœlestium, agrestium, po-
entium, furentium, Macedonum;
que

quæ, & alia ejusdem generis non facile
apud Oratores reperientur.

APPENDIX I.

GENITIVVS imminutus, à nomi-
nibus substantivis, As, syllaba finitis
usitatio est quàm plenus, ut civitatur
quàm civitatum.

APPENDIX II.

QVIDAM Genitivi tum pleni, tum
imminuti sunt usitati, etiam apud Ora-
tores, ut apium & apum: serpentium
& serpentum: Quiritium & Quiritum
Optimatum, & Optimatum: locuple-
tium & locupletum.

QUARTÆ.

CVRRVM, passum, pro currum
passuum.

PRIMÆ declinationis nomina quæ immi-
nuntur, aut sunt patronymica, ut Aeneade
Dardanides, Ausonides: aut composita ex verbis
ut Cælicola, Trojugena, Grajugena: exem-
plebra sunt apud Virgil. & alios poetas.

SECUNDÆ declinationis non solum substantia

iva imminutus
nim, sed etiam a
nimum, praeque
ut quimum, senum
tiam apud oratores
septemum, denum
pro mari soligit
binum.

TERTI

tius patet, Clad
egressum, Mace
tarum sunt.

Turbine mo
scia el

Exoritur rab
Sufficiu

Op.

Cum tua sine.

sum; p

La

In Macedum
cundis,

Ovi

Ultima cele

RUENTUM

juu generis duri

quæ, & alia ejusdem generis non facile
apud Oratores reperiantur.

APPENDIX I.

GENITIVVS imminutus, à nomi-
nibus substantivis, As, syllaba finitis
usitator est quàm plenus, ut civitatum
quàm civitatum.

APPENDIX II.

QVIDAM Genitivi tum pleni, tum
imminuti sunt usitati, etiam apud Ora-
tores, ut apium & apum: serpentium
& serpentum: Quiritium & Quiritum
Optimatum, & Optimatum; locuple-
tium & locupletum.

QUARTÆ.

CVRRVM, passum, pro currum
passuum.

PRIMÆ declinationis nomina quæ immi-
nuntur, aut sunt patronymica, ut AENEADE
DARDANIDES, AUSTRONIDES: aut compositæ ex veri-
bus Calicula, Trojugena, Grajugena: exem-
pla sunt apud Virgil. & alios poetas.

SECUNDÆ declinationis non solum substanti-

giva imminutus
pium, sed etiam
nimium, præcipue
ut quimum, semu-
riam apud orato-
sepeentium, denum
pro mari Ioligi-
binum.

TERTIÆ.

rius patet. Glad-
egressum, Mace-
tarum sunt.

Turbine mo-
scia el-

Exoritur rab-
Sufficiunt

Or-
Cum tua sine-

sum: p-
La-

In Macedum
cundis.

Ov-

Vltima cele-
RUENTUM

ajui generis duri-

iva imminuuntur, ut socium, denarium, di-
 um, sed etiam adjectiva, ut meum, magna-
 um, precipue quæ distributiva appellantur,
 ut quinum, senum, septenum, denum, idg. e-
 tiam apud oratores. 4. Verr. invenies senum,
 septenum, denum, Plin. lib. 9. cap. 30. In no-
 bro mari loligines quinum cabitorum, sepi-
 um.

TERTIÆ declinationis imminutio la-
 ius patet. Cladum, cadum, veprum, celestium,
 grestum, Macedum, &c. huius formæ ferè poë-
 arum sunt.

Sil. lib. 1.

Turbine mox sævo venientum haud in-
 scia cladum.

Idem 4.

Exoritur rabies cadum, ac vix tela furori
 Sufficiunt.

Ovid. 5. Fast.

Cum tua sint, cedantq; tibi confinia men-
 sum; pro mensium.

Lucan. lib. 5.

In Macedum terras miscens adversa se-
 cundis,

Ovid. 1. Metamor.

Ultima celestium terras Astræa reliquit,
 RUENTUM, furentium, potentium, & alia
 ius generis duriora, ferè poetarum.

Virg. 11.

L

iva imminuuntur, ut socium, denarium, di-
 sium, sed etiam adjectiva, ut meum, magna-
 rum, precipue qua distributiva appellantur,
 ut quinum, senum, septenum, denum, idq; e-
 tiam apud oratores. 4. Verr. invenies senum,
 septenum, denum, Plin. lib. 9. cap. 30. In no-
 stro mari loligines quinum cabizorum, sepia
 inum.

TERTIE declinationis imminutio la-
 tius patet. Cladum, cadum, veprum, celestium,
 gressum, Macedum, &c. hujus formae fere poe-
 tarum sunt.

Sil. lib. 1.

Turbine mox saxo venientum haud in-
 scia cladum.

Idem 4.

Exoritur rabies cadum, ac vix tela furori
 Sufficiunt.

Ovid. 5. Fast.

Cum tua sint, cedantq; tibi confinia men-
 sum: pro mensium.

Lucan. lib. 5.

In Macedum terras miscens adversa se-
 cundis,

Ovid. 1. Metamor.

Ultima celestium terras Astraea reliquit.
 RUENTUM, furentum, potentum, & alia
 huius generis duriora, fere poetarum.

Virg. 11.

L

-- oriturque miserrima cades

Defendentium armis aditus, inq; at-
ma ruentium,

Ibidem.

-- juvenum in clamore furentium.

NOMINUM in *as*, etiam substantivo-
rum, genitivus apud veteres in ium, exhibet,
ut civitatum, utilitatum, quo pacto & Li-
vius libro 5. dec 5. loquitur, Responsum ab sena-
tu est, Rhodios neq; utilitatum, Gracia, neq;
cura impensarum. P. R. sed pro Perseo legatio-
nem eam misisse. *Ibid.* Tam civitatum, quam
singulorum hominum mores sunt. *Ibid.* Senatum
pradam Epiri civitatum, que ad Persea de-
fecissent, exercitui dedisse. *Ibid.* docet M.
Varro 2. de Analog. Item quod in poetis casus
dispariter dicuntur Civitatum, Parentum &
Civitatum, Parentium. APUM usitatus est
quam Apium. Plin. lib. 11. cap. 7. Hic erit
Apum dum operantur cibus. *Ibid.* cap. 11. Et
quasi servitium verarum apum. Columel lib.
cap. 3. tum apium tum apum dicit. *Ibid.* cap.
6. Quod ipsarum apium causa fieri debet. SE-
PENTILLUM, frequentius apud Plinium, quam
serpentum leges. lib. 20. cap. 6. Allium ad se-
pentium quidem illius porum cum restibus su-
efficacissime, &c. & libro 28. cap. 3. & libro
cap. 8. & lib. 29. cap. 3. & 4. *Ibid.* Serpentum
dix

dixit in Pream.
porre serpentes, &
paucos ibi, quon-
iam modantur
levare solitos.

frequentius dicitur

Gen. Quintum

jure Quintum

viciu non, est

frequentius dicitur

aut voces optimi

dem 2. de Leg.

rium indigere.

atum dixit. Illa

hanc viam optin-

presidio ullo nec e-

undem lib. 7. Ne-

rem hunc fore, qu-

norem, quam S-

dem ad eundem te-

porum, id est, lau-

veseriam fore.

GENITIVVS

eminuitur.

que grat

rivis,

Sed duo sunt

passum.

--- oriturque miserrima cades
 Defendentium armis aditus, inq; ar-
 ma ruentum,
Ibidem.
 --- juvenum in clamore furentum.

NOMINUM in *as*, etiam substantivo-
 rum, genitivus apud veteres in *ium*, exhibet,
 ut civitatum, utilitatum, quo pacto & Li-
 vius libro 5. dec. 5. loquitur, Responsum ab sena-
 tu est, Rhodios neq; utilitatum, Gracia, neq;
 cura impensarum, P. R. sed pro Perseo legatio-
 nem eam misisse. *Ibid.* Tam civitatum, quam
 singulorum hominum mores sient. *Ibid.* Senatum
 pradam Epiri civitatum, qua ad Persea de-
 fecissent, exercitui dedisse. *Idem* docet M.
 Varro 2. de Analog. Item quod in patriis casu
 dissimiliter dicuntur Civitatum, Parentum, &
 Civitatum, Parentium. APUM usitatus est
 quam Apium. Plin. lib. 11. cap. 7. Hic erit
 Apum dum operantur cibus. *Ibid.* cap. 11. E-
 quasi servitium verarum apum. Columel. lib. 9.
 cap. 3. tum apium cum apum dicit. *Ibid.* cap.
 6. Quod ipsarum apium causa fieri debet. SE-
 PENTUM, frequentius apud Plinium, quam
 serpente leges. lib. 20. cap. 6, Allium ad se-
 pentium quidem istius potum cum restibus su-
 efficacissime, &c. & libro 28. cap. 3. & libro
 cap. 8. & lib. 29. cap. 3. & 4. *Idem* Serpente

dixit in Proam.
 porit serpentes. &
 paucos ibi, quo-
 rum medentur
 levare solitos.
 frequenter dicitur

Cic. Quartum
 iure Quartum
 vicium non est
 frequentius dicitur
 aut voces optima-
 dem 2. de Leg.
 tium indigere
 aut dixit. Illi
 hanc viam optima-
 presidio ullo nec
 undem lib. 7. Ne-
 rem hunc fore, qui
 tiorem, quam S.
 dem ad eundem
 morum, id est, lau-
 veserim fore.

GENITIVVS
 minutus.

--- que grati-
 rivis.

Sed duo sunt
 palium.

dixit in Proem: lib. 7. Serpentum morsus non
 potest serpentes, & cap. 3. Varro etiam nunc esse
 paucos ibi, quorum salve contra ictus serpen-
 tum medeantur. Ibid. Serpentum ictus contracta
 levare solicos. Livius: 1. ab Urb. QUIRITIUM
 frequenter dicit, Quiritium quoq; fossa, &c.
 Cic. Quiritium, pro Cecin. Quis enim potest
 jure Quiritium, liber esse is, qui in numero Qui-
 ritium non est? Idem. OPTIMATIVUM
 frequentius dicit, ad Att. libr. 10. Quod si se-
 aut voces optimatum commovent, aut &c. I-
 dem 2. de Leg. Consilio & autoritate optima-
 tium indigere. Idem ad Att. lib. 1. Optima-
 tum dixit. Illud tamen velim existimes, me
 hanc viam optimatum post Catuli mortem nec
 presidio ullo nec comitatu tenere. Idem, ad e-
 undem lib. 7. Nec in cade principum clemensio-
 rem hunc fore, quam Cinna fuerit: nec modera-
 tiorem, quam Sulla in pecuniis locupletium. I-
 dem ad eundem lib. 8. Et si propediem video bo-
 norum, id est. lautorum & locupletum, urbem
 Columel lib. 9. referam fore.

GENITIVVS quarta declinationis raro im-
 minuitur.

Virg. lib. 6.

— quæ gratia currum Armorumq; fuit
 rivis.

Marc. lib. 2.

Sed duo sunt, quæ nos distinguunt, millia
 passum.

L. 2

ANO-

us, inq; ar-

um.

substantivo-
rum, exibat,
pacto & Li-nium ab sena-
Gracia, neg.Persee legatio-
natum, quamIbid. Senaturn
ad Persea de-m. docet de
in patris casoParentum &
a usitatumap. 7. Hic erit
d. cap. 11. En-Columel lib. 9.
cit Ibid. cap.vri debet. SER
Plinium, quan-Allium ad fer-
rum restitui su-ap. 3. & libro
Idem Serpente

dix

dixit in Proem. lib. 7. Serpenteum morsus non
potest serpentes, & cap. 3. Varro etiam nunc esse
paucos ibi, quorum saliva contra ictus serpen-
tum moderantur. Ibid. Serpenteum ictus contactu
levare solitos. Livius: 1. ab Urb. QUIRTIUM
frequenter dicit, Quiritium quoq; fossa, &c.
Cec. Quiritium, pro Cecin. Quis enim potest
jure Quiritium, liber esse is, qui in numero Qui-
ritium non est? Idem. OPTIMATIUM
frequenter dicit, ad Att. libr. 10. Quod sit
aut voces optimatium commovent, aut &c. I-
dem 2. de Leg. Consilio & autoritate optima-
tium indigere. Idem ad Att. lib. 1. Optima-
tium dixit. Illud tamen velim existimes, me
hanc viam optimatum post Catuli mortem nec
presidio ullo nec comitatu tenere. Idem, ad e-
undem lib. 7. Nec in cade principum clementio-
rem hunc fore, quam Cinna fueris: nec modera-
torem, quam Sulla in pesumis locuplatum. I-
dem ad eundem lib. 8. Esi propediem videbo-
rum, id est. lautorum & locuplatum, urbem
refertam fore.

GENTIVVS quarta declinationis raro im-
minuitur.

Virg. lib. 8.

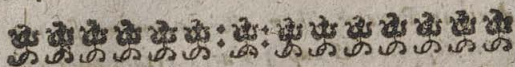
quæ gratia currum armorumq; fuit
vivi.

Mars. lib. 2.

Sed duo sunt, quæ nos distinguunt, millia
passum.

1 a

ANO-

ANOMALA SIVE

Inæqualia.

NOMALA, sive Inæqua-
lia vocantur, quæ aut nu-
mero, aut genere, aut decli-
natione, aut casu, aut aliquo
attributo deficiunt.

NUMERO INÆQUALIA.

QVÆDAM singulari numero tan-
tum declinantur, ut *Aurum*, *Plato*
Goldt / *Nemo*, *žádný* / *Nemandt* / *Äer*
Powértyj / *Die Lust*.

QVÆDAM plurali solum ut *can-*
canorum, *Sjedný* / *Grave Haar* / *pena-*
ses, *penatium*, *Domácý* / *Boheme* / *D*
Hauss Odgen / *Castra*, *Wogeniské ležený*
Das Kriegsleger / *Calenda*, *Přemýj de*
Čaj dého Měšpce / *Der erste Tag eines ję-*
lischen Monats.

GENERE INÆQUALIA.

QVAEL
sunt masculi-
lus, sibi. S
ms, baltea, V
gürtel.

Quadam
li neutra, ut
Quadam
masculina, ut

DECLI

VAS vas fin
declination

Vasa, vasorum, n
INGERVM

spřijeni woli ja
wen Džen tá

trá numero

dinis, plurali

ingeribus. In
sive singulari,

Qua

ANOMALA SIVE

Inaequalia.

ANOMALA, sive Inaequalia vocantur, quae aut numero, aut genere, aut declinatione, aut casu, aut aliquo attributo deficient.

NUMERO INÆQUALIA.

QVÆDAM singulari numero tantum declinantur, ut *Aurum*, *Plato* *Goldt* / *Nemo*, *žádný* / *Niemandt* / *Аѣнъ* / *Нѣтъ* / *Die Luft*.

QVÆDAM plurali solum ut *caporum*, *švédiný* / *Grave Haar* / *penates*, *penatium*, *Domácý* / *Boheme* / *Оспіженіи* / *Hauß Odgen* / *Castra*, *Wogeniké lezený* / *Das Krieggflegel* / *Calenda*, *Přimonij* / *Der erste Tag eines jeden Monats*.

GENERE INÆQUALIA.

QVAE
sunt masculini, sibi.
ma, baltea, u
gürtel.

Quaedam
li neutra, ut
Quaedam
masculina, u

DECLI

AS
declinatione

vasis singu

INGERVM

spicem woli za

wen Dsen te

trā numero

dis, plurali

geribus. In

ivo singulari

ur.

SIVE

QVAEDAM singulari numero sunt masculina, plurali neutra, ut *Sibilus, sibila*. *Sypenij*/ Das Zischen/ *Baltea, baltea*, *Wogenijß* Päs/ Ein Kriegßgürtel.

ve Inqua-
ur aut nu-
, aut decli-
, aut aliquo

Quaedam singulari foemina, plurali neutra, ut *Carbasus, carbasæ*.

Quaedam singulari neutra, plurali masculina, ut *Argos, argi, argorum*.

ALIA.

numero tan-
um, Blato
pand / der

DECLINATIONE IN-
ÆQUALIA.

um ut can-
Haar/ pena
Boheme / Dör-
genitē lejenij
e, Pironij de
Lag eines jg

VAS vasis singulari numero est tertiae declinationis; plurali secundæ, ut *vasa, vasorum, vasis*.

IUGERVM iugeri, *Öltro*/ coß ædno *Boheme*/ Dör-
genitē lejenij *von D hsen* täglich ackern können/ con-
e, Pironij de *ter* numero singulari secundi est or-
Lag eines jg *iginis*, plurali tertij, *iugera, iugerum, iugeribus*. Interdum & *iugeri* genitivo singulari, & *iugere* ablativo legi-

ALIA.
Qua

~~~~~  
SIVE

ve Inæqua-  
ur aut nu-  
li neutra,  
aut decli-  
aut aliquo

QVAEDAM singulari numero  
sunt masculina, plurali neutra, ut *Sibi-  
lus, sibiſa*. *Sypénij* / Das *Siſchen* / *Balte-  
ar, baltea*, *Wogeniſch Päs* / Ein *Kriegß-  
gürtel*.

Quædam singulari foeminina, plurali  
neutra, ut *Carbaſus, carbaſa*.

Quædam singulari neutra, plurali  
masculina, ut *Argos, argi, argorum*.

ALIA.

numero tan-  
um, *Plato* /  
pand / *Aer*

um ut *campäſa, vaſorum, naſis*.  
*Noar* / *penä*  
*Bohove* / *Oſt-ſchen wolüza den gworati muſe* / *Was*  
*genitë leſenij*  
*Prwonij deſ*  
*Lag cinea jeg*

ALIA.

Qua

~~~~~  
DECLINATIONE IN-
ÆQUALIA.

VAS vas singulari numero est tertiæ
declinationis; plurali secundæ, ut
vasa, vaſorum, naſis.

IVGERVM iugeri, *Öltro* / coſ ædno
Öſt-ſchen wolüza den gworati muſe / *Was*
genitë leſenij
Prwonij deſ
Lag cinea jeg
numero singulari secundi est or-
iginis, plurali tertij, *jugera, jugerum,*
jugeribus. Interdum & *jugeriſ* geni-
ve singulari, & *jugere* ablativo legi-
tur.

CASV INÆQUALIA.

QVÆDAM non declinantur in casus, ut frugi nihil, pondo (quod numerum pluralem tantum habet cum libram significat) uem quatuor, quinque, &c. usq. ad centum, quæ aptiora, sive monopsora appellantur.

QVÆDAM vocativo carent, eiusmodi sunt interrogativa, ut quis, qualis. Relativa, ut Qui, quæ, quod. Negativa, ut nemo, nullus: Partitiva pleraque, ut quidam, ultus, alius. Pronomina etiam, præter Tu, meus, noster, nostras, ferè vocandi casu destituuntur;

QVÆDAM nominandi, interrogandi, accusandi casum tantum habent, ut tantumdem, tantidem.

QVÆDAM nominativum & vocativum, ut Iupiter, Expes, Präzontz Datégez/ Hoffnung loß.

QVÆDAM obliquos tantum, ut Jovis, Jovi, Jovem, Jove.

QVÆDAM tres solum obliquos, ut Opus, opem, ab ope.

QVÆDAM duos, ut Repetundarum, ab his repetundis. Orzaiowantz/ ipenéz a mshedo gineho cy, yho nes prämedliné joxé w Au tace pi jwiaspién yho/ Esforverung dessen so vn

so vndem Am

Quadam

ni/ Lauguu

Freywillig/

DE A

All pro
ju
E
dis

matius (ape men

de utraq. dicere,

nulla declinatio

tas declinationum

la præceptis metis

tributorum, ac

consensum, casu

quis, hec nihil

Hec, Doctus &

nalogica, & ut

similia, aut cum

um in us, syllaba

tum habent, ejus

CASVS INÆQUALIA.

QVÆDAM non declinantur in casus, ut frugi nihil, pondo (quod numerum pluralem tantum habet cum libram significat) nem quatuor, quinque, &c. usq. ad centum, quæ aptoræ, sive monopsoræ appellantur.

QVÆDAM vocativo carent, eiusmodi sunt interrogativa, ut quis, quâs. Relativa, ut Qui, quæ, quod. Negativa, ut nemo, nullus. Partitiva pleraque, ut quidam, ultus, alius. Pronomina etiâ, præter Tu, meus, noster, nostras, ferme vocandi casu destituuntur;

QVÆDAM nominandi, interrogandi, accusandi casum tantum habent, ut tantumdem, tantidem.

QVÆDAM nominativum & vocativum, ut Iupiter, Expes, Präzong Idacéget Hoffnung loß.

QVÆDAM obliquos tantum, ut Jovis, Jovi, Jovem, Jove.

QVÆDAM tres solum obliquos, ut Opus, opem, ab ope.

QVÆDAM duos, ut Repetundarum, ab his repetundis. Verſamwandig / ſpenet a mſche gineho ep, yho nes prämedltwē ſorē w Au tate p jwlaßn. en yho / Erforderung deſſen ſo vn

ſo vndem Am
Quada
ni / Laugn
Freywillig /

DE A

matris ſepe men
de utraq. dicere
milu declinatro
tas declinationu
la præcipis nel in
tributorum, ac
conſenſum, caſus
quirit, hæc nihil
Hec, Doctus &
malogica, & ut
ſimilia, ant cum
unt in us, ſyllaba
tam habent, ejus

so vnderm Ampt engogen werden.

Quædam unum, ut Inficias, Rapias
ni/ Laugnung/ Sponte, Dobrowolné/
Freymillig/ Nacu.

DE ANALOGIA,

& Anomalia.

UONIAM de Analogia quam
proportionem plerique, Varro se-
pius ac ferè similitudinem appellat
& Anomalia, quam idem Varro
dissimilitudinem vocat, à Gram-

maticis sæpe mentiofit, non abs re fuerit pauca
de utraq; dicere. ANALOGIA est similium si-
milis declinatio. ANOMALIA est inequali-
tas declinationum, consuetudinem sequens: il-
la præceptis nititur, hac consuetudine: illa at-
tributorum, accidentiumq; partium orationis
consensum, casuumque similem exitum anxie re-
quiris, hac nihil minus tuit. Dicam apertius.
Hec, Doctus & Eruditus, sunt Analogæ, siue A-
nalogica, & ut loquamur Latine cum Varrone,
similia, aut cum Quintiliano, paria, nam exe-
unt in us, syllabam, omnes casus, utrunq; nume-
rum habent, ejusdem sunt generis, ejusdem signa-

so vnderm Ampt engogen werden.

Quædam unum, ut Inficias, Zapijas
 ni/ Lauquung/ Sponte, Dobrowolné/
 Freywillig/ Natu.

DE ANALOGIA,

Et Anomalia.

UONIAM de Analogia quam
 proportionem plerique, Varro se-
 rius, ac ferè similitudinem appellat
 Et Anomalia, quam idem Varro
 dissimilitudinem vocat, à Gram-
 maticis sepe mentio fit, non abs re fuerit pausa
 de utraq; dicere. ANALOGIA est similitum si-
 milis declinatio, ANOMALLA est inequali-
 tas declinationum, consuetudinem sequens: il-
 la præceptis nititur, hæc consuetudine: illa at-
 tributorum, accidentiumq; partium orationis
 consensum, casuumque similem exitum anxie re-
 quiris, hæc nihil minus lunt. Dicam apertius.
 Hæc, Doctus Et Eruditus, sunt Analoga: siue A-
 nalogica, Et ut loquamur Latine cum Varrone,
 similia, aut cum Quintiliano, paria, nam exe-
 unt in us, syllabam, omnes casus, utrunq; nume-
 rum habens, ejusdem sunt generis, ejusdem figu-

re ejusdem speciei, ejusdem declinationis ex utroque, deducuntur comparativa & superlativa, adverbia ejusdem exitus, Doctè, Erudite. Lupus & lepus prima specie similia videntur, sunt enim positione, qualitate, figura, specie, numero, paria: declinatione tamen dissimilia & derivatione, quia à lupo fit lupa, à lepus non fit lepa. Item genere, quia lepus epicœnum est, lupus masculinum. Analogia deprehendimus genus & varia habere propria declinationem, & si interrogeris, si ne. Fumis mas- culinus, an femininum? Respondebis esse masculinum, quod Panis ei simile sit masc. Item si interrogeris: Dicendumne sit casu ablativo vestigale an vestigali? respondebis vestigali, ut animalis, quod ei simile est. Si quis præterea ex te querat: Cujus generis sit ignis, funis? dices ponendam esse doctri- nam ad Ciceronem masculini, igniculus enim & funiculus inde de- ducta ostendunt esse masculina: navis verò & nulla esse observatio febris dices esse feminina, nam navicula, febris enim verbis consue- tula feminina sunt. Itaq; analogia, incerta cer- zia probat. Est tamen fallax & captiosum argu- mentum, sæpè enim decipit. Multi tamen Græci, quorum nunc etiam Latini de Analogia, & Anomalia scripserunt extant; in quibus, quorum alij illam, alij hanc summa vi de- fenderunt.

QUI Anomaliam dissimilitudinemq; tuendam voluntariam, consuetudinem ajunt dominari, neq; ullam analogiam fundere esse observationem similium, sicuti cum dicimus similia quæ Dissimilia lupi, & lepus leporis: fortitudo fortitudinis tribuitur, à quo pre-

nis

re ejusdem speciei, ejusdem declinationis ex u-
troq; deducuntur comparativa & superlativa,
adverbia ejusdem exitus, Doctè, Erudite. Lu-
pus & lepus prima specie similia videntur, sunt
enim positione, qualitate, figura, specie, numero,
paria: declinatione tamen dissimilia & deri-
vatione, quia à lupo fit lupa, à lepus non fit lepa.
Item genere, quia lepus epicœnum est, lupus mas-
culinum. Analogia deprehendimus genus &
declinationem, & si interrogeris, siue. Funis
masculinum, an femininum? Respondebis esse
masculinum, quod Panis ei simile sit masc. Item
si rogeris: Dicendumne sit casu ablativo velli-
gale an veltigali? respondebis veltigali, ut a-
nimali, quod ei simile est. Si quis præterea ex-
te querat: Cujus generis sit ignis, funis? dices ponendam esse doc-
masculini, igniculus enim & funiculus inde de-
ducta ostendunt esse masculina: navis verò &
febris dices esse feminina, nam navicula, febrili-
cula feminina sunt. Itaq; analogia, incerta cer-
tis probat. Est tamen fallax & captiosum argu-
mentum, sæpè enim decipit. Multi tamen Græci,
eam Latini de Analogia, & Annomalia scripse-
runt, quorum alij illam, alij hanc summa vi de-
fenderunt.

QUI Annomaliam dissimilitudinemq; tuendam voluntari-
tur, consuetudinem a juni dominari, neg; ullam
esse observationem similium, sicuti cum dicimus
lupus lupi, & lepus leporis: fortitudo fortitudinis, a quo pri-

nis

ationis ex a-
superlativa,
Erudite. Lu-
dentur, sunt
ecce, numero,
nilita & deri-
uon fit lepa-
st, lupus mas-
nus genus &
sine. Fumis
pondatibus esse
nilita mas. Item
blatio velli-
Eligali, ut a-
ut praterea ex
fimis? dices
na ad Ciceronem,
navis verò &
picula, febrile
ia, incerta cer-
aptiosum argu-
ulci rumpi Graci,
omalia scripse-
summa vi de-

is, & unedo, unedonis: cussis, cussidis, & pup-
is genitivo puppis: habent enim hæc in obliquis
versos exitus, quamvis positione sint similia,
dem in verbis docent, nam amo amavi, lavo, la-
i, mico, micui, juvo juvi, do dedi, cum prima
ne conjugationis, præteritis tamen vehementer
essentur. Sic doceo docui, video, vidi, suadeo
casi, lugeo luxi, fleo flevi. Et verba Go, finita,
aria habere præterita, pingopinxi, pungopu-
ugi, spargo sparsi. Unde Quintil. l. 1 c. 6. ait,
analogiam non esse legem loquendi, sed observa-
tionem: adeo ut ipsam Analogiam nulla res alia
recerit, quam consuetudo.

CONTRA, qui Analogiam tuerentur, multa
ingerunt similia, ut analogiam, anomaliam ante-
pendam esse doceant. Varro l. 8. de lingua La-
tina ad Ciceronem, qui liber non extat, docet
ellam esse observationem similitum, in omnibusq;
nè verbis consuetudinem dominari ostendit.
ege Gellij l. 2. c. 25. de Analogia & Anomalia.
lem tamen Varro sex libros de Analogia scrip-
torum nunc tres tantum, ijsq; laceri & mu-
li extant; in quibus quæ contra analogium, quæ
em contra anomaliam dicerentur, scripsit, su-
sententiam exposuit, ac docuit quæ esset de-
udinemq; tuen-
atio voluntaria, quæ naturalia, quædam es-
ari, neg, ullam
analogie fundamentum: definivit quæ essent Si-
i cum dicimus
ita quæ Dissimilia, tres analogie definitiones
ando fortiundi-
tribuit, à quo primam mutuatus est Gellius, quæ

nis:

L 5

etiam

ationis ex u-
superlativa,
Erudite. Lu-
dentur, sunt
ecce, numero,
nilia & deri-
us non fit lepa-
ff, lupus mas-
nus genus &
sine. Fumis
pondibus esse
t mas. Item
blatiro vestiti-
ligali, ut a-
tis praterita ex
fumi? dices
tulus inde de-
navis verò &
vicula, febrile
ia, incerta cer-
apissimum argu-
ulti tupp Graci-
omalia scripse-
summa vi de-
udinemq, tuen-
ari, neq, ullam
ti cum dicimus
ando forti indit-
nis.

is, & unedo, unedonis: cuspis, cuspidis, & pup-
is genitivo puppis: habent enim hæc in obliquis
versos exitus, quamvis positione sint similia,
dem in verbis docent, nam amo amavi, lupo, la-
i, mico, miqui, juvo juvi, do dedi, cum prime
ne conjugationis, prateritis tamen vehementer
essentur. Sic doceo docui, video, vidi, suadeo
casi, lugeo luxi, fleo flevi. Et verba Go, finita,
aria habere praterita, pingopinxi, pungopu-
ngi, spargò sparsi Unde Quintil. l. 1. c. 6. ait,
analogiam non esse legem loquendi, sed observa-
tionem: adeo ut ipsam Analogiam nulla res alia
cerit, quam consuetudo.

CONTRA, qui Analogiam tuerentur, multa
ngerunt similia, ut analogiam, anomaliam ante-
nendam esse doceant. Varro l. 8. de lingua La-
na ad Ciceronem, qui liber non extat, docet
illam esse observationem similitum, in omnibusq;
ne verbis consuetudinem dominari ostendit.
ege Gellij l. 2. c. 25. de Analogia & Anomalia.
tem tamen Varro sex libros de Analogia scrip-
sisset, quorum nunc tres tantum, i. q. latere & mu-
li extant; in quibus quæ contra analogium, quæ
em contra anomaliam dicerentur, scripsit, su-
q; sententiam exposuit, ac docuit quæ esset de-
natio voluntaria, quæ naturalia, quædam es-
analogie fundamentis: definivit quæ essent Si-
ilia quæ Dissimilia, tres analogie definitiones
tribuit, à quo primam mutuatus est Gellius, quæ
L 5

etiam paulo ante usi sumus. Sed de Analogia
hactenus.

GRAMMATICI multa anomala congerunt, quibus
qua sine ulla jactura pratermissi possunt, maxime diversos casus tan-
tū cum multa contra eorum precepta apud idcircoptota quæ res
neos auctores legantur. Itaque putavimus anodunt neutra secunda
malorum genera, uno aut altero posito exemplari: Tetraprota
attingenda. Aprotā, hoc est sine casibus: Monasus, ut puer, pu-
noprota, id est, quæ unum tantum habent casum, quæ quinque
Dicuntur Aprotā, quia, ut Diomedes inquit, filius, Virgili,
prima sui positione non cadunt. Monoprota v. Hexaprotā, quæ se-
rē, quia casus nominandi non differt à ceteris, ut, ut, ab uno
nam dicimus homo frugi, hominis frugi, hominē enim Vocativus
frugi, hominem frugi, o homo frugi, ab homine testimonij idem pro
frugi. Quæ Donatus vocat aprotā: id est, ut con- appellat Pro-
ipse desinit 2. Edit. quæ neq; per casus, neq; per am vel simplicem
numeros declinantur, eadem ipsa Probus apparet. Bepartim: i
lat monoprota. Diomedes vero monoprota vocat. Quatern-
quæ, ut idem ait, per ablativum tantum modo am: sextam, Sena-
nuntiantur, ut sponte. Prisc. lib. 5. ait apto vocat nomina primi
esse propriè, quæ nominativum tantum habent casum: terti-
qui plerumq; Vocativus invenitur: ut Jupiter: quinta, quæ
ser, & non accipitur etiam pro obliquis, non dem lib. 2. casum
nim Jupiter pro Genitivo aut alijs obliquis ac cunctis, inquit, ipsi a
pitur. Monoprota verò esse, quæ pro omni casu figurat, quin-
una eademque terminatione funguntur, quæ quæ in primo, neq;
sunt nomina literarum & numerorum, à quatuor forme: nulla eni
sueque ad centum, in quibus sunt casus non vocativus forme, nisi
sed significationis. Ibidem ait, antiquas aptarum, reperund-
tantum habent

etiam paulò ante usi sumus. Sed de Analogia
hactenus.

GRAMMATICI multa anomala congerunt, quæ
qua sine ulla jactura prætermitti possunt, maxime diversos casus
me cum multa contra eorum præcepta apud idæaprotæ quæ res
neos auctores legantur. Itaque putavimus antiquæ neutra secundæ
malorum genera, una aut altero posito exemplari: Teir aptotæ
attingenda. Aptotæ, hoc est sine casibus: Monasius, ut puer, ph
neptotæ, id est, quæ unum tantum habent casuum, quæ quinque
Dicuntur Aptotæ, quia, ut Diomedes inquit, filius, Virgilij,
prima sui positione non cadunt. Monoptotæ v. d. exaptotæ, quæ se
re, quia casus nominandi non differt à ceteris, unum, uno, ab uno
nam dicimus homo frugi, hominis frugi, hominæque enim Vocativus
frugi, hominem frugi, o homo frugi, ab homine testimonij idem pi
frugi. Quæ Donatus vocat aptotæ: id est, ut lami, appellat Pro
ipse desunt 2. Edit. quæ neq; per casus, neq; per am vel simplici
numeros declinantur, eadem ipsa Probus appellat Bipartitum: i
lat monoptotæ. Diomedes vero monoptotæ vocat, quatuor. Quaten
quæ, ut idem ait, per ablativum tantum modo sunt: sextam, Sena
nuntiantur, ut sponte. Prisc. lib. 5. ait aptotæ vocat nomina prim
esse propriè, quæ nominativum tantum habent, eum casum: terti
qui plerumq; Vocativus invenitur: ut Jupiter: quinta, quæ
ter, & non accipitur etiam pro obliquo, non item lib. 2. casuum
nim Jupiter pro Genitivo aut alijs obliquis accipitur, inquit, ipsi
pitur. Monoptotæ verò esse, quæ pro omni casu habent figurat, quin
una eademque terminatione funguntur, quæque in primo, neq;
sunt nomina literarum & numerorum, à quatuor forme: nulla eni
sueque ad centum, in quibus sunt casus non vocativus forme, nisi
sed significationis. Ibidem ait, antiquas aptotæ vocat, repetund
cas tantum habent.

de Analogia

pro n. onoprotis, & contra monoptota pro apertis
 ala congerunt, suffisse. Idem Diptota vocat nomina, quæ du-
 possunt, maxime diversos casus tantum habent, ut fors, forte.
 cepta apud idem Diptota quæ tres casus diversos habent, qualis
 putavimus an- neutra secunda declinationis, numeri singu-
 posito exemplis: Tetraplota, quæ quatuor diversos habent
 ine casibus: Masculus, ut puer, pueri, puero, puerum: pentaplo-
 habent casibus, quæ quinque habent diversos casus, ut Vir-
 pedes inquit, elius, Virgilij, Virgilio, Virgilium, Virgilē:
 Monoptota vel hexaplotæ, quæ sex habent, ut Unus, unius, uni,
 offert à ceteris, tum, une, ab uno. Sic Solus, solius, &c. utrum-
 is frugi, homi- que enim Vocativum habet, ut ibidem veterum
 gi, ab homine, Timonis idem probat. Primam formam causua-
 ra: id est, ut am, appellat Probus Unariam, Diomedes uni-
 casus, neq; p- am vel simplicem: secundam, ille Binariam,
 Probus app- Bipartitam: tertiam uterque Ternariam:
 monoptota vel qu-rtam, Quaternariam: quintam, Quinari-
 tum mod- an: sextam, Senariam. Varro l. de Analog.
 lib. 5. ait ap- vocat nomina primæ formæ, quæ unum solum ha-
 tantum habent casum: tertia, quæ tres: quarta, quæ qua-
 tur: ut Inquit: quinta, quæ quinque: sexta, quæ sex: I-
 ro obliquis, non em lib. 2. casuum exitus appellat figuras. Di-
 lly obliquis ac- unt, inquit, ipsi adia nomina, quod quinque ha-
 qua pro omni- ent figuræ, quinque habere casus, &c. Sed ne-
 unguntur, quæ in primo, neque in secundo meminit secunda
 otum, à quatuor-: nulla enim sunt apud Latinos nomina
 casus non vocatus forme, nisi forte sint anomala, ut Repetun-
 antiquas ap- trum, repetundis, fors, à forte: hæc enim du-
 tantum habent figuræ, sive casus diversos sive
 diversos exitus

de Analogia

pro monoptotis, & contra monoptota pro aptotis
 ala congeruntur fuisse. Idem Diptota vocat nomina, qua du-
 possunt, maxime diversos casus tantum habent, ut fors, forte.
 cepta apud idem diptota quæ tres casus diversos habent, qualis
 putavimus ante neutra secunda declinationis, numeri singu-
 posito exemplis: Tetraplota, quæ quatuor diversos habent
 line casibus: Monsus, ut puer, pueri, puero, puerum: pentaplo-
 habent casum, quæ quinque habent diversos casus, ut Vir-
 edes inquit, glis, Virgilij, Virgilio, Virgilium, Virgili:
 Monoptota & hexaplotæ, quæ sex habent, ut Vnus, unius, uni,
 offert à cæteris, une, ab uno. Sic Solus, solius, &c. niri-
 frugi, homine enim Vocativum habet, ut ibidem veterum
 legi, ab homine testimonij idem probat. Primam formam causiva-
 ta: id est, ut am, appellat Probus Unariam, Diomedes un-
 casus, neq; p, am vel simplicem: secundam, ille Binariam,
 Probus appellat Bipartitam: tertiam uterque Ternariam:
 monoptota vocat Quartam, Quaternariam: quintam, Quinari-
 artum modum: sextam, Senariam. Varro l. de Analog.
 lib. 5. ait aptota vocat nomina prima formæ, quæ unum solum ha-
 tantum habent casum: tertia, quæ tres: quarta, quæ qua-
 tur: ut Inquit: quinta, quæ quinque: sexta, quæ sex: I-
 o obliquis, non em lib. 2. casum exitus appellat figuras. Di-
 ly obliquis acunt, inquit, ipsi alia nomina, quod quinque ha-
 que pro omni ent figuræ, quinque habere casus, &c. Sed ne-
 inguntur, quæ in primo, neque in secundo meminisse secunda
 orum, à quatuor forme: nulla enim sunt apud Latinos nomina
 casus non vocatus forme, nisi forte sint anomala, ut Repertun-
 antiquas aptarum, repetundis, fors, à forte: hæc enim du-
 tantum habent figuras, sive casus diversos sive
 diversos exitus

itus, terminationesq; casuum. Nam quod Probus & Diomedes aiunt, nomina singularia quatuor declinationis, ut Cornu, genu, hujus esse forma, quod ultima Nominativi, Accusativi, & Vocativi corripitur: Genitivi verò, Dativi & Ablativi producat: non videtur satis esse ad constituendam formam binariam: cum eadem sit figura, idemq; exitus omnium casuum. Itaque potius ad primam formam hac pertinentiam unum tantum habeant casum, ut more Varionis loquar, hoc est, unam figuram, terminationemq; omnibus casibus communem: in qua sententia est Nonius Marcellus. DE MILITAT declinatione: ubi Gela monoproton appellat Priscianus etiam libro quinti cornu & id genus cetera monoprotona vocat. Sine, ut breve nominandi, accusandi atque vocandi casu, postea traxerimus.

APUD priscos Vasum, vasi, secundi ordinis fuit, unde vasa vasorum. Cato ait Probus, de apud Gellium libro 13 capite 22. Neque mense, potest & bic edificatio, neq; vasum, neq; vestimentum & hac Minerva est in manu pretiosum. Plaut. Truculentus. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro tertio capite 5. Plus jugeris spatii sublimis.

Tibullius lib. 2.

Ve multo in ovem.

Varro libro 1 Ablativo dixit,

NON NOMINENT, cur enim, aliquis etiam,

Exoriare alior,

non video cur voc

Ciceronis, O no

ssi: vocativè dic

is: potest & bic

& hac Minerva

OFIS apud Pri

testimonys cor

minativo casu di

olumella l. 9. c.

era sua spontis.

ius, terminationesq; casuum. Nam quod Probus & Diomedes aiunt, nomina singularia quatuor declinationis, ut Cornu, genu, buxi, esse forma, quod ultima Nominativi, Accusativi, & Vocativi corripitur: Genitivi vero, Dativi & Ablativi producat: non videtur satis esse ad constituendam formam binariam: cum eadem sit figura, idemq; exitus omnium casuum. Itaque potius ad primam formam hac pertinere eam unum tantum habeant casum, ut more Varonis loquar, hoc est, unam figuram, terminationemq; omnibus casibus communem: in qua sententia est Nonius Marcellus. DE MUTATIONE declinatione: ubi Gela monoptoton appellat Priscianus etiam libro quinti cornu & id genus cetera monoptota vocat. Sine, ut breve nominandi, accusandi atque vocandi casu, postea derivimus.

APUD priscos Vasum, vase, secundi orationis fuit, unde vasa vasorum. Cato ait Probus, declinatione pud Gellium libro 13 capite 22. Neque minus potest & hic edificatio, neq; vasum, neq; vestimentum & haec Minerva. Ium est in manu pretiosum. Plaut. Truculentus. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro 1 testimonij corripitur. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro 1 testimonij corripitur. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro 1 testimonij corripitur.

Tibullus lib. 2.

Ve multo in
ovem.

Varro libro 1
Ablativo dixit,

NON omni
ent, cur enim,
aliquis etiam,

Exoriare a
ultor.

non video cur voc
Ciceronis, O no

si: vocative di
Cato ait Probus, decl

haec Minerva
OVIS apud Pri

testimonij cor
minativo casu di

olumella l. 9. c.
ra sua spontis.

Ut multo innumetam jugere pascas
ovem.

Varro libro 1. de re rust. cap. 10. jugeris
oblativo dixit, pro jugeribus.

NON omnia partitiva vocandi casu ca-
ent, cur enim, Omnis, Vocativo privetur?
aliquis etiam, in illo.

Virg. 4.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus
ulcor.

non video cur vocativus non sit: item in il-
Ciceronis, O nox illa qua tenebras attu-
li: vocativè dictum videtur. QVI, in-
sit Probus, declinat hic Jupiter hujus Jo-
22. Neque mihi: potest & hic Phœbas, hujus Apollinis,
vestimentum: hec Minerva, huius Palladis declinare.
Plant. Truculentus. SPIS apud Priscos, ut Priscianus libro sex-
eum. Mela lib. 1. testimonij eorum confirmat, etiam No-
spatio sublimi: nativo casu dicebatur. SPONTIS dixit
lumella l. 9. c. 4. Est enim sativa & al-
a sua spontis. Cels. libr. 1. cap. 1. Sanus
homo

Ut multo innumetam jugere pascat
ovem.

Varro libro 1. de re rust. cap. 10. jugeris
blativo dixit, pro jugeribus.

NON omnia partitiva vocandi casu ca-
ent, cur enim, Omnis, Vocativo privetur?
liquis etiam, in illo.

Virg. 4.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus
ultor.

n video cur vocativus non sit: item in il-
Ciceronis, O nox illa qua tenebras attu-
li: vocativè dictum videtur. QVI, in-

ut Probus, declinat hic Jupiter hujus Jo-
neque potest & hic Phæbas, hujus Apollinis,
hec Minerva, huius Palladis declinare.

SPONTIS apud Priscos, ut Priscianus libro sex-
testimonijs eorum confirmat, etiam No-
nativo casu dicebatur. SPONTIS dixit

lumella l. 9. c. 4. Est enim sativa & al-
a sua spontis. Cels. libr. 1. cap. 1. Sanus
homo

homo qui & bene valet, & sue spontis est,
nullus obligare se legibus debet. Quintil.
l. 1. c. 6. meminit anomalorum. Cum illud
inquit, etiam accidat, ut quadam plurali-
ter non dicantur, quædam contra singulari
numero; quadam casibus careant, quadam
à primis statim positionibus tota mutantur
ut Jupiter: quod verbis etiam accidit, ut
Fero, tuli: cuius præteritum perfectum,
ulterius non invenitur. Nec plurimum
refert, nulla hac æ prædura sint. Nam
quid Progenies Genitivo singulari, quin
spes plurali faciet? Lege Gellium l. 19.

c. 8. ubi multa dicuntur de a-
nomalis ex libris de a-

nalogia C. Ce-
saris.

Verberum cop-

propositio maner

Spolu deijm /

adjungo, Pripos

ue: aut utrunq

Regiam/ Bula

Præcajym/ osta

n: aut præposi

erbo, ut Excido,

deprimo, Doli

homo qui & bene valet, & sue spontis est,
nullis obligare se legibus debet. Quintil.
l. 1. c. 6. meminit anomalorum. Cum illuc
inquit, etiam accidat, ut quadam plurali-
ter non dicantur, quædam contra singulari
numero; quadam casibus careant, quadam
à primis statim positionibus tota mutantur
ut Jupiter: quod verbis etiam accidit, ut
Fero, tuli: cuius præteritum perfectum, &
ulterius non invenitur. Nec plurimum
refert, nulla hac arte prædura sint. Nam
quid Progenies Genitivo singulari, quæ
des plurali faciet? Lege Gellium l. 19.

c. 8. ubi multa dicuntur de a-
nomalis ex libris de a-
nalogia C. Ca-
saris.

N verberum cop
prepositio manet
Spolu deijm /
adjungo, Pripo
ue: aut utrunq
Bhijam/ Berja
Drirajim/ osta
m: aut preposi
verbo, ut Excido,
deprimo, Doli

DE VERBORVM
PRÆTERITIS ET

Supinis.

IMPLICIVM le-
ges sermō conju-
ga sequuntur.

Hinc pauca excipiam,
memori quæ men-
te repones.

Verborum copulatione, aut verbum &
prepositio manent integra, ut Concurro,
Spolu béijm / Ich lauffe zusammen /
Iungo, Præpogugi / Ehe oder seße daes
aut utrumq. corrumpitur, ut Colligo,
Vijrām / Versamle / liesß zusammen / Alido,
Euaßijm / vstakām / Stioß an / Schmeiß
aut prepositio manet integra corrupto
verbo, ut Excido, Wopadām / Fall herauß /
primo, Dolim tiffau / Druck unter:
aut

Spontis est
Quintus
Cum illuc
ad am parali
trā singulari
ant, quadam
ta mutantur
m accidit, u
perfectum, C
e plurimum
sunt. Nam
gulari, qu
rellium l. 19.
ur de a-
de a-

DE VERBORVM

PRÆTERITIS ET

Supinis.

IMPLICIVM le-
ges ferre conjun-
cta sequuntur.

Hinc pauca excipiam,
memori quæ men-
terepones.

verborum copulatione, aut verbum &
prepositio manent integra, ut Concurro,
copulu bēzüm / Ich lauffe zusammen /
conjungo, Verpogugi / Ehe oder seße dare
aut utrumq. corrumpitur, ut Colligo,
pigiām / Versamle / ließ zusammen / Mido,
krazüm / ostakām / Stoß an / Schmeiß
aut prepositio manet integra corrupto
verbo, ut Excido, Wopadām / Fall heraus /
primo, Doliv tiffau / Druck unter:
aut

aut contra verbum manet integrum, corrupta, prapositio, ut Colludo, Spoli hram / Spelmit / Compono, Skladam / Sāt zusammen. Qua de re agit Diomedes libro 1 Donatus 2. Editione. Priscianus libro 8 Illi bipartitam ajunt esse verbi figuram, sunt enim verba aut simplicia, aut composita. hic addit de composita verba, quæ nimirum ex verbis jam compositis rursus componuntur, ut Repercutio, Zastepu / Sklaszta / Spargo, wlede / Subinvideo, Zawidzię / bln nepoligiere: urconden Cicero in Oratore. Quintilianus libro 10 cap. 7. Gell. lib. 2. cap. 17. nonnulla etiam de hac compositione scripserunt. Primo quæta maxima potero brevitate dicam de verbis, quæ in compositione corrumpuntur, inde de ipsis prapositionibus.

A, in E, mutant.

COMPOSITA ex verbis Damno, Zatracię / lupim Berdamine / Halo, Dyhan Włn wojdawam / Athemo / Sibe gesomack / Lacto, Mlekiem krmim / Scuto Sib zu saugen / Mando, Poraućim / B. f. h. e. Pat.

Patro, Sacro, Dugi / Hellige / sem / Handelt / ab / Carpo, But / Woodwoyjm / De / heb tućne / dela / Kracjm / Gę / Patior, Expijm / Helle / Scam / Steig Spargo, wlede / Subinvideo, Zawidzię / bln nepoligiere: urconden Cicero in Oratore. Quintilianus libro 10 cap. 7. Gell. lib. 2. cap. 17. nonnulla etiam de hac compositione scripserunt. Primo quæta maxima potero brevitate dicam de verbis, quæ in compositione corrumpuntur, inde de ipsis prapositionibus.

A, in I, q

AMICO, Pri / Inimico, Nept / Inimicor, ari / Pat.

aut contra verbum manet integrum; corrupta, prepositio, ut Colludo, Spolu hram
 Spulmit / Compono, Skladam / Sd
 zusammen Qua de re agit Diomedes libro 8
 Donatus 2. Editione. Priscianus libro 8
 Illi bipartitam ajunt esse verbi figuram
 sunt enim verba aut simplicia, aut composita
 hic addit de composita verba, quae nimirum
 ex verbis jam compositis rursus componuntur,
 tur, ut Repercutio, Zase tepu / Skla
 toledet / Subinvideo, Zawidijm / bli nepodig
 Cicero in Oratore. Quintilianus libro 10
 cap. 7. Gell. lib. 2. cap. 17. nonnulla etiam
 de hac compositione scripserunt. Primò quae
 ta maxima potero brevitate dicam de ver
 bis, quae in compositione corrumpuntur, de
 inde de ipsis praepositionibus.

A, in E, mutant.

COMPOSITA ex verbis Damno, Zatraci
 get lupim Verdamine / Halo, Dyham
 Wln wjdawam / Arham / Sibe
 gesmac / Laeto, Mellem limjim / Se
 gib zu saugen / Mando, Poraućjm / B. flet

Pat.

patro, Sacro, L
 ugi / Nullige
 tem / Handile
 ab / Carpo, B
 Doodwoijm / B
 neb tućne / dēla
 Praćjm / Gēh
 Patior. Exjim
 Zelle / Scan
 Steig Spargo
 tcewe : utconden
 anbelo, Opchijm
 to, Nofosćinij
 Poraućjm / B. fi
 ugi / odozugi / E
 m retinent A,
 impartio. E Imp
 to, Retracto, sed
 enda sunt.

A, in I, q

AMICO, P
 Inimico, Rep
 Inimicor, arc

atro, Sacro, Dodawam Bohu / Poswé-
 ugi / Hellige / Tracto, Obyram sew néta
 em / Handlere / Arceo, Ophanjm / Treib
 b / Carpo, Btrham / Beiech ab / Fallo,
 Dodwodijm Betuleq / Farcio, Nabywám
 eb tučne / dēlam / stopf voll an / Gradior,
 Tračjm / Gehe / Pario, Koodjm / Gebehr/
 atior, Trpjm / Leide / Partio, Delijm/
 Eहेlle / Scando, Wstupugi na horu/
 Steig Spargo, Rozpynugi / rozseppam/
 ferwe: utcondemno, Dosuzugi/verdamme/
 Inbelo, Ophjm Ašme / mie Arbeit / De-
 tro, Rozfosčijnjm / belustige / Commendo,
 Osaučjm / Besiehle / Impetro, Wyprosz-
 gi / obdržugi / Erlange / &c. pauca admo-
 puntur, *Et* in retinent A, ut Exbalo, Er partio sic
 i partio. & Impertio; à Tracto, Pertra-
 to, Retracto, sed hac & alia id genus usu di-
 cenda sunt.

A, in I, quæ sunt ex verbis.

AMICO, Přjtele čijnjm / Mach Freund/
 Inimico, Ne přjtele čijnjm mach Feind/
 Inimicor, aris, Neprátelstwj mám/
 treib

egrum, colatro, Saero, Dodawam Bobu / Posłwés
 Spolu hrámugi / Hellige / Tractō, Dóyram sew nés
 am / Sámem / Handlere / Arceo, Dohanjm / Treib
 medes libro b / Carpo, Btrhám / Bieleh ab / Fallo,
 ianus libro 8 Dodwodym Betuleq / Farcio, Nabhjwám
 rbi figuram eb tučne / dēlam / stoph woll an / Gradior,
 aut composita ešjm / Gehe / Pario, Rodym / Gebehr /
 e nimirum atior. Trpjm / Leide / Partio, Deljhm /
 us componi E helle / Scando, Wstupugi na horu /
 pu / SglaSteig Spargo, Rozpypugi / rozseppam /
 m / bli nepolsewe : ut condemno, Dosuzugi / verdamme /
 ianus libro 10 nbelo, Ophtim Ašhne / mie Arbeit / De-
 nulla etiam to, Rozkosejnim / belustige / Commendo,
 Primo quas oraučjm / Besehle / Impetro, Wyprosz
 dicam de ugi / obdrzugi / Eclange / &c. pauca admo-
 nentur, nam retinent A, ut Exhalo, Er partio fit
 partio. Et Impertio; à Tractō, Pertra-
 ho, Retracto, sed hac & alia id genus usu di-
 cenda sunt.

A, in I, quæ sunt ex verbis.

mino, Zateac
 halo, Dohar
 ng / Gibe
 Primjm / Sew
 učjm / Bieleh
 Pat
 M
 treib

AMICO, Přjtele činjm / Nach Freund /
 Inimico, Ne přjtele činjm nach Feindt /
 Inimicor, aris, Nepratelstwj mám /

treib Jelandtschafft: Manco, Jüstawám/
 Verbleib / adjunctis prepositionibus E, IN,
 Pre, Pro, Taceo, Míejm / Schweltz still/
 Placeo, Eibjym sei / G. falle / Habeo, Mám/
 Habet Lateo, Wtegnosti sem / Lieg verbora
 gen / Fateor, Wjzámám / Bekenne / &
 ex Lacio verbo prisco composita, ut Allicio,
 Wádjym / Priluzugi / Reibe an / Elicio,
 Wpluzugi / Loch heraus / Facio, Nájym/
 Mierff / Facio, Cnjm / Thue / Sapio, Mám
 Gut w jobé / Schmecke / Rapio, Wpójram
 Reißhinweg / Capió, Beru / Vrijmám/
 Fange Caeo, Pavám / Fay / Ago, Ejinim
 Thue / handle / Frango, Lámj / Zerbreich
 Tango, Dotjram se / Rühr an / Pango.
 Wtjram / Klarám w bromadu / heft an/
 Steck ein / Cano, Spywám / Singe / Sa
 lio, Skáci / Spring / Statuo, Postawugi
 Sápé. Excipe Complaceo, Perplaceo, Per
 ago, Dokonávám / Berichte / Circumago
 Obundávám / Treib herum / Satago
 Starám se náramné / Bin sorgfältig / D
 go, Préhjwám / Zwise / Leeb / Verbleib
 Cogó, Wbromadu skáojm / nutze / J
 treib zusammen / Zwing / Repango, & cor
 posti

posita ex Facio,
 ut Tepesacio, P
 desacio, Wof

A, in

QUATI

Schüttel / Sa
 Calco, Vessla
 Scalpo, Strau
 Scharr, at Ex
 tel auß / Insu
 vngestüm / In
 Zetern / E
 Mjzjwám /
 unum ex Capio
 Demein / Bel
 bendaez fides
 Hiban / sang a
 tur potius ex
 Diomedes lib.
 eendum esse, &
 pram; adjecti
 & insculptam
 Ebocas tamen

trib Feindschaft: *Maneo*, *Zustamān* /
Verbleib / *adjunctis prepositionibus E, IN,*
Pre, Pro, Taceo, *Miejm* / *Schweig still* /
Placeo, *Libjm se* / *Gefalle* / *Habeo*, *Mām* /
Habe / *Lateo*, *Wtegnosti sem* / *Lieg verbor-*
gen / *Fateor*, *Wznāmām* / *Defenne* / *E*
ex Lacio verboprisco composita, ut Allicio,
Wājym / *Priluzugi* / *Reise an* / *Elicio*,
Wyluzugi / *Loch drauß* / *Jacio*, *Nājm* /
Wierff / *Facio*, *ējm* / *Ehue* / *Sapio*, *Mām*
chut w jobē / *Schmecke* / *Rapio*, *Wodjram*
Reiß hinweg / *Capio*, *Berū* / *Prigimām* /
Fange Caseo, *Parām* / *Fay* / *Ago*, *Sjinim*
Ehue / *handle* / *Frango*, *Lām* / *Zerbrich*
Tango, *Dotjram se* / *Rühr an* / *Pango*,
Wtjram / *Placām w bromadu* / *heft an* /
Stect ein / *Cano*, *Bojwām* / *Singe* / *Sa-*
lio, *Skác* / *Sprinc* / *Statuo*, *Postawugi* /
Sāpe. *Excipe Complaceo*, *Perplaceo*, *Per-*
ago, *Dofonāmām* / *Berichte* / *Circumago*
Obundāmām / *Freih herum* / *Satago*
Starām se rāramnē / *Bin sorgfältig* / *Do-*
go, *Prēthwām* / *Zwsem* / *Leeb* / *Verbleib*
Cogo, *Wbromadu scāojm* / *nucjm* / *Zu-*
treib zusammen / *Zwing* / *Repango*, *E* can

posi

posse a ex. *Facio*,
 ut *Tepescio*, *Defacio*, *Wol-*

A, in

QUATI

Schüttel / *S-*
Calco, *Wstla-*
Scalpo, *Suar-*
Scharat Ex-
tel auß / *Inful-*
ungeslām, *In-*
Stetm / *E-*
Wperowām /
 unum ex *Capio*
Dumcin / *Def-*
benda est fides
Hiban / *sang a-*
tur potius ex v-
Diomedes lib-
cendum esse, *E-*
ptam; *adjecti-*
E *insculptam*
Ebocus tamen

posita ex Facio, si ex verbis componantur,
ut Tepefacio, Wlaßim / mach laulich / Ca-
lesacio, Wohrwaim / Mach warm.

A, in V, quæ ex verbis.

QUATIO, Nāspine hylām arb trēst /
Schüttel / Salto, Skael / Lancugi / Lang /
Calco, Vesslapām / Sette mit Füßen /
Scalpo, Strauß / debi / Krage / Schabe /
Scharr: ut Executio, Whtājam / Schüt-
tel auß / Insulto, Wsklugi / Sprina mie
ungestüm / Inculco, Nasslapugi / wistkām /
Settem / Truch ein / Blew ein / Insculpo,
Mhreywām / wtrzugl / Grab ein / &
unum ex Capiro, Occupo, as, Zachwazugi /
Nem ein / Belisjuvor / si Grammaticis ha-
benda est fides; nam Occipio, Zācīnām /
Hob an / sang an / à capio fit: Occupo vide-
tur potius ex verbo absoletō cupo compositum.
Diomedes lib. 1. docet, scalpo non sculpo di-
cendum esse, & gemmam sculptam, non scul-
ptam; adjecta tamen præpositione, insculpo,
& insculptam gemmam dicendum esse.
Phocas tamen & scalpo & sculpa posuit in-

posita ex Facio, si ex verbis componantur,
ut Tepefacio, Wlozim / mach laulich / Ca-
lesfacio, Wohrswain / Mach warm.

A, in V, quæ ex verbis.

QUATIO, Nášplné bylám arb třesl /
Schüttel / Salto, Stacl / Lancugi / Lang /
Calco, Vesslapánám / Lett mit Füßen /
Scalpo, Siraugi / dibi / Krabe / Schabe /
Scharr: ut Executio, Whirásam / Schüt-
tel auß / Insulto, Wsklugi / Sprina mie
vngestüm / Inculco, Nášlapugi / wirssám /
Tret ein / Truct ein / Bletw ein / Insculpo,
Mereywarin / wyrzugi / Grab ein / &
unum ex Capió, Occupo, as, Zachwazugi /
Nem ein / Besigzuor / si Grammaticis ha-
benda est fides; nam Occipio, Zschínám /
Neb an / sang an / à capio fit: Occupo vide-
tur potius ex verbo absoluto cupo compositum.
Diomedes lib. 1. docet, scalpo non sculpo di-
cendum esse, & gemmam sculptam, non scul-
ptam; adjecta tamen præpositione, insculpo,
& insculptam gemmam dicendum esse.
Eboas tamen & scalpo & sculpa posuit in-

ter verba, quorum praterita exeunt in ipse.
Priscian. lib. 10. tum scalpium, tum sculp-
tum, à prateritis scalpsi & sculpsi posuit.

E, in I, quæ ex verbis.

TENEO, Deßim / Halt / Sedeo, Sedim /
Sitz / Rego, Ruldim / Regier / Lego, is, Zbje-
ram / cztu / Klauß zusammen / Luf / Emo,
Kupugi / Rauff / Premo, Elacim / Truct /
Specio verbo prisco, ut Aspicio, Wphledám /
Siehe an / Excipe Relego, Inomu ctu / Ließ
wieder / & Perlego, Nafßze wpcstám /
Durchleß / & Coemo, Skupugi / Rauff
zusammen.

V, in E, breue mutant.

DEIERO, Wofore / pzißápám / Schwer-
therer vund hoch / Peiero, Faleßne pze-
sápám / Schwer einen falschen Eyde / à
Juro, Pzißápám / Schwer. Dejero apud
Plaut. aliquoties reperitur: Perjuro non
solum apud eundem, sed etiam apud Horat.
2. Ser. sat. 3. --quare.

Si quid vis sat
aufers und
& apud Ovidi
semper u, sim
Wami pziß
Conjuro, Pziß
fammen.

Nonnulla d
ca.

E, in I,

Ne sunt
Schlag / Streich /
Quero, Nledám
tupß wpcstám
quero, Wphledám

Lu, in C

PLAVDO, Pl
Explodo, Wph
tupß mit einem g
radu pzißým / C

Si

ter verba, quorum praterita exeunt in ipsi.
Priscian. lib. 10. tum scalpium, tum sculp-
tum, à prateritis scalpſi & sculpſi poſuit.

E, in I, quæ ex verbis.

TENE0, Deſim / Halt / Sedeo, Sedim /
Sitz / Rego, Reſim / Regler / Lego, is, Zbije
rám / cztu / Klaubzuffammen / Leß / Emo,
Kupugi / Rauff / Premo, Slačim / Druck
Specio verbo priſco, ut Afficio, Wghledám /
Siehe an / Excipe Relego, Znomu cztu / Leß
wieder / & Perlego, Naſſerze wocztám /
Durchleß / & Coëmo, Skupugi / Rauff
zuſammen.

V, in E, breve mutant.

DEIERO, Woſoce / pziſápám / Schwer
ſchwer vund hoch / Peiero, Faſſené pziſ-
ſápám / Schwer einen falſchen Eyde / à
Juro, Pziſápám / Schwer. Dejero apud
Plaut. aliquoties reperitur: Perjuro non
ſolum apud eundem, ſed etiam apud Horat.
2. Ser. ſat. 3. --quare.

Si quid vis ſat
auſers un
& apud Ovidi
ſemper u, ſim
Wami pziſ-
Conjuro, Pziſ-
ſammen.

Nonnulla d
ca

E, in I,

VE ſunt

ſlag / Streich /
Quero, Wghledám
Wgziſápám
quero. Wghledám

Au, in C

PLAVDO, W
explodo, Wgh
Wgziſápám
Wgziſápám / C

Si

Si quid vis satis est, perjuras, furtipis,
aufers undique.

Et apud Ovidium perjuratos deos: cetera
semper u, simplicis retinent, ut Adjuro,
Weim prissaham / Schwer heftig/
Conjuro, Prissaham spolecne / Schwer zu-
ammen.

Nonnullæ diphthongi etiam in vo-
cales migrant.

Æ, in I, longum mutant.

Quæ sunt ex verbis Cado, Sepurê/
Schlag / Streich / Lado, Brázim / Berleg/
Quero, Hledám / Such: ut Concido, Na-
ro rožsekámám / Besondere / Allido, Ex-
piro, Wyhledámám / Erforsch.

Au, in O, quæ ex verbo.

LAUDO, Plešám, radosti / Frolocke / ut
splodo, Wyhazugi s pleškanim / Ver-
schmeiße mit einem geröth / Complodo, Wybro-
du srazým / Schlag zusammen / Sup-
plodo,

Si quid vis satis est, perjuras, furtipis,
aufers undique.

Et apud Ovidium perjuratos deos: cetera
semper u, simplicis retinent, ut Adjuro.
Weim prissahám / Schwer bestig/
Conjuro, Prissahám spoločné / Schwer zue
ammen.

*Nonnulla diphtongi etiam in vo-
cales migrant.*

A, in I, longam mutant.

Quæ sunt ex verbis Cado, Sepu ré/
schlag / Streich / Lado, Brážíim / Berles/
Quero, Nledám / Such: ut Concido, Naz
is rozstávám / Zerschneidet / Allido, Ex-
iro, Wyhledám / Erforsch.

Au, in O, quæ ex verbo.

LAVDO, Plesám / radosti / Frolocke / ut
plodo, Wyhazugi s pleskaním / Vere
ess mit einem getoss / Complodo, Wybro
du srazím / Schlag zusammen / Sup-
plodo,

plodo, Rohama dupam / Klopff mit dem
 Füssen auff den Boden / Excipe, applau-
 do. Plodo apud Priscos pro Plaudo diceba-
 tur, vide Diomedem lib. 1.

Au, in E, quæ ex verbo.

CLAUDO, Zawjram / Schließ zu / ut
 Excludo, Wywerhuq / Schließ auß / Con-
 cludo Spolu zawjram / Schließ zusam-
 men: vel sunt à Cludo, nam utroque mo-
 do dicitur.

Au, in E, longum, unum mutat.

Compositum ex verbo, Audio, Obedi-
 Proslauqam / Gehorche.

COMPOSITA quæ mutant a, in i, siue
 in supino habent, e, ut Jacio, Reycio, No-
 zpauk dajym / Waff blutens / rejectum
 Spargo, Conspargo, Postiopugi / Spritzt
 conspersum. Excipiuntur Go, syllaba finis extrinsecus
 ta, quæ a, simplicis servant, ut Ango, fra-
 go, tango, ut enim dicimus actum, sic ex-
 exactum, ut fractum, ita effractum.

nam resistent
 sum, incasum
 habent in supi-
 Statuo, u, ut
 pio & ejus com-
 Supina. Ha-
 des continetur.

Simplicis, A
 pinis.
 Tum Cado q
 talicula
 Hunc habeo,
 mento.

Quos si volet
 quam de Preter-
 horum generis.

EX Præposit
 partem sui amitt
 te vocali, literar
 bareo, Pri-ri
 Copio, Wolu
 in quorum positi
 extrinsecus
 centioribus, bi
 A, putat, non, Con-
 tia

plodo, Rohama dupam / Klopff mie die
 Hüßin auff den Boden / Excipe, applau-
 do. Plodo apud Priscos pro Plaudo diceba-
 tur, vide Diomedem lib. 1.

Au, in E, quæ ex verbo.

CLAUDO, Zawycám / Schließ zu / ut
 Excludo. Wywryhu / Schließ auß / Con-
 cludo Spolu zawycám / Schließ zusam-
 m:n: vel sunt à Cludo, nam utroque mo-
 do dicitur.

Au, in E, longum, unum mutat.

Compositum ex verbo, Audio, Obedio
Proslautám / Ochoyge.

COMPOSITA quæ mutant a, in i, sive
 in supino habent, e, ut Facio, Reycio, Do-
 zpáit páym / Wyfploterfio / rejectum
 Spargo, Conspargo, Pofciopugi / D (pr: u)
 confpersum. Excipiuntur Go, syllaba fric-
 ta, quæ a, simplicis servant, ut Ango, fra-
 go, tango, ut enim dicimus actum, sic ex-
 exactum, ut fractum, ita effractum.

tiam retinent co-
 sum, incasum
 a, habent in supi-
 o Statuo, u, ul-
 pio & ejus com-
 Supina. Ha-
 us continetur.

Simplicis, a
 pinis,
 Tum Cado q
 mlti, ula
 Hunc habeo,
 mento.

Quas / volet
 quam de Præter
 forum geris.

Ex Præpositi-
 partem sui amittit
 te vocali, litera
 barto, Pri-ry
 Cor pio, Wo-ly
 in quorum positi-
 cis extrinsum es-
 a, ino, longum
 centioribus, bi-
 A, putat, non, Con-
 tia

nam retinent / composita ex Cado, ut recatum, incatum. Composita tamen ex Habeo, habent in supino, ut exhibitum: ex Salio, Statuo, u, ut insultum constitutum. Sapiens & ejus composita non videntur habere Supina. Hæc præceptio his tribus versiculis continetur.

Simplicis, A, retinent tum Go, finita, supinis,

Tum Cado quæ gignit: reliquis, e, conculcatul

Hunc habeo, salio, statuoque auferre memento.

Quos si volet, explicabit præceptor, postquam de Præteritis & Supinis omnium verborum egeris.

EX Præpositionibus quadam interdum artem sui aruntunt. CON, enim sequens vocali, litteram n, abijcit, ut Coëmo, Coëpareo, Præ-rugi se / Nāq; amandus / Corporeo, Volūm / Sine pl. nehm an / Cogo: quorum postremo etiam, a, verbi simplicis, syllaba finis extritum est, ago, cogo, vel potius, o, & in o, longum coaluerunt. Quidam ex recentioribus, hic præpositionem Cum, esse tractum. A, putat, non, Con, & litteram m, cum vocali

nam retinens / composita ex Cado, ut recatum, incasum. Composita tamen ex Habeo, habent in supino, ut exhibitum; ex Salio, & Statuo, u, ut insultum constitutum. Sapiens & ejus composita non videntur habere Supina. Hæc præceptio his tribus versiculis continetur.

Simpliæis, A, retinent tum Go, finita, supinis,

Tum Cado quæ gignit: reliquis, e, contulit usus

Hunc habeo, salio, statuoque auferre memento.

Quos si volet, explicabit præceptor, postquam de Præteritis & Supinis omnium verborum egeris.

Et X Præpositionibus quadam interdum artem sui adiungunt. CON, enim sequens vocali, litteram m, abijcit, ut Coëmo, Coëpareo; Prius rugisse / Nāq; amandandi / Coipio, Volūm Euerpt, nēm an / Cogo: quorum postremo etiam, a, verbi simpli-
is extritum est, ago, cogo, vel potius, o, & in o, longum coaluerunt. Quidam ex recentioribus, hic præpositionem Cum, esse utat, non, Con, & litteram m, cum vocali

precedente fuisse extritam Verum Quin-
 til lib. 1. c. 7. Con, esse docet non Cum. Fre-
 quenter autem inquit, prapositiones quog,
 copulatio ista corrumpit, inde abstulit, au-
 fugit, amisit, cum prapositio sit Ab, sola: &
 Coit, cum sit prapositio Con: sic ignavi & E-
 repti. Idem cap. 6. Inherent tamen qui-
 dam molestissima diligentia perversitate ut
 Audaciter potius dicant, quam Audacter, ocer.
 licet omnes Oratores aliud sequantur: & e-
 micavit, non emicuit, & conire, non coire, bonia causa,
 Non dixit Quintilianus, ut vides, Cumire, ali, d, intercipi-
 sed Conire, Lege Gellium lib. 2. cap. 17. AB, cāym/ Oche he
 in Amitto, b, amisit, Stracugi neb od sebe narné vtrocym/ I
 pauffejm / Berliche / ut ex Quintiliano / Redamo, Zale
 modo vidisti. OB, in Omitto, I pauffejm / adeo, Nawrocu
 Laß aussen / Operio, Präsi hwām / dieß zur. ledimo, Wstuf
 eandem amisit. AD, d, in Aperio, Stwja edoleo, Solné
 ram / Odkreywām / Thue auff / & in ver- M, b, ut Ambur
 bis quorum prima est, s. litera, ut Aspiro, mbheran, Berli
 Nadiqugi / Bläß an / Feich an / Ascendo, Bmbachy ambi
 Wstufugi na horu / steig auff / Asfo, Präsiugi / Bmbgied
 stogijm / Steh dabey: quidam tamen QUARUND.
 maxime antiquarij malunt adspiro, adsto, ut similes primis
 scribere, Trans duas ultimas literas ferent, sic AD, m
 abij.

præcedente fuisse extritam Verum Quintil lib. 1. c. 7. Con, esse docet non Cum. Frequenter autem inquit, præpositiones quoque copulatio ista corrumpit, inde abstulit, au- fugit, amisit, cum præpositio sit Ab, sola: & Coit, cum sit præpositio Con: sic ignavi & Erepti. Idem cap. 6. Inherent tamen quidam molestissima diligentia perveritate ut Audaciter potius dicant, quam Audacter, licet omnes Oratores aliud sequantur: & emicavit, non emicuit, & conire, non coire, Non dixit Quintilianus, ut vides, Cumire, sed Conire, Lege Gellium lib. 2. cap. 17. AB, in Amitto, b, amisit, Stracugi ne ob se bene in paussem / Berlicke / ut ex Quintiliano modo vidisti. OB, in Omitto, O paussem / Laß aussen / Operio, Präsiwam / deß zue eandem amisit. AD, d, in Aperio, Derwædoleo, Sphæram / Oßprewam / Thue auff / & in ver- bis quorum prima est, s. litera, ut Aspiro, Radichugi / Blas an / leich an / Ascendo, Wstufugi na horu / steig auff / Asso, Präwagi / Dmbgied / Stogijm / Steh dabey: quidam tamen maxime antiquarij malunt adspiro, adsto, scribere. Trans duas ultimas literas ferent, sic AD, m-

igit, si verbus a
est, d, vel i, vel
Bergleb / Trano,
ber / Trano, W
ber / legitur e
Führ hinurch
utbores. AB
Tragweg / b,
ocet.
Quadam lit
bonie cause,
ali, d, interceptu
Gehe
narné vtracum /
Redamo, Zule
Nawocu
edemo, Wstuf
ut Ambur
ut similes primis
ent, sic AD, m-
abij-

rum Quin-^zijcit, si verbis adjungatur, quorum pri-
Cum. Fre-^{na} est, d, vel i, vel n, ut Trado, Wzdamam/
tiones quog, Bergieb/ Trajcio, Prewozugi/ Fühz hin-
stulit, au-^{ter} / Trano, Prewlinugi/ Schwinum hin-
ab, sola: & ^{ter} / legitur & Transduco, Prewozugi/
gnari & E-ster hinouch / transiectus apud idoneos
tamen qui. etbores. ABS, in asporto, Donassom/
versate ut Tragweg/ b, abijcit, ut Priscianus lib. 2.
Audaeter, acer.

ntur: & e-^{re} Quadam literam aliquam asciscunt eu-
re, non coire, nonia causa, sic PRO & RE sequente vo-
des, Cumire, si, d, interceptiunt, ut Prodeo, Wen wys
ap. 17. AB, fzym/ Gehe hersür / Prodigio, Werhäm/
ieb ob sebernen vtrachm/ Verschwende / verschwäls
Quintilianus Redamo, Jase milugi / Lieb hinwieder/
paußim Ideo, Nawrocugi se / Komme wieder /
n / dicitur, edimo, Wzfupugi/ Erlöß/ Kauff wider
beria, Dwiszdoleo, Splné wo nym / Rieche stark.
f / & in ver-^{at}, b, ut Amburo, Spalugi wäsol, Brenn
a, ut Aspiro, Abberan/ Bersänge/ Ambio, Dda äzym/
an/ Ascendo, Ambach/ Ambigo, Obundämam/ Pochyz
/ Asfo, Pringzi/ Umbgieb/ Zweisfle.

am, tamen. QUARUNDAM ultima consonantes si-
spiro, asflo, et similes primis verborum, quibus adha-
s literas fere-^{at}, sic AD, mutat D, in c, f, g, l, n, p, r,
abj- M S s, t,

rum Quin- n̄icit, si verbis adjungatur, quorum pri-
Cum. Ere- m̄ est, d, vel i, vel n, ut Trado, Widāwam/
tiones quog, Bergteb/ Trajcio, Prewozugi/ Süßr hin-
bsulit, au- her/ Trano, Prewlinugi/ Schwimm hin-
ab, sola: & her/ legitur & Transduco, Prewozugi/
gnavi & E- Süßr hindurch/ transiectus apud idoneos
tamen qui. tbores. ABS, in Asporto, Donassim/
versitate ut Tragweg/ b, abicit, ut Priscianus lib. 2.
Sudacler, acer.

antur: & e- Quadam literam aliquam asciscunt eu-
re, non coire, omnia causa, sic PRO & RE sequente vo-
des, Cumire, si, d, intercipiunt, ut Prodeo, Wen wpa
ad. 17. AB, fuyim/ Gehe herfür/ Prodigio, Werhām/
arb ob seiber nē vtracym/ Verschwende/ verschwāle
Quintilianus/ Redamo, Jase millugi/ Lieb hinwieder/
Opaußim/ deo, Nawrocugi se/ Komme wieder/
n/ dieß zu, edimo, Wykupugi/ Erlöß/ Kauff wider
peria, Dwaß doleo, Splinē wo nym/ Rieche stark.
f/ & in ver- a, b, ut Amburo, Opalugi wāfoll, Brenn
us, ut Aspiro, abheran/ Versänge/ Ambio, Dwaßym/
an/ ascendo, Ambach/ Ambigo, Obundāwam/ Poctye
f/ asfo, Pringzi/ Umbgieb/ Zweifelte.

am. tamen. QUARUNDAM ultima consonantes si-
spiro, adflo, et similes primis verborum, quibus adbe-
nt, sic AD, mutat D, in c, f, g, l, n, p, r,
abg.

h. t. ut Accipio, Prigimam / Empfahen, & CON, seg-
Afficio, Kops-nafionugi / Mach ein Angriff, ut Illud-
mätung / Aggredior, Pēstopugi / Pēpant / Inmito, P-
dama ne kopo / Geh zu einem / Thue ein / Lehn mich
nen angiff / Aludo, Pochlebug / Schem / Völch / Co-
del / Annunero, Prigimam / Zehl darzu / Connecto,
Appono, Pē kīā am / Thue oder leg hien / Corripio,
guel / Arrado, Naphimam / Benaa / & sacerdotum tamen
deo, Prisedam, Sēp dabin / Attingo, Da reperuntur
tylām fe / Nide an. OB, b, inc, f, g, p, adfero, Primā
Obbibo, Pigi / In trina / Occurro, Wih yeo, Prisedam
bezim / Begeghe / Offundo, Obimam Priciugle / Inq-
Umbatess / gieß an / Oggannio, w offi fess / Sacrefco, I-
tam / Casto prawim ne opetuat / In vletue / Conrado, N-
in die Ohren / Sag offe / Oppono, Naproplamam / Con-
ti fladu / Sēp entegen SLUB, b, inc, p, m, ut clam and
g, m, p, r, ut Succurro, Pēssimam / edet oder teipe an
pomocetim / Komm zu hilff / Sufficimant integra,
Semidostatim / Vingenug / Suggest Nephimam / be-
Podamam / Docamam / thue onderique mergo, Potopug-
ique hilff ond stawe / Summito, Layiquidam tamen n-
posslam / ne Podamam / Scler heit In verbo Agnos-
lic plinach / Suppeto, Pladam tagne n bozaj poznaw-
istwe Beache heimlich mit einem Veru yctur, & in e
Surripio, Lagne vryam / Stel heimlich mit neznamego

h. t. ut Accipio, Präximam / Empfangen, & CON, seg
 Afficio, Kgs. nalkuoniugi / Mach ein Anhängen, ut Illudo
 mütung / Aggredior, Prästupugi / Präparat / Initor,
 dam na ne koho / Geh zu einem / Eque eia / Eder mich
 nen angriß / Aludo, Pochlebug / Sehma / Dölch / Co
 del / Annumero, Präximam / Zählbarzähl / Conecto,
 Appono, Präximam / Ihue oder leg hien / Corripio,
 zue / Arrodo, Naphimam / Benaa / A ficer dum tamer
 deo, Präximam / Sig daben / Attingo, Der reperiuntur
 tylam fe / Rühr an. OB, b, inc, f, g, p, u dfero, Primä
 Obbis, Präximam / Jotrima / Occurre, Wit hieo, Präximam
 heym / Begegne / Offundo, Oblywam Präximam / Ina
 Rimbaesse / gieß an / Oggannio, w off / feng / Adrefco, Prä
 tam / Eisto prawym nebeptuat / Ich bleue / Conrado, Prä
 in die Ohren / Sag oft / Oppono, Nap: eysammen / Con
 ti flado / Sie entgegen. SUB, b, inc, p, u mit etiam and
 g, m, p, r, ut Succurro, Präximam / Eder oder reize an
 pomoc eym / Kommen zu hülff / Sufficimant integra,
 Semdehateym / Dingenu / Suggest Nephim nebe
 Podawam / Dorawam / Ihue vnderquie mergo, Potopu
 eque Nülff ond fiewe / Summitto, Eaniquidam tamen
 posslam / nebe Podawam / Schick hie In verbo Agnos
 licq hienach / Suppeto, Präximam / Eaniquidam tamen
 istue Beache heimlich mit einem Veru geyur, & in e
 Surripio, Eaniquidam / Stiel heimlich mit neznamet
 A

Empfahet, & CON, sequentibus l, n, r, in easdem
 Nach im Accusant, ut Illudo, Posmijwam se / Vers
 uagt / Prephet / Innitor, Pospiziam se / Gleich mich
 m / Ehue m / Lehne mich an / Irrideo, Posmijwam
 ag / Exm / Verloch / Collige, Zujiam / Benqam
 Zehbarza / Connecto, Swazugi / Rußoff zulams
 u port leg hnen / Corripio, Tristam / Straß / beschuld.
 Enaa / *Alterdum tamen maxime apud antiquari-*
Attingo, ut reperiuntur integra prepositiones, ut
ne, si, q, p, adfero, Primassim / Buing derue / Adfi-
urro, Wilico, Prijedam / Sis dabey / Adnitor,
Oblipwam riciuugi se snazne / Vermöge mich hnt-
nio, w offi fuz / Adcreco, Pritoslawam / Wachs hnt-
at / Ich biez es / Conrado, Na bromadu stauzi / Reas
peno, Napiz satimen / Conloquor, Rozmławam / Ich
UB, b, inc, po mit etnem andern / Inlicio, Wagdijm /
ffijwam / Doch oder reise an. SUB, sequente m, ferē
hnt / Sufficiantet integra, ut Submitta, Submoueo,
hug / Suggestydam neberupre / ehue dimora / Sub-
st onderquuergo, Potopugi / Extremi / tauch witer /
mitto, Sapuidam tamen malunt submitto scribere.
 Sicut hnt uerbo Agnosco, Nēto pwe m znāmē
 am tagne m o zaje poznawam / Erkenn mich er / d, ab-
 linem Betruccitur, & in Cognosco, Poznawam nēto
 Sclpimilant neznāmēgo Erkenn / n, vide Diomo-
 den

Empfahet, & CON, sequentibus l, n, r, in eadem
 Nach einander, ut Illudo, Poinijwam se / Vers
 pugt / Prepist / Innot, Pospj:am se / Stills mich
 m / Shue m / Lehne mich an / Irrideo, Posmijwam
 ug / Sami Berloch / Colligo, Pij:am / Dugan
 Zephazam / Connecto, Swazugi / Kulpff zusam
 ue poer leg hnen / Corripio, Tristam / Straff / beschuld.
 Enaa / *Adcerdum tamen maxime apud antiquari.*
 Attingo, Da reperiuntur integra prepositiones, ut
 n, s, p, u, d, fero, Primassom / Ding derue / Adst
 urro, Wilio, Prisedam / Sis daber / Adnitor,
 Dbiwam / riciuugi se snazne / Bemähe mich hin
 nio, w offij: / Adcrefo, Pritossawam / Wachs hin
 ai / Jch dize es / Conrado, Na bromabustiauzi / Krag
 bene, Nap: satimen / Conloquor, Rozthlauwam / Ich
 UB, b, inc. ed mit einem andern / Inlicio, Wagoijm /
 iijwam / Doch oder reise an. SUB, sequente m, ferē
 puij / Suffraanet integra, ut Submitta, Submoueo,
 ung / Suggi / Dehdam neb beruprac / thue dmuerg / Sub
 se onderquwergo, Poiopugi / Etsenck / tauch unter /
 mitto, Layuidam tamen malunt submitto scribere.
 Sicut hinc verbo Agnosco, Nleico pwe m znams
 ant tagne nozase poznawam / Etsenck mger / d, ab
 inem Betrucitur, & in Cognosco, Poznawam ne co
 Sieschmilni neznámego Etsenne / n, vide Dromo
 dem

dem lib. 1. nam veteres gnosco, gnovi dice-
bant. Idem sentit Priscianus lib. 2. Est
quit, quando N. principalis syllaba ante se
assumit, g, ut natus, gnatus, Gn/ Sot/
notus, gnotus, Gnámey/ Bekandē/ atq. in
de ignotus, Negnámey/ Unbekandē / gno-
to, novi, gnovi. Idem tamen l. 1. ait, &
mutari in g, ut Ignosco, Gopaussijm / ver-
geibe/ Ignarus, Leniw/ Faul / Ignotus
Ignarus, Negwéomij / neumélj / Unw-
send / Ignominia, Namba / Zhanénij na-
pechtwosti/ Schandē / cognosco, cognitus
Sed sententia incertus subjungit: potest ta-
men in quibusdam eorum etiam per concel-
sionem adempta, n, videri, quia in simplici
bus quoque potest inveniri per adjectionem
g, ut gnatus, gnarus, Zméley/ Wissendē/
Quidam ex recentioribus à verbo Græce
γνώσκω, putat γνώσκω, gnosco factum. For-
tasse videar tibi nimium Grammaticus: au-
di de eadem re principem Oratorum in Or-
rat. Noti, inquit, erant Navi, & Nari,
quibus In, praponi oporteret, dulcius visum
est Ignoti, Ignavi, Ignari dicere, quàm ut
veritas postulabat. Quintilianus in eadem

sententia: lege-
ulimus. Sed re-
ctiones. INT
us, r, mutavit in
tellico, Rozum
go PER, adjecta
it Pellicio, Lab
it Schmelen/
apud Livium le
quentativum:
luceo, Nasser
ch dicitur.

Quadam ultim
diversus ab is,
N IN, preposita
m, ut Combibo,
landem/ Commi
Defehleiner/
Wpawm/ S
paussijm/ Laß
On / Gesphiein
b, ut Comburo
raum n, migra
literarum inter
AB, preposita v
est

dem lib. 1. nam veteres gnosco, gnovi dice-
bant. Idem sentit Priscianus lib. 2. Est, qui
quit, quando N. principalis syllaba ante se
assumit, g, ut natus, gnatus, Syn/ So/ n-
notus, gnotus, Gnámey/ Bekandē/ atq, in
de ignotus, Rznámey/ Unbekandē / gno-
co, novi, gnovi. Idem tamen l. 1. ait, N
mutari in g, ut Ignosco, Dopaußijm / ver-
gelbe/ Ignarus, Lentwß / Saul / Ignotus
Ignarus, Newédómß / neumélß / Bm-
sendt / Ignominia, Nanba / Zhanénij na-
pectiwosti/ Schandē / cognosco, cognitus
Sed sententia incertus subjungit: potest ta-
men in quibusdam eorum etiam per concu-
sionem adempta, n, videri, quia in simplicibus
quoque potest inveniri per adjectionem
g, ut gnatus, gnarus, Zmélen/ Wissendē/ Com-
Quidam ex recentioribus à verbo Græcèb/ Wisselmei-
gnawox, putat gnawox, gnosco factum. For-
tasse videar tibi nimium Grammaticus: au-
di de eadem re principem Oratorum in Or- / Gesphineim
nat. Noti, inquit, erant Navi, & Nari-
quibus In, praponi oporteret, dulcius visum
est Ignoti, Ignavi, Ignari dicere, quàm ut
veritas postulabat. Quintilianus in eadem

sententia: lege-
ulimus. Sed re-
tiones. INTE-
us, r, mutavit
telligo, Rozum
go PER, adjecta
it Pellicio, Lah-
it schmelzen /
apud Livium le-
quentatidum:
luceo, Nostre
ch dicitur.

Quadam ultim-
versus ab his,
N, IN, prapoli-
m, ut Combibo-
andem/ Commi-
o, Wpawam/ Z-
paußijm/ Laß-
b, ut Comburo
erdum n, migr-
literarum inter-
ab, prapoli-

sententia : lege locum quem paulò antè
 ulimus. Sed redeamus ad reliquas præ-
 otiones. INTER, si Grammaticis credi-
 us, r, mutavit in l, præposita verbo Lego,
 elligo, Rozumijm / Versteh / quasi inter-
 PER, adjecta verbo Prisco, Latino, ge-
 et Pellicio, Lahodné podwozugi / Detuege
 schmelzen / quod & perlicio aliquoti-
 od Livium legitur : unde Perlectio, as,
 uentativum : item pelluceo, quod &
 uceo, Nastrze Swijijm / Squeine
 dicitur.

Quadam ultimas consonantes mutant
 versas ab ijs, quibus præponuntur, sic
 IN, præposita literis b, m, p, mutant,
 m, ut Combibo, Spolu pigi / Trincē
 andern / Committo, Swérugi / Ich vo
 b / Befehleines trem / Compono, Im-
 Wpiwám / Trincē hinein / Immitto,
 Daussijm / Laß hinein / Impono, Wfläe
 / Seß hinein. Aliquando interponi-
 b, ut Comburo, Spalugi / Verbrenn /
 dum n, migrat in m, nulla harum tri-
 terarum interposita, ut Comedo, Omis
 AB, præposita verbis Fugio, Aufam /
 Elieh /

sententia : lege locum quem paulò antè
tulimus. Sed redeamus ad reliquas præ-
tiones. INTER, si Grammaticis credi-
mus, r, mutavit in l, præposita verbo Lego,
intelligo, Rozumijm / Versteh / quasi inter-
PER, adjecta verbo Prisco, Latino; ge-
nt Pellicio, Lahodné podwozugi / Betrüge
schmelzen / quod & perlicio aliquoti-
bus Livium legitur : unde Perlecto, as,
quantativum : item pelluceo, quod &
pelluceo, Nasfize Swijcym / Schelne
dicitur.

Quædam ultimas consonantes mutant
in per consonas ab ijs, quibus præponuntur, sic
in simplicibus, IN, præposita literis b, m, p, mutant,
adjectionem m, ut Combibo, Spolu pigi / Irinef
ändern / Committo, Swérugi / Ich vo
verbo Grac / Befehleines treu / Compono, Im-
factum. For Wpiwam / Irinef hinein / Immitto,
maticus : ad Daustijm / Laß hinein / Impono, Wflaz
torum in / Ses hinein. Aliquando interponi-
pi, & Nam, ut Comburo, Spalugi / Verbienn /
dulcius visut dum n, migrat in m, nulla harum tri-
ere, quàm terarum interposita, ut Comedo, Om /
nus in eade AB, præposita verbis Fugio, Aufam /
Elich /

Blitz / & Fero, Resu / Trag / b, mutatur, verbis incipie
u, Ausugio, Wiskäm ostud / Lauff davor / I, consonante,
aufero, Odnauffom / Nem hinweg: buschüm / Sie zu
præpositionis meminere Cicero in Oratore. Donec an / Disqui

EX præposita dictioni incipienti à vocali foris flexa /
aut consonantibus, c, p, q, f, t, manet inuall / Dissideo, I
gra, ut Exaro, Wyrolawam / Acter auus / Distrabo,
Exoro, Wyprossugit Erbit / Excutio, Bevon einander /
pono, Wyklāām / Leg auß / Exquiro, Beesse von da and
scribo, Wypisual / Schreib auß / Extenuo, / Sis
Stençugi Zmensual / mach gering / Quid Ciceronem &
Pliniet. Præposita f, in eandem ferè migraemus domum,
ut Efficio, Wykonāwām / Richte auß / 12. de Orinat.
fundo, Wypiwām / Schüt oder gieß abe Djudio, Ro
auß: ante ceteras consonantes locum habet uero litera f,
E, ut Educo, Womodüm / Südt herabgerat, ut Dissuna
Eludo, Wpshwām je. Jatz zaéloho mander / Dissida
Wipott / Emitto, Wypaüssüm / Wisthwe. Cat
heraus / Enarro, Woprawu u / Wstentur DI, ut D
dāt / Eripio, Wy. gram / Nam, Südt von eir
auß / Erno, Wpukāwām neb wy. āz / leb / Dimico, W
Stāuß / Evebo, Wpwozuai / Südt / Kämpf / Dim
rauß / Ejcio, Wpobazuai / Weiff herab / Dirigo, Spre
DIS, & DI idem significant, ut in ante / Dirumpo,
Præf. 1. 12. ut ab, & Abs. DIS, præpandit. Terent.

g, b, mutatur, verbis incipientibus à literis, c, p, q, s
 Lauff davor / & I, consonante, ut Discumbo, Zastolem
 Hweg: busejm / Stß zu Elsch / Dispono, Porádám /
 in Oratore / Leone an / Disquiro, Sump tam bledám /
 pienti à voi / Sforß fleißig / Dissolvo, Rozwazugi / Löß
 t, manet maff / Dissideo, Rozwónám se / Bin on
 t / Ader auß / Distrabo, Sem y tam roztabugi / Zles
 / Excutio, Zvon einander / Dissicio, Rozbazugi / Ich
 Exquiro, Zesse von einander / Disjungo, Rozdélugi
 auß / Extendo, tizno / Sß von einander : reperitur a-
 geting / Ad Ciceronem & dyungo ad Att. l. 7. Re-
 m ferè migamur domum, dyungere me ab illo nolo.
 Richte auß / Sz. de Divinat. Jumenta dyungere. Ex-
 t, oder gleich / Dyudico, Rozluzugi / Breiße / Richte.
 es locum bñm verò literæ f, preponitur, in eandem
 Führe her / ut Diffundo, Rozlprám / Gieß von
 Zvon einander / Diffido, Rozwéjm / Zauffám /
 Zauffjm / Zßrawe. Cateris consonantibus prepo-
 wu u / Wantur DI, ut Diduco, Roztabugi sem y
 y. trám / Zan / Führe von einander / Diligo, Wllugi /
 in nob ay. b / Dimico, Potylám se smelým / Strei-
 zugi / Führe Kämpff / Dinumero, Rozcýtám / Zaro
 Wuff her / Dirigo, Zprawugi / roweám / Richte /
 fificant, ut in ite / Dirumpo, Rozwónám / Raß von
 DIS, preponitur. Terent. Adelph. Dyrumper ait :

/ b, mutatur, verbis incipientibus à literis, c, p, q, s
 Lauff davor. / I, consonante, ut Discumbo, Zastoleum
 blaweg: buseijm / Sls zu Tisch / Dispono, Porádám /
 in Oratore, Leone an / Disquiro, Sem tam hledám /
 pienti à voce / Sforch fleißig / Dissolvo, Rozwazugi / Löss
 t, manet maff / Dissideo, Responnámám se / Bin om
 / Ader au / Dissrabo, Sem y tam roztahugi / Bles
 / Excutio, von einander / Dissicio, Rozhazugi / Ich
 Exquiro, Resse von einander / Disjuncto, Rozdélugi
 auß / Extendo, ruzno / Ses von einander : reperitur a-
 gerit / Quod Ciceronem & dyjungo ad Att. l. 7. Re-
 m ferè migraemus domum, dyungere me ab illo nolo.
 Richte auß / Sz. de Divinat. Jumenta dyungere. Ex-
 et oder giesige Dyjudico, Rozsuzugi / Brecheile / Richte.
 s. locum bñm verò literas, preponitur, in eandem
 Führe hinc porat, ut Dissundo, Rozsyrám / Gies von
 p. zerkorponander / Diffido, Nawéijm / Zauffám /
 p. außijm / Distrahe. Cateris consonantibus prepo-
 nu // Quatur DI, ut Diduco, Roztahugi sem y
 p. ygrám / Ich. Führe von einander / Diligo, Málugi /
 in ned w. ab / Dimico, Potylám se smelým / streis
 zugi / Duplo Rämpf / Dinumero, Rozčytlám / Bär
 Weiss her / Dirigo, Spramugi, roweám / Richte /
 fificant, ut in ite / Dirumpo, Rozwárám / Raß von
 DIS, praep. andez. Terent. Adelph. Disrumper aut-
 quo

quo verbo utantur homines vehementer irati, ubi tamen Dirumpor, legunt quidam Disraro, Delām / Jjōtē / Macq Dūnnes, est apud Columel. l. 4. c. 32.

AM præpositio Græca, cum dictionibus incipientibus à vocalibus, a, e, i, u, præponitur, b, euphonia causa intercepta, ut Ambages, Ololef / obqod / Umbqschweiff, Ambesius, Obgedeny / Umb onnd omb an gebissen / ambigo, amburo: cum verò consonantibus b, q, mutat m, in n, ut Ambelo Anquiro, Doplāwām se / Frage nach / su qe nach: cum p, manet integra, ut Ampu to, Obregāwām / Blühām / Besqueito

Haftenus de verborum compositione. neq, enim putavi eam usui omnino committendam, qui quamvis sit optimus magister à paucis tamen, ut par est, colitur, & à plebisque in medio cursu describitur. Neincep de Præteritis Supinis q, agendum est.

CVM geminat primam simplex composita priorem Præteriti amittunt: præter præcurro Præobij

Præobijham /
zasi / Strete
Quæque sibi g
Stre. do,
polcere, Si
disco, Vp
Præteritis qu
supinis,
Ve glisco, Ro
nehme zu / v
et / neige / fe
polce, Ro
vado, Odu /
Ambigo, Odu
Erubomb / J
Starat se nar
quaso, Prosy
eo, Blaf ml
den Mund a
Wilt se otw
it furit, Wile
rer, Stuchij
aveo, Gladan
Nojdijram vlla
Dan / & aio, P

quo verbo utuntur homines vehementer ir-
rati, ubi tamen Dirumpor, legunt quidam
Disraro, Oclām / ȝȝotē / Macq Dünner.
est apud Columel. l. 4. c. 32.

AM prepositio Græca, cum dictionibus
incipientibus à vocalibus, a, e, i, u, prapo-
nitur, b, euphonia causa intercepta, ut Am-
bages, Olof / obod / Ambschweiff,
Ambesius, Obgeden / Amb vnd ombs an-
gebißen / ambigo, amburo: cum verò conso-
nantibus b, g, mutat m, in n, ut Ambelo
Anquiro, Doptawām se / Frage nach / su-
ge nach: cum p, manet integra, ut Ampu-
to, Drēzawām / Biynām / Beschneide

Haftenus de verborum compositione
neg, enim putavi eam usui omnino commit-
tendam, qui quamvis sit optimus magister
à paucis tamen, ut par est, colitur, & à ple-
risque in medio cursu deseritur. Neincep-
de Præteritis Supinis q, agendum est.

CVM geminat primam simplex com-
posita priorem

Præteriti amittunt: præter præcurro
Prædij

Prædijham /
zasi / Stia
Quæque sibi g
Steh. do,
polcere, Si
disco, Vñ
Præteritis qu
supinis,
Ve glisco, Ro
nehme zu / v
et / neige / fe
polce, Wo
vado, Du /
Ambigo, Du
Erdbomb /
Starati se nar
quæso, Prosy
co, Dstak ml
den Mund a
Wilmi se otwi
furit, Wstet
rer, Truchij
aveo, Zladan
Nozjram vsta
Zan / & aio, p

vehementer
runt quidam
ach Dünner
m dictionibu
i, u, prapo
cepit, ut Am
Bmbschweiff
bnd vmb an
m verò confo
r, ut Anbell
age nach / ju
r, ut ampu
/ Beschuel

Predabijham / Lauffe für / repungo, Wedu
zase / Steche wieder.

Quæque sibi gignunt sto, Stogijm/
Stehe. do, Dawam / Bleb / cum
poscere, Gladam / Erfordere / Begehre.
disco, Bëim se / Lerne.

Præteritis quæcunque carent, spoliato
supinis.

Reglisco, Rostu / rozmaham se / Nachse/
nehme zu / vergo, Nachylual se / Sin
eke / neige / ferio, Lepu / Schlage / cum
polles, Rohu / mocen sem / vermag/
vado, Odu / Gehe.

ambigo, Obundawam / Pochybugl /
Ereibomb / Zweifelte / cum latago;
Staram se narammé / Bestümmer mich/
quæso, Proshym / Bitte / quibus his
co, Bstaf mluwenij otwüram / Eque
den Runde auff zu reden / facisco,
Welman se otwüram / spale auff besttig.

facit, Wstëkam se / Wütche / & mæo
rer, Truchlüm / Bin trawelig / tum
aveo, Gladam / Begehr / tum ringor,
Rozdijram ysta stlebjm se / Bleck die
Bân / & aio, Prarwjm / Sag.

er præcurrere
Predi

N

Ee

ebementer / Pcedabijham / Lauffe / ſtir / repungo, Nedus
zase / Steche wieder.

Quæque ſibi gignunt ſto, Stogijm /
Steche. do, Dawam / Bleb / cum
poſcere, Ziadam / Erfordere / Begehre.
diſco, Dcjm ſe / Lerne.

Præteritis quæcunque carent, ſpoliato
ſupinis.

Te gliſco, Roſtu / rozmaham ſe / Nachſe /
nehme zu / vergo, Nachpſual ſe / Sin-
cke / neige / ferio, Sepu / Schlage / cum
polles, Mohu / möcen ſein / vermag /
vado, Odu / Gehe.

ambigo, Obundawam / Pochpſual /
Leibomb / Zweifelſte / cum ſatago;
Staram ſe naramné / Beſümmer mich /
quaſo, Proſhm / Bitte / quibus hiſ-
co, Viſta ſe mluwenij otwýram / Ehe
den Munde auff zu reden / ſatisco,
Welmi ſe otwýram / ſpale auff beſtig.

ſucit, Wiſekam ſe / Wütche / & mœ-
rer, Leuchijm / Bin trawig / tum
aveo, Ziadam / Begehr / tum ringor,
Roždýram-ſta ſſlebijm ſe / Bleck die
Zán / & aio, Prawijm / Sag.

Er vefcor, Oüm / Jß / liquor, Rozpauß
tüm / feneß rozpßwam / Zrache / me-
deor, Ecüm / hogüm / Arzenei / re-
minifcor Zpomijnam / Etlanere mich /
adauge.

DECURRO, Dolūm bēzīm / Lauffhero
unter / Excurro, Wpſtjām / Lauff
hinnauß / Procurro, Wen wptjām Lauff
ſütauß / interdum primam geminant. Su-
ton, in Nerone c. 11. Notiſſimus eques Ro-
manus elephantis ſuperſedens per cata-
dromum decurrit. Liv. 1. ab Urb. Quin-
plures igni, quam ferro armati excucurri-
ent, eade incendiō, cuncta complent. Liv
ſib. 20. apud Priſcianum lib. 10. Eſi ſero-
lus procucurriſſet. **REPLINGO**, ut plac.
Capro apud Priſcianum eodem libro, cui
ſignificat vicifiſim pungere, facit repupug-
cū verò ad rationes reſertur, repunx-
neutrum adhuc, ſi benè memini, apud vet-
res legi, **PRISCI** Latini ſolebant pepoſ-
memordi pepugi, cecurri, ſecunda litera p
E, ſcribere more Grecorum, qui ſuum π
ἐκχυδρον, hoc eſt, Præteritum perfectū

PRÆT

hoc modo aug-
Tull. & C. Celsus
mordi, pepugna-
si, leges apud
Probum de Car-
dicur esse in
vis bareant co-
utave licet, cur
Q. NASO, quaj
antiquarius Sa-
anum eodem lib-
leniz. Prifianus
Varrenem inven-
rui debui facere
vult. & Maffius ex-
fus sum, de quo ex-
comus. A' EO, hic
gnificat. Probus in-
tere praterito di,
antiquarius scrip-
ajunt reperiri, secu-
cur non unum :
tur exoleuisse
fense etiam / &
Barre / non ca-
Herbietenfes qui
pretium redisset
multis spoliarum
an efficeret poffe an

Et vescor, Eijm / JB / liquor, Rozpauſſijm
se nebrozpljwam / Zraſche / me-
deor, Ecijm / hogijm / Arſneye / re-
miniscor Zpomijnam / Et cingere michi
adauge.

DECURRO, Dolūm bēzjym / Lauff hera
unter / Excurro, Wytijām / Lauff
hinnauß / Procurro, Wen wytijām Lauff
ſatnauß / interdum primam geminant. Sue-
ton, in Nerone c. 11. Notissimus eques Ro-
manus elephantis supersedens per cata-
dromum decucurrit. Liv. 1. ab Urb. Quum
plures igni, quam ferro armati excucurri-
ent, eade incendioq; cuncta complent. Liv
ſib. 20. apud Priscianum lib. 10. Et si feroci-
lus procucurrisset. REPLINGO, ut placi-
Capro apud Priscianum eodem libro, cui
ſignificat vicissim pungere, facit repupug-
cum verò ad rationes refertur, repunx-
neutrum adhuc, si bene memini, apud vet-
res legi, PRISCI Latini solebant pepoſi
memordi pepugi, cecurri, secunda litera p
E, scribere more Græcorum, qui suum
ἐπεπυγιστος, hoc est, Præteritum perfecti

Hoc modo au-
Tull. & C. Cæ-
mordi, pepugi,
xi, leges apud
Probum de Cat-
datur esse in usu
vis habeant co-
utans licet, cur-
Q. L. ESO, quæ
antiquarius Sa-
anum eodem lib-
levit. Priscianu
Varro nem inven-
rui debuit facere
nus / & Mæſius er-
ſus sum, de quo e-
cemus. Al' EO, hic
ſignificat. Probus in-
cere præterito Ai,
antiquitatis ſcrip-
ajunt reperiſſe
eur non unum
tur exoleviſſe
ſche etwas / &
Warte, non ca-
Herbitenſes quæ
prectum rediſſet
mulieris ſoliam
ad effecere poſſe ar-

Hoc modo augent, ῥᾶψα, ῥῆῥᾶψα. M.
 Tull. & C. Caesar, ut Gellius inquit l. 7. c. 9. me-
 mordi, pepugi, spondei dixerunt. VERGO ver-
 xi, leges apud Diomedem libro 1. & versi apud
 Probum de Cathol. verborum: sed neutrum vi-
 detur esse in usu. VADO non habet vasi, quam-
 vis habeant composita. AMBEGI, sategi, tunc
 utare licet, cum apud idoneos auctores legeris.
 QUAESO, quasi dī fecit apud vetustissimos, quos
 antiquarius Sallustius imitatus est vide Prisci-
 anum eodem libro. EURO prima positio jam exo-
 levit. Priscianus l. 8. affirmat in furo & furo, apud
 Varronem inveniri. MOEREO, unde moror, ma-
 rui debui facere, sed in usu non est, inquit Prisci-
 anus l. 8. Mestus enim nomen est, cum dicimus me-
 stus sum, de quo etiā in secunda conjugatione di-
 cemur. AVEO, hic non salutare, sed concupiscere si-
 gnificat. Probus in Cathol. verborū docet AIO fa-
 cere præterito Ai, aisti, aie. Apud D. Augustinum
 antiquitatis scriptorumq; veterum peritissimam
 hunc reperiri secundā personā Aisti, qua non video-
 tur non utantur: prima tamen Ai, præteritū vide-
 tur exolevisse. LICEOR, Etzjhm / Fello
 the etwas / & OPPERIOR, Etzlamf
 Warte non carent Præteritis. Cic. 5. Verr.
 Terbitenses quum viderent, si ad Aeschionem
 rectum redisset, se ad arbitrium libidinossima
 mulieris spoliatum iri, liciti sunt usque eo, quo-
 d'efficere posse arbitrabantur.

Hoc modo augent, ῥεῖσθω, ῥεῖσθω. M. Tull. & C. Cesar, ut Gellius inquit l. 7. c. 9. memordi, pepugi, spondi dixerunt. VERGO verxi, leges apud Diomedem libro 1. & versi apud Probum de Cathol. verborum: sed neutrum videtur esse in usu. VADO non habet vasi, quamvis habeant composita. AMBEGI, sategi, tunc utaro licet, cum apud idoneos auctores legeris. QUÆSO, quasi videri fecer apud vetustissimos, quos antiquarius Sallustius imitatus est vide Priscianum eodem libro. FURO prima positio jam exolevit. Priscianus l. 8. affirmat in furo & furo, apud Varronem inveniri. MOEREO, unde moror, morui debui facere sed in usu non est, inquit Priscianus l. 8. Mestus enim nomen est, cum dicimus mestus sum, de quo etiam in secunda conjugatione dicemus. AVEO, hic non salutare, sed concupiscere significat. Probus in Cathol. verborum docet AIO facere præterita Ai, aisti, aie. Apud D. Augustinum antiquitatis scriptorumque veterum peritissimum sunt reperiri secunda persona Aisti, qua non videtur non utantur: prima tamen Ai, præteritum videtur exolevisse. LICEOR, Licetum / Fulo the etwas / & OPPERIOR, Exstam / Warte / non carent Præteritis. Cic. 5. Verr. Herbitenses quum viderent, si ad Aeschionem rectum redisset, se ad arbitrium libidinosisima mulieris spoliaturum, liciti sunt usque eo, quod efficere posse arbitrabantur.

Terent. Phorm.

Si non tum dedero, unam præterea ho-
ram ne oppertus fies.

Apud Plaut. reperitur etiam Oppertus.

Mostel.

Seni non otium erat, id sum oppertus.

IN QUAM, Niflu/Sage/ inquis, inquis
(nam inquis inusitatum est, & illud Cic. 2. de O-
rat. quod affert Prisc. Attendere & aucupar
verba oportebit, inquis, ut ea, quæ sunt frigida
ora vitemus, &c. legitur ex vetusto codice inquit
& Diomedes lib. 1. docet, inquam esse primam
personam Indicativæ) hoc inquam verbum secun-
dam personam habet Præteriti. Cic. in eodem
Tu vero inquisti, molestus non eris. De verb
Nideo nullam fecimus mentionem, quod insolens
videatur, neg, video cur **RENIDEO, Gwi-**
tijm se/ Olange/ quod in usu est, non habet
renidui.

INSUPER à verbo, seu nomine nat
repefco, **Wlaznu/ Werde lam.**

Mitelfco, Krotnu / Werde sanctimul-
veluti, quorum de nomine lis est:

Aut certè capiunt à verbis unde tra-
huntur.

Adde quibus nomen vehemens med-
tatio fecit.

Esarit Sacrum
Veterum

INCHOATIV

Nem quidem
tam ita signi-
crescat, si d
nastodam /
Zahrijwam /
præteritis, a
tuantur, ut re-
deducantur,
destitui, ut Ing
zefl / verde /
hylou / rostu /
Wles / rostu /
Certant Gram-
borum, siquidem
ores partim Exe-
tativa appellan-
mentis.

DICTURIO

ti / Begehr zu si
porati / Begeh-
meditativa vete-
Est

Terent: Phorm.

Si non tum dederō , unam præterea ho-
ram ne oppertus fies.

Apud Plaut. reperitur etiam Oppertus.

Mostel.

Seni non otium erat, id sum oppertus.

IN QUAM, *Rifu/Sage* / inquis, inquit
(nam inquit inusitatum est, & illud Cic. 2. de O-
rat. quod affert Prisc. Attendere & aucupari
verba oportebit, inquit, ut ea, quæ sunt frigida
ora vitemus, &c. legitur ex vetusto codice inquit
& Diomedes lib. 1. docet, inquam esse primam
personam Indicativæ) hoc inquam verbum secur-
dam personam habet Præteriti. Cic. in eodem.
Tu verò inquisti, molestus non eris. De verbo
Nideo nullam fecimus mentionem, quod insolens
videatur, neg. video cur **RENIDEO**, *Gwi-*
tijm se/ Glange / quod in usu est, non habet
renidui.

INSUPER à verbo, seu nomine nato
repefco, *Wlaźnu/ Werde lam.*

Mitesco, *Krotnu/ Werde* / sanctimonia
veluti, quærum de nomine lis est:

Aut certè capiunt à verbis unde tra-
hantur.

Adde quibus nomen vehemens medi-
tatio fecit.

Esurit Laqueum
Veterum

INCHOATIVUM

nem quiden

tam ita signi

crescat, si a

nastiam/ Q

Zahijwam se

præteritis, a

tuantur, ut re

deducantur,

desitus, ut lig

zifl/ unde schro

hijllo rostu/ W

Wle rostu/

Certant Gramm

borum, siquiden

ares parum Exe

rativa appellam

nentis.

DICTURIO

ti/ Begebr zu se

porati/ Begebr

meditativa vete

Est

Esurit Lacrim / Hin hungerig / excepto.
Veterum monumenta revolve.

INCHOATIVA verba, hoc est, quæ actionem quidem non incipientem, sed inchoatam ita significant, ut magis ac magis increascant, si à verbis fiant ut Refrigesco, Zafesthoám / Werde wieder kalt / Incresco, Zafrihwám se / Werde warm / aut carent præteritis, aut certè à primogeniis ea mutantur, ut refrixi, incalui. sin à nominibus deducantur, prorsus videntur præteritis destitui, ut Ingravesco, Bhwám welmté se / werde schwär / Mitesco, Herbesco, Wylstu rostu / Wach ins Kraut / Sylvesco, Wles rostu / Werde zu einem Walde. Certant Grammatici de nomine horum verborum, siquidem veteres Inchoativa, Juniores partim Exercitativa, partim Augmentativa appellant, de quibus fusius in Rudimentis.

DICTURIO, Ziádám neb Hey pomédés / Begehr zu sagen / Empturio, Ziádám fusowati / Begehr zu kauffen / & cætera, quæ præteritativa veteres Grammatici ab asidna

Esurit Laënim / Bin hungerig / excepto.
Veterum monumenta revolve.

INCHOATIVA verba, hoc est, quæ actionem quidem non incipientem, sed inchoatam ita significant, ut magis ac magis increascant, si à verbis fiant ut *Refrigesco*, *Zafestpoam* / *Werde wieder kalt* / *Incalesco*, *Zafestwam se* / *Werde warm* / aut carent præteritis, aut certè à primogeniis ea mutantur, ut *refrxi*, *incalui*, sin à nominibus deducantur, prorsus videntur præteritis destitui, ut *Ingravesco*, *Spwam welmltē* / *erfl* / *werde schwär* / *Miresco*, *Herbesco*, *Wylhou rostu* / *Wachs ins Kraut* / *Sylvesco*, *Wles rostu* / *Werde zu elnem Walde*. Certant Grammatici de nomine horum verborum, siquidem veteres Inchoativa, Juniores partim Exercitativa, partim Augmentativa appellant, de quibus fusius in Rudimentis.

DICTURIO, *Ziadam neb dcy pomédēs* / *Begehr zu sagen* / *Empturio*, *Ziadam luszomati* / *Begehr zu lauffen* / & cetera, quæ præteritativa veteres Grammatici ab assidue

Et vehementi meditatione sic appellantur
(quia enim aliud meditatur, quid cogitat
aliud, qui esurit, quam cibum cenamque?)
ferè praterito carent Duo, Parturio, Dia-
cugi su porodu/ Degebr zu gebähen/ Nup-
turio, Ziadam se wäsi/ Degebr ein Mann
zunehmten/ videntur parturivi, nepturivi,
vel potius parturi, nupturi habuisse, sed de-
siderantur veterum testimonia. Apuleius
in Apolog. nepturisse dixit, qui licet inter-
dum eleganter loquatur, non tamen inter
classicos à doctis numeratur. ESURIO eti-
am supinum habet.

Terent: Heaur:

Modo liceat vivere, est spes. CI. quæ? S. nos
esurituos satis.

SCATURIO, Woppsittuat si / tefu
wen/ Quell heru/ Ligurio, Proßjram a
hanebné otrácpm Verisplact / veritque un-
nüs / Abligurio, Obligurio, non sunt medi-
tativa, cum diversa sint & significatione, &
quantitate, nam u. literam produciunt.

Horat. 1. Serm. satyr. 3.

Tractavit culicem manibus, dum furta
ligunt

cum Meditatio a eadem corripiant, esurit, pat-
auris, cenaturis.

Præ-

PRæteritum
que su-

Vi neco; 3b

nectum lib-

At cubui, E-

ijm/ 3im

ijm/ 3rat

3. bict/ 3u

Dact in iem

Wlm jrou

Ionulique 3

E lute/ 3eqv

N Eo apud pr

apud Priscia

Hos pestis necuit

Verisimile est b-

est participium cor-

cul. Mento summa

Tantulus, & ad 2

vincula. Reperi

non lib. 18. cap. 13.

cum enecavi facie

Lalio Praconino.

cujus impatiens a

dicunt ita, ut par

PR

Et vehementi meditatione sic appellantur
(quia enim aliud meditatur, quid cogitat
aliud, qui esurit, quam cibum cœnamque?)
ferè præterito carent Duo, Parturio, Piar-
cugi fu porobu/ Degebr zu gebâhen/ Nup-
zurio, Ziâdâm se wôdât/ Degebr ein Frau
zuneymen/ videntur parturivi, nepturivi,
vel potius parturi, nupturi habuisse, sed de-
siderantur veterum testimonia. Apuleius
in Apolog. nepturisse dixit, qui licet inter-
dum eleganter loquatur, non tamen inter
classicos à doctis numeratur. ESURIO eti-
am supinum habet.

Terent: Heaut:

Modo liceat vivere, est spes. CI. quæ i S. nos
esuritorios satis.

SCATURIO, Wopinstuat si / telu
wen/ Quell derûr/ Ligurio, Proßjram a
banebnê otrâcpm Wersplâct / vertitur vni-
nûs / Abligurio, Obligurio, non sunt medi-
cative, cum diversa sint & significatione, &
quantitate, nam u, literam producent.

Horat. 1. Serm: satyr: 3.

Tractavit culicem manibus, dum furta
ligurit

cum Meditativa eandem corripiant, esurit, pat-
aurit, curaturis.

PRæteritum
que su

Vi neco: 3. b

nectum lib

At cubui, E

stijn/ 3. m

stijn/ 3. m

3. m: 3. m

Daot in itum

3. m: 3. m

sonique 3

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

3. m: 3. m

Prima Conjugatio.

PRæteritum primæ facit avi, atum-
que supinum

Vi neco: *ἴβιγγιν/ ἴδδτε* / nam necui
nectum sibi pignora servant.

At cubui, *ἑββῖν/ ἑεγε* / domui, *ἡρο-
τῖν/ ἡαμ* / crepui, *ἰβουῖν/ ἰπρες*
ῖν/ ῖαθ / vetuique *ἰποναῖν/ ἰ-
βιβις* / supina.

Dant in itum: ut cubitum: hæcronui,
ἄλμῖν/ ἰβουῖν/ ἡρῖν/ ἡαμ / Donner/
sonique *ἰβῖν/ ἰβουῖν/ ἰβῖν/ ἰβῖν* /
Eiuei sequuntur.

NEco apud præcos etiam necui fecit. *Enn.*
apud Priscianum l. 9.

dos pestis necuit, pars occidit illa duellis.

Verisimile est habuisse supinum nectum, unde
et participium compositum, enectus. *Cic. v. Tus-
ul. Mento summo aquam attingens sibi enectus
antalus, & ad Att. l. 6. Enectasame, sibi pro-
vincia.* Reperitur etiam enecatus apud Plini-
um lib. 18. cap. 13. Itaque **ENECO** tum enecui
tum enecavi facit. *Suet. de Illust. Grammat. de
alio Præconino. Is podagra morbum incidit
ejus impatiens veneno sibi perunxit pedes, &
necuit illa, ut parte ea corporis quasi præmorte*

vixerit. **INTERNECO**, Potijgi / **Eschlage** / Bring alles omb / **internecui**, **internectum**. Cic. Philip. 14. **Internecti** vota testamenta credo subijciunt.

Plant: Amph:

Duello extincto maximo, atque intere-
nectibus hostibus.

Non inveni internecatum. **CUBO** etiam cuba-
vi interdum facit, unde est Cubasse apud Quin-
tilianum l. 8 c. 2. Plinius lib. 11. cap. 16. de apu-
bis, Nam nisi incubavere, favos lividos faciunt.

DISCREPO, Binac inim ne|rownarwan
se) Stimm nicht überein / **discrepavi** Cic.
2 de Orat, nihil sane ad rem pertinet, si qua
in re discrepavit ab Antonij divisione nostrae
partitio. Horat. de Arte poetica, discrepa-
vit, dixit. **INCREPO**, Ofteifam neb trefsch

Schilte auß / cum significat reprehendere
ut quidam volunt, avi facit, sed nullum citan-
testem: nam illud ex 2. lib. ad Quint. Fr. Ca-
to Pompeij in me perfidiam increpavit: locus
est ex Ciceronis loco deprompta, mutato tamen
tempore. Nam Cicero l. 2. Epist. 3. sic scripsit
De me multa me invito, cum summa laude dixit
cum illius in me perfidiam increparet, auditu
in agno silentio malevolorum. Malim increpu-
dicere Plin. epist. 53. Summo die Salvius Le-
beralis reliquos legatos graviter increpuit, Sue-

in Vess. voca-
salussem allium ob
Pla

Torus timuo, i

Liv. 2. bell. M

ixit. Plin. l. 28.

is, dixit S. l. 9. c.

arne aconico bar

icata Polemonia

uo incubat & H

Eois huctibus.

ulla ex his, que s

liquando eum a

conatur.

LAVRENTI

erborum i. conjuga

um, siue dum exit

um, ut cubaturus

aturus, tonaturus,

aturus.

Rorat. t

Magna sonatur

norent.

ic. ad Att. l. 12.

vulnus meum.

arum namum sec

ata, ut Cubatio

et Edomatio, E

atio, Eporistij

1

vixerit. **INTERNECO**, Potügim / **Es**
 schlage / Bring alles umb / internecui, in-
 ternectum. Cic. Philip. 14. Internecti vota te-
 stamenta credo subijciunt.

Plaut. Amph:

Duello extincto maximo, atque intere-
 nectibus hostibus.

Non inveni internecatum. **CUBO** etiam cuba-
 vi interdum facit, unde est Cubasse apud Quin-
 tilianum l. 8 c. 2. Plinius lib. ii. cap. 16. de apri-
 bus, Nam nisi incubavere, favos levidos faciunt.

DISCREPO, Binác znm nepronáwam
 se) Stim nicht überein / discrepavi Cic.
 2 de Orat, nihil sanè ad rem pertinet, si qua
 in re discrepavit ab Antony divisione nostrae
 partitio. Horat. de Arte poetica, discrepa-
 vit, dixit. **INCREPO**, Ofisám neb teiecy

Schilte auß / cum significat reprehendere
 ut quidam volunt, avi facit, sed nullum citan-
 testem: nam illud ex 2. lib. ad Quint. Fr. Ca-
 to Pompeij in me perfidiam increpavit: locutus
 est ex Ciceronis loco deprompta, mutato tamen
 tempore. Nam Cicero l. 2. Epist. 3. sic scripsit
 De me multa me invito, cum summa laude dixit
 cum illius in me perfidiam increparet, audire
 magno silentio malevolorum. Malim increpu-
 dicere Plin. epist. 53. Summo die Salvius Le-
 beralis reliquos legatos graviter increpuit. Sue-

in Vesf. voca-
 caluisse allium
 Pla

Torus timuo, i
 Liv. 2. bell. M

dixit. Plin. l. 28.
 he, dixit & l. 9.

carne aconico har-
 micata Polemonia

uo incubata & H
 Eois fluctibus.

ulla ex his, que s
 liquando etiam ar

pronatu.

LAVRENTI
 erborum i conjuga

am, sic flum exti

nam, ut cubaturus
 aturus, tonaturus,

arvis.

Horat. l.
 Magna sonatur

noreni
 sic. ad Att. l. 12.

vulnus meum.

arum namum, sec

ta, ut Cubatio,
 Edomatio, &
 Epist. 53.

in Vespas. voce etiam gravissima increpuit:
saluissim allium oboluisse.

Plaut: Amphit:

Totus timuo, ita me increpuit.

Liv. 2. bell. Mac. multis probris increpuitum,
xit. Plin. l. 28. c. 12. Defricatis prius muscu-
dixit & l. 9. cap. 27. Pantheras perfricatam
ne aconico barbari venantur. & 26. cap. 8. In-
cata Polemonia. & 29. c. 3. de ovis agens, tri-
o incubata & Horat. Epodo. Hyems intona-
Eois fluctibus. Quæ loca argumento sunt,
lla ex ijs, quæ faciunt præterito Vi, fecisse
quando etiam avi, unde participia defricatus,
ronatus.

L. AVRENTIUS præcipit futurum in RUS,
rborum conjugationis, quorum supinum in-
um, siue Etum exit, fieri tanquam a supino in-
um, ut cubaturus, domaturus, crepaturus, ve-
urus, tonaturus, sonaturus, fricaturus, seca-
urus.

Horat. t. Serm. Satyr. 4.

Magna sonaturum des nominis hujus ho-
norem.

ad Art. l. 12. Quæ res forsitan sit refricatu-
vulnus meum. Columel. lib 5. c. 9. Supra
arum ramum secaturus es. ITEM nomina ver-
ta, ut Cubatio, Echatio, Das liegen, Za-
Edomatio. Skrocenij, Zámung, Ercu-
io, Epräslénij, Koall, Vetatio, Zäp-
as

inſidant / Verbitung / Tonatio, Weis
 zuuſen / Hſſman / Donner / Haſ / S
 natio, Zoen / Zouſen / Das Klingel
 Klang / Fricatio, Dita / Das Klage
 non cubitio, domicio, frectio, & ita in cat
 ris, Sectio tamen, Sclan / Das ſon
 den / inquit, crebrius reperitur quā ſec
 tio.

Virg. 4 Geor. Domiturus dixit

--- & durum Baccho domitura ſaporem

FRICTIO non raro reperitur. Celsus l. 1. In
 ſo quod, intinere frequens frictio Plin l. 23. In
 ditiones inhibeat oculorum.

INUBITIO
 pſud eundem l. 10. c. 54 Et Nonius Marcel.

lud Senect Bene enim maiores accubationem
 pularem amicorum quaſi uita conjunctionem in
 berent, convivium nominant: accubationem

legit, non accubationem. Quare diligenter
 eſolvendi ſunt ſcriptores: nam & frictio &

ctio, & frictus, us, & incubatio & incubitus
 incubatus & incubitus dicitur: cubatus &

bitus: Domitor, No. Ital / Zuchtiger /
 Sector, Sclac / der etwas ſchneidet, & dom

rus, ſectus ſunt. Domatio, domitio, non vici
 tur uſitatum: domitura uſitur Plinius & C

mel, Tonatio eſt apud Senecam 2. Natur. qu
 Idem docet participia prateriti temporis ſe

ſupinis in itum, vel ſlum, ut Domitus, veru

ſtus, ſectus: cas
 tum eſt, & in au
 aus, incubatus, &

QUA ex verbo
 m, admittunt, tert

umbo, decumbo,
 m, procumbo, procumb

apius amittunt,
 ven pro ut cuiq. li

ere vel adimere.
 n, ſemper eam res

umbo eandem reſp
 thjciunt: decum

ne m, reperuntur

DIMICAT
 Sclac /

ſim ſe a ſcripti
 optat.

fricui frictu
 ſecui Sclac

ctum.
 lavi Megl /

tum, nec ſp
 Ex lavo compo

Dau ſiſſim /
 Poratum a poro

Drümanj / Verbitung / Tonatio, Weili-
 zruenij Drümanj Donner / Hall / So-
 natio, Zoenij / Zruenij / Das Klingel-
 Klang / Fricatio, Dita y / Das Reape-
 non cubitio, domisio, frectio, & ita in cat-
 ris, Sectio tamen, Skanij / Das son-
 den / inquit, crebrius reperitur quam sec-
 tio.

Virg. 4 Geor. Domiturus dixit.

--- & durum Baccho domitora saporem.
 FRICTIO non raro reperitur. Celsus l. 1. In
 fo. quog. intinere frequens frictio Plin l. 23. P-
 liones inhibeat oculorum. INUBITIO
 apud eundem l. 10. c. 54 Et Nonius Marcel-
 lud Senect Bene enim majores accubationem
 pularem amicorum quasi vii a conjunctionem
 berent, convivium nominarunt: accubationem
 legit, non accubationem. Quare diligenter
 e solvendi sunt scriptores: nam & fricatio &
 ctio, & fricatus, us, & incubatio & incubitio
 incubatus & incubitus dicitur: cubatus &
 bitus. Domitor, Kro. Ital / Zuchtiger /
 Sector, Skac / der etwas schneidet, & domi-
 tus, sectus fiunt. Domatio, domitio, non vici-
 tur usitata: domitura utitur Plinius & C-
 mol, Tonatio est apud Senecam 2. Natur. qu-
 Idem docet participia prateriti temporis fieri
 supin in itum, vel itum, ut Domitus, vera-

ctus, sectus: cel-
 rum est. & in ad-
 tus, incubatus. &
 QUAE ex verbo
 m, admittunt, tert-
 umbo, decumbo,
 procumbo, procumb-
 apinis amittunt,
 nen pro ut cuiq. l-
 ere vel adimere
 n, semper eam rei
 ubo eandem respu-
 njiunt: decum-
 me m, reperimus

DIMICAT

Streit /

sim se a irppte
 optat.

fricui frictu
 secui Skan-
 ctum.

lavi Mep /

tum, nec sp

Ex lavo compo

dau cistij /

poratum a potu

atio, Welletus, festus: caterum ex allatis exemplis a-
turi est, & in atus interdum exire, ut pers-
us, incubatus, &c.

Quæ ex verbo cubo componuntur, si licerem
admittunt, tertia sunt conjugationis, ut Ac-

umbo, decumbo, discumbo, incumbo, recumbo,
Oac isom-

cumbo, procumbo: quam rursus in præteritum &
amittunt, ut accubui, accubitum. Non ta-

men pro ut cuiq. libuerit, licet m, literam, ad-
re vel adimere. Ille enim discumbo, succum-

semper eam retinent, ita excubo, secubo super-
bo eandem respuunt. Cetera & admittunt, &
siciunt: decumbo tamen, & procumbo rarissimè
e m, reperiuntur.

IN UBITIO
omius Marcel.

accubationem
accubationem

accubationem
uare diligenti

frictio &
io & incubitio

r: cubatus &
Zuchetec/

anubi, à domo
omissio, non vici-

Plinius & Cae-
m 2. Natur. qu-

iti tempora fieri
Domitius, veru-

MIMICAT Potestam se S. S. S. S.

Streit / avi, acum: micui t. p. p.
t. p. p. a t. p. p. t. p. p. / S. S. S. S. / nil amplius
optat.

fricui frictum: Oibam / R. R. S. / à
secui S. S. S. S. / S. S. S. S. / deducto se-
ctum.

lavi M. S. S. S. / Wash / Iorum aut lau-
tum, nec sperne lavatum.

lavo compositum, ceu diluo, Mo-
dau S. S. S. S. / Wash / tertia potest.

ratum à poro, P. S. S. S. S. / Ieu po-
tum

atio, Welches, *Seßus*: ceterum ex allatis exemplis a-
 et/ Naß/ *Sor* tume est, & in atus interdum exire, ut perfrō-
 Das Klingel *us*, incubatus, &c.

Das Kriegen *QUÆ* ex verbo cubo componuntur, si literam
 Das Kriegen *admittunt*, tertie sunt conjugationis, ut *Ac-*
 & ita incat *cumbo*, decumbo, discumbo, incumbo, recumbo,
 ij/ Das Kriegen *cumbo*, procumbo: quam rursus in præterito &
 tur quamfer *in*is amittunt, ut accubui, accubitum. Non in-
 en pro ut cuiq; libuerit, licet m, literam, ad-

re vel adinere. Ut enim discumbo, succum-
 semper eam retinent, ita excubo, secubo super-
 bo eandem respuunt. Ceteris & admittunt, &
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

IN UBITIO
 Romulus Marcel.
 accubationem

accubationem
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

accubationem
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

accubationem
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

accubationem
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

accubationem
 ixiunt: decumbo tamen, & procumboratissime
 e m, reperiuntur.

tum flectito. Iuvi.

Abjuro Pomaham / Hells / tantum,
capias à prole supinum.

Dat plicui Galdugi neb nabijeam / S
plicium, compositum poscit utri
que.

Supplicat Pontizene Prosym / Blitte
müttiglich / avi, atum, genitum
ex nomine solum.

DIMICHI, semel atq. iterum invenitur ad res inegabat,
Ovidium. EMICO emicu facit, ut commicatum juva
plex. Quintil. l. c. 6 reprehendit quosdam, ut Phoca & De
qui emicavit potius quam emicuat dicebantur, dicent,
Seneca de Consolat. ad Albinam, emicat non nondum inven
ac emicavi fecit. Terrena, inquit, sunt potius facisse, quam
ra, qua non potest amare sincerus animus agere: nam ap
natura sua maior levis ipse expert, & qua
cunque emissus fuerit ad summa emicatu
Solinus c. 66. Micavi dixit: Si repente m
verit corruscatio: Sed hic author non omni
facit satis. Si rem accuratius velimus excu
re, lavatum à preterito lavavi, quod jam
levit, fit: latum verò, & au, ino, lotum, atque preteritum
vo, is, lavi tertia conjuga. factum est. PRPLICO cum ad n
ait, LAVO, as, facere lavavi: lavo, is, lolicui facit: EX
Sunt qui lavatum non libenter admittant, explicat,
tamen eo idonei authores videntur. Terent.

PRÆTER:

b. Abiunt lavati

Sacra lavaturus

Rorat: i

Ast ubi me fessum

Amovuit. Por

pro Mil. Adde in

ducis. Idem Tr

nè potius, seroque

hæc controversia

puto esse usitat

urum. Sed in

lavavi, sedurum

tum fleſſito. Iuvi.

Abjuro Pomahâm / Helſſ / tantum,
capies à prole ſupinum.

Dat plicui Galdugi neb nabſjeam / S
plicitum, compoſtum poſcit ut
que.

Supplicat Vonſſenê Proſſym / Ulte
müſſtigliſſ / avi, atum, genitum
ex nomine ſolum.

DIMICHI, ſemel arg. iterum invenitur ad res inſeſat,
Ovidium. EMICO emicui facit, ut commearum juve
plex. Quintil. l. c. 6 reprehendit quæſi, ut Phœa & Di
qui emicavit potius quàm emicuat dicebammatice darent,
Seneca l. de Conſolat. ad Albinam, emicat mentem non dant inven
ac emicavi fecit. Terrena, inquit, ſunt potius facieſſe, quan
ta, qua non poteſt amare ſincerus animus ſuſcipere: nam Ap
nature ſue memor levis ipſe expers, & qua
cunque emiſſus fuerit ad ſumma emicatu
Solinus c. 66. Micavi dixit: Si repente m
verit corruſcatio: Sed hic author non om
facit ſatis. Si rem accuratius velimus ex
re, lavatum, à præterito lavavi, quod jam
levit, fit: latum verò, & au, in o, torum, ſangu præteritum
vo, is, lavi tertia conjuga. factum eſt. PREPLICO cum ad m
ait, LAVO, as, facere lavavi: lavo, is, lotici facit: EX
Sunt qui lavatum non libenter admittant, uſicat, explicavi
tamen eo idonei authores utantur. Terent.

Abveni lavati
Sacta lavaturus

Horat: i

Aſt ubi me ſeſſum

monuit. Por

pro Mil. Adde in

ducia. Idem Th

nè porus, ſeroque

hec controverſia

puro eſſe uſitatu

urum. Sed in

ſuravi, ſed uſurum

6. *Abeunt lavatum. Ovid. 3. Fast.*

lavra lavaturus mane petebat aquas.

Horat. 1. Serm. saty. 6.

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavagum

monuit. Potus etiam activè accipitur.

pro Mel. Adde inscitiam pransi, poti, oscitan-

lucis. Idem Trebatiol. 7. Itaq, etsi domum

potus, seroque redieram, tamen illud caput,

hec controversia est, notavi. Jutum à JUVO

puro esse usitatum, quare ejus loco dicemus,

utram. Sed in fugurib. Juvaturum dixit

uvavi, sed utrunque priscum est. Ratus id

res monebat, frequentiam negotiatorum

omneatum juvaturum exercitum. P L I-

ut Phocas & Diomedes veteres & illustres

emittit dicebantur, plicui tantum facit, quod

nam, emicatur nondum inveni, videtur etiam plicavi a-

nguit. sunt ponendo fecisse, quantum ex compositis possumus

terus anemus, ficere: nam Applico, Pripopugi/ Pri-

pugi/ Lânde jue/ thue jue/ Complicio,

promadu nabijram/ Swinugi/ Salte

mmen/ Explico, Na ruzno roztahugi/

pinugi salte voneinander/ Implico, Zardis

amotawâm/ wickel ein/ Salte ein/ u-

ino, lotum, aquæ præteritum & supinum habent: quorum

actum est. P R E L I C O cum ad navigationem spectat, ferè

vi: larvo, is, icui facit: EXPLICO verò cum explanare

et admittant, ficar, explicavi. REPLICO ferè replica-

ntur. Terent.

5. *Abeunt lavatum.* Ovid. 3. *Fast.*

accia lavaturus manē perebat aquas.

Horat. 1 Serm. saty. 6.

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavagum

nonuit. *POTUS* etiam activè accipitur.

pro Mil. Adde *insextum* pransi, poti, *oscitan-*

lucis. Idem *Trebatiol. 7.* Imo, etsi domum

potus, seroque redieram, tamen illud caput,

hec controversia est, notavi. *JUTUM* à *JUVO*

puto esse usitatum, quare ejus loco dicemus,

rum. *Sat. in Jurgurib.* *Juvaturum* dixit

uvavi, sed utrunque priscum est. *Ratus* id

res monebat, frequentiam negotiatorum

facit, ut *ommeatum* *juvaturum* exercitum.

PLI- ut *Phocæ* & *Diomedes* veteres & illustres

emmatici docent, *plivui* tantum facit, quod

nondum inveni, videtur etiam *plivavi* a-

nguit, sunt ponendo fecisse, quantum ex compositis possumus

icere: nam *Applico*, *Pripopugi*, *Pri-*

ugi / *Lande* *zue* / *thue* *zue* / *Complicio*,

promadu *nabijtiam* / *Swinugi* / *Salte*

mmen / *Explico*, *Ra ruzno* *roztabugi* /

pinugi *salte* *voneinander* / *Implico*, *Zawia*

Zamotawam / *wickel ein* / *Salte ein* / *u-*

in, *loium*, *zue* *præteritum* & *supinum* habent: quorum

estum est. *PLICO* cum ad navigationem spectat, ferè

vi: *lavo*, is, *plivui* facit: *EXPLICO* verò cum explanare

admittant, *plivui* facit, *EXPLICAVI* ferè *replica-*

vi. *Terent.*

rum habet, unde suspicor prateritum replicat
 asitatus esse, PARTICIPIA in Rus, ferme
 supinis in atum, deducuntur, à ceteris rariis.
 Ovid 5. Fasto: Implicetur dicit. Participi
 prateriti temporis in atus & itus, exeunt; appli
 catus tamen & complicatus: frequentiora sunt
 quam applicius, complicius: exempla super
 fedeo ne longior sinit. SUPPLICO, & quod
 nomine componuntur, praterito avi, sapino atum
 contenta sunt, ut Duplico, Dvoajm in
 dvoaj p solijm / Doppel / Wache zwiesae
 Triplico, Trognajobijm / Wache dreysae
 Quadruplico, Swerdaar a solijm / Wache
 viersae / Multiplico, Rozmnozuat / Mno
 re. Plin lib. 34. c. 8. Primus hic multiplicat
 varietatem videtur. Cas 3. bell Gall. In
 que as alienum provincie eo biennio mul
 plicatum est.

Plin l. 7. c. 48. Cornici novem nostras attrib
 atates Hesiodus, quadruplum ejus cervis, id
 plicatum cervis. Plaut. Stich. Jariqz quadi
 plicavit rem meam.

EX do Dávám / Dieb / compositio
 variabit tertia: prater
 Quæ venum, Prodarum / Diefam
 circum, Diti tagi / Dindgib / p
 sumen

Pr
 Tumque
 te mit
 fogim
 Dnsid
 Do dedi
 omoe
 Exigit
 trado
 wort
 A sto, e
 rum:
 Atque st
 brius a

ABSCON
 docet e
 liqua ex do
 bon.

Secundu

-- vitrei

Nonius

cos aut bore
 scendi, pro
 in tenebris
 carmen, ubi

sam habet, unde suspicor prateritum replicari
 asitius esse, PARTICIPIA in Rus, ferme
 supinis in atum, deducuntur, à ceteris rarius.
 Ovid 5. Fasto: Implicetur dixit. Participia
 prateriti temporis in atus & ius, exeunt; appli-
 catus tamen & complicatus: frequentiora sunt
 quam applicius, complicius: exemplis super
 sedeo ne longior sim. SUPPLICO, & quæ
 nomine componuntur, praterito avi, supino atum
 contenta sunt, ut Duplico, Dwojijm na
 dvoaj y so ijn / Doppel / Maché zwiefach
 Triplico, Trogna soijm / Maché dreifach
 Quadruplico, (siwerda á soijm / Maché
 vierfach / Multiplico, Rozmnozuat / Me-
 te. Plin lib. 34. c. 8. Primus hic multiplicat
 varietatem videtur. Cas 3. bell Gall. Ita
 que as alienum provincie eo biennio mul-
 tiplicatum est.

Plin l. 7. c. 48. Cornici novem nostras attribuit
 atates Hesiodus, quadruplum ejus cervis, id est
 plicatum cervis. Plaut. Stich. Jariq; quadu-
 plicavit rem meam.

EX do Dávám / Gieb / composuit
 variabit tertia: prater
 Quæ vnum, Prodávám / Biesám
 circum, Dólí cagi / Bmdgub / per
 sumo

Pr
 Tumque
 te mis
 togem
 Unid
 Do dedi
 omne
 Exigit
 trado
 wort
 A sto, e
 tum:
 Atque st
 brius
 ABSOL
 docet e
 liquæ ex do
 bon.
 Second
 -- vitrei
 Nomen
 eos aut bore
 seondi, pro
 in tenebris
 carmen, ubi

sumque, *Reisslapugi* Porta cugi/ trā-
te mit *Güssen/* satisque, *Ugisslugi* ru-
fogemstijm / gieb *Bürgschafft* oder
Versicherung/ creātunc.

Do dedit atque datum : verum didit
omne ditumque.

Exigit (ut vendo, *Prodām*/ verfauss-
trado) *Oddām*/ *Übergieb/* vberant-
wort quod tertia flectit.

A fto, *Stogijm* / *Steh/* flecte flecti, sta-
tum: stiti at inde profecta.

Atque situm cupiunt, multò sed cre-
brius atum.

ABSCONDO, *Stijwām*/ *Verberg/* ut
docet *Prisc. l. 10.* abscondidi facit, ut re-
liquæ ex do composita, citatq; *Plaut: in Car-*
bon.

Secundum ipsam aram aurum abscondidi.

Sil. l. 8.

-- vitreisque abscondidit antris.

Nonius Marcel idem sentit, citans enim pris-
cos autores qui abscondi usi sunt sic inquit. Ab-
condi, pro abscondidi. Cecil. Exule. Nam hic
in tenebris se abscondit. Idem affert Pomponij
carmen, ubi est abscondisti. Seneca abscondi so-
let

Itaque, Noßflapugi Porla cugi / trāco
 te mit Füssen / satilque, Vgufflugl tus
 fogemflwjm / gieb Bürgschafft oder
 Versicherung / creatunc.

Do dedit atque datum : verum didit
 omne ditumque.

Exigit (ut vendo, Prodamam / verfauff-
 trado) Oddamam / Ubergieb / oberant-
 wort quod tertia fleat.

A sto, Stogijm / Steh / flede steti, sta-
 tum : stiti at inde profecta.

Atque stitum cupiunt, multo sed cre-
 brius atum.

ABSCONDO, Stigmam / Verberg / ut
 docet Prisc. l. 10. abscondidi facit, ut re-
 liquæ ex do composita, citatq; Plaut. in Car-
 bon.

Secundum ipsam aram aurum abscondidi.

Sil. l. 8.

-- vitreisque abscondidit antris.

Nonius Marcel idem sentit, citans enim pris-
 cos auctores qui abscondi usi sunt sic inquit. Ab-
 condi, pro abscondidi. Cæcil. Exule. Nam hic
 in tenebris se abscondit. Idem affert Pomponij
 carmen, ubi est abscondisti. Seneca abscondi so-
 let

foler dicere, l. 3. de Benef. Bello civili prostrig-
rum dominum servus abscondit. Idem l. de Con-
sul. ad Albinam, Nunquam more aliarum, qu-
bus omnis commendatio ex forma petitur, in-
mescentem uterum abscondisti.

Lucan. lib. 10.

-- laqueataque tecta ferbant Iaurum
Divitias, Crassumque trabes absconder
Gellius lib. 17. c. 9. Epistolam scripsit super r-
bus arcanis hoc modo abscondisse. Caper nob-
lissimus Grammaticus abscondi, inquit, non a-
bscondi, sic non abscondus, sed absconditus. Diom-
des tamen lib. 1. Abscondor ait: abscondus, se-
absconditus melius est, quia simplex condor, co-
ditus. Itaq, abscondidi priscum videtur. STATI-
tesse Prisciano libro 9. priorem producit, unde
Lucan. lib. 2.

Ergo ubi concipiunt quantis sit cladica
urbi

Constatura fides superum.

Inde tamen derivata ut status, a, um, stat-
lis, a, corripunt. Composita ab eo, inquit idem
varie vetustissimi protulerunt. Asto, astitum,
astatum: Presto, Prestitum, Prestatum. Obertetes
prestatum, & prestatum. Amilius Porcina
oratione, ut lex Amilia abrogaretur. Temp-
astuturum, atque petiturum me abesse. Bru-
in epist. Occiso C. Cesare postquam mare trans-
res prestatum est. Hec ille. Multo tamen fa-
qua

quentia par-
tiant.

Consta-

Plin. l.

gemmis.

ipso statim

Cic. l. ii. f.

ro. Cic. a-

die tamen

runt, ut eff-

ruros nihil

tus Ciceron-

quin se pra-

torem comm-

priscum & a-

cas, nec Dion-

scianus docer-

bis locis Virg-

Et parib-

mi

Qui pri-

Queis i-

alh

Hec enim a-

scianus ante-

barer, necito,

qua

solus dicere, l. 3. de Benef. Bello civili prostrigum dominum servus abscondit. Idem l. de Consol. ad Albinam, Nunquam more aliarum, quibus omnis commendatio ex forma petatur, in mescentem uterum abscondisti.

Lucan. lib. 10.

-- laqueataque tecta ferebant laurum.
Divitias, Crassumque trabes absconder.
Gellius lib. 17. c. 9. Epistolam scriptam super rebus arcanis hoc modo abscondisse. Caper nobilissimus Grammaticus abscondi, inquit, non absconsi, sic non absconsus, sed absconditus. Diomedes tamen lib. 1. Abscondor ait: absconsus, sed absconditus melius est, quia simplex condor, conditus. Itaque abscondidi priscum videtur. STATIUS teste Prisciano libro 9. priorem producit, unde Lucan. lib. 2.

Ergo ubi concipiunt quantis sit cladibus urbi

Constat fides superum.

Inde tamen derivata ut status, a, um, statilis, a, corripunt. Composita ab eo, inquit idem, varie vetustissimi protulerunt. Asto, astitum, astatum: Presto, Privysuac / Dberitref / prestidum, & prestatum. Amilius Porcina in oratione, ut lex Emilia abrogaretur. Temperatum, atque petiturum me abesse. Brutus in epist. Occiso C. Cesare postquam mare transisset, res prestatum est. Hec ille. Multo tamen fructu

quoniam per
pant.

Constat

Plin. l.

gemma.

ipso statim

Cic. l. ii. s.

ro. Cic. a

die tamen

runt, ut ess

turos mibi

us Ciceron

quin se pra

tozem comm

priscam & o

cat, nec Dion

scianus docet

bia loci Virg

Et parib

mi

Qui p

Queis

alt

Hec enim

stianus ante

baret, nescio,

qua

quentius participia in Rus, à Supinis in atum
fiant.

Mart: lib. 12.

Constatura fuit Megalensis purpura cen-
tum.

Plin. l. 12. c. 22. Extatura etiamnum duabus
gemmis. Quint. l. 2. cap. 12. Video quosdam in
ipso statim limine oblaturus mihi. Brutus ad
Cic. l. 11. famil. Utrunque me prastaturum spe-
ro. Cic. ad Cecin. l. 6. prastituros dixit, Eodem
die tamen ad me reverterunt, mibiq; hoc dede-
runt, ut esses in Sicilia quoad velles: se prastit-
uros nihil ex eo te. offensionis habiturum. Bru-
tus Ciceroni in Epist. ad Brut. Ut non dubitem
quin se prastitutus fuerit acerrimum propugna-
torem communis libertatis. NEXO, as, tanquam
priscum & obsoletum prætermisi, ejus nec Pho-
cas, nec Diomedes mentionem fecerunt: nec Pri-
scianus docere potest nexui, nexum à nexo esse, ex
his locis Virgilij 5.

Et paribus palmas amborum innexuit ar-
mis.

Ibidem.

Qui primus nodos & vincula linea rudic.

Queis innexa pedem malo pendebat ab
alto.

Hec enim à verbo innecto, is, sunt: & idem Pri-
scianus antea attulerat priorem locum, ut pro-
bare, necto, nexui facere. Virgilius Participi-

quentius participia in Rus, à Supinis in alum-
stant.

Mart. lib. 12.

Constatum fuit Megalensis purpura cen-
tum.

Plin. l. 12. c. 22. Extatura etiamnum duabus
gemmis. Quint. l. 2. cap. 12. Video quosdam in
ipso statim limine oblaturos mihi. Brutus ad
Cic. l. 11. famil. Utrunque me præstaturum spe-
ro. Cic. ad Cecin. l. 6. præstuturos dixit, Eodem
die tamen ad me reverterunt, mibiq; hoc dede-
runt, ut esses in Sicilia quoad velles: se præsti-
turos nihil ex eo te offensionis habiturum. Bru-
tus Ciceroni in Epist. ad Brut. Ut non dubitem
quin se præstuturus fuerit acerrimum propugna-
torem communis libertatis. NEXO, as, tanquam
priscum & obsoleum prætermisi, ejus nec Pho-
cas, nec Diomedes mentionem fecerunt: nec Pri-
scianus docere potest nexui, nexum à nexo esse, ex
his locis Virgilij s.

Et paribus palmas amborum innexuit ar-
mis.

Ibidem.

Qui primus nodos & vincula linea rudic.
Queis innexa pedem malo pendeat ab
alto.

Hec enim à verbo innecto, is, sunt: & idem Pri-
scianus antea attulerat priorem locum, ut pro-
baret, necto, nexui facere. Virgilius Participio

pro Nexantem eodem libro usus est. Quod si quis
agrè ferat verbum nexo hic relegatum, hoc versu
culo licet utatur.

Nexui ac nexum nexo genuisse putatur.

QUÆDAM quæ modo sunt prima, fuerunt
etiam tertia apud præcos, cuiusmodi sunt sono,
is, lavo, is, sono jam exolevit. Lavo tertia e-
tiam Virgilius usus est.

3. Aeneid.

Luminis effossi fluidum lavit inde cruo-
rem.

Horat. 1. Serm. Satyr. 3.

Ora manusq; tua lavimus Feronia lym-
pha.

Nam si præteritum à lavo esset, produceretur præ-
terita: itaque lavit pro lavat, lavimus pro lava-
mus, posita sunt inde infinitum lavare & pas-
sum lavi, & alia id genus leges apud Nonium
Marcel. de Mutatis conjugation ubi etiam
nit, resonit, prosonat, resonat invenies. Prisc. l. 1.
ait omnia prima conjuga. quorum præteritum
exit in vi, vocales divisas fuisse apud vetustis-
mos tertij ordinis. A COENO, Vici rym/
Edu Abenot / & POTO, Pigi / Trinc/
ut docet Varr. lib. 8. ad Cic. de lingua Latina.
apud Gell. l. 2. c. 25. etiam cenatus sum, & p-
rus sum fuere. Ego pransus sum, cenatus sum, p-
rus sum hodie apud te: pro prandi, cenavi, p-
ravi, nondum quod meminere legi apud vee-

PR
res: nam q
-- Seneca
& Cic. ad T
ius, seroq; r
Addde infini
dem ad Au
santi, pro
Idem i. d
Idem pro
cœnatus.

-- amo
Ante c
Pransus
poratione,
ficant. A
ut lotus,
quæ jurati

Quod f

-- num
L. jura

ALT

pro Nexantem eodem libro usus est. Quod si quis
agere ferat verbum nexo hic relegatum, hoc versu
culo licet utatur.

Nexui ac nexum nexo genuisse putatur.

QUÆDAM quæ modo sunt prima, fuerunt
etiam tertia apud præcos, cuiusmodi sunt sono,
is, lavo, is, sono jam exolevit. Lavo tertia e-
tiam Virgilius usus est.

3. Eneid.

Luminis effossi fluidum lavit inde cruo-
rem.

Horat. 1. Serm. Satyr. 3.

Ora manusq; tua lavimus Feronia lym-
pha.

Nam si præteritum à lavo esset, produceretur pri-
ma: itaque lavit pro lavat, lavimus pro lava-
mus, posita sint inde infinitum lavare & pas-
sum lavi, & alia id genus leges apud Nonium
Marcel. de Mutatis conjugation ubi etiam
nit, resonit, prosonat, resonat inventes. Prisc. l. 1.
ait omnia prima conjuga. quorum præteritum
exit in vi, vocales divisas fuisse apud veteris-
mos tertij ordinis. A COENO, BICRY-
STU Abendi, & POTO, Pigi / Trin-
it docet Varr. lib. 3. ad Cic. de lingua Latina
apud Gell. l. 2. c. 25. etiam cœnatus sum, & p-
rus sum sunt. Ego pransus sum, cœnatus sum, p-
rus sum hodie apud te: pro prandi, cœnavi, p-
zavi, nondum quod meminerim legi apud ve-

res: nam quæ
-- senen
& Cic. ad
ius, seroq;
Adde infini-
dem ad A
santi: p
Idem i. d
Idem pro
cœnatus.

-- am
Ante c
Pransus

portatione,
ficant. A
sui ut lotus
vi, & jurat

Quod f

-- num
L. jura

ALT

res: nam quod Ovidius dixit 3. Fast.

-- senein, potum, pota trahebaturus,

& Cic. ad Treb. l. 7. Imque eisi domum bene po-

zui, seroq; redieram, cæmen, &c. Idem pro Mil.

Adde inficitiam pransi, poti, oscitantis ducis. I-

dem ad Att. lib. 2. Cænato mihi, & jam dormi-

santi, pridie Cal. Majas epistola est illa reddim.

Idem i. de Divin. Qui cum cænati quiescerent.

Idem pro Dejota. Quum illa munera inspexisset

cænatus.

Horat. i. Serm Satyr. 10.

-- amet scripsisse ducentos

Ante cibum versus, totidem cænatus.

Pransus, cænatus, potus, confecto prandio, cæna, potatione, sive a prandio, cæna, potatione, significat. Non. Marcel. Cænatus, ut pransus, ut potus ut lotus, id est confecta cæna. JURO juravi, & juratus sum facit.

Plaut. Curcul.

Quod fui juratus feci.

Idem, Rud.

-- num tu juratus mihi es?

L. juratus sum, & nunc jurabo.

Secunda Conjugatio.

ALTERA Præteritis datui, datitumque Supinis.

res: nam qu. d. *Ordinus dixit 3. Fast.*

-- senein, potum, pota trahabat anus,

Et Cic. ad Treb. l. 7. Itaque eisi domum bene potius, seroq, redieram, tamen, &c. Idem pro Mil.

Adde insittiam pransi, poti, oscitantis ducis. Idem ad Att. lib. 2. Cœnatio mihi, & jam dormitanti, pridie Cat. Majas epistola est illa reddita.

Idem i. de Divin. Qui cum cœnati quiescerent.

Idem pro Dejota. Quum illa munera inposuisset cœnatus.

Horat. i. Serm. Satyr. 10.

-- amet scripsisse ducentos

Ante cibum versus, totidem cœnatus.

Pransus, cœnatus, potus, confecto prandio, cœna, portatione, sive a prandio, cœna, portatione, significant. Non, Marcel. Cœnatus, ut pransus, ut potus ut lotus, id est confecta cœna. JURO juravi, & juratus sum facit.

Plaut. Curcul.

Quod fui juratus feci.

Idem. Rud.

-- num tu juratus mihi es?

L. juratus sum, & nunc jurabo.

Secunda Conjugatio.

ALTERA Præteritis datui, datitumque Supinis.

Ut monco. Napominam / Mahne / ca-
ceo: Mlčim / Schmelze still / gignit
sed torreo Sussym na Sluncy neb pri
chmi / Ddrre / tostum.

Sorbeo Sirčbt / Pohlcugi / Supffe / eum
sociis dat ui, tamen absque Supino.

A doceo Bčlm / Lehr / doctum: a tene-
o Držym: Halte / deducito tentum.

Censeo Poklādān neb matn zalo / Bers
meine hales darfür / fert censum: mi-
stum tibi misceo Mischam / Vermisch /
donat.

Quod dat ui, neutrum, timeoque
Bogim se / Föchte / carento supinis.

Poscit itum valeo, Mohu / sem zdrow /
Bermag / Bin gesundt oder stark.

careo, Nemam / Mangel / placeo.
que, Ljbyim se / Gefall / doletque
Erpyim bolefi neb žaloš / Liawie ode
tiag Leydt.

Et jaceo, Ljžym / Lieg / caleo, Sem te
ply / Bin warm / noceo, Sffodim
Schad / cum pareo Wlazugi se / Po
suššym sem / Ich erscheine / Schorche
junges.

PR
ARCTI
pau
tamen, &
& Coerce
composita
unde par
tra Tace
Zarolfa
mlfawā
and in st
bui, facit
lactis surbu
absorbuit
bus glorie
vinem, ve
re. Multorum
tiam pertulit
sortum suum
onis, ut a ser
pro displice
sorsit, sed so
Lucan: Pro
syllaba fini
sorsit barba
syllaba tern
tertia corr
sorbo, sorbus

Ut moneo. Napomijnam / Mahne / ca-
ceo: Mlčim / Schmelze still / gignit
sed torreo Sussjm na Slunchy neb pri j
chni / Dörre / tostum.

Sorbeo Strēbi / Pohlcugi / Supffe / eum
sociis dat ui, tamen absque Supino.

A doceo Bčim / Lēbe / doctum: à tene-
o Držjm: Halte / deducito tentum.

Censeo. Poflādām neb maim zato / Bers
melne hales darfür / fert censum: mi-
stum tibi misceo Mjcham / Bermisch /
donat.

Quod dat ui, neutrum, timeoque
Bogim se / Fdrcht / carento supinis.

Poscit itum valeo, Možu / sem jdraw /
Bermaa / Bin gesundt ober statē.

careo, Nemam / Mangel / placeo-
que, Ljvim se / Gestall / doletque
Erxjm bolefi neb žalost / Liamie ode
trag Leydt.

Et jaceo, Lēzjm / Lieg / caleo, Sem te
ply / Bin warm / noceo, Sffodjm
Schad / cum pareo Blazugi se / Po
sussjm sem / Ich erschein / Geporche
jungenes.

ARCT
binu
tamen,
& Coerce
composita
unde par
trā Taceo
Zarolā
mlāwā
and in si
bui, facit
lactis sorbu
absorbuit
bus glorie
vinem, ve
re. Multoru
iam pertulit
sorpium suu
onis, ut à ser
pro displice
sorpsi, sed so
Lucani: Pro
yllaba fini
sorpsi barba
yllaba tern
tertia corr
sorbo, sorbu

ARCITUM ab Arceo, Dobanum/ Treib
 himwig/ non facile invenias: Exerceo
 tamen, Honqim/ Twicim/ Ube/ treibes/
 & Coërceo, Skocuq/ / Deiwina/ ex eo
 composita, exercitum, coërcitum habent,
 unde participia exercitus & coërcitus: con-
 trà Taceo, tacui, tacitum facit, cum Reticeo,
 Zamfawam/ Wuschwei/ Conticeo, Be-
 mlfawam & polu & gnomi/ Schweige mit
 and- en still/ Supino careant. **SORBEO**, sor-
 bui, facit. Plin l. 22. c. 18. His qui coagulam
 lactis sorbuerint. Cicero in Brut. Sed hunc quoq;
 absorbuit. Estus quidam non insolita adolescenti-
 bus gloria Idem Phil 2. Gustas civilem sang-
 uinem, vel potius exorbueras. Idem pro L. Mu-
 re. Multorum stultitiam perpeffus est, arrogan-
 tiam pertulit, difficultates exorbuit. **SORPSI**
 sorptum fiunt à sorbo, is, verbo tertia conjugati-
 onis, ut à scribo, scripsi, scriptum, quod tamen Ca-
 pro displicet. Non sorbo, inquit, sed sorbeo, nec
 sorpsi, sed sorbui, sic & absorbui, non absorpsi, ut
 Lucan: Probus de Cathol. verborum, ubi de Beo,
 syllaba finitis agit, Sorbeo, inquit, sorbui, nam-
 sorpsi barbarissimus est. Idem tamen cum de, Bo,
 syllaba terminatis agit, Bo, inquit, terminam
 tertia correptæ, psi, ut nubo, nupsi: aut, bui, ut
 sorbo, sorbui, quamvis & sorpsi lectum sit. Hac ille.

ARCITUM ab Arceo, Dohanum/ Treib
 diuina/ non facile inuenias: Exerceo
 tamen, Nonum/ Treibum/ Ube/ treibes/
 & Coërceo, Skocuai/ Deiwina/ ex eo
 composita, exercitum, coërcitum habent,
 unde participia exercitus & coërcitus: con-
 tra Taceo, tacui, tacitum facit, cum Reticeo,
 Zamslawam/ Uerschweigt Conticeo, Be-
 mslawam & spoli & gnynt/ Schweigt mit
 and-er still/ Supino careant. **SORBEO**, sor-
 bui, facit. Plin l. 22. c. 18. His qui coagulam
 lactis sorbuerint. Cicero in Brut. Sed hunc quoq;
 absorbuit ætus quidam non insolite adolescenti-
 bus glorie Idem Phil 2. Gustaras civilem sang-
 uinem, vel potius exorbueras. Idem pro L. Mu-
 ra. Multorum stultitiam perpeffus est, arrogan-
 tiam pertulit, difficultates exorbuit. **SORPSI**
 sorpium sunt a sorbo, is, verbo tertia conjugati-
 onis, ut a scribo, scripsi, scriptum, quod tamen Ca-
 pro displicet. Non sorbo, inquit, sed sorbo, nec
 sorpsi, sed sorbui, sic & absorbui, non absorpsi, ut
 Lucan: Probus de Carhol. verborum, ubi de Beo,
 syllaba finit is agit, Sorbeo, inquit, sorbui, nam-
 sorpsi barbarismus est. Idem tamen cum de, Bo,
 syllaba terminatis agit, Bo, inquit, terminatis
 tertia correpte, psi, ut nubo, nupsi: aut, bui, ut
 sorbo, sorbui, quamuis & sorpsi lectum sit. Hec ille.

Lucan. lib. 4.

Absorpsit penitus rupes, & tecta ferarum.
CENSIO, is, censere apud verustissimos fuit
 quarta conjugationis: unde censio nomen verba-
 le, censior etiam nunc extant: hinc compositum
 Recenseo, is, Speciatim / Erzähl / unde
 participium recensitus penultima longa.

Claudian. in Eutropium l. 2.

Prisca recensitis evolvite secula fastis.
 Suet. in Jul. Cæs. c. 41. Ex his qui recensiti non es-
 sent. Quidam adijciunt **FRENDO**, ut, fressum
 cum frendo verbum sit priscum, & tertiae conjuga-
 tionis, quod frangere significat.

NEUTRA secundi ordinis quæ præterito faci-
 unt vi, raro habent Supinum. Plin. l. 17. c. 2.
 Hujus ferendi ratio dicitur, eadem valitura in
 omni genere. Senec. l. 1. de benef. Quod facere
 cariturus est. Quamvis Priscianus lib. 9. & l. 10.
 Cassum etiam à careo fieri existimet, tamen in
 eodem 11. ubi de Participiis agit. Quibusdam
 nomen, inquit, Cassus magis nomen esse videtur, &
 lassus. Idem in eodem ubi de Temporibus agit
 affirmat esse nomen. Addunt, inquit, quidam
 etiam à careo cassus, quod si esset, deberet & es-
 surus facere futurum, non cariturus, quod fu-
 ven. in 2. Satyr protulit.

--tollere dulcem.

Cogitat heredem cariturus turture ma-
 gno.

Ergo Ca
 maxima c
 parat. Hec

Nunti

Haud p

Interim ta
 placebit, e
 miniane su

--va de

Elysius,

Imperia

Oord

Des muh

at

Plaut Mil.

de hac ne

jurando acc

dediderunt

Jurisperito

sententia.

Coalitum le

fremetibus

tur, coalit

virum sua

En

Lucan. lib. 4.

Absorpsit penitus rupes, & tecta ferarum.

CENSIO, is, censire apud verustissimos quarta conjugationis: unde censio nomen verbale, censor etiam nunc extant: hinc compositum.

Recenséo, is, Specijam / Erzible / unde participium recensitus penultima longa.

Claudian. in Eutropium l. 2.

Priscarecensitis evoluite secula fastis.

Suet. in Jul. Cæs. c. 41. Ex his qui recensiti non essent. Quidam adijciunt FRENDO, ut, fressum cum frendo verbum sit priscum, & tertia conjugationis, quod frangere significat.

NEUTRA secundi ordinis qua præterito faciunt vi, raro habent Supinum. Plin. l. 17. c. 2. Hujus ferendi ratio ducitur, eadem valitura in omni genere. Senec. l. 1. de benef. Quod facit cariturus est. Quamvis Priscianus lib. 9. & l. 1. Cassum etiam à careo fieri existimet, tamen in eodem ii. ubi de Participijs agit. Quibusdam nomen, inquit, Cassus magis nomen esse videtur, & lassus. Idem in eodem ubi de Temporibus agit, affirmat esse nomen. Addunt, inquit, quidam etiam à careo cassus, quod si esset, deberet & c. furus facere futurum, non cariturus, quod Joven in 2. Satyr protulit.

-- tollere dulcem.

Cogitat hæredem cariturus turture magno.

PR
Ergo Ca
maxima fu
parat. Hæc

Nuntius

Haud p

Interim t
placebit,
maniane se

-- vale

Elysius,

Imperia

Oond

Des mihi

at

Plaut Mil.

de hac ne

jurando acc

dederunt

Tariferit

sententie.

Coalitum li

frementib

tur, coalit

virium sua

En

Ergo Cassus magis est nomen sicut lassus, & maxima cum vanum significat, ut Cassia fronde parat. Hæc ille.

Virg. 12.

Nuntius hæc Idmon Prygio mea dicta
Tyranno
Haud placitura refert.

Plinius ad Sparsum lib. 8.

Interim tamen tanquam placituram, & fortasse placebit, expecta. Liv. 9. bell. Maced. Ignominiane sua quenquam doliturum censeret?

Stat. 7. Theb. 22.

-- vale diu populis promissa voluptas
Elysius, certe non perpeffure Creontis
Imperia haud vetito nudus jaciture sepulchro.

Ovid. 13. Metam. --- diesque

Des mihi sacrificos, calituraeque ignibus aras.

Plaut. Mil. Jurate non nocituum esse hominem de hac re neminem. Cas. 3. bell. Civil. Jurejurando accepto nihil his nocituros, se Obstatilio dediderunt APUD Scaevolam & Fabolenum. Jussu peritos reperitur, Paritum esse conditioni, sententiae. His coaleo addi potest. Tacit. lib. 15. Coalitam libertate irreverentiam eo prorupisse frementibus. Idem 20. Si Alpes praesidijs firmantur, coalita libertate dispeduras Gallias quem virum suarum terminum velint. Gell. 1. 12. c. 1.

Ergo Cassus magis est nomenscuss lassus, & maxima cum vanum significat, ut cassa frons parat. Hæc ille.

Virg. 12.

Nuntius hæc Idmon Prygio mea dicta
Tyranno

Haud placitura refert.

Plinius ad Sparsum lib. 8.

Interim tamen, tanquam placituram, & fortasse placebit, expecta. Liv. 9. bell. Maced. Ignominiane sua quenquam doliturum censes?

Stat. 7. Theb. 22.

-- vade diu populis promissa voluptas

Elysius, certe non perperjure Creontis.

Imperia haud vento nudus jaciture sepulchro.

Ovid. 13. Metam. --- diesque

Des mihi sacrificos, calicurasque ignibus
atas.

Plaut. Mil. Jurate non nociturum esse hominem de hac re neminem. Cas. 3. bell. Civil. Jurejurando accepto nihil his nocituros, se Ostacilio dederunt.

APUD Scævolam & Fabolenum.

Pariteritos reperitur, Paritum esse conditionis, sententia. His coaleo addi potest. Tacit. lib. 15.

Coalitum libertate irreverentiam eo prorupisse frementibus. Idem 20. Si Alpes praesidijs firmetur, coalita libertate dispeduras Gallias quem

virum suarum terminum velint. Gell. 1. 12. c. 1.

Cujus in corpore, cujusq; ex sanguine concretus homo & coalitus sit. PATEO, parui, Supino caret: non passim quod Priscianus putat ex ipso verbonasci, sit apando. Pbocat negat Pateo Participium habere in Rus, quo pacto solet ille loqui, cum significat verbum aliquod carere Supino, etiamsi de Prateritis tantum egerit. PASSVS verò à Pandor àducitur, ut Virg. Crinibus Iliades passis. Diomedes libro 1. etiam docet passus à pandor fieri, unde Crinibus Iliades passis Gellius lib 15. c. 15. quæ Priscianus à pateo àducit. apando nasci docet. Ab eo, inquit, quod apando passum veteres dixerunt, &c. & passu manibus, & velis passis dicimus, quod significat diductis atque distentis, LATEO, Sem ragnostit/ Bin verborgen/ caret Supino, unde Priscianum libro 11.

DANT, di, sum, video, Wdijm
Sibe. sedeo, Sedijm/ Sib. cu
prandeo, Obédwá/ Ich ß zu Wiffa
verum

S, geminat fessum: stridi Sstrijm/ f
re. nil postulat ultra.

Mordeo, Raussi/ Weiß/ Præterito gem
nato flecte momordi,

Morsum: Sic sponder, Slibugi dobre
wolné/ Berlob. tonder, Noliym Sche

lic pende
Dat man
minui se
detress/
Prominet
immin
zui. sic
oder ste
Hæreo, &
suadet
mulce
ardet,
Tergeo, &
get, Do
gise/ Lac
rocugi/
S. jussu, W
nant. In
Laf nach
Vigeo, &
tium, ei
ne/ Sch
Bin au
lest neb
falte.

Cujus in corpore, cujusq. ex sanguine concretus homo & coalitus sit. PATEO, patui, Supino caret: non passim quod Priscianus putat ex ipso verbonasci, sit apando. Pbocas negat Pateo Participium habere in Rus, quo pacto solet ille loqui, cum significat verbum aliquod carere Supino, etiam si de Præteritis tantum egerit. PASVS verò à Pandor æducitur, ut Virg. Crinibus Iliades passis. Diomedes libro 1. etiam docet passus à pandor fieri, unde Crinibus Iliades passis Gellius lib. 15. c. 15. que Priscianus à pateo deducit. à pandor nasci docet. Ab eo, inquit, quod apando passum veteres dixerunt, &c. & passim manibus, & velis passis dicimus, quod significat diductis atque dissentis, LATEO, Semper agnoscit. Bin verborgen/ caret Supino, videtur de Priscianum libro 11.

DANT, di, sum, video, Widijm / Sibe. sedeo, Sedijm / Sib. cum prandeo, Obédwá / Ich ß zu Wistta, verum

S, geminat fessum: stridi Sßcripjm / fessum. nil postulat ultra.

Mordeo, Kaussi / Weiß / Præterito geminato flecte momordi,

Morsum: Sic sponder, Slibugl dobru wolné / Berlob. tonder, Noliym Sch

lic pend
Dat man
minu
berstess /
Prominet
imma
zur. sic
oder sit
Hæreo, &
suader
mulcer
arder,
Tergeo, &
ger, Do
gise / Lat
rocugi /
S. juss, W
nant. In
Laf nach
Virgo, M
tüm,
ne / Se
Bin au
lest neb
falte.

hic pendeo Wlſſym/ Hang/ ſtehet.

Dat maofi, Zuſſławam/ Bleib. manum:
minui ſed præminet Præwylugi/ V-
berſtreff/ operat;

Prominet, Wylſtugiſe / Reich herfür.
immineo, Maſławam/ Nahe oder ſteh
zur. ſimbleminet, Wylſtugiſe/ gehe
oder ſtehe für auß/ abſque Supino,

Hæreo, Wéſym/ Hang. dat ſi, lum. cum
ſuadet, Radſym / nomlawá Bered.
malcet Hladſym/ fogſym/ Streichl. &
ardet, Norſym/ Brinn.

Tergeo, Rſij am/ Treuckne. cum mul-
ger, Dogſym/ Melcke. rider, Smes
giſe/ Laß. ſed torqueo Dhepbam/ oc-
rocugi/ Ich winde/ tortum.

S. juſſi, Welſym/ Schaff/ juſſum gemi-
nant. Indulgeo, Powolugi/ howſym/
Laß nach/ perwiſſige. ſi, cum.

Virgo, Mulkam/ Liſſau/ Treib an/ ſi tan-
tüm, cum fulget, Stkſwſym ſe/ Schei-
ne/ Schimmer. turgent, Nadſwám ſe/
Bin auffgeblaſen. & alget, Erpſym bo-
leſt neb Zymu / Ich leyde ſchmerz oder
fálte.

hic pendeo Wışym/ Hang/ hänges.

Dat maohi, Jüstáwam/ Bleib. mantum:
minui sed præminet Prewşşugi/ V-
bertreff/ optat;

Prominet, Wşşşşşşşşş / Reich herfür.
immineo, Rastáwam/ Nahe oder steh
zur. Simbleminet, Wşşşşşşşşş / gehe
oder steh: für auß/ absque Supino,

Hæreo, Wéşym/ Hang dat si, tum, cum
suadet, Radým / namlauwá Bered.
mulcet Hladým/ Kogým/ Streichl. &
ardet, Horým/ Brinn.

Tergeo, Wşşşşşşşşş / Truckne. cum mul-
get, Dogým/ Melcke. rider, Smes
gi se/ Lath. sed torqueo Dşşşşşşşşş / os
rocugi/ Ich winde/ tortum.

S. juss, Welým/ Schaff/ jussum gemi-
nant. Indulgeo, Powolugi/ howým/
Lass nach/ verwillige. si, tum.

Virgeo, Duskam/ tiffau/ Treib an/ si tan-
tüm, cum fulget, Skwým se/ Scheis-
ne/ Schimmer. targer, Radşşşşşşşşş /
Bin auffschlafen. & alget, Trşşşşşşşşş /
best neb şşşşşşşşş / Ich leide schmerz oder
kälte.

Lugeo Kvilyjm / Neule / frag leude / fel
luxi: jam pridem quæro Supinum.
Luceo, Swyelm / leugte. duntaxat lux
sic frigeo Zyumu tpyjm / Co si mi fole
frixi.

Augeo Kozmnoſugi / Wehre / præto
rito facit anxii, auctumque Sopino.

Evi, etum, vico, Waſt / poblayjm / Te
bind. fier. Plaçi / W. ior. nec, Preda
ſugi / Wehe / cum deleo, Wymnoſugi
Leſſa auſ quæque.

A pleo nascuntur repleo. Waplſſug
ſull an / ceu suppleo, Dopliuqi / de
ſtaruqi / Eſtatte. complet. Waplſſug
ſull in.

Civi Pobozugi / baurſu cū ym / B. roeg
ſume etum, quarta sed pignora
reddo.

PRANDI uſitatum eſt. Plaut. Menech. Præ
di in navi. Idem Pæn. Calidum prandium
prandiſti. Cic. ad Att. 5. Sed prandimus in a
cano. Præſus ſum aſſert etiam Gellius ex Var
rone lib. 1. cap. 25. quod nondum, niſime fall
memoria, legi apud veteres. Supra in extrem
ſcholio, in prima conjugatione ex Non. Marcel
dix

liximus, qui
ent. Hæretus
MYLCEO &
Supino.

Quod ſurge

N
Plin. lib.

mulſere, obo
gendo atque
mundum t

Præſcian, in
mulgeo, dix

ſt mulxi mu
mulſtra, mu

referentia ead
xat a permulc

ſur lib. 1. cap
eſt, mulſi, tri

mulgeo attrib
non ſemel apu

cero ad Q. E

labor 12, & o
RUS ſape in

Luridaq
u

Pottac &

Lugeo Kviliym / Neule / frag leyde / fed
luxi: jam pridem quæro Supinum.
Luceo, Swyem / leuchte. duntaxat lux
sic frigeo Bymu tpyim / Coiâ mui fali
frixi.

Augeo Rozmnožugi / Wehre / prate
rito facit auxi, auctumque Supino.

Evi, etum, vreo, Wazt / pobtaiym / Je
bind. fier. Placi / W. or. ner. P. red
tygi / Wehe / cum deleo, Wymnožugi
Esf. auf. quæque.

A pleo nascuntur repleo. Waplâug
Güll an / ces suppleo, Doplnuati / de
flavugi / Eistatte. complet. Waplâug
Güll ein.

Civi Pobozugi / baußku. ci. ym / B. weg
sume etum, quarta sed pignora
reddo.

PRANDIstratum est. Plaut. Menech. Prandi
di in navi. Idem Poen. Calidum prandium
prandisti. Cic. ad Att. 5. Sed prandimus in a
cano. Pransus sum affert etiam Gellius ex Var
rone lib. 1. cap. 25. quod nondum, nisi me falli
memoria, legi apud veteres. Supra in extrem
scholio, in prima conjugatione ex Non. Marcel
dix

liximus, qui
ent. Hylucus
MVLCEO G
S Supino.

Quod surge

Plin. lib.

melsero, obo

gendo atque

mundum i

Priscian. in

mulgeo, dix

est mulxi mu

mulstra, mu

referentia cad

xia a permulc

lur lib. 1. cap

ea, mulsi, tre

mulgeo attrib

non semel apu

vero ad Q. E

labor te, E

RLSape in

Luridaq

u

Portat &

dix

iximus, qui cœnatus, pransus, potus, signifie-
ent. Hæsus est apud Ovidium 3. de Trist. ele. 4.
MVLCEO & MVLGEO consentiunt præteritis
& Supinis.

Virg. 3. Georg.

Quod surgente die muliere horisq; diurnis,
Nocte premunt

Plin. lib. 10. c. 40. Capræq; cecitas, quas ita
muldere, oboritur. Var. lib. 2. de Re rust. A mul-
tendo atque orin optimum est id, quod neque e-
unctum longè abest à mulso. Quidam, ut
Priscian. inquit lib. 9. differentia causa mulxi &
mulgeo, dixerunt sed nullū citat teste. Verisimile
est mulxi multum aliquando etiam fuisse, unde
multetra, multrale dicta sunt. Salust. lib. 4. Hist.
eferentia eodem Prisciano, verbis permulcti di-
cti à permulceo: quo participio usus est etiam Gel-
lius lib. 1. cap. 11. Phocas idem Præteritum, hoc
est, mulsi tribuit utriq;. Diomed. mulxi verbo
mulgeo attribuit. TERGEO, es. secundi ordinis,
non semel apud idoneos Auctores reperitur. Ci-
cero ad Q. Frnt. libro 2. Amabo te, ad vota, consi-
derabo te, & omnem abstergebo dolorem. ARSU-

ULUS sæpe invenitur.

Ovid 14. Metam.

Luridaq; arsiuro portabas membra phœre-
tro.

Idem 3. Fast.

Portat & arsurus, arida ligna focis.

iximus, qui cœnatus, pransus, potus, significat. Hæsus est apud Ovidium 3. de Trist. ele. 4. MULCEO & MULGEO consentiunt præteritis & Supinis.

Virg. 3. Georg.

Quod surgente die mulcers horisq; diurnis,
Nocte premunt

Plin. lib. 10. c. 40. Capræq; cæcitas, quas ita mulcere, oboritur. Var. lib. 2. de Re rust. A mulcendo atque ortu optimum est id, quod neque sumentum longè abest a mulso. Quidam, ut Priscian. inquit lib. 9. differentia causa mulxi & mulgeo, dixerunt sed nullū citāt recte. Verissime si mulxi multum aliquando etiam fuisse, unde mulctra, mulctrale dicta sunt. Salust. lib. 4. Hist. eferentis eodem Prisciano, verbis permulcti dicitur a permulceo: quo participio usus est etiam Gellius lib. 1. cap. 11. Phœcas idem Præteritum, hoc est, mulsi, tribuit utriq;. Diomed. mulxi verbo mulgeo attribuit. TERGEO, es. secundi ordinis, non semel apud idoneos Autores reperitur. Cicer. ad Q. Fratr. libro 2. Amabere, advola, consilia labor te, & omnem abstergebo dolorem. ARSU-
ULSape invenitur.

Ovid 14. Metam.

Luridaq; arsurō portabat membra phœces
uro.

Idem 3. Fast.

Portat & arsuris, arida ligna focis.

TORSUM à torqueo, apud vetustissimos reperitur, sed jam exolevit. INDULSUM non facile invenies, neque Grammatici ullum testem citant. DE URGEO, inquit Phocas, & TUR- GEO, ambigitur: sed quod attinet ad urgeo, Cic. ad Q. Fratr. lib. 3. Epist. ultima de Gabinio loquens, omnem sustulit dubitationem: Illum, inquit, neq. urxi, neq. levavi, testis vehemens fuit: & Asinius Pollio ad Cic. l. 10. Nec verò mi- nus Lepidus urxit me, & suis, & Antonij literis, ut legionem tricesimam mitterem sibi. Turxi con- firmat Priscianus priscorum testimonijs. Enn. 9. Annaliura.

Cyclopis venter velut olim rurserat a lei-
Carnibus humanis distentus.

FULSUM & alsum invenies apud Prisc. lib. 10. sed neminē citat. Alsum tamē videtur aliquan- do in usu fuisse: unde Cic. ausus dixit ad Attic. lib. 4. Nihil quietius, nihil alsius, nihil amēni- us, & ad Quint. Fratrem lib. 3. Jam apodyterio, nihil alsius, nihil muscosius. LUGTUM Supinum à lugeo postulat ratio Prateriti, sed authorita- deficit, inquit Prisc. quod idem de polluceo, pollu- xi, verbo prisco sentit. FRIGEO, ut ex com- posito refrigeo, seu refrigesco intelligitur, frix. facit. Cic. Dolabel. lib. 9. Ego cetera qui animi aquo fero, unum vereor, ne haussa Caesaris refri- xerit. Idem sentit Prisc. lib. 9. sed ii. sic scribit Plenaque tamen neutrorum secunda conjugatio

PR
ni d
supi
dem
la ve
slero
VM à
mu: ad
Actio
Pri
Svolam
volam
libro 1. Co
legiur. Li
cretia corp
raculo (ut
mines.

N Vncol
Ja gel
pignor
Que seiva
catera
Ast abole
nichte/
palnau
wachs
Ex Vcofi
Drwig
waim/

TORSUM à corqueo, apud vetustissimos reperitur, sed jam exolevit. INDULSUM non facile invenies, neque Grammatici ullum testem citant. DE URGEO, inquit Phocas, & TURGEO, ambigitur: sed quod attinet ad urgeo, Cic. ad Q. Fratr. lib. 3. Epist. ultima de Gabinio loquens, omnem sustulit dubitationem: Illum, inquit, neq. urxi, neq. levavi, testis vehemens fuit: & Asinius Pollio ad Cic. l. 10. Nec verò minus Lepidus urxit me, & suis, & Antony literis, ut legionem tricesimam mitterem sibi. Turxi confirmat Priscianus priscorum testimonijs. Enn. 9. Annalium.

Cyclopis venter velut olim turserat a lei
Carnibus humanis distentus.

FULSUM & assum invenies apud Prisc. lib. 10. sed neminē citat. Assum tamē videtur aliquando in usu fuisse: unde Cic. ausus dixit ad Attic. lib. 4. Nihil quietius, nihil assius, nihil amēnius, & ad Quint. Fratrem lib. 3. Jam apodyterio, nihil assius, nihil muscosius. LUCTUM Supinum à lugeo postulat ratio Præteriti, sed authoritas deficit, inquit Prisc. quod idem de polluceo, polluxi, verbo præscio sentit. FRIGEO, ut ex composito refrigeo, seu refrigesco intelligitur, frigi facit. Cic. Dolabel. lib. 9. Ego cetera qui animam aquo fero, unum vereor, ne hæc Caesaris refrigerit. Idem sentit Prisc. lib. 9. sed n. sic scribit Plenaque tamen neutrorum secunda conjugatio

ut dicitur
supinus, ut
idem credo m
la video vere
Sileo multa su
VM à cieo
mu: addita
accio, P
Svolawā
volawā
libro 1. Co
legunt. L
creta corp
nculo (ut p
mines.

N Vncol
3d gel
pignori
Que serva
cetera
A st abole
nigres
palnau
wach
Ex V cōfi
Drwig
warm/

is ut ui diuſas deſinentia præterito, deſiciunt
 in ſupinis, ut horruī, rubuī, eguī, frigui, rigui
 dem credo me legiſſe: apud Donatum, ſed nul
 a video veterum teſtimonia. A pleo verbo ob
 leto multa ſunt, ut expleo, impleo. &c. CL
 VM à cieo, priorem corripi, ut ſuo loco dice
 mus: addita præpoſitione ſit quarti ordinis, ut
 accio, Priwolawâm / Ruſſ herzu / Concio,
 Swolawâm / Ruſſ zuſammen / Excio, Wol
 olawâ / Ruſſ herauß. vide Diomedem,
 libro 1. Conciere etiam ſecundæ Conjugationis
 agitur. Liv. 1. ab Vrbe, Elatum domo Lu
 retie corpus in forum deferunt, concientq; mi
 aculo (ut ſit) rei nouæ atq; indignitate ha
 mines.

Vnc oleo, Wonijm / wünl damâ /
 Ich geb ein geruch von mir / dat ui, ſic
 pignora patris

Quæ ſervant ſenſum: Evi, etum fert
 cætera proles.

Aſt abolevit, Wphlozugt / Wachs we
 nichts / rum dat: fert adolevit, Zas
 palnau / obelcinijm / roſtu / Rauch /
 wachs auff, aduſtum.

Ex Veo fit, vi, tum, moveo, Hen'âm /
 Beweg / foveoque O, Ewam / halte
 waim / fateatur,

is ut ui diuſas deſinentia præterito, deſiciunt
 ſupinis, ut horruī, rubuī, eguī, frigui, rigui
 dem credo me legiſſe: apud Donatū, ſed nul
 TUR. a video veterum teſtimonia. A pleo verbo ob
 ſeruo multa ſunt, ut expleo, impleo. &c. CL
 VM à cieo, priorem corripit, ut ſuo loco dice
 mus: addita præpoſitione ſit quartæ ordinis, ut
 accio, Pr̃wolāwām / Ruſſ herzu / Concio,
 Swolāwām / Ruſſ zuſammen / Excio, Wl
 volāwā / Ruſſ herauß. vide Diomedem,
 libro 1. Conciere etiam ſecundæ Coniugationis
 agitur. Lit. 1. ab Vrbe, Elatum domo Lu
 retia corpus in forum deferunt, concientq; mi
 raculo (ut ſit) rei noua atq; indignitate ha
 uines.

Præſ. ſit
 aliquan
 ad Attu
 el amant
 podytierio
 Supinum
 auctoritat
 uceo, pollu
 ut ex corn
 ſitur, fric
 qui anim
 laris reſſi
 ſic ſcribit
 coniugatio
 ni

Vnc oleo, Wonijm / wünl dawá /
 Ich geb ein geruch von mir / dat ui, ſic
 pignora patris

Quæ ſeruant ſenſum: Evi, etiam fert
 cætera proles.

Aſt aboleuit, Wyſlozugi / Waſche wie
 nichts / itum dat: fert adoleuit, Za
 palnau / obelcinijm / roſtu / Rauch/
 wachſ auff, adultum.

Ex Veo ſit, vi, rum, moueo, Hey' am /
 Bweg / foueoque D. rjam / ſalte
 warm / ſateatur,

A caveo, Waruſſe / Welbe / cautum
 à ſaveo Prægi / Dünne / deducito cau-
 tum.

Vi, neutrum tantum poſcit, ceu ſaveo
 Sem flutſ / Bin gelb / livet, Zignat
 lpm ſem / Bin blawlich.

Et paveo, Boajm ſe / Ich fürchte / ſerve
 Bru / Bin hiſig / connivi, Dc. ma
 mſſam / Bilinge / tpu die Augen auf
 tiro ju. hoc poſtulat & Xi

Audeo Smijm / darff / nunc auſus, gati
 viſus, gaudeo Nabughe / frem mich
 poſcit.

Et ſolitus ſoleo, Mā n obye / g / pflege / ſo
 lut tibi Criſpe placebat.

OLEO, olui, olitum (ſi tamen olitum u-
 quam eſt) aduā priſcos etiam ole vi ol-
 tum ſecit. Quæ ex eo componuntur, ſi o-
 rem ſignificant, hoc eſt, ſimplicis ſignificati-
 nem retinent, in vi, & num, exeunt, ut Ob-
 oleo, Smitoyum / Ich fürchte / Suboleo, Ne-
 moniaſt / Nieche ein wentſ / Redoleo, Pe-
 oleo, Splice wonijm / Nieche ſtateſ. Plau-
 Maſſel. Oboluſt allium. Sueton. in Veſ-

8. voce et
 uſſem allu-
 ne apud det

Plaut: Calin
 Lucil c. 30.

Quis tot
 ſebi

pro peroleo

atione diſc-

moleo, vel p-

ſcāp-

moleſco, W-

tioner exole-

Obſoleo, Obſol-

daleo, Adoleſ-

obſoleo & exo-

unt: inoletun-

giſſe apud ve-

Adoleo aduli-

num exempl-

eſt controver-

am memori-

quidem ſep-

maginibus

dem abolepi-

ſtrum, ut

A caveo, Warughe / Welbe / cautum. *S. voce et*
 a faveo Prægi / Glänne / deducito fau- *ussem allum*
 tum. *ne apud det*

Vi, neutrum tantum poscit, ceu flaveo. *Plant: Calin*
 Sem flug / Bin gelb / liver, Zignu- *Lucil c. 30.*
 lhm sem / Bin blawlich. *Quis tot*

Et paveo, Boaghe / Ich fürchte / serve *sebi*
 Bru / Bin bisig / connivi, Oci- *mo pro peroleo*
 mßstam / Bilsigle / thu die Augen auf *atione disci*
 tro zu. hoc postulat & Xi *noleo, vel*

Audeo Smijm / darff / nunc ausus, gati / *scäppa*
 visus, gaudeo Rabughe / freumich *molefco, W*
 poscit. *stianes exole*

Et solitus soleo, Mäm obyēg / pffeg / so *Obsoleo, Obso*
 lut tibi Crispe placebat. *leio, Adoles*
obsoleo & exo

OLEO, olui, olitum (si tamen olitum u- *unt: moletun*
 quam est) abud priscos etiam olevi o- *uisse apud ve*
 tum fecit. Qua ex eo companionuntur, si o- *Adoleo adu*
 rem significant, hoc est, simplicis significati- *um exempl*
 nem retinent, in vi, & nam, exeunt, ut Ob- *est controver*
 leo, Smioym / Ich stincke / Suboleo, Nequidem sept- *am memori*
 moniaq / Nieche ein wentg / Redoleo, Per- *maginibus*
 oleo, Sphaē wouhym / Nieche stard. *dem abolevi*
 Mostel. Obolusit altium. Sueton. in Ve- *trum., ut*
ca

cautum 8. voce etiam gravissima increpuit, Me-
 cito fau. ussem allium oboluisse. Interdum maxi-
 ne apud vetustissimos, etiam in evi desinunt.
 a flavo. laut: Calix Jam obolevit Calix procul &
 Hippo. ucil c. 30. apud Prisc.

Quis totum scis corpus jam perolef-
 se bisulcis:

Di. pro perolevisse. QUAE à simplicis signifi-
 catione discedunt, evi, faciunt, ut Exoleo,
 inoleo, vel potius Exolesco, Prestamam in-
 bus, gati / scäyem wëkem / Wachs nicht mehr /
 reu mich prolesco, Wroslam: Wachs ein / nam po-
 sitiones exoleo, inoleo, non facile invenies,
 oblesco, Obsolesco, Maram se: Beralte / A-
 oleo, Adolesco, Aboleo, Abolesco: quorum
 obsoleo & exoleo, obsoletum, exoletum faci-
 unt: inoletum, seu inoletum, non memini se-
 olitum us-
 olevi ole-
 ur, so ad-
 significati-
 ut, ut Ob-
 oleo, De-
 doleo, Per-
 & Plan-
 s. in Vell-
 ca

oleo aduivum, Aboleo abolitum, hoc postre-
 um exemplis fulciemus, nam de ceteris, nulla
 est controversia. Liv 3. ab Urbe. Cujus rei prope
 in memoria aboleverat. Tacitus libro 4. Illi
 quidem septuagesimum ante Annum, perempti,
 in agnibus suis noscuntur, quas nec Victor qui-
 am abolevit. Idem lib 16. Corpus non igni abo-
 rum, ut Romania mos est, &c. Plinius lib 24.

8. voce etiam gravissima increpuit, Me-
 ussem alium oboluisse. Interdum maxi-
 ne apud vetustissimos, etiam in evi desinunt.
 laut: Calin Jam obolevit Casina procul &
 ucul c. 30. apud Prisc.

Quis totum scis corpus jam perolef-
 se bifalcis:

Quæ à simplicis signifi-
 catione discedunt, evi, faciunt, ut Exoleo,
 inoleo, vel potius Exolesco, Pristam in-
 sciam inefem / Nachs nicht mihi /
 inoleo, Brostam: Nachs ein / nam po-
 tiones exoleo, inoleo, non facile invenies,
 oboleo, Obsolesco, Bistam se: Beralte / A-
 oleo, Adolesco, Aboleo, Abolesco: quorum
 exoleo & exoleo, obsoletum, exoletum faci-
 unt: inoletum, seu inolitum, non memini se-
 esse apud veteres.

Aboleo aditum, Aboleo abolitum, hoc postre-
 um exemplis fulciemus, nam de ceteris, nulla
 est controversia. Liv. 3. ab Urb. Cujus rei prope
 memoria aboleverat. Tacitus libro 4. Illi
 isdem septuagesimum ante annum, perempte,
 aginibus suis noscuntur, quas nec Victor qui-
 am abolevit. Idem lib. 16. Corpus non igni abo-
 rum, ut Romanis mos est, &c. Plinius lib. 14.

cap. 4. Quarundam ex his etiam jam nominibus aboliis. *Quintil. lib. 1. cap. 6. Sed abolita atque abrogata attinere, insolentia cuiusdam est* TUM connivi, cum connixi, ostendit *Priscian. eo dem libro Priscorum testimonijs. FERBEO etiam per b, scribitur, ut idem eodem loco ait, unde febut. ALLSI, gavisi, prisca sunt. Solvi pro solutus sum usus est Salust. 2. Hist. ut idem ibidem docet. Quidam addunt mæreo, mæstus sum, se mæstus potius nomen quam participium videtur. Donatus in secunda arte quinque tantum neutropassiva enumerat, gaudeo, soleo, audeo, fido. Phocas affirmat tantum esse hæc eade quinque: idem sentit *Priscianus, neg, læno, prædeo, potio, à veteribus appellantur neutropassiva. Itaq, MOEREO praterito videtur carere, quod Priscianus lib. 8. ubi de Defectivis agit, affirmat ut supra diximus. MULTA hujus ordinis fuerunt apud vetustissimos, etiam tertij quorum nonnulla apud posteros invenies. Feruo, is, apud Terentium, Virgilium, Propertium & nonnullos alios invenitur.**

Virg. 3. Georg.

Omnia tum pariter vento nimbisq; vicibus Feruere.

Fulgo, effulgo apud

Virg. 6.

Illæ autem paribus, quas fulgere cernis armis.

cap. 4. Quarundam ex his etiam jam nominibus aboliis. Quintil. lib. 1. cap. 6. Sed abolita atque abrogata attinere, insolentia cuiusdam est ILLUM connivi, tum connixi, ostendit Priscian. eo dem libro Priscorum testimonijs. FERBEO etiam per b, scribitur, ut idem eodem loco ait, unde febui. ALLSI, gavisi, prisca sunt. Solvi prorsus sum usus est Salust. 2. Hist. ut idem ibidem docet. Quidam addunt moreo, maestus sum, se maestus potius nomen quam participium videtur. Donatus in secunda arte quinque tantum neutropassiva enumerat, gaudeo, soleo, audeo, fido. Phocas affirmat tantum esse hæc eadem quinque: idem sentit Priscianus, neq. ceno, praedeo, poteo, à veteribus appellamur neutropassiva. Itaq. MOEREO praterito videtur carere, quod Priscianus lib. 8. ubi de Defectivis agit, affirmat ut supra diximus. MULTA huius ordinis sunt apud vetustissimos, etiam tertij quorum nonnulla apud posteros invenies. Feruo, is, apud Terentium, Virgilium, Propertium & nonnullos alios invenitur.

Virg. 3. Georg.

Omnia tum pariter vento nimbisq; vibris Feruere.

Fulgo, effulgo apud

Virg. 6.

Illæ autem paribus, quas fulgere cernis armis.

Concordes animæ nunc.

Idem 8.

Instructo Marte videres

Feruere Leucaten, auroque effulgere
fluctus.

Quintilianus lib. 1. cap. 6. notat Lucilium, quod
Feruere verbo tertij ordinis fuerit usus: ait enim
Feruere Latinis inauditum esse. Probus Lucilij &
Terentij testimonijs reprehendit eos, qui id ne-
gant, existimantes, Virgilium brevem pro longa
posuisse.

LIBET, Libij se/ Es gelüftet / Licet,
Gluffné gäst/ Es ist erlaubt / Piget, Star-
pßá se/ at obijzno / Es verdräust/ Pudet,
Stydgé/ Es schämt/ Placet, Lybji se/ es
gefelt/ duplex præteritum habent, libuit,
ibitum est: licuit, licitum est: piguit,
igitum est: puduit, puditum est: placu-
it, placitum est: Miseret, Ljto gäst/ Es ero
armet/ misertum est, & interdum miseri-
tum est tantum: Tadet, Starßá se/ Es
verdreust/ vel potius pertadet, pertasum est,
quæ omnia apud idoneos auctores inveniun-
tur. Cic. ad Att lib. 2 liciturum dixit: Sed
eg, magnopere dixi esse nobis laborandum,
quod nibilo magis ei liciturum esset plebeio

P.

rem-

Concordes animæ nunc.

Idem 8.

Instructo Marte videres

Fervere Leucaren, auroque effulgere

fluctus.

Quintilianus lib. 1. cap. 6. notat Lucilium, quod
Fervit verbo tertij ordinis fuerit usus: ait enim
Fervit Latinis inauditum esse. Probus Lucilij &
Terentij testimonijs reprehendit eos, qui id ne-
gant, existimantes, Virgilium brevem pro longa
posuisse.

LIBET, Libij se/ Es gelüfiet / Licet,
Glussné gest/ Es ist erlaubt / Piget, Stas
pflá se/ at obijzno / Es verdráust/ Pudet,
Stydgé/ Es schámpft/ Placet, Lybij se/ es
gefelt/ duplex prateritum habent, libuit,
ibitum est: licuit, licitum est: piguit,
igitum est: puduit, puditum est: placu-
it, placitum est: Miséret, Lijto gest/ Es ero
armet/ misertum est, & interdum miseri-
um est tantum: Tadet, Stasflá se/ Es
perdreust/ vel potius pertadet, pertesum est,
que omnia apud idoneos authores inveniu-
tur. Cic. ad Att lib. 2 licitum dixit: Sed
magis magnopere dixi esse nobis laborandum,
quod nibilo magis ei licitum esset plebeio

P.

rem-

republicam perdere, quàm similibus eſſe
me Conſule patriſſis eſt licitum. Nec video
cur liceo eſ. non habeat Supinum licitum, ſi
opus fuerit Plin. lib 36. cap. 15. puditurum
dixit; & Saluſtius pœniturum auſus fuit di-
cere, ut notavit Quintilianus libro 9. ca-
pite 3.

Tertia Conjugatio.

POSTVLAT, In ſpicio, aut Licio,
quod deſinit, Exi.

Edum, ut conſpicio, Spatrugiſe/ Ich
ſeſe. allicio; Wabſym/priluzugi/ Met
ſe an/ ramen Elicit Willuzugi/ Loct
auß/ optat.

Elicui elicitem; à feci Ezinſym/ Ich theu/
deducito factum:

Ajeci Hâſym/ Weiſſ. jactum: dat fo-
di, Kopâm / Grabe. s. duplici for-
ſum.

Vult fugi Bſſam/ ſiech/ fugitum: ſa-
pui ſapuiſſe, nec ultra

Progreditur ſapio: Mâm thut to ſobé/
Schmâch/ cupio, Biadam/ Begehr/
ivi

republicam perdere, quàm similibus ejus-
 me Consule patritijs est licitum. Nec video
 cur liceo es. non habeat Supinum licitum, si
 opus fuerit Plin. lib 36. cap. 15. puditurum
 dixit, & Salustius pœniturum ausus fuit di-
 cere, ut notavit Quintilianus libro 9. ca-
 pite 3.

Tertia Conjugatio.

POSTVLAT, In Spicio, aut Licio,
 quod desinit, Exi.

Factum, ut conspicio, Spatrugi se/ Ich
 sehe. allicio; Wabijm/priluzugi/ Reia-
 ge an/ tamen Elicit Willuzugi/ Loch
 auß/ optat.

Elicui elicutum; à feci Ezinijm/ Ich thue/
 deducito factum:

A jeci Hájym/Werff. jactum: dat fo-
 di, Kopám / Grabe. s. duplici fol-
 lum.

Vult fugi Brijfam/flich/ fugitum: sa-
 pui sapuiue, nec ultra

Progreditur sapio: Mám thut in sobe/
 Schmácl/ cupio, Biádam/ Begehr/

ivi gignit & itum.

Dar capio Veru/ gūnam/ Fang/ cepi
capitum: se coepio Pocūnam/ Fang
an/ priscum.

Fert coepi coeptum: à rapui Wydij-
ram/ moch beru/ Reiß weg/ deducito
raptum.

Dar peperi Rodijm/ plod wydawām/ Ge-
bahr/ partum, aut paritum sint pig-
nora quarta.

Dant cussi cassum Curio finita: pa-
rente,

Vteris quassi quassum si legeris us-
quam.

Rite nō poseit ui, ac utrum, sit diluo
Ezstijm wodaū/ Wasch auß/ testis,

A ruo Padām/ hmotné/ Fall ongestum/
dic ruitum, sed utrum dant pignora
tantum.

A struxi structum: stawim/ rē. Saw auff/
à fluxi Tefu/ Fließ/ deducito flu-
xum.

Congruo, Geomāwām se/ Stām zue/
nulla, luo, Pokuty/ jowbawām/ Leyde/
büsse/ metuoq; Bogim se/ se/ Sürche
P 2 se/

ivi gignit & irum.

Dar capio Veru/ gŷnam/ Fang/ cepi
cāptum: se coepio Pocŷnam/ Fang
an/ priscum.

Fert coepi coeptum: à rapui Wodŷ-
ram/ mocŷ beru/ Reißweg/ deductio
raptum.

Dar peperi Robŷm/ plobmŷdawām/ Ges-
bāhr/ partum, aut paritum sint pig-
nora quarta.

Dant cussi cussum Curio finita: pa-
rente,

Vteris quasi quassum si legeris us-
quam.

Rite nō poseit ui, ac urum, sit diluo
Eŷŷŷm wodaŷ/ Wasch auß/ testis,

A ruo Padām/ hmotnē/ Fall ongestŷm/
dic ruitum, sed urum dant pignora
tantum.

A struxi structum: stawim/ 2c. Saw auff/
à fluxi Felsu/ Fliß/ deductio flu-
xum.

Congruo, Seomnāwām se/ Stām zue/
nulla, luo, Pokutŷ/ iobawām/ Lende/
hūŷŷe/ metuog; Bogim se/ se/ Fŷrche
P 2 se/

te/ pluoq; Pissim; Regne. supina.
 Annoo Pohnutym Nlawy priwolug/
 Wincke mit dem Haupte / cum sociis,
 batuo, Tegu / Schlage / ingruo,
 Hauffen a bawellwé p'padam / Fall
 ongsümlich an / respuo, Doplyrd
 opowtham/ Berspeye/ Berwerff / gig
 nunt.

SPECIO, spexi, spectrum, uerbum priscum est
 unde nata sunt aspicio, conspicio, despicio, in
 spicio, perspicio, respicio. Lege Varronem libr
 5. de Lingua Latina. **ALLICIO**, illicio, pel
 licio ex Latio uerbo obsoleto nata sunt, vide Fe
 stum. Allicui, pellicui, qua Priscianus afferi
 pro allexi, pellexi jam exoleuerunt. **VARRO**
NI, sapiui uel sapij: Probo sapiui: Cariso, sapiui
 uel sapiui probatur. Lege Prisc. lib. 10. Sapiui ta
 men ceteris uidetur usitatus, unde respui, des
 pui. Sapiui ferè ab authoribus immixtatur sap
 unde sapisti.

Mart. lib. 9.

Nubere vis Prisco, non miror Paula
 sapisti.

Terent. Heaut:

--quum te intelligo Resipisse.

Cicero respui pleno uerbo usus est ad Att. lib
 4. Vix aliquando te auctore respui: sic enim

in correctis le
 Resipio, at
 dinem, sed n
 pitum media
 ustatum.
 sunt, exole
 sunt, in us
 prius sum
 tur cum ad
 dicere, cele
 prius est. Il
 aris sturuis
 postea.
 ea fuerit co
 ex eo compo
 Priscianum
 condeconum
 tro, syllaba te
 praeterito cere
 cet, uidetur
 unde quasse
 Item quassa
 plui facit pr
 tur Roma in
 bidem libro
 esse in area
 2. dec. 5. L
 nem pluit.
 statum. A

te/ pluoq; Pissim/ Regne. supina.
 Annoo Pofynutym Nlawy primolug/
 Wincde mit dem Haupt / cum sociis
 batuo, Sepu / Schlage / ingruo.
 Hauffem a bawelime pripadam / Fall
 ung stümlich on / respao, Dophyrd
 opowtham/ Verspeye/ Berwerff / gig
 nunt;

SPECIO, *spexi, spectum, vexbum priscum est*
Sunde nata sunt aspicio, conspicio, despicio, in
spicio, perspicio, respicio. Lege Varronem libr
5. de Lingua Latina. ALLICIO, illicio, pel
licio ex Latio verbo obsoleto nata sunt, vide Fe
stum. Allicui, pellicui, quae Priscianus affer
pro allexi, pellexi jam exoleperunt. VARRO
NI, sapiui vel sapij: Probo sapiui: Carisso, sapiui
vel sapiui probatur. Lege Prisc. lib. 10. Sapiui ta
men ceteris videtur usitatus, unde respui, des
pui. Sapiui fere ab authoribus immixtur sap
unde sapisti.

Marr: lib. 9.

Nubere vis Prisco, non miror Paula
 sapisti.

Terent: Heaut:

--quum te intelligo Resipisse.

Cicero respivi pleno verbo usus est ad Att. lib
 4. Vix aliquando te Authore respivi: sic enim

in correctu
 Resipio, ad
 anem, sed m
 pitum media
 statum.
 sunt, exole
 sunt, in us
 prus sum
 rur cum ad
 dicere, cele
 prus est. Il
 at is sturiss
 posse.
 ea fuerit co
 ex eo compo
 Priscianum
 condeconum
 rio, syllaba te
 praterito car
 cer, videtur
 unde quasse
 item quassa
 plui facit pr
 tur Roma
 bidem libro
 esse in area
 2. dec. 5. L
 nem pluit.
 statum. A
 in

in correctis legitur, ubi quidam respui legunt
 Respio, ait Diomedes, migrasse in quartum or-
 dinem, sed nullius testimonio id confirmat. Sa-
 pitum media, seu longa, seu brevi non videtur
 usitatum. COEPIO, quod Cato & Plautus usi-
 unt, exolevit: præteritum tantum & quæ inde
 sunt, in usu sunt: habet etiam præteritum cœ-
 pius sum. Cic. de Clar. Orat. Hortensius igitur
 cum admodum adolescens orsus esset in foro
 dicere, celeriter ad majores causas adhiberi cœ-
 pius est. Ibidem de eodem Hortensio. Is cum
 aris staret adolescens minor haberi cœpius est
 postea. Cum PARIQ priscis temporibus quar-
 ta fuerit conjug: nemini mirum videri debet si
 ex eo composita ejusdem sint ordinis. Enn. apud
 Priscianum lib. 10. Ova parere solet genus pennis
 ondecoratum. QUATIO unde oriuntur Cu-
 tio, syllaba terminata, ut incutio, discutio, &c.
 præterito caret, ut Carissus apud Priscianum do-
 et; videtur tamen quassum aliquando habuisse
 unde quasse rates, arma quassa, & id genus alia.
 Item quassare verbum frequentativum. PLUIO
 luit facit præterito. Liv. l. 4. dec. 3. Nuntiaba-
 tur Roma in foro Boario sanguinem pluisse. I-
 dem libro ultimo, Sanguinem per biduum plu-
 sse in area Concordia satis credebant. Idem lib.
 dec. 5. In area Vulcani & Concordia sangui-
 nem pluit. Verisimile est & pluvii olim fuisse usi-
 tatum. ANNUTUM & renatum invenies a-

in correctis legitur, ubi quidam respui legunt
 Respio, aut Diomedes, migrasse in quartum or-
 dinem, sed nullius testimonio id confirmat. Sa-
 pitum media, seu longa, seu brevi non videtur
 usitatum. COEPIO, quod Cato & Plautus usi-
 unt, exolevit: præteritum tantum & quæ inde
 sunt, in usu sunt: habet etiam præteritum cœ-
 pitus sum. Cic. de Clar. Orat. Hortensius igitur
 cum admodum adolescens orsus esset in foro
 dicere, celeriter ad majores causas adhiberi cœ-
 pitus est. Ibidem de eodem Hortensio Is cum
 aris servisset adolescens minor haberi captus est
 postea. Cum PARIO præcis temporibus quar-
 ta fuerit conjug: nemini mirum videri debet si
 ex eo composita ejusdem sint ordinis. Enn. apud
 Priscianum lib. 10. Ova parere solet genus pennis
 ondecoratum. QUATTO unde oriuntur Cu-
 cio, syllaba terminata, ut incutio, discutio, &c.
 præterito caret, ut Carissus apud Priscianum do-
 et; videtur tamen quassum aliquando habuisse
 unde quasse rates, arma quassa, & id genus alia
 item quassare verbum frequentativum. PLUIO
 lui facit præterito. Liv. l. 4. dec. 3. Nuntiaba-
 tur Rome in foro Boario sanguinem pluisse. I-
 dem libro ultimo, Sanguinem per biduum plu-
 sse in area Concordiæ satis credebant. Idem lib.
 dec. 5. In area Vulcani & Concordiæ sangui-
 nem pluit. Verisimile est & pluvii olim fuisse usi-
 tum. ANNUTUM & renatum invenies a-

pud Priscianum, sed non probat. Videntur nonnulla ex his aliquando habuisse supinum, unde nomina nutus, & renutus relicta sunt. Cluo à nonnullis hic ponitur, cum sit secundi ordinis Cluo ut testimonia Pacuvij, Plauti, & Lucretij doceant. Illud Ciceronis in Bruto: Tum duo Cæpiones multum clientes consilio & lingua, plus auctoritate tamen & gratia sublevabant: quidam corruptè legunt Cluentes.

BO, dat bi, dat itum, Scabo, Disám
 2. Krag/ lambo, Lijl/ Lect/ ca-
 rento supinis.

A scripsi Pijl/ Schreib/ scriptum: à
 nupli, Zaf: proám a wdawám se/ De-
 deck/ nim ein Mann. deducito nup-
 tum.

Ici Tegu/ bijgi/ Schlag/ fert istum: à
 doxi Weou/ Führe/ de promito du-
 ctum.

A parsi parsum geminat quoque par-
 co Zorjugi se/ oßpaussijm/ Bin farg
 verschone/ peperci.

Vinco Prémuda/ Bberwinda, cupit vi-
 ci, victum: à dixi Prawijm/ Sagu
 exige dictum.

Sco vi, tumque perit, ceu nosco, Zná-
 wijm

wijm/
 Nuge/ tu
 Dat gnotus
 Esfende
 nowá &
 Dat patco
 itum: &
 Vi disco
 sic pol
 Dispesco
 dat ui,
 Zám.

LAMBIT
 tamen test
 arumque eni
 Que brevis re
 rio Melino cer
 zonem l. 15. f.
 menturum, or
 -- Ego
 Ita fore i
 eris.

PARCO
 Plin. l. 33. c.
 geratio Pat

pud Priscianum, sed non probat. Videntur nonnulla ex his aliquando habuisse supinum, unde nomina nutus, & renutus relicta sunt. Cluo nonnullis hic ponitur, cum sit secundi ordinis Cluo ut testimonia Pacuvij, Plauti, & Lucretij doceant. Illud Ciceronis in Bruto: Tum duo Cæpiones multum clientes consilio & lingua, plus auctoritate tamen & gratia sublecebant: quidam corruptè legunt Cluentes.

BO, dat bi, dat itum, Scabo, Disām
 & Krag/ lambo, Ljžl/ Lecl/ ca
 rento supinis.

A scripsi Pjžl/ Schreib/ scriptum :
 nupli, Zali ptoam a wdawam se/ Be
 deck/ nim ein Mann. deducito nup
 tum.

Ici Sepu/ bijai/ Schlag/ fert idum :
 doxi Weou/ Jijre/ de promito du
 ctum.

A parsi parsum geminat quoque par
 co Zoržugi se/ ospaussijm/ Vin farg
 vershone/ peperci.

Vinco Preamba/ Oberwindt, cupit vi
 ci, victum : à dixi Prawijm/ Sagi
 exige dictum.

Sco vi, tumque perit, ceu nosco, Zna
 wijm

PR.
 wjm/
 Nuge/ (t
 Dargnitus
 Eifen
 nora &
 Dat palco
 stum: c
 Ut disco
 sic pol
 Dispecto
 dat ui,
 Zame.
L AMBIT
 tamen test
 arumque eni
 Que brevi re
 zio Melano cer
 zomem l. 15. f
 mentorum, for
 -- Ego
 Ita fore
 eris.
 PARCO
 Plin. l. 33. c
 geriditum Pat

Wŭm/ Kenn/ quiesco, Doporŭwa/
Ruhe/ inesco, Zwoŭkam/ Gewohn.

Dat gnitus agnosco, Znowu poznawam/
Erfende wiederumb/ cognosco, Poz-
namá Eŭenn/ jungitur illi.

Dat patco. Paŭu/ timym/ Weiŭde/ pa-
stum: conquexi linque vetustis.

Ut disco Wŭym ŭe/ Lern: didici tantum,
ŭe poŭco Gládám/ Begehr. popoŭci.

Dispeŭco Razdeluŭat/ Treib von einander/
dat ui, pariter compescere Skrocuŭat/
Zám. ŭolum.

LAMBITUM invenies apud Prisc. sine ullo
tamen testimonio. NUPSI, vel nuptasum,
utrunque enim usitatum est. Sic pro Cluent.
Qua brevi tempore post patris mortem. A Au-
rio Melino censuŭrino sue nupsit Idem. ad Ca-
ronem l. 15. fam. Quo cum esset nupta regis Ar-
menzorurum, ŭror. Plaut. Asin.

-- Ego istuc scio

Ita fore illi, dum quidem cum illo nupta
eris.

PARCO. etiam paritum videtur fecisse,
Plin. l. 33. c. 4. Italia parcitum est. vetere in-
terdicto Patrum, ut diximus: quem locum qu-
dam

quiesco, Doporijwa/
Ruhe/soesco, Broykam/ Gewohn.

Dar gnitus agnosco, Znowu poznawám/
Erfende wiederumb/ cognosco, Poz-
namá Eifenn/ jungitur illi.

Dar palco. Pasu/ kumým/ Weide/ pa-
stum: conquexi linque verustis.

Ut disco Bëjím se/ Lern: didici tantum,
sic posco Gládám/ Begehr. poposci.

Dispesco Razdélugt/ Treib von einander/
dar ui, pariter compescere Skrougt/
Zámé. solum.

LAMBITUM invenies apud Prisc. sine ullo
tamen testimonio. NUPSI, vel nupta sum,
utrunque enim usitatum est. Sic pro Cluent.
Qua brevi tempore post patris mortem, A Au-
rio Melino consobrino suo nupsit Idem, ad Ca-
tonem l. 15. fam. Quo cum esset nupta regis Ar-
meniorum, oror. Plaut. Afin.

-- Ego istuc scio

Ita fore illi, dum quidem cum illo nupta
eris.

PARCO, etiam, paritum, videtur fecisse,
Plin. l. 33. c. 4. Italia paritum est veteri in-
terdicto Patrum, ut diximus: quem locum quis-
dam

dam sic corrigunt. Italia parci vetere interdum
 roparum, diximus: Et quod nonnihil ad rem
 facit, inde nomen Parcitis videtur factum. Sc
 nec. i. de Clement. Civitatis mores magis cor
 git parcitas animadversionum. Item, Parci
 priscum prateritum apud Nonium. CONQU
 NISCO, Niamu Skoflugt / Neige de
 Haupte / teste Capro apud vetustissimos cor
 quexi fecit. Prisc. lib. 10. supina DISCITUM
 poscitum, comescitum, discescitum admittit, s
 ii. ubi de participijs in Rus, agit, se revocat, a
 eetq; verba unde hac fiunt, supinis carere
 pule. in Phadone disciturus duxit, cujus sermo
 semper probatur eruditus.

DO, di, sum gignit, veluti Descender
 Obrauugi / Desqhus / Cudo Rug
 Schmiede.

N, tamen amittunt fundo, Engl / Brüt
 cum scindere, Neßj Kragim / schne
 findo, Noßse pug / Spalt.

S, geminat hñsum, ac scissum, dat pa
 dere Stwjräm / roßklädäm na rüz
 Drellt auß / passum.

Tundo Dlg / klufu / Stoß / petit tutu
 tunsum: sed pignora tulum.

Summe cado, Vadam / Fall / cecidi, c

om: cap
 Schlag/
 Calum: d
 do Noßt
 Pado pepe
 Wozj
 Tum redo
 sel / tum
 Be gema
 p m / K
 Danti, sur
 zu / lade
 rodere f
 fäm / St
 Divido, N
 glando,
 rado. St
 glat / cuc
 vati.
 Ac vafum
 rantum.
 Cedo, W
 cessam
 CUDO, a
 sum

dam sic corrigunt. Italia parci vetere interdum
 10 parum, diximus: Et quod nonnihil ad rem
 facit, inde nomen Parciis videtur factum. S
 nec. i. de Clement. Civitatis mores magis cor
 git parciis animadversionum. Item, Parci
 priscum prateritum apud Nonium. CONQU
 NISCO, Niamu Stofnuq / Neige da
 Haupt / teste Capro apud vetustissimos con
 quexi fecit. Prisc. lib. 10. supina DISCITUM,
 poscitum, comescitum, discescitum admittit, s
 u. ubi de participijs in Rus, agit, se revocat, d
 cetq, verba unde hac sunt, supinis carere
 pule. in Phadone disciturus dixit, cujus sermo n
 semper probatur eruditus.

DO, di, sum gignit, veluti Defender
 Obrañugi / Beiçqûß / Cudo Kug
 Schmede.

Ntamen amittunt fundo, Eng / Brüt
 cum scindere, Neççj Krägçm / schne
 findo, Noçç pug / Spalt.

S, geminat filium, ac scissum, dat pa
 dere Stwjräm / roçklädäm na rüz
 Breit auß / passum.

Tundo Vig / klufu / Stoß / petit tutu
 tunsum: sed pignora tulum.

Sume cado, Vadam / Fall / cecidi, c

um: cap
 Schlag/
 Calum: d
 do Noçç
 Cedo pepe
 Noççm
 Tum rudo
 sel / tum
 Be gema
 pmi / K
 Dantç, su
 zu / lade
 rodere
 fäm / St
 Dindo, N
 glaudu,
 rado, St
 glat / cu
 vali.
 Ac vasum
 rantum
 Cedo, M
 cessam
 CUDO, i
 su

um; cape, cado Dŷgi/ 2. Streich/
Schlag/ cecidi.

Latum: dat tentum vel tensum, ten-
do Rozfabugi/ Streck auß/ tetendi.

edo pepedit haber: pensum fert pendo
Wazŷm/ Wäge/ pendi.

tum rudo, Rŷcŷm/ Schrey wie ein Es-
sel/ rum lido, Ziedam posazugi se/ Sie-
be gemacht nieder / cum strido Effre-
p m/ Rire/ carento supinis.

Dant si, sum, Clando, Zawjram/ Thue-
zu/ lado, Wrazŷm/ Verleß/ cum
rodere Hirzu/ Räge/ rudo, Stro-
käm/ Stoß.

divido, Rozdelugi / Zertheile / cum
plando, Pleäm z radosŷj / Frolock.
rado, Strauhain/ 2. Schab/ mach
glat / cum ludere: Diagi / Spiel /
vasi.

c vasum à vado capiunt sibi pignora
tantum.

edo, Wslupugi / Welche/ petit cessi,
cessiam facit inde supino.

UDO, inquit Prisc. libro 10. secundum

um; cape, cædo Vjgi/ 22. Streich/
Schlag/ cecidi.

casum: dat tentum vel tensum, ten-
do Rozstahugi/ Streich auß/ terendi.

pendo pe pedit habet: pensum fert pendo
Wazjym/ Wäqe/ pendi.

rum rudo, Rjicjym/ Schrey wie ein Es-
sel/ rum lido, Siedam posazugi se/ Sie-
be gemacht nieder / rum strido Estre-
p m/ Rite/ carento supinis.

Dant si, sum, Claudio, Zawjram/ Thue-
zu/ lado, Wrazjym/ Berles/ cum
rodere Hirzu/ Räge/ rudo, Stre-
käm/ Stoß.

divido, Rozstélugi / Zertheile / cum
plando, Pleäm z radosij / Frolocl.
rado, Strauhäm/ 22. Schab/ mach
glat/ cum ludere: Hagi/ Spiel/
vasi.

c vasum à vado capiunt sibi pignora
tantum.

cedo, Vstlupugi/ Welche/ petit cessi,
cessiam facit inde supino.

UDO, inquit Prisc. libro 10 secundum

Diomedem, Carissum, Phocam, cusi secum
dum alios cudi: & videtur etiam Virg. su
protulisse in i, Aeneid.

Ac primum filicis scintillam excudit A.
chates

Suscepitque ignem folijs.

Excudit enim tam praesens, quam praeteri
tum potest intelligi: sed quia (suscepit) subjun
xit, melius praeteritum intelligitur. Itaq; etiam
Servius in Commentar. Aeneidos comprobatur hi
verbis, Excudit autem feriendo eiecit, quia su
dere est ferire. Hac Priscianus. Verum quod a
Diomedem attinet, cum Diomedes ipse lib. i. di
xisset Cudo cusi, mox se revocavit his verbis, Vi
potius cudi, ut ejus compositionum.

Ac primum filicis scintillam excudit A.
chates.

Phocas cudi probat, non cusi. Paucam inquit prae
terea eandem clausulam habent, novissima later
presens temporis in i, conversa, ico, ici, solvo so
vi, cudo, cudi, volvo, volvi. Hec Grammatici
Audi Columel. libro 8. cap. 3. Dic unde res sit
animadvertat an puli rostellis ova percuterint
Item Varr. l. 3. de Re rust. c. 9. Excusos pullos su
ducendum ex singulis nidibus, & subijciendum ea quae
habeat paucos: ab eaq; si reliqua ova sunt, pa
ciora tollenda & subijcienda alijs, quae nondum
excuderunt. Itaq; Cudo cudi facit, ut Composi
tionum, excudi. SIAPINA incusum, excu
dit

um, simpliciter
Boreifugi/
at incusum,

Incutio, B
Boreifugiam
EDO, Sün

nach, ubi e sur
sum, comel
uit comelun
e? Idem

devorato Pri
medes ait d
mesus, an con
dem Diomed

Valgus comel
ita melius adeq
Boreifugiam

mayiam/ A
ritu carent, e
mos inveniatu

est. 2. de Ora
ant, nutrites
sil. l. 10. cap.
26. cap. 12.

cas neg, scan
frendi, fre
supra diximu
do supinum h
fall ems Oco

Diomedem, Carisum, Photam, cusi secundum alios cudi: & videtur etiam Virg. se protulisse in 1. *Aeneid.*

Ac primum silicis scintillam excudit Achates

Suscepitque ignem folijs.

Excudit enim tam præsens, quam præteritum potest intelligi: sed quia (suscepti) subiuncti, melius præteritum intelligitur. Itaq; etiam Servius in *Commentar.* *Aeneidos* comprobatur huius verbis, Excudit autem ferendo eiecit, quia suadere est ferire. Hæc Priscianus. Verum quod Diomedem attinet, cum Diomedes ipse lib. 1. dixisset Cudo cusi, mox se revocavit his verbis, potius cudi, ut ejus compositum.

Ac primum silicis scintillam excudit Achates.

Photus cudi probat, non cusi. Paucæ inquit præterea eandem clausulam habent, novissima latini præsentis temporis in i, conversæ, ico, iei, solvo solvi, cudo, cudi, volvo, volvi. Hæc Grammatici. Audi Columel. libro 8. cap. 3. Diu undecim scintillam advertat an pulli rostellis ova percuterent. Item Varr. l. 3. de Re rust. c. 9. Excusos pullos succendendum ex singulis nidis, & subijciendū ei qui habeat paucos: ab eaq; si reliqua ova sunt, pauciora tollenda & subijcienda alijs, quæ nondum excuderunt. Itaq; Cudo, cudi facit, ut Compositum præcudi, excudi. SUPINA incusum, excu-

sum, simpliciter
Borisfagi
at incusum,

Incusio, B
Borisfagi

EDO, E

nech. ubi esur

esum, comestum

uit comestum

re, ? Idem

deconvito Pri

medes ait d

mesius, an com

dem Diomed

Valgus comest

ta melius adeq

Whupugi no

woyān/ Si

ritus carent

mos inveniatu

est. 2. de Orat

ant, nutrices

ail. l. 10. cap.

26. cap. 12.

cas neg, scan

is, frendi, fre

supra diximus

do supinum b

just all emj Occ

um, simplici, s, scribuntur ab incudo, Excudo,
Woeistugi/ Wpazijm/ Schmiede auß:
et incussum, excussum gemino, s, à verbis
Incutio, Wràžijn/ Schlag rin/ Executio,
Wpřásám/ wprázijm/ Schlag auß/ fiunt,
EDO, Ejm/ EB/ edi, esum Plaut. Me-
ach. ubi esuri sumus; sic adesum, ambesum, per-
sum, comesum. Cic. pro Cluent. Celerius po-
uit comesum, quàm epotum invenas permana-
re? Idem in Sal. Patrimonio non comeso, sed
levorato Prisc: Comesum legit pro Cluent. Di-
medes ait dubitasse vereres dicendum esset co-
mesus, an comestus: sed Didymus ait, inquit i-
tem Diomedes de Sallustio, comesta patrimonia.
Atque comesa patina, similiter & Varro, & i-
melius adeſa & ambeſe. SCANDO,
Wstupugina potu/ Steig/ & MANDO,
Wapłám/ Kewes/ ut ait Prisc lib. ii. prate-
itis carent, quamvis utrunq, apud vetustissi-
mos inveniantur. Mansus certe apud Ciceronem
lib. 2. de Orat. arg. omnia minima mansa, ut a-
ment, nutrices infantibus inos inferant: & Quin-
til. 10. cap. 1. Cibos manses dixit & Plin. libro
6. cap. 12. Imponatur trita vel mansa, Pho-
as neg. scandi, neg. mandi rejecit. FRENDO,
sfrendi, fressum gemino s, priscum est, de quo
præ diximus. NONNULLA Composita ex Ca-
supinum habent, ut Incido, Wpadám/
all ein/ Occido, Zapavám/ Sch onter/

um, simplici, s, scribuntur ab incudo, Excudo,
 Wpessugi/ Wpessum/ Schmiede auß:
 et incussum, excussum gemino, s, à verbis
 incutio, Wbrázum/ Schlagrin/ Excutio,
 Wpirásam/ wpirázim/ Schlag auß/ fiunt,
 EDO, Eüm/ Eß/ edi, esum Plaut. Me-
 nach. ubi esuri sumus; sic adesum, ambesum, per-
 sum, comesum. Cic. pro Cluent. Celerius po-
 uiz. comesum, quam epotum inuenas permana-
 e? Idem in Sal. Patrimonio non comeso, sed
 leuonito Prisc. Comesum legit pro Cluent. Di-
 medes ait dubitasse veteres dicendum esset co-
 nesus, an comesus: sed Didymus ait, inquit e-
 rem Diomedes de Sallustio, comesta patrimonía.
 atgius comesta patina, similiter & Varro, & i-
 melius adesa & ambeso. SCANDO,
 Wstupugina potu/ Steig/ & MANDO,
 Wpádam/ Kere/ ut ait Prisc. lib. 11. præte-
 itis carent, quamuis utrunq; apud ueritisti-
 cos inueniatur. Mansus certe apud Ciceronem
 est. 2. de Orat. arg. omnia minima mansa, ut a-
 ent, nutrices infantibus in os inferant: & Quin-
 t. 1. 10. cap. 1. Cibos manses dixit & Plin. libro
 6. cap. 12. Imponatur trita vel mansa. Pho-
 as neq; scandi, neq; mandareyit. FRENDO,
 frendi, fressum gemino s, priscum est, de quo
 præ diximus. NONNULLA Composita ex Ca-
 o supinum habent, ut Incido, Wpadam/
 au ein/ Occido, Zapadam/ Oeg ontel/

Recido, *Parám zase na zpét / Fall wieder*
Plin. l. 2 c. 27 Verum hac ideo facta, quia in-
casura erant illi. Cic. pro Mil. voss, obsecro
 iudices, ut vestra beneficia, quae in me contuli-
 stis, aut in huius salute augeatis, aut in ejusdem
 exitio occasum esse jubeatis. Idem ad Att. lib. 4.
 Id ego puto, ut multa ejusdem, aut nihilum re-
 casurum. COMPOSITA ex verbo tendo
 frequentius in tus, exeunt, contentus, extensus
 preteritus, protentus: dicitur & extensus, inten-
 sus: ostentus tamen elegantius est quam ostensus
 quo prisci usi sunt. PEDO, huius verbi supinum
 non facile invenies: qui putant habere pedutum
 non satis probant; carmen enim quo id docent, va-
 riè legitur, ita ut ignores sine nomen an ver-
 bam. SIDO preteritum mutuatur à sedeo seu
 teste Prisciano, proprio tamen usus est Columellus
 lib. 12. cap. 24. Deinde patiemur picem conside-
 re, & quum siderit, aquam eliquabimus. Sene-
 ca de benef. cap. 8. Cum subsedit cupiditas, &
 dixit à subsidio. Claudio etiam cludo ab aut hori-
 bus probatus dicitur. Vasi, vasum: ut suprà dix-
 mus, inusitata sunt, quae habent composita,
 Invado, *Př parám na nřkoho / Fall mi*
Gewalt an / invasi, in vasum.

D At xi, Num, Go, vel Guo, ut plan-
 go, *Žepu / s nařylanijr plači / Schlo*

PRE
 ge / flag
 Erschauß.
 tamen
 madutlac
 cum ping
 go. Vñjo
 stalt.
 Tango
 radum
 polcit &
 tunc pago
 veritrag, p
 gere Wte
 panxi,
 el pegi pa
 cundo.
 Parlegi
 lib. lectur
 Num, La
 negligit, B
 saume / e
 Nojum
 liebe. pol
 rodigo M
 thue vnnä
 ge

Recido, Parám zase na zpět / Fall wieder.
Plin. l. 2. c. 27. Verum haec ideo facta, quia in-
casura erant illi. Cic. pro Mil. voss, obsecro
judices, ut vestra beneficia, quae in me contuli-
stis, aut in huius salute augeatis, aut in ejusdem
exitio occasum esse jubeatis. Idem ad Att. lib. 4
Id ego puto, ut multa ejusdem, aut nihilum re-
casurum. COMPOSITA ex verbo tendo
frequentius in tus, exeunt, contentus, extensus
prætextus, protentus: dicitur & extensus, inten-
sus: ostentus tamen elegantius est quam ostensus
quo prisca usi sunt. P E D O, huius verbi supinum
non facile invenies: qui putant habere peditum
non satis probant, carmen enim quo id docent, va-
riè legitur, ita ut ignores sitne nomen an ver-
bum. S I D O præteritum mutuatur à sedeo sēa
teste Prisciano, proprio tamen usus est Columell.
lib. 12. cap. 24. Deinde patiemur picem conside-
re, & quum fiderit, aquam eliquabimus. Sēc
2. de benef. cap. 8. Cum subsedit cupiditas, &
dixit à subsidio. Claudio etiam eludo ab auctori-
bis probatis dicitur. Vasi, vasum: ut suprà dix-
imus, inusitata sunt, quae habent composita, &
Invaso, Pr parám na néfozo / Fall mi-
Gewalt an / invasi, invasum.

D At xi, Num, Go, vel Guo, ut plan-
 go, Lepu / s narýlanýr plači / Sola
 80

ge / flag-
 Eschauf.

tamen

madutlac

cum ping

go. Vijo

stalt.

Tango Efr

radum

polcirt &

ume pago

verrag, p

gere Wfr

panxi

Vel pegi pa

cundo.

Dalegi B

lles, lectu

Num. La

Negligit, B

saume, p

Rozyumj

liebe. pol

rodigo W

thue vnnu

ge/ flage / extinguo: Wphassugi/
 Lschauß. supinis

tamen abjiciunt stringo, W bro-
 maduflacim/ fliflam/ Zieh zusammen.
 cum pingere, Malugi/ Mahle. fin-
 go. Püjobijm / Iwo.ijm / gebelnges
 stalt.

ango Lknuse / Kühran. cupit terigi
 radum: egi ago Eßinijm / Epue.
 poscit & actum.

ame pago Simlaumam se / Mach ein
 vertrag. pepigi pactum: cape pan-
 gere Wteyflam / spogugi / fleck ein /
 panxi,

el pegi pactum, gaudent composita se-
 cundo.

atlegi Bujam / Eßu / Versamble/
 leß. lectum: fregi dat frangere fra-
 ctum. Lami / zerbrech.

egligit. Zanedbawam/ verachte / Ver-
 saume / exi, ectum: cum intelligo,
 Nozumjm / versteh/ diligo Weilugi /
 liebe. poscit.

odigo Mrahám/ marné otrachym/ W re-
 thue vnnüßlich. cum dego, Ziw gsem/
 pres

ge/ flage / extinguo: Wdhassugi/
 Leshausß. supinis

tamen abiciunt stringo, W bro-
 madustacim/ stiskam/ Zieh zusammen.
 cum pingere, Wdugi/ Wable. fi-
 go. Wtjobijm / Ewo.ijm / gebelinge-
 stalt.

ango Eknuse/ Rühran. cupit tetigi
 tactum: egi ago Eziijm / Eque.
 poscit & actum.

ame pago Simlauwám se/ Mach ein
 vertrag. pepigi pactum: cape pan-
 gere Wteyßam / spogugi / steck ein /
 panxi,

el pegi pactum, gaudent composita se-
 cundo.

at legi Býjám / Ezu / Versamble/
 liesß. lectum: fregi dat frangere fra-
 ctum. Sami / zerbrech.

egligit. Zanedbáwam/ verachte/ Vers-
 saume / exi, ectum: cum intelligo,
 Rozumijm / versteh/ diligo Wdugi/
 liebe. poscit.

odigo Wrbám/ marné otracym/ W re-
 thue unnüßlich. cum dego, žiw glem/
 pres

Prěbřwam/ Verbleib/ Leeb/ fugo, *ſuſtinebantur*
 wpeřawam/ Seuge/ privato ſupinis *ſedere: qui*
 Dat pungo, Pŷham/ bodu/ Stěch/ piřanlawam
 pugi, puctum, dant pignora *ſedere naturam*
 me. *rito pactus ſuſ*

Punxi. Vale ſi, ſum ſpargo, Rozleppe
 rozpřlugi/ Strewe/ cum meiger *ſuſtinebantur*
 Potopugi/ Tauch/ tergo. Břijean *ſuſtinebantur*
 Truchne. *ſuſtinebantur*

Dant xi, xum, figo, Wbodá/ wtepfam
 Neffe/ frigo: Smařim/ Sřko
 řim/ Rōſle/ catetango Suřugi/ I
 ttinge/ āngſige/ ſupinis. *ſuſtinebantur*

PERGO. S du přeře/ Geh fort/ Sarg *ſuſtinebantur*
 Wřlawá/ ſiehauff/ ex Rego, Ržioy *ſuſtinebantur*
 Regier/ compoſita verba ſunt imminu *ſuſtinebantur*
 pro perrego, ſurrego: praterita, & ſupina *ſuſtinebantur*
 ſunt, perrexī, perrextum: ſurrexi, ſurrextum *ſuſtinebantur*
 Ringo, is, non videtur uſitatum. RINGOR *ſuſtinebantur*

PIGI ut Quintilianus docet lib. 1. cap. 6. *ſuſtinebantur*
 ſuſtinebantur. Pignu eſt, at
 ma quoque aliquando poſitio, inquit, ex obligat. *ſuſtinebantur*
 inveniuntur, ut memoria reperio convictos a *ſuſtinebantur*
 qui reprehenderant, quod hoc verbo uſus eſſe *ſuſtinebantur*
 pepigi. Nam id quidem dixiſſe ſummos aucto *ſuſtinebantur*

Prěbřwam/ Verbieb/ Leeb/ fugo, ^{ſuſtinebantur}
 wyeſawam/ Seuge/ priuato ſupinis ^{ittere: qu}
 Dat pingo, Pjham/ bodu/ Stlech/ pi ^{ſanlawam}
 pugi, puctum, dant pignora fe ^{beret maturar}
 me. ^{riro paſtus ſu}

Punxi. Vale ſi, ſum ſpargo, Roſſep ^{porum atq, H}
 rozptlugi/ Strewe/ cum meiger ^{ſuſtinebantur}
 Potopugi/ Lauch/ tergo. Btjcran ^{pmu, ni ita p}
 Truchne. ^{adunt, inde p}
^{uerat, appo}

Dant xi, xum, figo, Wbodá/ wtenſant ^{dubium, ſic}
 Neſſte/ frigo: Smažim/ Sſſro ^{illo. PAN}
 řim/ Róſle/ caterango Sužugi/ ^{earum talea}
 tringe/ angſſige/ ſupinis. ^{cinere miſt}
^{ſcos, ut docer}
^{one manet, im}

PERGO. Sou předs/ Geb fort/ Sur ^{et. PRODIGO,}
 Wſlawá/ ſich auff/ ex Rego, Ržicj ^{uget, quomv p}
 Regier/ composita verba ſunt imminu ^{mini: at coga,}
 pro perrego, ſurrego: praterita, & ſupina ^{ſupina pletia apud Plin}
 ſunt, perrexí, perreſtum: ſurrexi, ſurreſtum ^{etiam in}
 Ringo, is, non uidetur uſitatum. RINGOR INGO ^{ſuſp}
 ponens praterito caret, ut initio diximus. ^{Pem ſe in uſu.}
 PIG I ut Quintilianus docet lib. i. cap. 6. ^{ſuſp}
 verbo priſco pago, quod pariſcor ſignificat. ^{Plinium eſt, at}
 ma quoque aliquando poſitio, inquit, ex obliq. ^{i. exiſtim}
 inuenitur, ut memoria repeto conuiſſos a ^{uſcianus puta}
 qui reprehenderant, quod hoc verbo uſus ^{eſſem eſt in uſu.}
 pepigi. Nam id quidem dixiſſe ſummos auiho

lugo, *supinebantur*, rationem tamen negabant per-
 lupinis *ictere*: quia prima positio *Paciscor*,
Stile / *puta* laumam se / *Ma*ch et *Bertra*q; cum
 nora *feret* naturam patiendi, faceret tempore præ-
 iro pactus sum. Nos præter auctoritatem O-
Ne / *leppa* *orum* atq; Historicorum, analogia quoque di-
meigero *m* tuebamur. Nam cum in xii. Tabulis legē-
Di / *ijam* *mus*, ni ita pagunt: inveniebamus simile huic,
 dunt, inde prima positio, etiamsi vetustate ex-
 verat, apparebat pago, ut calo: unde non e-
wtetam *dubium*, sic pepigi nos dicere, ut cecidi. Hæte-
 / *Stro* *ille*. PANGO panxi. Columell. lib. ii. cap. 2.
u / *ugl* / *3* *arum* taleam oportet, quum panxeris, simo-
 cinere mistis oblinere: fecit & pegi apud
 scos, ut docet Priscianus, quod nunc in compo-
 ne manet, impingo, compingo, impegi com-
ort / *Surg* *g*. PRODIGO, dego, ex ago composita, prodegi,
o, *N* / *ijam* *gi*, quamvis prodegi parum sit usitatum, carent
 imminutis: at cogo, coëgi, coactum facit. NOMEN
supina *ple* *us* apud Plinium reperitur: quid si supinum
surrectum *um* etiam in usu fuit? Nihil causa est cur
RINGOR *NGO* *Lij* / *3* *ecet* excipiat, cum lin-
 ximus. Ponit in usu. Plin. de sulphure, lib. 35. cap. 15.
i *cap* *6* *fullest* & *susp*iriosis *lntum*. PVPVGI frequen-
nificat. Primum est, at punxi non facile invenias. Dis-
ie, ex obliq. i. existimat anxus sum ab angor deducti
multos *a* *m* / *ianus* putavit anctum esse supinum: sed neu-
ro *usus* *esse* *est* in usu.

lugo, ^{supin}stebantur, rationem tamen negabant per-
 lupinis ^{supin}ittere: quia prima positio Paciscor,
^{supin}ilech/ ^{supin}laumam se/ ^{supin}lach etu Bertrag/cum
 nota feberet naturam patiendi, faceret tempore præ-
 cito pactus sum. Nos præter authoritatem O-
 rorum atq; Historicorum, analogia quoque di-
^{supin}meigere ^{supin}uebatur. Nam cum in xii. Tabulis legē-
^{supin}utijum ^{supin}ne, ni ita pagunt: inveniebamus simile huic,
 dunt, inde prima positio, etiamsi vetustate ex-
 verat, apparebat pago, ut cado: unde non e-
^{supin}utijum ^{supin}dubium, sic pepigi nos dicere, ut cecidi. Hæste-
^{supin}il/ ^{supin}Stew ^{supin}illo. PANGO panxi. Columell. lib. ii. cap. 2.
^{supin}utijum ^{supin}arum taleam oportet, quum panxeris, simo
 cinere mistis oblinere: fecit & pegi apud
 scos, ut docet Priscianus, quod nunc in compo-
 me manet, impingo, compingo, impegi com-
^{supin}ort/ ^{supin}Surg ^{supin}PRODIGO, dego, ex ago composita, prodegi,
^{supin}o, ^{supin}utijum ^{supin}gi, quamvis prodegi parum sit usitatum, carent
 imminus: at cogo, coëgi, coactum facit. NOMEN
^{supin}supina ple ^{supin}et apud Plinium reperitur: quid si supinum
^{supin}surreltum ^{supin}um etiam in usu fuit? Nihil causa est cur
 RINGOR ^{supin}NGO ^{supin}Lijh/ ^{supin}Lectet excipiat, cum lin-
^{supin}rimus. Postet in usu. Plin. de sulphure, lib. 35. cap. 15.
 i. cap. 6. filest & sustiriosis linctum. PVPVGI frequen-
^{supin}nificat. Ponium est, at punxi non facile invenias. Dis-
^{supin}ie, ex obliq. i. existimat anxus sum ab angor deduci
^{supin}uitios a ^{supin}rianus putavit anctum esse supinum: sed neu-
^{supin}ro usus esse in usu.
^{supin}mos auctor

A Traxi Tráhu / trahere / tractum á
xi Wezu / Zúgr / deducito
aum.

Meio facit minxi, mictum, nec plu
require.

Lo, luit atque litum: colo Clým /
re / cultum, consulo Radymje / Ra
gignit

Consultum, occultit Skrywá / Verbú
occultum, est alo žlym / odcho
wam / Náhre / poscit & altum.

Ante carent cello, præcello, excel

Præ: wyssugi / Dbertriss / supinis.

Præteritum duplex perculli, perc
oprat

Percello Pohybám / wywrocugi / Sch
stoß omb / percussum, haud plura
quire supina.

Dat pello Tegu / wyhaným / Sch
treib / pepuli pulsus: vult fallo
flamáwam / podwočým / Detu
teselli

Falsom. A velli, Trhám / Mlu
Rupff / vel vulsi deducito vullum.

Sublatum tollo, Zomhám / Debat

nunciat

Sallo Soli

lum: dat

Malo, Rar

Obey / I

nicht / cu

carento

Mo, per ui

Zitter / f

Dant pi, pr

wigi pro

Nimbode

Bru, N

gi / opobug

mi Rupugi /

mo L. En

ce, pressum

Dat posai R

nium geo

poscit.

Dat cecini Z

nui dant p

sino Rech

arque situ

Wess sub

n

A Traxi Tráhu / tréhe / tractum á
xi Wézu / Trágr / deduciro
aum.

Meio facit minxi, midum, nec plu
require.

Lo, luit atque litum: colo Etým / C
re / cultum, consulo Radymje / Rad
gignit

Consultum, occultit Skrywá / Verbú
occultum, est alo Jiwim / odchor
wam / Náhre / poscit & altum.

Ante carent cello, præcello, excel

Præwssugi / Oberstieff / supinis.

Præteritum duplex perculsi, perc
oprat

Percello Pohybám / wywracugi / Sch
sioß omb / percussum, haud plura
quire supina.

Dat pello Sepu / wyhaným / Sch
treib / pepuli pulsus: vult fallo
klamáwam / podwodým / Betr
teselli

Falsom. A velli, Trhám / Mflu
Kupff / vel vulsi deduciro vullum.

Sublatum tollo, Zowjhám / Nebat

nuncra

Sallo Solli

lum: dat

Malo, Rat

Chep / J

nicht / c

carento

Mo, per ui

Zitter / f

Dant pl, pr

wig / pro

Nimbode

Berur / M

gl / ojobug

lmi Kupugi

mo Lfkn

ce, pressan

Dat posai R

nirum geo

poscit.

Dat cecini J

nui dant p

lino Rich

arque situ

Wersf juv

nunctantum, ac sustulit optat.

sallo Solijm/ Salge/ facit salli, sal-
sum: dat psallere psalli.

halo, Hat eglichey/ Will lieber/ volo,
Chey/ Ich will/ nolo, Nechey/ Will
nicht/ cum psallo Spjwam/ Sing/
carento supinis.

lo, per ui, dat ritum: tremo Trésu se/
Zitter/ fluctitur absque supino.

laant ph, ptum, Demo, Odgimám/nimb
weg/ promo Wen dawám/ wydarwam
Nimb oder trag herfür/ cum sumere,
Beru/ Nimb/ como, Wlasj sprawus
gi/ozdobugi/ Ziere.

ni Kupugi/ Kauff/ fert emptum: pre-
mo Trésnu/ Druck/ pressi, s, dupli-
ce, pressum.

at posai Klabu/ Leg/ positum: ge-
nitum genuisse Rodijm/ Gebáhr/ re-
poscit.

it cecini Spjwám/ Sing/ cantum, ci-
nui dant pignora centum.

sino Necham dopaussjim Laß/ sit sivi,
arque situm: dat sternere Porá,jm/
Werff zubodem/ strewe/ stravi

nunc tantum, ac sustulit optat.

Gallo Solijm/ Salge/ facit salli, sal-
sum: dat psallere psalli.

Mallo, Katégteçey/ Will lieber/ volo,
Eheç/ Ich will/ nolo, Necheç/ Will
nicht/ cum psallo Zpçwam/ Sing/
carento supinis.

Mo, per ui, dat ritum: tremo Trefu se/
Zitter/ fluctitur absque supino.

Maat pfi, prum, Demo, Odgimám/nimb
weg/ promo Wen dawám/ wydarwam
Nimb oder trag herfür/ cum sumere,
Beru/ Nimb/ como, Wlaß sprawus
gi/ oçdobugi/ Ziere.

ni Kupugi/ Kauff/ fere emptum: pre-
mo Tefau/ Druck/ pressi, s, dupli-
ce, pressum.

at posai Kladu/ Leg/ positum: ge-
nitum geauisse Rodçjm/ Gebähe/ re-
poscit.

it cecini Zpçwam/ Sing/ cantum, ci-
nui dant pignora centum.

sino Neçam dopaußejm Laß/ sit siui,
arque situm: dat sternere Poráçjm/
Werß zubodem/ strewe/ stravi

Ac stratum: spreui, spreum dat spect
nere: *Doht a/ tu pñm/ Veracht*
ecerno *Wit ñm/ Sich.*

Crevi, sed cretum, capiunt sibi pignora
solum.

Dat tempus, temptum, temno *Posupug*
veracht/ si legeris usquam.

Lini, vel livi, levive, litumque tristu
cum

Fert Lino, *Pomazugi/ Vestrelch/ Po*
psi, prumq; petir, leu scalpere, Orb
Strauzi/ iē. Krag/ carpo, Birhan
brech ab.

A strepi *Sfustijm/ chrestijm/ Mach*
gestumel/ strepitum: a rupi Lam
Brebrech/ deducito ruptum,

Liquo *Banecharum/ Laß/ sibi liqu*
cupiunt sibi pignora lictum.

Dat coxi *Wafijm/ Koch/ coctum: te*
Su/ Neth/ trivi poscit & itum

A gero *Nesu/ Trag/ sit gessi, gestum*
dat curo *Wijm/ Louff/ eucurri*

Cursum: quæritum quæro *Nledat*
Quig/ quæsit habero.

Ac stratum: iprevi, spretum dat spectare: **Pobrea**/ **tupijm**/ **Verach**/ **ecno** **Witijm**/ **Sieh**.

Crevi, sed cretum, capiunt sibi pignora solum.

Dat tempus, temprum, temno **Polupug** **verach**/ si legeris usquam.

Lini, vel livi, levive: litumque trisulcum

Fert Lino. **Pomazugi**/ **Vestreich**/ **Popsi**, **ptumq**; perit, seu scalpere; **Orb** **Strauzi**/ **Re**. **Kras**/ carpo, **Witjan** **brech** ab.

A strepi **Sustijm**/ **Witijm**/ **Mach** **gestumel**/ strepitum: à rupi **Lam** **Brebrech**/ deducito ruptum.

Linqvo **Banethawam**/ **Laf**/ sibi liqucupiunt sibi pignora licitum.

Dat coxi **Wafijm**/ **Koch**/ coctum: te **Sui** **Wib**/ trixi poscit & itum

A gero **Wesu**/ **Trag**/ si gessi, gestum dat curo **Wijijm**/ **Louff**/ cucurri

Curlum: quæritum quæro **Nledan** **Guig**/ quæsit habero.

Num duntaxat meo; i, consonantem ante o, habes. Diomedes, Phocas, Priscianus ajunt ingo facere præterito minxi. Meo vero an Diomedes facere mox & minxi. Priscianus nullum præteritum tribuit. Quidam putant mingo barbarum quia in libro qui modo extant, non reperitur, verisimile tamen est Phocam & Diomedem id legisse apud veteres. ALO alim vel alium supino facit: alius participium seu numero inveniuntur, alius varius. Val. Max. 5. cap. 4. Quid tam inusitatum, tam inauditum, quam matrem uberibus nata alitam esse? ELLO, is, jam prorsus exolevit. Celsus, excellus, nomina potius videntur, quam participia. EXCELLEO, es, secundi ordinis est Cic. prima epist. ad filium teste Prisciano. Quare effice & labora ut excelleas. Cello sine obthongo scribitur, à quo excello, pracello, antello, percello, deducit Priscianus, qui exlo is putat, facere exculti, quemadmodum perli, vel ut alij, inquit ille, excellui Probus ubi a de LO, syllaba finitis, Tertia correpta, aut, ut excello excellis excellui: aut li, ut tollo sustuli. Itaque antecello, pracello, excello faciunt. REFELLO, Nepravditov i profazuai Wiederleg/ supino caret. ELLO, quondam retulifecit. SALLO is, tria est conjug. Salust. 3. Hist. apud Priscianum 10. Paria consumpta reliqua cadaverum,

Num duntaxat meo, i, consonantem ante o, habet. Diomedes, Phocas, Priscianus ajunt mingo facere præterito minxi. Meo vero aut Diomedes facere moxi & minxi. Priscianus nullum præteritum tribuit. Quidam putant mingo è barbaram quia in libris qui modo extant, non reperitur, verisimile tamen est Phocam & Diomedem id legisse apud veteres. ALO alium vel alium supino facit: alius participium sa numero invenitur, alius varius. Val. Max. 5. cap. 4. Quid tam inusitatum, tam inauditum, quam matrem uberibus nata aliam esse? EXCELLO, is, jam prorsus exolevit Celsus, excellus, præcellus, nomina potius videntur, quam participia. EXCELLEO, es, secundi ordinis est Cic. prima epist. ad filium teste Prisciano. Quare effice & labora ut excelleas. Cello sine oblongo scribitur, à quo excello, præcello, antecello, percello, deducit Priscianus, qui exlo is putat, facere exculti, quemadmodum perli, vel ut alij, inquit ille, excellui Probus ubi a de LO, syllaba finitus, Tertia correpta, aus, ut excello excellis excellui: aut li, ut rollo ollo sustuli. Itaque antecello, præcello, excello, faciunt. REFELLO, Nepraewiditum profazui, Biederleq/ supino caret. LLO, quondam retulifecit. SALLO is, tria est conjug. Salust. 3. Hist. apud Priscian. 10. 10. Parte consumpta reliqua cadaverum,

ad diuturnitatem usus fallerent. Munius apud
eundem. Isthec sum multo sale salurus. Salio is
quarta est. Cornel. Severus lib. 8. Ad quem salis
et pumiliones afferebantur. Celsus lib. 2. cap. 18.
Item pisces omnes qui salem non patiuntur, soli
divē saliantur. Visum est salio simplici potius
quā gemino, i. scribere, cum prima corripia-
tur apud Ovid. Phocas & Diomedes verbum.
ADIMO Dögjämám/ nimb blinweg/ à De-
mo, alij ab emo deducunt. **CREVI**, pro vidi
iudicavi, usi sunt prisci. Crevi hereditatem, pr-
adij, aliquoties apud Ciceronem invenitur. Pra-
teritum tempisupinum, creptum non faciliè re-
perias: compositum contempsit contemptum usita-
tissimum est. **CREPO**, is, tertia conjug. quo-
hic à quibusdam ponitur, non videtur esse in usu.
LINQUO caret supino: composita habent, ut re-
lictum, delictum. De verbo currendi & ex
compositis initio dictum est.

FERRE Presu/ trag/ tuli latumq; ve-
Palijm/ Bressi/ debet ussit & ustum
Præteritum verri à verro est. **LAPNU**
w'acjäm/ Biehe/ Schleiss/ versum
que supinum.

A sero Segli/ Gdhe/ sic sevi atque sa-
rum: vi rustica proles.

Fert & itum: dat vi certum aliena à ru-

ad diuturnitatem usus salerent. Munius apud
 eundem. Istæ sunt multo sale salurus. Satio is
 quarta est. Cornel. Severus lib. 8. Ad quem satis
 et pumiliones afferebantur. Celsus lib. 2. cap. 18.
 Item pisces omnes qui salem non patiuntur, soli
 diu saliantur. Visum est salio simplici potius
 quam gemino, l. scribere, cum prima corripia
 tur apud Ovid. Phocas & Diomedes verbum.

ADIMO *Adgimám/ nimb hinweg/ à De*
mo, alij ab emo deducunt. **CREVI**, pro vidi
 iudicavi, usi sunt prisce. Crevi hereditatem, pr
 adij, aliquoties apud Ciceronem invenitur. Pra
 teritum tempus supinumq; temptum non facile re
 perias: compositum contempsit contemptum usita
 tissimum est. **CREPO**, u, tertia conjug. quo
 hic à quibusdam ponitur, non videtur esse in usu.
LINGUO caret supino: composita habent, ut
 lilitum, delictum. De verbo currendi & ex
 compositis initio dictum est.

FERRE *Nesu/ trag/ eali latumq; vr*
Palijm/ Bress/ debet ussit & ultum
Præteritum verti à verro est. **Lapnu**
w'acim/ Biehe/ Schleiff/ versum
 que supinum.

A sero Segi/ Gâhe/ sic sevi atque sa
 rum: vi rustica proles.

Fert & itum: dat ui certum aliena à ru

PR
 re propa
 so, si sit
 spatrii/ C
 e visum:
 Be au mie
 supino.

DOCE
 cum pre
 copulare, qu
 offero, Dm
 um: Effere
 exultatum:
 collatum:
 itn/ intuli, il
 Obfladam do
 ni plebe auf
 O, inquit Prisc
 um, secundum
 robat. Licini
 it amissa rest
 runt. Publius
 est tunc liceb
 s. Diomedes
 non facile rep
 erro fieri. Se

repropago.

O, ſivi ſitumq; petir, dat viſere **ODU**
ſpactiſſi/ Such heim/ viſi,
e viſum: inceſſo Ponauſá lag/ **Wels**
ſe an mit láſter/ inceſſi, tamen abique
ſupino.

DOCEANTUR pueri verbum **FERO**
cum præpoſitionibus ad, ex, con, in, di,
pulare, quæ ſæpe eis negotium faceſſunt.
fero, **Prináſſym/ Bring zu/ attuli, alla-**
m: Effero, **Wynáſſym/ Trag auß/**
tuli elatum: Conſero, Snáſſym/ contu-
collatum: Infero, Wnáſſym/ Trag hie
in/ intuli, illatum: Differo, Koſsnáſſym/
offladám do ginhó éatu/ Trag hintrie
/ glebe auß/ diſtuli, dilatum. VER-
enquit Prifcianus, verſi facit ſecundum Ser-
m, ſecundum Carifium verri, quod uſus com-
bat. Licinius Macer pro Tuſcis, Quos opor-
amiffa reſtituere, hiſce etiam reliquias aver-
ent. Publius Cellas ſervorum converri. Hæc ille.
tunc licebit utariſ, cum legeris apud claſſi-
Diomedes ait, verborum Verro, meſo, ſu-
on facile reperiri præſeritum, Verſu tamen
verro fieri. Seneca in dialog. de Supererſ. Ver-

re propago.

O, tui situmq; petit, dat visere Sedu
spatrii/ Suchheimb/ visi,
e visum: incesto Donaufá lagi/ Kels
Be on mit láster/ incesti, tamen abique
supino.

DOCEANTUR pueri verbum FERRO
cum prepositionibus ad, ex, con, in, dis,
pulari, quæ sepe eis negotium facessunt.
fferro, Prínássym/ Bring zu/ attuli, alla-
m: Effero, Wpnássym/ Trag auß/
tuli elatum: Confero, Snássym/ contu-
collatum: Infero, Wnássym/ Trag hie
in/ intuli, illatum: Differo, Rsnássym/
Oflabátn do ginhho casu/ Trag hinvies
/ glebe auff/ distuli, dilatum. FER-
ro, inquit Priscianus, versi facit secundum Ser-
m, secundum Carisium verri, quod usus com-
bar. Licinius Macer pro Tuscis, Quos oportet
amissa restituere, hisce etiam reliquias aper-
ent. Publius Cellas servorum converterri. Hec ille.
tunc licebit utaris, cum legeris apud classi-
Diomedes ait, verborum Verro, meo, fu-
on facile reperiri præteritum, Versus tamen
Verro fieri. Seneca in dialog. de Superest. Ver-

sa templa. & Plaua Versa, sparia. SERO a
 pud vetustissimos etiam serui fecit, ut ex Ennio
 & Catone constat apud Prisci. supinum seruum.
 Unde est illud Lucani. 10. coronas nardo seratas.
 unde & serca dicta sunt. COMPOSITA quæ ad
 rem rusticam pertinent, faciunt præterito evi.
 supino itum, ut Insero, Wpwañ / sscpuai,
 Ios laß ein / infedi itum, unde insitiones di
 untur: Differo, hoc est, diffemino, No;ß
 wam / Sä;ß hin vnd her / differo, diffitum
 Consero sinu lsero, Vosßwam / Besä;ß / con
 serui consitum: Affero, juxta sero, Pring
 wam poble seai / Sä;ß he;ßu oder nach / affi
 uisatum. QUÆ verò à simplilib signi
 ficatione recedunt, erui & ertum faciunt,
 Insero, id est immitto, Wpßam / wpauf
 eim / Stoß oder laß ein / inserui, insertum
 sic differo, hoc est, disputo, Wedu et o ne
 eim / pßam se / Dupatier: Consero, W
 etam / Vorßam se / Vermisch / staltete / n
 steo, certo, unde conferere prælium, cert
 men, manum. &c. Affero, affirmit, P
 tw;ßu;ß / gßuim / D;ßättige: Obsecra, C
 cumsero, vel potius sero ut simplex, abse
 itum tantum Exero, id est Extrabo, W
 sahugl / Zich auß / exerui exertum tantu

Defero, arrel
 deferui, ertu
 pertinet. M
 & in recem
 Cic. C d P
 Equell / ca
 15. At Fla
 ianus uer
 sui princip
 dem, Ictur
 præli;ß, quanc
 & pugnam n
 vulnus excep
 usia est. Sen
 FACCESO, C
 cessui facessu
 Chm;ß Rißi
 naclaru;ß, m
 facesset: hic
 stisset, quod
 Cic. 6. Ver
 facessum
 suere incip
 on libri quib
 ris legatur, q
 qui hæc putat
 syllabe immi
 & Caper Luc

sa templa. & Plaua Versa, sparia. SERO apud vetustissimos etiam serui fecit, ut ex Ennio & Catone constat apud Prisci. supinum seruum. Unde est illud Lucani. 10. coronas nardo sericas. unde & serica dicta sunt. COMPOSITA quæ autem rem rusticam pertinent, faciunt præterito erui supino itum, ut Insero, Wyroam / ssicpugl. Jo iah ein / inserui itum, unde insitiones dicuntur: Differo, hoc est, dissemino, Rozsy wam / Sadyin ond her / disseui, dissiuum Consero sicut Insero, Rozsy wam / Besäbe / conserui constitum: Affero, iuxta sero, Pöny wam poble fral / Säbe herzu oder nach / affui uisum. QUÆ uero à simplicis significatione recedunt, erui & erutum faciunt, Insero, id est immitto, Wyptäm / wput tñm / Stosß oder iasß ein / inserui, insertum sic differo, hoc est, discepto, Wöu rät o nē cäm / häcäm se / Dispatier: Consero, Wictäm / Woyptäm se / Vermisch / Steltte / nleo, certo, unde conserere prælum, certamen, manum. &c. Affero, affirmo, Wtwrzuß / gisijm / Wstättige: Obsecro, Cumsero, uel potius sero ut simplex, obsecrum tantum Exero, id est Extrabo, Wtsahugl / Siß auß / exerui exertum tantum

Desero, deserui, deserui, erte
deserui, erte
pertinet. M
in recent
Cic. C. A. P.
Egerat / ca
15. At Flac
rianus uer
sui princip
dem, legiu
præliu, quan
& pugnam n
wulnus excep
assa est. Sed
FACESSO, c
cessui facessu
cessui / Kess
nalarum, m
facesset: hic
fresset, quod
Cic. 6. Ver
facessum, &
uere incipe
an libru quib
ris legatur, q
qui hæc putat
hllabe immi
& Caper Laci

Desero, derelinquo, Spaussrijm / Berlaß
 deserui, ertum, hoc raro ad rem rusticam
 pertinet Marro: de Re rust. cap. 23. Nam
 & in recentibus pomarijs desitis seminibus,
 Sc. CAPESSO, Dru / Bgimam se /
 Egreßi / capeßvi, capeßitum. Tabit. lib.
 15. At Flavius Scedivius, & Afranius Quin-
 cianus uterq; Senatorij ordinis contra famam
 sui principium tanti facinoris capeßvere. Ibi-
 dem, Igitur digressi castellis Vannius funditur
 oratio, quamquam rebus adversis laudatus, quod
 & pugnam manu capeßvit; & corpore adverso
 vulnere excepit. Idem lib. 13. verbo imminuto
 usus est. Sed qui nondum honorem capeßisset, Sc.
 CAPESSO, Sc. uñ / M. it; itidem fa-
 cessvi faceßitum. Idem lib. 20. Igitur a laude
 Rusti orsus, qui perinde dives & eloquen-
 tia clarus, nulli unquam sub Nerone periculum
 faceßisset. hic imminuto verbo usus est. pro faceß-
 visset, quod ita esse docet supinum faceßitum.
 Sc. 6. Ver. Antequam audissent, ei negotium
 faceßitum, Sc. Illud i. Verr. Ipse profecto me-
 nere incipies ne innocenti periculum faceßeris.
 In libris quibusdam ut Priscianus inquit, faceße-
 is legitur, quod propius vero est. Grammatici
 qui hæc putarunt inß, sum exte, non videntur
 habere imminutionem animadvertisse. Nam
 Caper Laceßi, putavit esse præteritum a verbo

Desero, derelinquo, Opaußrijm / Beelab /
 deserui, ertum, hoc raro ad rem rusticam
 pertinet. Marro: de Re rust. cap. 23. Nam
 & in recentibus pomarjjs desitis seminibus,
 Sc. CAPESSO, Dnu / Bgimam ser
 Egeßess / capeßeri, capeßitum. Tacit. lib.
 15. At Flavius Scevius, & Afranius Quin-
 tianus uterq; Senatorij ordinis contra famam
 sui principum tanta facinoris capeßivere. Ibi-
 dem, Igitur digressis castellis Vannius funditur
 oratio, quoniam rebus aduersis laudatus, quod
 & pugnam manu capeßit, & corpore aduerso
 vulnere excepit. Idem lib. 13. verbo imminu-
 tus est. Sed qui nondum honorem capeßisset, Sc.
 FACESSO, & iij n. W. idem fa-
 cessus faceßitum. Idem lib. 20. Igitur a laude
 Murij Ruffi orsus, qui perinde diues & eloquen-
 tia clarus, nulli unquam sub Nerone periculum
 accessisset: hic imminuto verbo usus est. pro faceß-
 issset, quod ita esse docet supinum faceßitum.
 Sic. 6. Ver. Antequam accessisset, ei negotium
 accessitum, Sc. Illud i. Verr. Ipse profecto me-
 uere incipies ne innocenti periculum faceßeris.
 In libris quibusdam ut Priscianus inquit, faceßie-
 is legitur, quod propius vero est. Grammatici
 qui hæc putarunt in se, sum eare, non videntur
 illabe imminutionem animaduertisse. Nam
 Caper Lacessi, putavit esse præteritum a verbo

LACESSO, Ponquſam Melſean/ cum legiſſet apud Lucilium 14. laceſſiſſe. Cicero modo imminuto, modo pleno verbo utitur pro Domino ſua, Nos te Antoni nulla laceſſimus injuria. Idem in Piſonem, Reſponſione me inimica homo promp- tiſſimus laceſſivit. Idem Philip. 2. Tu ne verbo quidem violatus, ultro maledictus me laceſſiſti, ſic Terentius Prolog. Phorm.

Vetus ſi poeta non laceſſiſſet prior.

Livius lib. 10. ab Urb. Per biduum laceſſere hoſtem. **ACCERSIO**, Primolam/ Muſſherzu/ & laceſſo etiam quarta conjuga- tionis reperiuntur. Idem libro primo dec. 3. Placere itaque patrem accerſiri. Columella li- bro 9 capite octavo, Solent cali novitate laceſſi- ri. **INCESSO** inceſſi. Ceſi 3. Bell. Gall. Exerci- tui quidem omni tantus inceſſus ex incommodi dolor, &c. Livius lib. 4. Bell. Pun. Ingens ipſum cupido inceſſerat Tarenti potiundi. Idem 3. ab Urb. Ingens metus inceſſerat patres. Tacitus li- bro tertio, Quoties valetudo adverſa Flamenem Dialem inceſſiſſet: Columella libro 12. cap. 17. Pluvia inceſſerunt.

Pinſitus & piſtus, pinſusque à pinſui Meli/ Bermale/ ſtoß in einem Wdi ſell/ exit.

LACESSO, Ponauſám Melſean/ cum
legiſſet apud Lucilium 14. laceſſiſſe. Cicero mo-
do imminuto, modo pieno verbo utitur pro Domo
ſua, Nos te Antoni nulla laceſſimus injuria. I-
dem in Piſonem, Reſponſione me inimica homo
promptiſſimus laceſſiuit. Idem Philip. 2. Tu ne
verbo quidem violatus, ultro malediſti me la-
ceſſiſti, ſic Terentius Prolog. Phorm.

Vetus ſi poeta non laceſſiſſet prior.

Livius lib. 10. ab Urb. Per biduum laceſſere hō-
ſtem. **ACCERSIO**, Priwoláwám/
Ruſſherzu / & laceſſo etiam quarta conju-
gationis reperiuntur. Idem libro primo dec. 3.
Placere itaque patrem accerſiri. Columella li-
bro 9 capite octavo, Solent cali novitate laceſſi-
ri. **INCESSO** inceſſi. Caſ. 3. Bell. Gall. Exerci-
tū quidem omni tantus inceſſit ex incommodi
dolor, &c. Livius lib. 4. Bell. Pun. Ingens ipſum
cupido inceſſerat Tarenti potiundi. Idem 3. a
Urb. Ingens metus inceſſerat patres. Tacitus li-
bro tertio, Quoties valetudo adverſa Flamenem
Dialem inceſſiſſet: Columella libro 12. cap. 17.
Pluvia inceſſerunt.

Ploſitus & piſtus, pinſusque à pinſui
Mel/ Zermale / ſtoß in einem Mde
ſoll/ exit.

an/ cum
Cicero mo-
pro Domo
Iurica. I-
mica homo
2. Tunc
li me la-
r.
cessere hū
olawām/
yta conj
rimo dec. 3.
olumella li
itate lace
all: Exerci
incommod
gens ipsum
Idem 3. al
Tacitus li
Flaminem
ta. cap. 17.
e à pinsui
nem Mōr

li, Xum dant plecto, Vigl / trefcy /
Strasse / cum flecto, Dopham / tris
wjm / Dieg / naige / neātere, Swae
zugt / Bind zusammen / pecto: Gess /
Kämme.

ant quoque pecto xui, nectoque
Peto, Prospm / Bitte / iuit & itum.

terruit à sterco Lwrdē spm / chrupl
Schmarche im Schlaf / tantum: meto
Znu Woblle / zc. Schnelbe / erndte / mel-
suir optat

c mellum, s. gemino: misi dat mitto
Possplām / Schick / supinum
duplici missum: à verti Obrachm /
Kehr omb / deducito versum.

to Zastawugt / stawjm / Stille / stell für.
stiri statum activum, neutrale se-
quetur

o verbum: unde stiri, atque stitum si-
bi pignora sument.

vixi Zwo sem / Leb / victum: à volui
Waljm / Wlpe / defleate volutum.

xui amattexo Flām / pletu / Wircle /
actextum: solviq̃ue Rozwazugi / Lōß
auff / solutum.

an/ cum si, Xum dant plecto, Vigi/ tresp/ /
 Cicero mo- Straffe/ cum flecto, Opham/ tris
 pre Domo wjm/ Vieg/ nalge/ neclere, Swae
 iuria. I- zugt/ Bind zusammen/ pecto: Eßß/
 mica homo Rämme.

2. Tunc ant quoque pecto xui, necltoque
 Peto, Proßym/ Bitte/ iuis & itum.

terruic à sterco Tordé spm / chrupl
 Schnarche im Schlaf/ tantum: meto
 Inu Mobile/2c. Schnellde/ erndte/ meß-
 sui optat

c messum, s, gemino: miß dat mitto
 Possplam/ Schick/ supinum
 duplici missum: à verti Obrachm/
 Rchr omb/ deducito versum.

to Zastawugi/ statwjm/ Stide/ stel für.
 stiti statum activum, neutrale se-
 quetur

o verbum: unde stiti, atque stitum si-
 bi pignora sument.

vixi jm sem/ Leb/ victum: à volui
 Waljm/ Wlße/ defleste volutum.

xui amat texo Elam/ pletu/ Wirtde/
 ac textum: solvi que Rozwazugi/ Löß
 auff/ solutum.

PINSO pinsui pinctum, pinsum, pistum facit.
Colum. lib. 12. cap. 27. Irim bene pinstram, ne
plus uncia pondere addito. Vitruv. libro 7. capite
primo. Id non minus pinsum absolutum cussit, di-
ne sit dodrantis. Ibid. Idque pinsum absolutum ni-
minus pedem sit crassum. Plin. lib. 18. cap. 10. Si
pista serantur. **PLERIQUE**, inquit Priscianus
pexus à **PECTO** protrulerunt.

Carissus pexi, Mecenas in Octav.

Pexisti capillum naturæ muneribus gra-
tum.

Affer tamen Pectivi, Hac ille.

Columel. lib. 10.

Verum ubi jam puro discrimini pectivi cellus.

Idem lib. 12. c. 3.

Preparata sunt & pectite lane.

NEXO, is, tamen unquam fuit, jam exole-
vit: nam illud Virg. 5. *Aeneid.* quod Priscianus
affert.

Et paribus palmas amborum innoxuit
armis.

affert Diomedes, ut doceat. Necto nexui fac-
re, non Nexo. **SISTO** activum, praeterito fac-
titi, ut docet Gellius lib. 2. c. 14. supino factum:
ut docent jurisperiti 2. Pandect. Titul. Si qui
cautionibus iudicio sistendi factis non obtemper-
averit. Ulpianus, Quum quis iudicio sisti prae-
miserit, neque adjecerit poenam, si statum non
esset. Ibidem saepe etiam praeteritum invenit.

Cu

PINSO pinsui pinctum, pinsum, pistum facit.
Colum. lib. 12. cap. 27. Irmi bene pinfram, ne
plus uncia pondere addito. Virg. libro 7. capite
primo. Id non minus pinsum absolutum casside di
ne sit dodrantis. Ibid. Idque pinsum absolutum mi
minus pedem sit crassum. Plin. lib. 18. cap. 10. S
pista serantur. **PLERIQUE**, inquit Priscianus
pexui à PECTO protrulerunt.

Carissus pexi, Mecenas in Ollavo.

Pexisti capillum natura muneribus gra
tum.

Affer tamen Pectivi, Hec ille.

Columel lib. 10.

Verum ubi jam puro discrimini pectura cellus.

Idem lib. 12. c. 3.

Preparat e sunt & pectite lana.

NEXO, is, tamen unquam fuit, jam exole
vit: nam illud Virg. 5. Aeneid. quod Priscianus
affert.

Et paribus palmas amborum innexuit
armis.

affert Diomedes, ut doceat. Necto nexui fac
re, non Nexo. **SISTO** activum, praeterito fac
fieri, ut docet Gellius lib. 2. c. 12. supinostatim
ut docem Junis perit. 2. Pendens. Titul. Si qu
cautionibus iudicio sistendi factis non obtempe
verit. Ulpianus, Quum quis iudicio sisti pr
miserit, neque adjecerit penam, si statum non
esset. Ibidem saepe etiam praeteritum invenit

Cum vero ne
eritum cum
unt, & tam
alem servan
desti, ressi
tuigi se
entegeni
Beparte/
aufferit
cum apud pr
Diomedes.
e drosferit
nere, quam
tum supinum
lucet, qu
sar priore lon

Tempasid
olim
Ante Pala

CALV

no, tanquam
tum est.

Cu

um vero neutrum est, commune habet præ-
ritum cum verbo sio. COMPOSITA neutra
unt, & tam in præterito quàm supino, i, vo-
alem servant, ut Resisto, Oppugnam, Wies-
terseq, restiti, restitum. sic Subsisto, Sustae-
tugi se, Steh still, Obssio, Oppugnam, Steh
ntægen, Persisto, Doctâram, Enuam,
Berharre, Insisto, Næné in floâim, Steh
uffetwas, quorum supinis tutius uteris,
um apud probatos scriptores legeris. Quid
comedes. Quid Priscianus de Sisto verbo
Et vos ferit, satius esse puto silentio invo-
dere, quàm tibi fastidium movere. Sta-
um supinum à sio videtur priorem pro-
ducere, quum inde Jupiter stator deduca-
tur priore longa.

Ovid. 6. Fast,

Tempus idem statoris erit, quod Romulus
olim.

Ante Palatini condidit ora iugi.

CALVO quod caluifacit, teste Priscia-
n, tanquam priscum & obsoletum prætermis-
um est.

DE

um verò neutrum est, commune habet præ-
ritum cum verbo sto. COMPOSITA neque tra-
unt, Et tam in præterito quàm supino, i, vo-
alem servant, ut Resisto, Oppugnā, Bles-
teret, restiti, restitum. sic Subsisto, Sustac-
tugisse, Stetisti, Obssisto, Oppugnā, Stet-
ntegen, Persisto, Dissuādā, Euvā, Ben-
gare, Insisto, Dancē in Roqum, Stet-
uffetwas, quorum supinis tutius uteris,
im apud probatos scriptores legeris. Quid
comodes. Quid Priscianus de Sisto verbo
et dosenserit, satius esse puto silentio invo-
vere, quam tibi fastidium movere. Sta-
im supinum a sisto videtur priorem pro-
ucere, quum inde Jupiter stator deduca-
at priore longa.

Ovid. 6. Fast,

Tempus idem statoris erit, quod Romulus
olim.

Ante Palatini condidit ora iugi.

CALVO quod caluifacit, teste Priscia-
n, tanquam priscum Et obsoletum prætermis-
um est.

DE

DE PRÆTERITIS ET SUP-
PINIS quartæ Conjugationis.

Ivi, itum, ut polio, Nladijm/ ozdobugl
Polir / Zug auß/ fastidio, Dffliwugl
sobé/ Nab ein vntwilln/ Berdruß/ quart-
ta requirit.

Fert veni ventum venio : Priczajpm/
Komm / sepelire Pochowawam /
Pohřebugl/ Begrab/ sepulcrum.

Singultum singultit Sfikam/ Schlucke/
amat: dat amixit Dobjwam / Bekle-
de/ amictum.

Et pario natum per ui, flectatur & er-
tum.

Comperio, Doméjugl se / Befinde/ re-
peritque Nalezam/ Gifinde/ perit Ri-
poscit & certum.

Sancio Bftanowugl / Potwzjugl/ Gle-
stin Sjag/ Befättige / dat sanxi san-
ctum, simul optat & irum.

Senio Eftijm/ Empfind / uult si, sum-
sepsi dat sepio Oprojugl / Reune-
septum.

Hau

Hauß Wp-
Kollwolt-
dat vixi
ctum.

arcio Na-
Stopp ei-
fulcio P-
Rüge ful-

de fultum
Bijwam-
bum.

aneo Bp-
kauft/ fer-
niit optat.

at salui Sp-
les sibi ven-

PROBUS, P-
centi verba q-

velly gmino-
munj, & cetera

quod assidua

cores, alijs

romekes ex v-

nicienis men-

inter verb-

quis, in i, p-

DE PRÆTERITIS ET SUPINIS quartæ Conjugationis.

Ivi, itum, ut polio, Hladÿm/ oꝝdobugl
 Polle / Bug auß/ fastidio, Oſſitwugl
 ſobē/ Hab ein unwilln/ Verbruß/ quar-
 ea requirit.

Tert veni ventum venio : Pſichazym/
 Komm / ſepelire Pochowawam /
 Pohřebugl/ Begrab/ ſepulcrum.

Singultum ſingultit Oſſkam/ Schlucke/
 amat: dat amixit Oviſwam / Bekle-
 de/ amictum.

Et pario natum per ui, ſeckatur & er-
 tum.

Comperio, Dowéjugl ſe / Beſinde/ re-
 peritque Halezam/ Eiſinde/ petit Ri-
 poſcit & ertum.

Sancio Oſkanewugl / Potwuzgl/ Gle-
 ein Oſag/ Beſtättige / dat ſanxi ſan-
 dum, ſimul opat & irum.

Senio Oſiÿm/ Empſind/ vult ſi, ſum-
 ſepi dat ſepio Oſpazgl / Zeune-
 ſepum.

Hauß Wpſe
 ſoll wolgt
 dat vixi
 dum.

ſarcio Na-
 Stopff ei-
 ſulcio P
 Abge ſul-

ſe ſultum
 Oſſiſwam
 bum.

ſeneo Oſi-
 kauß/ ſe-
 nit opat.

ſe ſalui Oſ-
 les ſibi ven-

PROBUS, P
 centi verba q
 ſi, vel ſigmino

ſumij, & caſer
 quod aſſidua

ſores, alijs
 ſomedes ex v

ſicionis men
 ſi, inter ver-
 quſit, in, pa-

PRATER: ET SUPINIS. 279

lausi Wptahugi / Wpwažugi / palau
koll wolgkoff / Schöpff / fert hauktum:
dat vixi vincio, Wāžl / Vindē / vin-
ctum.

arcio Nadjwām / neb tučnē bēlam /
Stopff ein / dat farti, fartum: vule
fulcio Podpýram / Befestige / Vnder
Rüge fulgi.

e fultum: farti, fartum, dat farcio
Bstýwam / Fülle / oder erstatte / ver-
bum.

aneo Býwam / proban / Werde vers
laufft / fert vānum, quod ferme ve-
niit opat.

at salui Slači / Nupff / saltum: pro-
les sibi vendicat ultum.

ROBUS, Phocas, Diomedes, Priscianus do-
cent verba quarti ordinis facere praterito i-
vel ij, gemino i, ut audivi, vel audij: munivi vel
nij, & casena: alia tamen alijs usitatione sunt,
quod assidua lectio docebit: alijs praterea O-
res, alijs Poeta frequentius utuntur. Solus
Diomedes ex veteribus, si bene memini, verbis
iciencia mentionem facit, & quod mirum
inter verba tertij ordinis. Secunda forma
est, in i, pura litteram desinit, ut Alo, alui

PRATER: ET SUPINIS.

289

lausi Wytahugi / Wytahugi / palau
soli wolkost / Schöpf / fert haustum:
dat vixi vincio, Waj / Biade / vin-
tum.

arcio Nadjwam / neb tučné dělani /
Stopffeln / dat farti, factum: vule
fulcio Podpýram / Befestige / Unders
Rüge fultu.

c fultum: farti, factum, dat sarcio
Býwam / Flicke / oder erstatte / ver-
bum.

neco Býwam / proban / Werde vers
kauft / fert vřnum, quod ferme ve-
niit optat.

at salui Slači / Nupff / saltum: pro-
les sibi vendicat ultum.

ROBUS, Phocae, Diomedes, Priscianus de-
cent verba quarti ordinis facere praterito i-
vel ij, gemino i, ut audiui, vel audij: munivi vel
nij, & caetera: alia tamen alijs usitatione sunt,
quod assidua lectio docebit: alijs praterea O-
res, alijs Poeta frequentius utuntur. Solus
Diomedes ex veteribus, si bene memini, verbis
dicendi mentionem facit, & quod mirum
inter verba tertij ordinis. Secunda forma
est, in i, pura litteram desinit, ut Alo, alui,

Arguo, *Minijm / Scioff / argui. & cetera*
ra, & quod quidam exterminant amicio, amicitia
ut Bruius in laudatione Appij Claudij. Quae te ro-
ga prae tertia amicitia. Sed Varro, Sceleris Magi-
ster amixit. Hac ille. Amicio docet Horatius
quarti esse ordinis 2. epist.

Deferat in vicum vendentis thus, & odor
 res.

Et piper, & quicquid chartis amicitur in
 cepis.

Idem. Ovidius 3. de Pont. eleg. 8. & 5. Metan
Participium amictus frequentissimum est. Cic.
Philip. Sedit in rostris collega tuus amictus t
ga purpurea. Amixi magis placeat, quam am
ci. ut enim Sancto, vincio, xi, faciunt, ita am
cio. Liv. 4. dec. 5. sepi vi dixit. Ideo cum mun
mentis ea sepiissent prosepivissent. HAURIO, hauri
rivi, vel potius haurij interdum facit. Varro
apud Priscian. ad Cic. 24. Cum inde haurierim
apud Apul. aliquoties hauritum reperitur. Ven
lib. 4. Eneid. hausurum dixit. SALIO, et
salij facit. Stat. 9. Theb. -- excussi salieru
culspide dentes.

Virg. 2. Georg.

Mollibus in pratis unctos saliere per
 tres.

In quibusdam tamen libris teste Priscian salij
 inveniuntur. RAUCIO inveni apud eundem
 Prisc. cujus tamen neque Phocas, neque Dion

Arguo, Vincim / Straffe / argui, & cetera, & quod quidam exterminant amicio, amicitia, ut Brutus in laudatione Appij Claudij. Quae te rogata praetexta amicitia. Sed Varro, Sceleris Magister amixit. Hoc ille. Amicio docet Horatius quartus esse ordinis 2. epist.

Deferar in vicum vendentis thus, & odor res.

Et piper, & quicquid chartis amicitur in epist.

Idem. Ovidius 3. de Pont. eleg. 8. & 5. Metam Participium amictus frequentissimum est. Cic. Philipp. Sedebat in rostris collega tuus amictus & ga. purpurea. Amixi magis placeat, quam amictui. ut enim Sancio, vincio, xi, faciunt, ita amicio. Liv. 4. dec. 5. sepius dixit, Ideo cum munientis, ea sepius profepissent. HAURIO, haurio, vel potius hauri interdum facit. Varro apud Priscian. ad Cic. 24. Cum inde haurierim. Apud Apul. aliquoties haurium reperitur. Virg. lib. 4. Eneid. haurum dixit. SALIO, cuius salii facit. Stat. 9. Theb. -- excussi salierum culpidē dentes.

Virg. 2. Georg.

Mollibus in pratis unctos saliere per tres.

In quibusdam tamen libris teste Priscian. salio invenitur. RALICIO, invenio apud eundem Prisc. cuius tamen neque Phocas, neque Dioc.

meminerunt. am. si paulum. me sic habet. Id. adiri videt, te. sequunt, si pau. prima positio. at Cassius, qu. os auctores in.

Supin.

cent. vereor. scampassit. et inde sup. reatentumq. rera ingi. hac ratione. mement. reor. Do. ratus: va. gam / W. bero.

meminerunt, citatque Cic. 1. de Orat. At E-
nim, si paulum irruerit, explodi: qui locus
sic habet. Itaque nos rucos sepe attentissime
diri video, tenet enim res ipsa atque causas at
opum, si paulum irruerit, explodi; est igitur
prima positio irruceo. C A M B I O. campsi vo-
Carisus, quo tum demum uteris cum apud bo-
aures inueneris.

DE PRÆTERITIS ET

Supinis verborum depo-
nentium.

X O R. finitis activam fingito vo-
cem.

vercor Obavam se s studem / Förchte
schamhaftiglich / vereor, veritum flu-
et inde supinum.

æteritumque simul veritus sum, cæ-
tera fingi

le ratione queunt. Pauca excipienda
memento

reor Domnyam se / Vermelne / esto
ratus; vancileor Doffawam / Dofa-
ham / Oberfomm elang / nactus ha-
beto,

Or.

meminerunt, citatque Cic. 1. de Orat. At A-
 im, si paulum irruerit, explodi: qui locus
 sic habet. Itaque nos nunc sepe attentissime
 diri video, tenet enim res ipsa atque causas at
 opum, si paulum irruerit, explodi: est igitur
 prima positio irruceo. CAMBIO campsi vo-
 Carisus, quo tum demum uteris cum apud bo-
 auctores inpenetis.

DE PRÆTERITIS ET

Supinis verborum depo-
 nentium.

XOR, finitis activam fingito vo-
 cem.

vereor Ostendam se a studem / Förschte
 schamhaftiglich / vereco, veritum flu-
 et inde supinum.

æteritumque simul veritus sum, cæ-
 tera fingi

ac ratione queunt. Pauca excipienda
 memento

reor Domineam se / Vermeine / esto
 ratus: vanciscor Dostawam / Dosa-
 ham / Dbestommi eilang / nactus ha-
 bero.

Or.

Ortus ab ordiri *Pocijnam* / *Fang an*
deducitur : usus ab *ntor*, *Wijwam*
gebrauche.

Vult fateor *Wynawam* / *Belenn* / *falsus* : proficiscor *Odu cestau* / *Reise*
gehe / *sume profectus*

Metiri *Me ijm* / *Maß* / *mensus gignit*
paculq : *paciscor*, *Smilawam* se
Maß in verfrag.

Comq; miniscor *Wymarßijm* *Erdle*
se / *amat commentum* : *adipiscor*
Nabhwam / *Erlang* / *adeptum*.

Vltus ab *Vlciscor*, *Wstijm* / *Nache* / *videt*
nit : *expergiscor*, *Probußugi* se *je sp*
nt / *Wach auß* / *habebit*.

Experrectus; at oblitum *obliviscor*
pomijmam / *Vergeß* / *adoptat*

Dat labor *Padam* *uenabile* / *Fall*
mach neder / *lapsus* : *misereri* *Smil*
gise / *Erbarne* / *funde misertus*.

Fere utus loquor, *Mluwjm* / *Nede* / *actum*, *u poti*
que sequor, *Nasledugi* / *Folge* *nac*
queror *Natiskam* / *Neßugi* *soci* / *Belia*
accipe questus.

Dat *ntor* *Snazjm* se / *Untersteh* / *participia pra*
schlies

schlies /
ijm / *G*
Reddestu
ras / *m*
tuwhe
Naseor / *Ro*
natus :
qujm
ensteh

VIRBOR
nunium
indignantur
um, deinde n
prot postula
assa, Ex ver
mitz finge la
zum: ex vere
ritum: Ex Fa
rad / *Verwa*
um, u poti
quemamodu
pr acceptu post
veris quis
participia pra

Ortus ab ordiri *Poćynam* / *Fang an* /
deducitur : usus ab *utor*, *Bjŷwam* /
gebrauche.

Vult fateor *Wyznawam* / *Bekenn* / *fateor* /
fatus : proficiscor *Odu cestau* / *Reise* /
gehe / sume profectus

Metiri *Mé ŷm* / *Mäß* / mensus gignit
pactulq; paciscor, *Smlawam* se
Maß ein vertrag.

Comq; miniscor *Wymarŷŷm* *Erbld* /
se / amat commentum : adipiscor
Nabŷwam / *Erlang* / adeptum.

Vltus ab *Vlciscor*, *Wstŷm* / *Käthe* / *ver* /
nit : expergiscor, *Probuŷugi* se *je* / *sp* /
nŷ / *Wach auß* / habebit.

Experrectus : at oblitum obliviscor *ŷ* /
pomŷŷmam / *Vergeß* / adoptat

Dat labor *Padam* *uenabilia* / *Fall* / *g* /
mach nleder / lapsus : misereri *Sml* /
gi se / *Erbarne* / funde misertus.

Fert utus loquor, *Wluwŷm* / *Rebe* / *ŷum* / *ex* /
que sequor, *Rasledugi* / *Folge* / *nac* / *quem* / *modu* /
queror *Natŷkam* / *ŷŷŷugi* *ŷobé* / *Beŷla* / *receptu* / *post* /
accipe questus.

Dat nitor *Snazŷm* se / *Unterŷteb* / *participia* / *pra* /
ŷchließ

schleſſe/ nixus, niſuſque: gradi *Kra-
chym/ Geh/ Schreite/ accipe gressus.*
Redde ſtuor *Polijwam/ Gentesse/ frui-
tus; morior Bmijram/ Sterb/ mor-
tuus hæret.*

Naſcor *Kodijm ſe/ Verb geborn/ amac-
natus: tandem fert ortus oriri, Po-
chazym/ Veru/ začatek/ Gehe auff/
Entſtehe.*

VERBORUM Deponentium atque com-
munium Præterita & Supina hoc modo
investigantur. Finge primum vocem acti-
vum, deinde redde ei Præteritum Supinumque,
prout poſtulant tradita præcepta. Verbi
exuſſa, Ex verbo *Lator, Kadugi ſe/ erſerwe-
ich/ finge letolas, unde fiet letavi letavi-
tum: ex vereor finge vereor, unde verui, ve-
ritum: Ex Fungor, Sprawugi négaly aus-
ad/ Berwalte/ fungo, unde funxi fun-
tum, ex potior potio, unde potivi potitum,*
nemadmodum quatuor conjugationum
præcepta poſtulant. Poſtremo rejectis præ-
teritis vocis activa, deduces ex ſupinis
participia præteriti temporis, unde adbi-

schleſſe/ nixus, niſusque: gradi Rā-
 cūm/ Geh/ Schreite/ accipe gressus.
 Redde fruor Poſſiwām/ Genieſſe/ frui-
 rus: morior Vmīram/ Sterb/ mor-
 tuus heret.

Nāſcor Rōdijm ſe/ Verb geborn/ amat
 natus: tandem fert ortus oriri, Po-
 ſtāzjm/ Veru/ začateſ/ Gehe auff/
 Eneſtehe.

VERBORUM Deponentium atque com-
 muniū Præterita & Supina hoc modo
 deſtigantur. Finge primū vocem acti-
 uum, deinde redde ei Præteritum Supinumque,
 prout poſtulant tradita præcepta. Verbi
 cauſſa, Ex verbo Lator, Radugi ſe/ erſtreue
 rich/ finge lato letas, unde fiet latavi lata-
 tum: ex vereor finge vereo, unde verui, vē-
 ritum: Ex Fungor, Sprawugi nēgalſ aus-
 ad/ Berwalte/ fungo, unde funxi fun-
 tum, ex potior potio, unde potivi potitum,
 nemadmodum quatuor conjugationum
 præcepta poſtulant. Poſtremo reſectis præ-
 teritis vocis activæ, deduces ex ſupinis
 participia præteriti temporis, unde adbi-

bito verbo substantivo sunt præterita, letatus sum, veritus sum, &c. eodem modo DEPAISCOR, Smlauwám se / Maach eln Bertrag / depactus sum. Cic. de Invent. Depactus est cum eo ut arma & impedimenta relinqueret. Depactus legitur etiam apud Ulpianum, ubi tamen quadam exemplaria depactus habent. Quidam depescor depectus sum, pro depascor depactus sum scribunt, malim per a, scribere. Conqueminiscor, pro comminiscor, aliter non poterat carmen ingredi. Verbo APISCOR utitur Tacitus lib. 5. Nihil abnuentem, dum dominationis apisceretur: Ibid: Junius Gallio censuerat, ut prætoriani actus stipendijs, jus apiscerentur, in quatuordecim ordinibus sedendi. Apiscor aptus sum fecit apud priscos, unde adpiscor adeptus sum, & indepiscor indeptus sum. Pacuvius Hermion. Quod ego in atre celebri objectans vitam, bellando aptus sum, Vide Non. Marcel. FRUOR, frui frui sum, contendere magna voce solebat, eum esse beatum, qui presentibus voluptatibus frueretur, consideretq; se fructorem. Ulpianus l. 7. Pand. Et Titul. Quibus modis usus fructus, vel usus mittitur: Licet proprietarius mihi pensionem solverit, tamen usum fructum amittit: quia in meo nomine, sed suo fruius est emptor.

apud Gell. lib. fruius est. Cic. ze perfructus e NIXUS frequerunt libro 1. teris imbutus ad parium spe Cic. ad Q. F. finem afferat nus, quam su Bruius celer. mento antecede frequens est. ficere intercess Patres summa Annisus, 2. a xilio sibi inatos, lib. 4. dec. 5. eog, me omni hanc spem de m Amixus dixi. fit. Coniisus n NIXUS, Coni remm. Dio. lud Virgilij. Cym. Derud. Nervi apud v

bito verbo substantivo sunt praeiterita, latus sum, veritus sum, &c. eodem modo DE PACISCOR, Smlauwám ie / Mach ein Vertrag / depactus sum. Cic. de Invent. Depactus est cum eo ut arma & impedimenta relinqueret. Depactus legitur etiam apud Ulpianum, ubi tamen quadam exemplaria depactus habent. Quidam depescor depescus sum, pro depaciscor depactus sum scribunt, malim per a. scribere. Conqueminiscor, pro comminiscor, aliter non poterat carmen ingredi. Verbo APISCOR utitur Tacitus lib. 5. Nihil abnuentem, dum dominationis apisceretur: Ibid: Junius Gallio censuerat, ut praetoriani actus stipendijs, jus apiscerentur, in quatuordecim ordinibus sedendi. Apiscor aptus sum fecit apud priscos, unde adipiscor adeptus sum, & indepiscor indeptus sum. Pacuvius Hermion Quod ego in acie celebri obiectans vitam, bellando aptus sum, Vide Non. Marcel. PRIOR, fructus facit. Cicero 3. Tuscul. Zeno Stoicorum acutissimus contendere magna voce solebat, eum esse beatissimum, qui praesentibus voluptatibus frueretur consideretque se fructuorum. Ulpianus l. 7. Pand. de Titul. Quibus modis usus fructus, vel usus mittitur: Licet proprietarius mihi pensionem solverit, tamen usum fructum amittit: quia non meo nomine, sed suo fructus est emptor. Nevi-

apud Gell. lib. fructus est. Cicero perfructus NIXUS frequenter libro 1. teris imbutus ad partem ipsi Cic. ad Q. F. finem afferat nus, quam su Bruius celerem mentis antea frequens est. scire intencel Patres summa Annisurus, 2. a xilio sibi inatos lib. 4. dec. 5. aeg. me omni hanc sem de m Annisurus dixit. Coniunctus NIXUS, Coniunctam. Dio Had Virgili.

a, letar apud Gell. lib. 17. cap. 2. Qui non parsit, apud se
 modo fructus est Cic. in Hortensio. Summa amenita-
 Mach te perfructus est, dixit, teste Prisciano libro 10.
 c. de In- NIXUS frequentissimum est, nixus rarius. Vi-
 aa & im- ruperius libro 1. capite 2. Ut Architectus his li-
 eris imbutus hac nixus sum scribere. ENIXUS
 legitur id partum spectat, Enixus ad ceteros conatus,
 quadam Cic. ad Q. Frat. 3. Angit unus Milo, sed velim
 Quidam inem afferat Consulatus: in quo entiar non mi-
 or depatius nus, quam sum enixus in nostro, Caesar 2. bell. Civil.
 Conquemi Brutus celeritate navis enixus est, ut parvo mo-
 terat car- mento antecederet. ADNISUS, sive annisus
 ut Tacitu- reuens est. Lælius 5. ab Urb. Et patres re-
 ritomis api- cere intercessores leges annisi sunt. Ibid. lib. 4.
 ut praeo- patres summa ope annisi sunt. Sic ibid. libro 8.
 in quatu- annisurus, 2. ab Urb. Annisurum, ut appareat e-
 prius sum fi- ilio sibi iratos, non fractos animos esse. Ibidem
 sum, & m- b. 4. dec. 5. Illud affirmare pro certo habeo au-
 non Quo- cog. me omni ope adnifurum esse, ne frustra vos
 bellando- anc spem de me conceperitis. Idem 1. ab Urb.
 OR, fructu- Innixurus dixit, Quod annixurus pro se quisque
 um acutis- Connixus memini legisse apud Tacitum. AD-
 eum esse b- INIXUS, Connixus, Innixus, Obnixus, per x, li-
 frueretur- teram. Diomedes libro primo, & Servius in il-
 7. Panda- id Virgity.

Cymorhoë simul & Triton adnixus
 acuto

Derudunt naves scopulo.

Naviunt apud veteres hac per x, literam, sua ve-

apud Gell. lib. 17. cap. 2. *Qui non parsit, apud se*
fructus est Cic. in Hortens. Summa amenita-
te perfructus est, dixit, teste Prisciano libro 10.
NIXUS frequentissimum est, nixus varius. Vi-
ruvius libro 1. capite 2. Ut Architectus his li-
eris imbutus hac nixus sum scribere. ENIXUS
ad parium spectat, Enisus ad ceteros conatus,
Cic. ad Q. Frat. 3. Angit unus Milo, sed velim
inem afferat Consularis: in quo entiar non mi-
us, quam sum enisus in nostro. Caesar 2. bell. Civil.
Brutus celeritate navis enisus est, ut parvo mo-
mento antecederet. AD NISUS, sive annisus
requens est. Livius 5. ab Urb. Et patres re-
gere intercessores leges annisi sunt. Ibid. lib. 4.
patres summa ope annisi sunt. Sic ibid. libro 8.
Annisurus, 2. ab Urb. Annisurum, ut appareat e-
ilio sibi iratos, non fractos animos esse. Ibidem
lib. 4. dec. 5. Illud affirmare pro certo habeo au-
g. me omni ope adnisurum esse, ne frustra vos
ancipem de me conceperitis. Idem 1. ab Urb.
Annixurus dixit, Quod annixurus pro se quisque
ad. Connixus memini legisse apud Tacitum. AD-
NIXUS, Connixus, Innixus, Obnixus, per x. li-
teram. Diomedes libro primo, & Servius in il-
ud Virgilij.

Cymothoe simul & Triton adnixus
 acuto

Derudunt naves scopulo.

Nervium apud veteres hac per x. litteram, sua ve-

ro atate, per s, fuisse scripta. A verbis mora
 nascor, orior, sunt participia, moriturus, na
 surus, oriturus. Porcius Latro: Famam vero
 pularem a maioribus nostris saepenumero acco
 tnus, neque temere unquam nascituram esse,
 que temere accisuram. Nasciturus adeo rare
 est, ut Phocas dixerit, nascor eo destitui. TUCEOR, &
 TUM a tuor non est in usu. TUITUS sum, quidem exi
 Tueor, Bracijum / Deschidui / Deschidui videren
 fit Quintilianus in declamatione pro Ceco. Id se ad arbit
 ritus sum Adolescentis miseri causam. Plin. li. m. vi, liciti
 opist: Tuitus sum Julium Bassum: neque est verabantur.
 excipiat, cum analogiam sequatur. FA
 SCOR, quod quidam putant fessus sum faci
 nondum potui invenire: illud tamen apud Gl
 um libro 17. cap. 2. legi, Fatiscor, a fateor for
 ut fruiscor, a fruor. Diomedes lib. 1. fessum Prateritum &
 eet nomen esse, his verbis: Fatigor, B
 wam se / Werd müde / fatigatus sum
 cit non fessus: & longè falluntur, qui
 nantur, ex fatigor fessus deridari: nam
 sus est appellatio. Hac ille Prisc. libro 10. a
 DEFETISCOR, Bstāwān ob pū
 worde von Arbeit müde / facere supinod
 fessum, & Praterito defessus sum. Def
 tamen ut fessus, nomen potius videtur.
 que existimo defetiscor praterito caree

defetiscor apud

Neque d

rier

Donec ti

fecit

TUCEOR, &

TUM a tuor non est in usu.

TUITUS sum, quidem exi

Tueor, Bracijum / Deschidui / Deschidui videren

fit Quintilianus in declamatione pro Ceco. Id se ad arbit

ritus sum Adolescentis miseri causam. Plin. li. m. vi, liciti

opist: Tuitus sum Julium Bassum: neque est verabantur.

excipiat, cum analogiam sequatur. FA

SCOR, quod quidam putant fessus sum faci

nondum potui invenire: illud tamen apud Gl

um libro 17. cap. 2. legi, Fatiscor, a fateor for

ut fruiscor, a fruor. Diomedes lib. 1. fessum Prateritum &

eet nomen esse, his verbis: Fatigor, B

wam se / Werd müde / fatigatus sum

cit non fessus: & longè falluntur, qui

nantur, ex fatigor fessus deridari: nam

sus est appellatio. Hac ille Prisc. libro 10. a

DEFETISCOR, Bstāwān ob pū

worde von Arbeit müde / facere supinod

fessum, & Praterito defessus sum. Def

tamen ut fessus, nomen potius videtur.

que existimo defetiscor praterito caree

defetiscor apud Terentium est, Phorm.

Neque defetiscar unquam ego experi-
rier

Donec tibi id, quod pollicitus sum, ef-
fecero.

ICEOR, & OPERIOR non carent Supinis,
ITU S sum quidem existimant. Cic. 3. Verr: Herbuienses
vident, si ad Æschionem pretium redif-
pro Cæco. In se ad arbitrium libidinossima mulieris spolia-
m. Plin. libri iri, liciti sunt usq; eò, quoad efficere posse ar-
neque est rabantur.

Terent. Phormion.

Si non tum dederò, unam præterea ho-
ram ne opertus sis.

Si utriusque vocem activam sinxeris, existes
Præteritum & supinum.

defetiscor apud Terentium est, Phorm.

Neque defetiscar unquam ego experi-
rier

Donec tibi id, quod pollicitus sum, ef-
fecero.

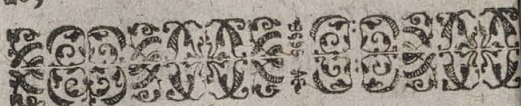
TEOR, & OPERIOR non carent Supinis,
ITUS sum quidem existimant. Cic. 5. Verr: Herbitenses
viderent, si ad Æschionem pretium redif-
pro Cæco. Is se ad arbitrium libidinosissimæ mulieris spolia-
m. Plin. lib. 11. liciti sunt usq; eò, quoad efficere posse ar-
neque est irabatur.

Terent. Phormion.

Si non tum dederò, unam præterea ho-
ram ne opertus fies.

Si utriusque vocem activam finxeris, existes
Præteritum & supinum.

SYNTAXEOS FACILIORA PRÆCEPTA.

Quid sit Syntaxis.

Syntaxis Græcè, Latine constructio, est recti patrum Orationis interpositio. Hæc duplex est: Altera transitiva, cum partes nimirum orationi in casum dissimilem præcedenti transeunt. Cic. ad Att. l. 2. Pompeius amat nos carosque habet. Altera intransitiva, cum orationis partes, aut nullum posse casum habent. Idem ad Q. Fratrem lib. 3. Valent pueri, studiose discunt, diligenter docentur: aut certe non diversum ab eo quod antecessit. Idem Philip. 3. Pax est tranquilla libertas.

DE CONSTRUCTIONE *Intransitiva.*

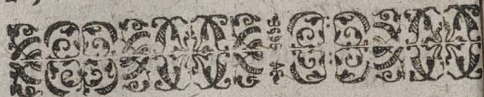
Verbum
cedit N
cultre ejusd
Cic. lib. 14.
Terent. in E
Quid sciamus
Verbum
stular ante
Cic. ad Att.
lato. Teren
gaudemus.

DE

Nomina
Participi
stantis, g
Cic. in Verr.
frigida, imbu
Ille bonus vir
et sapienter
incendium

Relativ
dat. cu
numero.

Ve

SYNTAXEOS FACILIORA PRÆCEPTA.

Quid sit Syntaxis.

Syntaxis Græcè, Latine constructio, est rectè partium Orationis inter se compositio. Hæc duplex est: Altera transitiva, cum partes nimirum orationi in casum dissimilem præcedenti transcunt. Cic. ad Att. l. 2. Pompejus amat nos carosque habet. Altera intransitiva, cum orationis partes, aut nullum posse casum habent. Idem ad Q. fratrem lib. 3. Valent pueri, studiose discunt, diligenter docentur: aut certe non diversum ab eo quod antecessit. Idem Philip. 3. Pax est tranquilla libertas.

DE CONSTRUCTIONE *Intransitiva.*

Verbum
cedit N
culrè ejusd
Cic. lib. 14.
Terent. in E
Quid stamus
Verbum
stolar ante
Cic. ad Att.
lator. Tere
gaudemus.

DE

Nomina
Partici
stantivis, g
Cic. in Verr.
frigida, imbr
Ille bonus vir
ut sapè scim
incendium.

Relativ
dat. cu
numero.
Ve

Verbum personale finiti modi, antecedit Nominativus, apertè vel occultè ejusdem numeri & personæ.

Cic. lib. 14. Si vales benè est, ego quidem valeo. Terent. in Eunuch. Quis hic loquitur? Idem. Quid stamus, cur non imus hinc?

Verbum personale infiniti modi, postulat ante se accusandi casum.

Cic. ad Att. Hunc quidem nubem citò transisse lator. Terent. in Adelph. Salvum te advenire gaudemus.

DE ADIECTIVIS ET Substantivis.

Nomina Adjectiva, Pronomina, & Participia coherent cum suis Substantivis, genere, numero & casu.

Cic. in Verr. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. Terent. in Eunuch. Ille bonus vir nusquam apparet. Curt. lib. 6. Parva sæpè scintilla contempta, magnum excitavit incendium.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, concordat cum antecedente in genere & numero.

R. 4

Cic.

Verbum personale finiti modi, antecedit Nominativus, apertè vel occultè ejusdem numeri & personæ.

Cic. lib. 14. Si vales bene est, ego quidem valeo. Terent. in Eunuch. Quis hic loquitur? Idem. Quid sciamus, cur non imus hinc?

Verbum personale infiniti modi, postulat ante se accusandi casum.

Cic. ad Att. Hunc quidem nimbum citò transisse lator. Terent. in Adelph. Saluum te advenire gaudemus.

DE ADIECTIVIS ET Substantivis.

Nomina Adjectiva, Pronomina, & Participia coherent cum suis Substantivis, genere, numero & casu.

Cic. in Verr. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. Terent. in Eunuch. Ille bonus vir nusquam apparet. Curt. lib. 6. Parva sæpè scintilla contempta, magnum excitavit incendium.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, concordat cum antecedente in genere & numero.

R. 4

Cic.

Cic. ad Tiron. lib. 16. Nemo nos amat qui te non diligit. Idem ad Terent. lib. 14. Accepi ab Aristocrito tres Epistolas, quas lacrymis propè delevi. Idem ad Att. lib. 6. O te ferreum, qui illius periculis non moveris.

Relativum Qui, Quæ Quod, si inter duo substantiva ponatur; cum alterutro dem rem consentire poterit, etiam si alterum proprium sit.

Salust. Est locus in carcere quod Tullianum appellatur. Cic. 2. de Nat. Propius à terra Joviale stella fertur, quæ Phaëron dicitur.

SUBSTANTIVA continuata.

Substantiva continuata, quæ ad eandem rem spectant, casu concordant quamvis genere & numero aliquando dissentiant, ut

Marc. Tull. Cicero Publio Lentulo Procursuli salutem plurimam dicit. Caesar lib. 1. bell. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen dividit. Plin. lib. 1. epist. ad Caninium, Quid agitur tuæ meæque, deliciae?

Continuata substantiva dicuntur quæ nulla constructione sunt vincula.

Verin

UTRIN

O Mne verbi
di, utrinque

um, & alia

Terent. in Phor
Offic. De an
nscrubitur Leli
po miserimus
abetur. Cic. in
adolescent, non a

NOMI

Verb

Verbum po
post se no
d Nominat
erinet.

Cic. de Nat. Deo
ro Marcello, Ma
arum prudens.
b alijs, qui ver
fabilius.

Cic. ad Tiron. lib. 16. Nemo nos amat qui te non diligit. Idem ad Terent. lib. 14. Accepi ab Aristocriso tres Epistolas, quas lacrymis propè delevi. Idem ad Att. lib. 6. O te ferreum, qui illius periculis non moveris.

Relativum Qui, Quæ Quod, si inter duo substantiva ponatur; cum alterutro consentire poterit, etiam si alterum proprium sit.

Salsus. Est locus in carcere quod Tullianum appellatur. Cic. 2. de Nat. Propius à terra Jovis stella feritur, quæ Phaëton dicitur.

SUBSTANTIVA

continuata.

Substantiva continuata, quæ ad eandem rem spectant, casu concordant quamvis genere & numero aliquando dissentiant, ut

Marc. Tull. Cicero Publio Lentulo Procursuli salutem plurimam dicit. Caesar lib. 1. bell. Gall. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen dividit. Plin. lib. 1. epist. ad Caninium, Quid agit C. num tuæ meæq; deliciae?

Continuata substantiva dicuntur quæ nulla constructione sunt vincla.

Verin

51
UTRIN

Omne verbi
di, utrinque

cum

dem rem po

mè est, verbu

rum, & alia

Terent. in Ph

Offic. De an

nscribitur Leli

ivo miserrimus

abetur. Cic. in

dolefcens, non

NOMI

Verbi

Verbum po

post senor

d Nominat

ertinet.

ic. de Nat. De

ro Marcello, M

arum prudens.

b alis, qui ven

habitus.

UTRINQUE NOMI- nandi casus.

Mne verbum personale finiti mo-
di, utrinque Nominativum habere
test, cum utrinque nomen ad ean-
dem rem pertinet, cujusmodi maxi-
me est, verbum substantivum, Vocati-
m, & alia quàm plurima.

Cent. in Phorm. Senectus ipsa est morbus. Cic. Offic. De amicitia alio libro dictum est, qui tribuitur Lælius. Cicero ad Atticum lib. 3. Ego miserrimus. Salust. Virtus clara aternatur. Cic. in Philip. 2. Defendi Rempublicam alescens, non deseram senex.

NOMINATIVVS POST Verbum infinitum.

Verbum personale infiniti modi,
post se nominativum petit, cum res
Nominativum precedentis verbi
tinet.

de Nat. Deorum. Nolo esse longior. Idem Marcello, Malui videri nimis timidus, quàm imprudens. Tert. in Adelph. Pater esse discipulis, qui verè sciunt. Ibidem Meditor esse filius.

Rem

UTRINQUE NOMI- nandi casus.

Mne verbum personale finiti mo-
di, utrinque Nominativum habere
test, cum utrinque nomen ad ean-
dem rem pertinet, cujusmodi maxi-
me est, verbum substantivum, Vocati-
m, & alia quàm plurima.

Cent. in Phorm. Senectus ipsa est morbus. Cic. Offic. De amicitia alio libro dictum est, qui tribitur Lelius. Cicero ad Atticum lib. 3. Ego miserrimus. Salust. Virtus clara aternatur. Cic. in Philip. 2. Defendi Rempublicam descedens, non deseram senex.

NOMINATIVVS POST Verbum infinitum.

Verbum personale infiniti modi,
post se nominativum petit, cum res
Nominativum præcedentis verbi
tinet.

de Nat. Deorum. Nolo esse longior. Idem Marcello, Malui videri nimis timidus, quàm prudens. Tert. in Adelpb. Pater esse discere, qui verè sciunt. Ibidem Medior esse ilius.

Rem

Rem pertinere ad Nominativum
præcedentis verbi, interrogatione cog-
noscimus:

*Exempli causa, Caesar cupit esse Rex. Quis cupit
esse Rex? Caesar.*

INTERROGATIONIS ET RE- sponsionis Consensus.

Interrogatio & Responsio casu co-
incident, ut:

*Cui Praeceptor dedisti operam? Platoni. Cui
est hæc oratio? Ciceronis. Quis existimas fu-
tūm principem Oratorum? Demosthenem. Quo mo-
fuiſti impeditus? assidua febricula.*

DE CONSTRVCTI- one, transſitiva Nomi- nis.

Genitivus poſt Nomen.

Quotiescunque duo nomina ſi-
stantiva rerum diverſarum in c-
tione continuantur, alterum erit g-
tivi caſus.

Rem pertinere ad Nominativum
præcedentis verbi, interrogatione cog-
noscimus:

*Exempli causa, Caesar cupit esse Rex. Quis cupit
esse Rex? Caesar.*

INTERROGATIONIS ET RE- sponsionis Consensus.

Interrogatio & Responsio casu co-
incident, ut :

*Cui Præceptori dedisti operam? Platoni. Cui tibi multum
est hæc oratio? Ciceronis. Quem existimas futurum in te sit a-
principem Oratorum? Demosthenem. Quo morbo austerimus
fuiſti impeditus? assidua febricula.*

DE CONSTRUCTIONE transitiva Nomi- nis.

Genitivus post Nomen.

Quotiescunque duo nomina si-
stantiva rerum diversarum in
tione continuantur, alterum erit ge-
niti casus.

nativu Cic. in Piso. Supplicium est pana peccati. Idem
one co ad Cali. Mirum me desiderium tenet urbis. I-
dem de amicis. Maximum ornamentum amici-
Quis cu ne tollit, qui ex ea tollit verecundiam.

Adjectiva cum substantivè ponuntur,
more substantivorum construuntur.

ET RE Cic. Tantum tibi & portionis adhibendum, ut re-
pantur vires, non opprimantur. Idem lib. 8.

casu co ad Attic. Vos hortor, ut quodcumq; militum
contrahere poteritis, contrahatis Cicero ad Att.

ationi. Cuius multum salutis. Idem pro Mil. Vident quan-
tissimas suam in te sit animi, quantum ingenij, quantum

Quo m austeritatis. Idem ad Trojanum, Praesertim cum
rum omnium mors sit extremum. Hujus clas-

si sunt, Multum, plus, plurimum, tantum, quan-
tum, minus, minimum, summum, extremum, ul-

num, postremum.

VCT Substantiva cum ad laudem vel vitu-
perationem referuntur, genitivo vel ab-

lutiivo gaudent.

Cic. ad Marcell. Neq; te monere audeo, praestanti
udentia virum: neq; confirmare maximi ani-

mi hominem.

omina A djectiva, quæ scientiam, communi-
tatem, copiam, & his contraria signifi-
m crit cant, cum genitivo junguntur, ut:

Peritus,

nativum. *Cc. in Piso. Supplicium est pena peccati. Idem*
ad Cali. Mirum me desiderium tenet urbis. I-
dem de amicis. Maximum ornamentum amici-
que tollit, qui ex ea tollit verecundiam.

Quis cum Adjectiva cum substantivè ponuntur,
 ET RE more substantivorum construuntur.

vic. Tantum tibi & potionis adhibendum, ut re-
stent vires, non opprimantur. Idem lib. 8.
ad Attic. Vos hortor, ut quodcumq; militum
contrahere poteritis, contrahatis Cicero ad Att.

erentia delectata est tuis litteris, & impertit
ioni. Cuius multum salutis. Idem pro Mil. Vident quan-
tissimas summas in te sit animi, quantum ingenij, quantum

Quomodo posteritatis. Idem ad Trojanum, Præsertim cum
rum omnium mors sit extremum. Hujus clas-
si sunt, Multum, plus, plurimum, tantum, quan-
tum, minus, minimum, summum, extremum, ul-
timum, postremum.

Substantiva cum ad laudem vel vici-
 VCT perationem referuntur, genitivo vel ab-
 Nom. lativo gaudent.

Cc. ad Marcell. Neg, te monere audeo, præstanti
videntia virum: neg, confirmare maximi ani-
mi hominem.

Adjectiva, quæ scientiam, communi-
 rum in-tem, copiam, & his contraria signific-
 am erit-ant, cum genitivo junguntur, ac:

Peritus, ignarus, partices, expers, plenus, inania. Cic. in Bru. Fabius pictor, & juris & litterarum & antiquitatis bene peritus fuit. Idem de F. Virtutes ita copulatæ, connexæ sunt, ut omnes omnium participes sint. Idem ad Papirium: Stultorum plena sunt omnia. i. de Orat. Omnia plena consiliorum inania verborum videmus.

Partitiva Genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de Nat. Deor. Elephantis belluarum nulla est prudentior. Idem de Senect. Minus habeo virum, quam vestrum uter vis. Idem ad Q. Fratri Domus utriusque nostrum ædificatur strenue.

Partitivum nomen est, quod significat multa sigillatim: ut

Quisque, unusquisque, uterque, neuter. vel unus est multis, ut: alter alius. Partitiva sunt: Alius, Aliquis, Alter, Alteruter, Nemo, Neuter, Nullus, Quis, Quicumque, Quidam, Quilibet, Quisquis, Quivis, Quispiam, Quisquam, Quisque, Sullus, Ullus, Unusquisque, Uter, Uterque, Utercunque, Uterlibet, Utervis.

SUPERLATIVA.

SI multa ejusdem generis comparantur, utendum est Superlativo, cum Genitivo plurali.

se. s. Tusc.
Philosophor
ere reprehend
um. Pliniu
Grecia. Hic
multa ejusdem
mus fuit ex or
de Oratoribus
eiusdem gene

GENI

Nomina
similitud
andi, vel da
erent. in Eunu
ne video eum
Idem in B
sanguine diffin
aria Orator.
spiritu.

DA

Nomina
pras, G

Ci

peritus, ignarus, partices, expers, plenus, inanis. Cic. in Bru. Fabius pictor, & juris & litterarum & antiquitatis bene peritus fuit. Idem de F. Virtutes ita copulate, connexæ sunt, ut omnes omnium participes sint. Idem ad Papirium. Stultorum plena sunt omnia. i. de Orat. Omnia plena consiliorum inania verborum videmus.

Partitiva Genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de Nat. Deor. Elephantis beluarum nulla est prudentior. Idem de Senect. Minus habeo viri-um, quam vestrum utervis. Idem ad Q. Frat. Domus utriusq; nostrum ædificatur strenuè.

Partitivum nomen est, quod significat multa sigillatim: ut
Quisque, unusquisque, uterq; neuter. vel unus est multis, ut: alter alius. Partitiva sunt: Alius, Aliquis, Alter, Alteruter, Nemo, Neuter, Nullus, Quis, Quicumque, Quidam, Quilibet, Quisquis, Quivis, Quispiam, Quisquam, Quisque, Siquis, Ullus, Unusquisque, Uter, Uterque, Utercunque, Uterlibet, Utervis.

SUPERLATIVA.

SI multa ejusdem generis comparantur, utendum est Superlativo, cum Genitivo plurali.

ie. s. Tuscul.
in Philosopho
um. Pliniu
recia. Hic
multa ejusdem
mus fuit ex or
de Oratoribus
ejusdem gene

GENI

Nomina
similitud

andi, vel da
erent. in Euan
in video eun
Idem in A
sanguine diffu
teris Orator
cipito.

DA

Nomina
pias, G

Ci

genus, in *Ge. 5. Tusc. Theophrastus elegantissimus omni-
& literarum Philosophorum & eruditissimus, non magno
dem de *Fre reprehenditur, cum tria genera dicit bono-
ut omne *m. Plinius, Demosthenes summus Oratorum
ecce. Hic, ut perspicuum est, comparantur
alta ejusdem generis. Nam & Theophrastus
us fuit ex omnibus Philosophis, & Demosthenes
Oratoribus unus: sic enim Laurentius, quæ sunt
ejusdem generis explicat.***

GENITIVVS VEL DATI- vus post Nomen.

Omina quæ similitudinem, aut dis-
similitudinem significant, interro-
n di, vel dandi casum exigunt.

*ent. in Eunuch. Domini similis. Cit. de Fin.
video cur non potuerit patri similis esse fili-
Idem in Marc. Anton. Antonius saturavit
anguine dissimillimorum sui civium. Idem de
is Orator. Nihil jam dissimile, quam Costa
itio.*

DATIVVS POST Nomen.

Omina quibus commodum, volu-
ptas, Gratia, Favor, AEqualitas,
Fide-

Gen. 5. Tusc. Theophrastus elegantissimus omni-
 & luteran Philoſophorum & eruditissimus, non magno-
 dem de re reprehenditur, cum tria genera dicit bono-
 ut omne m. Plinius, Demosthenes summus Oratorum
 rium. Stru- acia. Hic, ut perspicuum est, comparantur
 mnia plen- multa ejusdem generis. Nam & Theophrastus
 citudini- us fuit ex omnibus Philoſophis, & Demosthenes
 Oratoribus unus: sic enim Laurentius, quæ sunt
 ejusdem generis explicat.

GENITIVVS VEL DATI- vus post Nomen.

Omina quæ similitudinem, aut dis-
 similitudinem significant, interro-
 ndi, vel dandi casum exigunt.
 ent. in Eunuch. Domini similis. Cit. de Fin.
 video cur non potuerit patri similis esse fili-
 Idem in Marc. Anton. Antonius saturavit
 ingvine dissimillimorum sui civium. Idem de
 is Orator. Nihil jam dissimile, quam Costa
 ricio.

DATIVVS POST Nomen.

Omina quibus commodum, volu-
 ptas, Gratia, Favor, AEqualitas,
 Fide-

Fidelitas, & his contraria significantur
 Dativum poscunt, ut
Consul salutaris, perniciosus Reipub. Jucundus
Molestus, Gratus, invisus, Propitius, Infestus
vibus: Fidus, infidus imperio: Par, im-
tanto oneri. Cicero ad Cecin. Erat meus
consilium, cum fidele Pompejo, tum salutare u-
que. Idem ad Att. o gratas tuas mihi, ju-
dasq; literas.

ACCUSATIVVS VEL ABLATIVVS

post Nomen.

Adjectiva quibus generalis dimen-
 significatur, Accusativum vel
 lativum casum postulant, qui certam
 menturam significet,

Livius, Fossam sex cubitis altam, duodecim
am cum duxisset, extra duplex vallum fosse
cundedit. Columella, Esto ager longus per
mille & ducentos, latus pedes centum viginti
Generalem mensuram significant. Longus
Latus, Altus, Profundus, Crassus. Certam v-
Digitus, Uncia, Palmus, Dodrans, Pes, C-
um, ulna, passus, stadium, milliaria, sive mi-
rium.

ABLATIVVS POST

Nomen.

Fideliras, & his contraria significantur
Dativum poscunt, ut

Consul salutaris, perniciosus Reipub. Jucundus,
Molestus, Gratus, invisus, Propitius, Infestus
vibus: Fidus, infidus imperio: Par, im-
tanto oneri. Cicero ad Cecin. Erat meus
consilium, cum fidele Pompejo, tum salutare u-
que. Idem ad Att. o gratas tuas mihi, ju-
dasq; literas.

ACCUSATIVVS VEL ABLA- TIVVS post Nomen.

Adjectiva quibus generalis dimen-
significatur, Accusativum vel
lativum calum postulant, qui certam
menturam significet,

Livius, Fossam sex cubitis altam, duodecim
tam cum duxisset, extra duplex vallum fossa
cundedit. Columella, Esto ager longus per
mille & ducentos, latus pedes centum viginti
Generalem mensuram significant. Longus,
Latus, Altus, Profundus, Crassus. Certam v-
Digitus, Uncia, Palmus, Dodrans, Pes, C-
tum, ulna, passus, stadium, milliaria, sive mi-
rium.

ABLATIVVS POST Nomen.

nificantur Xtorris, nudus, dignus, contentus,
inanis,

que refertus, inops, locuples, alic-
nus, onustus,

munis, plenus, crassus, divesq; po-
tensque,

m fretus, vacuus, tum captus, prædi-
tus, orbis,

dignus, liber, viduus sibi jure lati-
num,

sumunt casum, ut summo vir dignus
honore.

ad Att. lib. 7. Huic tradita urbs est nuda
edio, referta copiis. Idem pro Quinct. Medio-
quastu contentus esse non poterat. Cic. Ca-

b. 2. Tu mihi obviam mitte epistolas te di-
Idem in Verr. Locuple, copius civitas, i-

de Divinat. Onusti cibo & vino, pertur-
& confusa cernimus. Idem pro Rabirio,

festus senectute, præditus morbo, mansus, &
mbris omnibus captus ac debilis,

O P L I S.

Pus nomen Adjectivum, antece-
dente verbo substantivo, Ablati-

postulat.

Te-

nificantur Xtorris, nudus, dignus, contentus,
inanis,

que refertus, inops, locuples, alic-
nus, onustus,

munis, plenus, crassus, divesque, po-
tensque,

m fretus, vacuus, tum captus, prædi-
tus, orbis,

dignus, liber, viduus sibi jure lati-
num,

sumunt casum, ut summo vir dignus
honore.

ad Att. lib. 7. Huic tradita urbs est nuda
edio, referta copiis. Idem pro Quin. Medio-

questu contentus esse non poterat. Cic. Ca-
b. 2. Tu mihi obviam mitte epistolas te di-

Idem in Verr. Locuple, copiis crevit, i-
i. de Divinat. Onusti cibo & vino, pertur-

& confusa cernimus. Idem pro Rabirio,
fessus senectute, præditus morbo, mansus, &

obris omnibus captus ac debilis.

O P L I S.

Pus nomen Adjectivum, antece-
dente verbo substantivo, Ablati-
i postulat.

Terent. in Andr. Nihil isthac opus est arte parativa Ad
banc rem, quam paro. Cic. ad Attic. Apud T estum.
rent. gratia opus est nobis, & in auctoritate. Merules fuit p

Adjectiva diversitatis, & numerali
 ordinis, Ablativum cum Præpositione
 à, vel ab, admittunt. denis pedibus, q
nell. Malleo
minor esse deb

Cicero, Certa cum illo, qui à te totus divers Item h
est. Idem ad Att. Navigationis labor alien equo, iusto
ab ætate nostra. Idem, Post autem con. Opinione
ficta à Carneade, qui est quartus ab Arcefila Lælius, Reate
Hirtius, Imperio & potentia secundus à rege. Lito magis, fa
de citum. C
generatur. L
tam Claudius

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum Ablativo
 quando vel plura diversi generis
 comparantur.

Cic. in Catil. Luce sunt nobis clariora tua consilia DECO
Curt. Majora sunt præmij pericula. ne

Vel cum duo ejusdem aut diversi ge-
 neris conferuntur.

Cicer. ad Octav. Quæ non posterior dies acerba Genit
prior? & quæ non insequens hora, antecede VM, Gen
calamitosior pop. Roma, illuxit? Virtus multo p tionem fig
tiosior est auro. ad Cæcil. J
ad aliquid p

Præter suum casum admittunt com-
 parativum.

Terent. in Andr. Nihil isthac opus est arte hanc rem, quam paro. Cic. ad Attic. Apud Terent. gratia opus est nobis, & in auctoritate.

Adjectiva diversitatis, & numeralis ordinis, Ablativum cum Prepositione à, vel ab, admittunt.

Cicero, Certa cum illo, qui à te totus diversus est. Idem ad Att. Navigationis labor alienigenis ab ætate nostra. Idem, Post autem, consilio, Opinio fecta à Carneade, qui est quartus ab Arcefilo, Hirtius, Imperio & potentia secundus à rege.

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum Ablativo quando vel plura diversi generis comparantur.

Cic. in Catil. Luce sunt nobis clariora tua consilia. Curt. Majora sunt præmij pericula.

Vel cum duo ejusdem aut diversi generis conferuntur.

Cicer. ad Octav. Quæ non posterior dies acerbior prior? & quæ non insequens hora, antecedit calamitosior pop. Roma. illuxit? Virtus multo pretiosior est auro.

Præter suum casum admittunt comparationem

par

est arte, **prativa Ablativum significantem ex-**
 Apud T. **sum.**

virate. *Hercules fuit procerior te cubito. Curt. Turres*
 umeral. *anis pedibus, quàm mures altiores sunt. Colu-*
 position. *ell. Malleolus nec major pede, nec dodrante*
minor esse debet.

ius diver. **Item hos Ablativos, opinione, spe.**
 labor alien. **quo, iusto, solito, dicto.**

utem. *clac. Opinione ego omnium majorem cepi dolorem.*
 b Arcefila. *vius, Reate saxum visum volitare, sol rubera*
 s a rege. *to magis, sanguineog, similis. Ovid. Speq, re-*
l. citius. Cic. Ne quod plus aquo in amicitia
 A. *genatur. Liv. Dicto prope citius, equum in*
nam Claudius egit.

Ablativ. **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX**
 si gene.

DE CONSTRUCTIO

ne *Transitiva*
Verbi.

Genitivus post Verbum.

M, *Genitivum petit, cum posses-*
ionem significat.

ad Cacil. *Jam me Pompeij eorum esse scis.*
 s. *Aliquid pertinere. Idem in Marc. Ans.*

stant co. **S** *Cajus*

est arte, prativa Ablativum significantem ex-
Apud T. cessum.

ritate. Hercules fuit procerior te cubito. Curt. Turres
umeral. nis pedibus, quàm mures altiores sunt. Colu-
positionell. Malleolus nec major pede, nec dodrante
minor esse debet.

Item hos Ablativos, opinione, spe.
quo, iusto, solito, dicto.

tem. c. c. Opinione ego omnium maiorem cepi dolorem.
Arcefil. vius, Reate saxum visum volitare, sol rubera
a rege. to magis, sanguineog, similis. Ovid. Spe, re-
citius. Cic. Ne quod plus aquo in amicitia
A. geratur. Liv. Dicto prope citius, equum in
um Claudius egit.

Ablativus
si gene

DE CONSTRUCTIO

ne Transitive
Verbi.

Genitivus post Verbum.

M, Genitivum petit, cum posses-
ionem significat.

and Cael. Jam me Pompeij totum esse scis:
aliquid pertinere. Idem in Marc. Ant.
S
Cujusvis

Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Cic. in Off. Adolescentis est majores natu vereri.

Misereor, latago Genitivum casu adsciscunt.

Cic. ad Att. Qui misereri mei debent, non debent invidere. Terent. Clinia rerum suarum satagit.

Obliviscor, recordor, reminiscor memini pro recordor, tum Genitivum tum Accusativum postulant.

Cicero 3. Tuscul. Est proprium Stulticie, aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Idem in Anton. Omnia obliviscor, in gratiam red. Terent. Faciam, ut mei semper meminerint. Cic. de Senect. Omnia que curant sememinerunt. Idem, Hujus meriti in me recordor. Idem, est operæ præteritum majorum diligentiam recordari. Caesar. Sin bello persequi periret, reminisceretur & veteris incommodi manorum, pristinaque virtutis Helvetiorum.

Sulpitius Cicero, Ea potius reminiscere, digna tua persona sunt.

DATIVVS POST Verbum.

SVM modò Dativum unum habet.

Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis ad Att.
 tis perseverare in errore. Cic. in Off. Adolescent. Natu-
 ris est majores natu vereri. ent. Natur.

Misereor, latage Genitivum casu
 adfiscunt. Sum va

Cic. ad Att. Qui misereri mei debent, non de-
 nunt invidere. Terent. Clinia rerum suarum modò eni-
 fatagit. Sunt mihi om-
 hi tecum neco

Obliviscor, recordor, reminiscor
 memini pro recordor, tum Genitivum scio, seu Af-
 tum Accusativum postulant. molestia. E

Cicero 3. Tuscul. Est proprium Stultitiae, aliorum
 vitia cernere, oblivisci suorum. Idem in
 Anton. Omnia, obliviscor, in gratiam, red-
 etiam verbi

Terent. Faciam, ut mei semper memine-
 Cic. Quod ne-
 Cic. de Senect. Omnia, quæ curant sen-
 tumenio, quor

meminerunt. Idem, Hujus meriti in me re-
 Verba, q

dor. Idem, est opera præteritum majorum dilig-
 communio

etiam recordari Caesar. Sin bello persequi perse-
 adum, fav

raret, reminisceretur & veteris incommodi
 landi casum

manorum, pristinaeque virtutis Helvetiorum
 Auxilior, adul

Sulpitius Ciceroni, Ea potius reminiscere,
 abi, studeo Pb

digna una persona sum. si jam perditio,

subvenisti Cic

Demosthenes,

rimam litten

ando, nemo pl

Auxilium,

venio,

C.

DATIVVS POST

Verbum.

SVM modò Dativum unum hal

*Cicer. ad Att. Sed nuntiant melius esse ei. Te-
runt. Natura tu illi pater es, consilij ego. Mo-
dum duos: Respondebo primum postrema tua pa-
tina, quæ mihi magna molestia fuit.*

Sum variè cum Dativo construitur:
Modò enim pro habere ponitur, ut.

*Summi mihi omnia scripta Ciceronis. Summa mi-
hi tecum necessitudo est: Modo cum duobus
ativis junctum, exponitur per verbum Af-
fero, seu Afferro, Epistola tua fuit mihi magna
molestia. Et parentibus honor, & amicis utili-
tas, & Reipub: emolumento esse poteris. Dativus
iam verbi Sum pro Nominativo ponitur.
c. Quod ne dubitare possimus, maximo est ar-
mento, quod nuper contigit.*

Verba, quæ auxilium, adulationem
communem, commodum, incom-
modum, favorem, studium, significant,
endi casum postulant, ut:

*Auxilior, adulator, commodò, incommodò, faveo
ibi, studeo Philosophia. Cic. in Verrem Homi-
nam perditò, & collum in laqueum, inferentem
venisti Cic. de Orat. Cum ita balbus esset
mosthenes, ut ejus ipsius artis, cui studeret,
nam litteram non posset dicere, perfecit medi-
cò, nemo planius eo locutus putetur.*

Auxilium significant, Auxilior, opitulor, sub-
venio, succurro, medeor, medisor.

*nisi insipienter. ad Ait. Sed nuntiant melius esse ei. Tene-
Adolescent. Naturæ tu illi pater es, consilijs ego. Mo-
um duos: Respondebo primum postrema tue pa-
um casu sine, quæ mihi magna molestia fuit.*

Sum variè cum Dativo construitur:

Modò enim pro habere ponitur, ut.

*unt mihi omnia scripta Ciceronis. Summa mi-
i tecum necessitudo est: Modo cum duobus
eminiscolativis junctum, exponitur per verbum Af-
venitivancio, seu Affero, Epistola tua fuit mihi magna
molestia. Et parentibus honori, & amicis utili-
tia, aliorum, & Reipub: emolumento esse poteris. Dativus
Idem in iam verbi Sum pro Nominativo ponitur.
tam. red. c. Quod ne dubitare possimus, maximo est ar-
er meminetmento, quod nuper contigit.*

Verba, quæ auxilium, adulationem
i in me recommunionem, commodum, incom-
orum dilig. modum, favorem, studium, significant,
sequi perfecti ndi casum postulant, ut:

*exilior, adulator, comodo, incommodo, faveo
i, studeo Philosophia. Cic. in Verrem Homi-
iam perditio, & collum in laqueum inferent
venisti Cice: de Orat. Cum ita balbus esse
mosthenes, ut ejus ipsius artis, cui studeret,
mam litteram non posset dicere, perfecit medi-
do, nemo planius eo locutus putetur.*

Auxilium significant, Auxilior, opitulator, sub-
venio, succurro, medeor, medisor.

Adulationem, Adulor, assentor, blandior.

Commodum, Consulo pro prospicio, provideo, repugnantia, Repugno, AB

prospicio, timeo.

Incommodum, Doleo, incommodo, detrabo, impono, inascor, illudo.

Favorem, Faveo, studeo, arrideo, assentio, ve assessor.

Studium, Studeo, vaco, Singularum exempli, frequentissime occurrent.

Dativo item adherent, Compositum ex verbo Sum, & quæ obsequium, obedientiam. Submissionem, repugnantiam significat. ut;

Prosum, obsequor, obtempero, servio, repugno & bi. Cic. de Off. Contemnuntur ij, qui nec sibi nec alteri profunt (ut dicitur) in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est. Idem p. Sylla, Ego verò quibus ornamentis adversor et is? aut cui dignitati vestra repungo? Composita ex verbo substantivo sunt, Adsum, Desum, Infum, Interfum, Obsum, Presum, Presum. Subsum, Superfum.

Obsequium significant, Inservio, indulgemor, morigeror, obsecundo, obsequor, placeo, facio.

Obedientiam, Ausculto, obedio, obtempero, reo.

Submissionem, Ancillor, famulor, servio, ce

Rep

Repugnantia, Repugno,

ABL

SVM, AB laudem

Cicero Lent.

dem, Bona v

ut morbo recu

corpore fueru

do ingenio for

se quidem in

interdu

eam laus ve

Cicero, Nimit

ullius consilij f

Antonius vir m

cientis consilij

zj, sed ambig

His, ego, i

to, ve

Vivo, supe

unde

Maeco. red

que l

Adulationem, *Adulor, assentor, blandior.*

Commodum, *Consulo pro prospicio, provideo, tor, Repugno,*

prospicio, timeo.

Incommodum, *Doleo, incommodo, detraho,*

impono, irascor, illudo.

Favorem, *Faveo, studeo, arrideo, assentio, ve*

assequior.

Studium, *Studeo, vaco, Singulorum exempli*

frequentissime occurrent.

Dativo item adhærent, Compositum ex verbo Sum, & quæ obsequium, obedientiam. Submissionem, repugnantiam significat. ut;

Prosum, obsequor, obtempero, servio, repugno t.

bi. Cic. de Off. Contemnuntur ij, qui nec sibi

nec alteri profunt (ut dicitur) in quibus nulli

labor, nulla industria, nulla cura est. Idem p.

Sylla, Ego verò quibus ornamentis adversor n.

is? aut cui dignitati vestra repungo? Compo-

sita ex verbo substantivo sunt, Adsum, D.

sum Insom, Intersum, Obsom, Præsum, Presom.

Subsom, Superom.

Obsequium significant, *Inservio, indulgi*

morigeror, obsecundo, obsequor, placeo, sam

facio.

Obedientiam, *Ausculto, obedio, obtempero, p*

reo.

Submissionem, *Ancillor, famulor, servio, ce*

Ref

Repugnanti

tor, Repugno,

ABL

SVM. AB

laudem

Cicero Lent.

dem, Bona v

et morbo recr

corpore fueru

do ingenio for

ste quidem in

interd

tam laus ve

Cicero, Nimu

ullius consili f

Antonius vir m

diensis consili

jay, sed ambig

His, egeo, i

to, vo

Vivo, supe

undo

Maeco. rec

que l

epugnantiam, Adversor, obsto, obstrepo, Relin-
quor, Repugno, Resisto, Reclamo, Refragor.

ABLATIVVS POST Verbum.

IVM, Ablativum petit, significantem
laudem vel vituperationem.

Cicero *Lent. Tu fac animo forti magnos sis. I-
dem, Bona valetudo iucundior est eis, qui e gra-
vi morbo recreati sunt, quam qui nunquam agro
corpore fuerunt. Idem, Quem vestrum tam tar-
di ingenio fore putavit? Idem in Bruto, Summo
e quidem ingenio dicitur fuisse.*

Interdum etiam Genitivum habet,
cum laus vel vituperatio significatur.

Cicero, *Nimum me timidum, nullius animi,
nullius consilij fuisse confiteor. Idem ad Octav.
Antonius vir maximi animi, utinam etiam sa-
pientis consilij fuisset. Plin. Erat puer acris inge-
nii, sed ambigu.*

His, egeo, indigeo, careo, vaco, victi-
to, velcor.

Vivo, supersedeo, potior, delector, ab-
undo,

Manco, redundo, fluo, scateo, fruor, at-
que laboro.

epugnantiam, *Adversus, obsto, obstrepo, Relu-*
provideo, or, Repugno, Resisto, Reclamo, Refringor.

ABLATIVVS POST Verbum.

IVM, Ablativum petit, significantem
 laudem vel vituperationem.

Idem cetero Lent. Tu fac animo forti magnos, sis. I-
dem, Bona valetudo jucundior est eis, qui è gra-
mo morbo recreati sunt, quam qui nunquam agro
corpore fuerunt. Idem, Quem vestrum tam tar-
ingentio fore putavit? Idem in Bruto, Summo
quidem ingenio dicitur fuisse.

Interdum etiam Genitivum habet,
 cum laus vel vituperatio significatur.

Idem cetero, Nimum me, timidum, nullius animi,
nullius consilij fuisse confiteor. Idem ad Octav.
Antonius vir maximi animi, utinam etiam sa-
mentis consilij fuisset. Plin. Erat puer acris inge-
ndum, sed ambiguus.

His, egeo, indigeo, careo, vaco, victi-
 to, vescor.

Vivo, supersedeo, potior, delector, ab-
 undo,

Maneo, redundo, fluo, scateo, fruor, at-
 que laboro.

Glorior, oblector, lætor, quibus addi
re nitor,

Consto, pluit, valeo, possum, sto, fun
gor, & vtor.

Quem Graij ignorant, casum tribuere
Latini.

*Cicer. Quint. Frat. Incredibile est mi frater,
quam egeam tempore. Idem. Off. i. Nihil ho
nestum esse potest quod iustitia vacat. Plin lib
6. cap 30. pars quedam Ethiopum locustis tan
tum vivit fumo & sale duratis. Cic. pro. 6. Rose
Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur
spiritumq; quem ducimus, à DEO nobis dari au
que impertiri videmus. Liv. i. ab Urbe. Nun
tium est regi, patribusq; in monte Albano la
pidibus pluisse. Cic. de laent. Omnino na
ratione supersedendum est. Idem de Divin.
Herculis simulacrum sudore manavit. Sic labo
rare fame, frigore, morbo*

Hæc tria tamen, Egeo, indigeo, potior, et
am casum interrogandi admittunt. *Cicer. At
Egeo consilij. quod optimum factu videbitur, fa
cies. Idem in Anton. Hoc bellum indiget cele
ritatis. Idem Lent. Otium nobis exoptandum
est. quod ij, qui potius rerum, præstaturi v
dentur.*

DE

DE

V Erbu
culativ

Id demum

di casum p

Deum cole.

Novi animi

GEA

VERBA

damnar

accerlo, vel

go, coargue

simulo, poss

demno, con

Genitivum

menve cer

Cicero pro Ca

quos homines

celeris arguas

DE

Glorior, oblector, lætor, quibus addi
ro nitor,

Contro, pluit, valeo, possum, sto, sun
gor, & vitor.

Quem Graeci ignorant, casum tribuere
Latini.

*Cicer. Quint. Frat. Incredibile est mi frater
quam egeam tempore. Idem. Off. i. Nihil ho
nestum esse potest quod iustitia vacat. Plin lib
6. cap 30. pars quedam Æthiopum locustis tan
tum vivit fumo & sale duratis. Cic. pro. 6. Rose
Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur
spiritumq; quem ducimus, à DEO nobis dari at
que impertiri videmus. Liv. i. ab Urbe. Nun
ciatum est regi, patribusq; in monte Albano la
pidibus pluisse. Cic. de lauent. Omnino nar
ratione supersedendum est. Idem. de Divin.
Herculis simulacrum sudore manavit. Sic labi
vire fame, frigore, morbo*

Hæc tria tamen, Egeo, indigeo, potior, ei
am casum interrogandi admittunt. *Cicer. At
Egeo consilij, quod optimum factu videbitur, fa
cies. Idem in Anton: Hoc bellum indiget cel
ritatis. Idem Lent. Otium nobis exoptandu
est, quod ij, qui potiuntur rerum, præstaturi v
denier.*

DE

DE

VERBUM
culativum

Id demum
di casum p
Deum cole.
Novi animi

GEN

VERBA
damnar

accerto, vel
go, coargue
simulo, pos
demno, co
Genitivum
menve cer

Cicero pro Ca
quos homines
celeriter arguas

DE

DE CONSTRV:

ctione verbi Activi.

Verbum Activum, vel potius, Accusativum Verbum, cujuscunque demum positionis sit, post se accusandi casum postulat, ut:
*Deum cole. Imitare Deos. Amplectere virtutem.
 Mori animi tui moderationem.*

GENITIVUS PRÆTER

Accusativum.

VERBA Accusandi, absolvendi, damnandi, potissimum Accuso, cerco, vel arcesso, arguo, alligo, astringo, coarguo, defero, incuso, infamo, inculco, postulo, absolvo, damno, condemnno, convinco, præter Accusativum Genitivum admittunt, qui poenam criminisve certum aut incertum significet.

*Cicero pro Cajo Rab. An non intelligis primum
 quos homines, & quales viros mortuos summi
 Ciceris arguas, Author ad Herenn. Catus Cæ-
 lius*

DE CONSTRV:

ctione verbi Activi.

Verbum Activum, vel potius, Accusativum Verbum, cujuscunque demum positionis sit, post se accusandi casum postulat, ut:

Deum cole. Imitare Divos. Amplectere virtutem. Mori animi tui moderationem.

GENITIVUS PRÆTER

Accusativum.

VERBA Accusandi, absolvendi, damnandi, potissimum Accuso, excuso, vel arcesso, arguo, alligo, astringo, coarguo, defero, incuso, infamo, insulto, postulo, absolvo, damno, contemno, convinco, præter Accusativum Genitivum admittunt, qui poenam criminisve certum aut incertum significet.

Cicero pro Cajo Rab. An non intelligis primum hos homines, & quales viros mortuos summi Ciceris arguas, Author ad Herenn. Catus Caelius

lius iudex absolvit injuriarum eum, qui Lucium Poetam in scena nominatum laeseret. Idem, Majores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici judicio, multorum malefactorum conviciam putabant. Cice. pro Cajo Rab. Civem Romanum capitis condemnare cogit. Terent. Eunuch. Hic furti se alligat. Plaut. Pænul. Homo furti se astringit. Liv. 3. bell. Pun. Aliquod matronas apud populum probri accusant.

Absolvo, libero, alligo, astringo, multo, obligo, obstringo, quemadmodum tuapte natura Ablativum petunt, ita & Ablativum significantem poenam crimenve sine præpositione admittunt. Liv. Ego me, etsi peccato absolvo, supplicio non libero. Cic. pro Flac. Ne Lucius Flaccus uno se scelere alliget. Idem de Orat. Vicia hominum, atque fraudes, damnis, ignominis, vinculis, verberibus, exilis, morte multantur. Cic. in 4. Philip. Quem si consulem illa provincia putaret, neg. eum reciperet, magno scelere se astringeret. Idem 2. Off. Num igitur se obstrinxit scelere si qui Tyrannum occidit, quamvis familiarem?

Miseret, miserescit, piget, poenitet, pudet, tædet, Genitivum habent cum Accusativo.

Plaut

lius iudex absolvit injuriarum eum, qui Lucium Poëtam in scena nominatum leseret. Idem, Majores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici judicio, multorum malefactorum convitiis putabant. Cice. pro Cajo Rab. Civem Romanum capitis condemnare cogit. Terent. Eunuch. Hic furti se alligat. Plaut. Pænul. Homo furti se astringit. Liv. 3. bell. Pun. Aliquod matronas apud populum probri accusant.

Absolvo, libero, alligo, astringo, multo, obligo, obstringo, quemadmodum ita apte natura Ablativum petunt, ita & Ablativum significantem poenam crimenve sine præpositione admittunt. Liv. Ego me, etsi peccato absolvo, supplicio non libero. Cic. pro Flac. Ne Lucius Flaccus uno scelere alliget. Idem de Orat. Victa hominum atque fraudes, damnis, ignominis, vinculis verberibus, exiliis, morte mutantur. Cic. in 4. Philip. Quem si consulem illa provincia putaret, neg. eum reciperet, magno scelere se astringeret. Idem 2. Off. Num igitur se obstringit scelere si qui Tyrannum occidit, quamvis familiarem?

Miseret, miserescit, piget, poenitet, pudet, tædet, Genitivum habent cum Accusativo.

Plaut.

Lucium Laus. Trinum. Misere te aliorum, tui te nec
em, Ma- miseret, nec pudet. Terent. Heaut. Inopis nunc
ulterem. et miserescat mei. Cic. pro Plan. Vide quam me
m malef. tui tui pœniteat. Terent. Adelph. Fratris me
Cajo Rabi. eundem pudet pigeat. Cic. in Piso. Crasse pudet
ogit. Te ne tui. Idem Att. Quid queritis? tader omnes
Laus. Pa. et vita.

bell. Pun. Eandem constructionem admit-
eri accusat. nt, admoneo, commoneo, commo-
efacio.

stringo Quintil. Grammaticos sui Officij commonerant.
admo. C. Cum ipse veteris amicitia commonefaceret.
petunt. C. Qui admonerent cum faderis.

poenam Verba æstimandi, præsertim æsti-
mittunt. to, duco, facio, habeo, pendo, puto,
licio non. ter Accusativum hos ferè Genitivos
ecus uno. tumunt, magni, maximi, pluris, plu-
bominum. ni, parvi, minoris, minimi, tanti, tan-
vinculu. lem. quanti, quanticunque.

Cic. in 2. Att. Facio pluris omnium hominum nemi-
cia putare. ni. Terent. And. Merito te semper maximise-
stringere. bre me. Idem Heaut. Tu illum nunquam
elere si qu. edisti, quanti penderes. Cic. de Finib. Ma-
em? nestimabat pecuniam. Ibidem; Sed quia id
ni duceret. Idem in 6. Philop. Habetur his
poenite. nis quam alius. Idem pro Planco, Magni pu-
bent cur. honores.

estivi Florci, pili, assis, æruncij, nihili cum

Lucium. *Haec. Trinum. Misere te aliorum, tui te nec
em, Ma-miseret, nec pudet. Terent. Heaut. Inopis nunc
alterem. Misere me. Cic. pro Plan. Vide quam me
m male. Terbi tui peniteat. Terent. Adelph. Fratris me
Cajo Rab. Quidem pudet pigetq. Cic. in Pis. Crasse pudet
ogit. Te ne tui. Idem Att. Quid queritis? tader omnes
aut. Pa. vs vita.*

bell. Pun. Eandem constructionem admit-
ri accusant, admonéo, commoneo, commo-
efacio.

stringo. Quintil. Grammaticos sui Officij commoneramus.
admo. Cum ipse veteris amicitia commonefaceret.
petunt. Qui admonerent eum federis.

poenam. Verba aestimandi, praesertim aesti-
mittunt. do, duco, facio, habeo, pendo, puto,
licio non. Inter Accusativum hos ferè Genitivos
ecus uno. tumunt, magni, maximi, pluris, plu-
ominum. ni, parvi, minoris, minimi, tanti, tan-
vnculi. tem. quanti, quanticunque.

Cic. in. Att. Facio pluris omnium hominum nemi-
cia putat. en. Terent. And. Merito te semper maximi fe-
stringere. bre me. Idem Heaut. Tu illum nunquam
elere. signi. edisti, quanti penderes. Cic. de Finib. Ma-
em? nestimabat pecuniam. Ibidem. Sed quia id
mi duceret. Idem in 6. Philop. Habetur his
poenit. is quam alius. Idem pro Planco, Magni pu-
bent cur. honores.

Plu. civi Flocci, pili, assis, aeruntij, nibili cum
S 5 verbo

verbos facio junguntur. Cic. de Finib. Eum nihili facit.

Dicimus etiam: Tuas minas hujus non facio, flocci tuas fortunas pendo, non assis, non stocci æstimo, pro nihilo habeo, puto, duco, divitias omnes quæ virtute Non nihilo bonam valetudinem æstimo.

DATIVVS CUM ACCU- sativo.

Verba dandi, reddendi, committendi, promittendi, declarandi, anteponendi, postponendi, præter Accusativum Dativum exigunt.

Cic. pro Planc. Salutem ejdem tibi dare possunt, qui mihi reddiderunt. Terent. Andr. Facile omnium valemus, recta consilia egrotis damus. Idem Eu. Ego me tue commendo & committo fidei. Cic. in Anton. Græcia tendit dexteram Italia, suumq; ei præsidium pollicetur. Idem Att. Meas cogitationes explicavi tibi superioribus literis. Idem Par. Ista tua studia, vel maximæ occupationibus anteferebam libenter.

Dandi verba sunt Do, Dedo, Tribuo, Largior. Concedo, Ministro, Suppediro, Commodo, Præbeo, Exhibeo, Impendo.

Reddendi, Reddo, Restituo, Refero, Renume-
ro, Rependo, Remeritor, Solvo.

Committendi,
Trado, Credo.
Promittendi,
Declarandi, A-
cco, Significo, In-
Narro, Loquor.
Anteponendi,
Præfero.

GEMINI

Monco, D-
Item Flag-
go, Interrogo,
us admittunt.
Cicer. Att. Id ipse
ante ad eum scrip-
tula me præclarè ac-
Syllij causam te do-
ita rogo, ut majore

ABLAT

Nduo, Inste-
ceo, Cingo,
præter accusati-

Com

verbosacio junguntur. Cic. de Finib. Eum nihili facit.

Dicimus etiam: Tuas minas hujus non facio, flocci tuas fortunas pendo, non assis, non flocci aestimo, pro nihilo habeo, puto, duco, divitias omnes quæ virtute. Non nihilo bonam valetudinem aestimo.

DATIVVS CUM ACCU-

sativo.

Verba dandi, reddendi, committendi, promittendi, declarandi, anteponendi, postponendi, præter Accusativum Dativum exigunt.

Cic. pro Planc. Salutem eidem tibi dare possunt, qui mihi reddiderunt. Terent. Andr. Facile omni cum valemus, restâ consilia egrotis damus.

Idem En. Ego me tua commendo & committo fidei. Cic. in Anton. Gracia tendit dexteram Italiae, suumq; ei præsidium pollicetur. Idem Att. Meas cogitationes explicavi tibi superioribus literis. Idem Par. Ista tua studia, vel maxime occupationibus anteferebam libenter.

Dandi verba sunt Do, Dedo, Tribuo, Largior, Concedo, Ministro, Suppedito, Commodo, Præbeo, Exhibeo, Impendo.

Reddendi, Reddo, Restituo, Refero, Renumero, Rependo, Remeritor, Solvo.

Committendi, Trado, Credo, Promittendi, Declarandi, Antepo, Significo, In Narro, Loquor. Anteponendi, Præfero.

GEMIN

Monco, Dico, Item Flaggo, Interrogo, Ius admittunt. Cic. Att. Id ipsum ante ad eum scripsi, laud me præclare a Syllij causam te do. Ita rogo, ut majore

ABLAT

Induo, Insto, Ceco, Cingo, Præter accusativum

Com

Committendi, Committo, Mando, Commendo, Trado, Credo.

Promittendi, Promitto, Polliceor, Spondeo.

Declarandi, Aperio, Declaro, Expono, Explico, Significo, Indico, Demonstro, Ostendo, Dico, Narro, Loquor.

Anteponendi, Antepono, Antefero, Praepono, Praefero.

GEMINUS ACCUSATIVUS

post Verbum.

Moneo, Doceo, cum Compositis.

Item Flagiro, Posco, Reposco, Rogo, Interrogo, Celo, duos accusandi causus admittunt.

Uicer. Att. Id ipsum quod me mones, quateriduo ante ad eum scripseram. Idem ad eundem, Illud me praeclare admones. Idem ad Trebat. Uly causam te docui. Idem ad Q. Frat. Hoc te rogo, ut majore studio rogare non possim.

ABLATIVUS PRÆTER

Accusativum.

Induo, Inferno, Vestio, Exuo, Cal-

ceo, Cingo, & his similia Ablativum

Præter accusativum sibi asciscunt.

Cis.

Committendi, Committo, Mando, Commendo, Trado, Credo.

Promittendi, Promitto, Polliceor, Spondeo.

Declarandi, Aperio, Declaro, Expono, Explico, Significo, Indico, Demonstro, Ostendo, Dico, Narro, Loquor.

Anteponendi, Antepono, Antefero, Praepono, Praefero.

GEMINUS ACCUSATIVUS

post Verbum.

Monco, Doceo, cum Compositis.

Item Flagiro, Posco, Reposco, Rogo, Interrogo, Celo, duos accusandi causus admittunt.

Ticer. Att. Id ipsum quod me mones, quatri duo ante ad eum scripseram. Idem ad eundem, Id me praeclare admones. Idem ad Trebat. vlij causam te docui. Idem ad Q. Frat. Hoc te rogo, ut majore studio rogare non possim.

ABLATIVVS PRÆTER

Accusativum.

Nduo, Insteruo, Vestio, Exuo, Cal-

leo, Cingo, & his similia Ablativum

Præter accusativum sibi asciscunt.

Cic. 2. de Natur. Deorum, Oculos natura membranis tenuissimis vestivit & sepexit. Ibid. Diligentius urbem religione, quam ipsis manibus cingita. Liv. Nec ante abscissum est, quam castris quoque exuerunt hostem.

ABLATIVVS CUM PRÆPOSITIONE, A, vel Ab, præter Accusativum.

Verba petendi, perconrandi, præter Accusativum ferè Ablativum cum præpositione à, vel ab, postulant, ut: Posco, repesco, flagito, efflagito, postulo, deprecor, peto, contendo, exigo. Cic. in Verrem, Nihil est, quod minus ferendum sit, quam mentionem ab altero vitæ repescere eum, qui non possit suæ reddere. Idem Figulo, Quid acta vitæ, quid studia tua à te flagitent, videbis. Idem de Orat. Quò facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti recusabo. Idem, Quà multorū hic vitam est à L. Sylla deprecatus. Cic. 4. in Verr. Si hoc à me muneris non universa provincia poposcisset. Idem Flagitat abs te filium. Idem. Omnia volo à me & postules, & expectes.

Verbum Passivum.

Verbum

Verbum passivum
Præpositum
post te, qui ex
fic.

Cic. de Nat. Deorum
quam quidam
nobis diligitur. Id
est est, & legatur
tur diligentissime.
ullo malle me legi, p

Vapulo, va
significant, ita
struuntur: ut
Malo à parentibus
bus aures patefacere
tam diligentiam in
ris, tamen fieri
respondit, à crese
venire.

COM

COM

minum

Geni

Cic. 2. de Natur. Deorum, Oculos natura membranis tenuissimis vestivit & sepsit. *Ibid.* Diligenius urbem religione, quam ipsis manibus cingit. *Liv.* Nec ante abscissum est, quam castris quoque exuerunt hostem.

ABLATIVVS CUM PRÆPOSITIONE,
A, vel Ab, præter
Accusativum.

Verba petendi, percontandi, præter Accusativum ferè Ablativum cum præpositione à, vel ab, postulant, ut: Posco, reposco, flagito, efflagito, postulo, deprecor, peto, contendo, exigo. Cic. in Verrem, Nihil est, quod minus ferendum sit, quam rationem ab altero vite reposcere eum, qui non possit suæ reddere. Idem Figulo, Quid acta vitæ, quid studia tua à te flagitent, videbis. Idem de Orat. Quò facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti recusabo. Idem, Quā multorū hic vitam est à L. Sylla deprecatus. Cic. 4. in Verr. Si hoc à me muneris non universā provinciam poposcisset. Idem Flagitat abs te filium. Idem. Omnia volo à me & postules, & expostules.

Verbum Passivum.

Verbum

Verbum passivum præpositum post te, qui ex te sit.

Cic. de Nat. Deorum, quam quidam adepius nobis diligitur. Idem, Etus est, & legatur cur diligentissime. nullo male me legi, p.

Vapulo, v. significat, ita struuntur: ut Malo à parentibus bus aures patrefacer tam diligentiam in riu, tantum me fieri respondit, a crede se r. annu.

COM

COM
 minium

Geni

Verbum passivum, Ablativum cum
Præpositione a, vel ab, postulat
post se, qui ex Nominativo verbi activi
fit.

*Cic. de Nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
quam qui adeptus est, ubicunque erit gentium à
nobis diligetur. Idem ad Cecin. Liber tuus & le-
ctus est, & legetur à me diligenter, & custodi-
tur diligentissimè. Idem Att. An tu existimas ab
ullo malle me legi, probari, quàm à te.*

Vapulo, vāco, fio, ut passionem
significant, ita passivorum more con-
struuntur: ut

*Malo à parentibus vapulare, quàm assentatori-
bus aures patefacere. Cicer ad Tiron. Quan-
tā diligentiam in valetudinem tuam contule-
ris, tantū me fieri à te iudicabo. Quint. Fab.
respondit, à cruce se spoliare malle, quàm ab hoste
venire.*

COMMUNES O.

*mnium verborum constru-
tiones.*

Genitivum Communis.

Propria

Verbum

natura mem-
bra. Dili-
genter manibus cin-
it, quam capris

PRÆPO.
rater

ndi, præter
ivum cum
plant, ut:
postulo, depre-
Verrem, Ni-
quam mis-
qui non possit
ad acta viti-
bis. Idem de
quod peto, nihil
Quam multo tri-
tus. Cic. 4. in
versa provin-
re filium. I.
postules, & ex

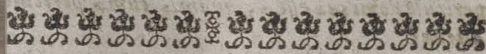
Verbum

Verbum passivum, Ablativum cum
Præpositione a, vel ab, postulat
post se, qui ex Nominativo verbi activi
fit.

*Cic. de Nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
quam qui adeptus est, ubicunque erit gentium à
nobis diligetur. Idem ad Cecin. Liber tuus & le-
ctus est, & legetur à me diligenter, & custodi-
tur diligentissime. Idem Att. An tu existimas ab
ullo malle me legi, probari quàm à te.*

Vapulo, vāco, fio, ut passionem
significant, ita passivorum more con-
struuntur: ut

*Malo à parentibus vapulare, quàm assentatori-
bus aures patefacere. Cicer ad Tiron. Quan-
tā diligentiam in valetudinem tuam consu-
lis, tantū me fieri à te judicabo. Quint. Fab.
respondit, à cive se spoliare malle, quàm ab hoste
venire.*

COMMUNES O.

mnium verborum constru-
tiones.

Genitivus Communis.

Propria

PROPRIA pagorum, castellorum, urbium, primæ vel secundæ declinationis ponuntur in Genitivo post quodvis verbum, si interrogatio fiat per Adverbium Vbi

Cicer. Att. Egnatius Romæ est. Idem ad Quint. Frat. Accepi tuas datas Placentiæ. Idem Attic. Veteranos, qui Casilini & Calatiæ sunt, perduxit ad suam sententiam.

PROPRIA sequuntur appellativa quatuor: Humi, belli, militiæ, domi: quorum postremo adjungi possunt adjectiva, meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, alienæ.

Cicer. 5. Tusc. Theodori nihil refert, humine an sublimè pure scat. Idem de Offic. Quibuscumque rebus, vel belli, vel domi poterunt, Remp. augeant. Salust. Domi, militiæq; boni mores colebantur. Cicero ad Marcell. Nonne magis sine periculo domi tuæ esse, quam cum periculo alienæ?

Si propria fuerint tertiæ declinationis, vel pluralis numeri, sexto casu utendum est.

Cicer. de Divin. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus. Idem Tyrone, Si statim naviges, nos Leucade consequere. Idem Sulpit.

Com.

*Comamendo tibi m
us, qua est Sycon
more domi esse, q
Idem ad eundem,
li esse.*

*Si per A
rogatio, accul
ju scunq; sin
ri, ut:*

*Quo? Romam,
Athens, Delpha
Att. Epistola Cai
sas commodum mi
Domum revertor m*

*Cicer. pro Archia, L
Livius lib. 5. bell
Chalcidem, inde Th*

*Si per Vnde
gatio, Ablativo
Unde redi? Roma
phia, Gadibus, Rav
Roma, Brundisio*

*sine tua Epistola fa
Att. Hæc super re
Eunuch. Video ru
Att. Iter Laodice
dabam in castra.*

Nomina

PROPRIA pagorum, castellorum, urbium, primæ vel secundæ declinationis ponuntur in Genitivo post quod vis verbum, si interrogatio fiat per Adverbium Vbi

Cicer. Att. Egnatius Romæ est. Idem ad Quint. Frat. Accepi tuas datas Placentiæ. Idem Attic. Veteranos, qui Casilini & Calatiæ sunt, perduxit ad suam sententiam.

Propria sequuntur appellativa quatuor: Humi, belli, militiæ, domi: quorum postremo adjungi possunt adjectiva, meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, alienæ.

Cicer. 5. Tusc. Theodori nihil refert, humine an sublimè putrescat. Idem de Offic. Quibuscumque rebus, vel belli, vel domi poterunt, Remp. augent. Salust. Domi, militiæque boni mores colebantur. Cicero ad Marcell. Nonne maris sine periculo domi tua esset, quam cum periculo alienæ?

Si propria fuerint tertiæ declinationis, vel pluralis numeri, sexto casu utendum est.

Cice. de Divin. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus. Idem Tyroni, Si statim naviges, nos Leucade consequere. Idem Sulpit.

Com.

Comendo tibi meum, qua est ditione, amore domi esse, quod Idem ad eundem, sit esse.

Si per Adrogatio, accusativum, ut:

Quo tu? Romam. Athenas, Delphos. Att. Epistola Calpurnias commodius mihi Domum reverior me.

Cice pro Archia, Livius lib. 5. bell. Chalcedem, inde Th.

Si per Unde gatio, Ablativo: *Unde redi? Roma phis, Gadibus, Roma, Brundisio sine tua Epistola facta. Att. Hæc super re. Eunuch. Video ru. Att. Iter Laodiceam habam in Africam.*

Nomina

prum, urbi.
declinatio.
est quodvis
per Adver-

Commendo tibi majorem in modum domum e-
us, quæ est Sycone. Idem Att. Malo cum ti-
more domi esse, quam sine timore Athenis tuis.
Idem ad eundem, Lentulum nostrum scis Pusso-
is esse.

Idem ad Quint.
Idem Attic.
sunt, perduxit

Si per Adverbium Quò fiat inter-
rogatio, accusandi casu efferuntur, cu-
uscunque sint Declinationis ac nume-
ri, ut:

llativa qua-
domi: quo-
unt adjecti-
e, vestra,

Quo is? Romam, Brundisium, Carthaginem,
Athenas, Delphos, Gades, Rus, domum. Cicero
Att. Epistolas Catinam, Taurominium, Syracu-
as commodius mittere potero. Terent. He aut.
Domum reverior mæstus. Idem Eunuch. Rus ibo.
Cice pro Archia, Eum domum suam receperunt.
Livius lib. 5. bell. Maced. Athenas primum, inde
Thalcidem, inde Thessaliam ire.

et, humine an
Quibuscumq;
Remp. auge-
ni mores cole-
ne manu sine
tum, periculo

Si per Unde, aut Quà fiat interro-
gatio, Ablativo utemur, ut:

e declinatio-
exto casu u.

Inde redis? Roma, Carthagine, Athenis, Del-
his, Gadibus, Rure, Domo. Qua iter fecisti,
Roma, Brundisio Cic. Attic. Accepi Roma-
sine tua Epistola fasciculum litterarum. Idem ad
Att. Hac super rescribam ad te Rhegio. Terent.
Eunuch. Video rure redeuntem senem. Cicer. ad
Att. Iter Laodicea faciebam, cum has literas
habam in castra.

post diebus A-
ni, Si statim-
Idem Sulpit.
Com

Nomina insularum, regionum,
provin-

rum, urbi-
declinatio.
ost quodvis
per Adver-

Commendo tibi majorem in modum domum e-
us, quæ est Sycione. Idem Att: Malo cum ti-
more domi esse, quam sine timore Athenis tuis.
Idem ad eundem, Lentulum nostrum scis Puteo-
lis esse.

Idem ad Quint.
Idem Attic.
sunt, perduxit

Si per Adverbium Quò fiat inter-
rogatio, accusandi casu efferuntur, cu-
uscunque sint Declinationis ac nume-
ri, ut:

llativa qua-
domi: quo-
unt adjecti-
æ, vestræ,

Quo is? Romam, Brundisium, Carthaginem,
Athenas, Delphos, Gades, Rus, domum. Cicero
Att. Epistolas Catinam, Taurominium, Syracu-
as commodius mittere potero. Terent. He aut.
Domum revertor mœstus. Idem Eunuch. Rus ibo.
Cice pro Archia, Eum domum suam receperunt.
Livius lib. 5. bell. Maced. Athenas primum, inde
Thalcidem, inde Thessaliam iere.

humine an
Quibuscunq;
Remp auge-
ni mores cole-
ne manu sine
tum, periculo

Si per Unde, aut Quà fiat interro-
gatio, Ablativo utemur, ut:

declinatio-
exto casu u.

Inde redis? Roma, Carthagine, Athenis, Del-
his, Gadibus, Rure, Domo. Qua iter fecisti,
Roma, Brundisio Cic. Attic. Accepi Roma
sine tua Epistola fasciculum litterarum. Idem ad
Att. Hæc super rescribam ad te Rhegio. Terent.
Eunuch. Video rure redeuntem senem Cicer. ad
Att. Iser Laodicea faciebam, cum has literas
habam in castra.

post diebus A-
ni, Si statim
Idem Sulpit.
Com

Nomina insulatum, regionum,
provin-

provinciarum, cæterorum denique locorum præpositionem ferè desiderant. Cicero in Verrem, Ex Sicilia in Africam gradus imperij factus est Romanis. Idem Attico, Promitto tibi, si valebit, regulam illum nullam in Italia relicturum. Idem ad eundem, Nonis Quint. venz in Puteolanum. Idem ad eundem, Ego in Tusculano te expecto.

DATIVUS COMMUNIS.

QVodvis verbum admittit Dativum ejus personæ, in cujus gratiam commodum, vel incommodum aliquid fit. Plaut. Milit. Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi eidem metis. Cic. Attic. Libros tuos cave cuiquam tradas, nobis eos quemadmodum scribis, conserva. Livius, Magno illi ea cunctatio stetit.

ACCUSATIVUS COMMUNIS temporis.

Tempus Accusativo vel Ablativo casu effertur, si per Quandiu fiat interrogatio, ut;

Quandiu regnavit Romulus? Septem & triginta annos, vel annis.

Livius

Livius Romulus
vixit annos. Suet. E
peravit triennio, &

Si verò p
tio, Ablativo
Quando datum
periore. Cic. 5.
Ulysses & Nestor
ios esse sapiente

ACCUS

C Vivis verbo
tivus, qui

cat.
Cice. ad Tyron. Is
viginti. Idem
cursu processit. I
pedem discessit.
passus ibi latitudo

Interdum

ptores.
Cesar: Eo die
suum sex à Cæsa

provinciarum, cæterorum denique locorum præpositionem ferè desiderant. Cicero in Verrem, Ex Sicilia in Africam gradus imperij factus est Romanis. Idem Attico, Promitto tibi, si valebit, regulam illum nullam in Italia relicturum. Idem ad eundem, Nonis Quint. vene in Puteolanum. Idem ad eundem, Ego in Tusculano te expecto.

DATIVUS COMMUNIS.

Quodvis verbum admittit Dativum ejus personæ, in cujus gratiam commodum, vel incommodum aliquid fit. Plaut. Milit. Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi eidem metis. Cic. Attic. Libros tuos cave cuiquam tradas, nobis eos quemadmodum scribis, conserva. Livius, Magno illi ea cunctatio fuit.

ACCUSATIVUS COMMUNIS temporis.

Tempus Accusativo vel Ablativo casu effertur, si per Quandiu fiat interrogatio, ut;

Quandiu regnavit Romulus? Septem & triginta annos, vel annis.

Lipius

Livius Romulus
vixit annos, Suet.
pergit triennio.

Si verò p
tio, Ablativo
Quando datum
periore. Cic. 5.
Vlysem & Nestor
eos esse sapiente.

ACCUS

Civis verbo
tivus, qui

eat,
Cice. ad Tyron. Is
viginti. Idem
cursum processit. In
pedem discessisse
passus ibi latitudo

Interdum
ptores.

Caesar: Eo die
sum. sex a Caes.

Livius Romulus septem & triginta regnavit annos. Suet. Vixit annis viginti novem, imperavit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo.

Si verò per Quando fiat interrogatio, Ablativo utemur, ut:

Quando datum est tibi hoc negotium? anno superiore. Cic. 5. Tuscul. Herois etiam atatibus Ulysses & Nestorem accepimus & fuisse & habitos esse sapientes.

ACCUSATIVUS COMMUNIS SPATIJ.

C Vivis verbo apponi potest Accusativus, qui distantiam loci significat.

Cic. ad Tyron. Is locus est citra Leucaden stadia viginti. Idem Att. Cubitum nullum assiduo cursu processit. Idem pro Deiot. Negat se a se pedem discessisse. Livius, Mille & ducentos passus ibi latitudo patet.

Interdum Ablativo utuntur Scriptores.

Cesar: Eo die castra promovit & millibus passuum sex à Caesaris castris sub monte consedit.

T

Idem

Livius Romulus septem & triginta regnavit annos. Suet. Vixit annis viginti novem, imperavit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo.

Si verò per Quando fiat interrogatio, Ablativo utemur, ut:

Quando datum est tibi hoc negotium? anno superiore. Cic. 5. Tuscul. Heroicis etiam atatibus Ulysses & Nestorem accepimus & fuisse & habitos esse sapientes.

ACCUSATIVUS COMMUNIS (patij).

C Vivis verbo apponi potest Accusativus, qui distantiam loci significat.

Cice. ad Tyron. Is locus est citra Leucaden stadiis viginti. Idem Att. Cubitum nullum assiduo cursu processit. Idem pro Dejos. Negat se a se pedem discessisse. Livius, Mille & ducentos passus ibi latitudo pates.

Interdum Ablativo utuntur Scriptores.

Cesar: Eo die castra promovit & millibus passuum sex à Caesaris castris sub monte confedit.

T

Idem

Idem ab exploratoribus certior factus est, Ariovisti copias à nostris millibus passuum quatuor & viginti abesse.

ABLATIVUS INSTRUMENTI,

Modi, Cause, Actionis.

Quævis verba Ablativum admittunt significantem instrumentum.

Terent. Adelph. Hisce oculis egomet vidi. Cic. in Verrem, Sex lictores circumstant valentissimi, cadunt acerrimè virgis.

Aut causam, propter quam aliquid fit.

Cic. ad Quint. Fratrem, Vestra culpa hæc acciderunt. Idem in Bruto, Vereor ne amore videar plura, quam fuerint in illo dicere. Terent. Adelph. Dolore ac miseria tabescit.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milon. Sapientissimus quisque equissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo. Idem pro Flacco, Pacem maritimam summa virtute atque incredibili celeritate consecit.

Modum

dam actionis in Quomodo, V. equo, iniquo animo.

ABLATIVUS

Cuivis verbum
vius rei, quod

Cicer. de Clar. tuisq; superabat humanitate omnem.

ABLATIVUS

Quolibet verbum
tunt significati

Senatus tritici Motus. Magna bas.

Hac que vel ita re- pecunia non que- mis oblonatus est de- tis unam. Oration- us, Multorum san- victoria stetit.

Verba quæ
admittunt gen-

quantis, quantis.

Idem ab exploratoribus certior factus est, Arioni-
fi copias à nostris millibus passuum quatuor & vi-
ginti abesse.

ABLATIVUS INSTRUMEN- ti, Modi, Cause, Actionis.

Quævis verba Ablativum admit-
tunt significantem instrumen-
tum.

Terent. Adelph. Hisce oculis egomet vidi. Cic. in
Verrem, Sex lictores circumstant valentissimi,
cadunt acerrimè virgis.

Aut causam, propter quam ali-
quid fit.

Cic. ad Quint. Fratrem, Vestra culpa hæc acci-
derunt. Idem in Bruto, Vereor ne amore videar
plura, quàm fuerint in illo dicere. Terent. A-
delph. Dolore ac miseria tabescit.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milon. Sapientissimus quisque equis-
simo animo moritur, stultissimus iniquissimo. I-
dem pro Flacco, Pacem maritimam summa vir-
tute atque incredibili celeritate confecit.

Mo-
dum

dam actionis in
Quomodo, V
equo, iniquo animo

ABLAT

Civis ver
vus rei, q

Cicer. de Clar.
tissq. superabat
humanitate omni

ABLAT

Quælibet v
tunt signifi

Senatus irriti Mo
vit. Magno has
Hac qua vel ita re
pecunia non que
onia obsonatus est d
e is unam. Oration
tus, Multorum sa
victoria stetit.

Verba q
admittunt ger
quant, quant
tis.

dum actionis interrogatione cognoscimus,
Quomodo, Vt: *Quomodo tulit injuriam?*
æquo, iniquo animo.

ABLATIVUS EXCESSUS.

CVivis verbo adjungi potest Ablativus rei, qua excessus significatur.

Cicer. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sale facientisq; superabat. Idem de Orator. Lepore & humanitate omnibus præfuit Socrates.

ABLATIVUS PRETII.

Quælibet verba Ablativum admittunt significantem pretium, ut.

Senatus tritici Modium tribus denariis aestimavit. Magno has ades edificavi. Cicer. in Ver. Hæc quæ vel ita redimi rectè possunt, aestimare decunia non queo. Terent. Andr. Vix drachmis obsonatus est decem. Plinius. Viginti talentis unam Orationem Isocrates vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulneribus à Panis victoria stetit.

Verba quæ pretium significant, admittunt genitivos, tanti, tantidem, quanti, quanticunque, pluris, minoris.

T a

Cic.

dum actionis interrogatione cognoscimus,
Quomodo, Vt: *Quomodo tulit injuriam?*
æquo, iniquo animo.

ABLATIVUS EXCESSUS.

CVivis verbo adjungi potest Ablativus rei, qua excessus significatur.

Cicer. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sale facitissq; superabat. Idem de Orator. Lepore & humanitate omnibus præstitit Socrates.

ABLATIVUS PRETII.

Quælibet verba Ablativum admittunt significantem pretium, ut.

Senatus tritici Modium tribus denariis aestimavit. Magno has ades edificavi. Cicer. in Ver. Hac qua vel ita redimi rectè possunt, aestimare decunia non queo. Terent. Andr. Vix drachmis obsonatus est decem. Plinius. Viginti talentis unam. Orationem Isocrates vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulneribus ea Pænis victoria stetit.

Verba quæ pretium significant, admittunt genitivos, tanti, tantidem, quanti, quanticumque, pluris, minoris.

T a

Cit.

Cic. de Offic. Emit homo cupidus tanti, quanti voluit. Idem, ibidem, Vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris. Idem in Verrem, Quanti frumentum sit considera video esse, binis sestertijs Senec. Tantidem redemi patrem, quanti a te redemptus sum.

Genitivi Tanti, Quanti, Quanti.
cunque, Minoris, in Ablativum trans-
cunt, si addantur substantiva.

*Livius, Hic miles magis placuit, cum pretio mi-
nori, redimendi captivos copia fieret. Idem, O
cto millia servorum audio armari, non minor
numerus noster est, nec majori pretio redimi pos-
sumus, quam hi emuntur.*

CONSTRUCTIO

Verbi Infiniti.

Verba infinita eisdem post se casus
postulant, quos infinita.

*Cic. Tiron. Malo te paulò post valentem, quam
statim imbecillum videre. Idem ad Quint. Fra.
Quod scribis te a Casare quotidie plus diligi,
immor.*

*immortaliter gau-
di in principio audi-
tem.*

INFINITI
ver

Verbis, co-
adduntur
maximè iis
solet:
*Cicer pro Rosc. L.
fuerit Idem Tir-
mis, quam primu*

DE C

Gerundia q
ficant, cas
mittunt, ut:
*Tempus obliuisc
micis, coercendi
sui.*

Ger

Cic. de Offic. Emit homo cupidus tanti, quanti voluit. Idem, ibidem, Vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris. Idem in Verrem, Quanti frumentum sic considera video esse, binis sestertijs Senec. Tantidem redemi patrem, quanti à te redemptus sum.

Genitivi Tanti, Quanti, Quanti. cunque, Minoris, in Ablativum transcunt, si addantur substantiva.

Livius, Hic miles magis placuit, cum pretio minoris, redimendi capere vos copia fieret. Idem, Octo millia servorum audio armari, non minor numerus vester est, nec majori pretio redimi possumus, quam hi emuntur.

CONSTRUCTIO

Verbi Infiniti.

Verba infinita eosdem post se casus postulant, quos infinita.

Cic. Tiron. Malo te paulo post valentem, quam statim imbecillum videre. Idem ad Quint. Fra. Quod scribis te à Casare quotidie plus diligere, immor-

*immortaliter gau-
di in principio auar-
tem.*

INFINITI
ver-

Verbis, co-
addantur
maximè iis
solet:
*Cicer pro Rosc. s-
fuevit Idem Tim-
mis, quam primu-*

DE C

Gerundia q-
ficant, cas-
mittunt, ut
Tempus obliuisc-
mici, coëreandas
du.

Ger-

*immortaliter gaudeo Idem ad Attic. Vellem te
in principio audivisse amicissime me admonen-
tem.*

INFINITA CUM QUIBUS verbis copulentur.

Verbis, coepi, soleo, debeo, cupio,
adduntur Infinita, multisque aliis,
maximè iis quibus voluntas explicari
solet:

*Cicer pro Rosc. Qui mentiri solet, pejerare con-
suevit Idem Tiron. Omnes cupimus, ego inpri-
mis, quamprimum te videre.*

DE GERUNDIIS

Activis.

Gerundia quæ passionem non signi-
ficant, casus suorum verborum ad-
mittunt, ut:

*Tempus obliviscendi injuriarum, ignoscendi ini-
micis, coercendi cupiditates, abstinendi maledi-
ctis.*

Gerundia in DL.

*immortaliter gaudeo Idem ad Attic. Vellem te
in principio audivisse amicissime me admonen-
tem.*

INFINITA CUM QUIBUS verbis copulentur.

Verbis, *cœpi, soleo, debeo, cupio,*
adduntur Infinita, multisque aliis,
maximè iis quibus voluntas explicari
solet:

*Cicer pro Rosc. Qui mentiri solet, pejerare con-
suevit. Idem Tiron. Omnes cupimus, ego in pri-
mis, quam primum te videre.*

DE GERUNDIIS

Activis.

Gerundia quæ passionem non signi-
ficant, casus suorum verborum ad-
mittunt, ut:

*Tempus obliviscendi injuriarum, ignoscendi ini-
micis, coërcendi cupiditates, abstinendi maledi-
ciis.*

Gerundia in DL.

GErundiis in di, adduntur substanti-
va, tempus, causa, studium, finis, &
cætera ejusdem generis.

*Cic. de Senectute. Equidem efferor studio, patres
nostros, quos colui & dilexi, videndi. Idem At-
tico, Sic jam aut finis omnino deplorandi, aut
moderatio.*

Item nonnulla adjectiva, ut: Peritus, Im-
peritus, cupidus, insuetus navigandi, ignarus di-
cendi. *Cicero de Orat. Sum cupidus te au-
diendi.*

In DUM

GErundiis in Dum, præponuntur
præpositiones, Ad, Ob, Inter.

*Cicero 5. Tusc. Conturbatus animus non est aptus
ad exequendum munus suum. Idem. in Verr.
Quanto illud flagitiosius, improbius, indignius,
eum à quo pecuniam ob absolvendum acceperis,
condemnare? Livius, Ipse inter spoliandum,
corpus hostis veruto percussus, inter primam cu-
rationem expiravit.*

In DO.

GErundia in Do, modò sine præposi-
tione in oratione adhibentur.

Cicero

*Cicero, Plorandi
tiones maxi-
3. Tusc. Ab invu-
ciur. Idem Cu-
bendo impiger
de transiendo i*

Nonnun

*Plaut. Heu se
mercedem peti-
juncta cum loq-*

Ge

GErundia,
cant, nul

tunt.

*Quintil. Memo-
augetur. Pliniu-
rundo.*

SVpina in
trum adfigi

Terent. Phorm.

*Abi de ambulat-
absens in Vosco.*

Gerundiis in di, adduntur substanti-
va, tempus, causa, studium, finis, &
cætera ejusdem generis.

*Cic. de Senectute. Equidem efferor studio, patres
nostros, quos colui & dilexi, videndi. Idem At-
tico, Sit jam aut finis omnino deplorandi, aut
moderatio.*

Item nonnulla adjectiva, ut: Peritus, Im-
peritus, cupidus, insuetus navigandi, ignarus di-
cendi. *Cicero de Orat. Sum cupidus te au-
diendi.*

In DUM

Gerundiis in Dum, præponuntur
præpositiones, Ad, Ob, Inter.

*Cicero 5. Tusc. Conturbatus animus non est aptus
ad exequendum munus suum. Idem. in Verr.
Quanto illud flagitiosius, improbius, indignius,
eum à quo pecuniam ob absolvendum acceperis,
condemnare? Livius, Ipse inter spoliandum
corpus hostis veruto percussus, inter primam cu-
rationem expiravit.*

In DO.

Gerundia in Do, modò sine præposi-
tione in oratione adhibentur.

Cicero

*Cicero, Plorant
tiones maxime
3. Tusc. Ab inveni-
tur. Idem C
bendo impiger
de transeundo i*

Nonnunquam

*Plant. Hec se
mercedem per
juncta cum loq*

Ge

Gerundia,
cant, noli

tunt.

*Quintil. Memo
augetur. Pliniu
rundo.*

Svpina in
trum adfig
Terent. Phorm.
Abi deambulat
absens in Vossio.

Cicero, Plorando defessus sum. Modò præpositiones maximè, a, ab, de, in, assumunt Idem 3. Tusc. Ab invidendo autem rectè invidentia dicitur. Idem Curion. Etenim quis est tam inscribendo impiger quàm ego? Idem, Tu quid cogites de transeundo in Epirum scire sanè velim.

Nonnunquam, E, vel Ex, Cum, Pro.

Plaut. Heu senex pro vapulando hercle abs te mercedem petam. Quintil. Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

Gerundia Passiva.

Gerundia, quæ passionem significant, nullum post se casum admittunt.

Quintil. Memoria excolendo, sicut alia omnia augetur. Plinius, Rubens ferrum non est habile tundendo.

Supina in Um.

Supina in Um, amant verba, quæ motum adsignificant.

Terent. Phorm. Percontatum ibo. Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius, Coriolanus damnatus absens in Volscos exulatum abiit.

Cicero, Plorando defessus sum. Modò præpositiones maximè, a, ab, de, in, assumunt Idem 3. Tusc. Ab invidendo autem rectè invidentia dicitur. Idem Curion. Etenim quis est tam inscribendo impiger quàm ego? Idem, Tu quid cogites de transeundo in Epirum scire sanè velim.

Nonnunquam, E, vel Ex, Cum, Pro.

Plaut. Heu senex pro vapulando hercle abs te mercedem petam. Quintil. Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

Gerundia Passiva.

Gerundia. quæ passionem significant, nullum post se casum admittunt.

Quintil. Memoria excolendo, sicut alia omnia augetur. Plinius, Rubens ferrum non est habile tundendo.

Supina in Um.

Supina in Um, amant verba, quæ motum adsignificant.

Terent. Phorm. Percontatum ibo. Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius, Coriolanus damnatus absens in Volscos exulatum abijs.

Ante se nullum, post se suorum
verborum casus habent.

Cesar. Legatos ad Casarem mittunt, rogant
auxilium. *Terent. Phor.* Me ultro accusatum ad
venit. *Idem Eunuch.* Nutricem accersitum ijt.

Supina in VM, cum passionem sig
nificant, nullum post se casum deside
rant, ut:

Vapulatum, *Venum*, *Exulatum*.

Supina in U.

Supina in V, ferè passivæ significatio.
his sunt sine casu, adhaerentque no
minibus adjectivis.

Cicer. Att. quod optimum factu videbitur, facies.
Idem in Anron. O rem non modo visu sedam, sed
etiam auditu.

DE PARTICIPIIS.

Participia eisdem casus habet, quos
verba à quibus proficiscuntur.

Pueri

hæri victoriam rep
luo decim scriptor
i preda potius Ro
Torm nunc est ab
derelictum.

Participia
di casu gaudent

Terent. Phorm.
litium. Cic. Att.
Salustius, Corpus p
supra quam cuiqua
Quint. Enn. Fer
riusimus, S. sue digni
amici, neque jur

Nonnulla
ris, eodem casu

Consultus, doctus, C
ille magis iuriconsul
tarius: Delle sermo

Participia
temporis, cum
duant, more eo

Ante se nullum, post se suorum
verborum casus habent.

*Cæsar. Legatos ad Cæsarem mittunt, rogant
auxilium. Terent. Phor: Me uliro accusatum ad
venit. Idem Eunuch. Nutricem accersitum ijt.*

Supina in VM, cum passionem sig-
nificant, nullum post se casum deside-
rant, ut:

Vapularum, Vanum, Exulatum.

Supina in U.

Supina in V, ferè passivæ significatio-
nis sunt sine casu, adhærentque no-
minibus adjectivis.

*Cicer. Att. quod optimum factu videbitur, facies.
Idem in Anron. Orem non modo visu sedam, sed
etiam auditu.*

DE PARTICIPIIS.

Participia eisdem casus habent, quos
verba à quibus proficiuntur.

Pueri

*nevi victoriam rep
luo decim scrupor
i prada potius Ro
Torm nunc est ab
derelictum.*

Participia
di casugauden

*Terent. Phorm.
litium. Cic. Att.
Salustius, Corpiu p
suprà quàm cuiqua
Quint. Eni. Feru
ri ssimus, & sua digni
amittit, neque iur*

Nonnulla
ris, eodem casu

*Consultus, doctus, C
ille magi iuriconsul
tarius: Delle sermo*

Participia
temporis, cum
duant, more eo

est se suorum
 erunt, rogatum
 accusatum ad
 accersitum iur.
 passionem sig-
 alum deside-
 rum.

*Feri victoriam reportaturi, non delectantur
 duodecim scruporum ludo: Livius, Ancus ingen-
 i prada potius Romam redijt. Cicer. Lentulo,
 Forus nunc est ab ijs, à quibus tuendus fuerat,
 derelictus.*

Participia in Ans, Ens, interrogan-
 ti casu gaudent, cum fiunt nomina.

significatio.
 entque no-

*Terent. Phorm. Herus liberalis est, & fugitans
 itium. Cic. Att. Boni cives amantes patria.
 Calpurnius, Corpus patiens inedia, vigilia, alboris,
 iura quàm cuiquam credibile est. Cicero ad
 Quint. Frac. Feri graviter homo, & mei aman-
 tissimus, & sua dignitatis retinens, se apud te neq;
 miciria, neque jure valuisse.*

ebitur, facies.
 su sedam, sed

Nonnulla etiam præteriti tempo-
 ris, eodem casu gaudent, ut:

consultus, doctus, Cice. in Anton. Neque enim
 le magis juris consultus, quam justitia fuit. Ho-
 rtius: Docte sermonis utriusque lingvæ.

PIIIS.

abèr, quos
 ntur.

Participia præsentis præteritique
 temporis, cum nominum naturam in-
 tuunt, more eorum comparantur.

Pueri

T 5

Cicer.

est se suorum
 ueri victoriam reportaturi, non, delectantur
 luoddecim scruporum ludo: Livius, Ancus ingen-
 i prada potius Romam redijt. Cic. Lentrulo,
 Forus nunc est ab ijs, à quibus tuendus fuerat,
 derelictus.

passionem sig-
 asum deside-

Participia in Ans, Ens, interrogan-
 si casu gaudent, cum sunt nomina.

um.

significatio.
 entque no-

Terent. Phorm. Herus liberalis est, & fugitans
 itium. Cic. Att. Boni cives amantes patriæ.
 Valutius, Corpus patiens inedia, vigilia, alioris,
 iprà quàm cuiquam credibile est. Cicero ad
 Quint. Frac. Fere graviter homo, & mei aman-
 issimus, & sue dignitatis retinens, se apud te neq;
 incitria, neque jure valuisse.

ebitur, facies.
 u sedam, sed

Nonnulla etiam præteriti tempo-
 is, eodem casu gaudent, ut:

consultus, doctus, Cice. in Anton. Neque enim
 le magis juris consultus, quam justitia fuit. Ho-
 rius: Docte sermonis utriusque lingua.

PIIIS.

abêt, quos
 atur.

Participia præsentis præteritique
 temporis, cum nominum naturam in-
 tuunt, more eorum comparantur.

Pueri.

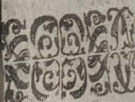
T 5

Cicer.

Cic. Lentulo, Ame. nullum tempus pratermitteretur, de tuis rebus & agendi & cogitandi, utroque ad omnia. Quinto Sclicio, quo neq. prudentiorem quenquam ex tuis, neq. fide maiori esse iudicio, neque amantiorem tui. Idem Tironi, Cum commodè & per valetudinem, & per anni tempus navigare poteris, ad nos amantissimos tui veni. Idem Att. Nihil illo regno spoliatus, nihil rege, e-
gentius.

PRÆ

PRÆCEPTA

C

VERBA ABSOLUTIONUM

cunt.

Cic. lib. 2. de Oratore, si frater esset, & apud fratrem autem inambulante eo Quintus Casus venit.

Casus P

ACCUSATIO servus vel adverbium, circum, contra, pro, iuxta, ob, pene, propter, prater, secum, versus, usque.

Cicero in Bruto, quam confestim habilem mihi amicum.

Versus suo casu

Cic. Lento, Ame. nullum tempus prætermittitur, de tuis rebus & agendi & cogitandi, uoque ad omnia Quinto Sclicio, quo neq; prudentiorem quenquam ex tuis, neq; fide maiori esse iudicio, neque amantio rem tui. Idem Tironi, Cum commodè & per valetudinem, & per annum tempus navigare poteris, ad nos amantissimos tui veni. Idem Att. Nihil illo regno spoliatus, nihil rege e-

gentius.

PRÆ

PRÆPO

Verba absolutionum

cunt.

Cic. lib. 2. de Oratoribus
frus esset, & apud
us autem mambul
pente eo Quintus
fratre veni.

Casus P

Accusatio ser
versus vel ad
ca, circum, contra,
fra, iuxta, ob, pene
pter, prater, secun
versus, usque.

Cicero in Bruto
nam confedimus.
bit est mihi amicu

Versus suo casu

PRÆPOSITIONVM

Constructio.

Verba absoluta & intransitiva, præpositionum beneficio in casus transiunt.

*Tit. lib. 2. de Orat. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet, Antonius autem inambularet cum Cotta in porticu, re-
cente eo Quintus Catullus senex, cum Cajo Julio
patre venit.*

Casus Præpositionum.

Accusativo serviunt, *Ad, apud, ante, ad-
versus vel adversum, cis, citra, circiter, cir-
ca, circum, contra, erga, extra, intra, inter, in-
tra, juxta, ob, penes, per, pone, post, prope, pro-
pter, præter, secundum, supra, secus, trans, ultra,
versus, usque.*

*Cicero in Bruto, In pratulo prope Platonis sta-
nam consedimus. Idem Attico. Secundum te ni-
hil est mihi amicus solitudine.*

Versus suo casui postponitur. *Cic. Attico,
Veri*

PRÆPOSITIONVM

Constructio.

Verba absoluta & intransitiva, præpositionum beneficio in casus transiunt.

Tit. lib. 2. de Orat. Cum etiam tum in lecto Crassius esset, & apud eum Sulpitius sederet, Antonius autem inambularet cum Cotta in porticu, referente eo Quintus Catullus senex, cum Cajo Julio patre venit.

Casus Præpositionum.

Accusativo serviunt, *Ad, apud, ante, adversus vel adversum, cis, citra, circum, circa, circum, contra, erga, extra, intra, inter, intra, juxta, ob, penes, per, pone, post, prope, propter, præter, secundum, supra, secus, trans, ultra, versus, usque.*

Cicero in Bruto, In pratulo prope Platonis stamam confedimus. Idem Attico. Secundum te nihil est mihi amicus solitudine.

Versus suo casui postponitur. Cic. Attico, Veri

Verti me à Minturnis Arpinum versus, Sulpit. Cicer. Ex Asia rediens, cum ab Egina Megaram versus navigarem, capere regiones circum circa prospicere.

Ablativo gaudent, a, ab, abs, absque, cum, coram, clam, de, e, ex, pro, pra, procul, palam, sine. Cice. in Pison. Mibi verò ipsi coram genere meo propinquo tuo, quæ dicere ausus es? Idem Attico, Paulò clam hys eam vidi. Terent. Heau. Prae incundia Menedemo non sum apud me. Livius Rem creditori palam populo solvit. Idem. haud procul occasu solis redendū in castra tempus erat.

Tenus, quemadmodum Versus, postponitur, atque ferè patrium casum desiderat, si nomen sit multitudinis:

Celcius Cic. Rumores illi de comitiis Cumarum, genus caluerunt. Sin singulare sit nomen, Ablativo gaudet. Livius Adeo nudaverat vada, ut alibi umbilico tenuis aqua esset, alibi genus via superaret.

In, Sub, Super.

IN, Sub, Super, modò Accusativum. modò Ablativum pro varia significatione

ione postulant. Accusativum a

Cic. in Catil. Egre-
tum proficiscere.
quid fieri significat.
Sum in templo, de
In hac solitudine

SVb, ferè ac-
pro, circiter

que cum da ten-
Sub vesperum, sub
idem tempus hac ges-
noctem nares solvit.
certaminis, contra es

Sub cum ve-
perit, ut:
Conse dimus sub um-
cis bellum laet,

SVper, Accu-
positioni sup-
ine cum motus

Verti me à Minturnis Arpinum versus, Sulpit. Cicer. Ex Asia rediens, cum ab Egina Megaram versus navigarem, cepi regiones circum circa prospicere.

Ablativo gaudent, a, ab, abs, absque, cum, coram, clam, de, e, ex, pro, prae, procul, palam, sine. *Cice. in Pison. Mihi verò ipsi conam genere meo propinquo tuo, quæ dicere ausus es? Idem Africo, Paulo clamys eam vidi. Terent. Heau. Præ incundia Menedeme non sum apud me. Livius Rem creditori palam populo solvit. Idem. haud procul occasu solis. redeundi in castra tempus erat.*

Tenus, quemadmodum Versus, postponitur, atque ferè patrium casum desiderat, si nomen sit multitudinis:

Celcius Cic. Rumores illi de comitiis Cumarum, genus caluerunt. Sin singulare sit nomen, Ablativo gaudet. Livius Adro nudaverat vada, ut alibi umbilico tenuis aqua esset, alibi genus via superaret.

In, Sub, Super.

IN, Sub, Super, modò Accusativum, modò Ablativum pro varia significatione

ione postulante.
accusativum an

Cic. in Catil. Egre
lium proficere.
quid fieri signific
Sum in templo, de
In hac solitudine e

S^{vb}, ferè ac
pro, circiter

que cum da ten
Sub vesperum, sub
idem tempus hac ge
postem naves solvit.
certaminis, coorta e

Sub cum ve
petit, ut:
Conse dimus sub am
cis bellum lazei,

S^{vper}, Accu
positioni sup
me cum motus

verfus, Sulpit. In, cum verbis motus
Regina Mega- accusativum amat.

nes circum cir-
bique, cum, co-
procul, palam,
ipficoram gene-
ausus? Idem
Terent. Heau,
apud me. Li-
fubit. Idem
in castra.

um Versus,
riom casum
litudinis.

is Cumarum
et nomen, Ab
daverat vada
alibi genus vi-

accusativum
tia significa
tion

ic. in Catil. Egredere ex urbe Catilina, in exi-
tum proficiscere. Cum vero quies, aut ali-
uid fieri significatur, Ablativo gaudet, ut
um in templo, de ambulo in foro. Idem ad Att.
in hac solitudine careo omnium colloquio.

Sub.

Sub, ferè accusandi casum postulat,
pro, circiter, per, paulo, ante; deni-
que cum da tempus significat, ut
sub vesperum, sub noctem, sub lucis ortum, sub
dem tempus hac gesta sunt. Caesar, Pompejus sub
noctem naves solvit. Livius, sub equestris finem
certaminis, coorta est peditum pugna.

Sub cum verbis quietis Ablativum
perit, ut:
Consedimus sub umbra Platani. Sub nomine pa-
is bellum latet.

Super.

Super, Accusativo servit, cum præ-
positioni super contraria est, maxi-
ne cum motus significatur, ut:

Sedeo

versus, Sulpie.
Regina Mega-
nes circum cir-

ione postulant. In, cum verbis motus
accusativum amat.

blque, cum, co-
rocul, palam,
upscoram gene-
ausus es? Idem
Terent. Heau,
apud me. Li-
fabor. Idem
bi in castra-

ic. in Catil. Egrederere ex urbe Capilina, in exi-
um proficiscere. Cum vero quies, aut ali-
uid fieri significatur, Ablativo gaudet, ut
um in templo, deambulo in foro. Idem ad Att.
in hac solitudine careo omnium colloquio.

Sub.

um Versus,
riom casum
leitudinis;

SVb, ferè accusandi casum postulat,
pro, circiter, per, paulo, ante; deni-
que cum da tempus significat, ut
sub vespere, sub noctem, sub lucis ortum, sub
dem tempus hac gesta sunt. Caesar, Pompejus sub
noctem naves solvit. Livius, sub equestriis finem
ertaminis, coorta est peditum pugna.

is Cumarum
de nomen, Ab
udaverit vada
alibi genus vi-

Sub cum verbis quietis Ablativum
perit, ut:
Consedimus sub umbra Platani. Sub nomine pa-
is bellum latet.

Super.

ccusativum
ria significa
tion

SVper, Accusativo servit, cum præ-
positioni super contraria est, maxi-
ne cum motus significatur, ut:

Sedeo

Sedeo super saxum. Tegula cecidit super caput,
Ablativo adjungitur, cum pro De ponitur.
Cic. Att. Hac super re scribam ad te Rhegio.

Interdum etiam Ablativo adjun-
gitur cum verbo quietis, maximè apud
poëtas.

*Virgil. Eccl. 1. Hic tamen hac mecum poteris re-
quiescere nocte Fronde super viridi.*

Subter.

Subter, fermè Accusandi casum po-
scit, sive quieris, seu motus verbis ad-
jungatur.

*Cic. 1. Tusc. Plato iram in pectore, cupiditatem
subter præcordia locavit.*

Apud Poëtas tamen aliquando
cum Ablativo reperies.

*Virg. lib. 9. Cum tamen omnes Ferre libet subter
densa testudine casus.*

Præpositio cum casu privatur, in
adverbium migrat.

*Cic. Att. Tu adventare ac propè adesse jam de-
bes. Idem pro Flacco, Multa post annis pecunia
recuperam est. Idem de Nat: Deor. Sensibus &
anima*

nimo ea, que extra
eris sunt, amē, con-
terā, intrā, inīrā,
nē, Cic. Att. Idē
quo antē ad eum scri-

CONS

CONS

NOMINA

Adv

EN, Ecce, non
calum admittit

Cic. pro Dejor. En cr
ecum, en regulas, e
rem, Ecce nopa turb
rib. Ecce miserum h
malum est.

GENI

Satis, abundē
partim, ergo
postulant,

Sedeo super saxum. Tegula cecidit super caput,
Ablativo adjungitur, cum pro De ponitur.
Cic. Att. Hac super re scribam ad te Rhegio.

Interdum etiam Ablativo adjun-
gitur cum verbo quictis, maximè apud
poëtas.

*Virgil. Eccl. 1. Hic tamen hac mecum poteris re-
quiescere nocte Fronde super viridi.*

Subter.

Subter, fermè Accusandi casum po-
scit, sive quictis, seu motus verbis ad-
jungatur.

*Cic. 1. Tusc. Plaro iram in pectore, cupiditatem
subter præcordia locavit.*

Apud Poëtas tamen aliquando
cum Ablativo reperies.

*Virg. lib. 9. Cum tamen omnes Ferre libet subter
densâ restudine casus.*

Præpositio cum casu privatur, in
adverbium migrat

*Cic. Att. Tu adventare ac propè adesse jam de-
bes. Idem pro Flacco, Multa post annis pecunia
recuperata est. Idem de Nat: Deor. Sensibus &
animo*

nimo ea, quæ extra
eris sunt, amec, con-
extra, intra, infra,
quæ, Cic. Att. Id est
no ante ad eum ser-

CONS

CONS

NOMINA

Ad

EN, Ecce, no-
casum admittit
Cic. pro Dejot. En cr
rectum, en regulas,
rem, Ecce nova turb
nib. Ecce miserum
malum est.

GENI

Satis, abundè
partim, ergo
posulant,

dit super caput, primo ea, quæ extra sunt percipimus. Hujus ge-
 ro De ponitur, ris sunt, antè, contrà, citrà, circùm, circiter,
 te Regino. extrà, intrà, infrà, post, propè, pone, ultrà us-
 tiè. Cic. Att. Id ipsum quod me mones, quatri-
 to antè ad eum scripseram.

tivo adjun-
 taximè apud

cum poteris re-
 di.

i casum po-
 us verbis ad.

, cupiditatem

aliquando

re libet subter

rivatur, in

adesse jam de-
 annis pecunia
 or. Sensibus et
 animum

CONSTRUCTIO

Adverbij.

NOMINATIVVS POST

Adverbium.

EN, Ecce, nominandi seu accusandi
 casum admittunt.

Cic. pro Dejot. En crimen, en causa. Plaut. En
 actum, en tegulas, en obductas fores. Cic. in Ver-
 nm, Ecce nova turba atque rixa. Idem de Fi-
 ob. Ecce miserum hominem — si dolor summus
 aalum est.

GENITIVVS POST

Adverbium.

Satis, abundè, affatim, parùm, instar,
 partim, ergò pro causa, Genitivum
 postulant, Te

dit super caput, primo ea, quæ extra sunt percipimus. Hujus ge-
 ro De ponitur. ris sunt, amè, contrà, citrà, circùm, circiter,
 te Rhegio. extrà, intrà, infrà, post, propè, pone, ultrà us-
 nè. Cic. Att. Id ipsum quod me mones, quatri-
 tivo adjun- uo antiè ad eum scripseram.

maximè apud

cum poteris re-
 di.

i casum po-
 us verbis ad-

, cupiditatem

aliquando

re libet subter

privatur, in

adesse jam de-
 annis pecunia
 or. Sensibus &
 animo

CONSTRUCTIO

Adverbij.

NOMINATIVVS POST

Adverbium.

EN, Ecce, nominandi seu accusandi
 casum admittunt.

C. pro Dejot. En crimen, en causa. Plaut. En
 actum, en tegulas, en obductas fores. Cic. in Ver-
 um, Ecce nova turba atque rixa. Idem de Fi-
 b. Ecce miserum hominem si dolor summum
 malum est.

GENITIVVS POST

Adverbium.

Satis, abundè, affatim, parùm, instar,
 partim, ergo pro causa, Genitivum
 postulant. Te

Terent. Phorm. Satis jam verborum est. Cicero de claris Orator. Plato mihi unus instar est omnium. Livius, Victoriæ navalis ergo, in unum diem supplicatio decreta est. Plaut. Tibi divitiarum affatim est.

Adverbia Superlativa à nominibus orta etiam Genitivum postulant.

Cic. de Clar. Orat. Maximè omnium nobilium grecis litteris studuit. Idem ibid. Sapissimè audio illum omnium ferè Oratorum latinè loqui èlegantissimè.

ADVERBIA LOCI.

Ubi, ubinam, ubicunque, ubivis, quovis, quoquo, nusquam, Genitivosterrarum, gentium, eleganter admittunt.

Cic. Attic. Quid ageres, ubi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Terent. Adelph. Fratrem nusquam invenio gentium Plautus, Perij ego oppido, nisi Lit anum invenio, jam ubi est gentium. Cic. 2. Philip. Qui ubicunque terrarum sunt, ibi est omni reipub. presidium.

Pridiè, & postridiè Genitivum, & Accusativum calum petunt.

Cicer

DAT

Q Vadam da
corum uno
Congruen

vere: dicere cor
qui ire, procedere,
quaro quid dicat,
possit, & sententia
Hispania redeunt,

ACCUS

Propius, pro
exigunt.

Cic. epist. ad Octa
orum castris, & p
an M. Anton Bru
quam proximè Ita

ABLA

Terent. Phorm. Satis jam verborum est. Cicero de claris Orator. Plato mihi unus instar est omnium. Livius, Victoriæ navalis ergo, in unum diem supplicatio decreta est. Plaut. Tibi divitiarum assatum est.

Adverbia Superlativa à nominibus orta etiam Genitivum postulant.

Cic. de Clar. Orat. Maximè omnium nobilium græcis litteris studuit. Idem ibid. Sapissimè audio illum omnium ferè Oratorum latine loqui elegantissimè.

ADVERBIA LOCI.

Vbi, ubinam, ubicunque, ubivis, quovis, quoquo, nusquam, Genitivos terrarum, gentium, eleganter admittunt.

Cic. Attic. Quid ageres, ubi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Terent. Adelph. Fratrem nusquam invenio gentium. Plautus, Perij ego oppido, nisi Litæanum invenio, jam ubi est gentium. Cic. 2. Philip. Qui ubicunque terrarum sunt, ibi est omni respub. præsidium.

Pridiè, & postridiè Genitivum, & Accusativum casum petunt.

Cicer

Cicero Attic. Pri
dio, Pridiè Non
Casar, Postridiè ei
castris, quod latine
Attic. Postridiè l

DAT

Q Vadam da
eorum uno

Congruen

vere: dicere con
qui ire, procedere,
quaro quid dicat,
possit, & sententia
Hispania redeuntis,

ACCUS

Propius, pro
exigunt.

Cic. epist. ad Octa
orum castris, & p
in M. Anton Bru
quam proximè In

ABLA

um est. Cicer
us instar est o
ergo, in unum
aut. Tibi dixi

Cicero Attico. Pridie ejus diei venit. Idem Ap-
io, Pridie Nonas Junij cum essem Brundisij, & c.
Caesar, Postridie eius diei Caesar presidio utriusque
castris, quod satis esse visum est, reliquit. Cic.
Attic. Postridie ludos Apollinares.

anominibus
tulant.

num nobiliu
Sapissimè au
latine loqui e

DATIVUS POST

Adverbium.

OCI.

ne, ubi vis
nam, Geni
legant ad-

QVædam dandi casum petunt, more
corum unde deducuntur, ut:

Congruenter, convenienterq; natura vi-
dere: dicere convenienter rationi: obviam ali-
ui ire, procedere, prodire. Cic. de Finib. Non
quæro quid dicat, sed quid convenienter rationi
offit, & sententia sua dicere. Idem Casari ex
Hispania redeunti, obviam longissimè processisti.

ACCUSATIVUS POST

Adverbium.

terrarum esse
delph. Fratres
us, Perij ego op
bi est gentium
rarum sunt, it

PROPIUS, proximè accusandi casum
exigunt.

Tic. epist. ad Octav. Cur castra longius adversari-
rum castris, & propius urbem moventur? Idem
in M. Anton Brutus operam dat, ut cum suis copijs
suam proximè Italiam sit.

ABLATIVUS POST

Adverbium.

nitivum, &
at.

Cicer

V

Com.

Cicero Attico. Pridie ejus diei venit. Idem Ap-
 pto, Pridie Nonas Junij cum essem Brundisij, & c.
 Caesar, Postridie ejus diei Caesar presidio utriusque
 castris, quod latius esse visum est, reliquit. Cic.
 Attic. Postridie ludos Apollinares.

DATIVUS POST

Adverbium.

Quædam dandi casum petunt, more
 eorum unde deducuntur, ut:

Congruenter, convenienterq; natura vi-
 vere: dicere convenienter rationi: obviam ali-
 ui ire, procedere, prodire. Cic. de Finib. Non
 quæro quid dicat, sed quid convenienter rationi
 possit, & sententia sua dicere. Idem Casari ex
 Hispania redeunti, obviam longissime processisti.

ACCUSATIVUS POST

Adverbium.

Propius, proximè accusandi casum
 exigunt.

Cic. epist. ad Octav. Cur castra longius adversari-
 rum castris, & propius urbem moventur? Idem
 in M. Anton. Brutus operam dat, ut cum suis copijs
 quam proximè Italiam sit.

ABLATIVUS POST

Adverbium.

V

Com-

Comparativa Ablativo gaudent. *Cicero 2. de Invent. Lacryma nihil citius arescit. Idem ad Curion. Nemo est qui tibi sapientius suadere possit te ipso. Terent. Dies triginta, aut plus eo, in navi sui. Idem, Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conyicio. Plin. Minus quinquennio est, quod prodire, qua vocant lauream, non ingrata amaritudinis.*

Adverbia Loci.

Adverbia quibus interrogamus, sunt hæc, Vbi, Vnde, Quod, Qua, Quorsum?

VBI.

Ad interrogationem VBI, redduntur hæc:

Hic, istic, illic, ibi, inibi, ibidem, alibi, alicubi, ubique, utrobique, ubilibet, ubivis, ubicunque, passim, vulgò, intus, foris, nusquam, longè, peregrè: item suprà, super, infra, antè, post, extrà, cum sunt Adverbia. Cicero ad Troquatum, Nemo est, quin ubivis, quàm ibi, ubi est, esse malit.

Unde.

Ad Vnde redduntur hæc: *Hinc, istinc, istinc, inde, indidem, aliunde, undelibet, undevs, undique, undecunque, unde quaque, aliunde, utringue, eminus, cominus, superne, inferne,*

ferne, peregrè, inde, hinc ab eis longè

Ad Quod redduntur hæc, eodem, aliquod, quocunque, vbi, peregrè, longè, intra, ac m

Ad Quà redduntur hæc, aliqua, qualis, hinc, Rinarum, h

Ad Quorsum redduntur hæc, versus, redorsum, istorsum, exorsum, dextorsum, proforsum, rursus, retrorsum vel retrorsus, Terent. ego te tunc Parmeniam, nersum d

Post has vocantur Quod, sed Cicero pro Rab.

Comparativa Ablativo gaudent. *Cicero 2. de Invent. Lacryma nihil citius arescit. Idem ad Curion. Nemo est qui tibi sapientius suadere possit te ipso. Terent. Dies triginta, aut plus eo, in navi sui. Idem, Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conyicio. Plin. Minus quinquennio est, quod prodire, quae vocant lauream, non ingrata amaritudinis.*

Adverbia Loci.

Adverbia quibus interrogamus, sunt hæc, Vbi, Vnde, Quò, Qua, Quorsum?

V B I.

Ad interrogationem V B I, redduntur hæc:

Hic, istic, illic, ibi, inibi, ibidem, alibi, alicubi, ubique, utrobique, ubilibet, ubivis, ubicunque, passim, vulgò, intus, foris, nusquam, longè, peregrè: item suprà, super, infra, antè, post, extrà, cum sunt Adverbia. Cicero ad Troquatum, Nemo est, quin ubivis, quam ibi, ubi est, esse malit.

U n d e.

Ad Vnde redduntur hæc: *Hinc, istinc, istinc, alinc, inde, indidem, aliunde, undelibet, undevis, undique, undecunque, undequaque, aliunde, utrinquè, eminus, cominus, superne, infernè,*

fernè, peregrè, intinc abeat longè, quòquò, quocunque, ris, peregrè, longè, non intro, ac m

Ad Quà redduntur hæc: *aliquà, qualibet, tam Rimaram, b*

Ad Quorsum redduntur hæc: *versus, redorsum, istorsum, sussum, dextorsum, prorsum, rursus, retrorsum vel retrorsum, quoversus, Terent. ego te totos Parmeniam, no sursum*

Post has vocis, tantus, rur Quod, sed Cicero pro Rab.

dent. Cicero *ferre, peregrè, intus, foris: Terent. Vide ne quò
citius arescit. hinc abeas longius.*

QUO.

AD Quò redduntur hæc: *Huc, istuc, illuc,
eò, eòdem, illò, aliquò, aliò, neutrò, utròque,
quoquò, quocunque, quovis, quolibet, intrò, fo-
ris, peregrè, longè, nusquam. Terent. Abi Par-
meno intrò, ac me venisse nuntia.*

QUA.

AD Quà redduntur hæc: *Hæc, Istæc, illæc,
aliqua, qualibet, quacunque, Terent. Plenus
am Rimarum, hæc, illæc persfluo.*

Quorsum.

AD Quorsum, id est, quem locum
versus, redduntur hæc:

*horsum, istorsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
sursum, dextrorsum, sinistrorsum, levorsum,
prorsum, rursum, iniorsum, vel iniorsum,
retorsum vel retrorsus, quoquoersum vel quo-
quoversus. Terent. Horsum pergunt. Idem, Sex
ego te totos Parmeno, hos menses, quietum red-
dam, ne sursum deorsum cursites.*

VT.

POST has voces, ad eò, ità, sic, tam, ta-
lis, tantus, tot, ferè nunquam poni-
tur Quod, sed Vt, cum subjunctivo.

*Cicero pro Rab. Adeone hospes hujusce urbis,
V a Adeone*

dent. Cicero. *fernè, peregrè, intus, foris: Terent. Vide ne quò
hic abeas longius.*

QUO.

AD Quò redduntur hæc: Huc, istuc, illuc,
eò, eodem, illò, aliquò, aliò, neutro, utroque,
quoquò, quocunque, quovis, quolibet, intrò, fo-
ris, peregrè, longè, nusquam. Terent. *Abi Par-
meno intrò, ac me venisse nuntia.*

QUA.

AD Quà redduntur hæc: Hæc, Isthæc, illæc,
aliquà, qualibet, quacunque, Terent. *Plenus
am Rémaram, hæc, illæc persfluo.*

Quorsum.

AD Quorsum, id est, quem locum
vertius, redduntur hæc:

horsum, ihorsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
sursum, dexterorsum, sinistrorsum, levorsum,
prorsum, rursum, introsum, vel introsum,
retorsum vel retrorsus, quoquoersum vel quo-
quoversus. Terent. *Horsum pergunt. Idem, Sex
ego te rotos Parmeno, hos menses, quietum red-
dam, ne sursum deorsum cursites.*

VT.

POST has voces, adeò, ità, sic, tam, ta-
lis, tantus, tot, ferè nunquam poni-
tur Quod, sed Vt, cum subjunctivo.

Cicero pro Rab. *Adeòne hospes hujusce urbis;*

V a

adeòne

ad eone ignarus es disciplina, consuetudinisq; no-
stra, ut hæc nescias? Idem i. Tuscul. non sum ita
hebes, ut ista dicam.

Adverbia in VM.

ADVERBIA in VM, positivis gau-
deat, ut:

Parum, multum, minimum, tantum, quantum,
aliquantum. Cic. ad Attic. Parum firma sunt,
quæ de Fratre meo scribis. Idem in Rull. Socr hu-
jus viri, multum bonus est. Idem de Finib. In
rebus aperissimis nimium longi sumus. Plaut.
Credo timida es aliquantulum Soror.

Adverbia in O.

PAULO, NIMIO, ALIQUANTO, TANTO, EO,
QUO, MULTO, hoc pro tanto, compara-
tivo adherent

Cic. de Offic. Quanto superiores sumus, tan-
to nos submissius geramus. Cic. de amicis. Nec
verò corpori solum subveniendum est, sed etiam
menti atque animo multo magis. Plautus Cic.
Certe hoc maius habes testimonium amoris mei,
quo maturius tibi, quàm ceteris consilia
mea volui esse nota. Lucius Cicero-
ni, Ego valeo sicut soleo, pan-
to etiam deterius quàm
soleo.

IN.

INTER

O Tribus ca-
nandi.

Terent. Phorm. C
culandi, Cic. T
offitium: Voca
temnor abs te?

HEV. & pro-
potius voca

Vrg. Heu pietas, l
zum (pro dolor) deg
stris: Modo Accu
Heu me miserum,
per laudavi, repre
Pro Deum hominu

Pro apud
cativum habet

Que enim res vng
modo in hac ur

ad rene ignarus es disciplina, consuetudinisq; no-
stra, ut hec nescias? Idem i. Tuscul. non sum ita
hebes, ut ista dicam.

Adverbia in VM.

ADVERBIA in VM, positivis gau-
dept, ut:

Parum, multum, minimum, tantum, quantum,
aliquantum. Cic. ad Attic. Parum firma sunt,
qua de Fratre meo scribis. Idem in Rull. Socr hu-
jus viri, multum bonus est. Idem de Finib. In
rebus apertissimis nimium, longi sumus. Plaut.
Credo timida es aliquantulum Soror.

Adverbia in O.

PAULO, NIMIO, ALIQUANTO, TANTO, EO,
QUO, MULTO, hoc pro tanto, compara-
tivo adherent

Cic. de Offic. Quanto superiores sumus, tan-
to nos submissius geramus. Cic. de amicis: Nec
vero corpori solum subveniendum est, sed etiam
menti atque animo multo magis. Plautus Cic.
Certè hoc maius habes testimonium amoris mei,
quo maturius tibi quàm ceteris consilia
mea volui esse nota. Lucius Cicero-
ni, Ego valeo sicut soleo, pan-
to etiam deterius quam
soleo.

IN.

INTER

INTER

Co

O Tribus ca

nandi.

Teren. Phorm. C

culandi, Cicer. T

offitum: Vocan

amoris abs te?

HEV. & prò

porius voca

Virg. Heu piezas, l

zum (prò dolor) deg

stris: Modo Accu

Heu me miserum,

per laudavi, repre

Prò Deum hominu

Prò apud

cativum habet

Qua enim res vni

modo in hac ut

INTERIECTIONIS

Constructio.

O Tribus casibus adjungitur: nomi-
nandi.

Terent. Phorm. O vir fortis atque amicus: Accusandi, Cicero. Terent. O me perditum: O me afflictum: Vocandi, Terent. O Dave itane com-
mior abs te?

HEU, PRO.

HEU, & pro, modo nominandi, vel
potius vocandi casum postulant.

Terent. Heu piezas, heu prisca fides. Livius, Tan-
tum (pro dolor) degeneravimus à parentibus no-
stris: Modo Accusandi, Cicero in M. Anton.
Heu me miserum, cur Senatum cogor, quem sem-
per laudavi, reprehendere? Idem, in Verrem.
Pro Deum hominumq. fidem.

Pro apud Ciceronem 2. Philip. vo-
cativum habet.

Quæ enim res unquam (pro sancte Jupiter) non
ecce in hac urbe, sed in omnibus terris
est.

INTERIECTIONIS

Constructio.

O Tribus casibus adjungitur: nominandi.

Terent. Phorm. O vir fortis atque amicus: Accusandi, Cicer. Terent. O me perditum: O me afflictum: Vocandi, Terent. O Dave itane conamnor abs te?

HEU, PRO.

HEU, & prô, modo nominandi, vel potius vocandi casum postulant.

Terent. Heu pietas, heu prisca fides. Livius, Tan-um (prô dolor) degeneravimus à parentibus nostris: Modo Accusandi, Cicero in M. Anton. Heu me miserum, cur Senatum cogor, quem semper laudavi, reprehendere? Idem in Verrem, prô Deum hominûm, fidem.

Prô apud Ciceronem 2. Philip. vocativum habet.

Quæ enim res unquam (prô sancte Jupiter) non modo in hac urbe, sed in omnibus terris

est gesta major? Heu etiam Dativo gaudent
 Plaut. Heu mihi, nequeo, quin fleam. Idem
 Heu misero mihi.

HEI, VÆ.

HEI, Væ, Dativo gaudent. Terent
 Heaut: Hei misero mihi. Idem, Væ mi
 bi. Hei etiam Vocativo additur. Plaut
 Hei Megadore, haud decorum facinus tui
 factis facis. Terent. Heu mihi, laudo
 tandem perdoluit, vires.

CON.

FI

Quivz cūmad
 ur, similes casu
 in Anson. Qu
 viri & civis? Sa
 gloria, flura atq
 egi. Quidde pravo
 dinibus, aut vine
 icam?

Quàm, n
 eodem itidem c
 scera Atte, An ex
 robarig, quam ate
 quam Senatus civen
 commendavit? Idem
 uadiam, Senatus, a
 in Catilinam,
 vobis premun
 hujus diei

est gesta major? Heu etiam Dativo gaudet.
Plaut. Heu mihi, nequeo, quin fleam. Idem.
Heu misero mihi.

HEI, VÆ.

HEI, Væ, Dativo gaudent. *Terent.*
Heaut. Hei misero mihi. Idem, Væ mihi.
Hei etiam Vocativo additur. Plaut.
Hei Megadore, baud decorum facinus tuis
factis facis. Terent. Heu mihi, laudando
tandem perdoluit, vires.

CON.

CONIV

Co.

Conjunction

Quæ cum ac

ur, similes casu

ic. in Anson. Quæ

viris? Sa

gloria, fluxa atque

est. Quid de praeo

ordinibus, aut vine

icam?

Quam, n

goldem itidem c

icero Atreæ, Anæ

probaris, quam aet

quam Senatus eiven

commendavit? Idem

audiam, Senatus, a

an Catilinam,

obis premun

huius diei

FI

CONIUNCTIONIONIS

Constructio.

Coniunctiones copulativæ & disjunctivæ cum ad idem verbum referuntur, similes casus connectunt.

Terent. *Idem, Pa mibi datur.* Plaut. *id. in Ant. Quis non doleat interitum talis facinus tui?* Viri & civis? Salustius, *Divitiarum.* & fortuna mihi, laudis gloria, fluxa atque fragilis est. Cice. *de Senectute.* Quid de pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum, olivetorumq; specie loquar?

Quam, nisi, an, præterquam, eosdem itidem casus copulant.

Cicero *Attic.* An existimas ab ullo malle me legi cogariq; quam à te? Idem pro *Sestio*, quem unquam Senatus civem, nisi me nationibus exteris commendavit? Idem *de Orat.* Refert etiam qui adiant, Senatus, an Populus, an iudices. Idem *in Catilinam.* Pro tantis rebus nullum à vobis premium postulo, præterquam huius diei memoriam sempiternam.

CON.

FINIS.

CONIVNCTIONIS

Constructio.

Conjunctiones copulativæ & disjunctivæ cum ad idem verbum referuntur, similes casus connectunt.

Terent. *Idem, Famulus* dicitur. Plaut. *Idem, in Ancon.* Quis non doleat interitum talis facinus tui? *Idem, viri & civis?* Salustius, *Divitiarum.* & fortuna mihi, laudem gloriæ, fluxa atque fragilis est. Cice. *de Senectute.* Quid de pratorum viriditate, aut arborum fructibus, aut vinearum, olivetorumque specie dicam?

Quam, nisi, an, præterquam, eisdem itidem casus copulant.

Cicero *Attic.* An existimas ab ullo malle me legi probari, quam à te? *Idem pro Sestio,* quem unquam Senatus civem, nisi me nationibus exteris commendaverit? *Idem de Orat.* Refert etiam qui iudicant, Senatus, an Populus, an iudices. *Idem in Catilinam,* Pro tanti rebus nullum à vobis premium postulo, præterquam hujus diei memoriam sempiternam.

CON.

FINIS.

EM

LIS A

CIET
MA

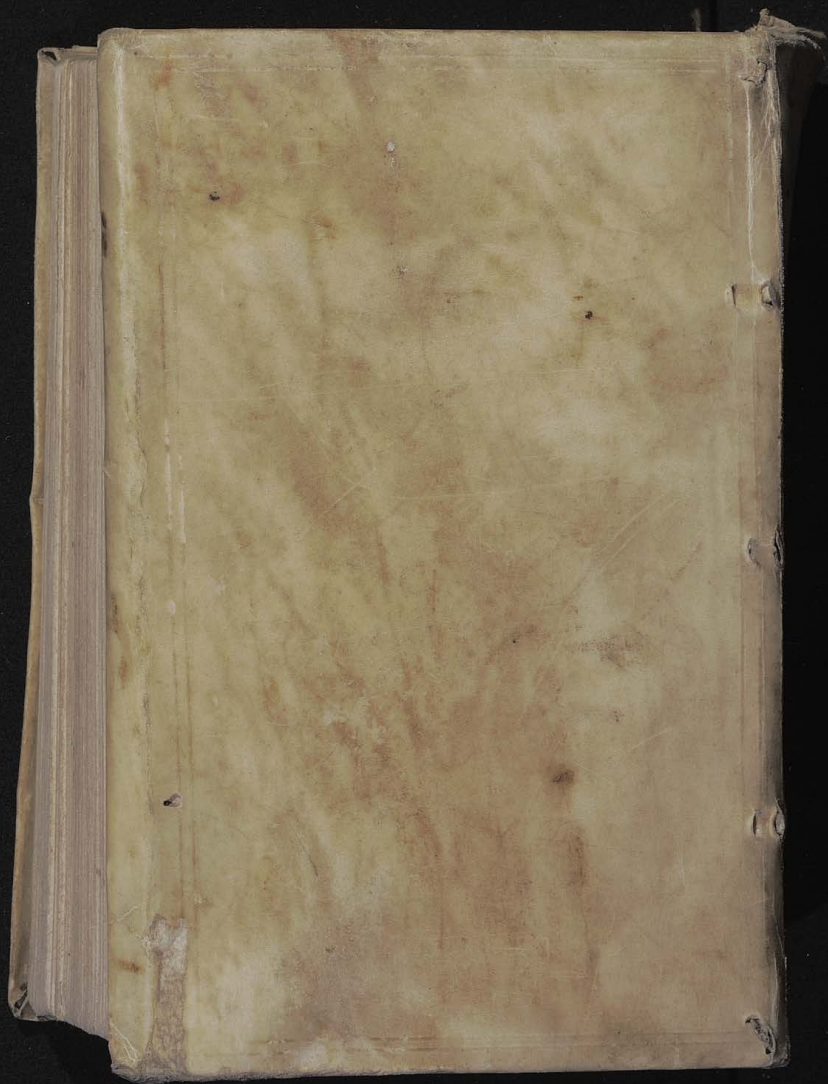
DE C

16

Imprim

EMMANVE-
LIS ALVARI E SO-
CIBTATE IESV, GRAM-
MATICARVM INSTI-
TUTIONUM

Liber Secundus.

DE CONSTRUCTIONE
octopartium orationis.

NISSÆ,
Imprimebat IOHANNES SCHU-
BART.

Anno
M DC. XXX.

horus, A

ca rullifera
et opus,

mauras.

ecos (sch

gens Geo

plura f

Launi:

Flaccus.

geomoru

Leucopu

lum & M

per, I, M

it, quod

la Canni

etrato con

mentem

es corrup

guaraxu

Gri

ches 1 2 3 4 5 6 7 8

centimetres

Colour Chart #13

DANES
PICTA
AT.COM

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Ovid. Meta: 4.
ipse retroversus squalentia protulit ora.
Todie corrumpitur. Iuv. Saty: 3.
Rex hodie minor est, bere quam fuit, atq.
adem cras, &c.
Quandoquidem. Virg Eclog 3.
picire, quandoquidem in molli confedimus herba.
acrofanctius, habetne brevem an longam secun-

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18

Grey Scale #13

R G B WH GR BL

C M Y K

DANES
PICTA
AT.COM

ST133

DEOC
VM OR
STR
LIBE

QUID
ET IN
DI

te scripserunt.
Transitiva, cur
in casum dissim
Cic. ad Att. lib.
habet: altera
partes aut nullu
idem ad Q. Fr
discunt, diligen
diversum ab ec
Pax est tranquilla
Item, & Figur
tuis numeris pe

DE OCTO PARTI- VM ORATIONIS CON- STRUCTIONE.

LIBER SECUNDUS.

QUID SIT SYNTAXIS,
ET IN QUOT PARTES
DISTRIBUATUR.

SYNTAXIS GRÆCE.

latine constructio, est re-
cta partium orationis in-
ter se compositio. Porro
recta compositio ea cen-
senda est, qua usi sunt au-
tores, qui purè & emenda-

tè scripserunt.

Hæc duplex est, altera

Distributio
Syntaxeos.

Transitiva, cum partes nimirum orationis
in casum dissimilem præcedenti transeunt.

*Cic. ad Att. lib. 2. Pompejus amat nos, carosq;
habet:* altera Intransitiva, cum orationis

partes aut nullum post se casum habent:

*idem ad Q. Frat. lib. 3. Valenti pueri, studiose
discunt, diligenter docentur:* aut certè non

diversum ab eo, qui antecessit: *idem Phil. 3
Pax est tranquillâ libertas.* VTRAQUE in lu-

stam, & Figuratam dividitur: illa omnibus
suis numeris perfecta, atq; expleta est: *idem*

A 2

Len

I.

II.

Lentula lib. 1. Ego omni officio, ac potius pietatē, erga te, ceteris satisfacio omnibus, mihi ipse nunquam satisfacio: in hac, ut plena sit, non nihil desideratur: idem ad Art lib. 15. Ego, si Tyro ad me, cogito in Tusculanum, quæ omnibus suis numeris absoluta erit si duo verba addas hoc modo, Ego, si Tyro ad me venerit, cogito in Tusculanum proficisci: aut mutatur aliquid, ut iusta efficiatur. Idem ad eundem lib. 13. Quam turpis est assentatio, quam vivere ipsam, turpe sit nobis. Si vita ipsa, dixisset, iusta erat. De Figurata compesius postremo loco dicendum est. Nunc à iusta, eaq; Intransitiva, quod facilius, expeditiorq; sit, initium faciemus. Ad quam antequam aggredior, illud etiam arg, etiam eos rogatos velim, qui hunc libellum sunt lecturi, ut ne agrè ferant, si Syntaxeos præcepta pluribus interdum illustrata exemplis offenderint: neq; enim casu, aut temerè, sed consilio & cogitatio ita factum est. Nam cum Grammatica præceptiones aride, jejuna, & insulse ipsæ per se sint, nisi veterum scriptorum nitore & elegancia condiantur, brevi domestica barbarie Latine lingua rudes insuscabunt.

DE CONSTRUCTIONE INTRANSITIVÆ.

Verbum

*V*erbum per
cedit. Non
culte, ejusdem
Cicero, Si val
leo. Terentius in
dem ibidem, Qu

ET si ve
ferè antecedit
culte, ut suis lo
mon vltum est à
ne non discere
menti commere.
in quorum animi
infedisset. Qua
sezare velit, ninn
et, quæ nullum p
VARRO lib. 3. de
appellat declinati
pora sine personis
ROGANDI, ut se
SPONDENDI, ead
bis demptis. OVI
veretur, amare
Varronis locus lo
Ciceronis etate f
impersonalia non
13. more nostro l
sicut Pudicum,

potius pietas,
mihi ipse
lena sit, non
lib. 15. Ego,
que omnibus
verba addas hoc
cogito in Tu-

aliquid, ut
dem lib. 13.
vivere ipsum
et, Justa erit
loco dicendum
va, quod faci-
mus. Ad quam
atq; etiam eos
um lecturi, ut
pluribus in-
ut: neq; enim
ogitato in sa-
ta præceptio-
er se sint, nisi
ntia condiam-
ne lingua vi-

Verbum personale finiti modi ante-
cedit Nominativus aperte vel oc-
cultè, ejusdem numeri & personæ.

Cicero, Si vales, bene est, ego quidem va-
leo. Terentius in Eunuch. Quis hic loquitur? I-
dem ibidem, Quid istamus, cur non imus hinc?

Lib. 14.

ETSI verba, quæ Impersonalia vocantur, Impersona-
ferè antecedit nominandi casus aperte vel oc-
cultè, ut suis locis planum faciemus: satius ta-
men visum est à vulgari, & communi præcep-
tione non discedere, atq; in re non ita magni mo-
menti commovere, quàm stomachum hys movere.
in quorum animis, vetus opinio tam olim penitus
insedisset. Quamquam si quis hæc ad vitum re-
secare velit, nonnulla procul dubio verba reperi-
et, quæ nullum prorsus ante se casum habeant.
VARRO lib. 3. de analog verba impersonalia
appellat declinationum species, quæ habent tem-
pora sine personis, quas species ait esse quatuor,
ROGANDI, ut feriturne? & fereturne? RE-
SPONDENDI, eadem figura fieri, extremis sylla-
bis demptis. OPTANDI, ut vivatur, ametur, vi-
veretur, amaretur. IMPERANDI, & catem, qui
Varronis locus locupletissimus testis est, etiam
Ciceronis ætate fuisse cognita verba, quæ posteri
impersonalia nominarunt. Gellius lib. 15. cap.
13. more nostro locutus est, Veritum, inquit,
ficut Puditum, Pigritum, non personaliter per
infi-

Impersona-
lia antecedit
Nominati-
vus.

Species im-
personaliū.

Impersona-
lium anti-
quitas.

IONE

d.

Verbum

infinitum modum dictum esse, non à vetustioribus tantum videmus, sed à M. quoque Tullio in 2. de Fin. Primum, inquit, Aristippi, Cyrenaeorumque omnium, quos non est veritum in ea voluptate, qua maxima dulcedine sensum moveret, summum bonum ponere. Hec ideo attulimus, ut intelligeremus non esse hoc verbum genus à junioribus Grammaticis constitutum, Qui impersonalia de medio susulerunt, non satis eorum naturam vimque vocabuli videntur perspexisse. NON enim ita impersonalia appellantur, ut in, praepositi privationem nominativi persona, ut vocant, agentis, vel patientis declaret, ut vulgò persuasum est, sed ideo impersonalia sive species declinationum, quae habent tempora, sine personis à Varrone dicuntur, propterea quod privantur praecipuis personis, hoc est prima, & secunda: atque ita se rem habere ex eodem Varrone suo loco apertissime demonstrabimus. Quae de re hoc loco ne verbum quidem faciat praepositor, qui suis auditoribus consultum volet. Agentis & Patientis voces, quas plerique huic praeposito addunt, consultò praeermisimus, tum quod parum faciant ad eius cognitionem, tum vel maxime, ne cui ansam praeberemus philosophandi, non sine temporis iactura, & puerorum cruciatu.

APPENDIX.

PRima, & secunda persona ferè non expli-

Cur impersonalia dicantur.

explicatur, nificamus.

Autòr ad Hericulo patriam liblo esse non curat.

Aut cum dicimus.

Idem, Tu in Verrem, Tu in

Tu, plus si psum per se e

Hic, ne au ne terreantur ty

discent suo temp numero, ne terri

Nos Vos, non fin terea de causis e

terum scriptis le doceret.

II.

Verbum i nomina

Cic. in Oratore clarat officij.

Non est ment

explicantur, nisi cum diversa studia significamus.

Autor ad Herennium, Ego capitis mei periculo patriam liberavi, vos liberi sine periculo esse non curatis?

Aut cum plus significamus, quam dicimus.

Idem, Tu istud ausus es dicere? *Cicero in Ibidem l. 59*
Verrem, Tu innocentior, quam Metellus?

Tu, plus significat, quam verbum ipsum per se declarat.

Hic, ne aut discretionis, aut emphasis nomine terreantur tyranes, rem teneant, vocabula discant suo tempore. *Admonentur* sepe numero, ne tertio quoque verbo, ut sit, Ego, Tu, Nos Vos, non sine nausea effutiant. Alijs præterea de causis explicantur hæ personæ, quas veterum scriptis legendis, usus optimus magister docebit.

II. APPENDIX.

Verbum infinitum interdum partes nominativi agit.

Cic. in Oratore, Oportere, perfectionem declarat officij. *Terentius in Heautontimorumenos*. Non est mentiri meum.

Item verbum cum suo casu.

Lib. 7.

Lib. Epi. ad
Brutum.

Cicero ad Marrium, Vacare culpa, magnam
est solatium. Brutus ad Att. Dolet mihi
quod tu non stomacharis.

Membrum
orationis
pro Nomi-
nativo, cum
verbis certis

I.

VERBA Apparet, Fallit, Fugit, Præterit,
Latet interdum loco nominativi membrum
orationis habent. Cic. 2 Phil. Non dissimulat
P. C. apparet esse commotum, sudat, pallet Idem
in Bruto: Legimus epistolas Cornelia matris
Gnae Horum, apparet filios non tam in gremio
educatos, quam in sermone matris. Idem ad Att.
lib. 12. Approbat illas ceteras non illius esse.
Idem in Oratore. Quem queso nostrum fefellit,
im vos esse facturos? Livius 1. bell. Maced. Non
fefellit Achaos, quospectasset tam benigna polli-
citatio. Cic. ad Att. lib. 7. De Dionysio fugit me
ad te antea scribere. Idem ad Sulum libro 13.
Non me præterit nos eam Ephesi expectos esse.

Plin. lib. 2 cap. 20. Latet plerisque magna cal-
affectatione compertum a principibus doctrine
viris, superiorum trium siderum ignes esse.

II.

IDEM accidit nonnunquam verbis Passivis.
Cic. de Amic. Tarquintum dixisse ferunt, tum-
cum exul esset se intellexisse, quos fidos amicos
habuisset, quosque infidos. Idem 5. Tusc. Ex qui-
bus bonorum beatam esse vitam, concluditur.

III.

Plin. lib. 8. cap. 32. Qualem fuisse videtur Q.
Serrorij cernam. Quo idem verbo vide-
tur,

crusu venit: modo
ibi videtur ad bea-
tem: modo obli-
b. 12. Velim aliqua
nem, puerum Lenu-
tis, quo ibi videt-
tribuenda esse.
Lentulum inveni-
te quor, & quos
esse. Plura ejusdem
laus in Comment.
lib. 1. Fit S. C. ut
adhiberent Tribu-
videretur. Idem
Senatus permittit,
ante vendere in S.
Roma venderent,
videretur, ediceren-
ad hac qua vlam e-
daum si vultes plura.

III. 4

Vocales cop-
rale deside-
Cic. ad Att. H
Valerius,
Nonnunqua

et usu venit: modo aperte. Cic. 5. Tusc. Non
 tibi videtur ad beatè vivendum satis posse vir-
 tatem: modo obscure, Idem ad Atticum,
 lib. 12. Velim aliquando, cum erit tuum commo-
 dum, puerum Lentulum invisas, eiq; de manci-
 pis, quod tibi videtur, attribuas: deest enim,
 tribuenda esse. Ad eundem ibidem, Quod
 lentulum invisas, valdè gratum, pueros attribue
 quot, & quos videbitur, deest attribuendos
 te. Plura ejusdem exempla adjungam, quæ Bu-
 beus in Comment. Lingvæ Græcæ affert. Pro Rab.
 13. b. Fit S. C. ut C. Marius, L. Valerius COSS.
 adhiberent Tribunosples, & Pratores, quos ipsis
 videretur. Idem in Frumentaria. Consulibus
 denarius permittit, ut vini, & olei decumas, quas
 ante vendere in Sicilia Quæstores consueverant,
 omnia venderent, legemquæ his rebus, quam ipsis
 videretur, edicerent. Cæsar lib. 4. de bell. Gal.
 Id hæc quæ visum est, Cæsar respondit, lege Bu-
 beum si voles plura.

III. APPENDIX.

VOcales copulatæ sæpe verbum plu-
 rale desiderant.

Cic. ad Att. Hic nobiscum sunt Nicias, & Lib. 16. a.
 Valerius.

Nonnunquam omittitur conjunctio.

A 5

Idem

Lib. 12

*Idem ad Q. F. Frons oculi, vultus persape
mentiuuntur, oratio verò sapissimè.*

Voces copu-
latae.

VOCES copulatas appellamus, conjunctioni-
bus copulativis vinctas. Hic nulla facienda est
mentio syllepseos, aut zeugmatis, nec agrè ferat
magister bene docendi studiosus, si tenelli audito-
res figurarum nomina ignorent, dummodo rem i-
psam teneant.

Vocibus co-
pulis sin-
gulari tribu-
untur.

SUNT, qui non audeant vocibus copulatis
verbum singulare attribuerè: cum M. Tullius
aliq, idonei auctores quàm frequentissimè ita
loquantur, maxime ubi de rebus inanimis est
sermo. Cic. pro C. Rab. Virtus & honestas, & pu-
dor cum Consulibus esse cogebat. Idem de Senect.
Mens enim, & ratio, & consilium, in senibus est.
Idem ad Q. Fr. lib. 3. Me jam & mare istuc solici-
tati. Idem ad Octavium, Nisi fortè eos appello,
quorum aures, atq, animus à nobis abhorret. I-
dem ad Att. lib. 12. Mihi & res & conditio pla-
cet. Idem ad Pompejum lib. 5. Scribam apertè,
sicut & mea natura, & amicitia postulat. Idem
pro Quinct. Non eò dico C. Aquilli quo mihi ve-
niat in dubium tua fides & constantia. Idem ad
Att. lib. 7. Dionysius noster, qui est nobiscum, &
Nicias Cous non rebatur oppidum esse Pireæ. Idem
ad eundem lib. 16. Egit pater & filius, ut tibi
ponderem, Idem pro domo sua: Ubi enim tuleras,
ut aqua & igni mihi interdiceretur? Idem ad
Curionem lib. 2. Dux nobis, & auctor opus est. O-

mitto

mitto plura ejusdem
Gall. Gallos ab aliq
Belgi Matrona Sen
Libertas & anima
ista vobis mansueti
ceperim, in miser
spofis praesidijs ut
vius i. ab Urb.

gloria animum sor
Consul fuit Tull
i. Affer in his me
ignora. Plin. lib. 5
chias bis anno pa
Auctoritas digni
vel sedenti. Cur
disciplina delecta
aliquando inter
Virg. i. En. Ren
bunt. Oratores si
Domitius cum Ate
dem i. Carilin. O
us consularis. Ide
Sexio, sine velin

IV.

VERBUM p
nam sequi
quàm secund
anteponitur.

multos perlapsum
 me.
 conjunctioni-
 illa facienda est
 nec agere ferat
 tenelli audito-
 lummodorem i-
 cubus copulatio-
 um M. Tullius
 quentissime ita
 inanimis est
 bonestas, & pu-
 dem de Senect.
 in senibus est
 mare istius soli-
 te eos appello,
 abhorret. I-
 conditio pla-
 tribus aperte,
 stulat. Idem
 li quo mihi ve-
 ria. Idem ad
 nobiscum, &
 Te Pireæ. Idem
 filius, ut tibi
 enim tuleras,
 ur? Idem ad
 or opus est. O-
 misso

nist eo plura ejusdem testimonia. *Cæsar lib. 1. bell. Gall. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen, & Belgis Matrona Sequana dividit. Salust. in Cat. Libertas & anima nostrum in dubio est. Ibid. Ne ista vobis mansuetudo & misericordia, si illi arma ceperint, in miseriam convertetur. Ibidem, Dispositis praesidijs uti res atq; tempus monebat. Livius 1. ab Urbe. Tum ætas viresq; cum avita gloria animum sollicitabat. Varro 1. de analog. Consul fuit Tullius & Antonius. Quint. lib. 6. cap. 1. Affert in ijs momentum & ætatis, & sexus & pignora. Plin. lib. 9. cap. 50. Piscium lupus & triebias bis anno parit. Sueton. in Claud. cap. 30. Auctoritas dignitasq; formæ non defuit stanti, vel sedenti. Curtius lib. 8. Persarum te vestis & disciplina delectat. Poetæ etiam verbo plurali aliquando intercedente præpositione, Cum, Virg. 1. *Æn.* Remo cum fratre Quirinus jura dabunt. Oratores singulari. Cic. ad Q. Fr. lib. 3. Domitius cum Messala certus esse videbatur. Idem 1. *Catilin.* Osciscus est cum liberis M. Fulvius consularis. Idem ad Atticum. 1. Tu ipse cum Sexto, scire velim, quid cogites.*

Poetarum
 copula.

IV. APPENDIX.

Verbum plurale nobiliorem personam sequitur. Prima nobilior est quam secunda & tertia: Secunda tertiæ anteponitur.

Cicero

Lib. 14.

Cic. ad Terentium. Si tu & Tullia lux nostra
valeris: ego & suavillimus Cicero valemus.

Hic utuntur interdum oratores numero singulari, sed rarius, Cic. pro Rab. Nam cum existerent nonnulla, sed per paucā tamen sententia, quae censerent, ut Tribuni, ut praefecti, ut comites omnes magistrum hac lege tenerentur, vos, vos inquam ipsi & senatus frequens restitit. Idem in Salaust. Qui mihi dies, si cum reliqua vita referatur, animo quidem meo superet. cum universi vos, populusq. Romanus frequens advenit meo gratulatus est. Poetae etiam intercedente praepositione, Cum, verbum multitudinis praestantiori personae reddunt. Virgil.

Nota.

2. Aeneid

-- divellimur inde Iphitus, & Pelias mecum.

Oratores vero verbum nominativo reddunt nulla habita ratione ablativi. Cic. ad Att. lib.

3. Atq. utinam jam ante videsses, nec totum annum tuum merorū mecum dedisses. Quod idem & poetae faciunt. Horat. in arte poet.

Tu quid ego, & populus mecum desideret, audi,
Ovid. 1. Fast.

Tu quoque cum Druso premia fratre feres.

Verbum personale infiniti modi praestulat ante se accusandi casum.

Lib. 15.

Cic. ad Att. Hunc quidem nimbū cito transisse lator. Ter. in Adelpbis, Salvum te advenire gaudemus.

DE

DE AD
SUBS

Nomina ad
Participia,
transitivis generis
Cic. in Verrem
stas perfrigida,
Eunuch. Ille bon
Curium, Parva
gnum excitavit i

PARTICIPII

Dicendus, Vilius,
dem generis, si
tur, non contin
tient Quis enim
a Grecone appellat
Tullio, ajunt doct
post utrumq. co
consentire poteru
praepositū exemplū
ci, Respō. pestis
est. Quid igit
stimo, habenda
constructionem
verborum, sed
permutatis verbis
structionis ratio.

DE ADIECTIVIS ET
SUBSTANTIVIS.

Nomina Adiectiva, Pronomina, & Participia, cohærent cum suis substantivis genere, numero & casu.

Cic. in Verrem, Erat hyems summa, tempe- Lib. 6.
tas perfrigida, imber maximus. *Terent. in*
Amulph. Ille bonus vir nusquam apparet.
Terent. in Parva sæpe scintilla contempta, ma- Lib. 6.
num excitavit incendium.

PARTICIPIA Factus, Creditus, Dicitus, Dicendus, Visus, Appellatus, & cætera ejusdem generis, si inter duo substantiva ponantur, non continuo cum præcedente consentient. *Quis enim sic audeat loqui? Resp: pestis* Participia inter duo substantiva posita.
Cicerone appellata est Antonius. Furiam à M. Tullio, à juni dictam Clodium. Nec itidem si post utrumque collocemur, cum alterutro consentire poterunt, nisi quis existimet (ne a repositis exemplis recedamus) bene Latine dici, *Respab. pestis à Cicerone Antonius appellata est.* Quid igitur observandum? Ego existimo, habendam esse rationem, quod ad constructionem attinet, non collocationis verborum, sed ipsarum rerum: ut enim *ermutatis verbis non mutatur sensus, ita nec constructionis ratio.* itaq; quocumq; modo disponantur

dur substantiva, eadem erit constructio. Antonius, *em* generis, ad figuram a Cicerone appellatus est Reip. pestis, hic egius Hellenismum specierum simplex ordo. Communis, versa, ut liberorum.

Substantiva muta quadam rotundis: Antonius & participium Appellatus semper coherebunt. Liv. lib. 6. bell. Mac. Ludi, ob dedicationem facti, quos primos scenicos fuisse Valerius Antias auctor est, Megalesia appellatos. Idem lib. 8. bell. Pun. Care porcus biceps, & idem magnus, idemque fereina natus erat, Plin. lib. 3. cap. 5. Dein Puteoli colonia Dicaearchia dicti. Ibidem, Oppidum Pesti Græcis Posidonia appellatum. Justin. lib. 1. de Sempronide, Sic inquit, primis initiis sexum mentita, puer credita est. NON me fugit mentum probatos scriptores aliter locutus fuisse: sed tunc figurata est constructio, quos ita imitabimur, ut ab eorum vestigijs ne digritum quidem discedamus, nisi volumus in solecismum, aut eius speciem incidere. Cic. de Divin. O delirationem incredibilem: non enim omnis error stultitia dicenda est.

Terent. in Phorm.

nunquam æque, inquit, ac modo.

Paupertas mihi onus visum est, & miserum & grave. Liv. 1. ab Urb. Gens universa Veneti appellati. Idem lib. 5. bell. Pun. Populus frequens dona Dee in Palatium tulit, lectisterniumque & ludi fuere Megalesia appellata. ILLA nescio quid absente nobis domi turbatum est: Triste lupus stabulis. Dulce satis humor: & quæ sunt ejusdem generis, ad figuram a Cicerone appellatus est Reip. pestis, hic egius Hellenismum specierum simplex ordo. Communis, versa, ut liberorum.

APP

Substantiva cum
vum multitu

Livius Hippo

thagine, sed ori

Quod si ad

meri, cum vit

numero, & cal

Cic. de petiti

rogantia, multor

superbia, multor

tenda est. Ter. in

bus quid faciat ali

CONJUNCT

qua connexa cor

Paulus Jureconsul

significatione. On

tionem, neg. disj

pronuntians vel

piatur. Idem ibid.

conjuncta pro disj

ita pro conjuncti

gulare adjectivi

additur, ita tan

teat, Cic. de univ

fructus. Antonius in generis, ad figuratam constructionem, vel potius, hic estus Hellenismum spectant, quare referuntur suis versa, ut liberis.

APPENDIX.

Substantiva conjuncta ferè adjectivum multitudinis requirunt.

Livius Hippocrates, & Epicles nati Car- Bell. Pun. 4.
agine, sed oriundi ab Syraculis.

Quod si adjectivum singularis sit numeri, cum vitinore substantivo genere numero, & casu consentient.

Cic. de petitione Consularis, Multorum arrogantia, multorum contumacia, multorum superbia, multorum odia, ac molestia perferenda est. Ter. in Eunuch. Viden' oriam, & ci-
as quid faciat alienus?

CONIUNCTA appellamus substantiva, Substantiva
que connexiva conjunctione colligata sunt, sic conjuncta
Paulus Jureconsultus lib. 50. Pand. de Verborum
significatione. Oratio, inquit, quæ neq. conjun-
tionem, neq. disjunctionem habes, ex mente
pronuntiantis vel disjuncta, vel conjuncta acci-
tur. Idem ibid. Sepe ita comparatum est, ut &
conjuncta pro disjunctis accipiantur, & disjun-
ta pro conjunctis. NONNUMQUAM sin-
ulare adjectivum, & pluribus substantivis
additur, ita tamen ut cum vitinore cohe-
reat, Cic. de univers. Nox igitur, & dies ad hunc
modum

modum, & ob has generata causas unum circuli
rum orbis efficit, Idem in Pisonem, Lex Elia, &
Fusia eversa est, propugnacula, muriq; tranqui-
litate, & orij. Poetæ substantivis præposi-
tione, Cum, copulatis, plurale adjungunt su-
jure. Ovid. 2. Metam. Soror eadem Ismaros He-
brum cum Strymone siccat.

II. APPENDIX.

Adjectivum plurale præstantius ge-
nus sibi vendicat. Virile præstanti-
us est muliebri, & neutro.

Bell. Ma-
ced. 7.

Ab Vrbe 10.
Æneid. 7.

Ter in Andria, Domus, uxor, liberi inventi
invito patre Livius, Decem ingenui, decem
virgines patrimi omnes, matrimiq; adhibiti
Idem, Consilia, populi, exercitus vocati Virg.
Calosq; reportant

Almonem puerum, tædantiq; ora Galen.

Neutrum muliebri præfertur, præ-
cipue cum de rebus inanimatis ser-
mo est.

In Catil.
Idem.

Salustius, His genus, ætas, eloquentia prop-
aria tuere. Idem, Divitiæ, decus, gloria i-
oculis sita sunt.

Adjectivum femininum interdum respon-
det viciniore substantivo pluralis numeri
Liv. 7. bell. maced. Hoc S. C. lucretq; a Sp. Postu-
mio pretore in Horturiam misse sunt Lucanus ca-
men lib. (si locus non est vitiosus) aliter locutus es

--mensu

Venerat, hinc locu-
Quo exemplo quida-
tro generi in universi
dij vero tum demum
conunt, cum de re
creta & ejus man-
prestitis docent, n-
quareperitur)
alloquum sum mac-
vestri desiderio fla-
testimij id min-
se, utius fuerit
creta castissima
mancipium florui-
simile. Liv. l. 8. a-
est. Latium (in
non enim ad vocem
est, Latini & Cam-
ment. lingua græca
Post a suo mor-
fitione, Cum, nu-
risq; præstantiam
Illa cum La

Cum substa-
rum plerum-
multitudinis.

--- mensurâq; juris

Vis erat, hinc leges, & plebiscita coacta.

Quo exemplo quidam adducti arbitrati sunt neutro generi in univcrsum, foemininum præstare: alij vero tum demum muliebri neutrali anteponunt, cum de rebus animatis agitur, ut Lueretia & ejus mancipium sunt casta: alij paulò restius docent, nimirum id fieri (si tamen una reperiatur) cum participium adhibetur, ut Illocutus sum matres vestras, earumq; mancipia vestri desiderio flagrant. Sed cum veterum testimonij id minimè doceant, resq; in dubio sit, tutius fuerit circumscriptioni uti hoc modo, Lueretia castissima fuit, qua virtute etiam ejus mancipium floruit, aut ornatum fuit, aut quid simile. Liv. l. 8. ab Urb. figuratè masculino usus est. Latium (inquit) Capuâq; agrò mulati: non enim ad vocem sed ad intellectum retulit, hoc est, Latini & Campani. Vide Budæum in comment. lingua græcæ.

P O E T. æ suo more etiam intercedente præpositione, Cum, numerum multitudinis, generisq; præstantiam amant. Ovidius 3. Fastor.

Ilia cum Lauso de Numitore sati.

III. APPENDIX.

CUM substantivis rerum inanimatarum plerumque jungitur neutrum multitudinis.

B

Liv. Ira

Neutro generi, num foemininū præster, cōtroversum est.

Bell. Mac. 7. *Lib. Ira & Avaritia imperio potentiora erant.*
 Bell. Mar. 5. *Idem, Formis portum, murumq; de celo castra nu-*
 Ab Urb. 1. *ciatū est. Idem, Jam ludi, latineq; instaurat & erā-*

NE forte suspiceris apud historicos tantum re-
 periri hoc genus loquendi, unum atq; alterum lo-
 cum ex Cicerone afferam 1. de Off. Quae similitudo
 non natura, ratioq; ab oculis transferens, multo
 etiam magis pulchritudinem, constantiam ordinem
 in consilijs, factisq; conservanda putat. Idem 5
 Tusc. Quamobrem cum sessiones, & flexi fractiq;
 motus, quales proterpiorum hominum esse solent co-
 tra naturam sint, ita è contrario moderati habitus
 affectiones, usq; corporis apta esse ad naturam vi-
 dentur. CVM post neutra, masculina multitudi-
 nis ponuntur. Solet Cicero cum masculinis
 jungere adjectivum. In Catil. 4. Video P. C.
 in me omnium vestrum ora, atq; oculos esse conver-
 sos Idem Som. Scip. Consilia ceterisq; hominum jure
 sociati, quae civitates appellantur. IDEM ad Att. l.
 1. feminino plurali viciniore, reddidit adjectivum
 Nobis inter nos nostra sive incommoda, sive vici-
 a. sive injurias esse tolerandas. Praetemitto illud
 Solin. c. 43. Polypus, & Chameleon glabra sunt.
 Nam hic autor non omnibus facit satis. Quo pa-
 to Plin. l. 9. c. 28. videtur locutus: Mollia sunt
 Loligo, Sepia, Polypus, & cetera ejus generis ni-
 si mollia subaudias genera, dixerit enim: Sunt
 autem tria genera in primis, quae mollia appel-
 lantur. IN HIS neutrum jungitur cum mascu-
 linis

nis rerum animata
 videbis. SERV
 eruditionis ratio
 tamus id quoque,
 oc Musae puncta fue
 cordia & perphra

Relativum
 Recordat cum
 & numero.

Cic. ad Tir. N
 diligit. Idem a
 crito tres epistolae
 Idem ad Att. O
 non moveris.

Item pronon
 Is, & Idem, cu
 Idem ad Att. Eur
 viam tuus puer:
 mentarium con
 reddidit.

Si plura ante
 ctionibus ligata
 relativis, quod
 dum est. Cic.
 Floris auctoritate
 tia augere potest,

ntis rerum animativum, quod mox in relativis
 idebis. SERVATUR interdum simplex con-
 structionis ratio *Quintil. lib. 1. cap. 10. Tran-*
amus id quoque, quod Grammaticæ quondam,
et Musicæ junctæ fuerunt. Justin. lib. 9. Miseri-
ordia et perfidia in eo pari jure dilectæ.

Et factu-
 linis rerum
 animatarum
 neutrum mul-
 titudinis jō-
 gitur.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, con-
 cordat cum antecedente in genere
 et numero.

Cic. ad Tit. Nemo nos amat, qui te non Lib. 16.
liligit. Idem ad Terent. Accepi ab Aristot. Lib. 14.
rito tres epistolas, quas lacrymis propè delevi. Lib. 3.
dem ad Att. Ore ferreum qui illius periculis
ens moveris.

Item pronomina Hic, Iste, Ille, Ipse,
 s, & Idem, cum sunt relativa.

dem ad Att. Eunti mihi Antium, venit, ob- Lib. 2.
iam tuus puer: is mihi literas abs te, & com-
mentarium consularis mei græcè scriptum
eddidit.

Si plura antecedant substantiva conjun-
 tionibus ligata, idem observandum est in
 elativis, quod paulò antè de adjectivis di-
 ctum est. *Cic. 1. Offic. Propter summam, et do-*
loris auctoritatem, et arbitri quorum aliter te scien-
tiæ augere potest, altera exempta.

Idem ad Q. Cæcil. l. 3 ad Att. Sed tibi venire in mentem certò scio quæ vitæ esset nostra, quæ suavitatis, quæ dignitatis ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. Idem 2. Philip. Reperebant præterea Deos penates patrios, aras, focos, larrem suam familiarem, in qua tu invaseras. INTERDUM redditur relativum viciniore substantivo. Idem in Pisorem. Mihi non venerat in mentem, furorem & insaniam optare vobis, inquam incidistis. Liv. 7. bell. Maced. Oppida, vici, castella, agri, qui ad Pissariam vergunt. CÆSAR masculinis, in feminino rerum animatarum, Relativum neutrum reddidit. 5. bell. Gall. Leporem, & gallinam & anserem gustare fas non putant, hæc tamen alunt animi voluptatis causa, ubi non speciem, sed genus Animal respexit. Hæc tamen animalia alunt. QUIDAM personam addunt, in qua etiam relativum cum antecedente consentiat: negant alij addendum, quod nullam certam personam includat provocabulum, sive relativum, unde à veteribus infinitum pronomen appellatum sit: quæ de re supra in Rudimentis satis dictum est. Hæc & ejusdem generis questionibus prætermisissis, multis propositis exemplis exerceantur pueri quam studiosissime, nulliusq; præmittatur dies, quin aliquid latine scribant: Ita enim fiet, ut brevi magnos faciant progressus. Assuescant deniq; potius commendatè loqui & scribere, quare probare disputare.

Relativum
neutrū cum
masculinis
& femininis
res æ
animatarū.

are. Illa vero comanda oratione, prius agitur, maximos excitant, alacritunt. Illud Plin. candidante, quogrande imminet contrivitioni referget, Oratio antecedentis p. Cic. ad Att. Pomp. est, ipse se afflexit obijciunt, natum ej. Sui & Suis quid. Addunt, sed cum se diffiniant,

AP

Relativum C
tecedenti p
genere, nume
nostre coheret
Cicero pro Sylla,
defensio est obl
Quos cum Mario
epistolam mihi a
culana, Quan
exerceat. Idem
me scripsisti, quon

ad tibi venire
nostra, qua
superanda per
v. Repetebant
ras, focos, la-
pseras. In-
ciciniorei sub
non venerat
optare vobis
aced. Oppida
iam vergunt,
terum anima-
dit. 5. bell.
lerem gustare
animi volup-
genus Animal
r. QUIDAM
lativum cum
ad dñum,
cludat provo-
veteribus infi-
a de re supra
ec & ejusdem
multis propo-
am studioissi-
quin aliquid
brevis magnos
niq. potius e-
procurare dispo-
sant.

are. Illa verò concertationes, in quibus de li-
nanda oratione, de orthographia, de notandis
iis agit, maxime sunt utiles: nam & ani-
nos excitant, alacriores reddunt, & ingenia a-
unt. ILLUD Pliny lib; 8. c. 35. Nube gravida
andidante, quod vocant tempestatem albam,
rando imminet: & alia id genus figuræ
onstructioni reservavimus. ILLUD penè me fu-
gerat, Orationis membrum interim vice
intercedentis ponis idq; in neutro genere.
Cic. ad Att. Pompejus, quod mihi summo dolori
st, ipse se afflexit. Idem pro Cornelio Unum
hijetur, natum esse Gadibus, quod nemo negat.
vi & SVVS quidam hys relativis, quæ posuimus.
addunt, sed cum sint reciproca, in suum locum
effemur.

Membrum
orationis in
neutro gene-
re, vice an-
tecedentis

APPENDIX.

RELATIVUM Qui, Quæ, Quod, cum an-
tecedenti præponitur, cum eodem
genere, numero, & casu perquam ve-
nuste coheret.

Cicero pro Sylla, Quæ prima innocentis mihi
defensio est oblata, suscepi. Idem ad Atticum
Quos cum Mario pueros & Trebatio miseram,
epistolam mihi attulerunt. Idem in prima Tus-
culana, Quam quisque artem norit, in hac se
exerceat. Idem ad Atticum, quibus de rebus ad
me scripsisti, quoniam ipse venio coram videbimus

Lib. 9.

Lib. 12.

Antecedens
in oratione
plena, præit
& subit re-
lativum.

In oratione plena omnibusq; suis numeris *antecedens* nomen & præit, & subit re-
lativum. Cic. ad Quint. Fr. l. 3. Diem scito nullum, quo die non dicam pro reo. Idem pro Revere verbis or-
perduel reo, Sed tu causam suscepisti, antiquior davor: ponam
rem memoria tua, quæ causa anie mortua ex-
quæ tu natus esses. Autor ad Herenn. l. 1. Oratio est plena atq;
zoru officium est, de his rebus posse dicere, quæ quæ præit Relati-
usum civilem, & C. Cæsar l. 1. Bell. Gall. Erant om-
no itinera duo, quibus itineribus domo exire po-
ses. In his exemplis atq; alijs, quibus, ne longius locutus es, l-
sim, supersedeo, Antecedens non modo præcedit, sed etiam sequitur
sed etiam sequitur relativum: Hoc tamen, in-
ter præterit & posterius interest, quod illud numeri
& genere cum Relativo consentit: hoc verò ge-
nere, numero, & casu. Præterea hoc quam sa-
pissime omittitur: illud rarius, atq; ea lege, ut
alterum necessario maneat. Cic. ad Att. lib. 13.
Ad Cæsarem quam mihi epistolam, exemplum ejus
fugit me tum tibi mittere. Nam plena oratio
est, exemplum ejus epistolæ, quam epistolam mi-
si ad Cæsarem, fugit me tum tibi mittere. Liv.
l. 9. dec. 4. Quem ceperunt exules, montem her-
bidus, aquosusq; est: Justa oratio est, Mons quem
montem ceperant exules, herbidus, aquosusq;
est. POTEST & per interrogandi & dandi ca-
su, genus hoc dicendi efferrî, ita tamen ut in-
ter Relativum & Antecedens aliquid interpo-
natur ut, Quorum Plato artium fuit peritissi-

Discrimen
inter præ-
dens & se-
quens sub-
stantivum.

antecedens, cum ipse penitus
as disciplinis dili-
genter duci. No-

ponam
Vbi quan-
plena atq;
Relati-
perce-
Vrbem qua-
locutus es, l-
locutioni-
per
de his in figurata

Quod si inte-
tur, cum a-
terit, etiam si a-

Salust. Est locutus
appellatur. Cum
quem Amanicus

PROPRIUM
relativum, ut quæ
Nat. Proprius
Phædon dixit
Herculi sacrifici-
ram, quod ibi ma-
appellant.

suas numeris actus, sum ipse penitus ignarus. Quibus opem
 it, & subitotus disciplinis diligentissime, frater tuus pro no-
 3. Diem scio cito ducit. NONNUMQUAM in hoc loquendi
 eo. Idem pro Revere verborum ordo perturbatur, atq; sic ora-
 scipisti, antiquo durior: ponam unum exemplum, quares fiat
 ante mortua est, Vrbis quam urbem statuo, vestra est: q-
 Herenn. l. 1. Oratio est plena atq; iusta: super antecedens,
 se dicere, qua a quod praeit Relativum sic, Quam urbem statuo,
 Gall Erant omnia vestra est: pereleganter es locutus. Inverte ver-
 domo exire pos, a sic, Urbem quam statuo vestra est: paulo du-
 quibus, ne longius locutus es, latine tamen. Itaq; in hac & fi-
 modo praecedat, in his locutionibus non ponitur casus pro casu.
 Hoc tamen in d inverteitur perturbaturq; verborum ordo. Sed
 id illud nomen de his in figurata constructione.

Proposito
 ordo verbo-
 rum.

Quod si inter duo substantiva pona-
 tur, cum alterutro consentire po-
 terit, etiam si alterum proprium sit.
 Salust. Est locutus in carcere, quod Tullianum
 appellatur. Curtius, Darius ad eum locum,
 quem Amanicas Pylas vocant, pervenit.

Relativum
 cum alteru-
 tro conveni-
 re potest.

Catili.
 Lib. 2.

PROPRIUM substantivum non rapit ad se
 relativum, ut quidam arbitrantur. Cicero de
 Nat. Proprius à terra Jovis stella fertur, qua
 Phaëton dicitur. Livius lib. 6. bell. Maced.
 Herculi sacrificium fecit in loco, quem Py-
 ram, quod ibi mortale corpus ejus sit crematum,
 appellant.

II. APPENDIX.

Quantus, Qualis, & cætera id genus nomina cum relativa sunt, non cū antecedente, sed cum consequente substantivo, genere, numero, & casu consentiunt.

Lib. 19.

Cic. ad Cass. Dixi de te quæ potui, tanta contentione quantum forum est. Idem in Bruto, Utinam in Tiberio Graccho Cajog, Carbonæ talis mens ad rempub. bene gerendam fuisset, quale ingenium ad bene dicendum fuit.

Relativa
accidentis.

DECEM sunt, quæ relativa accidentis vocantur. *Quantus, Qualis, Quot, Quotus, Quoteni, Quotuplus, Quotuplex, Quotennis, Cujus, cuja, cum, Cujus* quorum exceptis primis duobus ferè, quod ad rem attinet, nullus est usus. Quare putato hæc dissimilia esse; quorum enim miseri pueri sine causa cruciabantur? nolim hic nimium sollicitum præceptorem de vocabulorum ratione, cur hæc accidentis illa die quibus supra diximus, substantia vocentur, Nisi verò etiam Categorie Aristotelis sint explicandæ. Sini itaq; contenti adolescentes syntaxcos cognitione; substantiam & accidentis reliquant Dialecticus. Aut cerè uno verbo explicentur: substantia vocari relativa; quod nomina substantiva referant, accidentis verò, quod adjectiva. Quatuor illa, Alter, Alius, Reliquus, Cætera, cæterum.

Relativa
diversitatis.

quæ

na diversitatis rel
vero in part
alidem sunt inge
e consequens ample
erecundiam amian
entia.

NOMINAT

ADJECTIVO

Relativo d

Nominativu

yum & sub

antecedens, int

historicos & poë

one consentiu

crepent.

Virg. Pars in

temencia figunt.

versipars vescentes

riam sinti. Teren

qui me perdidit.

In constructione

mando tamen scrip

te sensus rationem h

versos numeros atq

ausa: Pars in fin

X. *ga diversitatis relativa quidam appellant, vero in partitivum nominibus adnumerant, eisdem sunt ingenij, nam neglecto antecedente consequens amplectuntur, ut Pueri ingenui recundam amant: ceterumq; animi ornata.*

III. APPENDIX.

NOMINATIVO, ET VERBO:

ADJECTIVO ET SUBSTANTIVO:

Relativo & Antecedenti, communis.

Nominativus, & verbum, adjectivum & substantivum; relativum & antecedens, interdum, maxime apud historicos & poetas sensu, & significatione consentiunt, quamvis voce differant.

Virg. Pars in frustra secans, verubusq; clementia figunt. Liv. Pars in juveniles lusus versi pars videntes sub umbra, quidam somno etiam stulti. Terent. in Andria. Ubi illic scelus, qui me perdidit.

In constructione propriè spectantur voces; aliando tamen scriptores potius significationis, sensus rationem habentes, quam vocum, diversos numeros atq; genera conjungunt, verbi causa: *Pars in frustra secant. Pars, singularis*

*AEn. 1.
Bell. Maced.
7.*

*In constructi
one non est
voces quàm
quandoc.
spectatur.*

est numeri, si vocem spectes, at pluralis, si significationem: nam, Pars, aliquot significat ex Trojani merito igitur ei datum est verbum multitudinis, Secant. Item pars generis est famini, si vocem attendas: si vero sensum, ac significationem consideres, sepe masculini est generis, Pars in juveniles lusus versu. Idem 1. ab Urbe. Maxima pars, ut ante dictum est, ab equitibus in flumen acti: siquidem, Pars, milites significat in juveniles lusus versos, & in flumen actos. Idem 2. ab Urbe, Cetera multitudo forte decimus quisq; ad supplicium lecti. Scelus eodem modo, & Senium, cum masculinis adjectivis, aut relativis adjunguntur, scelestum, & senem significant. Terent. in Eancli.

Ut illum dii deoq; senium perdant, qui me hodie remoratus est.

Denique hujus loci sunt nomina, quæ numero singulari multitudinem significant, ut turba populus. Ovidius 2. Fast. Thura ferant, placentq; novum pia turba Quirinum.

Et patrias aras mi litamq; colant.

Terent. in prol. Hecyra. -- populus convolat.

Tumultuantur, clamant, pugnant de loco.

PRÆTEREA nonnulla paritiva, cujusmodi sunt: Quisq; Vterq; Nenter, Vter, Alter, Alius Aliquis. Livius 1. ab Urbe, Pro se quisq; scelus regium, ac vim queruntur.

Idem

luralis, si signi-
ficat ex
st verbum mul-
titudinis est fami-
sensum, ac sig-
culmi est gene-
Idem. ab illi-
um est, ab equi-
Pars. militu-
& in sumen-
multitudo forte
Scelus eodem
adfectu, aug-
m, & senem sig-
ent, qui me-

mina, quæ mul-
significant, ut
Falt.
pia turba Qui-
volant.
opulus convolat.
nani de loco.
a, cuiusmodi
Vteri, Alter, A-
Pro se quisq-

dem 2. Missi confestim honoratissimus quisq; ex
arribus. Plaut. in Amph. Uterq; desudantur.
Idem. Menach.

Uter meruisti culpam. Idem ibidem.

-- quoties tandem edixi tibi,

ut caveres, neuter ad me iretis cum querimonia?
Plin. lib. 2. c. 30. de fornicis agens, Ex diverso
convehunt altera alterius ignam Virg. 2. Aeneid.

Ascaniumq; patremq; meum juxtaq; Creusam,
Alterum in alterius mactatos sanguine cernam

Salustius in Catil. Inertia & mollitia animi
alius alium expectantes cunctantini. Curt. lib.

Nisi metud essemus miseri, olim alius alij po-
uissemus esse fastidio. Terent. in Adelph. Ape-
ste aliquis acturum ostium. Donatus in hunc i-

scribit: Aliquis vim habet pluralem, quam
singulariter dicatur: non enim est aliquis
est de multis Huc etiam spectant vocabu-

a, quæ positione quidem unius sunt generis
significatione vero alterius, ut jam diximus:
quale est & illud Curtij l. 4. Duo millia in qui-

bus occidendi defecerat rabies; crucibus affixi
er ingens littoris spatium pependerunt, & fini-
ia, quæ apud historicos leguntur.

Hoc GENUS loquendi rrum est apud Ora-
tores. Cic. 3 de Finib. Quod cum accidisset,
alter alterum nec opinato videremus, surre-
Pro se quisq; statim.

Quin-

Idem.

Quintilianus 6. declam. Cūmpater, filiusq; de
vinctis contenderent, & sibi quisq; carcerem
vendicarent. Juniores hic figuram Synthesin
excogitaverunt, veteribus inauditam.

SVBSTANTIVA CONTINUATA.

SVbstantiva continuata, quæ ad ean-
dem rem spectant, casu concordant,
quamvis genere, & numero aliquan-
do dissentiant.

Lib. 1. Marcus Tullius Cicero Publio Lentulo
Bell. Gall. Proconsuli salutem plurimam dicit. Caesar,
Lib. 1. Epist. Plinius ad Caninium, Quid agit Comum tue
meq; delicia?

Substantiva
continuata. CONTINUATA substantiva dicuntur, quæ nul-
la conjunctione sunt vincta, quæ genere, & nume-
ro, ut diximus nonnunquam dissident. Cic. ad
Att. l. 1. Tulliola deliciae nostræ tuum munuscu-
lum flagitat: Cælius Ciceroni l. 3. Scito Sem-
pronium Rufum mel, at delicias tuas, calumniam
maximo plausu tulisse. QUINTIL. l. 2 c. 4. do-
cet id, quod magis est commune, latiusq; patet,
debere precedere his verbis: Quædam ordine
permutato sunt supervacua, ut fratres gemini,
nam si præcesserit Gemini, Fratres addere non
est necesse. Contra quod præceptum veteres sape
faciunt.

faciunt. Cic.
benes Laccas
fuerunt: Lit
sua urbs condi
Tagum amnem
fectus ad Tre
Idem l. 4. de
re Caesar una p
Bell. Gall. in
meurq; Garu
tinet, interm
ad Att. l. 5.
omni exercitu

- Et cessant

QUARUN
xius substantiv
divum, & rel
muni. Ego qu
mo, si alterum
verbum, ceter
licia nostra
Idem ad Mar
pus ejusmodi
Idem l. Tusc.
cearchus con
vit. Item pr
nostri imperij
extincti occid
hunc persequa

faciunt. Cicero 2. de Divin. Proclus, & Euristhenes Lacedæmoniorum reges, gemini fratres fuerunt: Livius 1. ab Urbe. In ore Tiberis Hostia urbs condita. Idem lib. 5. bell. Maced. Ad Tagum amnem ire pergunt. Idem 1. bell. Pun. Profectus ad Trebiam flumen collega conjungitur. Idem l. 4. dec. 5. Si ita est in radicibus Ossa montis Cesar una periodo docuit utrumq; dici posse. Bell. Gall. initium caput à flumine Rhodano, contineturq; Garumna flumine. Quod ad casum attinet, interim alteram genitivi est casus. Cic. ad Att. l. 5. Cassius in oppido Antiochia cum omni exercitu est. Virg. 3. Æn.

-- Et celsam Butyros ascendimus urbem.

QUÆRUNT hoc loco Grammatici utri potius substantivo reddendum sit verbum adjectivum, & relativum, magis an minus communis. Ego quantum memini observasse, existimo, si alterum proprium sit hominis, cum eo verbum, ceteraq; consentire. Cic. Tulliola delicie nostræ tuum munusculum flagitat. Idem ad Marium l. 7. delicie verò tuæ noster Æscopus ejusmodi fuit, ut ei desinere per omnes liceret. Idem 1. Tusc. Acerrima autem delicie nostræ Dicearchus contra hanc immortalitatem disputavit. Item pro Cornelio Bal. Cum duo fulmina nostri imperij subito in Hispania C. & P. Scipiones extincti occidissent. Idem de Arusp. Quid enim hunc persequar, pecudem, ac beluam, pabulo inmiscerunt.

Alterutrum
precedere
potest.

Not.

mimicorum meorum corruptum.

Si vero de alijs rebus agatur, sapissime viduo verbum, adjectivum, relativumq; magis communi respondere. Liv. l. 7. bell. Maced. De Solis urbe, quæ in Sicilia est, egerunt Soli Solorum nomen est urbis. Idem l. 3. ab Urb. Antium propinquam & opportunam, & maritimam urbem, Coloniam deduci posse. Plin. de viris illustrib. Ludos Consualia simulavit, ad quos cum viri atq; sexus multitudo venisset, dato suis signis virgines raptæ sunt. Plin. l. 2. c. 62. Volsinij opidum Tuscorum opulentissimum totum concrematum est fulmine. Idem l. 3. c. 5. Præterea auctor est Antiæ oppidum Latinorum Apiolas captum a L. Tarquinio rege. Idem lib. 31. c. 3. Tugræ civitas Gallia fontem habet insignem. Livius 2. ab Urb. Im fusi Volvi Antiates, Corioli oppidum captum. Idem lib. 9. bell. Maced. Ludæ Tauritia per biduum facti religionis causa. Idem 5. ab Urbe. Pergo ad defendendam urbem Veios. Ibidem, Hic Vejorum occasus fuit urbis opulentissimæ Hetrusci nominis. IUSTIN tamen lib. 9. ad proprium respexit, Ad cuius inquit, emolumentum egregie pertinere ratus, si sibi Bizantium nobilem & maritimam urbem, receptaculum terra marisq; suis copijs futuram, in potestatem rede-gisset. HANC substantivorum continuationem vocant Juniores Appositionem, quam obscuriorem reddiderunt, dum sine signum alter-

cantur,

namur, & par-
sequuntur.

UTRINQ;

O Mac verb-
utrinq; n-
est, cum utr-
rem pertinet
verbum Sub-
alia quam pl-

Terent. in Ph-
Cicero de Off. d-
qui inscribitur La-
ternæq; habetur.
Terminus. Idem i-
pub. adolescens nu-

Hæc præcep-
personalia, cupis-
pro Cor. Andri-
a, 2. de Orat.
facere, inveni-
Neura, Idem de-
quens. Deponen-
vocantur, ut pos-
atur lachryman-
Thyest. Venenur-
var. Latet disce-

antur, & particulas nescio quas avidius persequuntur.

UTRINQUE NOMINANDI CASUS.

OMne verbum personale finiti modi utrinque nominativum habere potest, cum utrinque nomen ad eandem pertinet, cujusmodi maxime est verbum Substantivum, Vocativum & alia quam plurima.

Terent. in Phorm. Senectus ipsa est morbus. Cicero de Off. de amicitia alio libro dictum est, ut inscribitur Lelius. Salust. Virtus clara, aeternaque habetur. Cicero ad Attic. Ego vivo mirrimus. Idem in M. Antonium, Defendi rem. Pub. adolescens non deferam senex.

Hæc præceptio complectitur verba omnia personalia, cujuscumque sint generis, Activa, Cicero Cor. Audivi hoc de parente meo puer. Passiva, & de Orat. Hac nos ab istis adolescentibus accere, inviti & recusantes heri coacte sumus. Terent. Idem de Amic. Venio in Senatum frequens. Deponentia & communia ad hæc tria vocantur, ut post dicemus. Virg. 7. AEn. Sic patet lachrymans Boni moriuntur leti. Seneca. Venenum in auro bibitur, expertus loquor. Pater discedentem filium amplexus est tristis.

Cum

Lib. 2.

Capit.

Lib. 2.

Philip. 2.

Utrinque nominativum habere possunt verba cujuscumque generis.

Cum igitur hoc precepto omne verborum genus contineatur, non est cur hic, quæ substantivi, aut vocativi vim habent, aut verba gestuum, aut similia, addantur. VOCATIVA, verba vocant, Appellor, Vocor, Nuncupor, Nominor, Dicor, & si qua sunt de eodem genere. ILLUD mihi penè exciderat, quod plerique omnes Grammatici tradunt verbum substantivum, quod idem de vocativo dictum sit, cum inter duos nominandi casus diversi numeri ponitur consentire cum præcedenti: *Uti Adolescentes modesti sunt ornamentum juventutis.* Cum vero utrumq; collocatur, cum pro priori, ut *Adolescentes modesti ornamentum est juventutis.* *Cives flagitiosi sentina reip.* appellatur: Quo pacto certè non ausim loqui sine idonei alicujus auctoris testimonio: nam hæc solacissimi speciem præferunt. Nec enim verborum mutatio constructionem mutat. Videndum itaq; est, utrum substantivum sit verbi, ut ita dicam, basis & fundamentum, nam cum eo verbum consentiret, ubicunq; sit locorum. *Verbi causa in oratione, nè longius abeamus, adolescentes modesti sunt ornamentum juventutis, verbi basis, & fundamentum, quod suppositum vocant, est, Adolescentes modesti, quocunq; modo veritas hæc verba, semper verbum suum requirere suppositum: Ornamentum juventutis sunt Adolescentes modesti, Modesti adolescentes ornamentum*

Verbū substantivū possum inter duos nominativos diversis numeri, cum basi consentire.

sum sunt juven-
tur cives flagiti-
appellatur, Si
ere bigæ, atq; q-
prum oppidum
plenag, ab domo
& in cadibus v-
cedat, & capitu-
men, &c. Luca-
Omnia Casar
Omnia pontus e-

Tū primum sub-
Gaudia princip-
Lucanus lib: 9
Quod si alius
fructio, ut cer-
græca ubi altera
cum affert. In
tum meum, aud-
jus fuit initium
facti post C. M-
ante duos nomi-
de Peloponneso
procedit, Iſtibi
ut ratio Gramm-
Alia præterea
Magna divitiæ
tura

zum genus
sustentat,
a gestum,
a, verba vo-
Nominor, Di-
ILLUS mihi
nes Gram-
vum quod
inter duos
ponitur con-
Adolescentes
Cum ve-
priori, ut A-
juventutis.
ur: Quo
edonei alicu-
tissimi speci-
um nummo
itaq; est,
ita dicam,
eo verbum
am. Verbi
mus, adoles-
juventutis, ver-
positum vo-
vocung, modo
um requies-
ia sunt ado-
es ornamen-
tum

zum sunt juventutis. Reipub. sentina appellan-
tur crues flagitiosi, Flagitiosi crues Reip. sentina
appellatur, Sic Plin. l. 33 c. 3. Nota argenti su-
ere bige, atq; quadriga. Liv. l. 1. bell. Pun. Cae-
ptum oppidum cum ingenti prada, quanquam
pleraq; ab dominis de industria corrupterant,
& in caedibus vix ullum discrimen etatis ira fe-
cerat, & captivi, militum prada fuerant, &
men, &c. Lucanus lib. 3.

Omnia Caesar erat. Ovid. i. Metamor:
Omnia pontus erat, decrant quoq; littora ponto.

Idem in eodem.

Tū primum subire domos, domus antra fuerunt.

Idem 7.

Gaudia principium nostri sunt Phoece doloris.

Lucanus lib. 9. Sanguis erant lacrymae.

Quod si aliter loquamur, figurata erit con-
structio, ut censet Budaeus in comment. lingua
grae ubi alterum Ciceronis, alterum Plinij lo-
cum affert. In Pison. Exposui breviter consula-
rium meum, aude nunc furia de tuo dicere, cu-
jus fuit initium ludi Compitalitij tum primum
facti post C. Marium Consulem. Ubi verbum
ante duos nominativos ponitur. Plin. l. 4. c. 4.
de Peloponneso loquens, Angustia, inquit, unde
procedit, Isthmus appellatur. Vbi appellantur,
ut ratio Grammatica postulat, legunt quidam.
Alia praeterea reperiuntur. Seneca l. 1. Episto.
Magna divitiae sunt lege naturae composita pau-
perias

persas. Hic ut verum ingenue fatear, non a-
derem aliter loqui, Cic. ultimo Parad. Concen-
tum verò suis rebus esse, maxima sunt, certissi-
mèq; divitia. Nulla melior, tutiorq; præceptio
est, quam optimorum autorum usus, quo præcepto-
re securus loqueris, & scribes.

NOMINATIVVS POST VERBUM INFINITUM.

Verbum personale infiniti modi post
se nominativum petit, cum res ad
nominativum præcedentis verbi per-
tinet.

Lib. I.

Cic. de natura Deorum, Nolo esse longior.
Idem pro Marcello, Malim videri nimis timidus,
quam parum prudens Terentius Adelphis, Pa-
ter esse discere ab alijs, qui verè sciunt. Ibidem
Meditor esse affabilis.

Non solum hoc fit, accedentibus verbis optam-
di, sed alijs etiam. Autor ad Herenn. lib. 4. &
go patriam liberavi, vos liberi esse non curatis.
Seneca lib. 1. Epist. Amicus mihi esse cæpi. I-
dem de consol. ad Martiam. Perdidisti enim
tot mala, si nondum misera esse didicisti. Cicer
ad Cassium libro 15. Ejus consilij princeps ego fui,
se videor.

L
Idem ad Att. 9.
pro Sest. Ne
stissimus fuisse
At res ad non
flet, facile est
cupit effere.
suis funder videri
ves? Cressus.
maritum præced

Si verba, P
jusdem sig
cedant, duri
Luc. lib. 9.
tumq; putavit.
mas non sponte
Effudit, gemitu

Se bonum esse
Turumq; p
oblatus est, ja
Phasellus ille
At fuisse om
Sed enim qui
Deme mihi sta
Acceptu

Idem

Idem ad Att. 9. Amens mihi fuisse videor. Idem pro Sest. Nec Aristidus fuga, qui unus omnium iustissimus fuisse traditur.

AN res ad nominativum precedentis verbi spectet, facile est cognoscere, exempli causa, Caesar cupit esse rex. Quis cupit esse rex? Caesar. Crassus studet videri dives: Quis studet videri dives? Crassus. Pertinet igitur, Dives, ad nominativum precedentis verbi, nimirum, Crassus.

Interrogatione cognoscimus rem pertinere ad nominativum verbi praecedentis.

APPENDIX.

SI verba, Puto, Aio, Refero, & alia ejusdem significationis infinitum praecedant, durior efficitur oratio.

Luc. lib. 9. Utque fidem vidit sceleris, tutumque putavit, iam bonus esse socer, lacrymas non sponte cadentes. Effudit, gemitusque expressit pectore luto.

Orator dixisset.

Se bonum esse socerum.

Tutumque putavit Caesar, cum Pompeij caput oblatum est, iam bonus esse socer. Sic Catul.

Phaellus ille, quem videris hospites,

Ait fuisse omnium celerrimus. Ovid. 13. Metas:

Sed enim quia retulit Ajax esse Jovis pronepos.

Idem 2. de Trist.

Demo mihi studiū, vite quoque crimina demes.

Acceptum refero versibus esse nocens.

Hæc insoluta oratione vitabit puer, uteturq; accusativo.

II. APPENDIX.

AT si Accusativus antecessit, & sequatur necesse est.

Orat. 1.

Cicero in Catil. Cupio P. C. me esse clementem: cupio instantis reipub. periculis non dissolutum videri. Item in Bruto, Ego me Phidiam esse mallem, quam vel optimum fabrum signarium.

Accusativus
præcedens
nonnūquā
subauditur.

NONNUNQUAM subauditur præcedens accusativus. Curt. l. 8. Octoginta talenta constituta daturum Alexander: pro se daturum. Illud ejusdem quod affert Budæus in comment. lingvæ græcæ. Ad vestras manus confugio, invitis vobis saluum esse nolo, tam durum est, quam quod durissimum. Hunc locum suspicior esse depravatam, multo enim aliter hodie legitur lib. 6. Ad vestras manus, ad vestra arma confugio, invitis vobis salvis esse nolo. Sic enim habent libri omnes quos quidem legerim. Neque illud Ennii in Epitharmo apud Ciceronem 1. Acad. Quæst. ad rem videtur facere.

Nam videbar somnare me, & ego esse mortuum: est enim perturbatus sensus, pro, Nam & ego videbar somnare, me esse mortuum. Idem locum Cicero pro Quinto: affert. Nunc in causa superiori, ne ut par quidem sit, postulat, infestorem esse patitur. Ubi ait desiderari, Se se. In libris

libris tamen esse patitur.

III.

Infinum fect, dandi, v postulat.

Cic. l. Tusc. eli, licuit Epam hi negligeri esse. Cur his per te fructus non liceat si civi Romano spe reiectione ha Interim delectat esse miseros, possimus. Idem ad edentes quid erit. Infinum, E nativo gaudent, Terent. Heaut

1. Isthæpe culpa f. Quint. tamen. inquit, verbu, ingenij, & Valery l. 5. c. 1. am & simaxim. Adere contigis, incere, quam in libris

libris tamen correctissimis legitur, inferiorem esse
e patitur.

III. APPENDIX.

Infinitum Esse, accedente verbo Li-
cet, dandi, vel accusandi casum post se
postulat.

Cic. i. Tusc. Licuit esse otioso Themisto-
li, licuit Epaminundæ. Idem ad Attic. Mi-
hi negligenti esse non licet. Idem pro Flacco.
Cur his per se frui libertate, cur denique esse li-
beros non liceat? Idem pro Cornelia Balbo, quod
civi Romano licet esse Gaditanum sive exilio,
ve rejectione hujus civitatis, &c.

Lib. 2.

Interim deest dativus. Cic. pro Ligar. Li-
cet esse miseros, quanquam hoc victore esse non
possumus. Idem ad Att. l. 10. In Italia autem nos
videntes quid erimus? nam medios esse non li-
cet. Infinitum, Esse, cum cæteris verbis, qua-
tativo gaudent, ferè accusativum habet.

Nota.

Terent. Heaut. Expedi bonas esse nobis.

Idem Phorm.

Postrapte culpa facimus, ut malos expediat esse
Quint. tamen l. 11. c. 1. dativo usus est. Oderis
inquit, verba aucupantem, & anxium de-
Valerij l. 5. c. 4. de Cimone minus usitatum.
Et si maximo tibi postea, & civi, & duci e-
adere contigit, plus tamen aliquantò laudis in-
tercere, quam in Curia affecturus es. Itē l. 3. c. 6. L.

63

quo-

quoque Sylla, cum imperator esset, chlamydate sibi & crepidato Neapoli ambulare deforme non dixit. **ILLUD** loquendi genus, Tibi necesse est viro forti esse, rarum videtur, quo tamen Liv. i. bell. Pun: usus est in oratione Annibalis, Illis timidis & ignavis esse licet: vobis necesse est fortibus viris esse. Cum infinito, **Esse**, accedit verbum Dandi, planè videtur poetica locutio: Ovid. 8. Met.

Esse, cum
verbo dandi
locutionem
poeticam
efficit.

-- vobis immunibus hujus esse mali datur.
Hort. in arte. -- mediocribus esse poetis

Non homines, non dii, non concessere columnæ.
ILLA, Videris mihi esse prudens. Videor tibi esse gravis, non sunt hujus loci: nam nominativus Prudens, Gravis, non ad dativum pertinet, quod hic requiritur, sed ad nominativum verbi precedentis, ut supra diximus. Cic. 2. Phil. Nescio quid turbatus mihi esse videris.

INTERROGATIONIS ATQUE RESPONSIONIS Consensus.

Interrogatio & Responsio casu consentiunt.

Cui præceptor dedit operam? Platoni. Cujus est hæc oratio? Ciceronis. Quem existimas fuisse principem oratorum? Demosthenem. Quo morbo fuisti impeditus? Assidua febricula.

Certa

Certa distinctio
minius Interrog
Et cujus est hoc
calamum? qua
ente tempore di
hac exceptione i

DE COL
TRANS

GENITI
SU

Q Votiescu
stantiva r
tione continu
nificasus.

Cicero in Rost
peccati. Idem a
um tener vrbis.
ornamentum am
recundiam.

Hvc spectat
ve rem possessor
significent, ut E
Modius iritici.

Trix, Sor, Vs, I
nitiorum: Cens
um; Moderatio

Certa dictionum proprietas in causa est, quo **NOTA.**
 minus Interrogatio & Responso casu cohaerant.
 Ut cuius est hoc pallium? meum. Quanti emissa
 salamum? quadrante. Hac & similia progredi-
 ente tempore discent adolescentuli. Quare ne
 hac exceptione terreantur.

**DE CONSTRUCTIONE
 TRANSITIVA NOMINIS.
 GENITIVUS POST NOMEN
 SUBSTANTIVUM.**

Quotiescunque duo nomina sub-
 stantiva rerum diversarum in ora-
 tione continuantur, alterum erit geni-
 tivi casus.

Cicero in *Pisonem*. Supplicium est poena
 peccati. Idem ad *Calpurnium*, Mirum me desiderari. **Lib. 2.**
 Idem tenet urbis. Idem de amicitia, Maximum
 ornamentum amicitia tollit, qui ex ea tollit ve-
 recundiam.

Huc spectat omnis substantivorum sylva, si-
 ve rem possessam, si ve numerum, si ve mensuram
 significent, ut Equus Alexandri: Par amicorum:
 Modius tritici. **PRÆTEREA** verbalia in *Tor*,
Trix, *Sor*, *Vs*, *Io*, ut *Servator patriæ*: *Expultrix*
vitiarum: *Censor morum*: *Contemptus divitiarum*:
Moderatio animi.

DE.

DENIQUE substantiva omnia continuata res diversae significantia, quocunque nomine censeantur: neque de his admoneantur pueri, cum ad rem nihil faciant. REVS genitivo vel ablativo cum praepositione De, gaudet, Reus audacia, avaritia, De ambitu, De vi, apud Cicero-rem legitur.

APPENDIX.

Adiectiva cum substantivè ponuntur, more substantivorum const-
runtur.

Cic. de Senectute, Tantum cibi, & portio-
nis adhibendum, ut reficiantur vires, non
opprimantur. Idem in Verrem, Sicilia tota,
si una voce loqueretur, hoc diceret: Quod auri,
quod argenti, quod ornamentorum in meis ur-
bibus, sedibus, delubris fuit, id restitit C. Ver-
res, eripuit, atque abstulisti. Pompejus ad Mar-
cellum & Lentulum. Vos horror, ut quodcum-
que militum contrahere poteritis, contrahatis.

HYIYS classis sunt Multum, Plus, Plurimum,
Tantum, Quantum, Minus, Minimum, Sum-
mum, Extremum, Ultimum, Postremum. Cic. ad
Artic. l. 2 Terentia delectata est tuis litteris,
& impetit tibi multum salutis. Idem pro Milo.
Vident, quantum auctoritatis. Idem ad Torani-
um l. 6. Praesertim cum rerum omnium mors sit
extremum. Liv. l. 2. bell. Maced. Ad ultimum

Lib. 2. ad
Atticum
Adiectiva
substantivè
posita

inopia sciret
periculi periculi
guilla libentis
omnium. Abd-
culca saltum,
alia fere apud
tur. Virg. 2. l.
viam. Liv.
venenum erat.
brica viarum
cinna, ut occul-

SUBSTANTIV
Superatio
vel ablativo

Cic. ad Mar-
prastanti prude-
re maximi an-
tissimom. P
vocat Tabron syl-
rendi, huius corp-
canimis.

PROPOS
plectuntur. Hi
Marcus Tullius
Antonio crudel-
vir ingenio C
ijt. Pueri tara
prapunt. Ta
fore & diligenti

inopia sciret venturos. Cur l. 8. ad ultimum periculipervenerit. Cic. 2. Phil. Pax est tranquillitas libertas, Servitus postremum malorum omnium. Abditarum, Strata viarum, Occulta saluum, Incerta fortunæ, & id genus alia ferè apud historicos, & poetas reperiuntur. Virg. 2. Æn. Obsidere alijs telis angusta viarum. Liv. Ad incerta fortuna, regio mare, venenum erat. Tacit. l. 18. Per angusta & lubrica viarum flexerant. Idem l. Premisso Cæcinnæ, ut occulta saluum scrutaretur.

Substantiva, cùm ad laudem, vel superationem referuntur, genitivo vel ablativo gaudent.

Cic. ad Marcel. Neque te monere audeo, Lib. 4. præstanti prudentia virum, neque confirmate maximi animi hominem, virumque fortissimum. Plinius, Choromandarum gentem, Lib. 2. c. 2. vocat Tauron sylvestrem, sine voce, stridoris horrendi, hirsu corporibus, oculis glaucis, dentibus caninis.

PROPOSITA exempla utrumque casum complectuntur. Hic variabunt tyrones orationem. Marcus Tullius vir singularis ingenij à Marco Antonio crudelissimè cruciatus est. Singulari vir ingenio Cicero miserandum in modum interijt. Pueri tardi ingenij, sepe ingeniosis palmam arapiunt. Tardo ingenio pueri, plerumque labore & diligentia ingeniosos superant.

Nota.

GENITIVUS POST NOMEN ADJECTIVUM.

Adjectiva quæ scientiam, Communione, Copiam, & his contraria significant, cum genitivo junguntur, ut Peritus, Ignarus, Particeps, Expers, Plenus, Inanis.

Lib. 9.

Cic. in Brut. Fabius pictor, & juris & literarum & antiquitatis bene peritus fuit. *Ex eodem de Orat. 2.* Antiquus omnis eruditionis expers, atq. ignarus fuit. *Idem de Fin.* Virtutes ita copulata, connexæ sunt, ut omnes omnium particeps sint. *Idem ad Papyrium,* Stultorum plena sunt omnia. *Ex eodem de Orat. 1.* Omnia plena consiliorum, inania verbarum videmus.

Adjectiva
hæc non fi-
ne delectu
intra danda.

Hoc loco quàm plurima nomina à Grammaticis recensentur, delectu tamen opus est: alijs enim Oratores, alijs historici & poëta frequentius utuntur. Doctus, Gnavus, Ignarus, Rudis, Callidus, Prudens, Imprudens, Nescius, Inscius, Cerrus, Incertus, Confors, Exors, Compos, Impos, Immunis, Insons, Insolens, Insuetus, Dives, Largus, Liberalis, Benignus, Prodigus, Fecundus, Plenus, Refertus, Fertilis, Pauper, Egenus, Inops, Indigus, Parcus, Sterilis, Nudus, Vacuus, Truncus.

Gell.

Gell. lib. 13. cap. 1.
lib. 25. cap. 2.
Horat. de Art. 1.
quiescis. Cic. p.
rum omnium ru-
Sesenna doctus
bene latine loqu-
cap. 2. Callidus
erit esse dixerunt
nus insidæ ac tre-
prudentes insi-
mercio eorum &
debant.

Imprudens h.
Plin. Epist.
quod absens &
ter agrum, par-
Brut. Socrates
hæc & rudem.
quàm primum co-
rior genitivo
De, gaudet.
Cic. ad Att. lib.
certiorem.
tranquilliori a-
rebus, quæ hie
liv. 4. ab Urb.

OMEN

Communitaria
aguntur,
Experts,aris & lire-
uit. Exco-
ditionis ex-
Virtutes
es omnium
Stultorum
i. Omnia
demus.Gramma-
est: alijs
a frequen-
rus, Rudis,
scius, Insci-
us, Compos-
tus, Drues,
us, Facun-
per, Ege-
Nudus, Va-

Gill.

Gell. lib. 13. cap. 12. Juris Civilis doctum. Plin. lib. 25. cap. 2. Doctissimos Grammatica arcu. Indoctus.
Horn. de Art. Indoctusq; pila desitve trochive quiescit. Cic. pro Flacc. Homines imperite, rerum omnium rudus ignarig. Idem in Brut. L. Rudis.
Sesenna doctus vir, & optimis studijs deditus, bene latine loquens, gnarus Reip. Colum. lib. 2. Gnarus.
cap. 2. Callidissimi rusticarum genem terreni Ignarus.
tria esse dixerunt. Liv. 4. bell. Mac. Que mi- Callidus.
nus infida ac trepida fuisset, ne Achai locorum Prudens.
prudenter institissent. Idem ibidem, Com-
mercio eorum Hispani imprudentes magis gau- Imprudens
debant.

Terent Eunucli.

Imprudens harum rerum ignarusq; omnium.

Plin. Epist. 176. Accedit lacrymis meis, Nescius.
quod absens & impudentis mali nescius, pari-
ter agrum, pariter decessisse cognovi. Cic. in
Brut. Socrates se omnium rerum inscium finge-
bas, & rudem. Quint. lib. 4. cap. 2. Index
quam primum certius esse sententia cupit. CER-
Tior genitivo vel ablativo cum praepositione,
De, gaudet.

Cic. ad Att. lib. 3. Faciam se consilij nostri
certiorem. Item lib. 4. Fam. Cum te
tranquilliori animo esse cognovero, de ijs
rebus, qua hlo geruntur, certiorem faciam.
Liv. 4. ab Urb. Tubero incertius veriest.

Inscius.

Certus cum
genitivo vel
ablativo ad-
dita praepo-
sitione.

Idem

nium egena corporu humi prostraverunt. Cic.
de Senect. Tum intelligitur quam fuerint inopes
amicorum. Plin. l. 8. cap. 40. Stipendiorum
indiga. Tacit. lib. 19. Civium sanguinis par-
cum credidere. Idem 17. Seculum virtutum ste-
rile. Quintil. lib. 5. cap. 1. Asperitas nuda
questionum.

Inops.
Indigus.
Parcus.
Sterilis.
Nudus.

Terent. Heaut:

Sine me, vacuū tempus ne quod dem mihi laboris.

Vacuus.

Virgilius 4. Georg.

-- & visenda modis animalia miris.

Trunca pedum primo.

Truncus.

Horum nonnulla etiam cum ablativo jun-
gantur, de quibus suo loco dicemus.

Item quædam in Ax, Ius, Idus, &
Olus.

Philosophus tenax recti, nullius culpæ con-
sciūs, avidus virtutis, studiosus, literarum.

Quibus adde Memor, Immemor,
Securus.

Vt memor beneficij, Immemor iniuriæ.

Securus rumorum. Quintil. Tenacissimi fa-

Lib. 1. c. 10

ciūs eorum: quæ rudibus annis percipimus. Cice-

ro in M. Antonium, Hujus rei, ne posteritas qui-

Philos. 2.

dem omnium seculorum immemor erit. Idem ad

Tajum Antonium, Cum T. Pomponium homo om-

Lib. 5.

nium meorum in re studiorum conspectus, me

cupidus, nostri amantissimus ad te proficiscere-

tur.

eur, aliquid mihi scribendum putavi.

Non omnia
in Ax, Ius,
Idus, & O.
Ius, jungun-
tur cum ge-
nitivo.

Non omnia, quæ in has syllabas exeunt, patrium casum admittunt, sed certæ quedam ead. partim sunt oratoria, partim historica, & poetica: id quod optimus magister usus te docebit. Capax, tenax, rapax, ferax, edax, conscius, dubius, anxius, providus, cupidus, avidus, curiosus, incuriosus. Seneca Epist. 7. Parum tenax recti. Idem 6. de benef. Me tempestas occupavit, potius ac presidij dubium. Plin. lib. 2. cap. 2. Medicina peculiariter curiosus. Plinius Iunior, Epist. 173. Ita natura comparatum est, ut proximorum incuriosi, longinqua scetetur. Quint. lib. 8. In quod sæpe etiam incidit Cicero, securus tam parvæ observationis. Seneca de vita beata cap. 26. Sapiens vivit presentibus letus, futuri securus. Trepidus rerum suarum. Timidus lucis: Floridus ævis, Fervidus ingenij, Validus animi, Devius æqui, Egregius facti, Dubius animi. **MULTA** præterea, quæ certis locis comprehendi non possunt, ut Præcepti animi, Integer vitæ, Sceleris purus, Ambiguus consilij, Inglorius militiæ, Immodicus iræ, Fessus belli, Laudis avarus, Tenuis opum, quæ promiscuè à Grammaticis numerantur inter ea, quæ genitivo adhærent, ferè ad historicos, & poetas spectant. Seneca, qui proximè accedit ad historicos, lib. 21. de vita beata.

Abdun-

Abduntur, inau-
sis. Idem cap.
Eius. Illud a. d.
Commentarij lin-
genus erit eod. sum-
guetur, integer
nullo profus libe-
sic: Integer ant

P

Partitiva
dent.

Cic. de nat. I.
nulla prudenti
habeo virum, qui
Frat. domus ut

PARTITIVUM
in sigillatim, ut
ter, vel unum è
partim sunt univ-
cum particularia
interrogativa, ut
quæ eadem sunt
nihil querunt,
Ignoro uter vest-
eri has finitio-
tencant non vid-
fortasse commo-
va sunt, habere

Abduntur, inquit, in aliquas rimas timida lucis. Idem cap. 6. Beatus est ergo iudicij reclusus. Illud 2. de Juvent. quod affert Budæus in Commentarijs linguae graecae: Hoc autem ipsius genus erit eo firmitus, si eo ipso in genere quo arguetur, integer animi fuisse, demonstrabitur, in nullo prorsus libro reperi, sed pro Animi, Antea, sic: Integer antea fuisse demonstrabitur.

PARTITIVA.

Partitiva genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de nat. Deorum, Elephantis belluarum nulla prudentior. Item de Senectute, Minus habeo virum, quam vestrum utarvis. Idem ad 2. Frat. domus utriusq. nostrum aedificatur strenue.

Lib. 1.

Lib. 2.

PARTITIVUM nomen est, quod significat multa sigillatim, ut Quisq., Unusquisq., Uterq., Neuter, vel unum è multis, ut Alius, Alius. Hac eius distributio sunt universalis, ut Nemo, Nullus: partim particularis, ut Quidam, Aliquis: partim interrogativa, ut Quis, Uter: partim infinitiva, quae eadem sunt quae interrogativa, cum scilicet nihil querant, ut Nescio quis vestrum loquatur. Ignoro uter vestrum sit doctior. Verum cum puri has finitiones, distributionesq. vix unquam evincant non video, cur eis haec sint inculcanda. potuisse commodius fuerit, quae maxime Partitiva sunt, habere in promptu ordine elementorum,

Quid sit
partitivum
quod
eius distri-
butio.

Nomen

partitivum

Alius

Alius, Aliquis, Alter, Alteruter, Nemo, Neuter, Nullus, Quis, Quicumque, Quilibet, Quisquis, Quivis, Quispiam, Quisquam, Quisque, solus, Vllus, Vnusquisque, Vter, Vterque, Vtercunque, Vterlibet, Vtervis.

Item numeralia nomina.

Ab Verb. i. *Liv.* Imperium summum Romæ habebit, qui primus vestrum o juvenes osculum matri tulerit. *Curr. Octoginta* Macedonum interfecerunt. *Idem ibid.* Nolo singulos vestrum excitare.

Lib. 8.

Deniq; quæcunque adjectiva partitionem significant, interrogandi casum possunt admittere.

Cic. de Senect. Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt satæ. *Liv.* Macedonum ferè omnibus, & quibusdam Andriorum, ut manerent, persuasit. *Currius* cum paucis amicorum ad Leonarum pervenit. *Plin.* Lanarum nigra nullum colorem bibant.

Lib. 10.

Lib. 8. c. 48

NONNVQYAM substantiva, maxime apud Pliniam hanc constructionem admittunt. l. i. c. 6 Volucrum animal parit vespertilio tantum. l. 9 cap. 50 Piscium Lupus, & Trichias his anno parit. Nisi forte quis dicat subaudiendum nomen partitionum, Solus. Numeralia frequentissime cum suis substantivis copulantur: Septimus Rex Romanorum, Duo milites: Singuli ducet.

Numeralia copulantur cum Substantivis.

SUPERLATIVA.

Si multa sunt, uterque initio plura

Cic. Tusc. omnium Philonem non magnopere nera dicit bonam

qua Omiorum G

Hic, ut p

ejusdem generis

omnibus Philoso

ribus unus: sic

dem generis es

nem & ceterum

vum, Omnium

dam videntur n

conclusunculis c

ti. Dii isti Segul

limo omnium, qu

sunt. Interim

maxime acceden

pro Domo sua,

hoc ministro, on

quadrupedum

Clod. de quo hi

quadrupes fuit.

ci. Ciceronem in

tenditur: Age

centium, qui t

Si multa ejusdem generis comparen-
tur, utendum est superlativo cum ge-
nitivo plurali.

Cic. Tusc. Theophrastus elegantissimus omnium Philosophorum, & eruditissimus, non magnoperè reprehenditur, cum tria genera dicit bonorum. *Plin.* Demosthenes summus Oratorum Græciæ. Lib. 33. c. 12

Hic, ut perspicuum est, comparantur multa
ejusdem generis, nam Theophrastus unus fuit ex
omnibus Philosophis, & Demosthenes de Orato- Res ejusdē
ribus unus: sic enim Laurentius, quæ sunt ejus- generis quæ
dem generis explicat. Passim apud Cicero

Res ejusdē
generis quę

Genitivus
Omnium
cum supero
lativo.

nam & ceteros scriptores invenies genitivum, Omnium, cum superlativo, quod quidam videntur negasse, captiosis nescio quibus conclusiunculis circumscriptis. Idem ad Brut. l. i. *Dixisti Segulio malefaciant, homini nequissimo omnium, qui sunt, qui fuerunt, qui futuri sunt.* Interim conferuntur res diversigenere, maxime accedente adverbio, Non solum Cicero Domo sua, Hoc tu scriptore, hoc consiliario, hoc ministro, omnium non bipedum solum, sed quadrupedum impurissimo, Remp. perdidisti, Clod. de quo hic agitur, bipes proculdubio, non quadrupes fuit. MACROBIUS lib. 7. Satur. c. i. Ciceronem imitatus immerito à Valla reprehenditur: Age, inquit, Servi non solum adolescentium, qui tibi aequi sunt, sed senum quos,

D

omni-

Superlativa
admittit cō-
parationem
rerum di-
versarum.

omnium doctissimè Plin. l. 33. c. 1. de annulis agens: Longo certè tempore ne Senatum Romanum quidem habuisse, aureos manifestum est, siquidem his tantum, qui Legati ad exterarum gentes ituræ essent, annuli publicè dabantur: credo quoniam ita exterorum honoratissimi intelligebantur. Nec enim legatus Romanus unus erat ex gentibus exteris, Martialis, quæ maximè inter se sunt contraria contulit lib. 12.

Non es crede mihi, bonus quid ergo?

Verè verum loquar, optimus malorum.

Nisi quis dicat more suo fuisse jocatam, atq; de industria in grammaticorum leges peccasse. Cic. in Brut. Phalereus enim successit ex senibus adulescens, eruditissimus ille, quidem horum omnium, sed non tam armis instructus, quam palestra. Idem 2. de Orat. Tum Phalereus ille Demetrius omnium istorum mea sententia politissimus, alij eorum similes existerunt. Hæc Ciceronis loca apertissimè docent non malè latine dici: Antiquus est horum sive istorum omnium eloquentissimus, quamvis non sit unus ex his aut ex istis.

APPENDIX.

TAM superlativa, quam partitiva genitivo singulari conjunguntur.

Cic. pro Quint. Habet adversarium P. Quinctius verbo, Sex. Navium, revera hujus ætatis homines disertissimos, ornatissimos nostræ

nostra civitas
unum totius
an maximu
primus. An
Magno confere

Huc spectat
singulari mul
lus, Gens, Mu
pro ipsi Italia
quætor fuit C
nobilem vicum
sed ullius etiam
suumem novu

TVm super
partitiva,
casu cohere
consentior:

Cicero pro na
minum flumin
lum agros latius
Plinius, Horatius
est. Pomponi
templum, Enn
caneâ videri p
vici præcipere
genus petere a
qui, exempli ca
lium, grammatic
malum latine, &

nostræ civitatis Idem pro Rab. Post. Virum
unum totius Græciæ facile doctissimum Platonem,
in maximis periculis insidijsq; versarum esse ac e-
primus. An quisquam Clodia gentis cum Pompejo
Magne conferendus est?

Huc spectant, quæcungi nomina numero
singulari multitudinem significant, ut Popu-
lus, Gens, Municipium, Ætas, Italia, Græcia,
pro ipsis Italiis, Græciis. Nemo totius Italia elo-
quentior fuit Cicerone. Curt. l. 9. Tuo capite ig-
nobilem vicam emi, quis ferat non modò tuorum,
sed ullius etiam gentis barbara, qui tuam magni-
tudinem novis?

Nomina in
numerosin-
gulari mul-
titudinem
significauit.

II. APPENDIX.

Ubi superlativa nomina, tum etiam
partitiva, quæ cum suis substantivis
casu coherent, & genere & numero
consentiunt.

Cicero pro natura Deorum, Indus, qui est o-
mnium fluminum maximus, non aqua so-
lum agros lætificat, sed eos etiam conserit.

Lib. i.

Plinius, Hordeum frugum omnium molissimum
est. Pompon. Mela, Famam habet ob Ceresis
templum, Enna præcipua montium. SYPERVA-
CANEA videri possit hæc appendix, nisi Gramma-
tici præciperent tam superlativa, quam partitiva
genus petere à genitivo, si velis Grammaticè lo-
qui, exempli causa: Leo est fortissimum anima-
lium, grammaticè dicitur: at leo est fortissimum ani-
malium latine. Ego cerè nolum grammaticè loqui.

Lib. 18 c. 3.

Lib. 2. c. 7.

Superlativo

non pete

genus à ge-

nitivo.

Nota.

Quod si quando adjectiva cum substantivi non consentiant, in substantiva transeunt. *Cic. ad Toranimum lib. 6. Praesertim cum omnium rerum mors sit extremum. Extremum substantivum est. At in illo Quintil. 6. declam. Mors sit extrema malorum: adjectivum. Cic. 2. Phil. Pax est tranquilla libertas; servitium premium malorum: hic postemum, non petis genus à genitivo Malorum, sed est substantivum: ut in illo Taciti lib. 3. Post celebre carmen, quo Germani suprema desse verant. EIVSDEM generis videntur haec loca Plinij lib. 9. cap. 8. Velocissimum omnium animalium, non solum marinorum, est delphinus, ocyor volucre, ocyor telo. Et libro 10. cap. 27. Venenis Caprea, & Coturnices pinguescunt placidissima animalium. Et lib. 8 cap. 23. Cervus quoque est suavitissimus quamquam placidissimo animalium. VEL dicemus more Gracorum Masculina jungi cum neutris, quale est illud Virgilij, Triste lupus stabulis. ITEM Feminina. Quint. lib. 11. cap. 1. Tutissimum ergo poenitentia confessio, & satisfactio culpe, Lege Budaum in Commentarijs lingua Graeca. QVOD si has dissident, subauditur animal.*

Quod si nullo sit substantivum cum genitivo, quod attinet ad genus, consentient.

Ab Urb. l.

Livius, Summi infimique Gabinorum Sex. Tarquinium dono Deum sibi missum cre-

dere. *Quint.* quar: non inquit. Plinius constat, quae fructus alia sunt candida pallida, ut aqua.

Si genitivi necessario cum aut participio, quintum exceptum quintum exceptum tunc ponatur mors sit extremum, Plinius substantivum aliam can. lib. 10. Cogit sentire ducem ma Hyrcania in nes minus cele India currit. ora occupaverunt bulis audent. ac suprema lib.

II
Genitivi in
utivi in
ne E, vel Ex
Cic. pro Cluentio

dere. Quintilianus, Equidem Ciceronem sequar: nam is eminentissimos Græcorum est sequutus. Plinius, Sapientissima animalium esse constat, quæ fruge vescantur. Idem, Oporum alia sunt candida, ut columbis, perdicibus, alia pallida, ut aquaticis, &c.

Lib 2. c. 40

lib. 22. c. 23

lib. 10. c. 22

Si genitivus nominis sit collectivus, non necessario cum eo consentient superlativa, aut partitiva, ut *summi infimique civitatis Tarquinium exceperunt. Nemo hujus oppidi Tarquinium excipit. Item si Superlativa substantivè ponantur. Cicero, Cum omnium rerum mors sit extremum. Superlativa Extremum, Superpremium, Ultimum, Sursum, ut supra diximus, substantivè aliquando sunt genere neutro. Lucan. lib. 10. Cogunt tamen ultima rerum spem patris tentare ducem. Curt. lib. 6. Jamque rex ultima Hyrcania intravit. Idem lib. 8. Dyardines minus celebris auditu est, quia per ultima India currit. Tacitus lib. 20. Extreme Gallicæ oræ occupare. Idem lib. 19. Summa navium tabulis augent. Quintil. declamat, 18. Orbitantes ac suprema liberorum plagantur.*

Genitivus

nominis

collectivi

non necessa-

rio consen-

sit cum su-

perlativo,

aut partiti-

vo. NOTA

III. APPENDIX.

GENITIVUS tam superlativi, quàm partitivi in ablativum cum præpositione *E*, vel *Ex*, vel *De* mutari potest.

Cic. pro Cluent. Ex his omnibus natus minimus.

Lib. 16.

Philip. 10.

Declam. 6.

Partitiva de
Numeralia
elegantet
iunguntur
ablativo ac-
cedente pra-
positione.

Unus prin-
cipium nu-
meri ablati-
vo: pro fo-
luis, geniti-
vo gaudet.

P. Saturninus in eadem sententia fuit. Idem pro Sex Rose. Audacissimus ego ex omnibus? minime. Idem ad Tironem. De tuis innumerabilibus in me officiis erit hoc gratissimum. Idem in M. Antonium, Permitto, ut de tribus Antoniis eligas quem velis. Quintilianus, Timor, ne quem ex meis viderem.

LIVIVS I. ab Urb. Sextus filius ejus, qui minimus ex tribus erat, transfagit ex compositio Gabios, sic habent correcti libri, non minor ex tribus, ut quidam citant. PARTITIVA eleganter ablativo jungitur. Cic. pro Ligar. Quam multi essent de victoribus, qui te crudelem vellent, cum etiam de victis reperiantur. Idem 4. Acad. Quidam e Philosophos faciendum omnino non putabat. Item Numeralia, Cic. l. 2. de Divin. Paternus qui unus e Stoicis Astrologorum predicta, rejecit. Idem Paradox. Cai. Marium videmus, qui mihi secundis in rebus, unus ex fortunatis hominibus, in adversis, unus ex summis viris videbatur. Idem pro Plancio, Is enim unus fuit de magistratibus defensor salutis mee. VNUS hoc modo ferè constituitur, cum principium numeri est: cum vero idem est, quod solus, genitivo etiam jungitur. Plin. l. 9. c. 9. Acipenser unus optimius quam is ad os versis, contra aquam nando meat. Curt. lib. 8. Haud amplius quam ut duo ex tribus filijs secum militarem exegit. Cic. in Orat. Quoniam secundum erat de tribus. Idem

Offic. 2.

Offic. 2. Erant
pertinerent, bo

Moratur
laciui in accu-
Inter, vel A

Cicero pro S.
rum se honest-
honestissimos
Seneca, Ille C.
ad tormenta po-
est. Pompon.
Boristhenes in
Livyus, Multi-
bus, longe an-
anipis.

SYPERLAT.
Inter, non solum
ratores invenit
inter ista diffici-
am matrem,
rissimus odor, 9.
l. 36. Minimus
RVM praepositi
Et similes locu-
tur (Lucretia
ronius est docti-
ricorum repreb-

Offic. 2. Erat igitur ex tribus, quæ ad gloriam
persisterent, hoc trium.

Mutatur interdum genitivus super-
lativi in accusativum cum præpositione
Inter, vel Ante.

Cicero pro S. Rosc. Rectum putabat pro eo-
rum se honestate pugnare, propter quos ipse
honestissimus inter luos numerabitur.

Seneca, Ille Cræsus inter reges opulentissimus,
ad tormenta post cærga vinculis manibus, ductus
est. Pompon. Mela, Gentem sui nominis aluic
Eoristhenes inter Scythiæ amnes amantissimus.
Livius, Multitudini gravior fuit, quàm Patri-
bus, longè ante alios acceptissimus militum
amicis.

Lib. 2. con-

tro :

Lib. 2. c. 2.

Ab Urb. r.

SYPERLATIVUM nomen cum præpositione
Inter, non solum apud Poetas, sed etiam apud O-
ratores invenitur. Quintil. 6. Declam. Et, quod
inter ista difficillimum est, amore mei vicit eti-
am matrem. Plin. l. 13. c. 2. Inter omnes poten-
tissimus odor, quisquis novissimè additur. Justin.
l. 36. Minimusq. inter fratres Joseph fuit. HA-
RUM præpositionum adminiculo licebit nobis has
et similes locutiones, quæ parum latine putan-
tur (Lucretia est castissima suarum sororum: An-
tonius est doctissimus aliorum) sine ulla Gramma-
ticorum reprehensione efferre hoc modo: Lucretia
castissi-

Antonius longè antè alios doctissimus est, vel inter ceteros doctissimus est; Seneca de vita beata c. 28. Inter cetera mala illud pessimum est. Nonne vides quemadmodum res aduersi generis comparentur? Nec enim Sex Rosc. de quo Cicero loquitur, unus fuit ex suis municipibus: neque Romulus de quo agit Livius, unus de alijs fuit: neque illud malum, de quo Seneca, unum è ceteris malis fuit. Age verò, cur reprehendamus eum, qui sic loquatur, Lucretia castissima est suarum sororum? Certe M. Tull. pro Sex Rosc. ferè eodem modo locutus est. Sextus, inquit, Roscius pater huiusce, municeps Amerinus fuit, cum genere, & nobilitate, & non pecunia modo sue municipij, verùm etiam eius vicinaria facile primus: Primus sue municipij: quid aliud est, quam suorum municipium primus? Item Gellius l. 8. c. 12. Vir etatis sue doctissimus: perinde est, ac si dixisset, suorum equalium doctissimus. Quod si tantopere censoriam Grammaticorum virgulam perhorrescimus, utamur verbo pro Superlativo, ad hunc modum. Lucretia suis sororibus plurimum castitate prestat: Lucretia suas inter sorores longè castitate prestat. Antonius eruditione ceteris condiscipulis plurimum prestat, vel suos inter aequales longè doctrina prestat: Audi Ciceronem de clar. Oritor. Nihil tam dissimile, quàm Coira Sulpitio, & uterq; equalibus suis plurimum prestat. Ibidem de Hortensio loquens.

Nota:

Suos inter equa-
Finib: Homini-
rum prestat pro-
se dicemus & C
morose & anxio
dixit, tam nigra
cius in Agricola
sugacissimi, ideo

IV.

SVperlativa
admittunt
Cic. de claris
juris quidam or-
Omnium,
lis, postivica
Admittunt
more admi-
Plinius, Pluri-
April, Maio, Iu-
SVNT qui
subijciant, cum h
ro præcipue comp
vis enim hoc, u
quod scilicet ann
tinuo tamen par
more partivorum
du sunt, imitari

Suos

uos inter aequales longè prestitit. Idem 2. de Finib: Homini, qui ceteris animantibus plurimum præstat, præcipuè à natura nihil datum est, è diceremus? CERTE Plinius l. 34. cap. 10. tam vorose & anxie observationis securus, Ostracites, lixit, tota nigra & cæterum sordidissima. Tacitus in Agricola, li sunt cæterorum Britannorum agacissimi, ideòq; tamdiu superstites.

IV. APPENDIX.

Superlativa præter proprium casum admittunt etià casum tæ positionis.

Cic. de claris Oratoribus. Fuit sextus Aelius aris quidam omnium peritissimus.

Omnium, superlativi & Iuris Civis, positivi casus est.

Admittunt & genitivum partitionis, notæ omnium, unde formantur.

Plinius, Plurimi piscium tribus mensibus, Lib. 9. c. 51. Aprili, Maio, Iunio pariunt.

SUNT qui Superlativa partivorum generi subijciunt, cum hæc nudam partitionem, illa per præcipuè comparationem designificent. Quamvis enim hæc, illa aliqua cognatione attingant, quod scilicet unum è multis significant, non continuo tamen partitiva sumi. Si quando tamen notæ partivorum construuntur, positiva, à quibus sunt, imitantur. Ut enim, Multus paritvè

Hæc partitione quidè conveniens separations porro differens

ponitur, sic Plures, & Plurimi. EIVSDEM generis videntur illa, quæ substantivis destituta generativum habent.

Lucan. l. 2. -- minimas rerum discordia turbat.
Succ. in Vesp. c. 8. Hos partem subici in servos,
ac venire imperavit, partem in Aservimas insularum avehi. Tacitus l. 3. Prima consiliorum frustra ceciderunt. Et illud Quinti. quod supra attulimus, Nam is eminentissimus Græcorum, est secutus. In his enim, & similibus, nulla videtur comparatio esse, sed partitio: quod facile intelligitur, si genitivum eodem casu jungamus cum superlativo, hoc modo, Adimimus res. Aservimas insulas, Eminentissimos Græcos: quod ipsis maxime partitivus usu venit. Quid enim aliud, Nulla beluarum, Quidam militum, Nemo principum, quam Nulla belua, Quidam miles, Nemo princeps significat?

GENITIVVS VEL DATIVVS POST NOMEN.

Nomina quæ similitudinem, aut dissimilitudinem significant, interrogandi, vel dandi casum exigunt.

Terent. in Eunucho. Domini similis, &c. Cicero de Finib. Non video, cur non potuerit pater similis esse filius. Idem in M. Antonium, Antonius saturavit se sanguine dissimillorum sui civium. Idem de Clar. Orat. Nihil tam dissimile, quam Corinthus puer.

Item

Lib. 7.

Philos.

Item C

Cicero de Senectute. neclutus est vultus laetitia, ne, quam spiritibus, luctu, cultare sit prae-

Quæ similis, si veatur, interrogatur, Propositum exemplum illi Cicero. Alii similem hunc datum dantes, vos respondent in enim tu tamen homini similis es, sed tamen cujus arum, casum cor-

DATIVVS

Nomina
Nuptias,
Fidelis.

conatur, dative
Vt, Consul saluandus, Mole infestus civibus impar tanto on consilium, cum si

Item Communis, Proprius.

Cicero de Senect. Id quidem non proprium se-
nectutis est vitium; sed commune valeru-
dinis. Idem pro Sex. Rosc. Quid tam commu-
ne, quam spiritus vivis, terra mortuis, mare flu-
entibus, litus ejectis? Plin. Casar proprius & pe-
culiare sit præter supradicta, clementia in signe. Lib. 7. c. 28.

Quæ similitudinem dissimilitudinemve sig-
nificant, sive ad mores, seu ad formam referan-
tur, interrogandi, vel dandi casum assumunt.
Proposita exempla ad mores pertinent: ad for-
mam ille Ciceronis locus spectat 2. de Nat. Ple-
trifamilis linguam nostri solent dicere, chor-
dæum dentes, pares cornibus his, quæ ad ner-
vos resonant in canibus. Idem ibidem l. 1. Est
enim vis tanta natura, ut homo nemo velit nisi
homini similis esse, & quidem formica formica,
sed tamen cuius hominis? Ecce in utroq. loco ut
arung. casum conjunxit.

DATIVVS POST NOMEN.

Nomina quibus Commodum, Vo-
luptas, Gratia, Faver, Aequalitas,
Fidelitas & his contraria signifi-
cantur, dativum poscunt.

Ut, Consul salutaris, perniciosus reipub. lu-
cundus, Molestus, Gratus, Invidus, Propitius
infestus civibus, Bidus, Infidus imperio. Par,
impar tanto oneri. Cic. ad Cæcinnam, erat meum
consilium, cum fidele Pompejo, tam salutare utriq.

Lib. 10.

*Idem ad Attic. O, gratas tuas mihi jucundasq;
litteras.*

**Item verbalia in Bilis, ut Amabilis,
Formidabilis, Oprabilis.**

Philip. 7.

*Cic. in Marcum Antonium, Pax præsertim
civilis; quanquam omnibus bonis, mihi ra-
men in primis fuit oprabilis.*

**Quidam præterea, quæ ex præposi-
tione Con, componuntur, ut Consci-
us, Consentaneus, Concors, Conco-
lor. Confinis cum adjectiva sunt.**

Philip. 9.

*Cic. 2. Tusculan. Mihi conscius sum nun-
quam ne nimis cupidum fuisse. Idem in M.
Antonium, Sulpicii mors consentanea vite fuit,
sanctissime honestissimeq; acta.*

**Fidus, frequentissime dativum habet: cum
genitivo raro admodum reperitur. Virg. 12.**

Præterea regina tui fidissima, dextera.

Occidit ipsa sua.

**PAR, apud poetas etiam genitivo casui adjungitur.
Lucan. 2. Quem metuis, par ejus erat.**

**Æqualis,
est ad æ-
tatem refer-
tur, geniti-
vo gaudet.**

**Æqualis, cum ad ætatem tempusq; refertur
ferè genitivum habet. Cic. 4. de Fin. Conferam
autem avunculum tuum cum C. Graccho eius
ferè æqualis. Quæ in Bilis exeunt passionem sig-
nificant. Penetrabilis, sæpe apud poetas altius
ponitur.**

Virg.

*Aspice, num
Conscius, cum
habet.
Consciam*

*Cum verò ad
me. Cic. pro C.
vi. Interdum d.
quanto tua men-
Conscium illi fa-
neca de vim bea-
7. cap. 3. Palai-
Plin. libi 8. cap.
68. quæ consui-
9. Contermina
Sverplex, Obvi-
etiam huc specta-
judicibus supplē.
mibi obvie litter-
des quot periculi
Terentius Adel-
Liv. 6. belli puni-
ernus.*

**DATIVVS
CUM PRÆ**

Virg. 10.

Aspice, num magis sit nostrum penetrabile telum
 Conscius, cum ad personas refertur, dativum
 habet. Terent. Adelph.

— Consciam mihi sum, à me culpam hanc esse
 procul.

Cum verò ad rem, genitivum frequentissi-
 mè. Cic. pro Cael. Multarum rerum conscij ser-
 vi. Interdum dativum. Ibidem, Huic factio-
 ri tanto tua mens liberalis conscia. Pro Cluent.
 Conscium illi facinori fuisse arbitrabantur. Se-
 neca de vita beata cap. 8. Concors sibi. Col. lib.
 7. cap. 3. Palatum atq; lingua concors lana est.
 Plin. lib. 8. cap. 10. Sed tamen in extremis Afri-
 ca, quæ confinis Æthiopie est. Idem lib. 12. cap.
 1. Contermina Indigens Arriana appellatur.
 SUPPLEX, Obvius, Obnoxius, Absonus, Pervius
 etiam huc spectant. Cicero 1. Tusculan. Nec
 iudiciibus supplex fuit. Idem Att. 6. Volens
 mihi obviam litteræ tuæ. Plinius Epistola 58. Vi-
 des quot periculis, quot contumelijs sumus obnoxii?
 Terentius Adelph. Fratri ades fient pervia.
 Liv. 6. belli punici. Pervia naves pugnantibus
 trans.

DATIVVS VEL ACCVSATIVVS
CUM PRÆPOSITIONE AD, POST
NOMEN.

Accom.

Virg.

Accommodatus, Appositus, Aprus;
Idoneus, Habilis, Utilis, Inutilis,
Natus huic rei, vel ad hanc rem.

Cicero in Pisonem, Ille gurgis atque helluo
natus abdomini suo; non laudi atque gloria
omnibus fortunis, multos fama, vitæ, priva-
vit. *Idem de Claris Orat.* Cn. Pompejus vir ad
omnia summa natus.

PRÆTERMITTO omnium exempla, ne lon-
gior sim, & laborem, molestiamq; afferam edis-
centibus. *Cic. 7. in Verr.* Homo bene appositus
ad istius audaciam. *Quint. lib. 4.* Judicii na-
tura noscenda est, jururine magis, an æquo sit
appositus. *Cic. Lepia lib. 6.* Ejus Falernum
mibi semper idoneum visum est hospitio. *Idem*
ad Att. libro 13. Instruat etiam consiliis idone-
is ad hoc nostrum negotium. *Idem 1. de leg.*
Natum figuram corporis habilem, & aptam in-
genio humano dedit. *Colum. 1. 2. cap. 2.* Ha-
bilis frumentis terræ. *Cic. 1. Orat.* si mihi cal-
ces Sicyonios attulisses non uterer, quamvis
essent habiles, & apti ad pedem. *Liv. lib. 7.*
ab Urb. Hispano cingitur gladio, ad propriorems
habili pugnam. *Cic. 3. Offic.* Nonne igitur
sapiens si fame ipse conficiatur, abstulerit cibum
alteri homini ad nullam rem utili? *Idem de Fi-*
nib. Quod & acutum genus est, & ad usus civi-
um non utile.

ACCUSAT
vul

Adjectiva,
sive significatio
blativum calu-
mensuram fig-
Liv. Fossam sex
ram, cum duxit
sa circumdedit.
pedes mille &
viginti.

GENERALE
gus, latus, alius
mensuram, digit
cubitum, seu uln
um, milliare, sive
Didoron, quatuor
pede. Interdum
lib. 1. cap. 2. Me
porret in areolis l

ABLATIV

Extorris, nudu
atq; refertus, in
communis, plen
tum frer, vacu
adignus, liber

ACCY-

ACCUSATIVVS VEL ABLATIVVS POST NOMEN.

A Djectiva, quibus generalis dimensio significatur, accusativum, vel Ablativum casum postulant, qui certam mensuram significet.

Lev. Fossam sex cubitis altam, duodecim latam, cum duxisset: extra duplex vallum fossa circumdedit. *Columella*, Esto ager longus sedes mille & ducentos, latus pedes centum viginti.

Bell. Mac.

Lib. 5. c. 1.

GENERALEM dimensionem significant, longus, latus, altus, profundus, crassus, CERTAM mensuram, digitus, uncia, palmus, dodrans, pes, cubitum, seu ulna, quod idem est, passus, stadium, miliare, sive miliarium. *Plin. lib. 31. c. 14.* Didoron, quo utimur, longum sesquipede, latum eade. Interdum adhibetur genitivus. *Colum. lib. 1. cap. 2.* Medica singulos cyathos serere oportet in areolis longis pedum demum.

Dimensio generalis & certa.

ABLATIVVS POST NOMEN.

extorris, nudus, dignus, contentus, inanis, atque refertus, inops, locuples, alienus, onustus, immunis, plenus, cassus, divesque potensque, cum fratre, vacuus, cum captus, praedictus, orbis, indignus, liber, viduus, sibi iure latinum assumere.

assumere.

Assumunt casum, ut Summo vir dignum honore.

LIVIVS lib. 5. decade 4. Hoc (iurjurandum)

Extorris. patriâ extorrem in tuam regiam adduxit. Cicer.

Nudus. ad Att. l. 7. Huic tradim Vrbis est nuda praesidi.

Refertus. referta copijs. Idem Calio l. 2. Tu mihi obvia.

Dignus. mitte epistolas re dignas. Idem pro Q. Medioc.

Contentus. quaestui contentus esse non poteris. Idem de Cla. C.

Inops. rar. C. Lentulus non invidet sententis, non inop.

Locuples. verbis. Idem 5. Verr. Locuples copijs civitas.

Alienus. Idem de Div. l. 1. Neg. hoc Dy alienum ducit.

Onustus. sua maiestate. Idem de Provin. Cons. Alienum sit.

Onustus. videri dignitate imperij. Idem 1. de Divi. Onus.

Immunis. Plin. l. 17. c. 14. Caprificus omnibus immunis est.

Immunis. qua adhuc diximus. Sen. Hippol. Metu immu-

nis. Cic. 3. de Finib. Ed beator quisq. sit, qui

Plenus. sit corporis aut externis bonis plenior.

Virg. 2. Aeneid.

Cassus. --nunc cassum lumine lugent. Cicer. 1. Offic. 1.

Dives. Crassus tum cognomine dives, tum copijs, Virg.

Dives. l. 10. Mantua dives avis. Liv. 1. ab Urb. Anco re-

Potens. gnante lucumo vir impiger, ac divitijs potens ru-

Potens. nam commigravit. Ibid. l. 6. novè dixit. Multi-

Fretus. tudo hostium nulli rei praterquam numero fret-

Vacuus. & oculis. Cic. 2. de Fin. Vacui negotijs honestè

Vacuus. liberaliter possumus vivere. Cic. pro Ra. Confecti

Captus. senectute, prae diuturno morbo, mancus, & membris

Præditus. manib. captus, ac debilis. Idem Figulo l. 4. Rebus om-

nibus, quibus
quado affuecerat
nervore animus.

pecudibus ager. E
dua fama sua. L
est) etiam genit

Balbus ad Ciceron
re mi Cicerone su
pissimam tua visi

4. Vi jam vir
adicaret solun

ILLVD Cic. de
esse in hac civita

nim habent libri
te dignum huius

bus, Cassus, Onu
mon recipiunt.

Opus nomen
te verbo

postulat.
Terentius An

ad hanc rem, qu
Terentiam grati

Sæpe etia
adjectivorum

nib. casus declina

ribus, quibus & natura me voluntas & consue-
 tudo assuefecerat, orbus, Idem 5 de Fin. Liber Orbus
 errore animus. Colum. lib. 2. cap. 25. Viduus Liber.
 recidibus ager. Plin. lib. 8. proam. Nomina vi- Viduus
 lua fama sua. QVADAM ex his (ut supra dictum
 est) etiam genitrum poscunt: item DIGNVS, Dignus
 Balbus ad Ciceronem libro 8. ad Att. Obsecro
 mi Cicero suscipe curam & cogitationem dig-
 nissimam tuae virtutis: Suetonius in Orbone, c.
 Ve jam vix ullus esset, qui non sentiret &
 radicaret solum successionis imperij dignum.
 LLVD Cic. de Arusp. depravate affertur, Vnum
 esse in hac civitate dignum hujus imperij: sic e-
 nim habent libri omnes, Vnum esse in hac civita-
 te dignum hujus imperij gloria. INDIGNVS Or-
 us, Cassus, Onustus eundem casum, varietate no-
 men recipiunt.

OPVS.

OPUS nomen adjectivum, accedendo
 te verbo substantivo, ablativum
 postulat.

Terentius Andria, Nihil istae opus est arte
 ad hanc rem, quam paro. Cic. ad Attic. Apud Lib. 17
 Terentiam grata opus est nobis & tua auctoritate.

Saepè etiam cum substantivis more
 adjectivorum consentis, neq; tamen in
 casus declinavit.

Lib. 2.
Lib. 16.
Lib. 6.
Bell. Pun: 10

Idem ad Curionem, Dux nobis & autor opus est. Idem ad Tironem, Is omnia pollicetur est, quæ tibi opus essent. Idem ad Attic. Dices numeros mihi opus esse ad apparatum triumphi. Livius, Scipio ad comparanda ea, quæ opus erant, tempus habuit.

Opus constructio varia. 58

OPUS cum genitivo junxit Plautus ad COSS. Prat: &c. lib. 10. Epist. Sed aliquantum nobis temporis, & magni laboris, & multa impense opus fuit, ut quæ reip: bonisq; omnibus polliceremur, exitu prestaremus: nisi fortè subest aliqua figura, quæ nos latet: nam Temporis, ab aliquantumpendetur: genitivi verò Laboris & impense, non video unde pendcant Illud Quintiliani l. 12. c. 3. Sed etiam si nosse quid quisq; senserit, volent, lectionis opus est. Castigatiores codices habent Lectione Jungebant prisci Opus etiam cum accusandi casu.

Plautus Trucul: Pueri opus est cibum.

Vfus cum Opus significat, eodem modo constructur.

Vfus, cum Opus significat, eodem modo fere constructur. Plaut: Asin:

Viginti jam usus est filio argenti minis.

Virg: 8.

Arma acri faciendæ viro: nunc viribus usus.

Nunc manibus rapidis. Plaut: Pseud:

Ad eam rem usus est hominem astutum, doctum, scitum, callidum, pro opus est homine astuto, &c. Idem Persa, ad eam rem usus est tua mihi opera.

Cic. 4.

Cic. 4. Tulo su, De ceteris, ut, Itaque, apud Poetas, Heey. Non usus sequi.

Adjectiva ordinis, ab

A, vel Ab, a

Cic. Cetera cum

Item ad Att: N

nostra. Idem,

est quævis, ab

aenia secundum

Alienus eic

gitur. Cic. 1.

ejus dignitatis,

lust. in Catil: I

cit, quod foro p

propter Sempron

illi causa max

am; Ego autem

vie alienum, h

Item Secu

Nudus, Ino

Cic. in Verr. H

orbe terrarum

berituerit ad

Cic. 4. Tusc. *Vsus pro Opus utitur, sed sine casu, De ceteris studijs alio loco dicemus, si usus erit.* ITAQVE *Vsus pro Opus cum ablativo ferè, apud Poetas maximè Comicos in usu est, Terent. Heey. Non usus factus est mihi nunc hunc intro sequi.*

Vsus pro Opus sine casu apud Cicero:

Adjectiva diversitatis, & numeralia ordinis, ablativum cum præpositione **A, vel Ab,** admittunt.

Cic. *Certa cum illo, qui à te totus diversus est. Item ad Att: Navigationis labor alienus ab arate nostra. Idem, Post autem confecta à Carneade qui est quartus, ab Arcefila. Hirtius Imperio, & presentia secundus à rege.*

Acad. 4o, Lib 6o, Acad. 4o, Bell. Alex. 4o

Alienus etiam genitivo & dativo jungitur. Cic. 1. de Fin: Quis alienum putet esse ejus dignitatis, quam mihi quisq. tribuit? Sallust. in Catil: Ille eos in domum D. Bruti perduxit, quod foro propinqua erat, nec aliena consilij propter Sempronium. Cicero pro Cecin: Quod illi cause maximè est alienum. Quint. l. 1. proem: Ego autem cum existimem, nihil arri oratoria alienum. Vltimus tamen ablativo jungitur.

Alienus genitivo & dativo jungitur, usitatus tamen ablativo.

Item **Securus, Liber, Vacuus, Purus, Nudus, Inops, Orbis, Exortis,**

Cic. in Verr. *His quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui, expertes, soluti, ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia munere*

Idem pro domo sua, Tam inops, aut ego eram ab amico, aut nuda Resp. & magistratibus?

Plin. lib. 28. cap. 9. Pelles ejusdem animalie submissa, securos praestans ab eo meta somnos. Cic. de Arus. Quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista religionis suspitione tam vacua atq; pura? Senec. Epist. 3. Mens ab omni labe pura, & splendida, Cic. pro Flac. Vsq; eo orba fuit ab opsimasibus illa concio, ut princeps principum esses. Meandrius. Liv. 5. ab Urb. Ne exulem extorrem. P. Romanum absolo patrio, ab Dijs Penatibus in hostium urbem agere.

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum ablativo, quando vel plura diversi generis comparantur.

Orat. 6.
Lib. 9.

Cic. in Catil. Luce sunt clariora nobis tua consilia. Curr. Majora sunt praemij pericula.

Vel cum duo ejusdem, aut diversi generis conferuntur.

Cic. ad Octa. Quae non posterior dies recentior priore? & quae non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. illuxit. Virtus multo pretiosior est auro.

APUD veteres interdum leges comparativum cum ablativo, etiam cum res ejusdem generis comparantur. Ter. in ferreus, Plin. 1. 36. 6. 7. ubi de generibus mar-

moris agit. P. Lacedaemoniorum 1. cap. 9. ubi de e. ax Egypto Rom. qui, aliquot pe. impormuerat, om. sunt, mirabilione. iis Fabricius Lic. civitate temporis. Horatius om. M. Tullio clari. bat Anchises. quidem excluden. mar. secunda ea. 1. Prisc. 1. 3. doc. eum res ejusdem. Salustij, Nulla a. ny, Nulli omnium.

RATIVVS, ut

A Blativus o. A conjuncti

test in calum

Cic. in Verr. T

Idem ad Att. A

fuit, qui quinqu

Liv. Melior o

multiora. Ter. in

vidi neminem qu

merit

maioris agit. Pretiosissimi, inquit, quidem generis
 Lacedemoniorum viride cunctis hilarius. Eodem
 lib. cap. 9. ubi de ea navi agit, qua Cajus Obeliscum
 ex Aegypto Romam importavit. D. Claudius, in-
 quit, aliquot per annos assevatam, qua Cajus
 importaverat, omnibus, qua unquam in mari visa
 sunt, mirabilior. Val. Max. l. 3. c. 4. Idem sen-
 tit Fabricius Licinius, honoribus, autoritate omni-
 civitate temporibus suis maior. Gell. l. 1. cap. 5.
 Horatius omnibus fere aetoribus aetis sua, ni-
 si M. Tullio clarior. Virg. 8. Sed cunctis altior i-
 rat Anchises. Juniores Grammatici subaudiunt
 vocem excludentem, Ceteris, vel, Reliquis. Do-
 nat. secunda edit. Servius in eundem. Diom. lib.
 1. Prisc. l. 3. docent, Comparativo locum esse etiam
 cum res ejusdem generis comparantur. In illo
 Salustij, Nulla arte cuiquam inferior. Item Plin-
 ij, Nulli omnium claritate inferior. COMPA-
 RATIVUS, ut vides, Dativo adjungitur.

Comparativo locus
 est, etiam si
 res ejusdem
 generis com-
 parantur

NOTA.

APPENDIX.

A Blativus comparativi intercedente
 conjunctione. Quam, mutari po-
 test in casum verbo congruentem.

lic. in Verr. Tu innocentior quam Metellus?
 idem ad Att. Nemo anquam nec poeta, nec orator
 fuit, qui quenquam meliorem quam se arbitrare-
 tur. Liv. Melior certiorque est tua pax, quam sperata
 victoria. Ter. in Phor. Ego hominem callidiores
 idi neminem quam Phormionem.

Lib. 5.
 Lib. 14.
 Bell. Punic.

E. 3

SI

Nota.

Si ablativus à nominibus, Nemo, Nullus, aut à relativo, Qui, quæ, quod, fiat, non erit locus huic permutationi: Ut enim bene latine dicimus, *M. Tullio, quod nemo Romanorum fuit eloquentior, caput per summam injuriam abscissum est: Ita ineptè dicemus, M. Tul. quam quæ nemo Romanorum fuit eloquentior, &c.*

II. APPENDIX.

Comparativa quemadmodum & cetera adjectiva, cum partitionem adsignificant, genitivum desiderant.

Ab Urb: s.

Liv. In hanc sententiam ut discederetur, juniores Patrum evincebant. *Horat. in arte. O Major juvenum.*

Autores tamen sæpius ablativo utuntur cum præpositione E, vel Ex.

Lib: 16.

Lib: 8.

Cic. ad Attic. Antè scripta epistola ex duabus tuis prior mihi legi cæpta est. *Plin. ad Carinum,* Minorem ex duobus liberis amisit.

Comparativus partitionem significans genitivum ad.

Cum partitiō significatur, potest comparativus genitivum admittere sive de duobus, sive de pluribus agatur. Sic *Liv.* Juniores Patrum evincebant. *Curt. l. 6.* Cleander priores eorum intramitti jubet. *Plin. lib. 11. cap. 37.* Animulorum fortiora, quibus sa. quæ transmissior: sapientiora, quibus tenuior: timidiora, quibus minimus: & quibus nullus, hebetiora. *Horat. l. 5. Clar. Ode. 11. Major Neronum.*

Idem

Idem lib. 1. Ser.
Vultum se.
SCRIPTORES
fitione utuntur
ubi nomen est
Quint. 19. Dec.
hui parentius
liberis ulior in
bell. Crul. In
des erat script
ea, qua etate a
nitivus in acc
tione Inter, n
occurrit est, qu

PRæter in
parativa

cellum.

Hercules fuit
res deus pedib

Item ca

Cic. ad Planc

cundior, nec

Denique

spe, quo,

Cic. de Cla

majorē capi

amre, sol rabe

Idem lib. 1. Serm. Sat: 6. -- quise.

Vultum ferre negat. Noviorum posse minoris. SCRIPTORES sepius, ut dixi, ablativo cum prepositione utuntur, qui casus partitioni, maxime ubi nomen est comparativum, aptissimus est.

Quint: 19. Declam: Ego sum infelicior ex duobus parentibus. Idem 8. Si Di non sinant, ut ex liberis vilior incipiat esse periturus. Caesar lib. 3. bell. Civil. In testamento Prodomai patris haeredes erant scripti ex duobus filiis major, & duabus ea, qua etate antecedebar. ALIQUANDO genitivus in accusativum, accedente prepositione Inter, mutatur. Quint: dec: 8. Ille quoque occisus est, qui inter nos, ut apparet, fortior est.

III. APPENDIX.

PREteritum casum admittunt comparativa ablativum significantem excessum.

Hercules fuit procerior te cubito. Curt. Tur- Lib. 2. res denis pedibus, quam murus, altiores sunt.

Item casum suæ positionis.

Cic. ad Planc: Mihi nemo est amicior, nec jucundior, nec carior amico.

Denique hos ablativos, Opinione, Ipe, & quo, iusto, solito, dicto,

Cic. de Clar. Orat: Opinione ego omnium Bell. Pun: 1. majore cepi dolore. Liv. Reate saxū visum vocare, sol rubere solito magis sanguineoque, similis.

COLVM. l. 3. c. 19. Malleolus nec maior pede,
nec dodrante minor esse debet. Ibid. Paulò mi-
nor dodrante, longior semipede. Ovid. 4. Fasti:
Sperg. redit citius. Cic. de Amic. Ne quod plus a-
quo in amicitia congeratur. Quin. lib. 9. cap. 4.
Membrum longius iusto, tardum: brevius insta-
bile esse. Liv. lib. 3. bell. Pun: Disto prope-
ritius, equum in viam Claudius egit.

ABLATIVVS SIGNIFICANS

laudem, vituperationem, partem.

Pleraq; adiectiva ablativum postu-
lant significantem laudem, vitupera-
tionem, vel partem.

Q. Cicero de petitione Consulatus, Non erit
difficile certamen cum ijs competitoribus, qui
nequaquam sunt tam genere insignes, quam
virijs nobiles. Cic. de Orat: Sunt quidam aut
in lingua haerentes, aut in voce absoni, aut in
vultu morosi, corporis, & agrestes, ut etiam si
ingenijs aut arte valeant, tamen in Oratorum
numrum venire non possint. Idem in Verr. Ob-
iur. dicendum M. Octavium Ligurem hominem
ornatissimum loco, ordine, nomine, virtute, in-
genio, copijs, poscere pecuniam non dubitavit. Sa-
bell. Catil: Iust. Ex altera parte C. Antonius pedibus ager,
quod praelio adesse nequebat, M. Perreio Lega-
to exercitum permissit.

Lib. 1.

Lib. 2.

Bell. Catil:

QUAMVIS

Quamvis o-
um adiectivis co-
quentia, extrema
men non raro ipss
ut vituperatione
horridiores evad
atione, & moribus
em nec motu cor
a apriorem, nec
ibi videor audire
e oratione duris,
o pariter variis us
go is, quia quicquid
quietus animo est
4. Qui pedib.
modioris valetud
Marr: lib. 12. C
te, lumine laeso.

AP

Ablativum p
lativum m
Virg. Os humer
eo quod non su
Item H
cipius. Falarica
castili oblongo
ad extremum. P
mestasi corpus, &

Quamvis oratores libentius substantiva
cum adjectivis copulent, ut Vir summa elo-
quentia, eximia virtute, excellenti ingenio: ta-
men non raro ipsis adjectivis ablativum laudis,
ut vituperationis attribuunt. Cic. 4. de Fin.
torridiores evadunt, asperiores, durescunt & o-
ptione, & moribus. Idem 1. de Or. Ego nemi-
um nec matu corporis, nec ipso habitu atq; for-
ma aptiorem, nec voce pleniorum, aut suaviorum
mihi videor audivisse. Idem de Clar. Ut vita,
oratione durnus, incultus, horridus. ABLATI-
vo partis virius utuntur. Idem 4. Tuscul. Er-
go, quisquis est, qui moderatione, & constantia
quieta animo est, sibiq; ipse placatus. Quint. l. 6.
4. Qui pedibus ager cum vellet videre com-
modioris valetudinis, &c. Poetæ frequenter,
Lari: lib. 12. Crine ruber, niger ora, brevis pe-
tus, lumine laetus.

Nota.

APPENDIX.

Ablativum partis frequenter in accu-
sativum mutant poetæ.
Virg. Os humerosq; Deo similia. Horat. Exce-
pto quod non simul esses, cetera latus.
Item Historici, sed rarius.
Livius. Falarica est Saguntinis missile telum
astili oblongo, & cetera tereti, præterquam
ad extremum. Pomponius Mela, Sarmata totum
decursu corpus, & nisi qua vident, ora etiam ve-
lata.

AEL. 1.
Epist. Lib. 2.Bell. Pun. 1.
Lib. 2. cap. 10.

E 3

CAPITULA

Accusativus *ceteris letus hoc uno torqueor.* Accusativus
Cetera, frequens est apud Liv. l. ab Urb. Pro-
apud Histo- num regnum *cetera* egregium, ab una parte ha-
ricos. *satis* prosperum fuerit. Item apud Plinium l. i.
 c. 6. Est & terechyntho similis *catera*, pomo am-
 gdalis. & L37 c. 9. Est & alia iris *cetera* simi-
 & pradura Gell. l. 19. c. 10. Memini, me quondam
 & Celsinum Julianum Numidiam ad Frontone
 Cornelium, pedes tum graviter agrum, ire co-
 sere. Hanc constructionem, quam Serv. figura
 Grecam appellat, recentiores Synecdochen vo-
 cant: fortasse non male, quod subiecta propo-
 sitio, Secundum, intelligatur à Latinis ut Graeci
 ugent. Nam Synecdoche non solum tropus est
 sed etiam lexeos figura, cum nimirum subdi-
 ctum verbum aliquod satis ex ceteris intelligitur.
 Vide Quintilian: lib: 9. cap. 3. Denique, sic
 hac de causa ita appelleretur, sive quia id, quod
 partis est, toti attribuitur, ut aliqua ex parte
 synecdochen tropum imitetur, missa hac faciama-
 nam pueris tenebras offundunt.

DE CONSTRUCTIONE TRANSITIVAE VERBI.

Verborum
 generis quin-
 que à veteri-
 bus signifi-
 catione.

VERBA, quod ad significationes, sen-
 tentiam attinet (utrunque enim teste Dona-
 & Diomede idem valet) quinque sunt
 Activae

Activa, Passiva, Participia, Infinitivi, Verba
 a. Activa, ea
 Donatus, Diomede
 terminata, passiva
 ut Laudo, Latet
 DONATUS a. edit
 accepta R. litera
 Curro. Synt. ex
 antur, ut Odi, D
 ULM, syllabam
 quam quia in T, le
 acuntur, ut Pu
 portet: sed bac
 manda. Synt
 Gaudet gaudis
 tum, Fido filius
 MEDES neutra O
 tria genera distri
 tionem habent
 quum Grammati
 cant, & Activam
 ambulo, Curro.
 Alia, qua pati
 Veneo, Vapulo.
 nec agentis, nec
 hoc est, que nec
 sedeo, jaceo,
 atitur.
 Haec ultimae

St. Ego inquit
Accusativus
ab Urb. Pro.
una parte ha
d Plinium l.
em, pmo am
ia cetera simi
i, me quonda
ad Frontoni
gram, ire q
m Serp figura
necdochien
libraria prop
eris ut Gra
lin tropus: el
imurum subter
ris intelligim
Denique, sic
quia id, qes
ua ex parte
a hac faciam

Activa, Passiva, Neutra, Communia, Depersona-
1. **ACTIVA**, ea demum crediderunt Phocas,
gnatus, Diomedes ceterisq. veteres, quæ O, li-
ta terminata, passiva fierent, littera R, appo-
ta, ut Laudo, Laudor. **NEUTRA** sunt, inquit
ONATVS 2. edit: quæ O, littera terminantur,
accepta R, littera, Latina non sunt, ut Sto,
Curro. **SYNT** etiam neutra, quæ I, littera termi-
nantur, ut Odi, Novi, Cæpi, Memini. **ITEM** quæ
UM, syllabam desinunt, ut sum, prosum. **SYNT**
etiam quæ in T, litteram exeunt, & impersonalia
dicuntur, ut Pudet, Tædet, Penitet. Liber, O-
rteet: sed hæc & similia defectiva sunt existi-
anda. **SYNT** præterea Neutropassiva, ut
audeo gavissus sum, Soleo solutus sum, Ego factus
sum, Fido fisis sum. Hactenus Donatus. Dio-
medes neutrum O, litteram finita doctè & acutè in
ria generi distribuit, quorum alia agentis signi-
ficationem habent, sive (ut Phocas nobilis & an-
tiquus Grammaticus inquit) quæ actum signifi-
cant, & activam habent significationem, ut facio
ambulo, Curro.

Alia, quæ patientis habent significationem, ut
teneo, Vapulo. Alia, postremo sunt, in quibus
ec agentis, nec patientis significatio dignoscitur,
hoc est, quæ nec actionem & passionem significant,
sed edeo, jaceo, sto, nescis etiam agat ne quis an-
tratur.

Hæc ultima quidam Sapina dixerunt, in-
quit

spectata po-
nuntur.
Activa
Neutra.

TIONE
ERBI

iones, seu ger
m teste Dona
quique sum
Activa

inquie Diomedes, alij absolutiva. Hinc apertissima intelligitur, veteres verba omnia, quae litteram R, assumere non possent, quapropter cum accusativo conjungerentur (ut facio, calefacio, odô, novi) in neutrum erasse. PASSIVA sunt, quae ita R, littera terminantur, ut ea deponant, et ita fiant, ut Laudor, laudo. COMMUNIA, quae R, littera terminata, cum actionem, cum passionem significant, ut Horror, complector. DEPOSITIONIA, quae isdem littera R, terminata actionem tantum significant, ut Auscupo, loquor. EGO (dicam enim quod sentio) quadripartitam existimo esse hanc distributionem. QVIEDAM namq; actionem significant, ut Aedifico, curro sequor. ALIA passionem, ut Vapulo, verberor. ALIA cum actionem cum passionem, ut Dignor amplector: de quibus supra in Rudimentis copiose dictum est, multaq; veterum exempla allata sunt. ALIA denique nec actionem, neque passionem significant, ut Sedeo, jaceo: haec & similia propria neutra sunt, meritoq; Supina verba à quibusdam appellata, quod videlicet veluti occiso, resupina, stentant, utriusq; actionis expertia. HACTENUS de verborum generibus.

Intransi-
tum.

Quod vero ad constructionem attinet, duplex est verbum. Alterum Intransitivum, quod posse, aut nullum casum habet, ut Venio, redeo aut simile praecedenti. Liv. i. ab Urb. Justè pidi legamus venio. Terent. Andri. Redeo inde itaq; at-

egre

grè forent : de quo supra dictum est. Alterum Transitive.
 ransitivum, quod in casum diversum à præ-
 cedente transit: hoc in Activum, Passivum, &
 Neutrum particitur. Activum verbum est, quod
 ost se accusativum postulat, cuiuscunq; sit
 positionis, ut laudo, facio, sequor, amplector, o-
 le: Doleo vicem tuam, Ingrati animi crimen
 orreo, quamvis hæc duo postrema, & similia,
 neutropassiva possint appellari, ut postea dicemus.
 libenter hoc genus verborum si per Grammati-
 os liceret, Accusativum appellarem: quemad-
 modum quidam veterum accusativas præpositio-
 nes vocant, quæ accusandi casu gaudent. Pas-
 sivum est, quod in ablativum transit, cum
 præpositione A, vel Ab, ut Laudor è re. Se-
 nec. Epist. 91. Infirmitates à validioribus rubean-
 tur. Verr. Flac. apud Priscian. lib. 8. Servitū-
 tibus eorum abominaretur ab omnibus. Hoc fe-
 cit in OR, desinit. Neutrum quod transit in
 enitivum, dativum, vel ablativum casum,
 & Egeor tui, Opituler sibi, Fungor meo munere.
 Quæ diximus, de proprijs casibus accipiendæ
 sunt: nam de communibus omni verborum gene-
 ri, post dicendum erit. Per hæc etiam genera fi-
 unt, atq; dispersa sunt Impersonalia, Activæ, ut
 videt, peger: Passivæ, ut Pugnatur, Iur. Neu-
 træ, ut Liber, licet. DE NEUTRIS primò dicemus
 quia casuum ordo in exigis, tū (quod magis
 movet ut cognita neutrorum turba facilius cog-
 noscant adolescentes activæ sive accusativæ verba,

GENITIVUS POST VERBUM.

SVM genitivum petit, cum Possessorem significat.

Lib. 20.

Philip. 120

Lib. 1.

Lib. 2.

Lib. 9. cap. 4

Est, Interest
& Refert
impersona-
lia

Nota.

Hæc ante-
cedit modo
nominati-
vus apertè

Cic. ad Cælium. Jam me Pompeij totum

Scis. Aut aliquid pertinere. Idem in M. Antoni

Cujusvis hominis est errare: nullius nisi inspi-

rus, perseverare in errare. Idem de Offic. Adus hoc membra

lescentis est majores natu vereri. Item habi-

duo, Interest, & refert Idem de Finib. In natu vereri, vic-

est omnium rectè facere. Quintilian: Plautus velit, Officium

num refert compositionis, qua quibus antepone-

Est, Interest, Refert, cum officium, arguend, Sapientis est p-

ram pertinere significant, prima & secunda p-

sona carent: qua de causa impersonalia ver-

sive verba sine personis, (us Varro loquitur)

sunt appellari. Itaque cum verbum impe-

nale dicimus, præpositio, In, privationem de-

nat prima, & secunda a persona, quibus verbu-

privatur, non nominativi, sive persone agentis

seu patientis, ut Grammatici juniores volu-

Sed de hac re supra in Rudimentis dictum

plurimè suo loco decemur. Hæc tria verba

ad rem redeamus) modò nominativum ha-

apertè Cic. 5. Tusc. Sapientia est proprium, qui cum sum-

nihil quod penitere possit, facere. Idem in p-

ur. Quod enim permagni interest, sepe pro-

cesso

ario habetur.

ad quod ma nibi

m verbum, aut

minativi accipi

ingej est rreulu

videri, Idem

um magni intere

nam decedas: (Pr

hoc membra

habiti intere

natu vereri, vic

Officium

antepone-

Sapientis est p-

prima & secunda

impersonalia ver-

(us Varro loquitur)

Interest tamen

nos habent,

quibus verbu-

agentis

volu-

terere

percom-

inter-

non lege defen-

sum-

hoc max

Cuja, vel C

tracatur.

rio habetur. Idem ad Rufum l. 5. Non scri-
d quod tua nihil referebat. Modò infini-
verbum, aut orationis membrum loco
minativi accipiunt. Idem 2. de Orat: Tar-
ingej est rivulos consecrari, fontes rerum
videre, Idem ad Appium lib. 3. Vtriusq. no-
m in M. Antium magni interest, prius ut te conveniam,
lius nisi in spem decedas: (Prius ut te conveniam, quam de-
de Offic. Adas) hoc membrum, sive pars totius orationis,
eri. Item habi interest nominativus est. Idem, Majo-
de Finib. In natu vereri, vice nominativi ponitur. Nisi
iuniliani: Plus velis, Officium seu proprium, subaudire: ut
quibus antepo, olefcentis officium est, maiores natu vereri: ut
officium; atq, d, Sapientis est proprium, nihil, quod pante-
a & secunda poffit facere.

EXCEPTIO.

Interest tamen & refert, hos ablati,
os habent, Mea, Tua, Sua, Nostra,
quibus verbis.

ero Tironi, Et tua, & mea, maximè inter-
te valere. Terentius in Hecyra, Tua quod
nil refert percontari desinas. Cic: pro Cluenti:
et tria verba (sua putat interesse, se re ipsa, & gesto nego-
nativum hab, non tege defendi. Idem pro Sylla, Vestra e-
is est proprium, qui cum summa elegantia, atq, integritate
e. Idem in pacis, hoc maximè interest.

Cuja, vel Cujus interest, perelegan-
dicatur.

Philip. 8.

*Cicero pro Vareno. Ea cades si potissimum
crimini datur, detur ei cuius interfuit, non
cuius nihil interfuit. Idem in M. Anthonio
Quis enim est hodie, cuius interfuit istam legem
manere?*

PRISCIANUS lib. 12. Interest & refert, inquit
genitivo solent adjungi omnium consualium, ab
supra dictis quinq. pronominiſibus, pro quorum ge
nitivis ablativos ponimus, poſſeſſorum, ut I
terest & refert mea, tua, ſua, noſtra, veſtra Cu
quoq. infiniti poſſeſſivum, cum ſupradictis ver
pro genitivo primitivis ponitur. Cic. pro Va
no. Ea cedet ſi poſſiſſimum crimini datur, der
ei cuius interfuſit, non ei cui nihil interfu
Hæc ille. VIDES ut Præſciannus, qui de Comi

Mea, tua,
sua, &c. A-
blativi sunt
non accusa-
tivi.

versibus accuratissime scripsit, affirmes Mea, tu
sua, nostra, vestra, tua, casus esse ablativos, non
accusativos? Scio quantas tragedias hinc
excitaverint: alij enim summa ut nituntur
cere, accusandi esse, quibus Plautinos ac Ter
tianos pedes non arbitror admodum favere, ca
eos huc atq; illuc, non secus ac Lesbiam norm
flectere ac torquere possis: Illud Donati in
rent. Phorm. Quid tua, malum, id refert? n
gis urget. Et quare, inquit, quomodo dicat
Quid mea, Quid tua? an deest, ad? ut
ad mea, ad tua? Sed hac viderint idem Co
phoi. Pueri dumtaxt ista ne per fornic
quidem attingant. Quibus generis viri jungan

pronomina Me-
dicaturne bene
majores natu ve
vigilanter adm
loco invenies.

Verbum
Tua, Sua, N
Tuum, Suum
Cic. de Fin. Si
est, ut suggera
um, qui sentiam
est operi: vestra

Magnum
tum, iu

verbis Interce

Cic. ad Tironem.

interest, quàm

re. Idem ad An

esse Roma. Idem

re ipso ius dici.

Reip. intersit, or

quoque tempore

Obiter not

nitivi, posse a

Ad, recipere.

pro nomina Meus, tuus, suus, noster, vester: Item
dicatur bene latine, Tua adolescentis interest
maiores nati vereri: Mea consulis refert Rempe:
vigilanter administrare: Et cetera id genus, suo
loco invenies.

Verbum est, pro Ablativis, Mea,
Tua, Sua, Nostra, Vestra, habet Meum,
Tuum, Suum, Nostrum, Vestrum.

Cic. de Fin. Si memoria fortè defecerit, tuum Lib. 2.
est, ut suggeras. Idem Cacinna. Puto esse me- Lib. 6.
um, qui sentiam exponere. Ovidius, Nulla mora Fastor. 4.
est operi: vestrum dare, vincere nostrum.

APPENDIX.

MAGNUM, PARVUM, TANTUM, quan-
tum, iunguntur in genitivo cum
verbis Interest, & Refert.

Cic. ad Tironem, Magni ad honorem nostrum Lib. 17.
interest, quam primum me ad urbem veni-
e. Idem ad Att. Per magni nostra interest, te Lib. 2.
Romæ. Idem ad Q. Frat. Parvi refert, abs Lib. 1.
Te ipso jus dici. Pompejas Lentulo, Scio quanti Episto. ad
id refert? in Reip. interest, omneis copias in unum locum primo Atticum 8.
modo dicatur, quoque tempore convenire.

Obiter notabis verbum Interest, loco ge-
nitivi, posse accusativum cum præpositione
ad, recipere. Cic. Luccio lib. 5. Et quidem
ad nostra laudem, non multum video inter-
ponisse. Postremum locum quidam legunt, Scio

quantum reipub. sit: Interstit tamen legendum esse confirmat epistola Ciceronis 15. ejusdem lib. ad Pompejum, in qua refert Cicero eadem verba, Magniq; inquit, interesse reipub. scripseras, omnes copias primo quoq; tempore in unum locum convenire. Cicero pro lege Manil. Etenim illud primum parvi refert, vos publicanis amissa vestigalia, postea victoria recuperare. Vlpian. lib. 47. Pand. Scilicet si tanti interfuit.

Cetera hujusmodi per adverbium adduntur, ut Plurimum interest, maximum refert, Nihil interest.

Lib. 5.

Cic. 1. Tusc. Theodori quidem nihil interest humi ne, an sublimè putrescat. Idem ad Lucetium, Equidem ad nostram laudem non multum video interesse: sed ad propnationem meam quidam interest, non te expectare.

Adverbia
juuguntur
cum inter-
est & refert.

Hujus classis sunt, Parum, paululum, aliquantulum, multum, permultum, magis, maxime, minus, minime, nihil, aliquid, vehementer, tantopere, magnopere, infinitum tantulum, plus, plurimum. Plin. lib. 16. cap. 30. Infinitum referuntur lunaris ratio. Ceterorum passim occurrunt testimonia: quæ, ne longius sim prætermitto. Quæ apud Ciceronem invenies. Pro Mur. Osterdam alio loco, quantum salutis communis interest, duos consules in repub. Kal. Januarij esse. Idem pro Mil. Semper ille, & quantum inter-

esset Publij Clo-
TANTVM in-
niant.

Misereror,
adsciscunt.

Cicero Attic. C
desinunt invid
rerum, suarum s

Misereror
postulat.

Seneca, Mi

Misereror
habuisse, aper

& quod pluris
Controvers. Con

gu par, miserer
fereor tibi puell

cerdotes. Sic h
cirur & alter lo

beat cap. 2. H
fereor. Præscia

cibus haberi, f
gationes. Ne

Perge, aud
Misereror: g
viderur ad n

non cum verbo
esse

esset Publij Clodij, &c. Plin. lib. 2. capite 16.
TANTUM interest, subeant radij, ad superve-
niant.

Misereor, Satago, genitivum casum
adsciscunt.

Cicero Attic. Qui misereri mei debent, non Lib. 4.
desinunt invidere. Terentius Heaut. Clinia
rerum sicarum satagit.

Misereor interdum dandi casum
postulat.

Seneca, Misereor tibi puella.

MISERENDI verbum etiam dandi casum olim Lib. 1.
habuisse, aperte Diomedes, & Priscianus docent, Controvers.
& quod pluris faciendum est, illud Senec. lib. 1.
Controvers. Controversia, Fortuna hoc me co-
git pati, misereri debent omnes mei. Et ego mi-
sereor tibi puella, sed non facimus miserandas sa-
cerdotes. Sic habent libri correctissimi. Addu-
citur & alter locus ejusdem à quibusdam, de vita
beata cap. 2. Hunc promereor, illi reddo, huic mi-
sereor. Priscianus tamen docet in veteribus codi-
cibus haberi, Hujus misereor. Vide ejusdem casti-
gationes. Neg. illud Ciceronis 2. Tusc.

Perge, aude, nate, illacryma patris pestibus,

Miserere: gentes nostras flebunt miseras,

viderur ad rem facere: cum daturus Pestibus,
non cum verbo Miserere, sed cū illacryma jungatur

Illacrymor

& illacrymo

cum dativo

quod elegantissimè dandi casum petit. Idem 3. de Nat. Quid dicam de Socrate, cujus mori illacrymari soleo, Platonem legens? Liv. 10. bell. Maced. Meo infelici errori unus illacrymasti. Recolo tui, nondum apud veteres, quod memin- rim legi.

Obliviscor, recordor, reminiscor memini, pro recordor, tum genitivum tum accusativum postulant.

Philip. 3.

Cicero 3. Tusc. Est proprium stultitiæ, alio- rum vicia cernere, oblivisci suorum. Idem 1. M. Antonium, Omnium obliviscor: in gratiam redeo: Terent. Eumuch. Faciam ut me semper memineris. Cicero de Senect. Omnia quæ tran- sient senes, meminerunt.

CICERO pro Planc. Hujus meriti in me recor- dor. Idem 2. in Rut. Est opera prætorum majorum diligentiam recordari. Caesar 1. bell. Gall. Sa- cello persequi perseverat, reminisceretur, ut ve- teris incommodi Romanorum, pristinaq; virtu- tis Helvetiorum. Salpitiu Cicero 1. 4. Ea præ- tuius reminiscere, quæ digna tua persona sunt.

Recordor, RECORDOR, Memini pro recordor, etiam cum ablativo, & præpositione, De jungitur. Cic. pro Planc. Quoniam de istis vestris lacrymis recor- dor, quas pro mea salute sæpè & multum profici- distis. Idem ad Atticum, 15. De Plancio mem- ni. Ibidem, Et de Herode & Metrio memini, de omnibus, quæ te velle suspicor. EX illo

Ciceronis loco pro Planc. Quoniam etiam Quæstoris officio busdam Quæsto- Non satis intelli- construat, na- Quæstoribus) a- porest, siquidem- moriam reducem- Tusc. Declarare, cendo cognoscere- miniscendo vide-

Memini pro genitivo vel De, jungitur.

Quintilianus meminit usquar- meminerunt.

DATIVUS

SVM, modò

Cicero Attico, Terentius Adel- is ego.

Modò Cicero Attic. R- tua pagina, qu-

Idem Ciceronis loco pro Ligari. Quoniam hoc est animi,
cujus mori quoniam etiam ingenij tui, te aliquid de hujus
Liv. 10. bell. Quæstoris officio cogitantem, etiam de alijs qui-
illacrymastis ausdam Quæstoribus reminiscens recordari.
quod memine. Non satis intelligitur, an Reminiscor eadem modo
construatur, nam ablativus (de alijs quibusdam
Quæstoribus) ad infinitum, Recordari, referri
potest, siquidem reminiscendo, aliquid in me-
moriam reducimus, ac recognoscimus. Idem.
Tusc. Declarare se non tum illa discere, sed minis-
cendo cognoscere. Sic illic reminiscens pro re-
miniscendo videtur positum.

Memini pro mentionem facio, cum
genitivo vel ablativo, & præpositione
De, jungitur.

Quintilianus, Neque omnino hujus rei
meminit usquam poeta. Idem. De quibus mul-
meminerunt.

Lib. II. c. 12.

Ibidem.

DATIVUS POST VERBUM.

SVM, modò Dativum unum habet.

Cicero Attico, Sed nunciant, melius esse ei.
venientius Adelphi, Natura tu illi pater es, consi-
s ego.

Lib. 10.

Modò duos.

Cicero Attico. Respondebo [primùm postremam

Lib. 6.

EX illo Cæ paginæ, quæ mihi magnæ molestiæ fuit

Sum, junctū
cum Dativo
explicatur
per habere
Afficere, seu
Afferre.

Dativus pro
Nominati-
vo. § 50

64

64
64

SYM, varie cum dativo jungitur; modo enim pro habere ponitur, ut sunt mihi omnia scripta Ciceronis. Summa necessitudo mihi tecum est. CVM duobus dativis junctum plerumque per verbum Afficere, seu afferre exponitur. Epistola iusta fuit mihi magnæ molestiæ, voluptati. Et parentibus honori, & amicis utilitati, & reipub. emolumento esse poteris. MODO dativus pro nominativo ponitur. Cic. 1. de divinatio. Quod ne dubitare possimus, maximo est argumento quod nunc per contigit. Idem pro domo sua, libertatis simulacrum in ea domo collocabas, quæ domus ipsa erat indicio tui crudelissimi tribunatus. DENIQUE multa, quæ putantur dativum habere, ut Proximus, Propinquus, Cognatus, Amicus, Socius, Familiaris, Commilitio, Conservus, Condiscipulus, & alia id genus substantiva dativum habent, beneficio verbi substantivi, ut Cæsar est propinquus Marcello. Lentulus est familiaris Ciceroni. Nam hæc separata à verbo substantivo non dativum habent, sed genitivum, ut Annibal occidit omnes propinquos Fabij, non Fabi. Omnes commilitones Julij jugulati sunt, non Julio. PROXIMUS, propinquus, Cognatus adjectiva, & quæ sunt generis ejusdem, dativum ferè præstulant, etiam absente verbo, Sum.

Verba quæ Auxilium, Adulatio-
nem, Commodum, Incommodum
Favore

Favorem, Sum-
ca sum postula-
Commodo, I-
deo Philosopho-
Cic. in Ferr. Ho-
in laqueum in-
Cum ita balen-
ariis, cui stude-
ere, perfecit m-
curus putetur.

Incumbo o-
culativum
stulat, ut Incu-
lophæ liter-
Cicero de Orator.
tis adolescent-
estis incumbite
rice tota mēte
nimis est.

Idem ad Plancu-
pectore ad lau-
tres conscripti
circumspiciat or-

Favorem, Studium significant, dandi
casum postulant, ut Auxilior, Adulor,
Commodo, Incommodo. Faveo, Stu-
deo Philosophiæ.

Cic. in Verr. Homini jam perditio, & collum
in laqueum inferenti subvenisti. *Cic. de Orat.*
Cum ita balbus esset Demosthenes, ut ejus ipsius
artis, cui studeret, primam litteram non posset de-
cere, perfecit meditando, ut nemo plurius eo lo-
cutus prætur.

Lib. 6.

Lib. 11

EXCEPTIO.

Incumbo cum ad studium refertur, ac-
cusativum cum præpositione In, po-
stulat, ut Incumbo in id studium phi-
losophiæ literarum, &c.

Cicero de Orator. Quamobrem pergite, ut faci-
tis adolescentes: atque in id studium, in quo
estis incumbite. *Idem ad Atticum,* nunc mi At-
tice tota mente incumbere in hanc curam: magna e-
nim res est.

Lib. 1.

Lib. 16.

Vel AD.

Idem ad Plancum. Mi Plance incumbere toto
pectore ad laudem. *Idem in Catil.* Quare Pa-
tres conscripti incumbere ad salutem Republicæ,
circumspectis omnes procellas, quæ impendent.

Lib. 10.

Orat. 4.

APPENDIX.

S
Nora.
Orat. 40
Lib. 2.

Consulo tibi, hoc est, prospicio tibi,
non consilium do.

Cic. in Catil. Consulite vobis, prospicite patriæ.

Consulo tē, id est, consilium à te peto.

Cic. in Verrem. Nunc ego Iudices jam vos consulo, quid mihi faciendum putetis: id enim consilij mihi profecto taciti dabitur, quod egomet mihi necessariò capiendum intelligo.

AUXILIUM significant, *Auxilior, Opitulor, Patrocinator, Subvenio, Succurro, Medeor, Meditor, ADVLATIONEM, Adulor, Assentor, blandior, Lenocinator, Palpor, Suppansitor. COMMODOVM, Consulo, Provideo, Prospicio, Caveo, Me-ruo, Timeo. INCOMMODOVM, Doleo, Displicio, Incommodo, Detraho, Impono, Insulto, Illudo, Infidior, Irascor, Malecupio, Maledico, Malefas o, Malevolo, Noceo, Officio, Obirecto. FAVOREM, Faveo, Studeo, Arrideo, Assentio vel assentior, Accede tibi, & tue sententiæ, Adstipulor, Benefacio, Benignefacio, Benecupio, Benedico, Benevolo, Consentio, Subscribo, Suffragor. STUDIVM, Studeo, Vaco, singulorum exempla frequentissimè tibi occurrent. Quare ad alia transeamus.*

Dativo item adhaerent composita ex verbo Sum, & quæ obsequium obedientiam, submissionem, repugnantiam,

am significat.
bitempero, Se
Cic. de Offic. Con
ec alteri prolu
s labor, nulla i
o Syl. Ego verò
? aut cui dignin
Lyæ ex verbo
c, Absum, Adsu
sum, Præsum, P
alios casus possu
tione, ut Nec in
tatione profecto i
a: Roscius ne in
rit? In hac re n
entia ad consula
nem & his simila
RBVM, Possu
cong proximum sit,
o pro Sext. Rosc.
ays, & dignitate
go, qui neque us
angitur etiam cu
s, Facio, &
anc. Quid eni
re? OBSEQV
lgeo, Morigero
atufacio,
OBEDIENTIA

significant, ut Prosum, Obsequor,
contempero, Servio, Repugno tibi:

Cic. de Offic. Contemnuntur ij, qui nec sibi, Lib. 2.
c alteri profunt, (ut dicitur,) in quibus nul-
lus labor, nulla industria, nulla cura est. Idem
Syl. Ego verò quibus ornamentis adversor tu-
aut cui dignitati vestra repugno?

Quæ ex verbo substantivo componuntur, sunt
c, Absum, Adsum, Desum, Insum, Intersum,
sum, Presum, Prosum, Subsum, Superum, que
alios casus possunt admittere, accedente propo-
sitione, ut Nec in Antonio defuit hic ornatus: In
etione perfecto inest omnis philosophorum scien-
tia: Roscius ne in convivio quidem ullo inter-
fuit? In hac re nulla subest suspicio. Pauca sena-
torie ad consularum defuerunt. Hac apud Cice-
rem & his similia, ejus scriptis evoluendis, leges.

RBVM, Possum, quamvis his genere, & cognat-
ne proximum sit, usu tamen alienum est. Cice-
ro, Sext. Rosc. Apud me & amicitia, & bene-
volentia, & dignitate plurimum possunt. Pro eodem,
o, qui neque usu satis, & ingenio parum possum,
ingitur etiam cum accusativo, qui tamen à ver-
bo, Facio, & Ago, videtur regi. Cicero pro
P. Clod. Quid enim possum aliud nisi morere: nisi
ne? OBSEQUIVM significant, Inservio, In-
geor, Morigeror, Obsecundo, Obsequor, Placeo,
satisfacio.

OBEDIENTIAM, Ausculto, Obedio, Obtem-
peror, Obsequor, Repugno tibi:

Composita
ex verbo
substantivo
Sum.

NOTA.

Possum cū
Ablativo.

Obtempero, Pareo. SUBMISSIONEM, Ancillor,
Tamulor, Servio, Cedo. REPUGNANTIAM, Ad-
versor, Obsto, Obfisto, Obstrepo, Reluctor, Repugno
Resfiso, Reclamo, Refragor.

Dandi præterea casum desiderant
quæ eventum significant: ut Accidit,
Cadit, Contingit, Evenit, Obvenit,
Obtrahit.

Lib. 1.
Lib. 4.
Lib. 1.

Cic. ad Quir. Erat. A te mihi omnia semper
honestæ & jucunda ceciderunt. Idem in Verr. cet. Idem de St.
Sorte provincia Sicilia Verri obvenit. Idem de immo. Gene.
Off. Quod cuique obtrahit, id quidq. teneat. E Compedit, Con-
IVSDEM generis sunt, Incidit, Cedit, Succedit, pro suppetit, Su-
Benevertit, Malevertit, Vsuvenit: quæ primæ placet, Restat,
& secunda persona privantur. Unde verba sine Ruf. li. 13. Condu-
personæ, quando præcipuis personis carent, nominari ferunt & hoc
nantur, siue impersonalia, eodem sensu. Hæc quoque, antequam ple-
habent à fronte nominativum casum. Modò Te
pertet, Cic. de Senect. Si id culpa senectutis acci- Sed hoc mihi d
deret, eadem mihi usu venirent omnia. Sal. Ju. Cic. Parad. Uter i
guth. Metelloq. Numida evenit. Livius 3. Acui superat? Idem
Vrb. Quod bene videret ipsi, reig. publice. Me edidit. Consul
DO membrum orationis, vice nominativi. Quin. hoc placet sifi
& Declamat. Non contrahit mihi, qui ceteris morozres. Idem pr
ferrimum est filium efferre. Cic. 3. in Verr. Accipiam. Judices pr
dit, ut illo die veniret Lampacum.

Item Liber, Licet, Liqueet, Expedi
& quæ sunt generis ejusdem.
Terent. Adolph. Facite quod vobis liber. G.

EM, Ancillo.
 ANTIAM, Ad.
 Flor, Repugn.
 desiderant.
 ur Accidit.
 , Obvenit.
 omnia semper.
 Idem in Verr.
 tu. Idem in
 id, teneat.
 dii, Succedat.
 ii: que prin-
 de verba sine
 carent, non
 ensu. Hæc
 am Modest.
 benedictus acci-
 omnia. Sal J.
 Livius 2.
 publica. M.
 nativi. Quin-
 qui ceteris in
 in Verr. Acci-
 et, Expedit.
 bis libet. C.

Orn. Si tibi id minus licebit, non te urgebo. Lib. 20.
 Idem in Verr. Non idem mihi licet, quod is, qui
 nobili genere nati sunt. Idem Acad. Si habes, Lib. 7.
 et tibi liqueat, neque respondes superbis. Lib. 40.
 Hæc, ut apertum est, nominativus antecede-
 re. Cic. pro Marcel. Multi dubitabant, quid
 erimum esset: multi quid sibi expediret. AN-
 TICIPAT & infinitum sive orationis membrum,
 pro nominativus. Cic. 5. Tusc. Peccare nemini
 Idem de Senect. Non libet mihi deplorare
 tu. Idem in Cic. Generis ejusdem sunt, Conducit,
 id, teneat. Compedit, Constat, Dolet, Suppetit, Superat
 dii, Succedat. pro suppetit, Suppediat pro suppetit, Præstat,
 ii: que prin- placet, Restat, Stat, Sedet, pro placet. Cic. ad
 de verba sine us. l. 13. Conducit hoc tuæ laudi. Plin. Com-
 carent, non erit ferre & hoc omnibus Cic. 5. in Verr. Nym-
 ensu. Hæc pro, antequam planè confitit, condemnatur.
 Terent Adelphi
 Sed hoc mihi dolet, nos penè serò scisse.
 ic. Parad. Uter igitur est dilior, cui dæest, an
 ui superat? Idem de claris Orn. Cui si vita sup-
 edicasset, Consul factus esset. Idem Tironi lib. 16.
 sub placebat si firmior esses, ut te Deu adem de-
 ortares. Idem pro Sest. Multo mihi, multo in-
 am, Judices præstat, in eandem illam recidere
 rtunam, quam tantam importare meis defensori-
 is, & non servarioribus calamitatem. Idem 3. Off.
 Quæ ditione præparata, duas partes absoluerit,
 ut necesse est restare tertiam. Virg. 5. Idg. pro
 der Aeneas.
 Cic. Var.

Cic. Varroni l. 9. Modò nobis stet illud, unâ ro sua, Impendere in studijs nostris. Adde supra dictis, Inter omnium fortiscessit, Accedit. Confert, Convenit, Patet, vastis supplicij illacat. Liv. 1. belli Maced. Gravior cura Patriâ, Livius 1. ab Vincellit. Cicero pro Quintio, Illud quoq, non intervenisset. Ibaccidit incommodum. Quint. l. 3. c. 9. Inter urbem parabat confert admirationi multum etiam infirmitas intervenit. Cicero cum idem, Tydeâ paruum, sed bellatorem quam succumbat. cit fuisse. Cic 3. de Fin. Posterius priori non conve spectant, Avenit. Idem Attic. 4. Velim domum ad tuos scenseo, Adjaceo, adas, ut tibi tui libri pateant, non secus, ac si ipseco, Consueco, adesses.

Ovid. 2. de Trist.

Non vacat exiguis rebus adesse Jovi.

Multa deniq; ex verbis neutris, præpositionibus! Ad, Con, In, Inter, Ob, Præ, Sub, dandi casum sibi affiunt, ut Assurgo, Convivo, Imminceo, Illacrymo, Intervenio, Obverto, Præluceo, Succumbo.

Lib. II

Cicero pro Sest. Mihi ante oculos observatæ quam plurimur reipub dignitas. Idem in Sall. Ego mea, si rem diligamajoribus virtute præluxi. Cicero in Bruto. Adjuro, Levo, Subjuro, ut in perpetuum Rempub. dominatu regaboro, Alo, Nutuliberes: ut principijs consentiant exitus.

MULTA sunt hujus loci, quorum nonnulla restant, favorem permonia asseram. Cic. in Pison. Quis tibi paruit nocio, Occido, Equisnam in curiam venienti assurrexit? Idem pro accommodatione signum suum est non inutile

illud, unâ voce sua, Impendebat direptio, imminebat tuus
 ra dictis, Inor omnium fortunis. Sueton. in Vesp. cap. 15.
 enit, Patet, vestis supplicij illacrymavit etiam, & ingemu-
 cura Patribus. Livius 1. ab Urb. Huic orationi Servius cum
 illud quoque, nobis intervenisset. Ibidem, Muro lapideo circumda-
 3. c. 9. Interi urbem parabat, cum Sabinam bellum captis
 am infirmitas intervenit. Cicero pro Dejeo. Dejotarus num-
 bellatorem de am succumbat inimicis, ne fortuna quidem.
 priore non comit spectant, Acclamo, Accubo, Accumbo, Ac-
 um ad tuos scisco, Adjaceo, Adnascor, Assisto, Assideo, As-
 sciscu, ac si ipso, Consuesco, Insulto, Inhibeo, Incumbo, Indor-
 io, Incubo, Illuceo, Impendeo, Ingemisco, In-
 scisco, Insideo, Interjaceo, Occurro, Occurro,
 rebo, Oborior, Obsequio, Presideo, Praeo,
 s neutris, & accurro, Subjaceo, Subrebo, Succresco, Subo-
 io, In, Inter, Succlamo, & alia quæ ordine elementorum
 gesta paulo post videbis. SUNT præterea, quæ
 tenus numeravimus, alia, quæ locis commu-
 nus comprehendere minime possunt, ut Confido,
 verior, Probo, Proficeo, Sufficio, Hæreo, itemq; cætera.
 EQVE ij loci, quibus usi sumus placent: nam-
 culos observare quam plurima necessario sunt excipien-
 Sall. Ego me, si rem diligentius inspicias. Quid Juvo,
 in Bruto, Tiljuvo, Lævo, Sublevo, Erigo, Confirmo, Cor-
 dominatu rego, Alo, Nutrio, Sustento, Horror, Moneo,
 alia penè infinita, nonne ad auxilium, commo-
 nonnulla testem, favorem pertinent? Perdo, Vexo, Insesto,
 is tibi paruit, occido, & alia innumera, quis non videt
 exit? Idè pro dommodum significare? Quæ cum ita sint, vi-
 mo sum est non inutile, neutra, quæ dativum adinit-

Lectura.

serent, litterarum ordine recensere, non ut memoria a pueris mandetur, sed ut crebrius legatur.

NEUTRA QUÆ DATIVVM

PETUNT ORDINE LI.

litterarum.

- A** ABSVM, Acclamo, Accumbo, Accubo, Adico, Malevolo, cresco, Accedo tibi & tuae sententiae, id est, Medico, assentior, Accedit hoc meis malis, pro addito, peror, Modeor, Acquiesco, Accidit, Adsum, Adutor, Adhæreo, Obedio, Adhæresco, Allaboro, Adequito, Adnascor, Amor, Oblator, Ono, Adnato, Advoluo, Affulgeo, Antecedo, Adhuc, Obrepor, recello, Anteco, Anesto, Ancillor, Appareo, Adhuc, Obverto, plaudo, Appropinquo, Arrideo, Assisto, Affidem, Occorso, Offassuesco, Assurgo, Asservio, Assentor, Assentior, Avocor, Placeo, Adstupulor, Auscultor, pro obediō, Auxilior. Bon, Praecurro, Precupio, Benedico, Benefacio, Benignescio, Provideo, Benevolo, Beneficentia, Benevolentia, Blandior, Praestolor, Praecaveo, Consulo, prospicio, Confido, Consensio, Recipro tibi, cio, Consuesco, Commodo, pro profum, Cedo, per abstineo, & alio loco, Conducit, Consero, Cedit, Caducator, Repugnator, Contingit, Competit, Constat, Collibit. Detracio, Subjaceo, Subho, Despero, Deseruo, Desum, Desicio, Dissuclamo, Suboleo, Dissentio, Dissido, Doler. Evenit, Exsuperio, Subserio, Excillo, Fido, Famulor, Faveo. Gratulor, par sum, S. Gratificor. Hæreo. Illado, Illabor. Incessu, Suppediat, Indulgeo, Insum, Insulto, Inbio, Incumbo, Infacio, Scat, S. Innuor, Inservio, Insusuro, Insisto, Ignosco, Tempero, pro lacryma, Vacat, Vsur

e, non ut me
 ebruius legatu
 ATIVV
 E LI
 lacrymo, Incommodo, Indormio, Incuto, Illuteo,
 pono, pro decipio, Impendeo, Immineo, Im-
 ror, Inbareo, ingemisco, Invideo, Inascor, In-
 as, Innitor, Inisto, Insuesco, Infideo, Intervue-
 o, Interjaceo, Intervsum, Intercedo, id est op-
 me, & impedio, Interdico, pro repugno. Li-
 cet, Lenocinor, Liqueo. Malcupio, Ma-
 Accubo, Adico, Malevole, Malefacio, Malefit, Male-
 tentia, id eborat, Medicor, Medeor, Metuo amice, Mo-
 e, pro adducor, Modor, id est, modum adhibeo. Nubo,
 ulor, Adbareo, Obedio, Obsecundo, Optempero, Obse-
 Adnascor, Apor, Oblucior, Obsto, Obfisto, Obrecto, Obrior,
 Antecedo, Anitor, Obrepo, Obsum, Obloquor, Oborior,
 Appared, Quascor, Obversor, Obvenit, Obtingit, Occur-
 Assisto, Asside. Occurro, Officio, Opituler. Palbor, Patet,
 Anitor, Assentior, Procinor, Placeo, Parco, Pareo, Praesto, Prae-
 Auxilio. Pan, Praecurro, Praeo, Pracello, Praluceo, Prae-
 Benignescere, Provideo, Prospicio tibi, id est, consulo
 ritat, Blandiri, Praestolor, Praestat, Proficio, Prosum, Proxi-
 confido, Conpro. Recipio tibi, id est, promitto, Renuncio, id
 sum, Cedo, & abstineo, & alieno me, Refragor, Reclamio,
 Cedii, Candeluctor, Repugno, Resistio, Respondeo, pro satis-
 Collibit. Desicio. Subjaceo, Succurro, Succedo, Succresco,
 Desicio, Dissocclamo, Suboleo, Subrepo, Succumbo, Subsum,
 Evenit, Exobservo, Subscribo, id est, assentior, Sufficio,
 aeo. Grauius est, par sum, Suffragor, Servio, Supersum, Sup-
 labor. Ineeptit, Suppediat, & Superat, pro Supperit, Sa-
 o, Incumbo, & facio, Stat, Studeo, Supplico. Timeo ami-
 fisco, Ignosco, & Tempero, pro abstineo. Vaco, id est, operam
 lacryma, Vacat, Vsuvenit, Venit mihi in mentem.

L

M

N

O

P

R

S

T

V

DATIVVS VEL ACCVSATIVVS POST VERBUM.

Antecedo, Anteeo, Antesto, Anteverto, Attendo, Præsto, Præcurre, Præeo, Præstolor. Incessit, Illud dandi, vel accusandi casam admittunt.

Lib. 4.

Bell. Mac. 7.

Cic. de Fin. Virtus tamen præstat ceteris rebus, ut dixi vix possit. Liv. Robore navium virtute militum, Romani Rhodios præstabant.

VERBA, QUÆ VARIOS CASVS POSTULANT.

Verba quæ
varios casus
pro varia si-
gnificatione
admittunt

Quædam e-
adem ma-
nente signi-
ficatione di-
versos ad-
mittunt.

Antecedo.

Anteeo.

Sunt quædam verba, quæ varios casus pro varia significatione admittunt, eujusmodi sunt Ausculto, Cæveo, Consulo, Cedo, Commodo, Debeo, Formido, Intumbo, Impono, Insideo, Invero, Moderor, Metuo, provideo, Prospicio, Recipio, Respondeo, Subeo, Succedo, Superat, Suppediteo, Suffato, Timeo. Hæc ambigua appellantur. eadem manente significatione, varios nihilominus casus habent: hujus generis sunt antecedo, Anteeo, Antesto, &c. Cic. 2. Offic. Natura hominis pecudibus præceteris, bestijs antecedit. Caesar 3. belli Gall. vobis voce præscientia atq; usu nauticarum rerum ceteris. c. 2. Describitur antecedit. Cic. 9. Philip. Cum Servius Sulpicius ætate illis anteciret, sapientia omnibus sub-

VSATIVE ubi ereptus totam legationem orbam, & dedis-
 tam reliquit. Idem 2. Offi. Administratione qua-
 dam afficiuntur ij, qui anteire ceteros virtute
 rantur: Idem 2. de Invent. Crotoniata omni-
 bus corporum viribus antefecerunt. Pomp Me. Anteflo.
 a. lib. 3. cap. 6. Ex ijs Codamonia, quam adhuc
 Textones tenent, ut magnitudine alias, sic fa-
 unditate antefas. Terentius Eunuch. Miror, Antever-
 bi ego huic anteverterim. Tacitus, Damnatio-
 nem veneno anteverit. Cic. pro Archia. Quo-
 iam me in hoc genere dicendi tam diligenter
 attenditis Ibidem 3. de Finib. Quare attendo Attendo
 es adiosè. Idem pro Cluent: Attendite exitum.
ARIOS Proximum seculum dativam dedit huic verbo.
ANT. Plin. l. 1. Epist. Nunc rogo te, ut non tantum u-
 peritate ejus attendas, verum etiam, &c. Idem
 b. 7. Neminem despicit, ac ne sermonibus qui-
 em malignis attendit. Idem in Panegy. Jurat
 legem ardentibus Dijs, nam cui magis, quam
 asari attendant? Suetonius in Galba pro ope-
 am dare, videtur p'suisse. Inter liberales, in-
 rat, Suppeditat, disciplinas attendit & juri. Cic. 4. in Ca-
 pellantur. Alit. Hac non ut vos qui mihi pene studio prae-
 rarios nihilom-
 itis excitarem, locutus sum. Idem in Orat Ho-
 ni anicedo, Am uterq. Isocratem aetate praecurrit. Idem pro
 minis p'cuabib. Filone, Hesterna etiam concione incitari sunt,
 r. 3. belli Galie vobis voce praereet, quid judicaretis. Plin. l. Praeco.
 rerum ceter 8. c. 2. Descripto praeter aliquem. Livius 8 ab
 um Servius Suet. Agendum Pontifex publicus populi Roma-
 rentia omib. G nio
 subi

ni, prai verba, quibus me pro legionibus deo-
ueam. Terent. Eunuch.

Præstolor

Quem præstolare Parmeno hic ante ostium.

Cicero Attic. 2. Ita tamen ut quoniam tu nibi
ceri scribis, in Formiano tibi præstolor usq; ad
tertium nonas Maij. Idem ad eundem, 3. Ego
huic spei, & expectationi, que nobis proponitur
maximè tamen volui præstolari apud te. Idem

In Catil. Quanquam quid ego te invitem,
quo jam sciem esse præmissos, qui tibi ad Forum
Aurelium præstolarentur, armati? Valerius Maxi-
mus in prol. Nec mihi cuncta complectendi cupi-
do incescit. Liv. 1. ab Vrbe, Gravior cura pa-
tribus incescit. Colum. 1. 22. c. 10. Incescit homi-
nibus sterilitas annonæ. Incescit multo frequen-
tius cum accusativo legitur. Liv. 1. ab Urb. I-
mor deinde Patres incescit. Idem 4. bell. Pul-

Incesso.

Ipsam ingens cupiditas incescit Tarenti potius
di. Libro 7. deca. 4. Limor incescit Liviam. Ti-
citus lib. 1. Cum Pannonicas legiones timor
incescit.

Terentius Andr:

Novam nunc religio unde te istac incescit?

Illudo.

Cicero pro domo sua, hic non illud authorita-
torum omnium, qui adsunt summorum virorum
Idem 1. de Orat. Ipsa verè præcepta sic illuderè
solebat. ADULOR etiam cum accusativo jungit.

Adulor.

Cic. in Pison. Sine ulla specie consulari horrente
et remente, adulante omnes, videre te volui, v-

Colum.

Colum. 1. 7. c. 2. ulantur. Dase Gall. Desperare f quos quicquid repul posse arbitrantur. Quid? quod tu bus tuis, inordib far 3. bell. Gall. 2. Allatro, Præce quentissimè cum cum dativo. Pl antempesta nocte verum.

Ut vestre fo longè. Amicem casu. Cesar. 3. b sex continentur res, sed etiam te sulativo utitur. desierent si hoc n Sex. Ros. Temp desieret. Insult vum habent, ut accusativo reiju indignantur in Cic. 2. de invier adversarij, tibi quenter dativo j

Colum. l. 7. c. 22. de canibus illi quos, furem ad-
ulantiur. DESPERO cum accusativo: Caesar 5. bel.
Gall. Desperare fugam. Cic. 2. in Catil. Honores,
quos quies repub. desperant, perturbata consequi
posse arbitrantur. CUM dativo. Idem in Pison.
Quid? quod tu toties diffidens, ac desperans re-
bus tuis, in sordibus lamentis, luctus, jaculisti? Ca-
sar 3. bell. Gall. Suis Fortunis desperare caperant.
Allatro, Pracedo, Antevenio, Deficio, fre-
quentissime cum accusativo junguntur, raro
cum dativo. Plin. de viris illustr. In capitolium
intempesta nocte eunt nunquam canes allatru-
verunt.

Despero.

Frequentes
junguntur
accusativo
raro dativo
Allatro.

Plautus Asinar.

Ut vestre fortune meis pracedunt Libane, Pracedo.
longè. Antevenio apud eundem leges cum eodem Antevenio
casu. Caesar. 3. bell. Gall. Cum jam amplius horis
ex continentur pugnaretur, ac non solum vi-
res, sed etiam tela nostris deficient. Cicero ac-
cusativo utitur. 4. In Verr. Me dies, vox, latera
deficerent si hoc nunc vociferari vellem. Idem pro
Sex. Rosc. Tempus hercle te citius, quam oratio
deficeret. Insulto, Medicor, interdum accu-
sativum habent, ut Decet, dativum Indignor, cum
accusativo rei jungitur. Quint. lib. 6. Quidam
indignantur imperia, quosdam continet metus.
Cic. 2. de invent. Et dicere ea, quæ indignantur
adversarij, tibi quos, indigna videri. Insulto fre-
quenter dativo jungitur. Livius 1. ab Vrbe, Satis

Pracedo.

Deficio.

Medicor.

Indignor cū
Accusativo
rei jungitur
Insulto.

illum diu per licentiam eludentem insultasse bo-
nis: Rarius accusativo. Terent. Eunuch. Insul-
tare fores calcibus. Tacitus lib. 4. Qui nunc pa-
pientiam senis, & segnitiam juvenis juxta insultat. Medicor. Terent. Andr.

Medicor.

— quum ego possim in hac re medicari mihi?

Ibidem. — gnato ut medicarer tuo.

Plin. l. 25. c. 2. Ut omnibus malis humanis, il-
lius potissimum principis semper medicetur ma-
jestas. Petit & accusativum, Plaut. Mostel. Ha-
be bonum animum, ego istum lepide medicabor
matum. Omitto, Palpo voce activa, quod Juve-
nalis Satyr. 1. cum accusativo junxit Nubo non
solum dativum, sed etiam ablativum cum præpo-
sitione Cum, postulat. Cicero Catoni lib. 15. Igitur
mibi nuntiassent regis Parteborum filium, quo cum
esset nupta regis Armeniorum soror, &c.

Omitto.

Palpo.

Nubo.

Plaut. Asin.

— ego istuc scio.

Ita fore illi, dum cum illo nupta eris.

Excello sine controversia dativo gaudet: 2.

Excello tan-
tum dativi
admittit.

junt apud Lactantium cum accusativo etiam
reperiri, quem locum nondum potuit invenire.

ANTECELLO docent multi junxisse. Cic. cum ac-
cusativo pro Cornel. Qui eloquentia ceteros
antecellit: qui locus in ea oratione, quæ extat
nusquam est. Priscianus lib. 10. citat Ciceronem
enim pro Cornel. Hoc modo, Qui eloquentia
ceteris antecellit: Non ceteros, Habuit itaque

Cicero plures
Priscianum eodem
Cornelio. Idem
melius memini-
tivum: Nam
eo usus est. An-
bus antecellunt
tum, sed etiam a-
nunquam habet
proversia: Dum
me nocere possit,
103. Non, ne re-
men, castigatio-
consequeris? N
QVIDAM etiam
onis laudat auc-
nocuerit: sed co-
Sic enim est apud
Tribunus plebis,
rius nocuisset, ejus
Hac lege juris in-
crosantiam esse, si
nuerit, sacrum sa-
scio dandi calum-
23. Mussum capu-
tio non solum
it, sed etiam m-
longè aliter locu-
inquit, omne sta-
tum: & paulo po-
Cicero

Cicero plures rationes pro Cornelio: Nam idem Priscianus eodem libro eundem citat libro 2. pro Cornelio. Idemq; Cicero in Orat: secunda Corneliana meminit: Credo tamen habuisse accusativum: Nam Auctor ad Herennium lib. 3. passivè usus est. An ad inferiores, qui omnibus his rebus antecelluntur. NOCEO non solum apud Plautum, sed etiam apud Senecam accusativum nonnunquam habet lib. 5. Controvers. ultima Controversia: Dum filium vindico, ubi me gravissime nocere possit, ostendit, Et Epistola 104. alias 03. Non, ne te noceant, sed ne fallant. Libri tamen, castigatiores sic habent, Sic vivendo, quid consequeris? Non, me noceant, sed ne fallant. QUIDAM etiam Liv. 3. ab Urb. hujus constructionis laudat autorem, Qui Deorum quenquam nocuerit: sed corruptè, ut aliàs non paucos: sic enim est apud Livium, Sanciende, ut qui Tribuns plebis, Edilibus, Judicibus, Decemviris nocuisset, ejus caput Jovi sacrum esset, &c. Tac lege juris interpretes negant quenquam sacrosanctam esse, sed cum, qui eorum cuiquam nocuerit, sacrum sanciri. IDEM ait, facio pro proigio dandi casum exigere, citatq; Plinium lib. 3. Mustum capitis doloribus facit: qua constructio non solum contra grammatica precepta facit, sed etiam medicine leges funditus evertit, longè aliter locutus est Plinius cap. 1. Mustum, inquit, omne stomacho inutile, venis jucundum: Et paulò post, Capitis dolores facit, Et gustu

NOCEO.

NOTA.

Facio cum
adverbis
benè, benignè,
&c. Dativum petit

A

turi inutile. Idem verbum adjunctis adverbis Benè, Benignè, Malè, Praclare, dativum petit Idem lib. 22. cap. 19. Radix Celiacis praclare facit cinere rosta. IDEM Plantum depravat erat in captivis, Dicto haud audebat: cum venlectio su:
Memini cum dicto haud audebat: facto nunc lat licet.

C

P

A

Verba dativum simul
& accusativum admit
tenda.
Item repeti
ta praepositione, casu
praepositionis.

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

Quadam dativum simul, & accusativum
admittunt, ut metuo, timeo tibi calamitatem
invideo tibi laudem, assentior tibi caetera
gratulo tibi victoriam, cur tibi hoc non
gratificer nescio. Alia etiam praepositione:
sitionis petunt, repetita praepositione: Cu
jusmodi sunt, absum, adhæreo, adhæresco
detraho, despero, insum, insideo, inhæreo
appropinquo, illudo, insulto. Cice. Att. 1.
Non cessat de nobis detrahere. Idem de Orat.
Quæ cum dixisset in albutium illudens, ne à m
quidem abstinuit. Idem pro Mil qua tot ann
in Remp. insultare videret, & patereitur. S
præter ea, quæ supra elementorum ordine en
meravimus, & alia verè poetica. Advigelo, a
fremo, allabor, bello, cerro, contendo, concurr
colludo, constrepto, dissideo, gratior, insurgo, inv
gilo, insilo, lateo, indoleo, immorior, inamurmi
ro, inferpo, intercurro, occumbo neci, morti: o
ambulo, obmurmuro, praesilio, pugno, remurmur
Plin. ad Roman. l. 8. Cerio, more poetarum, cu
dativo junxit, in descriptione cuiusdam fontis

Rigor inquit, a
cedit. Quæ
tur, consulto pr
nulla testimonia
verbo causa, Vo
buunt, citantq;
Dominatu est
Virg. i. Eneid
interq; casu non
tur. Eodem et
Alexandria. &
malum uti ab
frequentissimum
Tusc. i. Verat e
injussu binc nos
pig; nimia ista,
centia, in hoc so
ra cum eadem p
ta enim senectus
mum spiritum do
i. numerat hoc v
havent, Dominos
tus sum, magis m
quar, qui ande
Hic demum A

11
Nec dico
dativum, a

Regor inquit, aque certaverit nivibus nec color cedit. QVÆDAM alia quæ à nonnullis adduntur, consulto prætermisi, quod apud veteres aut nulla testimonia repeterim, aut non satis aperta: dominor. verbi causa, Verbo dominandi, dandi casum tribuunt, citantq; Cicerone pro Caio Rabirio Posth. Dominatus est enim inquit, Alexandria. Item Virg. 1. Eueid. Victis dominabitur Argis: cum uterq; casus non proprius, sed communis videatur. Eodem enim modo dicimus, Mortuus est Alexandria, & moritur Athenis, Argis. Itaq; malim uti ablativo cum præpositione In, quod frequentissimum est apud bonos auctores. Cice. Tusc. 1. Vetat enim dominans ille in nobis Deus, injussu hinc nos suo migrare. Idem pro Cæc. Deniq; nimia ista, quæ dominantur in civitate potentia, in hoc solo genere quiescit. Aut accusativo cum eadem præpositione. Idem de Senect. I. enim senectus honesta est, &c. si usq; ad extremum spiritum dominatur in suos. Diomedes L. 1. numerat hoc verbum inter ea, quæ ablativum habent, Dominor Græcis inquit ille, & dominatus sum, magis tamen inclinatur animus, ut eos sequar, qui dandi casum tribuunt. Virg. 3. Æn. Hic domus Ænea cunctis dominabitur oris.

INTERDICO.

Interdico singulare est, nam præter dativum, ablativum habet.

Bell. Gall. 1. *Cæsar*, Posteaquam in vulgus militum relatum est, qua arrogantia in colloquio *Arriovistus* usus, omni Gallia Romanis interdixisset, multo major alacritas, studiumque pugnandi majus exercitui injectum est.

Item Accusativum.

Bell. Mac. 4. *Livius*, Fœminis duntaxat usum purpure interdiciamus.

Interdico frequenter præter dativum, accusativum habet *Val. Max. lib. 2. c. 2. Interdixi etiam ei convictum hominum, usumq; balnearum. Seneca lib. 3. de Ira. Si jubes Cæsar, statim illi domum meam interdico. Sic, Justinus lib. 5. Sueton. in Nerone. Cum ablativus frequentissime reperitur, Cic. 6. Philip. Sic contemnitur tanquam si illi aqua, & igni interdictum sit. VIDENTUR dixisse etiam veteres, interdico tibi aquam & ignem. Unde à Cicerone dicitur pro domo sua, Ubi enim tuleras, ut aqua & ignis mihi interdicereetur? Ibidem, Velitis, jubeatis ne, ut M. Tullio aqua & ignis interdicator? Verba sunt Clodij. VERBUM hoc præter accusativum non videtur habere ablativum, ut interdico te aqua & igni. Nam illud Cæsaris ita scriptum est in libris, quos quidem viderim. quemadmodum citavimus, prope finem 1. Bell. Gall. Neque arbitror, Romanos, ut quidam citant, usquam esse.*

ABLA-

ABLATIV

Vm ablativo
laudem vel v

Lentule. Tu
tem post reditum

audior est eu, qu
in qui nunquam

tra Rullum. Qu
putavit? Idem

emo dicitur sui

AP

VM, interdico
am cum lau

atur.

pro Sestio. Nim
mi, ullius con

Orato. Anroniu
am sapientis cons

m, Erat puer acris

Non semper qua
efferru possunt,

anuch. Bono an
no fac sis. Idem

sis. Cic. in Bru
ne nobis, quod qu
mo qui sunt, del
Equidem sum

ABLATIVVS POST VERBUM

VM ablativum petit, significantem
audem vel vituperationem.

Lentule. Tu fac animo forti magnosq; sis.
am post reditum ad *Quirites*, Bona valetudo
undior est eis, qui è gravi morbo recreati sunt.
am qui nunquam agro corpore fuerunt. Idem
orra *Rullum*. Quem vestrum tam ardo ingente
putavit? Idem in *Bruto*, Summe iste quidem
genio dicitur fuisse.

Lib. 1.

APPENDIX.

VM, interdum genitivum habet, etiam
cum laus, vel vituperatio signi-
ficatur.

pro Sestio. Nimirum me timidum, nullius
ammi, ullius consilij fuisse confiteor. Idem
Ostavi. *Antonius* vir maximi animi, utinam
am sapientis consilij fuisset. *Plin.* ad *Clemen-*
am, Erat puer acris ingenij, sed ambiguus.

Lib. 4.

Non semper quæ ablativo offeruntur, geniti-
vo offerri possunt, cuiusmodi sunt hæc *Terent.*
Much. Bono animo es. Idem *Adelp.* Bono a-
mo fac sis. Idem *Phorm.* Animo virili, presen-
tis. *Cic.* in *Brut.* Nunc sis animo vacuo, ex-
oe nobis, quod querimus. Idem ad *Cant.* 2. Hoc
nimo qui sunt, deteriores fiunt. Idem *Acti.*

Non omnia
quæ ablati-
vo offerun-
tur, geniti-
vo offerri
possunt vel
contra.

ABLA. Equidem sum magna animi perturbatio-

no Item illa apud eundem. Hic capite, & supercilij semper est rufus. Min sum alacritate at litigandum, Incre tibi sum sollicitudine. Sum magno dolore, & multa id genus alia. Itaq; delectu opus est. Alia contra genitivo potius, quam a blativo offeruntur. Terent. Andr. Nullius consilium. Suet. in August. Cibi minime erat, ac fer vulgaris.

ABLATIVVS.

His egeo, indigeo, careo, vaco, victito, vesco. Vivo, Superfedeo, Potior, delecto, abundo. Mano, redundo, fluo, scateo, fruor atq; laboro. Glorior, oblecto, lator, quibus addito nitor. Costo, pluit, valeo, possum, sto, fungor, & utro. Quem Graij ignorant casum, tribuere latin. Cic. Quin. Fr. Incredibile est mi frater, quare ogeam tempore. Idem Off. 1. Nihil honestum esse potest, quod iustitia vacat. Plin. l. 6. c. 3. Pars quaedam Aethiopum locustis tantum vivit fumo, & sale duratis. Cic. pro Sext. Rosc. Conmoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, a Deo nobis dari, atque impetrari videmus. Liv. 1. ab Vrbe, Nunciatus est Regi, panibusq; in monte Albano lapidibus pluisse.

Quibus adde, Periclitor.

Lib. 6. c. 1.

Quintilianus, Si aut statu periclitari, aut opatione litigator videtur.

CARE

CAREO, a
genitivo jun
aut. dixit, Tui
abundantuerunt
facebat. Vaco
um operam dare se
mpla facile in
Plautus Mosel.
& duritia. Solim
etur, de Esseis lo
videntur. Vivo
Ego naves inane
dimissos, reliquo
Superfedeo, id
Omnium narrat
de Div. 1. Hercu
Idem ibidem
tunc fluxit? S
Laboro, id est, pre
Bell. Civil. M
Sic laborare fam
7. Constat experi
at. Quidam
Idem 1. Tusc. 1
est ad spem be
lor videmus ve
ad luctandum v
um in se res ha
is, & ingenio

CAREO, abundo, scateo apud veteres etiam
 am genitro jungebantur. Vnde Terent. He-
 at. dixit, Tui carendum. Lucilius. Quorum
 undamus rerum. Gellius lib. 1. cap. 1. Inarumq;
 atebat. **VACO** pro careo hujus est loci: Nam
 am operam dare significat, ablativum amat. Ex-
 mpla facile invenies apud idoneos autores.
 lautus Mostel. Vicitabam volupe parsimonia.
 duritia. Solinus, si modo tibi satis idoneus ve-
 tur, de Esseis loquens, cap. 47. Palmis inquit
 titant. **VIVO** pro vitio, alor. Cic. 7. Verr. **Vivo.**
 go naves inanes fuisse dico, remiges, nautasq;
 imissos, reliquos stirpibus vixisse palmarum.
 uperse deo, id est abstineo. Idem de Invent. 1.
 mniun narratione superse dendum est. Idem.
 e Div. 1. Hercules simulacrum sudore manavit. **Mano.**
 dem ibidem Quid? quod fluvius aratus san- **Fluo cum**
 vine fluxit? Sic Affluo, Diffluo, Circumfluo, **compositis.**
 aboro, id est, premor, male habeo: Caesar libro
 Bell. Civil. Maxime re frumentaria laborat.
 ic laborare fama, frigore morbo. Quint. l. 2. c. **Laboro.**
 7. Constat experimentis medicina. Cic. in O. **Contito.**
 11. Quidam nominibus veterum gloriantur. **Glorior.**
 dem i. Tusc. Fiducia virtutis nobis nitendum **Nitor.**
 et ad spem beate vivendi. Cicero Offic. 1. A-
 ios videmus velocitate ad cursum, alios viribus
 ductandum valere. Idem pro Quinct. **Valeo.**
 am ita se res habet, ut ega, qui neque usu sa-
 , & ingenio parum possum, cum patrono di- **Possum,**
 fertissime

Sic pro va-
ria significa-
tione.

fertissimo comparen. Sic pro opitemperare, affertur, effertur cum a-
tiri, fidem habere, habere, persistere, eleganter fertur ablativum
jungitur cum ablativo. Cic. pro Flac. Marcellus fertur capite
Gratidius legatus, ad quem est aditum, actionem apertur, periclitari,
se daturum negavit, re judicata stare offendit plures, quod mem-
cere. Idem pro Cluent. Et si uterq. Censor Censum significat, accusa-
foris opinione standum putavit, quid est, quam omnia circumspici-
brem, &c. Hinc sunt illae locutiones, stare decrevit,
eo, pacto, jurejurando, promissis. Huc accedunt &
illa: Abire magistratu, consulatu, cedo patria, ur-
be, domo, exudo, exubero addi possunt, quamvis
nam sint. Ex his, quae supra posuimus, Consto-

Ex dictis
quadam ab-
lativum cum
praeposicio-
ne Ex, ad-
mittunt:
Nitor.
Glorior.

laboro, frequentissime praepositionem Ex, ad-
mittunt Cic. Tusc. 3. Cum costemus ex animo
& corpore. Idem in Orat. Actio constat ex voce,
atq. motu. Quomodo ferè loquitur Cic. Laboro
ex desiderio, ex renibus, ex intestinis, ex pedibus,
ex invidia, Tulliana sunt. Nitor, glorior, praepo-
sitionem, In, interdum admittunt. Idem pro Mil-
lone, in hujus vita nititur salus civitatis. Idem
de nat. 2. propter virtutem jure laudamur, & illius regni potiri:
virtutes rectè gloriamur. Idem in Vat. De turpitudine
divitijs intolerantissime gloriari. ABLATIVUM
verborum Letor, Trister, Oblector, Delector, &c. Salust. Roma
quis dixerit communem esse, et quae spectare possunt sunt. Idem Cai-
us ad causam, minime ei repugna verim. Haec argutor ad Heren-
alia nonnulla quae versutis continentur, non putantur. Cych-
vimus exemplis confirmanda, ne in rebus & quod a historicis, Ca-
ridiana tempus frustra consumeremus. Periclitatur, sig-

NOTA.

Periclitatur, sig-

periclitator cum ad periculum, discrimenq; Periclitator.
 re, eleganter dicitur ablativum etiam postulat. *Marci. l. 6.*
Elac. Marci. riclitatur capite Sorades noster. Capitis sive de
atum, actione potest periclitari, nondum apud idoneos scrip-
re offendit places, quod meminervim legi. Cum experiri
q; Censor Censurificat, accusativum petit. Tit. pro Quinct.
id est, quam tanta circumspexit Quinctius, omnia periclitat-
ur, stare decrevit est.

APPENDIX.

Geo, Indigeo, Potior, etiam casum
 Interrogandi admittunt.

Ge. Attic. Egeo consilij: quod optimum fa- Lib. 7.
ci videbitur, facies. Idem in Anton: Hoc bel- Philip: 8.
lum indigit celeritatis. Idem Lent. Otium no- Lib. 2.
tic. Laborat exoptandum est, quod is, qui potuitur rerum,
is, ex pedibus statuari videntur.

POTIOR frequentissime cum genitivo jungi-
 Idem pro Me. etiam pro Frut, Tenere, & interdum Vin-
 itatis. Idem. Cic. ad Lent. Si exploratum tibi sit posse
 udamur, & scis vogni potiri: Idem de Fin: i. Nullas etiam
 n. Vat. De insequuntur voluptates, quarum potiundi spe
 Ablativum ammati multos labores, magnosq; suscepe-
 res, Delector. *Salust. Romani singulorum, & armorum po-*
speculare potiri sunt. Idem Catil. Cui fatum foret urbis potiri. Potior ele-
verim, Hac at. Potior ad Heren. 4. Atheniensium potiri sunt gantur cum
entur, non putari iata. Crebra occurrunt exempla maxime genitivo re-
verim & quod a historicos, Cum genitivo rerum elegantissi- rum copu-
copulatur, significatq; summam imperij ad- latur.

Periclitator.

APPEN-

II. APPENDIX.

Potior, Vescor, Fungor, pluit non r
cusant accusandi calum.

Cicero Tusc. 1. Ego doleam, si ad decem milia annorum gentem aliquam urbem nostram

Lib. 10. c. 3. potituram putem? Plin. Aves nonnullæ vescuntur ea quæ rapuere pedibus. Terent. Adelph. -- que boni, neque liberalis functus officium est v

Lib. 2. dec. 5. Liv. in area Vulcani & concordia, sanguinem poluit.

Hæc quatuor verba non raro accusativo ad
rant. Terent. Adelph.

Potior. Ille alter sine labore patria potitur commodas
Ibidem.

Miseriam omnem capio, hic potitur gaudio.

Plaut. Asinar.

Fortiter malum qui patitur, idem post ponit bonum. Cic. Philip. 13. Vincamus odium, patemur

Vescor. potiamur. Legitur & pace. Plin. lib. 8. c. 50. caprinum jecur vescantur, & lib. 9. cap. 50. vespcentes. Et libro 11 cap. 37. Qui absinthio

vescuntur, Tacitus in vita Agricola. Eo ad exilium inopia venire, ut firmissimos suorum mores dañctos vescerentur.

Terent. Heaut:

-- attente tute illorum officia fungere.

Fungor.

Ibidem. -- hæc ego precipio tibi.

Homini frugi, & temperanti functus officior, ut exalbes

L I
Tacitus lib. 3. Su

unera funderetur
conscripti mortalem

& cetera memin
ell. Pun. Sanguis

concordia satis cre
quidem generis n

ni, puerum infan
tum procl

uisse: Julius O
Vulcani per biduum

trebus sanguinem
Plaut. Casim.

Ceteri, quæ v
ide. Meg. illud

lam asserti, Si em
gentia contra nos f

erij capiti, & ad
gentia pacis utimur

etor apud Comice
Non in Biologia

111

Entra sap
gnicantem

ci de Ont: Eg
terere soleo, d

or, ut exalbes
Tac

Cicero lib. 3. Suprema erga memoriam filij sui
 genera fungeretur. Ibidem lib. 4. Ego me Patres
 incripti mortalem esse, & omnium officia fungi,
 cetera meminisse posteros volo. Livius lib. 10.
 H. Pun. Sanguinem pluisse per biduum in arce
 concordia satis credebar Valerius Max. lib. 1. c.
 eisdem generis monstra alio tumultu credita
 or, puerum infantem semestrem in foro boario
 triumphum proclamasse: in Piceno lapides
 ruisse: Julius Obsequens de prodigijs, In area
 elcani per biduum, in area Concordia toridem
 ebis sanguinem pluit. ITEM Vxor apud Priscos
 aut. Casin.

Pluo.

Vxor.

Cetera, qua volumus uti, Græcæ mercamur
 Meg. illud Ciceronis 2. de Orat. quod qui-
 m affert, Si avaritiæ corpus utimur ad belli adju-
 menta contra nos facit, cum ubiq; sic legatur, Si
 rij copijs, & ad belli adjumenta, & ad orna-
 menta pacis utimur, vestigalibus serviamus. AB-
 TOR apud Comicos sæpè accusativum habet.
 Non te Prologis scribendis operam abutitur.

Abutor a-
 pud Comi-
 cos accusa-
 tivum has-
 bet.

III. APPENDIX.

J Eutra sæpè ablativum admittunt si-
 gnicantem partem.

de Orat. Equidem & in vobis animad- Lib. 2.
 vertere solco, & in me ipso sapissime expe-
 r, ut exalbescam in principijs dicendi, &

roca

Lib. 1.

totā melte, atque omnibus artubus contremi-
scam. Idem ad Quint. Fr. Si tibi bellum al-
quod magnum & periculosum administranti pro-
rogatum imperium viderem, tremere animo.

Hoc genere loquendi frequentius uti-
tuntur Poetæ, qui ablativum etiam in
accusativum mutare consueverunt.

Epist. 13

Str. 2. sat. 7.

Georg. 3:

Homr: -- animoque, & corpore torquet. Idem
-- Tremis ossa pavore. Virg. Stare loco nescit, m-
tati auribus, & tremuit artus.

PLURA exempla non solum apud Ciceronen-
verum etiam apud alios scriptores invenies. Idem
Attic. 5. Stamus animis & quia consiliis, ut re-
demur, bonis utimur speramus etiam mala. Idem
Tusc. 4. Dicit Helore, toto pectore tremente
Gecin. ad Cic. lib. 8. Cum vero ad ipsius Casa-

Pendeo et
genitivo &
ablativo con-
struuntur.

nomen venio. toto corpore contremisco. HVC
cedunt illa, cadere, concidere animo. Item pen-
de animis. Cic. Tusc. 1. Quod si expectando, &
siderando pendemus animis, cruciamur, agimur.
Cum vero singulari numero utimur genitivo lo-
quimur. Idem 1. de leg. Ego animi pendere soleo, cum
semel quid orsus, si iraducor alio. Caelius ad
lib. 8. Ego quidem vehementer animi pendeo.
Cicero Attic. 8. 11. 12.

DE CONSTRUCTIONE VERBI ACTIVI.

VE

VERBUM
cusativu
demum pos-
casum postu-

Vi Deum cole-
tutem. Novia
deceat ingenui
quam miseram
Attic. Ingenui a
undem. Amari
omnia.

Hæc tria po-
va censenter, al-
Nihil fere u-
lius est, quam
Ego, ut veram a-
dum rationem in-
nem ita tyrōnibus
gi possit. Nam
præceptum. Om-
post se accusativu
philosophia præce-
genti, neque mir-
servio, noceo, m-
excenta alia non
tionem significa-
nozem ibi esse acti-
tur, quam ubi lin-

bus contrē
ibi bellum at
instanti pr
e animo.

requentius

etiam i

everunt.

torquet. Idē

loco nescit, m

quid Cicerone

s invenes. Idē

consilia, ut e

am mana. Idē

ore tremen

ad ipsius Cas

misit. Hic

mo. Hēmpen

ceptando, &

tanur, agim

ur genitivol

endere soteo,

Celius ad

antimpendeo,

ATIONE

VI.

VEL

VERBVM Activum, vel potius Accusativum verbum, cuiuscunque idemum positionis sit, post se accusandi casum postulat.

Ut Deum cole. Imitare divos Amplectere virtutem. Novi animi tui moderationem. Non decet ingenium puerum scurtilis jocus. Heu quam miseram vitam vivunt avari. Cicero ad Attic. Ingrati animi crimen horreo. Idem ad eundem. Amariorem me senectus fecit, stomachor omnia.

Lib. 9.

Lib. 14.

Hæc tria postrema, & similia tantisper attinam mana. Idem va censester, dum accusandi casum sibi vendicantore tremen Nihil ferè in tota constructione ratione difficiad ipsius Casalius est; quàm verbi activi naturam cognoscere. misit. Hic Ego, ut verum aperte & ingenue constitear, nonmo. Hēmpen lum rationem inire potui; qua hanc præceptioceptando, & idem ita tyrōnibus proponerem, facile ut intelli tanur, agim i posset. Nam illud tritum, & pervulgatumur genitivol receptum. Omne verbum significans actionem, endere soteo, ost se accusativum postulat, ne ij quidem, quicelius ad Philosophia præceptis sunt imbuti, facile intelli antimpendeo, ent, neque mirum: Cur enim pugno, dimico, rrvio, noceo, malefacio, insidior, adversor, & xcenta alia non habeant accusandi casum, cūa tionem significant? Nisi verò quis existimat miorem ibi esse actionē, ubi res ferro & flammis agitur, quam ubi lingua, & calamo, Quid enim can sa est

H

sa est

Verbū acti-
vum quid.

Verborum
activorum
vel accusa-
tivorum
quinq; ge-
nera.

I.

II.

sa est, quamobrem *Lego*, & *Scribo* actionem significent: *Pugno*. *Dimico* actionis sint expertia & Quid? *Servio*, *noceo*, *insidior*, *otosa* erunt? *Canto*, *rideo*, *actuo*ja? Verū quoniam suprà ex veterum grammaticorum sententia confirmavimus, hac etiam actionem significare, *neg*, *idem* valere actionem, significare, & *activum*, esse verbum, nihil est cur his diutius immoremur. *NOBIS*, quod ad constructionem attinet, illud erit verbum activum, vel accusativum potius (sic enim velim appellare omne id quod in accusativū transit) quod post se accusativum postulat, cujus cunque positionis, PORRO verborum omnium positiones sive terminationes quinq; sunt, cum quinque non amplius literis indicativo modo, ut placet *Diomed*, finiantur. *O. R. T. M. I.* ut *amo*, *amor*, *puder*, *possum*, *novi*. *Diomedes*, *Phocas*, *Donatus*, *Priscianus*, ea demum appellant activa, qua *O*, *litera* finita, passiva fieri possint, *R*, *litera* appositā: quibus *facio*, *calefacio*, *volo*, *novi*, *odi*, & reliqua omnia quantumvis accusandi casu gaudeant, neutra sunt, si *R*, *literam* assumendi negetur facultas. *Nobis* tamen, ut puerorum imbecillitati consulamur, dabunt veniam veteres illi hujus articulos, si omnia, quæ accusativum admittunt, cujus cunque illa sint terminationis, activa appellaverimus. Horum quinq; sunt genera, sive ordines. Primum genus transit in Accusativum primæ, secundæ & tertiæ personæ: ut *amo me*, *te*, *illum*. Secundum in a-

ccusativum tertiæ
aro campum: co-
significantiem re-
cursum: aut in a-
metimur, ut vix
verbi interm ab-
nem l. 8. Si Part.
frigore frigesce-
mur illum ire nos-
multa deponen-
omnia cum acti-
nos, amplexor h-
plectitur nonnu-
va cujusmodi su-
ejusmodi. Item
re, cuius generis
leo, doleo, horreo
ror, maveo, mareo
peo, stomachor. C
estam & exbalit.
sum pulchrè calle-
miscamus injuria
Plin. l. 17. c. 10.
naverit quantu-
Quanto tu ore p-
CONFESSAM
O, finita, que ad
no, vituperio. It
t sero, cedo, pl-

actiōem signi-
ficant expertia
erunt: Can-
suprà ex ve-
firmatimus,
idem valemus,
esse verum.
mur. NOBIS,
erit verbum
sic enim velim
transit) quod
inque positio-
ones, siue ter-
e non amplius
Dromedi, sine
puder, possumus,
Priscianus
litera finita
posita: quibus
reliqua em-
deant, neu-
negetur facu-
becillitimi con-
illi huius arti-
civum admitti-
minationis, a-
m quinq; sunt
genus transi-
nda & terti-
cundum in a-

erlativum tertiæ personæ rei mutæ fertur, ut
aro campum: colo agros. Tertium in accusativū
significantem rem verbi, ut vivo vitam, curra-
cursum: aut in accusativum mensuræ, quare-
metemur, ut vixi duas ætates, curro stadium Res
verbi interim ablativo effertur. Calius ad Cicero-
nem l. 8. Si Parthi nihil vos calefaciunt, nos hic
frigore frigesimus. Cic. ad Quint. Fr. 3. Patia-
mur illum ire nostris itineribus. Quartum genus
multa deponentia amplectitur, & communia
omnia cum actionem significant, ut sequor bo-
nos, amplector hospitem, Postremum genus am-
plectitur nonnulla verba mutila siue defecti-
ra cuiusmodi sunt Novi, meminī, pudet & cetera
ijusmodi. item quæ neutro activa licet appella-
re, cuius generis sunt, anhele, erubesco, crepo, cal-
leo, doleo, horreo, indogno, ingemo, inclamo, le-
or, maneo, marce, obstupesco, roro, sono, sudo, stu-
co, stomachor. Cic. Philip. 2. Edormi crapulam
stam & exhalit. Terent. Adelph. Ego illius sen-
im pulchrè calleo. Senec. Epist. 66. Non contre-
niscamus injurias, non vulnera, non egestatem.
lin. l. 17. c. 10. Periculum tantum eo die est, si ro-
averit quantumcumq; imbrem. Idem Prasat.
Quanto tu ore patris laudes tonas.

III.

IV.

V.

CONFIRMAMUS, quæ diximus, in pauca. Verba
finita, quæ addita R. licet, sunt passiva, ut lau-
o, vitupero. ITEM quæ ad res mutas, pertinent
sero, cedo, planto, rigo, pastino, occo, puto,
ablaqueo,

Collectio
verborum
Accusativo-
rum.

EREA quibus
 et vivo vitam
 ostremò com-
 ant, accusa-
 latissime pa-
 alia danda
 lu gaudens,
 et; depreben-
 sitivum, aut
 laris distum-
 rum, ablati-
 tata sunt. Su-
 asum pellant
 nitur, distum-
 r interrogan-
 gunt, asti-
 prius de ver-
 ly tra, que
 Memini, odi-
 amiet, piger, or,
 Neutra asti-
 servabis. De-
 Adorior, Ad-
 dior, Alloquor
 Auguror, Ausp-
 emitor, Comm-
 or, Cosequor, Co-
 or, Conqueror
 Confectior

Confector, Conector, Contueor, Conor. Demere-
 or, Demoror: Demolior, Demetior, Demisor, De-
 recor, Depopulo, Depeculo, Detestor, Dignor,
 Difficor, Dilargior, Disperior. Emetior, Emen-
 or, Effarus vel Effare, Eloquor, Execror, Exe-
 quor, Exhortor, Exordior, Fateor, Faris vel fa-
 re, Fabulo, Fabricor, Fœneror, Frustror, Furor.
 Horcor, Helluo, Jaculo, Imitor, Imprecor, Im-
 erior, Inficior, Insequor, Insector, Intueor. La-
 mentor, Loquor, Lucro, Ludifico. Machino,
 Meditor, mentior, pro imitor, Mercor, Mereor,
 Metior, Minor, Minitor, Miseror, Moderor,
 Molior, Moror, Muneror, Mutuo. Nancisco,
 Nunditor, Nutrisco. Obliviscor, Obtestor, O-
 ninor. Opinor, Opperior, Ordior. Parior, Pacis-
 quor, Pignero, Polliceor, Populo, Præcor, Præ-
 or, Præmeditor, Præstolo, Proscio, Prosequor.
 Queror. Rimor, Recordor, Reor, Remoror, Sci-
 amiet, piger, or, Sciscitor, Scrutor, Sequor, Speculo, Solor,
 Neutra asti-
 servabis. De-
 Adorior, Ad-
 dior, Alloquor
 Auguror, Ausp-
 emitor, Comm-
 or, Cosequor, Co-
 or, Conqueror
 Confectior

Non enim inimici mei se mihi incipient, sed a-
 micissimi,

D

E

F

H F

L M

N

O

P

Q R S

T V.

cissimi, non male aliquando de me meriti, sed optime. DECET, dedecet, juvat, delectat. MODO accusativum habent aperte, Cic. in Brut. Decet hoc illum, nescio quomodo Sen. l. 2. de Benef. Te omnia dedecet. Plin. lib. 9. Ad Sabinianum, juvabit hoc te, Plaut. Captiv.

Neg, unquam quidquam me juvat quod edo domi. Cic. 1. Fam. Me, status hic reipub. non delectat. MODO infinitum, aut verbum cum suo casu, loco nominativi habent. Idem Tusc. 4. Oratorem vero in se minime decet simulare non decet. Plinius Epist. 13. Juvat me quod vigent studia. Cic. ad Quint. Fr. 2. Teq, hilari esse animo valde me juvat. Quint. l. 1. cap. 2. Tum precipue in Epistolis secretis, & familiaribus delectabit, ne hos quidem neglectum reliquisse. DECET etiam dandi casum habet.

Decet etiam
dandi casum
habet.

Terent. Adelph. -- imo hercle ita nobis decet.

Plautus Amph.

Istuc facinus, quod tu insimulas, nostro generi non decet. Illud quod afferunt quidam Ciceronis de Orat. Quandoq, id decet prudentie tuae suspiculus quā esse. Antiqui, inquit, Donatus, si addebant statim verbum, nos decet facere, nos decet dicere si non addebāt, nobis decet, dicebant. VERBUM, oportet cum his, quomodo commemoravimus quid conjungunt, quasi verò accusativū post se postulerent cum verbū sit absolutum atq, intransitivum. Quo modo nominativum aperte habet. Terent. He

Nota.

aut. Hæc facta
pro Cor. Est er
tiam sileat. b
minativi. Ide
Plaut. Milit. d
homini servo su
S manus. Au
sercum, scriptu

GENE

AC

VERBA AC

mpandi

gerfo, vel A

stringo. Co

famo, lastim

mmo, Cond

accusativum

pœnam, erit

ram signific

Cicero pro Cai

quos homines

mi sceleris arg

cilius iudex ab

poem in scena

gores nostri si

innabani, sim

orum convic

aut. Hec facta ab illo oportebant Syre. *Cicero pro Cor.* Est enim aliquid, quod non oporteat, etiam si liceat. Modò membrum orationis loco nominativus. Idem irritari Antonium non oportuit. *Plaut. Milt.* dativum dedit huic verbo -- nam homini servo suos domitos habere oportet oculos, & manus. *Aut.* ἀρχαῖος ἐστὶν, *aut.* Hominem, servum, scripsit *Plaut.*

GENITIVVS PRÆTER ACCUSATIVVM.

Verba Accusandi, Absolvendi, Damnandi potissimum Accuso, Accerso, vel Arcesso, Arguo, Alligo, Astringo, Coarguo, Defero, Incuso, Infamo, Insimulo, Postulo, Absolve, Damno, Condemno, Convinco, præter accusativum genitivum admittunt, qui pœnam, erimēneve certum, aut incertum significet.

Cicero pro Cato Rab. An non intelligis primum quos homines & quales viros mortuos summi sceleris arguas. *Autor ad Heren.* *Caius Cæcilius* iudex aboluit injuriarum eum, qui *Lucium* poetam in scena nominatim laeserat. *Idem, Ma-* giores nostri siquam unius peccati mulierem damnabant, simplici judicio multorum malefactorum convictam putabant. *Cicero pro Cato*

Lib. 2.

Lib. 4.

Caio Rab. Civem Romanum capitis condemnare cogit. Terent. Eunuch. Hic furti se alligat. Plaut. Pœnul. Homo furti se astringit.

Accuso.
Accerso.

Liv. 5. Bell. Pun. Aliquod matronas apud populum probi accusarunt. Salust. Jugurth. Quos pecunia capta accerserent. Pro Deiotar. Non fito crimine insectari, non expetere vitam, non capitulis accersere. Idem pro Cacin. Ne arguere rei capitalis videar. Plin. ad Macrinum lib. 7. Libertos ejus eosdemq. cohæredes suos falsi ut veneficii desulerat ad Principem. Tacit. l. 5.

Arguo.

Defero.

Albacilla defertur impietatis in Principem.

Plautus Trucul.

Incusio.

-- quia qui alterum incusat probri, ipsum se inveni oportet.

Infamo.

Quint. Declam. 2. Ut pejus infamaretur parricidij Cacus. Senec. Epist. 22. Puto nunc & stoicam sententiam queris, non est quod quisquam illos apud te temeritatis infamet, cautiore quam fortiores sunt. Cic. 2. Philip. Probri infimulasti pudicissimam feminam. Sueton. in Casare, Di-

Infimulo

stat. cap. 3. Cornelium Dolabellam Consularem & triumphalem virum repetundarum postulavit.

Postulo.

Codeno.

Convenco.

Idem 3. in Catil. Sed jam me ipsum inertia nequitiaq. condemno. Idem 2. Philip. At ego non nego: teq. isto ipso convinco, non inhumanitatis solum, sed etiam amentia. GENITIVVS parricidij. Vespianus lib. 47. Pand. Dupli nihilominus condemnatus est. Cic. 5. Verr. Cupio Odupli damnari Apronium.

ROGABIS fortis

objecerim? Ne

insam rudibus pra-

pio, reprehendo,

lecto, multo, ex-

ertè, Reprehen-

tacia, multo te ex-

usim sine alicujus

ere. Adde im-

oneos auctores in-

um, furti: est

à crimine refertur

equando cum su-

à Heren. lib. 1

idem, possit dico-

atus oportere,

ne, taxare ambi-

o quibusdam plac-

ereves, quod mem-

rim dum hac inco-

are, reprehendere

rsimoniam, ambi-

10. Epist. 8.

as traducere, lau-

ridij, quod quid-

erere, apud

In utroque p-

Parricidij pe-

Ro-

condemnare. ROGABIS fortasse, cur hac porissimum verba
 agat. Plaut. Ne si verborum turbam congesissem
 infam rudibus praberem errandi, nec enim cor-
 ro, reprehendo, vitupero, culpo, castigo, punio,
 recto, multo, excuso, cum genitivo junguntur.
 rite, Reprehendo te avaritie, culpo te perti-
 cia, multo te exilij, atq. alia eodem modo non
 sim sine alicujus probati auctoris testimonio di-
 ce. AGO te injuriam, furti, non puto apud
 meos auctores inveniri, sed ago tecum injuri-
 um, furti: est namq. verbum neutrum, cum
 crimen refertur. Cicero pro Cluent. Deinde
 quando cum servo habiti furti egit. Auctor
 Heren. lib. 1. Cum eo actus egit injuriarum,
 idem, possit dicere, secum furti agit, non pecu-
 nas oportere. SVGILLARE aliquem parsimo-
 niæ, taxare ambitionis, inducere luxurie, vi-
 de quibusdam placere, nil tamen simile apud
 auctores, quod meminerim, legi. QVARE in-
 dum hac investigantur, dicam potius cut-
 re, reprehendere, sugillare, taxare alicujus
 simoniam, ambitionem, luxuriam, & Seneca
 10. Epist. 8. Cum capere voluptates no-
 traducere, laudare castum. PECCAS par-
 didi, quod quidam asserunt, nondum potui
 rere, apud Quintilianum Decla. 6. In 8.
 In utroque parricidium consumis: non ve-
 Parricidij peccas: neg, infamas parrici-
 dij

Repre-
 hendo.
 Culpo.
 Multo.
 Ago.

Sugillo.

NOTA.

Pecco.

A Pargo.

A

A

D

Interrogo
Virgo

Ir

Ir

In

Pe

Co

Co

dij, apud eundem 8. Declam: Quamvis posterius bene latine dicatur, ut paulo ante ex Seneca docuimus. PARGO me apud aliquem, seu alicui de aliqua re, ufratius est, quam alicuius rei, Cui ad Alii: lib: 10. De altero ei me purgavi.

Plautus Amphit.

Et id huc reverti, ut me de hoc purgarem tibi Liv. lib. 7. dec. 4. genitivo usus est. Quibus, qui purgantibus civitatem omnis facti dicti hostilis adversos Romanos, & iuvisse eos committit, classem hostium arguit, &c. INTERROGARE & Urgere apud Tacitum huius ordinis sunt l. Sanè pepigerat Pallas, ne cuius facti in posterum interrogaretur. Idem l. 5. Quia male administrata provincia aliorumque criminum urgebat. NOLIM cum Cicerone dicere, Arrogantiam aliquis increpare, improbitatem notare, quam aliquis arrogancia increpare, notare improbitatis: quod loquendi genus, durissimum rarissimumque Sueton. in Calig. c. 39. Modò avaritiæ singulis increpans, quod non puderet eos locupletio esse, quam se. Gellius libro 4. cap. 12. æques Romanus equum habere græculentum, parum nitidum visus erat, impoliticia notabant LIBENTIVS etiam cum Cicerone pro Milone, tam, Invidiosè potentiam alicuius criminis quam aliquem potentia criminari. EXTREMUM illud, Teneo te mendacij, quod etiam Plauti toti testimonio confirmant, non

it ad rem. Plauti
-- manifestant
Mendacij, a nom
Salust. in Jugur
celeris TENE
commodari, dep
qua de re paulo p
num est, verba
di, ablativum si
criminis sit incere
maleficium, sceler
genitivo offerant
tum crimen signi
infimulant, quod
ad Herenn lib.
peccat mulierem
7. Convictus mal
Multorum malef
Cic. ad Terent. li
ab urbe discedit,
suum Idem pro
verè patrem pa
libertari, atq. h
sceleris, atq. par
nabimus? Sic
his nefarij, quod
Non intelligit
Quis arguas,
gentium legi crimi

ie ad rem. Plauti locus in Truc. ita habet.
 -- manifestam mendacij mala, Tereneo.
 Mendacij, a nomine manifestam regitur. Sic
 alust. in Jugurth. Jugurtha manifestus tanti
 sceleris. TENERI, voce passiva, furci, damni,
 immediati, depositi, crebro dicunt Jurisperiti,
 sua de re paulo post. QUIBUSDAM persuasissi-
 mus est, verba accusandi, absolvendi, damnan-
 di, ablativum sine prepositione poscere, si nomen
 criminis sit incertum, cujusmodi est Peccatum,
 maleficium, scelus, facinus, & cetera, cum hoc
 enati vo efferantur, quemadmodum, quæ cer-
 tum crimen significant. Cic. Tusc. 3. Peccati se-
 nsimulant, quod dolore intermiserunt. Autor
 ad Herenn. lib. 4. Majores nostri si quam unius
 peccati mulierem damnabant, & c. Cic. in Verr.
 Convictus maleficij. Aut. ad Heren. lib. 4.
 Aulorum maleficiorum convictam putabant.
 Cic. ad Terent. lib. 14. Adjuvat etiam Piso, quod
 b urbe discedit, & sceleris condemnat generum
 Idem pro Cajo Rab. C. Marium, quem
 verè patrem patriæ, patrem, inquam, nostræ
 libertatis, atq; hujuscè reipub possumus dicere,
 sceleris, atq; parricidij nefarij mortuum condem-
 nabimus? Sic est in libris correctis, non crimi-
 nis nefarij, quod etiam nobiscum facit. Idem,
 Non intelligis quales viros mortuus summi sce-
 leris arguas, Sic est in emendatis. Lau-
 dentius legit criminis, quod non minus ad rem
 facit,

facit. Plin. l. 13. cap. 3. Cujus sceleris nos coarguimus illum primum. Cic. pro Calio, Nec dubitet, quin tanti facinoris reus arguatur. Salust. Catil. Quid aut acerbum, aut nimis grave est in homines tanti facinoris convictos? Cic. Verr. 3. In quo video Neronis iudicio non te absolutum esse improbitatis, sed illos damnatos esse cedis. Ipsum etiam vocabulum, Criminis, aliquando genitivo effertur. Marcell. lib. 46. Pande Reo criminis postulato interim prohibet recte pecuniam a debitoribus solvi. Justinus lib. 9. Apud quos potentissimi quique rei eius ipsius criminis postularentur, &c. Quæ cum ita sint, non video cur non dicatur bene latine: Hunc accusare potes vel furti, vel sacrilegij, vel utriusque maleficij, aut criminis, aut sceleris. Item accusasne eum unius peccati, an multorum maleficiorum? Condemnatuſne es furti, an sacrilegij, an alterius tantum? Credo te utriusque sceleris, facinoris condemnatum iri: vel sub audito substantivo Credo te utriusque accusatum iri.

APPENDIX.

GENITIVUS Criminis, maximè cum his verbis, Accuso, Arguo, Defero, Postulo, Apello, Absolvo, Damno, Condemno, in Ablativum cum præpositione De, mutari potest. Cic. Att. Non committam posthac, ut me accusar

Vocabulum
criminis a-
liquando in
genitivo ef-
fertur.

usare de epistola
la Cuius de pro
VERBA ha
um præposi
quos nemo prop
sunt, qui inter
antur. Idem 2
vimejus, & mori
quo arguatur. In
lorum de parvici
lius ab iudice C
postulatus. Idem
ac scripsi. Dru
quis erarijs abso
Attilio, qui de m
nam factum est, e
accepisse. Idem F
de vi condemnati

HOctamen
vo, sine Pre
Cicero Curioni, S
emnabo eodem
Dicimus et
nnare, punire
Auctor ad Herc
inflis, Suetoniu

eris nos con-
 iare de epistolarum negligentia possis. Liv. Bell. Punis.
 io, Nec d-
 ius de prodicione Dasium appellabat.
 atur Salust. VERBA hac eleganter ablativum admittunt
 imis grave est
 m prepositione. Cicero pro Rosc. Amer: Jam,
 ? Cio. Verr-
 os nemo propter ignobilitatem nominat, sexcen-
 te absolutus
 sunt, qui inter sicarios, & de veneficijs accusa-
 tos esse ceduntur. Idem 2 de Invent. Negari oportebat de
 nis, aliquan-
 ita ejus, & moribus queri: sed de eo crimine, de
 46. Pand-
 ro arguatur. Idem pro Sexti: Rosc. Nomina fi-
 ribet resse pe-
 rorum de parricidio delata sunt: Idem Att: Se-
 us ab iudice Cn: Nerio Pupinia de ambitu est
 lib. 9 A-
 stulatus. Idem ad Quint: Fr. lib. 2. Quo die
 ipsius crimi-
 ec scripsi. Drusus erat de prevaricatione a Tri-
 sta sint, non
 nis ararijs absolutus. Idem Verr: 2. Quod in
 Hunc accu-
 tilio, qui de maiestate damnatus est, hoc pla-
 ita sint, non
 m factum est, eos pecuniam ob rem judicandam
 Item accu-
 cepisse. Idem Philip. 2. Cujus etiam familiares
 um maleficio
 vi condemnati sunt.
 sacrilegi, ac
 sceleris, faci-
 to substantivo

EXCEPTIO.

Hoc tamen nomen, Crimen, ablati-
 vo, sine Prepositione effertur.

aximè cum
 uo, Defero.
 o, Damno.
 cum præpo-

Cicero Curioni, Si iniquus es in me iudex, con-
 mnabo eodem ego te crimine.

Dicimus etiam, Capite aliquem da-
 nare, punire, plödere.
 Auctor ad Herenn: Eum vos jurat capite da-
 natis. Suetonius in Othone, Ausus est milites
 capite

Lib. 21

Lib. 4, cap. 1.

ac, ut me ac-
 culari

Pandecti. 48 capite punire. Marcellus, capite plecti debent
vel insulam deportari.

VOCABULVM, Criminis, videtur Grammaticis occasionem dedisse, iungendi etiam cetera. *Enat.* 2. Primum nomina ablativo casu sine prepositione cum ver-
bis accusandi, absolvendi, damnandis; precipi-
unt enim in universum omnia hac posse genitivum
vel ablativum admittere, ut Accuso te furti vel
furto: arguo te avaritie, vel avaritia, atq. eo-
dem modo cetera: quod nullis veterum testimo-
nijs probant. Postulare repetundis, fateor dixisse
Sueton. in Oib. c. 2. & Tacitum l. 3. si modò li-
bri vacant mendo. CERTE malim cum Calio ad
Ciceronem l. 8. Fam. De repetundis dicere. Pili-
us inquit, de repetundis eum postulavit. Idem ibi-
dem, ipse de pecunijs repetundis est postulatus.
QUINTILIANVS lib. 5. c. 13. Eras heres, & pa-
per, & magna pecunia appellabaris à creditoribus.
Cic. prepositionem adjunxit, Philip 2. Ap-
pellatus es de pecunia quam pro domo, pro ho-
ris, pro lectione debebas. ILLVD Solini cap. 6.
Quod scetiam ipse peccato aliquo argutus sit,
revictus, morte multatur: non me magnopere im-
vet, cum quod in correctis libris adhibeatur pre-
positio In, tum etiam, quod Autor hic videatur
non parum de pura, ac recta loquendi ratio-
ne deflexisse. Posterior lectio propior vero es-
t, nam verba hac interdum prepositionem In
admittunt, Cicero in 2. de Invent. Quare

Nota.

meus, quem a-
pprobare debet
ante peccato con-
Furti. 2. Primum n-
Damnatu-
Liv. Lib. 7. ab Urb-
Pan. Damnaventur
II.
Absolvo, Li-
Multo, Ob-
admodum sua
uncta & abla-
nam, crimen
mittunt.
Cic. Ego me, &
non libero. Cic.
frankes damnis ig-
exilijs, morte mul-
Hac extra crim-
st omnibus, exigui-
pratermissimus:
ab Urb. Late
ssione absolvet
ativum cum pr-
imus, recipit.
atione est As-

plecti debent in eius, quem arguit, ex antefactis accusator
 improbare debeat, & ostendere, si quo in par
 etur Gramma are peccato convictus sit. Idem ad Quintum
 etiam ceterat. 2. Primum me tibi excuso in eo ipso, in quo
 one cum ven accuso. Damnare votis, dixit Virg. Eclog. 5.
 ag; precipi -- Damnabis tu quoq; votis.
 ff. genitum iv. Lib. 7. ab Vrbe, Damnatos voti: & 7. bell.
 10 te furti v un. Damnarenturq; ipsi votorum.

II. APPENDIX.

Absolvo, Libero, Alligo, Astringo,
 Multo, Obligo, Obstringo, quem-
 admodum suapte natura ablativum pe-
 unt, ita & ablativum significantem pot-
 ram, crimenve sine præpositione ad-
 mittunt.

Ex. Ego me, & si peccato absolvo, supplicio
 non libero. Cic. de Orat: Vitia hominum atq;
 Lib. 1.
 laudes damnis ignominijs, vinculis, verberibus,
 cilijs, morte multantur.

Hæc extra crimen, ablativum, ut perspicuum
 omnibus, exigunt, exempla, ne molesti simus,
 Quæ habent
 ablativum
 extra crimē
 ea etiam ad-
 mittunt A-
 blativū cri-
 minis sine
 præpositio-
 ne. 800
 Extermittimus: veniamus ad crimen Livius
 ab Vrb. Latæ deinde leges, quæ consulem
 pitione absolverent. Hoc verbum etiam a-
 tivum cum præpositione, ut paulò antè di-
 mus, recipit. Cicero pro Calio, Prævari-
 catione est Ascitus liberatus. Idem pro
 Flac.

Alligo.

pro Flac. Ne Lucius Flaccus nunc se scelere alliget, cum jam testem illum effugere non possit. Idem Phil. 4. Quem Consulem illa provincia per-

Astringo.

Damno.

Obligo.

traret, neque eum reciperet, magno scelere se astringeret. DAMNO, cum pro muliere accipitur, eodem modo constructur. Unde Tacitus in lib. de Germania. Damnare tribus, dixit. Et Seneca l. 1. Epist. Damnare morbis virilibus. Cic. de Ar-

Qui ludos certissimo scelere obligans. Idem Offic. Num igitur se obstrinxit scelere, si quis virum occidit, quamvis familiarem? Papinius 47. Pandect. Ob pecuniam civitati subrepta actione furti non trimine peculatus tenetur, quodam ex his cum genitivo reperiuntur. Liv.

1. Decad. 5. Senatus nec liberavit ejus culpam, neque arguit. Hoc rarissimum est, Abioli sapientissime cum genitivo copulatur, de quo superius? Qui hac

Alligo, Astringo, supra cum interrogandi c. vidisti. Vide nunc obligo obstringo. Caius l.

Pandect. Eum, qui quid utendum acceperit ipse alij accommodaverit, furti obligari respondet. Idem ibidem. Vlpianus ibidem. Furti obligetur.

Idem ibidem. Oblatio usus est. Ne furto sis obligatus. Ibidem Fabolenus, Furto se obligat. Vlpianus ibidem. Qui alienum quid jacens in te-

lucris facienda causa suscipit, furti obstringitur. Tentor passivum verbum etiam crimen spec-

Caius ibid. Si pignore creditor utatur, furti tenetur. Pomponius ibidem, Debitori iste tenetur.

furti. In eodem modum, de possessione est ablativus actus. Furti perit aliquem, Ob pecuniam furti, non criminibus, furti actus, dam est teneri eum actione non teneo, cur non dicitur b. acram de profano, an utriusque? C. us actione, vel perit rem suam a. privilegij, an neutrum? Furti ne actione? Qui hac profferenda esset, confirmant. Dicitur, vel actione, vel actione eodem libro, propter praetermissum, furti, & furto, a. aliquem capitis, eum generis. Si memoria adiungit parsimonia, an onerosi loquuntur, admittit sua

furti. In eodem libro inveni, teneri damni, com-
 modati, depositi, quæ locutio figurata est: nam de
 ablatus actione, crimine, vel similis, quem
 furis perit aliquando adhibent. Papinianus ibi-
 dem, Ob pecuniam civitati subractam, actione
 furti, non crimine peculatus tenetur. Paulus i-
 bidem, furti actione tenebitur. Ulpianus. Dicu-
 tum est teneri eum furti iudicio. Ibidem, Furti
 actione non teneor. Quæ cum ita sint, non video
 cur non dicatur bene latine, Si quis furetur rem
 sacram de profano, teneretur ne sacrilegi, an furti,
 an utriusq? Cur enim non subaudiatur ablati-
 us actione, vel iudicio? Eodem modo, qui sustu-
 lit rem suam de sacro, furtive tenetur, an sa-
 crilegi, an neutrius? Perinde est, ac si dicas:
 furtive actione tenetur, an sacrilegi, an neu-
 trius? Quæ hæc & similia nomina tantum abla-
 to efferenda esse docent, veterum testimonijs,
 confirmant. Dicitur præterea aliquis furti con-
 veniri, vel actione furti, quo pacto loquitur Ul-
 pianus eodem libro. Quædam consilio & cogi-
 tatione prætermisimus, cuiusmodi sunt, Prebendi-
 ti, & furto, apud Gellium l. 11. c. 18. Perdere
 quem capitis apud Plautum, & cetera ejus-
 dem generis. Sunt qui laudandi verba, & his
 injuncta adjungant, ut laudo, commendo, probo
 parsimonia, admiror te justitia. Tu si vis lati-
 & oratorie loqui, dicito: Laudo tuam parsimo-
 niam, admiror tuam justitiâ. Nam illud Sily l. 4. la-
 dabas

NOTA.

Nota.

dabat lechi juvenem: Item Virgilianum illud l. 1.

Vir Troyane quibus cælo te laudibus æquem,

Justitiane prius mirer, belline laborum?

ad Hellenismum spectat. Neque excusandi verba hujus loci videntur esse: Nolim enim dicere,

Excuso me tibi tarditatis, sed cum Cicerone, ex-

cuso tibi tarditatem meam, aut affero excusatio-

nem tarditatis meæ: sic ille ad Att. l. 15. Varro

memineris excusare tarditatem literarum mea-

rum. Idem in Famil. ait, afferre excusationem

cessationis. Reus facere rei capitalis, aliena cul-

pa, de ambitu, de vi, ad nominis substantiæ con-

structionem spectant. Nam reus interrogandi,

vel auferendi casu cum præpositione De gaudet

Cicero pro Milone, Milo reus est præclari facti. I-

dem pro Flacc. Reus avaritiæ. Idem Att. 2. Nun-

reus erat apud Crassum divitem de vi.

Admonco, Commoneo, Commoneo
facio, genitivum habent cum accusativo

Lib. 1. cap. 5. **Quine,** Grammaticos sui officij commone-
Lib. 4. mus. Auctor ad Heron. Cum ipse te veteris am-

icitia commonefaceret, commodius es?

Lib. 3. bell. Mac. Qui admonerent eum fader-

Admonco, Romani. Admonco & commoneo, pro genit-

ivo possunt & ablativum cum præpositione De

adiscere ab admittere. Cic. pro leg. Manil. De quo vos pau-

lativum cum ante invitum admo. Idem ad Marcel. l. 4. Puta-

ne De. ea de re te esse admonendam. Idem 7. Verr. Te ne-

præfens filius de
pater de indug

Item Milo
niter, Pader,

Plaut. Trinum. M
seret, nec pader

inopis nunc
Cic. pro Plane. V

T
Emis me qui

Cicero in Pisonem
Attico. Quid qu

VERBIS imp
fese abtulerunt;

vel obscure tribu
mus, non ita faci

mus tamen operam
liquando. Præmi

poribus integra fu
ring, absoluta doce

Missere manus,
Virgil. 2. Arca

PI
Adolefcens

nisi pige
Quam. l. 9. c. 3.

num, pro atq
præse

presens filius de liberorum caritate, neque absens
pater de indulgentia, patria commonebat.

Item Miscret, miserescit, piget, poe-
nitet, Pudet, Tædet.

Plaut. Trinum. Miscret te aliorum, tui nec mi-
scret, nec pudet. Terent. Heaut.

-- inopis nunc te miserescat mei.

Cic. pro Planc. Vide quam me verbi respondent.

Terent. Adolph.

Fructis me quidem pudet, pigetq.

Cicero in Pisoenem. Crasse pudet me tui. Idem Lib. 5.

Attico. Quid queris? cadet omnes nos vita.

VERBIS impersonalibus, quæ ad hunc locum
se abtulerunt, facile nominandi casum aperte,
vel obscure tribuimus. Hæc quæ in manibus habe-
mus, non ita facile antecedit nominativus: dabi-
mus tamen operam, ut in lucem prodeat tandem a-
quando. Primum omnium, hæc prisca illis tem-
poribus integra fuisse, omnibusq; personis, nume-
rosq; absoluta docent non obscura vestigia.

Enn. Hecub.

Miserere manus, date ferrum, ut me anima privet.

Virgil. 8. Arcadij quæso miserescite regis.

Plautus Menach.

-- Adolesceus quæso loquere tuum mihi nomen
nisi piget.

Quint. l. 9. c. 3. Edusq; processum est, ut non pæ-
niturum, pro acturum penitentiam, dixerit Sa-
lustinus.

lustius. Cic. Tusc. 4. Vix a se manus abstinuit, tanta fuit vis penitendi. Pacuvius apud Nonium, Prologo nunc penitebant, ibant liberi grati ex loco.

Plaut. Casin.

Im nunc pudeo, arg; ita nunc pavel.

Gellius l. 1. c. 2. Has ille inanes cum flaret glorias, jamq; omnes finem cuperent, verbisq; ejus defatigati partem aduissent. NOMINATIVUM aperte simul cum accusativo nunc accipe.

Terent. Adelph. Non hac te pudet?

Luc. l. 8. -- semper metuet, qua se vadebunt.

Terent. Phormion.

-- quare obsecro. Ne plus minusve faxit, quod nos postea pigeat. Idem Adelph.

-- quem neque pudet quicquam, neq; metuit quinquam. Plaut. in Sticho.

Et me quidem hac conditio nunc non penitet

Figuratè
hac imper-
sonalia ha-
bere geniti-
vum pro
nominati-
vum.

Hæc LOCA aperte docent verba hæc figuratè genitivum habere pro nominativo, nam justa, & recta constructio est hæc Plautina, Hæc conditio penitet me: figurata verò, penitet me hujus conditionis, Sic, non hac te pudet? Justa est: Non horum te pudet? figurata. Justa tamen exolvit arg; in eius locum figurata successit. Huic locutioni similis est illa, Venit mihi in mentem Pompeij, vel Pompejus. Cicero de Finib. 5. Venit enim mihi Platonis in mentem, quam acceperamus hic disputare solitum. Idem pro Rosc. Amer

Venit enim mihi
est, ut docet E
nu consere. B
etiam docet esse
est, cum po
cedit. Cic. de
bellè in mentem
verba videntur
rei argumento ej
Quare mari
gis. Quadrige
Cai Mari, eam
miseretur?
quod omnes
huiusmodi est,
supplicium misere
Miserum est, p
tum est.

P
Nam nunc e
ferum e
Sic me Dij am
est fort
Nec pigrum

Neque mei ne
qua faci
Liv. 3. ab orb.
esse. Cic. ad Q
Venit

Venit enim mihi in mentem oris tui. Atticismus est, ut docet Priscianus l. 18. ubi græca cum latinis confert. Budæus Comment. lingua græca, etiam docet esse Hellenismum. Nam iusta oratio est, cum nominativus verbum, Venit antecedit. Cic. Att. l. 12. Nunquam ea res tibi tam belle in mentem venire potuisset. QVINQUE hæc

verba videntur quondam fuisse deponentia, cui rei argumento est carmen Turpili apud Nonium. Quare matris nunc patris me miseretur matris. Quadrigarius apud Gellium lib. 20. cap. 5. Cui Mari, et quando te nostrum, & Republica miserebitur? Cic. 1. de Invent. Commune est, quod omnes vulgò probarunt, & sequuti sunt, huiusmodi est, ut maioribus natu assurgatur, ut supplicium misereatur. Unde adhuc illa extant. Miserum est, pigritum est, puditum est, percasum est.

Quinque hæc verba Misere, misere scit &c. olim fuerunt deponentia

Plautus Trinum.

Nam nunc eum vidi miserum, & me ejus miserum est. Terent. Heaut.

Sic me Di amabunt, ut me tuarum miserum est fortunarum. Statius lib. 7.

Nec pigritum parvosq; lares, humilesq; subire

Plautus Bacch.

Neque mei neq; te tui intus puditum est factis, qua facis.

Liv. 3. ab urb. Nec nominis homines tum percasum esse. Cic. ad Quint. Fr. l. 1. Percasum est enim

levitatis, assentionis animorum, non officijs, sed temporibus servientium. Sueton. in Cæs. c. 7. Et quasi pertasus ignaviam suam, quod nihil tum a se memorabile actum esset. Aliquando omittitur accusativus. Virg. 4. Æneid.

Si non pertasum thalami, tædæq. fuisset.

Cic. ut modo diximus, Pertasum est enim levitatis. Id quod sæpenumero actus usu venit. Idem Att. 2. Prorsus vitæ tædet. Idem Philip. 1. Fortune, amplitudinis, claritatis, gloriæ non pariter erat. Terent. Andr.

Num cogitat quid dicat? num fasti piger.

ILLUD Cic. pro Ligario, Cai Cæsar cave credas, cave ignoscas, cave te fratrum pro fratribus salute obsecratum misereatur: in libris correctis legitur, Misereat, Priscianus tamen l. 8. Misereatur, legit. Et ut demus ita à Cicerone fuisse scriptum non video cur passivum verbum sit appellandum cum passiva accusativum minime regant. Quare si qua hujus generis reperiantur, deponenti videntur potius appellanda: cujusmodi est, verbor. Pacuvius apud Nonium.

Nihil ne te populi veretur, qui vociferare via? Accius, Si tui veretur te progenitoris, ceterum Cicerò hoc eodem non personaliter usus est, ut Gellio initio hujus libri ostendimus. Prisc. l. 8. accet ex Apollonio in ipsis verbis nominativum velle, verbi causa Pudet me tui, hoc est, Pudet me habet sui. Mæret me tui, miseratio me tui

berui. Mibi ratio. Habere rationis loco non me hoc dicitur miser eum illa se re offenderim.

VERB.

VERBA aff. Ducto, Preter accus. assumunt, timi, parvi, tidem, quam Cic. Attic. Eri possum, facieminem. Te maximi feci Ch. nunquam ostendit.

CICERO 2. uniam. Idem. 6. Ver quanti autem g. Philip. dem Lentul. lib. pro Plan. Magv.

bet cui. *Mibi magis placet Plautina resolvendi ratio. HABENT quem admodum & cetera Imperfonalia nonnunquam infinitum, aut membrum orationis loco nominaverit. Cicero ad Q. Fr. l. 2. Non me hoc dicere pudebit. Idem 4 Acad. Permittere eum illa sensisse. Idem ad Attic. 2. Quod se offenderem, me pateres.*

VERBA ÆSTIMANDI.

Verba æstimandi præsertim æstimo. Dico, Facio, Habeo, Pendo, Puto, præter accusativum, hos ferè genitivos assumunt, magni, maximi, pluris, plurimi, parvi, minoris, minimi, tanti, tantidem, quanti, quanticunque. *Cic. Attic. Ego pro Pompejo libenter emoliri possum, facio pluris omnium hominum neminem. Terentius Andr. Merito se semper maximi feci Chreme. Idem Heant. Tu illum nunquam ostendi, quanti penderes.*

CICERO 2. de Finib. Magni æstimabat pecuniam. Ibidem. Sed quis id parvi duceret. Idem 6. Verr. Quanti is a civibus suis feret quanti auctoritas ejus haberetur, ignorabas? Idem 9. Philip. Habetur hic pluri quàm alius. Idem Lentul. lib. 1. Putare aliquid minimi. Idem pro Plan. Magni putare honores.

Aestimēda
verba non
admittunt
genitivum
maioris.

QVIDAM genitivum Majores addunt, sed sine
veterum testimonijs, addunt & verbum Curan-
di: Sed Terentianus locus, quod id confirmant,
vitiōse legitur, sic enim restituendus est.

Heaut: Actu 4. Scena 1.

Tu fortasse quid me fiat parvi pendis, dum illi
consulas.

Ne igitur, Parvi curas, ut vulgo legitur, dixeris.

APPENDIX.

Dicimus etiam Magno, Permagno,
parvo & magno pretio aestimare.

Lib. 2.

Cic. de Fin. Nā ego istam gloriosam, memo-
rabilemque virtutem non magno aestimandam
putem Idem in Verr. Tu ista permagno aestimas.

Lib. 1.

Lib. 1. c. 4.

De Bene. 1.

Valer. Max. Magna ubiq; pretia virtus aestima-
tur. Senec. Nisi forte parvo te aestimas.

II. APPENDIX.

Nāuci, flocci, pili, assis, teruncij, ni-
hili, cum verbo facio junguntur.

Lib. 2.

Cic. de Fin. Eum nihili facit.

Dicimus etiam

Tuas minas hujus non facio. Flocci, nihili
tuas fortunas pendo, Non assis, non flocci te
aestimo. Pro nihili habeo, puto, duco, divi-
tias omnes prae virtute. Non nihilo bo-
nam valetudinem aestimo.

Hos

Hos genitivos, separatim posuimus, quod non
um omnibus verbis Estimandi conjungantur.

Plautus in Bacch.

Perij, hoc servum meum non nauci facere esse
ausum.

Cicero Attico, 13. Prorsus avoscire, nec tamen
flocci facio. Catullus.

-- nec facere pili cohortem.

en. l. 7. Epist. Istos tristes, & superciliosos alie-
a vita censores assis nefeceris. Plaut. in Capt.
Neque ridiculos jam tarunsij faciunt.

Terentius Adelph.

-- hanc injuriam mihi nolle.

Factam esse, hujus non faciam.

Idem Eunuch.

Invidere omnes mihi, mordere clanculum,
ego non flocci pendere. Ibidem.

Aut ego istuc ab te factum nihil penderem?

Plautus Mostel.

Neque quod dixi flocci estimat.

Unde primo de Invent. Non habeo nauci Mar-
m Augurem, videtur profici alicujus poetæ. Cic.
pro Domitia, dixi apud Pontifices, istam adop-
tionem nullo decreto hujus collegij probatam, pro
nihilò etiam habendam. Idem pro Cæcinn. Re-
quere defensionem, & pro nihilo putare. Idem 4.
Turr. Tu ausus es pro nihilo & praetua præda tot
res sanctissimas ducere? Idem 4. de Finib.

Quippe qui primum valetudinem bonam ex-
rendam negent esse, eligendam dicant, non qui
sit bonum valere, sed quia sit, non nihilo asstim-
dum.

III. APPENDIX.

SVM, pro estimor, genitivos magni
maximi, pluris, plurimi ceterosque
admittit.

Cic. pro Sest. Quis Carthaginensium plur-
fuit Annibale, consilio, virtute, rebus, gestis.
Idem ad Cass. Magni erunt mihi tuae litterae.

Lib. 19.

SINGULARIA.

Aqui, boniq; vel aequi boni facio
boni consulo, singularia sunt.

Terent. Heaures -- equidem istuc Chreme

Aqui, boniq; facio.

Epist. 137.

De Bent. 1.

Cic. ad Att. Tranquillissimus animus meus
rum isthuc aequi boni facit. Sene. Hanc coqui-
ae pistoris morum boni consulo. Idem, Hoc mi-
nucrogo qualecunq; est, boni consulas.

DATIVUS CUM
ACCUSATIVO.

Verba dandi, reddendi, committere
di, promittendi, declarandi, ante-
ponendi, postponendi, praeaccusat-
vum, dativum exigunt.

Cic.

e. pro Plane. Salutem tibi iudem dare pos-
 ne qui mihi reddiderunt. Terentius Andr.
 tile omnes cum valeamus, recta consilia aggre-
 damus. Idem Eunuch. Ego me tue commen-
 , & commisso fidei. Cicer. in Anton. Gracia Philip. 10.
 adit dextram Italia, summg, ei præsidium pol- 4. 10. 10.
 etur. Idem Attic. Meas cogitationes expli-
 ci tibi superioribus literis. Idem Parc. Ista tua
 idia vel maximis meis occupationibus antefere-
 m libenter. Plin. Cyrenatica regio locosua post- Lib. 12. c. 10.
 suis peliura.

DANDI, ut Do, Dedo, Tribuo, Largior, Con-
 do, Ministro, Suppedito, Commodo, Præbeo, Ex-
 beo, Impendo, &c. REDDENDI, ut Reddo, re-
 gno, Refero, Remunero, Rependo, Remertor,
 alio, &c. COMMITTENDI, ut commisto, man-
 do, Commendo, Trudo, Credo. PROMITTENDI,
 Promitto, Polliceor, Spondeo. DECLARAN-
 di, ut Averso, Declaro, Expono, Explico, Signi-
 fico, Indito, Demonstro, Ostendo, Dico, Narro,
 loquor, &c. ANTEPOMENDI, ut antepono, ante-
 pro, Præpono, Præfero, Præpto etiam huius est
 edinis Liv. 4. det. 5. Si quem id facere peger,
 ium urbanum milicia laboribus præproat, e terra
 e gubernaverit.

POSTPOMENDI, Postpono, posthabeo, postfero,
 in lib. 3. cap. 4. Urbibus & agrorum cultu, vi-
 rum, morumq, dignatione, amplitudine opum,
 ulli provinciarum postferenda.

I. APPENDIX.

Verbum Mutuo, non est huius loci
non enim dicimus, Mutavi tibi pe-
cunias: Mutuasti mihi centum num-
mos: Dedi tibi pecunias mutuas.

Lib. II.

Dedisti mihi mutuos centum nummos: de-
disti mihi mutuum frumentum. Cic. Att. Ege-
rebus omnibus, quod is quoque in angustiis est, qui
cum sumus, cui magnam dedimus pecuniam mu-
tuam. Terent. Heaut. Huic drachmarum
genti mille dederat mutuum.

NONDUM, quod meminimus, verbum mutu-
pro mutuum dare, cum dativo post accusativum
legi apud veteres: imò verò, ne ipsum quidem
verbum huius significationis. Ajunt Grammatici
esse: nam illud Plauti in Trinum: Si quis qui
mutaverit, sit hoc proprio perditum: quo qui-
dam suam sententiam confirmant, nusquam
sic enim habet Plaut. Si quis mutuum quid d-
derit, sit pro proprio perditum. REFERTUR hoc

Mutuo pro
mutuo su-
mo, post ac-
cusativum
ablativum
cum prepo-
sitione a vel
ab, postulat
verbum, sed alia significatione, nimirum cum
aliquid mutuum sumere significat, postulatq; po-
accusandi casum, ablativum. Val. Max. l. 6. c.
2. prope finem: igitur equitatem, quam impe-
trare non potuerat, extorsit: ac potius presidium
a libertate, quam ab innocentia mutuavit. Cuius-
tur & Sen. Epist. 82. sed depravare, quanto hil-
rior est qui solvit, quam qui mutuatur, non mu-
tuat. COMMODARE, interdum & de pecuniis
dicitur

Plaut. dare minas
Cicero, citatq;
et in librum
et commodasti
ipsam Ciceronem
mutare si possim
privatim in
posuisti, &c.
quo quidem
into. Tristici m-
om, dare debet
sum est. Vid-
commodare, f-
II.
Lia prater
facio tibi
o vobis maxi-
usum purpur-
m, tormenta:
as. Vatinium
imperas. Salp-
e alijs tunc p-
ad ipse tibi s-
Idem ad e-
suadeat. Ad
nibus numeren-
imperio, pra-

Plaut. in *Asinaria* Viginti argenti com-
 dare minas, dixit. At quidam duci & de-
 co, citatq; Ciceronem 6 in Verrem: sed in-
 ter in librum male destinctum: At publice, in-
 commodasti tritici modios sexaginta. Au-
 tem Ciceronem, Qui te, inquit, neg, debent
 curare si possint: neg, presumi, si velint: quibus
 privarum injurias plurimas contumeliasq;
 profuisti, &c. At publice commodasti, Non sine
 quo quidem Reip. provinciæq; Sicilia detri-
 cito. Tritici modium LX. millia emptæ populo
 dare debebant, & solebant, abs te solo re-
 sum est. Vides ut Privarum nocere, & Publice
 commodare, sibi adversentur.

II. APPENDIX.

Lia præterea sunt hujus ordinis, ut
 Facio tibi injuriam: Facio tibi fidem.
 vobis maximas grâcias. Interdixisti no-
 sum purpuræ Minor, tainitor tibi mor-
 ta, tormenta: Scribo, mitto tibi, & ad te li-
 tus. *Vatinius ad Ciceronem*, Omnia mihi dū-
 peras. *Sulpitius ad Cic.* Ea tute tibi subyice, Lib. 2.
 alijs tute præcipere soles. *Idem Attic.* Tu Lib. 11.
 ipse sibi suaseris, idem mihi persuasum pu-
 Idem ad eundem, Hoc velum tibi periculus Lib. 22.
 suadeas. *Ad eundem*, Te tibi persuadere vo-
 Lib. 22.
 mibi neminem esse te chariorem.

imperio, præcipio tibi hos, latine dicitur.

Cic. pro Rosc. Amer. Nannunquam etiam pueri
vocaret, credo cui cenam imperaret. *Præcipi*
tibi ut scribas, ne scribas. *Salust. Jugurth.* Ma-
quid iuberet? *Capit. pater meus moriens mihi præcepit, uti regni*
Nimidia tantummodo procuratoriam existimarem meam.

Cic. de Amic. Rectè etiam præcipi potest in
micitia, ne quis intemperatam quadam benevolentiam, quam fin-
tia & c. *Plin. Ep. 172.* Imperare dolori, ut scriberet vel ne, lubeo
temporibus. Iubeo tibi hoc, lubeo tibi ut scripes mihi, ut scri-
bas, ne scribas: nondum quod meminere in
apud classicos reperti. *Macr. Saturnal. 6. 12.* Iuberet senent
aativo usus est, sequente particula *Ne*. *Propert.* Iubeo accusari
quod, inquit, Hercules facturus sacrum, & c. *Plaut.* est ratio su-
erorum custodibus iussit ne mulierem interesse, quæ faciend

Iubeo, agere permitterent. Iubeo te, ut scribas, ne scribas
faciunt perso arbitror non bene latine dici, cum hoc verbum
ne respicit accusativum persone respiciat: quem si aliquando
eadem signi habere videatur, occultè aliunde pendet.

facit ione

peractio.

Plautus Aulul.

Aur. si respexeris donec ego te, iussero:
simul enim audietur respicere.

Terent. Heaut.

Ch. Quin ego me iam ad eam referam.
imò filiam lube potius.

subaudi referre. *Cic. Att. 8.* Spero quæ tua pri-
denia, & hercule, ut me iubet Acastus, confu-
te jam ut volumus, valere. *INTERDUM* du-
acensativos videtur habere. *Idem ad Sulpiciu*

13. Quod quæ
lueras ad te
iuberet
arbitramur
sumptum
præcipi in

sequitur. Ma-
quam fin-
ne, lubeo
ut scripes
ut scri-
bas, ne scribas

Vi, sine
Iuberet senent
Iubeo accusari
Plaut. est ratio su-

gemina passio
aud idoncos
tuere, creare
ativum rei, sed
em pro Cornel

ci civitate tribu
em inas, qua
eser ostendisse
olabellam cor
est, creatur

11
Vltia den
ptæposi
interdativu
stulant.

etiam pueri. 13. Quod quo minore dubitatione facere pos-
 Præcipis literas ad te a Marco Lepido Cos. non que re-
 garib. Inquit juberent (neg. enim id tue dignitatis es-
 si, ut regibus arbitramur) sed quod ammodo quasi commen-
 tum existimus etiam sumptuosis, Deest infinitum Facere, Te
 in præcedit infinitum suppressum, Aliquid ve-
 potest in Dequitur. Malum ut ad rem redeam, uti infi-
 benevolam, quàm finito verbo accedente particula
 ti, ut scribis vel ne, iubeas me Romam proficisci quàm
 tibi ut scribes mihi, ut Romam proficiscari. Jubeo, se-
 nemineri quæ Vi, sine talu apud Plaut. Amphitru. legitur.
 urnal. c. Jubeat sententiam ut dicant suam.

Proprio deo accusativum rei habet. Cic. 1. de Leg.
 um, &c. Ex est ratio summa infixa in natura, quæ jubet
 in interesse quæ facienda sunt, prohibetq. contraria. Hinc
 ne scribere minus passivum jubeor, jubetur, juberar, jussus
 hoc verbum ad idoneos scriptores. Cum decernere,
 si aliquando vivere, creare, significat, non solum Accu-
 dat. solum rei, sed etiam personæ admittit. Ita
 pro Cornel. Populus Romanus legem jussit
 dicitur tribuenda. Idem Phil. 2. Hic au-
 tem inatus, quæ dixit, Dii boni: cum primùm
 clar ostendisset se pridie quam proficisceretur
 referam. Delabellam consulem esse jussurum. Jussurum
 est, creaturum.

III. APPENDIX.

quæ tam pr
 stus, confis
 ER DVM. du
 ad Suspiri
 I. Ultra deniq; composita ex activis, &
 præpositione Ad, In, Ob, Præ, Sub,
 erer dativum, etiam accusandi casum
 stulant.

Cicero

Lib. 3.

Lib. 10.

Philip. 3.

Cicero Attic. Inimici mei, mea mihi, non igitur
ipsum ademerunt. *Idem ad eundem, Verel.*
in Pompejo quid oneris imponam. *Idem in An.*
Antonius ignobilitatem obijci. *C. Caesaris filio.*
Idem de Univ. Praefecit Deus animum ut domi-
num imperatorem obedienti corpori. *Idem pro Mun.*
Nolite mihi subtrahere vicarium mea diligen-
tia.

Non omnia
composita
ex verbis
activis &
dictis præ-
positionib9
hujus sunt
ordinis.

Non omnia, quæ ex activis verbis, & præpo-
sitionibus *Ad, In, Ob, Pro, Sub,* componuntur, hu-
jus sunt ordinis, sed quàm plurima, cujusmodi
sunt *affero, Admoveo, Adjicio, Adjungo, Addo,*
Addico, Admetior, Applico, Admisco, Appono,
Adjudico, &c. Infero, Infigo, Importo, Injungo,
Injicio: Indo, Ingero, Incutio, Infero, Inuro, &c.
Oppono, Offundo, Offero, Pracludo, Praecipio, Prae-
scribo, Prasino, Præparo. Subduco, Subscribo,
Subjungo, Suppono, Suggero.

IV. APPENDIX.

Habeo tibi fidem, id est, credo usque
fidelissimum elegantissimumque est.
Adhibeo tibi fidem, in eadem re, do-
bium controversum est.

SUNT qui libentius adhibere fidem, quàm ha-
bere usurpent: cum illud semel apud Ciceronem
De Divina. Quod si insanorum visis fides non
adhibenda, quod falsa sunt, &c. reperiat in mi-

is exemplarib9
occurrit.

GEMIN

Sunt, quib9

acculativ

Do tibi hoc la

hori, sanori

Ducis honori

Cic. pro S. Ros

minum, sumu

culpa dedisse.

Id non veritat

Id laudi ducit

Cic. pro Pla

Quinto Metell

na, id quod mi

atum non erit,

melcherrima.

-- Quadrage

Cic. in Ver. 4.

quid mercabai

leg. pol. tibi m

clust. in Jugu

occurrit. 16, ci

is exemplaribus, Habenda. sic: hoc verò, passim
occurrat.

GEMINI DATIVI PRÆTER ACCUSATIVVM.

Vnt, quibus geminus dativus præter
accusativum apponitur.

Do tibi hoc laudi, vitio, culpæ, crimini, pi-
gnori, fœnori. Vertis id mihi vitio, stultitiæ.
ducis honori, gloriæ, laudi, vitio, damno.
pro S. Rosc. Profeclo te intelliges inopia cri-
minum, summam laudem Sext. Roscio vitio &
culpa dedisse. Plaut. Epid. Quis erit, vitio qui
non veritat tibi? Terent. Ade ph. -- tu nunc ri-
id laudi ducis, quod cum venisti inopia.

Cic. pro Planc. Tu id in me reprehendis, quod
Quinto Metello laudi datum est? Idem pro domo
a. Id quod mihi crimini dabatur, non modò pec-
atum non erat, sed erat res post natos homines
pulcherrima. Plautus Mostel.

-- Quadraginta etiam dedit huc usq; pignori?

Cic. in Ver. 4. Idem pecuniam his, qui ab isto al-
quid mercabantur, fœnori dabat.

Plautus Captiv.

(tere

Reg. pol tibi nos, quia servus, æquum stultitiæ ver-
lusi in Jugurib. Quod apud Numidas honori
datur. Cic. in Salust. Neg. te cui piget homo te-

K

visime,

vissime, cum ea culpas, quæ in historiis gloria mibi ducis? Terent. Adelph. Prologo.

Vos eritis iudices, laudi an vitio duci factum.

porteat. Plautus Bacchi:

-- minusc, id mihi damno ducam.

GEMINUS ACCUSATIVVS POST VERBUM.

Moneo, Doceo, cum compositis: Item Flagito, Posco, Reposco, Rogo, Interrogo, Celo, duos accusandi casus admittunt.

Lib. 14.

Lib. 2.

Cic. Attic. Id ipsum quod me mones, quatri duo ante ad eum scripseram. Idem ad eundem. Illud me practare admones, quum illum viderem ne nimis indulgenter, & cum gravitate potius loquar. Idem ad Trebatium, Siliij causam te debarbas malle.

Lib. 7.

Lib. 11.

cui. Idem ad Q. Fr. Hoc te ita rogo, ut majore studio rogare non possim.

Admoneo.

Comoneo

non admit-

tut genitivum

accusativum.

Cic. ad Treb. l. 7. Ut ego quoque, aliquid re admoneam de vestris cautionibus. Idem 6. in V. Hoc modo me communuit Pisenis annulus, quorum effluxerat: Si quidam hunc locum legum sed in omnibus libris, quos quidem viderim; Hic modo me communuit, legi: quare sine veterum testimonio non ausim hunc verbo geminum accusativum dare, sed accusativum cum genitivo vel ablativo, ut supra dictum est. Sal. Cai.

Inve

glorie multum. *Idem 2. de Orat.* Hæc sunt illa, quæ me ludes Cris-
 flagitabat. *Idem 3. in Ver.* Nummos magistrat-
 in Sicyoniam poposcit. *Idem 6. in eundem, ad Polco.*
 irrem adirent, & eum simulacrum Cereris, &
 Tori ereposcerent. *Idem 5. Tusc.* Non quem-
 TIV hæc idem interrogarem. *Idem Calio l. 2.* Non Interrogo
 in te celavi sermonem. *Terent. Adelph.* Ea Celo.
 me celer, consuefeci filium. *Plaut. Trinum.*

positis: *Idem* prorem quoque ipsam hanc rem ut celes, face.
 co, Rogo *Idem* cum duobus accusativis nondum quod *Peto non*
 di calu- *Idem* minierim apud veteres inveni. *Petere ju-* *admittit ge-*
 Cordubam, dixit *Plinius lib. 3. cap. 1.* ea di- *minum ac-*
 et figura, qua petere in Indos, in Elymaeos, *cusativum.*

es, quattuor. *Idem* Carmanos, ad Jeras, ad Trogloditas, pro ab *Nota.*
 ad eundem. *Idem* ab Elymaeis, à Trogloditis. *Vide lib. 12.*
 illum videtur. *Idem 7. & 17. & 8. 15. & proximum ejusdem lib.*

ate posui. *Idem* Tacit. lib. 12. Experimentis cognitum est,
 autum te de- *Idem* Charos malle Romam petere reges, quam ha-
 o, ut major. *Idem* pro Roma, quomodo scriptum legi: *Idem* vierg,

aliquid re- *Idem* præpositionem subtraxit nominibus pro-
 dem 6. in Ve- *Idem* s. Prisci dicebant, exigor pecunias, porro-

nnulus, quæ- *Idem* m, unde videntur etiam dixisse, Exigo re pe-
 cum legunt. *Idem* ias, porcorum: qua seculum eruditiss re-

iderim, *Idem* e. *Vide Gellium l. 15. c. 14.* Erudio, Institu-
 ne veterum. *Idem* informo, Intruo, Imbuo; quamvis fiat ver-

minum accu- *Idem* docendi, non tamen geminum accusati-
 tum gerunt. *Idem* in habent, sed ablativum cum accusa-

Sal. Cal- *Idem* Erudire aliquem artibus, instituis, præ-
 Inro- *Idem* K 2 cepis,

Quædã ver-
 ba docendi
 cum accusa-
 tivo habent
 Ablativum.

ceptis, laboribus, disciplina, & c. Informare, *in-*
 situere aliquem ingenuis artibus, doctrina, *in-*
 reris graci: Imbuere bonis moribus, doctrina
 religione. Erudio apud poetas duos accusa-
 tivos admittit. Stat. 10. Thab.

Es qua te leges, præceptaq; fortia belle

Erudijt genitrix, nuntium didicisse quere-
Sic Ovidius aliquoties.

APPENDIX.

Moneo, Admoneo, Commoneo
 Docco, Edoceo, Erudio te de ha-
 re, id est commonefacio, certiorē facio.
Cicero Attic. Extremum est quod te orem
 cum Camillo communices, ut Terentiam mo-
 neatis de testamento *Sal. Senatum adocet*
itinere hostium, Cic. ad Calium, Obvia mihi n-
tim, sint tuae litteræ, quæ me erudiant de om-
repub.

Lib. 11.

Catil:

Lib. 2.

Interrogo, Celo, eandem præpo-
 sitionem admittunt.

Idem in Part. Si ego te vicissim iisdem de
 bus interrogem. *Idem ad Trebat.* Bassus crime vestitus
ster me de hoc libro celavit.

Lib. 7.

Celo etiam dativo gaudet, maxime
 voce passiva

Terent. Phor. Si hoc celetur patri, in metu se
 VER

L
 VERBA; Ad
 quibus exempl
 nem recipit
 enum, ut de
 sequentissime
 degor. De arm
 oluit. Et b. n
 tis.

ABLA

4C

Nduo, Inth
 ceo, Cingo
 raret Acc
 is de Nat. de
 quilibet vel
 titus urbem
 agis.
 Liv. lib. 7.
 am casis quo
 ap. 42. Nemin
 io infratum ox
 Herenn. lib
 Bassus crime vestitus
 4. 7. cap. 20.
 nomine,
 nario rhonco
 quingentoru
 gredi. Liv. 7

Formare, in VERBA, Admoneo, Commoneo, supra illustre-
doctrina, sumus exemplis. DOCEO frequenter prapositione-
doctrinam recipit Cic. 2. de Orat. Equidem soleo dare
os accusatum, ut de sua quisq; re me ipse doceat. Celo
hab. frequentissime hoc modo constructur. Idem pro
belli. Major. De armis, de ferro, de insidijs de celare
esse queritur. Et 6. in Verr. Cupisse te celare de pha-
sis.

Doceo, Ce-
lo, frequen-
ter praposi-
tionem De,
recipiunt.

ABLATIVVS PRÆTER

ACCUSATIVVM.

Admoneo, Induo, Inferno, Vestio, Exuo, Cal-
leo, Cingo, & his similia, ablativum
et Accusativum sibi adsciscunt.

de Nat. deor. Oculos natura membranis
quissimis vestivit, & seplis. Ibidem, Dili-
genter vrbem religione, quam ipsis manibus
egitis.

Lib. 2.
Lib. 2.

Liv. lib. 7. bell. Pun. Nec ante abscessum est,
in castris quoq; exuerunt hostes. Plin. lib. 8.
42. Neminem hic, quam Alexandrum, re-
infratum ornatu, recipit in sedem. Autor

Herenn. lib. 4. Cum citharedus prodierit
at. Bassus enim vestitus, palla inaurata indutus. Plin.

7. cap. 20. Nos quoq; vidimus Aithana-
t, maxime nomine, prodigijs ostentationis, quin-
ario rhonice plumbea indutum, corbur-
quingentorum pondo calceatum per scenam
redi. Liv. 7. ab Vrbe, Amant juvenem a-

quales: pedestre scutum capit, hispanico cingitur gladio. His similes sunt, *Coni estio, Ami Orno, Tego, Accingor.* Cic. pro Dom. Ergo domum eversam duobus luctis convestiant vide Idem 2. Philip. Sedebat in Rostris collega tuus

Verba hæc in activa significatione non habent geminū accusativū sed in passiva.

mihius toga purpurea. Nondum hæc verba quod meminere legi apud veteres cum dicitur accusativus iuncta voce activa: Passiva quodam, apud historicos, & poetas reperiuntur. *Cart. l. 10. Itaque revocatus, vestem fratris eam, que in sella erat, induitur. Sueton. in D. Plerumque synthesim indutus.*

Virg. 2. Aneid.

deinde comantem Androgei galeam, clypeum in signo decorum Induitur.

Sen. in Hercule Octavo.

Nondum teneris vestita genas.

Quid si hæc more Grecorum dicta sunt? Cuius modi illud Virgilij est 2. Aneid.

Perfusus sanæ vitæ, atroxque veneno: Nisi te quis dicat apud præcos geminum accusari etiam habuisse. EXCALCEO, DISCALCEO, discuntur non cum accusativo & ablativo iuncta veni.

ITEM Implendi verba Onerandi, Liberandi, & his contraria.

Cic. de Univers. Cum constitisset Deus suis omnibus explere mundum, malum admiscere. Idem in Anton: Omnibus eum con-

Philip. 3.

melij onerati.
argento
in liberis
versit. Idem
re, si quis
Multa

Cic. Attic.

rem. Phor. &

Hvius, cl.

Repico, Satio

lo, Auges, O

vo, Exonero,

bo, Everso.

nis. Libero,

hligo, Astrin-

queo, Perco,

Abduco me Pro-

ficio, Munero

empla, quoni-

timus, ne long-

pleo etiam

pyrium Petu-

stimationes

riorum imple

sue temeritat

dinem, q

religionis ju

loquitur Li

rior est.

*melij onerasti. Idem in Verr. Apollonium omni
argento spoliasti. Idem in Catil. Magna me me-
tu liberabis dummodo inter me atq. te murus in-
ter sit. Idem de Offic. Nunquid se obstrinxit sceler-
e, si quis tyrannum occidit?*

Lib. 6.

Orat. 1.

Lib. 2.

Multa praterea privandi.

*Cic. Attic. Aegritudo me somno privat. Te-
rent. Phor. Emunxi argento senes.*

Lib. 9.

Huius classis sunt, Impleo, Compleo, Expleo,
Repleo, Satio, Saturio, Farcio, Refectio, Cumu-
lo, Augeo, Obvio, Onero, Premo, Opprimo, Le-
vo, Exonero, Exbaurio, Nudo, Vivo, Spolio, Or-
bo, Evertio. Ut, Evertio miseros omnibus fortu-
nis. Libero, Solvo, Exsolvo, Expedio, Alligo, O-
bligo, Astringo, Impedio, Implico, Irretio, Illa-
queo, Brivo, Abstineo, Fruado, Prohibeo, Pello,
Abdo me Pratura, Consulari, Magistratu. Af-
ficio, Munero, Dignor, Consequor. Horum ex-
empla, quoniam ubiq. sese offerunt, prateriri
timus, ne longiores simus, quam res postulat. Im-
pleo etiam genitivum admittit. Cic. ad Pa-
pyrium. Patum, lib. 9. Sed quando, ut video, es-
timationes vendere non potes, neq. ullam dona-
riorum implere. Liv. 1. ab Urbe. Adolescentem
sue temeritatis implet. Idem lib. 5. Multitu-
dinem, quae semper ferè regenti est similis,
religionis iusta implet. Frequenter sic
loquitur Livius, Sed Ablativus visita-
tor est. Interdum Ablativum ha-
bet

Impleo etiam
genitivo ju-
gitur.

Ablativum habet cum præpositione De. Cic. 4. *Acacetebis.* Idem
etiam habet *Res jam universas profundam, de quibus voluimus, quod pe-*
cum præpo- *mina impleta sunt, non à nostris tantum, sed et à nobis.* Idem præ
sitione De. *am à Chrysippo.* Martialis. (deceat enim est à L. Syll)

Compleo *Hos nisi de stiva loculos implere moneta No-*
Ne hic Laurentij discrimen videtur locum ha-

bere. Compleo apud Plautum cum genitivo reper-
tur, Menach. Panficus, qui me complevit flagi-
rij, & formidinis. SUPERIORIBVS addi po-
sunt, Muto, Commuto, Permutio. Sal. Cat. Ne
nisi victor pace bellum mutavit. Cicero pro Clu-
ent. Fidem suam ad perniciem innocentis pecu-
nia commutavit. Permutare aliquid pretio, a
re, mercede, &c.

ABLATIVVS CVM PRÆ- POSITIONE A, VEL AB, præter Accusativum.

Verba petendi, percontandi, præter
Accusativum ferè Ablativum cum
præpositione A, vel Ab, postulant, ut
Posco, Reposco, Flagito, Efflagito.
Postulo, Deprecor, Pero, Contendo.
Exigo.

Lib. 1. *Cic. in Verr. Nihil est, quod minus ferendum sit, quam rationem ab altero vitæ reposcere, ut filios qui in*
Lib. 4. *eum, qui non possit suæ reddere. Idem Figulus. Quidam sul-*
Quid alta vita, quid studia tua à flagrant manant. Te an-
videbit

ic. 4. *Acac* debis. Idem de Orat: Quos facilius id à te,
quibus voluisti, quam, quod peto, nihil tibi à me postulant re-
um, sed et *clabo*. Idem pro Sylla, Quam multorum hic vi-
(dece) est à L. Sylla deprecatus.

Lib. 2.

maneta No-
ur locum ha-
nitro reper-
re.

Quæro, percontor, sciscitor à te, vel

placui flag-
is addi po-
al. Car. Ne-
cero pro Clu-
ocentia pecu-
id pretia, a

cero in Vatium, Quæro illud etiam ex te
od privatus admisisti. Idem de Nat. Deor
icuri ex Velleio sciscitabar sententiam
Herenniam, ab adversariis percontatur accen-
or, quid futurum sit.

Lib. 1.

PRÆ-
AB,

VERBA petendi, percontandi, accusativum cum
lativo poscunt, nonnulla etiam duos accusati-
is admittunt, ut supra diximus. Cic. 6. in Verr.
in debebam ego abs te has litenas poscere. 1.

Posco.

di, præter
vom cun-
stulant, ut
Eflagito
Contendo

in eundem 4. Si hoc à me muneris non uni-
sa provincia poposcisset. Idem in eundem 7.
agitat abs te filium. Idem in eundem 3. Acco-
cum ista à Cn. Dolabella efflagitasset, ut se ad
em Nicomedem remitteret. Idem Apio lib.
Omnia volo à me postules, & expectes. Idem
Mar. Que deprecatus sum à Djs immortal-
us, eandem precor ab istis Djs immortal-
i. Cicero Philip. 13. A te autem pro vertere

Flagito.

Eflagito.

Postulo.

deprecor.

ter ferendum
ta repolcere
Idem Egu-
à flagient
videbi

tra, necessitudine etiam atque etiam peto, ut
filios qui in tua potestate sunt, mihi conda-
Quidam sublata prepositionali locum hunc de-
parant. Te autem pro vacare nostra necessitu-
dine

Peto.

Rogo.

dine etiam atq. etiam peto, &c. Rogo etiam
bet ablativum. Idem Memmo lib. 13. Nunc
illud primum rogabo, ne quid invitus mea ca-
facias. Salust. Jugurth. 4. Metello perendi-
salutem gratia missionem rogat. Interrogo à
non memini legisse. Cic. ad Cassium l. 15.
à te ita contendo, ut in eo omnes fortunas im-
positas putem.

Interrogo
non junci-
tur cum A-
blativo.

Contedo.

Plaut. in Amphitric.

Nunc me orare à vobis, jussit Juppiter.

Oro.

Idem in Bicch.

Obsecro.

Nunc, si me fas est obsecrare abs te pater.

Id. in Trinum.

-- res quedam est, quam volo.

Ego me abs te exomne.

Exoro.

Cic. Philip. 13. A te autem pro veteri nostra
ceitudine etiam atq. etiam peto, ut ejus si-
qui in tua potestate sunt, mihi condones.
plico datum habet, ut suo loco diximus.

Quaro.

pro S. Rosc. Non quero abs te quare parem Se-

Rosc. occiderit. Idem de Nat. Ab utroq. au-

Sciscitor.

sciscitor, cur mundi adificatores repente exi-
rint. Idem de claris Orator. Cum Theophras-

Percōtor.

percontaretur ex anicula quadam, quanti

Scitor.

venderet. Scitor eiusdem est natura.

Ovid. 10. Metam.

-- scitator ab ipsa.

Nominibus dictis cuius velui esse mariti.

Horat. l. Epist.

Scitator libet

Secede huc,

Hac qua-

Percontor, c

ferè membru

bent. Quies

positione Ab,

noperè a te qu

pro Arch. Qu

tu veniam

qua supra co

plicem accu

Quintum Tr

bortor. Idem

tare id. m per

Pauca pro tem

Verr. 7. Id. po

tam, ut levand

ri daretur.

Unum vos

giat. Idem

qui Capt. Un

Bab. Hanc

Q. Itaque hoc

Quis quod

loqu

Sc

Scitari libet ex ipso, quodcumq; refert.

Plautus Aulul.

Secede huc, nam sunt, quæ ex te scitari volo.

Hæc quatuor, Quæro, Scitor, Sciscitor,

NOTA.

Percontor, cum ablativum habent personæ, erè membrum orationis loco accusativi habent. Quæro, ablativum etiam habet cum pre-

Quæro.

positione Ab, vel Abs. Cicero Sulpicio l. 13. Magis opere a te quæro, ut eam voluntatem, &c. Idem pro Arch. Quæro a vobis, ut mihi in hac causa de-

is veniam. Nonnulla hujus classis, præter ea, quæ supra commemoravimus, interdum duplicem accusandi casum admittunt. Cic. ad Quintum Frat. lib. 1. Illud extremum te oro, & hortor. Idem ad Brut. in epist. ad Brucum. Hortare idem per litteras, Cassium. Salsust. Jugurth. Pauca pro tempore milites cohortatus. Idem in Terr. 7. Idg. postremum parentes suos, liberi orant, ut levandæ cruciatus sui gratia pecunia licetiori daretur.

Oro.

Hortor.

Cohortor.

Terent Eunucl.

Unum vos oro, ut me in vestrum aggregem recipiatis. Idem in Andr. Sine, te hoc exorem. Plautus Capt. Unum exorare vos sinite nos. Idem in Bach. Hanc veniam illis te exorem, sine. Cic. pro Q. Itaque hoc obsecrat ut &c.

Exoro.

Obsecro.

Plautus Aulul.

Quæro quod te percontor, ne id te pigeat proloqui.

Percontor.

Non

NOTA.

Non statim existimabimus, si qua verba præter proprium accusativum admittant hoc, Hos, Illud, Istud, Id, Idem, Quid, Quod, aliquid, Nichil, Multa, Unum, atq; ceteros id genus, posse etiam quosvis alios admittere, nam his multo liberius, quàm ceteris utuntur auctores. Terent. Heaut. Ego domi ero si quid me voles. Cic. Att. l. 8. Non quo me aliquid juvare posses. Terent. Eunuch. Id amabo adjuvame. Cic. Att. lib. 7. Nec te id consulo. Idem in Catil. 1. Sin tu, quod

NOTA.

jamdudum te hortor, exieris. ORO, Exoro, Obsecro, Obtestor, post accusativum persone, ferè subjunctivum postulant, intercedente, ut Cicero. Att. l. 11. Itaq; ut facias, te obtestor atq; obsecro. Idem pro Mil. Oro obtesterg, vos, ut misericordiam huic tribuatis. Idem 2. de Orat. Frater exoravit me ipsum, ut huc secum venirem. Ibid. 1. Nunc te jam exoremus, necesse est: ut nobis explices quicquid est illud, quod tu in dicendo potes.

Multa præterea verba auferendi, removendi, abstinendi, accipiendi, præter accusativam, ablativum etiam casum cum præpositione A, vel Ab, admittunt.

Cic. pro domo sua, Clodius pecunias consularum res à senatu abstulit. Idem pro Milone, ego Clodij furorẽ à cervicibus nostris repuli.

Cic. de

cc. Et Finib.
arum a ma

Focencio

ccero 2. Tusc.

aata.

AVFEREND

Galiens, Av

pro, Surripio,

ro, Deeterreo,

illo, Avertio.

aneo, Refrango

pio, Audio,

orto, Fero, Cl

onem De, a

hoc de patre m

am Romae mer

ext: Rosc. Bo

num sese emissi

Intelligend

recipiunt:

s, quæ mo

Cicero Cælio,

e cognoro. l

cruda sunt,

ecidant.

INTELLIGE

de Finib. Abstinere se ab injuria. Cicero, Pro-
arum à majoribus morem accepimus. Lib. 2.

Poenoror, mutuor abs te pecuniam.

Cicero 2. Tusc. A viris virtus est nomen mu-
tata.

AVFERENDI, ut Aufero, Abduco, Abstulbo,
Alieno, Avello, Abrado, Avoco, Eripio, Ab-
rio, Surripio, Furor. REMOVENDI, ut Remo-
to, Detorreo, Absterreo, Amoveo, Arceo, Re-
lo, Avertio. ABSTINENDI, ut Abstineo, Con-
neo, Refreno, Cohibeo. ACCIPIENDI, ut Ac-
pio, Audio, Emo, Conduco, Mercor, Sumo, Re-
pio, Fero, Colligo. Quædam etiam præposi-
tionem De, admittunt, Cic. pro Corn: Audire
de patre meo puer. Idem pro Flac. Is fun-
am Romæ mercatus est de pupillo. Idem pro
Ext: Rosc. Bona hujus de L. Sylla duobus num-
is se emississe dicit Chrysogonus

Intelligendi verba præpositionem Ex,
recipiunt: quæ imitatur nonnulla ex
is, quæ modò commemoravimus.

Cicero Cælio, Ea certissima putabo, quæ ex Lib. 2.
cognoro. Idem de Senect: Poma ex arboribus,
cruda sunt, vi avelluntur: si matura & colla-
ne, ego Clodius cadunt.

INTELLIGENDI, sunt Intellico, Cognosco, Intelligendi
Verbas
Agnosco,

Agnosco, Conijcio, Disco. Ex his, quæ modò commemoravimus, maximè quæ est præpositione. Ex componuntur, ut *Expello, Ejicio, Eripio*, præpositionem ipsam repetunt. *Cic. pro Quint. Expellit, atque ejci è prædio.*

VARIA CONSTRUCTIO.

QUADAM modò dativum, modò ablativum cum præpositione habent, præter accusativum, ut *Furor, Surripio, Eripio, Aufero.*

Lib. 2.

Lib. 12, c. 14.

Cic. Attico, Si ego tuum ante legissem, furatum me abste esse diceres. Plinius, Nemo furatur alteri.

Induo, Dono, Impertio, Aspergo, dativum, vel ablativum sine præpositione habent.

Cic. pro Sext. Rosc. Non pauca suis auditoribus largè, effusaq, donabit. *Idem pro Cornelio* *Eam Pompejus civitate donavit.*

Induo, Exuo cum dativo.

Induo, sapientimè cum dativo conjungitur. *Cic. de Finib.* Ex eius spolijs sibi & torquem, & cognomen induit. *Liv. 3 ab Urbe,* Novum sibi ingentiam inducere. *Exuo interdum eundem casum habet.*

Ovidius 2. *Metam.*

-- jam dudum vincula pugnat
Exnere ipse sibi.

Accero pro Mu-
culis suble-
cesso horat
Si illius facilit
severitatis aspe
uit a splendorem
eo etiam buc p
Solia Bruia arb
ibi. Cato 63.
arecludo. Cesar
mento, comme
importaretur, C
bell. Pun. Spen
navali prælo pop
luffiri.

VERB

Verbū passivum
positione
se, qui ex non
Cic. de nat. Deor
quam quædepr
nobis diligen
lectus est, &
adidur diligen
ssimam ab ulli
te.

VERBA passiv
ferendi more
et aqua poetas,

modò com-
itione. Ex
rio, praposi-
nt. Expelli-
TIO.
modò ab-
e habent,
Surripio:
sem, fura-
us, Nemo fu-
Aspergo,
prapositi-
as auditori-
pro Cornelio
conjugitur
uor quem,
topum sibi in-
undem casam

Cicero pro Mur. Meum laborem hominem peri-
culis subleuandis impertit. Terent. Adelph. Sed
cesso bonam hoc malo impertiri? Cic. pro Mur.
Si illius facilitatem & comitatem tua gravitati
& veritatiq; asperseris. Idem pro Plane. Hunc tu
ita splendorem maculis aspergis istis. INSPER-
to etiam huc potest accedere. Plin. l. 12. c. 17.
folia Bruta arboris in inspergunt porcionibus Par-
bi. Cato c. 63. Inspergere oleum sale. ITEM in-
tercludo. Caesar. Bell. Gall. Eo consilio, uti fru-
mento, comineatug; qui ex Sequanis & Heduis
opportaretur, Casarem intercluderet. Liv. l. 6.
ell Pun. Spem comineatus quoquo hostibus, si
avali praelio possessionem maris ademissent, inter-
luftri.

Impertis

Inspergo

Intercludo.

VERBUM PASSIVUM.

Verbū passivum, ablativum cū præ-
positione A, vel Ab, postulat post
e, qui ex nominativo verbi activi fit,
ic. de nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
nam qui adeptus est, ubicunq; erit gentium
nobis diligitur. Idem ad Cecin. Liber tuus
lectus est, & legitur a me diligenter, & cu-
ditur diligentissime. Idem Att. lib. 3. An tu,
istumas ab ullo malle me legi, probariq;, quàm
e.

Lib. 1.

Lib. 6.

Verba pas-
siva præter
Ablativum
cum præpo-
sitione ha-
bent alios.

VERBA PASSIVA nonnunquam dandi casum pro
ferendi more Græcorum, admittunt, idq; fer-
e apud poetas.

Ovidius

Ovidius libro 3° de Ponto.

Quum toties eadem dicam, vix audior ulli.

Huc etiam spectat illud Ciceronis de Clam
Orator. Audius est nobis Lælia Caij filia sepe se-
mo. INTERDUM accusativum addita prepositione
Per, Idem 4. Careo cum familiarissimis multi-
quos aut mors eripuit nobis, aut detraxit fugi-
tum omnibus amicis; quorum benevolentia n-
bis conciliant per me quondam, te socio, dese-
sa Respublica: Idem Attic. l. 2. Per magni ei
interest, rem ad interregnum venire, id as-
quetur, si per prætores, consules creantur: N-
autem habemus in libris non modò consules
prætoribus, sed ne prætores quidem creari, si
esse. Cum activa passivis permutantur, ac-
cusativus in nominativum migrat, ut Legi-
librum tuum, liber tuus lectus est à me. Si ve-
bum geminum accusativum postulet, muta-
bitur in nominativum, qui præstantior e-
hoc est, qui personam significat, altero per-
manente. Doceo Antonium litteras: Anton-
docetur à me litteras. Si verò uterque accu-
sativus ad eandem rem spectet, uterque in no-
minativum mutabitur, ut Creò Casarem et
Dormitor.

Nota. fulcrum: Caesar creatur à me consul. Nero vocatur à Nerone
Senecam magistrum. Seneca vocatur à Nerone
magister. Cateri casus integri manent. C-
6, in Ver. Quamvis is suis crevis fieret, qua-
autoritas ejus haberetur, ignorabas. Cic.
Glucni. Majestati absoluti sunt multi, Idem

Que ratio-
ne Activa
Passivis per-
mutantur.

ad Olli. Na-
biventur, in
salutaria. P-
adus anrum, C-
aspide ad corpus
ne magis gentio
fieri, ut videt,
cum verbum acti-
one, ut autem a
multa à reaudet
dicas, Vestiu inf-
pantur à me, à
Veniapentur
ubi velis.

VERBA
temporalis
præcipue

Verba per
contra su-
ativus, facti-
Dormitor
vivo ara
nunc terro
Quod si in a
abit etiam in

ad Octavi. Nulla remedia, quæ vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam quæ sunt salutaria. Plin. lib. 33. cap. 3. Induitur etiam pedibus aurum. Cicero pro Rab. Posth. Demetrius asside ad corpus admovent, vita privatur est. MANE itaq; genitivus, dativus, ablativus verbi activi, ut vides, nisi perturbetur sensus: quod si cum verbum activum ablativum admittit personam, ut aufero à te vestem: Accipio à te literas: Multa à te audiri: Pero à te veniam: Nam si dicas, Vestis auferitur à me, à te: Littera accipiuntur à me, à te: Multa audita sunt à me, à te: Venia petitur à me, à te: incertum est, quid tibi velis.

VERBA PASSIVA QUÆ

tempora sine personis habent, hoc est,

præcipue personis, prima &

secunda.

Vnt verba passiva, quæ tertia persona

contenta sunt: Hæc præcedit nomi-

ativus, si activa sequatur accusativus,

Dormio totam hyemem.

hiemalis. Tota mihi dormitur hyems. Nunc

tiam vivo ætatem. Ovidius.

--- nunc tertia vivitur ætas.

Quod si in activis lateat accusativus,

erbit etiam in passivis nominativus.

L

Cæsar

Nota

Lib. 15.

Metam: 133

Bell, Gall: 4

Cesar, Nostri milites amplius quatuor horas fortissimè pugnauerunt: A nostris militibus amplius horas quatuor fortissimè pugnatum est.

Interdum uterque casus apparet.

Plaut. in Pseud. Priusquam istam pugnam pugnabo, ego etiam prius dabo aliam pugnam. *Cicero pro Mur.* Ex omnibus pugnis, quae sunt innumerabilis, vel accerrima mihi videtur illa, quam cum rege commissa est, & summa contentione populi. *Plaut.* Paretur, pugnam. *Salust. in Jugurth.* Quae negotia magis, quam praelium male pugnatum a suis, gemere terrebat.

QVÆ GRAMMATICI vocant verba *Impersonalia*, seu verba impersonalia passiva vocis, appellat *Varro* species declinationum, quae tempora habent sine personis, cuius verba subijciemus, quo res omnis peracta sit. Quae verba, inquit, tempora habent, sine personis, si habent personas, eorum declinatione patientibus species sunt sex: Una, quae dicitur Temporalis, ut *Legēbam, gemēbam, lego, gemo.* Altera personarum, ut *Sero, meto, seris, metis.* Tertia Rogandi, ut *Rogābim, sentiābim, ut Scribōne? legōne? scribisne? legisne?* Quarta Respondendi, ut *Fingo, pingo, fingis, pingis.* Quinta Optandi, ut *dicerem, facerem, dicam, faciam.* Sexta Impetrandi, ut *Cape, rape, capito, rapui, quae in Temporalibus, ut *Donatus* ab *Varro* appellat verba dicuntur, ut *Fides* quemadmodum *Varro* appellat verba dicuntur, ut *Fides* quae habent tempora & personas, quae hodie et: Sed appellamus *Personalia*? Vides iridem, quemadmodum appellamus*

dum prima & secunda persone duntaxat memi-
 nerit, propterea, quod proprie persone dicantur?
 AVDI quæ sequuntur. Item sunt declinationum
 species quatuor, quæ tempora habent sine perso-
 nis. Interrogandi, ut Sciturne? Sesciturne? Re-
 spondenti species eadem figura sunt extremis syllla-
 bis demptis. Optandi species, ut vivatur, ame-
 retur, quæ sunt utitur, viveretur, amaretur. Impetrandi (hic po-
 detur illa, quæ stremitus locus mutilus est, apparent tamen exem-
 patione populi) Paretur, pugnatur. Et infiniti modi, Para-
 goria multæ, pugnari. Quis non videt Varronem hominem
 utam suam, quæ ætatis doctissimum, quæ hodie Impersonalia
 vocis passiva dicimus, appellasse declinationum
 ant verba Inbecies, seu verba, quæ habent tempora sine per-
 Varro speciei? Quis unquam Sexor, vivor, pugnor, Sere-
 ent sine peris, viveris, pugnaris dixit? Appellatur ergo
 omnis peris, quæ habent tempora sine personis, sive, Cur quæda
 habent, quæ ut juniores loquuntur) Impersonalia, non quod
 declinationum patientibus personis à fronte expressis ferè
 Temporalis, gantur, sed quia personis privantur. Cum au-
 Altera personis personis, intellige, quæ principatum tenent,
 eria Rogantem sentit Phocas clarus grammaticus. Sunt,
 gisæ? Quæquid, verba, quæ in personis deficiunt, & im-
 is, pingu, Impersonalia dicuntur, ut Pudet, cadet, &c. Ne-
 dicam, facit Donatus ab hac sententia alienus fuit. Sunt,
 capito, rapunt, quæ in T, litteram exeunt, & impersona-
 peller verba dicuntur, ut Pudet, cadet, ponitet, liber, &c.
 , quæ hodie et: Sed hæc & similia, defectiva
 m, quædam simanda sunt. Merito hæc defectiva sive
 L 2
 mutila

Impersonalia à quibus
verbis fiant.

I.

mutilia existimanda esse censet Donatus, ut per
quibus precipua persone deficiant. Ex hoc Ver-
renis loca multa efficiuntur, primò, activa illa
que transeunt in accusativum tertia duntaxat
persona, ut Sero, meto, pastino, aro, rigo, & cetera. Omnes, qui
ra ejusdem generis, cum passiva sunt, esse hujusmodi, Tacit. l.
ordinis, nisi quis rebus mutis vocem tribuat, ut per. Idem a. C.
terra, de agricolis conquesta dicat, Aror ab ingratum passivum fi-
tis agricolis: si agricola terram sic alloquatur, Trum in castris ac-
ra parens nostrum omnium quam sepe à nobis au-
ris? sed ad rem redeamus. Plaut. Epid.

Mibi isthic neg, fertur, neg, meretur.

Plin. lib. 8. c. 3. Actus vocabatur, in quo boves
gerent, cum aratur uno impetu iusto. Cicero Epic, ut apud Ca-
lip 2. Ab hore tertia bibebatur, ludebatur, turbatus mihi e-
mebatur. Horum nominativus facile intelligimur redeamus,
potest Frumentum, ager, vinum, ludus. Ludum, verbi an-
ludum, apud Terentium legitur. DEINDE AB his, honestius tace-
mo & similibus verbis, que in omnes personas tran-
seunt, fieri impersonalia, quod veterum auctoritate
tate probari potest.

Plautus Pseu.

Quid agitur, Callidore? Cal. Amat, at Non bene (c
egetur acriter.

Hoc est dicere, Quid agis? Amo atque e-
CETERVM ab his verbis tum demum fiunt im-
personalia cum voce activa absolute ponuntur q-
verbis, Amo, turba, potissimum accidit.

Terentius Adelph.

Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?

Idem Andr:

Meum gnatum rumor est amare.

Ibidem.

Omnes, qui amant, graviter sibi dari uxorem
esse huserunt, Tacit. lib. 3. Si una, altera civitas tur-
ribuat, uer. Idem 4. Cùm repente turbare fortuna cepit.
Aur ab ingidine passivum sic. Idem lib. 1. Postquam turba-
loquatur, Teum in castris accipere.

Terent. Eunuch.

Nescio quid profecto, absente nobis, turba-
tum est domi.

Ne te moveat nomen, Quid, ponitur enim. Objectio.

Cicero Plac, ut apud Ciceronem Philip. 2. Nescio quid
urbatus mihi esse videris. VERVM ut ad Plau-
facile intelli redcamus, dices, ubi est nominandi casus
Ludus. Ludusq, verbi amandi, E' egendi? Verbi aman-
DEINDE ad, honestius facetur, quàm exprimitur. Egen-
s personas in atq, ceterorum, que primo aspectu prorsus vi-
terum authorur absoluta, usatius, ornatiusq, supprimi-
r, quàm explicatur, ut in illo Martialis ver-
lo.

Non bene (crede mihi) servo servitur amico.
vius elegantius omittitur, quàm adhibetur
amvis aliquando activo adjungatur.

Plautus Mili:

Nam ego jam diu apud huc servitutem servio.
à Cicerone, cum in Ver. 7. dixit, Curritur ad
orum nominativus, cursus, neglectus est: quã-

L 3

vio

Objectio. vis verbo activo addiderit contra Rull. 2. Cur non eosdem cursus hoc tempore, quos L. Coita, L. Torquato consulibus, cucurrerunt? **VRGES** Egendi verbum non ejusdem esse generis, nec enim dicimus Egeo egestatem, ut Noceo noxam, Servo servitutem: qui enim divitiarum flagrant cupidine, non egent egestate, sed pecunia. **Solutio.** **VENIT** in mentem illud Quintiliani, quo tibi satisfaciam: Ex quo mihi, inquit, inter virtutes Grammatici habebitur, aliqua nescire. **MULTA** quæ hodie sunt absoluta, aut neutra, apud priscos fuere activa. Turpilium apud Nonium, Meos parentes careo: Asranium apud eundem, Male merentur de nobis heri, qui nos tantopere indulgent.

Quædam
neutra olim
fuere activa

Terentius Eunuch.
Ejcienda est hercle hac animi mollietis, nimmis me indulgeo. **Plautus Mil:**
Jura, non nociturum esse hominem te hac reminem.

Sic evigilo, festino, propero etiam apud posteros
Ovidius l. Tristib.

Aspicias illic posteros ex ordine fratres.
Quos studium cunctos evigilavit idem.

Idem 2. Metam:
--jam, quas induat illa, festinat vestes.

Plaut. Pen:

Quicquid agit, propere omnia.
Tacitus l. 2. Nisi voluntariam mortem properasse

vixisse

visset, Vnde passiva etiam sunt. Idem de mo-
 ribus Germanorum, Nec virgines festinantur.
 Plin. Paneg. Hinc delubra occulta celeritate
 properantur. Cic. Att. l. 9. At quam honesta,
 & quam expedita tua consilia, quam evigilata
 tuis cogitationibus. VERISIMILE est (ut eo se
 referat oratio, unde egressa est) Egeo, ut careo,
 ut indulgeo, ut noceo, prisca illa aetate etiam ac-
 cusativum admisit. Egetur pecunia, vel quid
 simile, quod hodie neque apponitur, neq. opus
 est. Facilitatum hoc fuisse prisca illis seculis, ar-
 gumento est illud Marci Catonis apud Gell. l. 10.
 14. Contumelia mihi factum itur. Vides quem-
 admodum, Contumelia, praecedat verbum, itur
 quod monstri simile est hac aetate. Non video
 ur verba hac interim non habeant, si opus erit. Impersona-
 etiam personam multitudinis. Cur enim non di-
 ant glires, Tota nobis dormiuntur hyemes? lia non ca-
 rec desunt veterum testimonia, quibus id con-
 memmus. Ovid. Epist. Noctes vigilantur ama-
 re. Tacit. l. 17. Nec enim hic, ut ceteris genti-
 bus, quae regnantur, certa dominorum domus. I-
 dem de Germ. Trans Ligior Gothones regnan-
 tur. Cic. 1. de Orat. Attamen ista, qua abs re
 leviter decursa sunt, audire cupimus. Idem
 po Qu. Septingenta millia passuum vis esse de-
 cursa biduo? Idem 1. de Off. Quo in genere etiam
 multa in repub precantur. POSTREMO doce-
 tur ex iisdem verbis Varr. impersonalia omnes
 modos habere, id quod nonnulli veterum (ut re-
 dos.

fere Diomedes) negarunt, unde hæc, non verba
 personalia, sed modum impersonalem appellantur.
 Hinc factum est, ut ipse Diomedes non progre-
 diatur ultra indicativum, cum impersonalia in-
 flectit. Verum cæterorum modorum exempla et
 iam apud veteres inveniuntur. Ovidius: Ponite
 jam gladios hebetes, pugnetur acuris. Caesar. 3.
 bell. Gall. Cum jam amplius horis sex contineret
 pugnaretur. Cic. 3. Offic. Cum à consulis male
 pugnatum apud Claudiam esset. Idem Attic. 10.
 Hic maneri diutius non potest.

Terent: Hecy:

Trepidari sentio, cursari sursum, deorsum.

Post se ablativum singularis vel plu-
 ralis numeri, cum præpositione **A**
 vel **Ab**, exigunt,

Lib. 9.
 Lib. 10

Cic. ad App. Nihil est à me inservitum tem-
 poris causa. Idem Lentulo, Ejus orationi ve-
 hementer ab omnibus reclamatum est. Hic ca-
 sua, Pugnatum
 sua sæpè numero tacetur. Plaut. in Pseudeol. Quid
 agitur? P. statim hic ad hunc modum. Idem
 Persa. Quid agitur? videtur.

Hæc verba passivorum constructionem omnino
 sequuntur: Nam modo ablativum habent. Cic. pro
 domo sua ab univ[er]so senatu reclamatum est. Idem
 ad Attic. l. 2. Non meo vitio sit, hoc quidem
 tempore (à te enim peccatum est) ut me ista epistola
 nihil consolaretur. Modo dativum, Mart. l. 13. Tur-
 mib:

non verba mihi dormitur hyems : Modò accusativum cum
 appellatur, repositione Per. Cic. 4. in Verr. Confirmabat is
 non progres- uraturum se esse, ne quid ei per filium suum no-
 personalia in- eretur. Item servantur casus activi. Idem 2. de
 exempla ci- offic. Occurritur autem nobis, & quidem à do-
 dius. Ponit- & eruditib. DIOMEDES lib. 1. ait verba hac
 s. Caesar. 3. abere significationem agentis, utputa, inquit,
 continenter le, Legitur, scribitur, hoc est, Omnes legunt, o-
 sulibus male- nes scribunt. Quæ interpretatio in causa fuit,
 m Attic. 10. quidam crediderint ea generalitatem, ut vo-
 unt, significare, arg. ablativum tantum multitu-
 dinis admittere. Idem tamen Diomedes alio in
 co, ubi accuratius agit de impersonalibus, docet
 impersonalia infiniti modi passionem significare,
 laudatq. illud Ciceronis, Nihil mihi ab istis noce-
 potest. Item illud Salustij in Jugurib. Cum Gal-
 de salute nos de gloria certari. Ibidem docet
 c. admittere ablativum singularem : Terciam,
 quit, personam admittunt passivam, & decli-
 atur passiva declinationis more impersonali,
 ast, Pugnatur à me, à te, ab illo. Mirum est
 stimasse Diomedem modum infinitum passionem
 significare, ceteram verò actionem. POTVISSET
 in illo suo argumento docere, Verba, quæ in-
 ne passiva sunt, actionem significare : Socrates
 datur ab omnibus. Omnes laudant Socratem:
 datur ab omnibus. Item illud Cicero ab omnibus : Omnes legunt Cice-
 em. Sed hac hætenus deponenda sunt tandem
 quando toties repetimus crambæ.

VERBA COMMUNIA.

Verba communia passiva significantione, passivorum more sexium casum interdum admittunt.

Apud
Pisc. 9. Cicero ad Nepotem, Hoc restiterat etiam, ut te fictis aggredieror donis. Idem de Sen

Apud
Prisc. 8. Mirari se non modo diligentiam, sed etiam se lertiam ejus, à quo essent illa dimensa & descripta.

Varro, ab amicis hortaretur.

Lib. 2. d. 4. Liv. Omnisem maritima ab Acheis depopulata erat. Idem, Amicum ab ipso per tot casum expertum. Seneca, Infirmitates à validioribus tuebatur. Varius Flaccus, Savitias, eorum ab omnibus abominaretur. Hirtius, Caius interit

Apud
Prisc. 8. De bel. Afr: Virgilius, postquam terra marisque, elatus, se nih proficere intellexit, Regem vagum, à suis desertum, ab omnibus aspernari.

Nonnunquam dativum pro ablativo habent.

Terent. Phor. Meditata sunt mihi omnia me incommoda.

ADMONITIO.

Tyrones, maximè presenti tempore & imperfecto, à verbis communibus significatione passiva quoad ejus fieri poterit, abstinerebunt.

Ha

Hac enim testimonia non tam eorum causa, quam in veteranorum gratiam allata sunt: quibus, pro sua prudentia & eruditione, an sit utendum, iudicabunt.

De verbis communibus agit Gell. l. 15. cap. 13. Subijciam nonnulla, cetera, si vacabit, perleges. *Vitor*, inquit, & *vereor*, *horror*, & *consolor*, communia verba sunt, ac dici utroque versum possunt. *Vereor* te, & *vereor* abs te, id est, tu me *vereris*. *Veor* te, & *abs te*, id est, tu me *vereris*. *Horror* te, & *horror* abs te, id est, tu me *hortaris*. *Estor* quoque, & *interpretor* significatione reciproca dicuntur. Sunt autem verba hec ex altera parte inusitata, & an dicta sint in eam quoque partem, queri solet: Cuius nonnullos priscos auctores. PRISCIAN. l. 8. multa verba numerat, quae communia in presenti tempore, & imperfecto sunt. Communia, ex quibus nonnulla descripsimus. *Cito* ad Nepotem, *Qui* habet, *uliro* appetitur: *qui* est pauper *aspernatar*. Idem in Oecon. *Ho* ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur. Idem, *Cupio* eum tam invidiosa fortuna complecti. Idem 2. de Invent. *Ob*stantia est, per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam & honore dignantur. *Asinius* Pollio, Sed cum ob ea, quae speraveram, dolebam, consolabar ob ea, quae irueram. Tacitus libro 12. *Memmium* Pollionem, consulem designatum ingentibus promissis inducunt

inducunt sententiam expromere, quæ hortaretur
Clodius Octavianum respondere Domitio.

Plautus Trinum.

Non astate, verum ingenio adipiscitur sapientia.
Ovid. 4. de Trist. eleg. 7. palmas adeptas, dixi
passive. Gellius lib. 15. cap. 7. Observatum in mu-
ta hominum memoria, experiri, est in seniori-
bus plerumque omnibus & ceteris. Cicero pro Roscio
Amerino. Quo uno maleficio scelera omnia complex-
esse videbantur. Scævola lib. 45. Pandect. de Ver-
borum Obligatione. Nam sicut & ipsius, & heredis ca-
put: ita & ipsius vis, & heredis, vel sapius facti
complectitur. Huc spectat, testatus, interpretatus,
largitus, delargitus, mentitus, ementitus, de-
meritus à dimittitur, blanditus, confessus, ab omina-
tus, quorum testimonia inuenies in Rudimen-
tis de Verborum generibus. DICET fortasse al-
quis, hæc potius censenda esse verba passiva à
actiuis depopulo, comito, consolo, complecto, am-
plecto. Non eo inficias, quàm plurima apud pris-
cos etiam fuisse actiua, quæ modo ferè deponen-
tia aut communia sunt, cuiusmodi sunt ample-
to, amplexo, aucupo, complecto, consolo, contem-
pto, crimino, digno, largio, & alia quàm plurima,
quæ apud Priscianum l. 8. & Non. Marcelum DI-
CONTRARIIS GENERIBUS VERBO-
RUM inuenies.

NEUTROPASSIVA.

Vapulo

Vapulo,
significa

Attendant.

Malo à patre
toribus aures p
tam diligenter
vni, ante me se
Fabricius respo
ab hoste venie

QUINQUE
tur, Vapulo, ve
ostrema præte
blatitui person
exempla accipe
i criminis grat
reos suffragiis v
Fabricio, id mi
tra spoliare mal

A

EIO degan
sine propo
none.

Trent. Andr.
o factum sit.

caut. Tusfor
ro ad Terent.

Quid Talicola m

V Apulo, Venco, Fio, ut passionem significant, ita Passivorum more construuntur.

Malo à parentibus vapulare, quàm assentoribus aures patefacere. *Cicer. ad Tiro. Quan-* Lib. 12.
tam diligentiam in valetudinem tuam contule-
ris, tanti me fieri à te iudicabo. *Quintilianus,*
Fabricius respondit, à cive spoliari malle, quàm Lib. 12. 11.
ab hoste venire.

QUINQUE à Grammaticis hoc loco numerantur. *Vapulo, venco, fio, exulo, liceo:* quorum duo postrema prætermisimus, quod notandum ea cum ablativo personæ agentis legerimus. Cæterorum exempla accipe. *Quintil. l. 9. cap. 2. Tum agentis criminis gratia, ita testis in reum rogatur, an ab reo fustibus vapulasset. Idem l. 12. c. 1. de Fabricio, id mirantibus quibusdam respondit, se ab hoste spoliare malle, quàm ab hoste venire.*

APPENDIX.

FIO eleganter cum ablativo iungitur sine præpositione, sed alia significat.

erent. Andr. Nunc primum audio, quid illi factum sit. Ibidem. Quid me fiet? Idem. Lib. 12. 10.
taut. Tu fortasse, quid me fiat, parvi pendis. Cicer. ad Terent. Quid puero misero fiet? Ibidem.
Quid Talliola mea fiet?

Participium, Futurus, eodem se-
eundem casum postulat.

Terent. Heaut. Quid me futurum censes?

Et cum dativo.

Philipp. 2.

Cic. in Antoni. Vide quæso Antoni, quid to-
futurum sit.

CONSTRUCTIO hac figurata est, deest em-
prepositio De, qua tamen non raro adhibetur.
Cic. ad Attic. l. 6. Quid illo fiet, quem reliqua-
to? quid de me autem, si non citò decedo? Idem
ad Attic. l. 2. Quid de P. Clodio fiat, rescribitur.
Jungitur etiam cum Dativo. Plaut. Bacch. 1.
Quid mihi fiet postea? VERBUM Facio eodem
modo usurpatur à doctis. Cic. 3. Verr. Quid
homine faciatis? aut ad quam spem tam perfida-
sum, tam importunum animal reverteris?

Terentius And.

Nec quid me nunc faciām, scio.

Cicero 4. Acad. Diodoro quid faciām Stoico.

Idem pro Cæcin. Quid tu huic homini faciā.

Idem 4. Acad. Quid enim faceret huic convul-
sioni? Si lucet, lucet: Lucet autem, lucet
gitur.

COMMUNES OMNIUM

Verborum Constructiones.

Hactenus de propria, atq; privata verborum
constructione dictum sit.

Deinceps

odem sen Deinceps de communis omnibus dicendum erit.

GENITIVVS COMMV- NIS.

Propria pagorum, castellorum, urbium, primæ vel secundæ declinationis, ponuntur in genitivo post quotvis verbum, si interrogatio fiat per adverbium, Vbi.

Interrogatio Vbi.

Tic. Att. Egnatius Romæ est. Idem ad Quint. Lib. 4.
Fr. Accepi litteras tuas datas Placentiæ. Idem Lib. 2.
Att. Veteranos, qui Casilini, & Calatia sunt, Lib. 16.
erduxit ad suam sententiam.

Propria sequuntur appellativa quatuor: Humi, Belli, Militiæ, Domi, quorum postremo adjungi possunt adjectiva Meræ, tuæ, Sux, Nostræ, Vestræ, alienæ.

*ic. 5. Tus. Theodori nihil refert, humine, in sublimē putrescat. Idem de Offic. Quibus-
 que rebus vel bolli, vel domi poterunt, rem-
 publicam augeant. Salust. Domi, militiæq, ho-
 moras colebantur. Cicero ad Marcellum.*

Lib. 2.

Nonne majoris sine periculo domi tuæ esse, quam in periculo alienæ?

In Catilla

Lib. 4.

HUMI jungitur interdum cum verbis significanti-
 bus

Humi jun-

gitur cum
verbis signi-
ficantibus
motum.

canibus motam, Plinius l. 9. cap. 13. Pinnia, q

bus in mari ulantur, humi vice pedum serpunt.

Virgilius l. Æneid.

Nec prius abfistit, quam septem ingentiam vitta

Corpora fundit humi.

Plinius libro 8. capite 83. Intenos ingentis

tus desigunt humi. Colum. lib. 8. cap. 5. Can

liculus humi depressus.

Ovid. 3. Metamor.

Spargere aliquid hūmi.

Etiā ibidem lib. 1.

Prosternere hūmi juvenem.

Domi etiā
substantivis
copulatur.

DOMI, etiā cum substantivis copulatur. Ca

ad Att. l. 1. Clodius deprehensus domi Casar

& Philip. 2. Qui tibi venit in mentem, redi

re in memoriam nostram; te domi P. Lentuli

se educatum. Idem Attic. 2. prapositionem

didit, Cum in domo Casarā quondam unus

duerit, nunc, &c. Quidam solent dubitare quæstione

dicendum ne sit; Marcellus natus est Romæ domi

nobilis urbis, ac nobili urbe. Quibus respon

deat Cicero pro Archia; Primum (inquiritis esse. Idem

Antiochiæ, nam ibi natus est, loco nobili, um esse Gadici

celebri quondam urbe, & copiosa, atq; ex

ditissimus hominibus; liberalissimisq; Ambusplatum

dijs affluent; &c. Idem pro Rab. Posth. Sonis ablativo

Neapoli in celeberrimo oppido cum mitella giro, ut nomi

pe videmus chlamydatum L. Syllam Imperatorem autorem

vim. Idem Phil. 4. Albe constiterunt; in urbe existimari illi

opporun. Tyria Carth

Pinna, quod
serpenti
viti
ingenteis
capis. Can
opportuna munita, &c. PLINIUS ferè ablativo
utitur addita præpositione. L. 2. c. 73. Constatq;
in Berenice urbe Trogloditarum, &c. In eodem
cap. 96. In Nea oppido Troadis. Ibidem, in Tau-
rorum peninsula in civitate Parasino terra est,
qua sanantur omnia vulnera. Eodem l. c. 97. E-
adem natura in Hispali oppido uni puteo, cæteris
vulgaris.

SI propria tamen fuerint tertiæ decli-
nationis, vel Pluralis numeri, sexto
casu utendum est.

domi Cæsar
ntem; redig
P. Lentuli
epositionem
dam unia
re habitac
tus est Rom
uib; respon
num (inqu
oco nobili
esse Gadici
atq; er
iffimisq;
ab. Possb.
um intrinse
lam Imperat
erunt, in ur
opportu
de Divin: Babylone paucis post diebus A-
xander est mortuus. Idem Tironi, Sestium
aviges, nos Leucade consequere. Idem Sulpit.
ommando tibi majorem in modum domum ejus,
Idem Attic. Malo cum timore
mi esse, quàm sine timore Athenis tu-
Idem ad eundem. Lentulum nostrum scis pu-
olis esse. Idem pro Corn. Unum obijciatur, na-
esse Gadicus, quod nemo negat.

Lib. 11
Lib. 16.
Lib. 13.
Lib. 16.
Lib. 24

SEPTUAGINTA septem testimonia paraverunt,
quibus planum facerem, nomina tertia declina-
tis ablativo efferri, cum hujus sunt loci, non
ablativo, ut nonnullis persuasum est: cujus sententia
dant autorem Servium, qui usq; eo in ea fuit
existimavit illud Virgilij.

Tyria Carthagine qui nunc expectas.

metri necessitate dictum esse: Ciceronem vero antiprosin fecisse, cum dixit in Philip. An in Narbone in mensas hospitum cum vomeres. Verum, ne tibi pariam fastidium, multis omisis ostendam, neq; Virgilium necessitate coactum, ablativo fuisse usum neque Ciceronem ut ipse ait antiprosin fecisse. Cic. ad Att. 16. Sextum nuncia-

Exempla
de Ablativo

vit cum una sole legione fuisse Carthagine. Hunc locum videntur Grammatici ad normam Servij correxisse, sed in correctis sic legitur. Livius 1. bell. Pun. Annibal Saguntio capto, Carthaginem novam in hyberna concesserat, ibiq; auditis que Roma, quaq; Carthagine acta, decretaq; forent &c. Etiam hic locus vitiosè citatur. Ibidem l. 4. Hippocrates & Epicles nati Carthagine, sed oriundi ab Syracusis. Idem l. 6. Ipse paucos dies, quibus morari Carthagine statuerat &c. Eodem l. Hunc ordinem laboris quietisq;, quoad Carthagine morati sunt, servaverunt. Et lib. 7. Quinq; millia Numidarum Carthaginem esse. Eodem l. Et armorum assatim erat captorum Carthagine. Et ibidem, Ex octaginta navibus, quas captas Carthagine habebat. Eodem, Fama erat magnum navalem apparatus eo anno Carthaginc esse. Idem l. 8. Lucio Martio, Tiberio Graccho, Marco Syllano, Carthagine nova, ad presidium Hispanie relictis. Eodem Consilium his Carthagine erat. Eodem, Carthagine nubi civilis roboris est. Eodem, Hac Carthagine perantabant. Idem 3. bell. Maced. Judicium ordo eandem

dem tempesta-
dem, Cartha-
Annibalis fre-
adum est facti
thagine obse-
Certum aliqui
ab rege relin-
tium, inquit,
thagine; tam
Saturn. in Gal-
gens, tumultu
cessante comp-
blativo ut sunt
Plautum, Dat
thagini, Sicyon
suspicor Gram-
esse. Jam v
Arbitraban-
fore, qui illa
Quod ut apert
ficiam. In Ri
Carthagini, ex
Pulissent, ag-
non defore qui
omnia commu-
Corinthe, & C
dines, sed proprij
antiprosin aut mee
puratè locutus
enda est Tul-

dem tempestate Carthagine, dominabatur. Eodem, Carthagine & multitudinis assueta domum Annibalis frequentare, concursus ad vestibulum aditum est factus. Et lib. 4. Hunc Aristonem carthagine observantem, &c. Idem lib. 1. Dec. 5. Certe aliquando, quæ Carthagine acta essent, ab rege resciverant. Plin. l. 15. c. 18. Atque tertium, inquit, ante diem scitote decretatum Carthagine; tam propè a muris habemus hostem. Sueton. in Gall. Carthagine nova conventum agens, tumultuari Gallias comperit. Nulla necessitate compulsæ omnes hi, quos citavimus, ablativo usi sunt. Non inficias eo, aliquoties apud Plautum, Dativum pro ablativo reperiri, Carthagini, Sicyoni, pro Carthagine, Sycione: Sed suspicor Grammaticorum diligentia id factum esse. Jam verò illud Cic. quod circumfertur, Arbitrabantur Corinθο, & Carthagini non de fore, qui illa restituerent, non est hujus loci. Quod ut aperitius videas, integrum locum subiiciam. In Rull. 2. Arbitrabantur Corinθο, & Carthagini, etiam si Senatum & magistratum sustulissent, agrumq; civibus ademissent: tamen non de fore qui illas restituerent, atq; qui omnia commutarent, quam nos audire possemus Corinθο, & Carthagini, non sunt casus commutes, sed proprii verbi sustulissent. Quod ad antiprosin attinet, si Cicero cum Narbone, dixit, *Nota.* gurare locutus est (ut placet Servio) anteposenda est Tulliana antiprosis Servij præ-

rioni, cum non aliter Cicero loquatur 2. Phi-
 ip. Vide queso Antoni, quid tibi futurum sit
 quem & Narbone hoc consilium cum C. Treboni
 capisse notissimum est. Idem Attic. 8. Partim
 Alba, partim Sulmone collocavit. Ibidem, Sul-
 mone C. Atilium Pelignum aperuisse Antoni
 portas. &c. Idem 3. de Nat. Quos Homerus, qu-
 recens ab illorum etate fuit, sepultos esse dici
 Lacedamone. Idem de Senect. Dicere, ajunt
 solitum Lacedamone esse honestissimum hospit-
 um. Sic idem 3. de Leg. de Senect. pro Dejor-
 Tarracone, dixit. Sic Liv. Grotone, Frusnone
 Lacedamone, Chalcide, Demetriade, Medeone
 Plin. Salamine, Colophone, Tarracone, Babyl-
 ne, Leucade. Sic Justin. Suet. Horat. Virgil.
 Ovid. Silius. TYBURI, fateor esse apud Cic-
 ad Attic. 16. Nunc demum rescribo his literis
 quas mihi misisti, convento Antonio Tyburi. I-
 tem apud Sueron. in Calig. c. 8. Liv. vero libr-
 10. belli Pun. Tybure dixit. Tybure haud ita mul-
 to ante mortuus, quo ab Alba inductus fuerat
 Idem 5. ab Urbe, Anxuri dixit: Neglectum An-
 xuri presidium &c. FORTE nominum Tybur &
 Anxur, apud veteres & E, & I, litteris, abla-
 tivus terminabatur, vel Servio blanditi sum
 librarij, cujus preceptionem invenies in 2. Edit.
 Donati. NOBISCVM facit Diomed. l. 1. Etiam
 inquit, nomina civitatum in adverbia redigi
 possunt, & illa quidem, quae genitivo casu
 vel E, litteris finiuntur, quando in ipsis civita-

tibus sumus, &
 vo casu ut
 versor, Arim
 civitates pergo
 cum, casu accu-
 num pergo: &
 sustendum est,
 Ea vero nomina
 syllabam mittunt
 a superioribus:
 primo casu consue-
 facit hujus Nar-
 bonis Babylonis
 copiosum.

A
 Dativo R
 mur, cum
 Plaut. Bach. S
 tergem domi e
 aplo die sepelire
 TARENTIVS
 hor. Ruri se co
 ubat in presel
 ex locis censue
 nam gratiam
 etu hominum
 flus est ablati
 xerit, Igitur
 obzium habu-

natur 2. Phisibus sumus, vel illic aliquid agimus, ipso geniti-
futurum sit. vo casu uti debemus, ut Roma sum, Arimini
C. Trebonia verfor, Arimini moror. Quando autem ad ipsas
e. 8. Partim civitates pergimus, adverbium facimus ad lo-
bidem, Sulcum, casu accusativo, ut Romam vado, Arimi-
sse. Anoniam pergo: Si verò digredimur, septimo casu
omervu, quifutendum est, ut Roma venio, Arimino discedo.
tos esse dicat. Ea verò nomina civitatum, qua genitivos in Is-
cere, ajunt syllabam mittunt, in una tantum parte dissentiunt
num hostium à superioribus: nam & adverbium loci in loco. se-
pro Deorum primo casu conservabimus, ut Narbone sum, quia
Frusinone facit hujus Narbonis: Babylone sum, quia facit
e, Medeone hujus Babylonis. Idem docet Præf. lib. 15. multo
ne, Babylone opiosius.

APPENDIX.

Dativo Ruri, vel ablativo Rure uti-
mur, cum hujus est loci.
laui. Bach. Si illi sunt virgæ ruri, at mihi Lib. 8.
ergum domi est. Livius, Morientem rure eo decad. 4.
so die sepelire se jussisse ferunt.

TERENTIUS Adelph. Purè agebat vitam, & in
hor. Ruri se continebat. Plaut. Casin. Ruri in-
bat in præfectum. Liv. 7. ab urbe, Secundum
x locis tenuit, nullis domi, militiaq; ad concili-
dum gratiam meritis, ut qui ruri, & procul
tu hominum inventam egisset. Quid si Ruri
scus est ablativus? maxime cum Iustinus lib. 1.
xerit, Igitur antelucano tempore ruri ingres-
obvium habuit servum de ergastulo &c,

Interroga-
tio per
Quod

Lib. 14.
lib. 7. c. 16.

Verba nun-
tianti Dan-
di, latentem
motum ad-
significant.

SI verò per adverbium Quò, fiat inter-
rogatio, accusandi casu efficiuntur
cujuscunq; sint declinationis ac nume-
ri: ut, Quò is? Romam, Brundisium,
Carthaginem, Athenas, Delpas, Gades,
Rus, Domum.

*Cic. Att. Epistolas Catinam, Taurominum,
Syracusas commodius mittere potero. Plin.
Suessam Pomeriam illa tempestate florentissi-
mam deportata est. Ter. Heaut. Domum rever-
tor mastrus. Idem Eunuch. Rus ibo. Cicero pro Ar-
chia, Eum domum suam receperunt.*

*LIVIVS lib 5 bell Maced. Athenas primum
deinde Chalcidem, inde in Thessaliam iere. Idem
1. bell. Pun. Gadeis profectus, Herculi vota solvit.
Idem 1. ab Vrbe, Delpbos mittere statuit. Cic
in Pison. Cn. Pompeium domum suam computa-
stis. VERBA Nuntianti, Dandi, latentem mo-
tum adsignificant interdum. Cic. 4. in Verr.
Res ab omni conventu cognita celeriter domum
nuntiatur. Idem ad Brutum lib. 10. Ita Romanum
erat nuntiatum. Liv. 9. bell. Pun. Missaq; qu-
Carthaginem ingens gaudium nuntiarent. Idem
7. bell. Maced. Quæ postquam Samum sunt nun-
tiata. Cic. 3. Verr. Statim Messaniam littera
dedit. PROPRIA, item Rus, & Domus numer-
multitudinis etiam adjectiva sine præpositione
admittunt. Liv. 1. 3. bell. Pun. Inde Caput flexi-*

seer luxuria
Appropinqu
vus urbanum
terror Tarqu
bo exercitus
domus. Rus
gi sine præpo
bi oos delaps
lust. Jugurib
argenteum, &
regiam compo
niam, quod tar

SI per Vno
Sablato
Vnderedis?
Delpbis, Ga
culi? Roma
pi domasine
dem Attic.
Terent. Eunuch
Cicero ad Attic
bas litteras d

PROPRIA
unt, ma
aut Quò.
Cicero Attic.
Venerat. Idem

iter luxuriantem longa felicitate. Justin. l. 31.
 Appropinquant vespere, equum conscendit, &
 rus urbanum contendit. Liv. 2. ab Urb. Tantius
 error Tarquinium atq; Hetruscos incessit, ut am-
 bo exercitus Veiens & Tarquiniensis suas abirent
 domus. Rus numero multitudinis nondum le-
 gi sine præpositione. Liv. lib. 9. dec. 4. Jam u-
 bi vos delapsi domus, & in Rura vestra eritis. Sa-
 lust. Jugurth. Domum regiam dixit: Aurum atq;
 argentum, & alia quæ prima ducuntur, domum
 regiam comportant. Prisc. addit humum, mili-
 tiam, quod tamen nullis testimonijs docet.

Nota.

SI per Vnde, vel Qua fiat interrogatio,
 Ablativo utemur.

Interroga-
 tio per Vn-
 de & Quæ.
 Lib. 5.
 Lib. 14.

Vnderedis? Roma, Carthagine, Athenis,
 Delphis, Gadibus, Rure, Domo, Quæ iter fe-
 cisti? Roma, Brundusio &c. Cic. Attic. Acce-
 pi Roma sine tua epist. fasciculum litterarum. I-
 dem Attic. Hæc super re scribam ad te Rhegio.
 Terent. Eunuch. Video rure redeuntem senem.
 Cicero ad Attic. Iter Laodicea faciebam, cum
 has litteras dabam in castra,

Lib. 7.

APPENDIX.

PROpria sæpe præpositionem accipi-
 unt, maximè si quaestio sit per Vnde
 aut Quò.

Cicero Attic. A Brundusio nulla adhuc fama Lib. 9.
 venerat. Idem ad eundem, Navis & in Cajeta Lib. 8.

parata est nobis, & Brundisij Idem de Senect.
Adolescentulus miles profectus sum ad Capuam.
Bell. Pun. 1. Livius, Interim ab Roma legatos venisse nun-
Bell. Civ. 2. tium est. Caesar. Complures prater ea naves
Lib. 7. longas in Hispani faciendas curavit. Plinius ad
Calesium, Proconsul provinciam Baeticam per
Ticinium est petiturus.

Objection.

QVINTILIANUS lib. 1. c. 5. ait, fieri solere
num Adjection, cum propriis additur prepositio
ut veni de Susis in Alexandriam. Cicero Atti-
co se per literas purgat, a quo fuerat reprehen-
sus, quod, In Piræa, scripsisset: ait enim se, In,
non ut oppido preposuisse, sed ut loco: existima-
verat enim Piræa locum esse, non oppidum. Roma
totam subiiciemus, quo facilius intelligatur.
Scripserat Cicero ad Atticum lib. 6. de his ver-
bis, In Piræa cum exissem pridie Idus Octobris
accepi ab Acasto servo meo statim tuas litteras,
Eum Accusaverat Atticus in quadam epistola
solacismi, quod prepositionem addidisset. Cui
Cicero ita respondit libro 7. Venio ad Piræa, intransire possent.
quo magis reprehendimus sum quod homo Ro-
manus Piræa scripserim, non Piræum (sic enim ad Mutinam
omnes nostri locuti sunt) quam, quod, In, ad-
diderim: Non enim hoc ut oppido preposui? sed
ut loco. Et tamen Dionysius noster, quæ non
hiscum est, & Nicias Cous non rebatur oppidum
esse Piræa. Sed de re videro: nostrum quidem
fieri peccatum, in eo est, quod non ut de oppido
locutum, Recedit

locutus sum, sed ut de loco. Sequiturq; sum non
co Celsum.

Mane ut ex portu in Piræum.

Malus enim auctor latinis est) sed Terentium
quis fabellæ propter elegantiam sermonis putan-
tur à C. Lelio scribi.

Tri aliquot adolescentes convenimus in Piræum
Et idem, Mercator hoc addebat captam è Su-
per, quod si, dñe, oppida volumus esse, tam est
pidum in Sunitum, quam Piræus. Sed quoniam
immaricus es, si hoc mihi Zetæus persolve-
re, magna me molestia liberabis. HACTENUS il-
le apud quem nihilominus frequenter leges
epositionem proprijs additam, ut ad Att: l. 3.
o autem cum esset interitum iter Casari, quor-
um ad Capuam, vel ad Lucretiam iturus putat-
ur. Leptam ad Pompejum misi, & litteras:
ne quo indicarem, reverci Formias. 7. Ver-
rariibus conjunctis freto fugitivi ad Messanam
transire possent. Ibidem, Accedere incipiunt ad
vacuas. Idem Phil. 13. Vt cum suis copijs in-
ad Mutinam, Idem Philip. 22. Profectus ad
atinam est. Idem 2. Offic. Quam cum in Si-
nem attulisset. Ibid. l. 3. Si exempli causa,
bonus ab Alexandria profectus. Ibidem, Si
sciat complures mercatores ab alexandria
esse. Idem Philip. 12. Ne si à Mutina
dem recesseris, audiemus Antonium. I-
locutus sum, Recedit igitur à Mutina. Sed quid

opus est pluribus testimonijs? Liv. tertio quo
 verbo praepositionem solet addere, maxime ab
 arvo, cum motus è loco significatur. Lib. 1. be
 Pun. Legati Romani ab Carthagine in Hispani
 am trajecerunt. Idem 2. bell. Maced. Attalus
 Argis Sicyonem est profectus. IDEM saepe,
 praepositionem etiam adhibet 5. ab Urb. Inde
 Vejos exercitus ductus. Ibidem, Cum exer
 citus nec opinato ad Vejos accessere. DICET
 fortasse aliquis, Ad, hic propinquitatem adsigni
 ficare. Audi eundem Livium sublata praepositio
 ne, idem prorsus significasse. Ibidem, Volunt
 ductus exercitus Vejos. Ibidem, Seu Vejos,
 quò alio duci velint. Vides ut idem significet
 addit, vel detracta praepositione. Si, Ad, prop
 quitatem adsignificaret, non dixisset Cicero
 Planc. Brundisium veni, vel potius ad mon
 fati enim esset, ad Brundisium veni. Planc.
 frequentissime praepositiones addit, maxime cum
 motus è loco significatur, interdum etiam cum
 quies. Lib. 31. cap. 2. Aquarum culpa in Trœ
 ne omnium pedes vitia sentiunt. Idem lib.
 cap. 7. Inveniuntur compluribus aliis locis si
 in Ephym & Affo. Lege Caesarem, Curtium, al
 quos eadem loquendi rationem invenies. Qu
 ergo, inquit, non constat sibi M. Tullius? Si p
 lo attentius quæ dixerit, confideres, planè inte
 ges, non esse sui dissimilem. Primum non confe
 est aperitè peccatum vitiumque esse, praepositione
 addere nostrum inquit, quidem si est peccatum

NOTA.

tertio quoque
maximè ab
Lib. 1. be
ne in Hisp
ed. Attalus
DEM sepe, a
Vrb. Inde
Cum exere
unt, eam minimè reformidare.

DICET
atem adsign
am prepositi
Voluntari
Seu Veiros
em signific
Ad, propo
fset Cicero
ius ad mone
ent. Plin
maximè
m etiam cu
ulpa in Tra
Idem lib.
aliis locis
Curtium, Ap
enies. Qu
tullius? Si p
s, planè inte
m non conse
prepositione
est peccatum

inde, ait se Terentium elegantia studiosissi
um, optimumq; latinitatis autorem secutum.
extremum, questionem solvendam, modumq;
plicandum reliquit Attico tanquam Gramma
o: perinde ac si diceret: eos, qui ad Gramma
orum normam loquuntur, prepositionem decli
re: qui vero orationis ornatui & elegantia ser
unt, eam minimè reformidare.

OMVS nonnunquam etiam prepositiones ad
titur. Plinius ad Caesarium lib. 7. Ego in vil
ejus sepe secessi, ille in domo mea sepe convo
vit. Livius lib. 4. des. 3. Ab domo venerunt
Cicero 2. Philip. Ad quem è domo Caesaris tam
ulta delata sunt. Idem 5. Tusculan. Socrates
tem primus philosophiam devocavit è caelo &
urbibus collocavit, & in domos etiam intro
xit. Seneca lib. 2. Controvers. Controversia
ma: Ego in domum vestram intrabo. Ibidem,
po operam, quod in domo tua facillimum est,
abdicet. Ibidem, Aliquid in domo locupletis
agendum, agam. NON solum verba, sed e
m nomina interdum casus communes habent
Car 1. bell. Gall. Reliqua privata adificia in
dunt, frumentum omne, praterquam quod se
portaturi erant, comburunt, ut domum re
onis spe sublata, paratiores ad omnia pericula
unda essent. Cicero Philip. 4. Cum capitalem
estiferum Brundasio M. Antony rediitum te
remus.

Appellativi
Domes etiā
admittit re
positiones.

Nomina in
terdum ca
sus commu
nes habent.

Nomi.

NOMINA Insularum, Regionum
Provinciarum, cæterorum deni-
locorum, præpositionem ferè desic-
rant.

L. A. 4.

L. A. 9.

L. A. 14.

L. A. 13.

Cic. in Verrem. Sicilia in Africam gradus idem inirema
perijfactus est Romanis. Idem *Attico*, Ego ad sanum
mitto tibi, si valebit, regulam illam nullam inelita & Sanisfa
italia relinquentem. Idem ad eundem, Nonis Quasidat idem
veni in Puteolanum. Idem ad eundem, Ego in Tug, nudi aut, nisi
culano se expecto.

II. APPENDIX.

PRæpitiis majorum locorum inter
dum detrahitur præpositio, præcipue
à poëtis & historicis.

L. A. 1.

Bell. Mac. 7

L. A. 2.

L. A. 10.

L. A. 4. c. 1.

L. A. 1. c. 3.

Virgil ibitis Italiam, portusque intrare licebit.
Lucius, Ingressi rursus iter per Oherfonesum, hunc
leffontum perveniunt. *Tacitus*, Germanicus Agrippam in modum
præcipue præcipue. Idem *Germanicus* Agrippam, Cum C
roremans. *Val. Max.* M. Bibulus duos egum, & similia
gre indolis filios suos à Gabinianis militibus Agrippam, ne
præcipue cognovit. *Cæsar*, Cæsar cum audi-
set Pompejum Cyri visum, &c. *Cicero* pro do-
sua. M. Cato invisus, quasi per beneficium
præcipue relegatur.

Præpitiis

majorum

CUM HIS atque alijs ejusdem generis nomi-
nibus detrahatur præpositio, fit solæcismus. In qua est eodem
tractis

Regionur
rum deni
ferè desid

m gradus i
Attico, P
m nullam m
e, Noni Qu
em, Ego in T

rum inte
to, præcipu

trare licet
sonesum, h
manicus
anicus Ag
ulus duos eg
milibus Ag
r cum audi
ihero pro do
beneficium

generis nom
blacifmus D
studis

tionē, ut Quintiliano l. i. c. 5. placet, ut E-
ro venio, quam tamen ut vides, non solum
ea & historici, sed etiam oratores interdum
utunt. Cicero pro Lege Manil. Siciliam a-
, Africam exploravit, inde Sardiniam venit
m in extrema 7 in Verr. Teq. Juno Regina,
Attico, Pius duo sana duabus in insulis posita sociorum,
m nullam m lica & Sani sanctissima & antiquissima, si-
e, Noni Qu scelere idem iste omnibus donis, ornamen-
em, Ego in T nulavit, nisi quis putet Melita & Sami vr-
ipsas hic significare non insulas: quæ appositio
tor erit: neque minus dura: si insulas ipsas
elligamus. Non pauca præterea testimonia
feruntur, quæ tamen non urgent. Cicero ad
ic 5. Sexto Delum Aithenis venimus, & pau-
st, ab Ceo, jucundè, ind. Gyarum sero ven-
on adverso: hinc Scyrum, inde Delum, &c.
erat in animo nihil festinare, Delo nos me-
ere. Eodem libro, Quæ mihi jam Sami, sed
abitè in modum Ephesi præsto fuit. Idem
undem, Cum Corcyra epulari essemus. Hæc,
am, & similia non urgent, cum Delos, Sa-
Corcyra, non solum insularum, sed etiam
dorum sunt nomina, ut Rhodus, Ithaca, Te-
s, Melita. Cicero 3. Verr. Delum oppidum
llat & Samum, Tenedam urbem, & Sinbo
Samum urbem vocat, Melinam Cic. 6. in Ver.
m oppidum vocat: Insula est Melita Iudices
en quæ est eodem nomine oppidū, & c. Corcyra

locorum
ratores præ
pobitione
nonnunquā
destruunt.

Et urbem esse docet Plinius libro 4. cap. 12. Cum Petendi
 libile est in ceteris insulis fuisse oppida quibuslibet, none
 nominibus. CÆSAR l. 2. bell. Civil. Quibuslibet Pun. Dum
 territus Varro, cum itinere converso sese in Italiam, itinere Ital
 liam venturum promissit: non facit ad rem, l. 7. Procoris
 Italiam, pracedat prapositio. Neg, illud Scutum et petitur
 ny, Decedens Macedonia: neg, Ciceronis lib
 ad Att. Si Cn. Italia cedit in urbem redeunt
 peto: uirung, enim verbum ablativum saepe
 ber sine prapositione. Cicero pro Lig. Decal
 Confidius provincia. Sic decedere via, jure
 instituto suo, itinere, fide, &c. Idem ad
 Cedam urbe, quam per me conservatam, ur
 libera, in servitute videre non poterō. Ad
 dem, Cedam de via. Ad eundem, Cedere
 Curia, & pro Milon. Cedere possessione. G
 si Sardinia, & Cyprus aliquando etiam ure
 nomina fuerunt? Terentius, cujus auctoritate
 Cicero solet tueri, Cyprum in Adelpbia bus
 omissa prapositione.

-- te ajunt, proficisci Cyprum.

Ibidem.

-- Et item hinc alia, qua porro Cyprum.

Et Livius lib. 5. dec. 5.

Crebro pars Cyprum navigant.

Ibidem.

Navigare Cyprum pergit.

Ibidem

Cyprum ex templo classem misit.

Cedo, De-
 cedo, saepe
 ablativum
 habent sine
 Prapositio.
 ne.

DATIV

Vodvis vo
 Rejus perfo

4. cap. 12. Cum Petendi verbum pro proficisci, adire,
 se oppida prohibetur, non est locus in præpositioni. Liv.
 vii. Quibus ill. Pun. Dum ipse terrestri per Hispaniam Gal-
 verso se in itinere Italiam peteret. Plin. ad Calestri-
 ci ad rem, l. 7. Proconsul provinciam Boticam per Ti-
 Neg. illud Scum est petiturus.

Peto pro
 proficiscor,
 præpositio-
 nem respicit

APPENDIX.

Erta appellativa ablativo sine præ-
 positione eleganter efferuntur, quæ
 loquin accusativo cum præpositione
 r, efferenda essent.

tero Attico, Nunc iter conficiebamus æstuo-
 & pulverulenta via. Idem in Verrem, Mul-
 G. Verre insidia terra marique facta sunt.
 pro Planc. Iter à Vibone Brundisium terra
 ere contendit.

Lib. 3.
 Lib. 2.

Agandi verbum hanc in primis ele-
 gantiam sibi vendicat.

Vagari.

in Marc. Anton. Nunc tota Asia vagatur,
 litat ut Rex. Idem at Attic. Quem quidem
 o jam tutò vel solum tota Vrbe vagari posse.
 pro Fonteio, Hic contra vagantur lati atq;
 si passim toto foro.

Philip. 10.
 Lib. 14.

DATIVVS COMMUNIS.

Vodvis verbum admittit dativum
 ejus personæ, in cuius gratiam

tiam, commodum, vel incommodum
aliquid fit.

Est. 2.

Plautus *Milit.* Tibi aras, tibi occas, tibi ser-
tibi eidem metis. Cicero *Attico.* Libros tu-
cave cuiquam iradas: nobis eos, quemadmodum
Ab Urbe 2. scribis, conserva. Livius, Magna illi ea can-
tio fietis.

ACCUSATIVUS COMMU- NIS TEMPORIS.

TEmpus accusativo vel ablativo
su effertur, si per Quamdiu fiat i-
terrogatio, ut Quamdiu regnavit Ro-
mulus? Septem & triginta annos,
annis.

Ab Urbe.

In Cal.

cap. 59.

Liv. Romulus, septem & triginta regna-
annos. Suetonius, Vixit annis viginti novem
imperavit triennio, & decem mensibus, diebu-
orbo.

Sin verò per quando fiat, ablativo uti-
mur, ut quando datum est tibi nego-
tium? Anno superiore.

Cicero de *Arusp.* Negotium magistratibus
datum anno superiore. Idem 7. *Tusc.* Heroica
viam etatibus Ulysses & Nestorem accepimus
fuisse, & habitos esse sapientes.

SPATIV

SPATIV

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

Spativ

SPATIVM temporis vocant, cum per adverbium Quamdiu sit interrogatio, & tunc frequentius utimur accusativo, quam ablativo.

Livius 1. ab Urbeq. Regnavit Ancus annos quatuor & viginti. Idem 1. bell. Maced. I. paucos dies saviente Borca retexti. Cicero 5. Tusculan. Dionysius duodequadragesima annos Syracusanorum Tyrannus fuit. Idem 4. in Verr. provinciam triennium obrinisti. Idem 2. de leg. Cotta censes habendas triduum ferias. Idem ad Caionem l. 15. Biduum Laodicee sui deinde spamea quatrimum triduum Synadis, toridemies Philomeli. Sic ferè Cicero & Livius loquuntur. Plinius saepe etiam ablativo utitur, Maxime lib. 7 c. 48. Massiniam sexaginta annis regasse indubium est SPECIEM temporis quidam appellant, cum per adverbium Quando, interrogamus. ABLATIVVS interdum Intra, significat, ut paucis diebus, Biduo, Triduo, pro intra paucos dies. Intra biduum, Intra triduum. Cicero ad Quint. Frnt. lib. 3. Diebus sexdecim soluta quatuor trage dia Idem Attico, l. 9. Biduo vivemus. Idem pro Mil. Clodius respondit, triduum, ad summum quatrimum periculum.

Spatium temporis frequentius in accusativo effertur.

ACCUSATIVVS COMMUNIS SPATII.

Vivis verbo apponi potest accusativus qui distantiam loci significet.

N

Cicero

SPATII

Lib. 16.

Lib. 17.

Bell. Mac. 7.

Ibidem.

Cic. ad Tironem, Is locus est: citra Leucadem
stadia viginti. *Idem Attico*, cubitum nullum
assiduo cursu processit. *Idem pro Deiotaro*. Negae
se à te pedem discessisse. *Livius*, Mille & du-
centos passus ibi latitudo pater. *Idem*, Duo mil-
lia ferme, & quingentos passus ab hoste posuerunt
castra. *Cic. pro Sex. Edixit*, ut ab Urbe abesse
millia passuum ducentz.

Bell. Gall. 1.

Ibidem.

Interdum ablativo utuntur scriptores.
Caesar, Eo die castra promovit, & millibus
passuum sex à Caesaris castris sub monte con-
sedit. *Idem*, Ab exploratoribus certior factus
est Arionisfi copias à nostris millibus passuum qua-
tuor & viginti abesse.

SPATIVM loci multò frequentius accusativo
effertur, quàm ablativo, *Caesar* 1. bell. Gall. Cum
bidui viam processit, nuntiatum est Arionisfi-
cum suis copiis ad occupandam Vesutionem con-
tendere, irriduig, viam à suis finibus processisse.
Cicero 6. in Verr. Neque ab argento digitum
discedere.

ABLATIVUS ABSO- LUTUS.

Quibuslibet verbis addi potest abla-
tivus absolute positus.

Lib. 7.

Lib. 14.

Cicero Attico, Quod autore te velle cœpi ad
iutore assequar. *Idem ad eundem*, Scripsit ha-
ad

ante appositam secundam mensam. Idem de leg. No. Lib. 2.
 bium ritum, victus, mutatio, moris mutari civi-
 satum puto. Idem de Clar. Orat. Ego cautius
 posthac historiam, te audiente attingam.

ALXQVANDO absolute ponitur participium
 preteriti temporis sine nomine. Liv. 1. bell. Ma-
 cedon. Inde ad Plavinum est progressus nondum
 comperto, quam regionem hostes petissent. Ta-
 rit. lib. 2. Audito castellum Luppie fluminis as-
 positum obsideri, sex legiones eo duxit. INTER-
 DVm ablativus & nominativus verbi ejusdem
 sunt personae. Ad Tironem l. 16. Verberis te
 rogationis tacite duntaxat convicio quod fas-
 ticulus alter ad me jam sine tuis literis perlatus
 est: non potes effugere hujus culpa poenam te pe-
 rono. Seneca de Vita beata cap. 20. Populo spe-
 tante fieri credam, qui quid me conscio faciam.
 Idem 3. epist. libr. Acerbum est viri, quare a-
 verbius, si id faciente patiaris?

Horat. lib. 1. Ode. 2.

Neu finas Medos equitare inultos
 Te duce Caesar.

Sedigitur apud Gellium l. 15 c. 24.

Multos incertos certare hanc rem vidimus.

Palnam poetae comico cui deferant,

Eum, ne judice, errorem dissolvam tibi.

Sic Ovidius non raro loquitur.

ABLATIVUS INSTRUMENTI, CAUSÆ, MODI ACTIONIS.

QUævis verba Ablativum admittunt significantem instrumentum.

Terentius Adelph. Hisce oculis egomet vidi. Cicero in Vatinius, Cum illud iter Hispaniense pedibus confici soleat. Idem in Verrem. Sex li-
tiores circumstant valentissimi, cadunt acerrime virgis.

Aut causam propter quam aliquid fit.

Lib. 2.

Lib. 10, c. 37.

Idem ad Quintum Fratrem, vestra culpa hæc acciderunt. Idem in Bruto, Vereor ne amore videar plura, quam fuerint in illo, dicere. Terent. Adelph. Dolor ac miseria tabescit. Plis. In Africa magna pars ferarum æstate non bibunt inopia imbrium.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milone, Quoniam modo id factum ferret civitas? Idem de Senect. Sapientissimus quisque æquissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo. Idem pro Flac. Pacem maritimarum summa virtute, atque incredibili celeritate confecit.

Modus actionis præpositionem, Cum interdum desiderat,

Idem

Idem de Officiis recte fieri, de Oris. Cum est lateris doli

QUINTILIANUS
mentis casum
casum. Quæ
casus via quedam
septimi: nam
ablative natura
vi, tunc dicitur,
qua ablativo in
AD CAUSAM præ
lia, addebat ma
rio, amore alicui
pidime, amore

T
Me miserum,
deo irac
Hæc etiam f
oblector, infort
dum actionis
modo, Quæ
nimo: Cicero
ma virtute, et
et clare, supple
ADHIBET
que comes dicitur
et magno cum

Idem de Offic. Ira procul absit cum qua nihil rectè fieri, nihil considerare potest. *Idem de Orat.* Cum febris domum redijt, dieq; septimo est lateris dolore consumptus.

QUINTILIANUS l. i. c. 4. Existimat instrumenti casum non esse ablativum, sed septimum casum. Querat, inquit, etiam si ne apud Græcos vis quedam sexti casus, & apud nos quoque septimi: nam cum dico, hasta percussi, non utor ablativi natum: nec si idem græcè dicam, δατι- vi, τῷ δέῳ, Hæc ille. GRÆCA & Latina lingua ablativo instrumenti præpositionem non addit. AD CAUSAM propter quam, pertinent hæc & similia, Ardere invidia, dolore, ira, studio, desiderio, amore alicujus rei. Flagrare, inflammari cupiditate, amore.

Ablativo
instrumenti
non additur
præpositio.

Terentius Adelph.

Me miserum, vix sum compos animi, in adeo iracundia.

Hæc etiam fortassis, Lator, gaudeo, delector, blestor, tristor, de quibus supra egimus. Modus actionis cognoscemus interrogatione. Quomodo? Quomodo oculi injuriam? a quo, in quo a Cicerone præ Flac. Pacem maritimam summa viresque, atq; incredibili celeritate confecit: clare, suppressa, submissa voce dicere.

Modus actionis in-
terrogatio-
ne cognosce-
tur.

ADHIBETUR etiam præpositio. CUM comes dicitur. Cicero pro Cluent. Semper magno cum metu dicere incipio. *Idem*

*Orat. Cum videres Oratores cum severitate ad
divi, poetas autem cum voluptate, sum discitis
numeros sequutus.*

ABLATIVUS EX- CESSUS.

CVivis verbo adjungi potest ablati-
vus rei qua excessus significatur.

Lib. 20

*Cic. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sale, fa-
cerijs superabat. Idem de Orat. Lepore & hu-
manitate omnibus praestitit Socrates. Terentiu
Phor. Incredibile est, quanto heram anteco sa-
pientia. Salustius, Quum omnes gloria antece-
ret, omnibus tamen charus erat.*

Lib. 20

L

ABLATIVUS PRETII.

Qualibet Verba Ablativum admit-
tunt, significantem pretium.

*Ue Senatus critici modium tribus denarii
estimavit. Magno has ades edificavit. Do-
natus docet litteras mina in singulos men-
ses. Mina valet centum drachmis Atticis
Secalis modius proximo anno ternis fester-
ijs fuit: summum quaternis. Cic. in Verr.
Hac qua vel ita redimi recte possunt, estimare
pecunia non queo. Terentius in Andr. Vix dra-
chmis obsonatus est decem. Cicero in Verr. Do-*

Lib. 20

Lib. 20

ce

gens oportet aliquo in loco Sicilia, Pratore Verre, ternis denarijs tritici modium fuisse. Plinius, Viginti talentis unam orationem Isocrates vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulneribus ea Penia victoria stetit. Idem, Magno illi ea cunctatio stetit.

Lib. 7. c. 30
Bell. Pun. 3

Non solum verba, quæ aperte emptionem, venditionem significant, ut Emo, Coemo, Redimo, Mercor, Vendo, Divendo, Distrabo, Venundo, Vendo, Sto, Conso, Valeo, Liceo, Licitor, Addico, Loco, Conduco, Taxo, Astimo, pro Taxo, Sum pro Valeo: sed etiam quævis alia huc spectant. Varr. lib. 3. de rer. rust. Piscina edificantur magno.

Verba emptione, venditionemque significantia.

Ædifico.

Horatius lib. 2. Satyr. 2.

Quæ virtus & quanta bonis sit vivere parva.

Vivo.

Plautus Trucul.

Iam Hercle, jam magno est vapula.

Vapulo.

Plinius l. 7. c. 37. Aristidia Thebani pictoris unam tabulam, centum talentis rex Attalus licitatus est. Astimo, cujus supra meminimus, cum parvi, aut magni facere significat, genitivo gaudet, cum vero astimationem habere, aut taxare, hujus est loci. Cicero 5. in Verr. Eodem tempore, Antonius tribus denarijs astimavit post messem summa in vilitate. Ibidem, Idem frumentum Senatus ita astimasset, quaternis sestertijs tritici modium, binis bordeum.

Licitor.

Astimo.

MAGNO, permagno, parvo, paululo, minimo,

Astimo.

pro tanto a minimo, plurimo, & si qua praterea sunt, septenarij, quod
 blatio pre- sine substantivis reperiuntur. Cic. in Verre. Quod quidem
 au jungitur Decumas agri Leorini vendidisti, si ex lege
 magno: si, ut lex esset tua libido, tunc parvo.
 bidem, Aspermagno decumas ejus agri ven-
 didisti.

Terentius Eunuch.

Quid agas? nisi ut te redamas captum, quod
 queas

minimo, si nequa paululo quanti queas.

Cic. 5. in Verre. Excoquire non poterat, quod
 admodum plurimo venderet. INTERDUM a-
 jungitur substantiva. Marti l. 6.

Parva cum precio diu liceret.

Vili, Caro, Vili tamen, & Caro, non videntur substan-
 non admit- va admittere. Plaut. Epid. Quanti jam emi-
 tunc substā- T. Vili. Quinctilianus Declam. 9. Quid me a-
 tiva. moneri supremarum amiti mei precum, quibus

hac alimenta caro empti inopi patri senecta per-
 tita? Si tamen locus mendo caret: Nam Cicer-
 Carè, solet dicere, & Quinctilianus eadem D.
 clamat. Tanti constat patri capivit as mea cum
 tam carè redemptus sim. Diomedes lib. 1. D.

Adverbio, Caro & vili posat estimationis ad-
 verbia. Verbum Valeo ablativum vel accu-
 sativum amat. Plin. l. 33. c. 3. Aureus nummus
 post annum sexagesimum secundum percussus est
 quam argenteus, ita ut sorsipatum valeret
 festerijs vicenis. Parr. lib. 4. de lingua Latina

pro, jun-
 gitur cum
 ablativo vel
 accusativo.

Denarij. MAIOR

ea sunt, septenarij, quod denos aris valebant: quinarij,
in Verren. quod quinos. Huc etiam spectat Sum, pro va-
si ex lege. C. 5. in Verr. Verum enimvero, cum ef-
tunc parvo. frumentum sestertijs binis, aut ternis quibusvis
agri vendicis provincie, duodenes sestertios exegisti. Ibi-
m. Cum in Sicilia sestertijs binis critici mo-
us esset (ut illius epistola ad te missa, declarat)
captum, quod minimum sestertijs ternis Secale, vulgus Centen-
cat. Siligo genus est. et sic delectat. affini, ma-
e centenum significat, ut quidam arbitrantur.

EXCEPTIO.

IS tamen genitivis, exceptis, Tanti
tantidem, quanti, quanticumq; plu-
s, minoris.

c. de Off. Emit homo cupidus tanti, quan-
soluit. Idem ibidem. Vendo meum non plu-
quam casere, fortasse etiam minoris. Idem in
rr. Quanti frumentum sit considera, video
binis sestertijs. Seneca, Tantidem redemi pa-
m, quanti a te redemptus sum.

Lib. 3.

Lib. 1.

Lib. 5. Cong.

LINIVS lib. 35. cap. 10. de Pamphilo pilla-
Docuit vnum minoris talento annis de-
n. Sen. ad Marcium de consol. Tanti quod-
malum est, quanti illud taxavimus. Qui-
addunt, Tantius, quantius, quantilio
sive veterum testimonijs. Non va-
tamen, cur non ita loquamur, si opus
Denat. MAIORIS nusquam arbitror esse.

N 5

pro

pro quo classici, Pluris utuntur. *QUANTICUNQUE*, & *QUANTIQUANTI* geminatum, idem valent. Ioven. *Quanticunque domus constet.* ad Attic. 12. Sed *quantiquanti* bene emit, quod necesse est. *Tantidem*, Cic. 5. in Verre. Quod quisq; vehere iussus esset, ubi *tantidem* mentum emeret, quanti domi vendidisset.

APPENDIX.

GENITIVI, TANTI, QUANTI, QUANTICUNQUE minoris in ablativum transcunt, adduntur substantiva.

Liv. 2. bell. Pun. Hic miles magis placuit, pretio minori redimendi captivos copia ret. *TANTIDEM* ablativo caret. Laurent. Pluri pretio, ausus est dicere, malim dicere, jori pretio, aut Carius. Liv. 2. bell. Punici, millia servorum audis armari, non minor merui noster est nec majori pretio redimi potius, quam hi emuntur. Cicero pro Dom. E domum penè dimidio carius quam estimat. **ADVERBIA** carè, carius, carissime, benè, minus, optime, malè, pejùs, vilius, vilissime, c verbis emendi, vendendi, apud bonos aut invenies.

CONSTRUCTIO VERBI INFINITI.

Verba infiniti postulant, Cicero Terenti, Nam ita uti, Quintum Eni, Ne plus diligis, Terentio, Vellem te me admonerent.

Præteritum, ut quicquid, ut fuisse, atque horis supplicat, praeactibus pro, Cicero in Antoni, perfectum esse, nam ad hujus fan

Verbum in domo pro Mil. N, qui se hon, VERBA in op. 3. Verba in Grammaticae, que numeros, quibus ait a, Impersonali, hac & simili, PRÆTER

Ver

Quantum
um, idem
us confer. C
bene emitt
f. in Verre
tantidem
didisset.

Quantum
transcunt
is placuit, c
uos copia
Laurent. V
lim dicere, m
ll. Punici, C
non minor
to redimi po
pro Dom. E
am estimat
ne, bene, m
vilissime, c
bonos auto

VERB

Ver

Verba infinita eisdem post se casus
postulant, quos finita.

terro Tironi, Malo te paulo post valentem,
am statim imbecillum te videre. Idem ad
uinum Erat. Quod scribis te à Cesare quori-
plus diligi, immortaliter gaudeo. Idem ad
sic. Vellem te in principio audivisse amicus-
e me admonentem.

Lib. 16.

Lib. 1.

Lib. 7.

Præteritum perfectum passivum. &
usquam perfectum, ex infinito Esse
fuisse, atq; participio præteriti rem-
poris supplicatur, mutatis numeris &
acribus pro te de qua agitur.

cerò in Antonium. P. Clodium meo consilio
perfectum esse dixisti. Idem pro Cluene Inju-
re ab hujus familia factam esse dixisti.

Philipp. 2.

Verbum interdum omittitur.

en pro Mil. Negant lucem fas esse ei intue-
qui à se hominum occisum læteatur.

VERBA infiniti modi appellat Quintil. l. 9.

3. Verba infinita: Gellius l. 1. c. 7. Indefini-

Grammatici infinitivum, quod neque personas

ue numeros designant. Diomedes l. 1. Varijs

nibus aut appellatum esse infinitivum mo-

di, Imperativum, Insignificativum, Perpetuum.

hac & similia sine ulla jactum omitti pos-

PRÆSENS, & imperfectum tempus

sum

Varia infi-
nitivi mo-
di appella-
tio.

tam actiuum, quam passiuum una voce exprimitur, ut Amare, Amari. Perfectum & plusquam perfectum actiuum, una etiam voce continetur, ut amauisse: passiuum ex participio praeteritum temporis, & infinito, esse vel fuisse, supplicatur.

FUTURUM INFINITUM ACTIuum.

FORE, futurum infinitum, tantum in usu est, iungiturque cum omnibus nominibus, & atque numero.

Lib. 1.
Ibidem.

Lib. 8.

Lib. 7.

Cic. ad Lent. Vehementer confidit his litteris apud gratiosum fore. Idem ad eundem. Spero nobis hanc conjunctionem voluptati fore. Idem Att. Nihil arbitror fore, quod reprehensibilem esse cogit. Idem ad eundem, Dionysio dum existimabam, meos nos fore, nolui molestus esse.

Cetera quibus prisci usi sunt, iam conuersunt, pro quibus infinito, & participio in Rus, utimur.

Lib. 6.
Lib. 1.
Philip.
Lib. 1.

Cicero Attico. Illud cum futurum esse potest, qui esse debet. Idem de Orat. Verè mihi videor esse dicturus. Idem in M. Anton. Idem facturum esse assueverat. Idem in Ferr. moleste fero, me laborum meorum, vos virtutis vestrae fructum esse laturos.

Infinitum Esse, frequenter desideratur.

ero *Attic.* Ego bellum foedissimum futu- Lib. 8.
 i puto. Idem ad Terentiam, Celerius opi- Lib. 14.
 ne venturus dicitur. Idem ad *Attic.* Vix spe- Lib. 9.
 une mihi veniam daturum Idem ad Appi- Lib. 1.
 Scribis meas literas maximum apud te pon-
 habituras.

INITU. *Priscam* futurum infinitum, quod omnibus generi-
 bus, syllaba finitum, quod omnibus generi-
 bus, utriusque numero, non secus ac, Fore, accom-
 modatur. C. Gracchus, Credo ego inimicos me-
 os dicendum. Valerius Antias, Aruspices di-
 cunt omnia ex senectutis processurum. Labe-
 o, Non putavi hoc eam facturum. Vides ut
 fidis his literis generibus & utriusque numero verba haec
 ad eundem referantur. Sic Cic. 5. Verr. Hanc sibi rem
 voluptati fore praesidio futuram: quem locum quidam
 reprehendunt, utantes esse corruptum, futuram, affirma-
 tivam legendum esse: cum, futurum, non partici-
 pium, sed verbum sit infinitum, neg. nume-
 rum, generibus praeserviens, sed liberum un-
 & impromiscuum, quod sine ulla vi suspici-
 tur omnibus numeris generibus sine discrimi-
 ne tribuitur, ut Gell. lib. 1. c. 7. docet: unde
 verum esse putamus mutuari. Fuit & aliud futurum.
 Vere mihi usitatum, Sere syllabis terminatum.

Plautus Stich.

bonum animas: nam illud confido domum
 dictus me reconciliassere.

Idem

Idem Amphit.

Eos legat Telebois, jubet senectutem ut dicat
 Si sine vi, & sine bello velint rapti, & raptor
 Si quæ abspassent, redderent: se exercitum
 templo domum.

Reducturum: abiturus Argos Argines: per
 atq; otium

Dare illis: sin aliter sine animati, neque
 quæpetat,

Se se igitur summa vi, viri q; eorum oppidum
 pugnassere.

Idem Milit.

-- Heracle credo te facile impetrassere.

Formatio Futuri in
 SSERE. Futurum hoc, à futuro Coniunctivi modi re-
 ciliasso, expugnasso, impetrasso fit: siquidem
 ei Latini etiam amasso, irrutasso, iudasso, nam cum partici-
 pïo, pro amauero, irrutauero &c. diceantur, ut in Duo posse, j.

Plautus Amphit.

Si me irritassis hodie, lumbi fragium hinc aufe-

Epid.

Adolescens fuit hunc hominem, quem quæ-

Tibi comonstrasso ecquam abs te imbe gratia

Fore futurum non raro etiam cum Participiis in Rus, jungitur ad te.

Cic. Att. l. 5. Deinde addis, te ad me fore

iturum. Iteus in exzeremo l. 6. ab Urb. Ite ab

rina tra, tandem in concordiam redactis ordi-

bis: cum dignam eam rem Senatus censeret

meri

ritog, id, si quando anquam aliàs, deorum
 mortalium causa libenter facturos fore, ut
 & raptores, & maximi fierent, & dies unus ad triduum
 ceretur. Porcius Latro in Decla. in Caril.
 ejus eloquentia Plinius l. 20. c. 14. & Quin-
 tianus l. 1. c. 5. meminit, sepe sic loquitur, lu-
 namque, ait, nescio quam, de domo Corne-
 quondam proditurum fore, qua gloria nomi-
 ni Romanum imperium & complexurum sit, &
 stratura. Ibidem, Putate matronas urbis ac-
 ros nostros observatam pudicitiam supplices ac
 gratulantes universos ad genua vestra ob-
 natos fore. Illud Livij l. 8. bell. Pun. Et
 urum se per populum aperte ferret, si Senatus
 modi re-
 versaretur: quidam vitiose citat, Et acturum
 siquidem per populum aperte fore, &c. CREDO, Fore,
 judicio, nam cum participijs prateriti, & futuri tem-
 p. dico autem in Dus posse jungi. Cicero Bruto l. 11. De
 quis rebus à te jam expectare litteras debe-
 , quid ipse agas, Quid noster Hircius, quid
 ar meus: quos spero brevi tempore societate
 oria copulatos fore. Idem Lentulo libro 1.
 ac id speramus; idq. molimur, ut cum Rex
 alligat, & cet. nisi per te sit restitutus.
 reum, se, atque abiectum fore, profi-
 rus, jungitur ad te. Porcius Latro, Credite item
 d me fore, & universam flagitiosa inventuris, aut hodi-
 Carilina supplicio simul conficiendam fore
 &c. DICERET fortasse Lauren-

uentius hæc potius nomina esse, quam participia. Nescio cur Laurentio tantopere displicuerit, cum futura cum futuris passim jungantur. Cic. 1. de Invent. Altera est, in qua rerum earum, de quibus erimus dicturi, breviter expositio ponitur distributa. Idem pro Fome. Ita verò scilicet bellum facere conabuntur, excitandus nobis eris ab inferiori C. Marcus &c. Et præterita futuris miscemus cum dicturum fuisse, audieturum fuisse, & alia huius generis dicimus.

FUTURUM INFINITUM PASSIVUM.

FUTURUM PASSIVUM ex infinito, Iri, voce simili supino in VM, constitutum amatum iri, doctum iri, violatum iri, occisum iri, omnibusque generibus a quoque utriusque numero attribuitur.

Lib. 2.

Lib. 15.

Lib. 16.

Lib. 17.

Cicero ad Attic. Pompeius affirmat non esse periculum, adjurat, addit etiam se prius doctum iri ab eo, quam me violatum iri. Idem ad eundem, Brutum ut scribis, visum iri a me illud non concessum puto. Idem de Divinat. Varicinus est mortuus apud Ciceronem factum iri minus triginta diebus Graciam sicc. Luciani. I. 1. Terent. in prolog. Hecyr. -- interea te prælocuti est. Quint. Riceron de Divinat. parricidij damnatum iri videbitur. Plaut. am iri minus. Rudense. Mibi istæc videtur præda prædatorum.

ETSI datum ire, perditum ire, interfectum ire, servatum ire, & alia ejusdem generis nihil aliud quam dare, perdere, interficere, servare; significant, atque presentis sunt temporis: tamen datam iri, perditum iri, interfectum iri, & quae sunt generis ejusdem, futurum tempus adsignificant, ut allata exempla atque alia multa docent. Cicer. ad Attic. l. 9. Quem tu locum Græcia non direptum iri putas? Ad eundem l. 10. Quod scribis te ipsum putare me attritum iri, &c. Idem ad eundem lib. 7. Dederam equidem L. Sanseio interas &c. Sed ut Philosophi ambulant, hæc ibi redditum iri putabam prius. SVNT qui per hoc loquendi genere etiam tempus præsens adsignificari: fieri quidem potest, sed testimonia quibus id docent partim depravata sunt, partim obsecum faciunt. Videamus Plin. 2. Epist. Quæ solutio mihi videbatur non fuit alienum iudicio tuo traditum iri. Apud Plin lib. 2. Epist. ad Lupertum, sic legitur. Interim quæ absolutione mihi videbantur, non fuit alienum iudicio tuo tradi. Cic. 2. Juvent. Si illud concedatur, visum iri a me non concessum iri oportet. Oportet nusquam fuisse est mox apud Ciceronem, Locus est non longe à principio Graciam scilicet. Lactant. l. 1. Et Erythraeam se nominatum. — interea prælocutus est: apertissime futurum est. Sic Quint. Cicero in de Divinat. Vaticinatus est maledicatur. Plautum iri minus triginta diebus Graciam san-
præda præda.

Discrimen
inter datū i-
re, & datum
iri.

Datum iri
futurum te-
pus adsigni-
ficat.

Et idem illud Plauti Rudent. act. 4. scen. octim.

Mibi istaec videtur praeda pradarum irer.

Pradarum iri, futurum procul dubio est: imo habet enim vehementer Gripius, qui haec loquitur, ne herus vir bonus & justus vidulum, quem cum multo auro & argento reti traxerit, restituere Lenoni, qui naufragium fecerit, atq. ita rita praeda spoliaretur. Nunc ponamus aliquot exempla quibus planum fiat Amatum ire, datum ire & alia hujus generis, praesens adsignificare, quae Diomedes, Donatus, ceteriq. veteres Grammatici docent, futuri infiniti esse circuitiones.

Plaut: Pen.

Siccine oportet ire amicos homini amanti et peram daturum?

Idem Cistil.

Qui magis potueris mihi honorem rei habitum

Nescio. Idem Bacch

-- ut istud delictum desistas tam opere ire oppugnatum.

Livius lib. 9. belli Maced. Vitricus ergo, inquit, tuus pudicitiam, famam, spem, vitamq. tuam perditum ire hoc facto properat? Gellius lib. 14. c. 6. Homo nobis familiaris, aditum, inquit, ornatumq. volo ire noctes tuas. Quid quaeso alud, Ire datum operam, Ire habitum honorem, Ire oppugnatum, Perditum ire, Ornatum ire, quam operam dare, Habere honorem, Oppugnatum ire, Perdere, Ornare significat?

illud

ILLUD Plautus Milit:

-hercle credo te facile impetratum ire: quo

quidam conantur docere, hoc futurum tempus
adsignificare, longè aliter legitur, ut paulò antè
diximus. -- hercle credo te facile impetrassere,
quod futurum infinitum est priscum, pro impe-
traturum esse. INFINITA passiva vèsum iri, oc-

cisum iri & alia id genus à verbis activis, accu-
sativum habent ante se more aliorum verborum
infiniti modi: neque enim à supino in V.M. regi-
tur, ut quidam volunt, post se vero ablativum
habent, etiam singularis numeri, ut allatà ex-
empla docent. Si fiant à verbis neutris etiam

post se ablativum exigent, ut Credo à militibus
Cæsaris fortissime pugnatum iri. Arbitror à ne-
mine tibi nocitum iri. Caesar 5. bell. Gall. nocit-
um iri dixit. Ipse appellatus respondit si velie-
cum colloqui, licere: sperare à multitudine im-
petrari posse, quod ad militum salutem pertine-
at, ipsi verò nihil nocitum iri. Si quis roget an-

neq. etiam ante se accusandi causum habeant, ex
his quæ suprà de verbis impersonalibus diximus,
facile intelliget. Cur enim non subaudiatur pu-
nam & noxam? ut dicimus pugnare pugnam,
ocere noxam? Vox quæ supino in V.M. similis
est, tam verba activa, quam passiva declinatio-
nis comitatur. Livius lib. bell. Maced. Ne per-
niciacia sua gentem universam perditum
et.

Infinita pas-
siva quos
ante se &
post se casus
habeant.

O 2

Terent:

Terentius Andr:

- Cur te is perditum?

Idem Heaut:

- in mea vita tu tibi laudem is questum scelus?

M. Caro apud Gellium l. 10. c. 14. Aig, evenit in Quirites, ut in hac contumelia, qua mihi factum itur, Rei quoque publica medius fidius misceat. Vides ut Cato dixerit, Contumelia factum itur? quem locum sic idem Gellius explicat, Contumeliam factum iri significat, iri ad contumeliam faciendam, id est Operam dari quò fiat contumelia. Hec ille. Hoc tamen genus loquendi jam exolevit, quod ad finita verba attinet, quod modus infinitus suo rursus retinuit. Illud pene mihi exciderat, Ire, l, cum habere etiam cum verba sunt deponentia. Curtius l. 10. Postero die indignares Macedonibus videbatur, Perdicam ad mortis periculum adductum, & Meleagra temeritatem armis ultum ire decreverunt.

CIRCUMITIONEM illam, quæ ex participio in Dus & infinito Esse constat, prætermisimus, præterea quod parum sic usitata veteribus: non quod negem esse participium in Dus, futuri temporis, cum id Quintilianus, omnesq; veteres Grammatici doceant: sed quia hæc loquendi ratio officium necessitatemq; potius quam futurum tempus ad significare videatur.

Virgilius l. 3. Aneid.

- socij

- socij
Edico, &
significat &
cum Harpyi
cum sic inqu
so sermone
pari, Bellum
tamen conven
Admonendum
puto. Dic, A
rogatum iri p
10. Illud eni
hoc potius fut
est, Admon
ri oportere,
posita sunt in
re, ea puro tib
puto tibi à me
dixerim.

Quid er
tantum vir? M
ba futuri tem
temq; adsign
que nihilomin
futura. Qu
alloquitur.

Non prius q
Liquoris An
sa Aff
Num, afflicto

--socijs tunc arma capeffant

Edico, & dira bellum cum gente gerendum.

significat Aneas necessario gerendum esse bellum cum Harpytis. Quintilianus lib. nono in hunc locum sic inquit, illud planè figura est, qua diverso sermanis forma coniungitur. Quamvis enim pars, Bellum, posterior participio insistat. utriq; tamen convenit illud, Edico, Cicero Catoni l. 15. Admonendum potius te à me, quàm rogandum puto. Dic, Admonitum iri potius te à me quàm rogatum iri puto, num idem hæc valent? non puto. Illud enim officium, debitumq; adsignificat: hoc potius futurum tempus. Illud sic exponi potest, Admoneri puto potius te à me, quàm rogari oportere. Sic idem Lentulo l. 1. Quæ autem posita sunt in conjectura quæq; mihi videntur fore, ea puto tibi à me scribi oportere: fac sic, Ea puto tibi à me scribenda esse, idem, prorsus dixeris.

Quid ergo? deceptus est Fabius, eruditus **NOTA.** tantus vir? Minime verò. Ut enim plurima verba futuri temporis debitum, officium, necessitatemq; adsignificant, ita participia fere in Dns, quæ nihilominus participia sunt, ut illa verba futura. Quid? cum Venus Enean 2. Eneid. alloquitur.

Non prius aspicias, ubi fessum ætate parentem
Liqueris Anchisen? superet conjunx ne Creu-
sa Ascaniusq; puer?

Num, aspicias, futurum tempus adsignificat?

nonne potius officium arg. adeo pœnitent? An-
cùm M. Tullius 2. Philip. dixit, Defendi temp-
adolescent. non desenam senex, an Daseram, tem-
pus adsignificat? Ibidem, Etenim si abhinc annos
propè viginti hoc ipsa in templo negari posse mor-
tem immaturam esse Consulari: quanto verius
nunc negabo seni? Sed hæc hactenus, nam in
rudimentis eùm de participijs agimus, multa de
eadem re dicta sunt.

RATIO SUPPLENDI FU-

turum infinitum, maximè eùm
verba supinis carent.

FOREUT, Futurum ut, verbis spero,
puto, affitmo, suspicor, & his simili-
bus juncta, eleganter futurum infini-
tum tam agendi, quam patiendi modi
suppleant.

Lib. 16.

Lib. 1.

Proem. 2.

controverf.

Lib. 2 Con-

troverf.

Cic. 1. Tusc. Spero fore, ut contingat id nobis.
Idem ad Att. Nunquam putavi fore, ut ad te sup-
plex venirem. Idem Lentulo, Valde suspicor fo-
re, ut infringatur hominum improbitas. Senec.
Scio futurum ut auditis ejus sententijs, cupiat
multa audire. Idem, nunquam putavi futurum ut
pater meus liberos edisset.

Hæc circuitione subvenitur verbis
quæ supinis carent.

PUTO fore, ut brevi his incommodis me dea-
re. Af-

1. Affirmo fo-
pro Marcell
civilis potius,
Polliceor fore
sensibus angar
tis consilia neg

CIRCVITIO
ET

Circuitio i
mista, no
fert orname
Cic. ad Marcell.
semus in vict
geris in robu
enses illam au
a somnijs creden
concurrerent? I
sententiam se di
quam nisi propin
Quid si verb
tra loqui. Puto
necessario ac ve
meminerim ap
veni. Puto j
ante ostendam
steteres, reseller
et alia id gen

rc. Af-

1. Affirmo fore, ut paucis diebus orationem pro Marcello ediscas. Suspicio fore, ut iuri civili potius, quam Philosophiæ studeas. Polliceor fore, ut non multo post inimicis sensibus angaris, quando saluberrima parentis consilia negligis.

CIRCUTIO EX PRÆTERITO ET FUTURO MISTA.

Circutio illa ex præterito & futuro mista, non minimum orationi affert ornamentum.

1. *Idem ad Marcel.* Eum magis communem cen-
sumus in victoria futurum fuisse, quam in-
certis in rebus fuisset? *Idem de Divin.* An tu
vires allam animum tam delictum futurum fuisse,
somnia crederet, nisi ista casu nonnunquam
intervenirent? *Idem in M. Anton.* Dixit, aliam
mentem se dicturum fuisse, eamque se ac Rep. di-
nam nisi propinquitate impediretur.

Lib. 4.

Lib. 2.

Quid si verba sapientis destruantur? licebitne
loqui. Puto futurum fuisse, ut disceres, ne-
cessitas ac negligens fuisses? Nondum quod
remunerem apud veteres hoc loquendi genus
eveni. Puto fore, ut usatissimum est, ut pau-
ante ostendimus. Puto futurum fuisse, ut
disceres, reselleres, reposceres, scriberes, leg-
et alia id genus proscripturam fuisse lecturam
fuisse.

Circutio
ex præteri-
to & futuro
mista, non
subvenitur
verbis desti-
cutis supino

fuisse, tum dicam cum apud bonos autores legent de eodem g
ro. Itaq; doctiorum esto iudicium. ITALIA præce a vocant, id est
rea circuitio ex præterito, & participio in Dus, ad am pertinent,
huc spectet, ydem iudicabunt. Credo Rempub. arripuit in adun
Catilina funditus evertendam fuisse, nisi ad desinere ac deper
Tul. eius nefarios conatus compressisset. Qui vovum (ut vox ipsa
tes in syllabas Dus, & Dum exeuntes, necessitas persona, benefici
rem officiumq; potius, quam futurum tempus ad numerum person
significare docent, non facile id concedent: quoniam, Videre,
rum sententia liber accedimus interim, dum in scire potes, i
veterum exempla non succurrunt. Quare dicam, prima, secun
potius, Credo Catilinam Rempub. funditus fuisse evertendam, Cupio, s
everturum, nisi M. Tullius, &c.

INFINITA CVM QVIBV VERBIS COPULENTVR.

Verbis Cœpi, soleo, debeo, cupio
adduntur infinita, multisq; aliis.
maximè ijs, quibus voluntas explicari
solet.

Lib. 16,

Cic. pro Rosc. Com. Qui mentire solet, peje
rare consuevit. Idem Tiro, Omnes cupimus
ego in primis, quam primùm te videre.

Verba qui-
bus infinita
adduntur.

MULTA sunt verba, quibus infinita adduntur.
Cesso, desino, pergo, incipio gaudeo, letor, suadeo,
aggredior, opto, desidero, volo, malo, paro, cogito,
affirmo, nego, instituo, censeo, statuo, decerno, ostendo,
iudico, audeo, timeo, iubeo, disco, cum synonymis,
ut amat pro Solet. Item Possum, videor, quæ
sunt

auctores legunt de eodem genere. Præterea quæ Proæteriti-
 TALIA præteriti vocant, id est, quæ ad voluntatem explican-
 pio in Dui, anam pertinent, de quibus iam egimus. Ab eis
 do Remph. accipere tradunt grammatici, verba infinita
 uisse, nisi Mesinieri ac determinari, nam cum infinitum ver-
 llet. Qui vocum (ut vox ipsa declarat) incerti sit numeri &
 es, necessitate personæ, beneficio verborum, quibus adiungitur
 m tempus ad numerum personamq; certam habet; Exempli
 cedent: quæratia, Vadere, verbum est infinitum, neque e-
 nerim, dum scire potes, sit ne singularis an pluralis nume-
 Quare dicam, primæ, secundæ, tertie personæ: Adde ei
 undique fuisset, Cupio, sic, Cupio videre te beatum, subi-
 ex infinito & incerto, factum est finitum cer-
 umq; munere atq; beneficio verbi Cupiendi, est
 em primæ personæ singularis numeri, quemad-
 modum, Cupio, cui adhaeret. SOLET, incipit,
 ber, capit, desinit, potest, cum infinitis verbo-
 m impersonalium adiungitur, nominativum
 clant. Cic. l. de Finib. Quæ præceptrice in man-
 gillitate vivi potest, omnium cupiditatum ar-
 are restrictio. Idem Attic. l. 10. Hic maneri di-
 e solet, peius non potest. FUTURUM infiniti, maxime
 ues cupimus, verbis gaudet, auguror, confido, credo, existi-
 re, puto, audio, video, ominor, suspicor, opinor,
 nita addunt, rmo, polliceor, promitto, itemq; carceris ejus
 letor si adde-
 o, pare, cogno-
 decerno, offe-
 o, cum synon-
 video, quæ
 ju

Verba infinita
 ra determini-
 pater ab ijs,
 quibus ad-
 duntur.

visuros fuisse. Quidam legunt. Visuros fore
 INFINITA nonnunquam cum verbis motus, non
 nibusq; substantivis, more Græcorum, conju-
 guntur. Virgilius I. *Æneid*

Non nos aut ferro Libycos populare penates
 Penitus, aut raptas ad littora vertere prada.

Terent. *Hecy*:

Volis ne eamus visere?

Ibidem.

Nostri illico it visere.

Cic. in *Top.* Sed jam tempus est ad id, quod in-
 nimus accedere. *Cas* 7. bell. Gall. Consilium c-
 pit omnem à se equitatum potu dimittere. *Actio*.
 duntur & nominibus adjectivis maxime a
 pud poetas, unde sunt illa, Paratus respond-
 re, cantare, certare. *Cautus* ire, succurrere, *illud*, *Lachete*
xi, *Doctus* cantare, vincere, *Peritus* certare, *Act*, *d* *Lachete* pe-
 dax perpeti, *Timidus* mori, & cetera id genu-
 PARATUS, dignus, etiam ab honoribus cum in-
 mto copulantur. Cic. pro *Quinct.* Et si qua in
 id quod parati sunt facere, falsum crimen quo
 venenarum velum aliquod jecerint, medicina f-
 crenda locus non erit. Idem *Catoni* l. 15. M-
 quod invidiam, quod pericula &c. si per me licu-
 ser, subire paratissimus fueris. Idem in *Salu-*
 Res familiaris, que mihi multo minor est, qua
 habere dignus sum.

ADJECTIVIS neutris eleganter adhaerent
 sequitur, ut *Equum*, laudabile, piumq; est mis-
 ru opem ferre. Cicero ad *Atticum* lib. 6. *Atticus*

in patria, & in patria mori praeclarum est.

APPENDIX.

Amphibolia, accusativi geminatio-
ne facta, solvitur ablativo. ut Milo-
maudiui occidisse Clodium, ambi-
a est oratio, dubium enim est, uter
altero fuerit occisus.

Multa alterum accusativum in abla-
tum sic, A Milone audiui occisum
Clodium: sublata est omnis dubi-
tio.

QVINTILIANVS libro 7. cap. 10. Accusativi
in geminatione facta Amphibolia, solvitur ablativo
illud, Lachetem audiui percussisse Democlea-
m, A Lachete percussum Democlea-

GERVNDIA.

Gerundia, quae passionem non signi-
ficant, casus scorum verborum ad-
ducunt, ut tempus obliviscendi inju-
rum, ignoscendi inimicis, coercen-
di cupiditates, abstinendi maledicendi,

QVUIDAM veterum Grammaticorum (ut re-
fert Diomedes libro 1.) sextum modum addide-
runt.

runt, quem participialem appellarunt, is comp-
 Elebatur, quomodo gerundia & supina dixim.
 Eos Diomedes, quod attinet ad rationem in-
 elendi verba, sequutus est: inquit enim. Mo-
 participiali amandi, amando, amandum, an-
 tum amatu. Deinde subiicit, sed apud quosd-
 gerundia sunt, quos Probus Supina appellat. P-
 lo post, Gerundia inquit, vel participialia,
 gendi, legendo, legendum, lectum, lectu. Eod-
 etiam libro. Supina, Tollendi, tollendo, tollendu-
 sublatum, sublatu. Itaq, non separat gerundia
 supinis, ut hodie fit, sed gerundia simul & supi-
 nunc modum participialem, nunc participialia,
 nunc gerundia, nunc supina appellat.

II.

Servius in illud Virgilij libro 12.

-- exuperat magis, egrescitq, medendo,
 Medendo vocat modum gerundij.

Idem in illud ejusdem libro 10.

Cui juvo illachrymans, quid si, quod vose
 varis,

Mente daret?

Modum gerundij gemino I, appellat, non uni-
 ut quidam solent scribere: est enim genitivu
 nomine Gerundium, non participiale a te
 gerundi. Nam idem Servius in Donatum,
 dum gerundium appellat, ubi veteres sequit-
 atq, haec participialia modum verborum vo-
 Priscianus quamvis eadem modo participialia
 modo gerundia, modo supina appellat, ne-

III.

ram necessaria v.

en libro 8. esse modum verborum, propterea
d personas minimè discernant, & temporibus
eant sine quibus verbum esse non possit & ca-
essumant, & prepositionibus separatis adjun-
tur. Vnde librò sexto exercitationum, nomi-
participialia, appellat. Phocas participialia
at, & gerundina, ubi suspicor legendum esse,
undia. Donatus (si tamen exempla conju-
tionum, quæ circumferuntur, ejus sunt) Ge-
dia, seu participialia vocat, quæ hodie ge-
dia vocamus; cetera supina more recepto.
veteres Grammatici de gerundijs & supi-
participialia. Ego, dicam enim quod sentio, suspicor
undia & Supina verba esse infiniti modi, nō
enim aliud, verbi causa, Dicendi, dicendo,
endum, dictum, dictu, quam dicere, vel di-
gnificant.

ro 10. TARIUS tamen harum vocum est usus, quæ
quod voce & libertas solis Romanis contigit: Nam
aras, Arabes, Græci, ceteraq; nationes, solo
pog; infinito fuerunt contentæ, quod si quan-
llam Romanorum copiam imitari gestiunt,
articulos, prepositionesq; confugiunt, quarum
ificio suæ inopie medentur, præfigentes nimi-
Donatum, vel articulos, vel prepositiones, vel utraq;
eres sequit. multis infinitis. Romani, ut hanc sejuncti-
verborum vo- fugerent (neg; enim ferre poterant datæ cre-
participia in infiniti usum, vel potius falsum) exem-
ppellet, ne- cause, Tempus est causam dicere, Philoso-
rari, necessaria est ad bene dicere, Consump-

III.

V.

Gerundia
& supina
verba sunt
infiniti mo-
di.

Cur Gerun-
dia sine in-
ventæ.

fisti tres horas in dicere causam, Hac causa
 cilis est dici: ut hanc, inquam sejunctam
 rent, participialia excogitaverunt, quibus
 niti loco viderentur sic: Tempus est causam di
 di, Philosophia necessaria est ad bene dicen
 Consumpsisti tres horas in dicendo, Hac cau
 difficilis est ad dicendum, difficilis est cogn
 NON VNQVAM more exoremur gentium
 nito utuntur. Liv. lib. 10. Decad. 3 Tempus
 aut pacem componi, aut bellum noviter geri.

Stacius Sylv. 4.

Forssitan Aufonias ibus frenare cohortes:

Gerundia
 verba esse
 probatur.

Excogitarunt itaq; Romani participialia
 ba, ad leniendam molliendamq; orationem.
 nomina non ideo censenda sunt, quod aliqua
 prepositiones admittant, quemadmodum neg
 brorum Græcorum infinita verba. Certe Quin
 tian. l. 1. c. 4 de verbis agens, ea inter verba
 merat. QVÆDAM, inquit, simile quiddam
 riuntur vocabulis, in adverbium transcurrentib
 nam ut noctu & diu ita & dictu & factu: sunt
 um hac quoq; verba participialia quidem
 tamen qualia dicto factog. Hec ille. Quod
 Quintilianus supina in V, que adverbij specia
 præseferunt, neq; casus verborum postulant,
 gerundia, verba appellat: existimabimus, e
 gerundia fuisse nominibus annumeratu
 cum casus suorum verborum postulerent,
 more participiorum declinerent? Nam

L.

L.
 andis, amandis
 verborum
 Vnde ultima
 argumenti vere
 ent verba esse n
 iligentius experi
 verbum infinitum
 habere, que aliu
 navigandi, singu
 me: Sumus per
 veri primæ perso
 nes. Vnde causa e
 sa peragente: u
 quibus sumus: e
 do vos, sunt ne
 persona definit
 redentibus.
 VARRO ger
 de Analog. Qu
 verbis sunt, ut
 ab amand
 canendo canim
 mendo, merend
 porationem, qu
 lo post docet,
 superiorum, qu
 l habeant casus
 am fecit menti
 existimasse esse

Hac causa dandi, amando, amandum, amatum, amati, e-
runt verborum sunt, non casus.

Unde ultima more verborum anceps est: quo
guimento veteres, in quibus Secretus est, do-
nt verba esse non nomina. ET SI quis rem
ligentius expendat, intelliget hæc, ut ipsum
erbum infinitum, numeros & personas latentes
bere, quæ aliunde definiuntur, ut sum peritio
vigandi, singularis est numeri, & prima per-
æ: Sumus peritio navigandi, pluralis est nu-
eri primæq; persone. Unde sunt illa locutio-
s. Veni causa adhortandi vestri, venerunt cau-
purgandi sui: ubi hæc pluralis numeri sunt, de
ibus suo loco: Sum defessus docendo te, docen-
vos, sunt hæc verba infinita, quorum numerus
persona definitur à verbis vel à nominibus præ-
dentibus.

Varro gerandia, verba solet appellare libi.
le Analog. Quæ vocabula, inquit, dicuntur.
verbis sunt, ut à scribendo scriptor, à legendo
tor, ab amando amator, è salutando saluator,
amando canitor, & cum dicatur, Lassus sum
endo, merendo, ex his vocabula non reddunt
portionem, quod non sit, ut Messor, fertor.
lo post docet, à verbis fieri vocabula dissimi-
superiorum, quæ participia dicuntur, quod si-
l habeant casus & tempora, ubi de gerundij
lam fecit mentionem factururus procul dubio, se
existimasset esse vocabula, & non verba. Quor
ad eximio

II.

III.

IV.

ad eorum attinet, participialia dicuntur
 illius participialis, quod participij vocis pa-
 ve, praeteriti futuriq; temporis similia sunt, ca-
 in casus inclinantur. Amandi, amando, ama-
 dum, amatum. Vide Diomedem libro prim.
 SUPINA verò quòd (ut Priscianus placet) ap-
 eantur a participijs passivis, quae supina appe-
 ta sunt: qui verò participia passiva, supina ap-
 pellantur, videntur sitis rationem habuisse, na-
 ra infimo loco sita, totum conjugationis ordinem
 molemque sibi incumbentem veluti suspicium
 Mallem dixisset Priscianus, ita fuisse appellat
 quod participijs similia essent, quae supina fo-
 sent a quibusdam dicta: non enim omnia par-
 ticipialia à participijs passivis nasci possunt, ci-
 sint quàm plurima, quae à verbis neutris sunt,
 Currendi, currendo, currendum, cursum. Quae
 quam ipse Priscianus l. 2. Exercitationum, hu-
 modum solvit. In neutris, inquit, quavis n-
 sint participia praeteriti, ad similitudinem tam-
 habentium proferimus. Probus ait, Supina p-
 perea dicta, quod nec certum habeant num-
 ram, nec personam, nec significationem: Nam veteres Gr-
 Et ad quamvis personam referuntur, Et utrius-
 numeri sunt, Et tam agentis, quàm patientis
 gnificationem habent. Itaque quemadmodum
 pios homines vocamus negligentes, ac dissol-
 tos nihil pens, nihil certi habentes (ita hæc par-
 ticipialia supina dicta sunt, quod omnia permissa
 consueverunt luculen-

confusio, habet
 dum upud v-

GER

Gerundii
 Gra, Tem
 & cetera qd

Cicero de Senec
 tres vestros, q
 dem Attico, Si
 aut moderatio.

Item non
 peritus, cu
 quatuor dice
 Cic. de Orat. S

PARTICIP
 pssilant, sed cer
 guntur, cuiusm
 p disciplina, doctri
 nosis, gratia, c
 Nomen veteres Gr
 pira patiunt
 no suscipit su
 pssu dicendo, h
 videm lib 3. N
 magis oratorem
 mod, dissingua
 consueverunt luculen

confusag, habent, Gerundia cur sint dicta, nondum apud veteres, quod meminerim, legi.

GERUNDIA IN DI.

Gerundiis in Di, adduntur substantiva, Tempus, causa, studium, finis, & cætera ejusdem generis.

Cicero de Senect. Equidem efferor studio, patres vestros, quos colui & dilexi, videndi, Idem Attico, Sit jam aut finis omnino deplorandi, aut moderatio.

Lib. 10.

Item nonnulla adjectiva ut peritus, im- peritus, cupidus, insuetus navigandi, guarus dicendi.

Cic. de Orat. Sum cupidus te audiendi.

Lib. 2.

Substantiva quæ gerundijs adduntur.

PARTICIPIALIA verba nullum ante se casum ostulanti, sed certis nominibus substantivis adiunguntur, cujusmodi sunt, Ratio, facultas, ars, disciplina, doctrina, copia, ubertas, usus, finis, occasio, gratia. Cic. 3. de Orat. Dicendi facultatem veteres Græci sapientiam nominabant. Adjectiva pauciora sunt. Cicero lib. 1. de Orat. Nemo suaserit studiosus dicendi adolescentibus, in festu dicendo, histrionum more elaborare. Idem lib. 3. Neq. est ex multis res una, que magis oratorem ab imperito dicendi, ab ignaroq. distingvat. Idem 3. Offic. Hoc qui- em sanè luculenter, ut ab homine perito des-

niendi. Idem de Opt. Gen. Inscij faciendi. *Cæs.*
lib. 5. bell. Gall. Partim quod insuerus navigan-
di mare timeret. Cicer. 1. de Orat. Vir regenda
Reipub. scientissimus FIERI potest, ut priscis tem-
poribus Gerundia casum aliquem ante se habue-
runt, multa enim usurparunt prisci Latini.
que posteris inaudita fuerunt: Locus tamen Livij
lib. 9. dec. 3. qui à quodam affertur, depravatus
est, Tum plures cæsi, quia equos conscendendi at-
que equitibus spatium non fuerat: quo testimonio pro-
bat gerundium, Conscendendi, ante accusand-
casum habere. Germana ac vera lectio sic habet.
Tum plures cæsi, quia equos conscendendi equiti-
busspatium non fuerat. Si quando hic Autor a-
liquid novi attulerit, exolvendi sunt diligentissi-
mè libri, ne fortè decipiaris.

In illo *Virgil. 2. Æneid*

Fando aliquid, si fortè tuas pervenit ad aures.
 Belidæ nomen Palamedis.

Aliquid, non nominandi sed accusandi est casus ut
 in illo ejusdem, eodem libro:

-- quis talia fando,

Myrmidonum Delopumic, aut duri miles Vlisse
 Temperet à lacrymis?

ILLVD *Livij lib. 7. ab Urbe, Ibi in*
concilijs Numisus Imperator eorum, affirman-
do communem, verè Martem, belli uirami-
aciem, pari cede, prostravisse, victoriæq-
nomen, tantum penes Romanos esse, &
long

longa enim
 ex Latinis
 excita, redi
 Romanisq
 stantes, nec
 perator, pen
 citus est, ve
 Cæsar Impera
 mam eadem
 veteris de
 ne tantu victo

G
 Erond
 multitu

tunt.
 Cic, de Divi
 litros Epicure
 disse. Plautu
 rit magis, qu
 CÆSAR
 tum pronome
 4 bell. Gall.
 joribusq, nat
 runt, simul u
 contra, ac eff
 pridie commi
 long
 Livius

longa enim est periodus: Itaq; si videatur eis, se,
ex Latinis & ex Volscis populo juventute propè
excita, rediturum infesto exercitu Capuam esse:
Romanosq; nihil tum minus, quam prælium expe-
ctantes, nec opinatò percussurum. Numisus im-
perator, pender ex verbo subauditò, Dixit, Polli-
cius est, vel simili Nonne latine dicemus
Cæsar Imperator, affirmando Pompejum maxi-
mam cladem accepisse, tres legiones amisisse, &
veteranis desertum esse, hortatus suos milites est,
ne tantæ victoriæ obtatam occasionem amitterent.

APPENDIX.

GErundia in Di, interdum genitivum
multitudinis pro accusativo admit-
tunt.

Cic. de Divinat. Doleo tantam Stoicos no- Lib. 2.
stros Epicureis irridendi sui facultatem de-
disse. Plautus Capt. Nominandi tibi, istorum e-
rit magis, quàm edundi copia.

CÆSAR crebrò hoc genere loquendi utitur,
cum pronomen Sui, pluralis numeri adhibetur. lib.
4. bell. Gall. Frequentes omnibus principibus, ma-
joribusq; natu adhibitis, ad eum in castra vene-
runt, simul ut dicebatur, sui purgandi causa, quòd
contra, ac esset dictum, & ipsi petissent, prælium
pridie commississent.

Livius libro 1. bell. Pun. Non enim
P 2
vercor

vereor, ne quis hoc me vestri adhortandi causa magnificè loqui existimet, ipsum aliter animo affectum esse. Sueton. in Aug. c. 98. Iisdem etiam epulum in conspectu suo praeiuit, permissa, imò exacta jocandi licentia, diripiendiq; pomorum.

Terentius in prolog. He aut.

Facite equi sitis: dare crescendi copiam,
Novarum qui spectandi faciunt copiam,

Sine vilijs.

Hoc est, dare copiam crescendi, id est, maiorem famam gloriamq; comparandi ijs, qui faciunt copiam videndi novarum, pro novas comedias. Novarum non jungitur cum participiali verbi Crescendi, cum sit absolutum, sed cum spectandi. Accipitur enim hic crescere, ut apud Ciceronem pro Sex. Rosc. Nam si mihi liberet accusare, possem crescere: hoc est, possem illustrior fieri, maioremq; gloriam comparare.

NOTA. IN HIS & similibus locutionibus gerundium est pluralis numeri passivæq; significationis, neque enim variatur, quod proprium est verbi infiniti, generaq; omnia recipit ut infinitum. FORE, ut amatum iri, deniq; ut illa prisca in Rum, de quibus supra egimus, recipit masculinum; vestri adhortandi: neutrum, diripiendi pomorum: femininum, spectandi novarum. Quod verò dixi, genitivum accusativo poni, more ceterorum locutus sum.

IN DUM.

Gerun-

Gerun-
præpo

Cicero 5. T. aptus ad ex in Verrem, indignus, eu acciperio cono dum corpus bu curationem e:

Præposi

Virgil. -na Ing

Præposi

quenter sequi be; Mitichsz Omi. Nanc dos, & ad Ren que inermes. lis, paratus, pr segnis, veheme Neg, me segni Idem pro lege plissimus, ad c

GERVN

rio adjuncta e nonnulla tamen Sestium l. 5. L enia, & virtut

Gerundiis in Dum, præponuntur
præpositiones Ad, ob, inter.

Cicero 5. *Tuscul* Conturbatus animus non est
aptus ad exequendum munus suum. *Idem*
in *Verrem*, Quanto illud flagitiosius, improbius, Lib. 4.
indignius, cum, à quo pecuniam ob absolvendum
acceperis condemnare? *Livius*, Ipse inter spoliand- Ab Urbe 2.
um corpus hostis, veruto percussus, inter primam
curationem expiravit.

Præponitur & Ante, sed rarius.

Virgil. -- namque ante domandum.

Georg. 3.

Ingentes tollunt animos.

PRÆPOSITIO Ad cum gerundio in Dum, fre- Ad, cum ge-
quenter sequitur verba motus. *Livius* 2. ab Vr- rundiis in
be; *Mitior* ad castra oppugnanda. *Cicero* 3. de Dum, sequi-
Orat. Nunc contra pleriq; ad honores adipiscen- tur verba
dos, & ad Rempub. gerendam nudi veniunt, at- motus, &
que inermes. ITEM adjectiva, Facilis, diffici- quedam ad-
lis, paratus, promptus, expeditus, idoneus, aptus, jectiva,
segnis, vehemens, & similia. *Idem* lib. 1. de Fin.
Neg. me segniorem ad respondendum reddidisti.
Idem pro lege Man. Hic locus ad agendum am-
plissimus, ad dicendum ornatissimus est visus.

GERUNDIA in Do, & Dum, quibus præposi- Gerundia
tio adjuncta est, quamvis raro sequatur casus, in Do, Dum
nonnulla tamen subijciemus exempla. *Cicero* ad cum præpo-
Sestium l. 5. Ego & memoria nostræ veteris ami- sitione raro
tiæ, & virtute atq; observantia filij tui monitus sequitur cas-
sus,

P 3

nullo

Gerund.

nullo loco deero, neg. ad consolandum, neg. ad levandum fortunam tuam. Livius libro 6. ab Urb. Legati ad ea, quæ consilij fuerunt, adeo æquapostularis, ut ultro vobis deferenda fuerint: libertati enim præsidia peritis, non licentie ad impugnandos alios. Varro de rer. lib. 3. cap. 9. In supponendo ova, observant, ut numero sint imparia. Plin. lib. 7. c. 40. Uva mortalitas & ad circumscribendum se ipsam ingeniosa. Cicero 3. Tusculan. Ab invidendo autem rectè invidentia dici potest, ut effugiamus ambiguum nomen invidiæ: quod verbum dictum est à nimis intuenso fortunam alterius Gellius lib. 18. cap. 15. M. Varro in libris Disciplinarum scripsit, Observasse se in versu hexametro, quod omni modo quintus semipes verbum finiret, & quod priores quinque semipedes æquè magnam vim haberent in efficiendo versum, atque alij posteriores septem. Sunt & alia loca, quæ ex libris correctis intellexi depravata esse. Livius lib. 10. de bell. Pun. Eadem hæc Siphacis animum dederunt in alloquendo victorem. Victore legitur in correctis. Cicero ad Atticum lib. 6. epistola antepenultima, Nos provinciæ præfecimus Calium: puerum inquires, & fortasse fatuum, &c. Nam quas multo antea tuas acceperam litteras, in quibus te scripseras, quid mihi esset faciendum de relinquo, ea me purgebant, quidam depravate legunt, in quibus interspersas de-

vas de relin-
Leges & apu-
mo in id accip-
non licuit. I
accipiendo ob-
ubi de Ovidio
genij vero non
scientiam car-
correctis legi-
Sed quid atti-
infarcire? Q
nem inmutabitur
finet.

Grædian-
tica: in
Cicero Attico,
Modo p
Ab, De, In,
Idem 3. Tuscul
invidentia di
est tam in scrib
eundem, Tu
vera scripsit
Nonnunquam
Plautus in Anu-
bercle abs te m

uas de relinquendo ea, quæ me impugnabant.
Leges & apud Senecam 2 de Benefic. cap. 18. Ne-
 mo in id accipiendo obligatur, quod illi repudiare
 non licuit. In castigatis legitur, Nemo enim id
 accipiendo obligatur, &c. Idem l. 2. Declamat,
 ubi de Ovidio fit sermo, Ex quo apparet summi in-
 genij viro non iudicium defuisse ad compescendum
 scientiam carminum suorum, sed animum. In
 correctis legitur, ad compescendam scientiam.
 SED quid attinet depravatis testimonijs chartas
 infarcire? Qui eleganter volet loqui Cicero-
 nem imitabitur, qui hoc loquendi genere ferè ab-
 stinet.

IN DO.

Gerundia in Do, modo sine præposi-
 tione in oratione adhibentur:

Cicero Attico, Plorando defessus sum.

Lib. II.

Modo præpositiones, maxime A,

Ab, De, to, assumunt.

Idem 3 *Tusculan.* Ab invidendo autem rectè

invidentia dici potest. Idem. *Cur.* Etenim quis

Lib. 24

Et tam in scribendo impiger, quam ego? Idem ad

Lib. 8.

undem, Tu quid cogites de transeundo in Epi-
 ura scire sanè velim.

Nonnunquam E, vel Ex, Cum, Pro.

laetus in Aulul. Heus senex pro vapulando

Lib. I. c. 5.

ercele abs te mercedem petam. *Quintilianus*

Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

LAVRENTIUS negat hoc gerundium cum, opportunum
verbis motus posse conjungi, ut Reverior ab amando, ad rem, est
do, redeo aspiciendo: sed ab amatione, aspectu enim habet, et
culis. Cicero tamen in libro de Clar. Orat. non videtur, trajiciendo
delur tantopere id reformidasse, Tum Brutus, exiendo gradum
Quam hoc idem in nostris contingere intelligi, luere, &c.
quod in Graecis, ut omnes ferè Stoici prudenti-
simi in differendo sint, & id arte faciant, sunt
architecti pene verborum: idem traducti à dis-
putando ad dicendum inopes reperiuntur. E
emplum, ubi Ex, praecedit, est apud Terentium
Adelph.

Ut id ostenderem, quod te isti facilem, & festi-
vum putant,

Id non fieri ex vera vita, neq; adeò ex a quo
bono,

Sed ex assentando, indulgendo & largiendo.

GERUNDIA in Do, dandi casu activa significat
tionis raro reperitur.

Plaut: Epid: ultim. scen. act. 4.

Ego relictis rebus Epidicum quaerendo operant-
dabo.

Si invenero, exitialem ego illi faciam hunc
ut sciat diem. Idem Pæn. sc. 2. act. 1.
-- ea (ancille) nos lavando & eluendo operant-
Dederunt.

Alle locus Val. Max. l. 3. c. 6. P. Scipio cum in Si-
cilia

Gerundia
in Do, con-
jungi possunt
cum verbis
motus.

GERU

Gerundia, q

Paulum po

quintilianus: Mo

nia, agetur.

habile tunc de

sa vitis est bibi

nam quò ad cogi

magis, in ape

GERUNDIA q

minam significat

stiam gerant:

illud Gellij l.

ontifice Max.

a coepit est, bo

detur facere, E

tur à Pontifice

Di. rarius pass

nas quoq; erud

majoribus suis

endo est. ia augendo exercitum, trahendo in Afri-
 rundum cum, opportunum querebat gradum, &c. non sa-
 erior ab ana ad rem, est enim mutilatus & depravatus.
 one, aspe^{ct} enim habet, P. Scipio in Sicilia augendo ex-
 Orat non trahit, trahendoq; in Africam, opportunum
 Tum Brutus erendo gradum, Carthaginis ruinam animo
 gere intelligeret, &c.

ici prudenti
 faciant, sine
 traditi à d
 riantur. Ex
 Terentium

GERUNDIA PASSIVA.

Gerundia, quæ passionem significant
 nullum post se casum admittunt.

Antilianus: Memoria excolendo, sicut alia
 ilem, & festinatio, augetur. Plinius, Rubens ferrum non
 habile tundendo. Idem, Bituminata, aut ni-
 led ex aquo & aurilis est bibendo. Salustius, Paucis supra re-
 im quò ad cognoscendum omnia illustria ma-
 largiendo, magis, in aperto sint

Gerundia quidam suspicantur dicta quòd
 inam significationem, activam nimirum, &
 ram gerant: post se casum non admittunt:
 illud Gellij l. 1. c. 12. Amata inter capiendum.

ontifice Max. appellatur: quoniam qua pri-
 capta est, hoc fuisse nomine tradunt, ad rem,
 faciam, buntur facere. Hic enim est sensus, vestalis appel-
 r à Pontifice Max. Amata inter capiendum.
 Di. rarius passionem significant Justin. l. 17. A-
 las quoq; erudiendi gratia missus, quanto do-
 io cum in Sic majoribus suis, tanto & gratior populo fuit.

Lib. 1. c. 5.
 Lib. 13. c. 17.
 Lib. 31. c. 6.
 Iugurth.

Do Gerundia finita
rum Dativi
rum ablati-
vi naturam
imitantur.

Do, Dum, finita frequentius. Cic. 2. de Nat. d. Sue, Qua pecude, quod erat ad vscendum boni-
nibus apta, nihil genuit naturam fecundius. Do
finitum rum dative, tum ablativo naturam imi-
tantur: Dativi, Plinius lib. 13. cap. 2. ubi de
chartarum generibus agit. Emporeica inutit
scribendo &c. Idem lib. 21. c. 16. Scythicus ca-
duorum generis ab ijs distat, quod radix ejus
vscendo est decocta. Et 15. cap. 13. de varijs fici-
ru generibus loquens, Nam alexandrina vix su-
vscendo: ubi subaudiendum est. Vitiles, Ap-
vel quid simile. ABLATIVVS aliquandò propo-
sitionem habet. Varro de re Rustic. lib. 2. cap. 11.
Qua paucissimos reliqueris, tam optimi in alea
do sunt propter copiam lactis. Plautus Aul.
Heus senex pro vapulando hercle ego abs te mo-
cedem petam: quod paulò antè adduximus, ut
stenderemus. Do finit, propositionem Pro, etiam
admittere.

RATIO VARIANDI GERUNDIA.

Gerundia quæ accusativo casu ga-
dent, fere elegantius more adjecti-
vorum ad hunc modum effertur.
Pompejus studiosus fuit Rempub. defenden-
di, civ: lq; servandi Pompeius studiosus fuit
Rempub. defendenda, civiumq; servandorum.

Ita u

Ita ut gerundii casus maneat, ser-
uatum tamen genere, ac numero accu-
satiui.

in Anton. Princeps vestrae libertatis de-
fendenda semper fui. Idem Curtio, Hoc
ad quid attigi, non feci inflammandi tui causa,
sed uti audi amoris mei. Livius, Interjecto
eodem haud magno spatio, quod vulneribus cu-
ratis, supplendog, exercitui satis esset. Cicero
pro, Animum tuum promptum, & alacrem,
ad hexi ad defendendam Rempub. Idem Tre-
lio, Omne desiderium litteris mittendis, acci-
piendiq, leniam. Livius, Prælia de occupando
procrebrauerant.

QUIDAM ex junioribus hæc gerundia no-
mina vocat, alij gerundia adjectiva, alij par-
ticipia adjectiva, Laurentius gerundia, qui-
bus administratio significatur: ita tamen, ut
videatur esse participia passiva presentis tem-
poris, quod Linacæ post affirmavit, Præfican l.

Nomina verba alia appellare. Mihi (ut di-
citur, quod sentio) videtur gerundia passiva in
his, quæ ita nomino, ut distinguantur ab alijs
casibus, quæ in Di, do, dum, exeunt. In quæ

Formis formantur duo genera, altera, quæ
terminantur, ut, atq, terminatione ab actiuis non separan-
tur, altera vero, quæ Duo, da, dum, sunt, mo-
minum flectantur, quo pacto etiam Amatus,
amatus sum fui, ero, & cætera id ge-
neris

Philip. 4.

Lib. 2.

Ab Urb. 2.

Lib. 3.

Lib. 13.

Ab Urb. 7.

Gerundio-
rum passi-
vorum du-
plex positio

Gerundia
passiva in
Dus, da, dū,
respuūt post
se Ablativū
cum prae-
positione,

Non sunt
participia.

Non sunt
Ablativi ab-
soluti.

mus verba, declinantur. Dicit aliquis, si fundum se aude-
verba passiva cur ablativum post se cum praeponitur
tione, more passivorum, respuunt? Quia quicquid, in ad-
admodum activa ante se nominativum habere necesse respuunt
possunt; ita fieri non potest, ut post se passiva abesse faciant
tivum habeant, qui ex nominativo activi nascitur sic
tur. Unde perspicuum est, haec participia non esse accipiendo
nam participia passiva ablativum more suorum gerundiorum
verborum admittunt, quod his participiales videntur et
verbis nunquam usū venit. Neque ex inter-
tatione confirmare possumus haec participia esse
presentis temporis. Cic. 1. Offic. Orationem
rem latinam profectō legendis nostris efficies pleniorē in
niorem: legendis nostris, id est, dum leguntur
non satis firmam videtur hoc argumentum, eodem modo
enim, qui docet, docebit, gerundia passiva in
esse participia presentis temporis.

Virgilius 3. Georg.

-- alitur vitium, vivitq; regendo.
id est, dum legitur.

Quantil. Memoria
colendo augeatur, id est, dum excolitur. Idem
QVE in his & similibus, quae adducam, ablativum
vus est consequentiae sive absolutius, unde minus, ablativum
me nituntur probare quidam haec participia esse
se. Cicero Trebonio lib. 13. Omne desiderium, infinitivum
litteris mittendis accipiendisque, leniam. Idem 9. cap.
Offic. Orationem autem latinam profectō legendis nostris
dis nostris efficies pleniorē Idem ibidem, Idem, quod
est enim, qui nullis officij praeceptis tradendis, peritiam, De
sophocles. Regum

nis, si primum se audeat dicere? Non est, inquam, a-
 ctivus absolutus in passivis, quemadmodum
 est in activis: nam ut activa modo prae-
 positiva respiciunt, modo admittunt, ita & passiva.
 Passiva autem facimus periculum, permutemus passiva
 in activis sic: Omne desiderium, litteras mittendo
 non percipiendog, leniam, quis dixerit, Mittendo ac-
 ceptum percipiendog, ablativos esse absolutos? nonne sic lo-
 quuntur etiam idonei auctores? Liv. 2. ab Urb.
 interfecti Tribunos modò, sed plebem feroci oratione
 percipiendog, exprobandog, Titi Memenij damna-
 tionem neminem mortemq, periculum audacia discussit:
 effugit, morte in passivum, refutandis Tribunis, ex-
 legum mandog, morte: Dices, Refutandis Tribunis
 exprobandog, morte, esse ablativos absolutos?
 Nunc ponamus exempla, in quibus
 debetur praepositio. Cicero pro Font: Plus ego
 hac causa laboris & operae consumo in poscen-
 dis, quam ceteri defensores. Idem 5.
 Si ubertas in percipiendis fructibus fu-
 tur. Consequitur utilitas in videndis. Vides, quem-
 admodum in his testimonijs elucet veritas? vi-
 de m. ablativum non suis viribus sed prae-
 positionem? Nobis, si Gracorum more liceret lo-
 quendi, infinitis passivis utendum esset. Arist. Eth.
 m. lib. 9. cap. 3. πρὸς τὸ διαλύειν τὰς ψυχὰς.
 De dissolvendo verbum vertendum esset, De
 dissolvendo, quod Latini hic participiali verbo per-
 tendunt, De dissolvendis amicitijs. Sic Cic. 1.
 Regulus de commutandis captivis, Ro-

bro 8 docet, extendi rempub. Cum consulatam inieris, torquetur te cura gubernanda reipub. Cum consulatum inieris, torquetur te cura gubernanda rempublicam. QVOD si nullo modo in activa solvi possunt, judicabis esse participia. Nomina in Duo. Cicero pro S. Rosc. Quo modo occidit? ipse percussit, an alijs occidendum? Propterea, Occidendum participium est, si quis dicat, subaudiendi propositum, Ad electaris tam execranda crudelitate. Non minoris es tam mirando facto? Hec ut perspicuum est, in activa gerundia non solvuntur. Il- vero, Petenda est pax, Timenda sunt poena a-na, quoniam solvi possunt, Petendum est pa-n, Timendum est poenas aternas, crediderim ius esse gerundia passiva in Duo nominandi us.

Illoa

-- volvenda dies en artulit uliro, similia, figurata esse suspicor, ponuntur enim participia pro adjectivis, Volvendus, pro Volu- tis. Hac haecenus, quod ad nomen rationemq, perficendi attinet. NUNC a quibus hac fiant Gerundia, gerundia paucis dicendum est. Si passionem signi- cant, ut re vera significant, necesse est; ut a verbis activis fiant: quare eleganter quidem res, Non defuit mihi voluntas interveniendi commodis, favendi liberis tuis: at interveni- tis tuis commodis: favendis tuis liberis, in- utrum est: cum sit utrumq, neutrum verbum.

Gerun-
dia Passi-
va in duo
da, dum,
a quibus
verbis fi-
ant,

venibus non
 ipmtes omitt
 fcondarum
 quemadmodum
 enern, quant
 am, adepsit
 rat. Tamen
 de genere v
 udo reliqui
 Idem Philip
 untur in decre
 cunjs pollicen
 ecunia pollicen
 num permittit
 enda de, vesp
 alienandis. Id
 acrior ad rui
 senect. Xanop
 Idem a O
 t. Multo pluri
 scriptores in
 ri. Illud simu
 rima depore
 qua sunt mo
 vesse, adu
 ca superius
 a quonies (in
 latrum, ne
 , Equidem
 107

vor studio patres vestros, quos colui, & dilexi,
 videndi, nam durum fuerat (ut idem ait) studio
 videndorum patrum vestrorum. Sunt preterea
 nonnulla, quae commodius adivis gerundius, quam
 passivis offeruntur, quale est illud Livij 2. ab Urb.
 Idem in utroq; laudator cum concedendo illis lau
 des suas. ipse maximam partem earum ferret,
 intollerabile enim esset dicere, Concedendis illis
 laudibus suis. Exemplum Livij supra positum, In
 terjecto deinde haud magno spatio, quod vulne
 ribus curandis, supplendog; exercitui satis esset:
 & L. 10. bell. Pun. Ea modo, quae vestigando ig
 ni forent, reportantes, & lib. 4. ab Urb. Experi
 endam rem denique in uno, aut altero esse, si ne
 aliquis plebejus ferendo magno honori: & alia id
 genus, apertissime docent passiva gerundia dandi
 casu in usu fuisse. DEEST aliquando substantivam.
 Quint. pro Gludiat. Pauperi solvendo sumus
 ubi debito, vel aliquid simile subauditur, quod
 Liv. 1. bell. Mac. addidit, Cum & privati aequum
 post ilarent, nec tamen solvendo are alieno. Respu
 blica esset. Ubi Budaeus in pandect existimat, a
 re alieno legendum esse. In quibus exemplis de
 est women, Aprus, idoneus, par vel aliquid simi
 le; quod ab autoribus aliquando exprimitur. Co
 lum. lib. 1. cap. 9. Dummodo perpetiendo labori
 sui idoneus. Cels. lib. 5. cap. 28. Cetera si desunt,
 imponi debet primum non pingue emplastrum:
 Deinde, si non expressit, quodlibet puri mo
 vendo

Gerundia
 aliquan
 do Sub
 stantivū
 desiderat

do accommodatum. *PLIN. lib. 13. cap. 2. verbum Sufficiebat, adjecit, Nimia quippe Augusta tenuitas tolerandis non sufficebat calamis.*

PARTICIPIALE VERBUM IN DUM.

Verbum Participiale in Dum, accedente verbo substantivo, dativum postulant omnibus verbis communem. *Bell. Pun. 1. Livius, Hic vobis vincendum, aut moriendum, milites est.*

Præter dativum communem, etiam casum sui verbi admittit.

Cic. 2. Tusc. Tuo tibi iudicio est utendum.

Tibi, casus est communis, Tuo iudicio, proprius est verbi.

VARIE à Grammaticis appellatur hoc participiale. *Priscian l. 8. putat esse gerundium in dum sine prepositione. Idem ait lib. 18. respondere a verbo Attico, quod Οἰησεν vocant, quod omnibus numeris & personis adjungitur. Arist. Eth. Οὐ τὸ αὐτὸ τῷ αἰσιν ἀποδοτέον, Non eadem omnibus tribuendam: Idem lib. 9. Εὐδὺς διαλτέον τὰ φιλικὰ. Statim dissolvendum amicitias. Seneca in illud Virgilij lib. 10.*

Cui Juno illacrymans, quid si quod voce gratularis, Mente dares? Modum gerundij vocat. Valerius

existimat esse
pia certe n
bis omnib;
est majorib;
dum est tibi p
cipia: nra v
augendo in u
nomina: cum p
commutem, g
Ablativum, ut
cendum est tibi
nobis Deo, Pet
et nobis ratione
sunt, aut ea, su
qua cognatione
nullum postulan
tamen ad illis d
nem omni verbo
vo verbo nru
nes gerundio res
passivum eff
dicemus, Quo
necessitatem, pa
ex multis locis,
Vrbe perspicuum
cessitatem addu
mei meorumq;
Diomedes libro
ut legat.
exi

cap. 2. verbum
Auguste tenuit
s.

ERBUM

Dum, accē
o, dativum
omnium
aut morien

nem, etiam

utendum.

, Tuojudi

tur hoc partici

undum in du

respondere ad

ne, quod omni

r. Arist. Erb.

ad omni

us dicitur

amicitias, Ser

quod voce gna

ndij vocat. Val

exi

existimat esse participium aut nomen. Participia certè non videntur esse, cum hæc fiant à verbis omnibus, maximè absolutis, ut *Assurgendum* est maioribus natu, *sudandum* est tibi, si *Ec standum* est tibi promissis: quis hæc dicat esse participia? nisi verò assurgendus, sudandus, standus, aliquando in usu fuerint. Multò minus videntur nomina: cum præter dativum omnium verborum communem, genitivum, dativum, accusativum, ablativum, ut casus proprios admittant. Obliviscendum est tibi injuria accepta, *Servendum* est nobis Deo, *Petendum* est tibi pacem, *Viendum* est nobis ratione. Quare aut hæc gerundia sunt, aut ea, summa necessitudine, atq; propinqua cognatione attingunt: nam casum ante se nullum postulant, post se suorum verborum. Hoc tamen ab illis differunt, quòd dativum communem omni verborum generi habent, & substantivo verbo nituntur aperte, vel occultè, prepositivum verbo potius efferuntur, quàm activo, ut mox dicemus. Quod verò ad significationem attingit necessitatem, paries, officiumq; significanti quòd ex multis locis, tum præcipue ex illo *Livy* 8. ab Urbe perspicuum est, *Meq;*, inquit, in eam necessitatem adduxisti, ut, aut reipublica mihi, aut mei meorumq; obliviscendum sit. Idem docet *Diomedes* libro 1. Legendum tibi est, *Necesse* est tibi legas.

Verbum
participia
le in dum
quid sit.

Verbū par-
ticipiale in
Dum, cum
quibus ver-
bis junga-
tur.

JUNGITVR & cum verbis presentis, preteriti
& futuri temporis. Cic. 4 Tuscul. Quando aliis
locis de virtute diximus, & sepe dicendum erit.
Jungitur & cum infinito Fore, quod non minimum
argumentum videbitur nonnullis, quo doceant
non esse participium futuri temporis. Liv. 1. belli
Maced. Si quis ad eas leges addi, demi, mutari-
ve vellet, rursus ab senatu ei postulandum fore.
Et illud Ciceronis ad Appium l. 3. Quasi divina-
rem tali in officio fore mihi aliquando expeten-
dum officium tuum.

APPENDIX.

SI tamen casus fuerit Accusativus,
mutabitur participiale activum in
passivum, hoc modo.

Petendum est tibi pacem, Petenda est tibi
Pax. Timendum est nobis pœnas æternas.
Timendæ sunt nobis pœnæ æternæ.

Prisci etiam activo usi sunt cum ac-
cusativo.

Lib. 5.

Lucret: Æternas quoniam pœnas in morte ti-
mendum.

Veteres imitatus est Virgilius.

— alia arma Latinis

Lib. 11.

Quærenda, aut pacem Trojano abrog-
petendum.

participi-

VARRO in libro de re rustica crebrè utitur

hoc participi-
dum aras
m dandum
panes. Addu-
dubijs hostibus
animis. Cic.
c. 7. Minuenda
sacra doctrina
est, &c. doctri-
legitur, sic in
dulcis hostibus
ces animos esse
hinc veris illis
eandem istam
ista mihi: se-
nam in castigat
mihi: quod Cic.
est, quod idem
Age, ista man-
mihi. Rudeus
constructionem
& eleganter
substantivum,
exempla quan-
paulo ante dixi-
tico, illi, inqu-
hinc Romani
nerant, Gra-
suum elega-

hoc participiali. Singulis, ubi pariant, facien- ali in Dō,
 dum aras quatuor. Idem lib. 2 cap. 16. In futu- frequen-
 ra dandum potius hordeaceos, quam triticeos ter utun-
 panes. Adducitur & illud Livij, Itaq, bellum haud tur auto-
 dubijs hostibus gerendum, domandumq, feroces res.
 animos esse. CITATUR & Macrobius l. 3. Satur.
 c. 7. Mirandum est hujus poeta & circa externa
 sacra doctrinam in correctis legitur, mirand-
 est, & c. doctrina. Livij locus est lib. 7. bell. Mac.
 legitur, sic in correctis. Itaq, bellum cum haud
 dubijs hostibus gerendum, per domandosq, feroces
 animos esse. Citatur & à multis etiam eru-
 ditis viris illud Cicer. ad Attic. l. 14. Iterandum
 eadem ista mihi & 3. Tusc. ITERANDUM eadem
 ista mihi: sed utrobique corruptè citatur Cicero.
 nam in castigatis sic legitur, Iteranda eadem ista
 mihi: quod Cicer. ab Ennio, vel Accio mutuatus
 est, quod idem 4. Academ. adducit.
 Age, astia mane, audi, iterandum eadem & ista
 mihi. Budeus in Prior. Annot. in Pandect. hanc
 constructionem grecam appellat, qua Greci ornatè
 & eleganter utuntur, omitcentes saepe verbum
 substantivum, quos nostri imitati sunt, ut docent
 exempla qua modo attulimus. Prisc. lib. 18 (ut
 paulo ante diximus) ait respondere adverbio At-
 tico, Illi, inquit, ἀντὶ τοῦ ἐστίν, pro oportet dicere,
 hinc Romani supina, vel Gerundia, inve-
 nerunt, Greci tamen Adverbio suo accu-
 sativum eleganter tribuunt, quod eruditius
 23
 seculum

seculum Romanorum suo participiali denegavit, maluitque passivo uti, quam activo. Liv. 1. belli Punic. Responsum legatis, pacem illis prius petendam à populo Romano esse, quam ut Rex, sociusque, & amicus appelletur. Si active more Lucretij, & Varronis atque etiam Virgilij, locutus esset, dixisset, Pacem illi prius petendum à populo Romano esse, quam, &c. ablativus à Pop. Rom. casus est verbi activi. Postulo à te pacem. NEQUE hoc genus loquendi futurum potius tempus quam presens, aut prateritum adsignificat: liberum namque est à certo tempore, numero, genere, & persona: cum possit sine discrimine cum omnibus conjungi. Moriendum est, mihi, tibi, illi, nobis, vobis, illis, & moriendum fuit: & Quasi divinarem, tibi moriendum fore, sic & cetera: quod idem l. 18. docet Priscianus, Frequentissimus est usus hujus participialis.

Terentius Eunuch.

Ejiciunda est hercle hac animi mollities.

Participi- Cicer. 2. Offic. Quamobrem nec ita claudenda est
ale in dū res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit:
passivum sit: nec ita referenda, ut pateat omnibus: Quam-
cūsubstan to elegantius, suavisque, hac dicuntur quam si di-
tivo, gene tum esset, Ejiciundum est hercle hanc animi mol-
re, nume litiem: Quamobrem nec ita claudendum est rem
ro & casu familiarem, &c.
consentit. Quis te, ferat si dicas, Colendum est praecepto-
res, Evolvendum est diligenter scripta Cicero-

nis, Ejicienda
Fac ut parti
su consentian
praeceptores,
Ciceronis, Eo
quanto hac ele
quies, appellat
Participia.
nec enim, e
ferendum, si
videntur partic
memoria si non
exempla, tuum
atque etiam,
rum tempus
est, prae ea par
ra quod alibi
dus, etiam si o
non ideo partic
dum & verba
sine ulla dubita
temque, adsignifi
tur, Non ejici
perdit? Ita ne
benignitas ape
res tuos, qui si
sunt? Haec voce
tamen, quam su
illa & similia P
nis.

denegavit.
Liv. i. belle
vrum perem
rex, socius,
Lutetia, &
flet, dixisset,
Romano esse,
fuit est verbi
in hoc genus
am præsens,
namq. est à
persona: cum
conjugi: Mo-
bus, illis, &
m. tibi mori-
l. 18. docet
hujus par-
ticipia.
laudanda est
scribere non pos-
situr: Quan-
quam si di-
na animi mol-
dum est rem
est præcepto-
ripm Cicero-
nia.

nis, Fugiendum est improborum consuetudinem?
Fac ut participialia activa genere, numero, casu consentiant cum substantivis, sic Colendi sunt præceptores., Evolvenda sunt diligenter scripta Ciceronis, Fugienda est improborum consuetudo: quanto hæc elegantius? SED quo nomine hæc, in-
quies, appellabimus? Si Servio auscultare velis, Participia. Mihi (dicam enim quod sentio, nec enim ea res est propter quam de-
ferendum sit vadimonium.) ut Activa, non videntur participia, ita nec Passiva. Repeta memoria si non est molestam, que modo allata sunt exempla, tuum esto iudicium, considera etiam, atque etiam, intelliges procul dubio, nullum futu-
rum tempus adsignificare. Quid ergo causa est, cur ea participia appellemus? Nisi quis dicat, id quod alibi diximus, nimirum participia in-
dus, etiam si officium necessitatemq. adsignificent non ideo participij nomen amittere: quemadmo-
dum & verba ipsa que futuri cum sint temporis sine ulla dubitatione, sepe officium tamen necessi-
tatemq. adsignificant, ut si pater filium sic alloqua-
tur, Non ejicies istam animi mollietatem, que te perdit? Ita nè rem familiarem claudes, ut eam benignitas aperire non possit? Non coles præcepto-
res tuos, qui secundum parentes tibi diligendi sunt? Hæ voces futuri sunt temporis, nihil minus tamen, quam futurum adsignificant. Huc spectant illa & similia: Putavi ad te primo quoque tempore
mitten-

Partici-
piale pas-
sivū quo
nomine
appellan-
dum.

mittendos esse milites. Censeo non redimendos captivos tanto pretio. Livius 1. bell. Pun. Legatos mittendos in Africam censuerunt, &c. cum, si pax placeret revocandum illis, & dedendum populo Romano esse. Quid si quis haec, nomina verbalia existimet esse, non multum ei adversabor: Nam ut Attici à suo adverbio *τερον*, nomina in *τε* & *τις*, *τις* formant, ut à *Φιλητιον*, *Αμандυ*, *Φιλητις* *Αμандυς*, *Φιλητις* *Αμάνδα*, *Φιλητιον* *Αμандυ*, sic nostri à participiali in *Dum*, nomina in *Eus*, *da*, *dum*, formant. Qua de re vide Priscian. lib. 8. & 11.

SVPINA IN VM.

SVpina in VM, amant verba quae motum adsignificant.

Ab Vrb. 2. Terent. Phorm. Percontatum ibo Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius. Coriolanus damnatus absens in Volscos exulatum abiit.

Ante se nullum, post se suorum verborum casus habent.

Bell. Gall. 1. Caesar, Legatos ad Caesarem mittunt rogantur auxilium. Terent. Phorm. Me ultro accusatum advenit. Idem Eunuch. Nutricem accersitum.

ALIQUANDO occultè additur verbum motus Plautus Aulul.

Coelum ego, non vapulatum dudum conductum.

Hora

L
Spectatum ad
Item illa, Do
crem, cetum, in
enim amittitur
moretur: atq; in
compensationem fig
desiderant, Vap
cipimus quidam e
tur. Cicer. Atti
ri. 2. me puto:
ne, à supino, Vap
seferunt, à verbo
liberatus lectus
roce lectus, ne
unum verbum
ri, occisum iri,
scunt. Etenim
futuro passivo in
etiam passivè de
meliam mihi fact
tas, ut cum Probo
oritur. Quare ci
ri, potissimum ab
SV
SVpina in V
ois sunt fig
ibus adjectiv

Horat: in Art:

Spectatum admisti, risum teneatis amici?

Item illa, Do venum servos, Donuptum filiam, itemq; cetera, in quibus inest latent motus. Qui enim admittitur spectatum, conducitur coctum,

et ei adversa movetur: atq; in ceteris eodem modo. SUPINA

cum passionem significant, nullum post se casum desiderant, Vapulatum, venum, exulatum. Ex-

piunt quidam ea, quæ cum infinito Iri jungun-

tur. Cicer. Attic. 15. Brutum ut scribis, visum

iri à me puto: existimant enim ablativum à

ne, à supino, Visum, regi. Ego verò arbitror re-

si simul, à verbo Iri & voce visum, ut enim hic,

liber tuus lectus est à me. ablativus non regitur

voce Lectus, nec à verbo Est, sed ab utroq; simul

unum verbum passivum coalescente: sic visum

iri, occisum iri, in unum verbum passivum coa-

lescent. Etenim prisca, ut supra diximus, cum de-

future passivo infiniti modi egimus, verbum Iri,

etiam passivè declinabant: undè Caro, Centu-

peliam mihi factum iri, dixit. Itaq; passivi-

us, ut cum Probo loquar, præcipuè ex verbo Iri,

ritur. Quare crediderim potius, ab infinito I-

ri, potissimum ablativum regi.

Supina in

V in passio-

nem signifi-

cantia nul-

lum post se

casum deli-

derant.

SUPINA IN V.

Supina in V, ferè passivæ significatio.

Sunt sine casu, adherentq; nomi-

bus adjectivis.

Hora

25

Cicero

Lib. 2.
Philip. 4.

Cicero Attico, Quod optimum factu videtur, facies. *Idem in Anton*: Orem non modo factam, sed etiam auditam.

VETERES Grammatici, præcipue Diomedes & Priscianus & docent Supina in V, etiam significare, scribens, servare actionem: cum quibus faciunt nonnulli passivorum, adducentes illud Plauti Menech. Obformatur deo: item Catonis de re rust. c. 5. Primus cubitu surgat, postremus cubitum eat. Et Statius Achil. Quem tum venatu rediturum in limine primo Opperiens.

Mihi veterum sententia non displicet, maxime cum ea ætate quam plurimi existerint scriptores, in quibus fortasse multa testimonia erant, quorum scriptorum nostra memoria ne nomina quidem habuit.

PARTICIPIA.

Participia eisdem casus habent, quæ verba à quibus proficiuntur.

Pueri victoriam reportaturi, non delectatur duodecim scruporum ludo.

Ab Urbe.

Livius, Ancus ingenti præda potius Romanum dicit. *Cicero in Pisonem*, Abjectum, contemptum à ceteris, à te ipso desperatum, & relictum. *Resat Chremetum*, adulantem omnes videre te volui.

Lib. 1.

Cicero Lentulo, Torus est nunc ab his, à quibus tuendus fuerat, derelictus.

PARTI

PARTICIPIA, quod ad significationem attinet, a verba imitantur. Quae ab activis, & neutris ascuntur, actionem significant (actionis vocabulum nunc paulo fufius accipio) ut docens, doctus, serviens, serviturus, dormiens, dormiturus. Activis passionem, ut doctus, docendus, vapulans, vapulaturus. A communibus praesentis, & futurae actionem, ut complectens, complecturus: Praeteriti ut complectens, ut complectendus. Praeteriti ut complexus, ut complexus. Et a deponentibus futuri in us passionem, ut sequendus. Caetera actionem, ut sequens, sequitur, sequitur. COENATUS, praeferens, ausus, gaudius, solus, argutus, cautus, circumspetus, consideratus, contentus, desertus, falsus, fluxus, profusus, scitatus, tacitus, tutus, vocedem, passiva imitantur, significatione verò activa.

Participia
orum signi-
ficatio.

APPENDIX.

Participia passiva praeteriti, & futuri temporis, maximè cum sunt nomina, etiam dativo gaudent.

ut de Seneca. Sperare videor Scipionis amicum, & Laelii notam posteritati fore. Terentius. Restat Chremes, qui mihi exorandus est. Huius generis sunt cognitus, perspectus, exploratus, a quoque, compertus, dilectus, probatus, acceptus, latatus, despectus, contemptus, neglectus, & compositus.

Oratores
crebro
dant par-
ticipijs
præteriti
temporis
ablativū.

posita, ut incognitus, inauditus, invisus, & ceteris
Oratores tamen, quantum memini observ-
se, frequentius tribuunt participijs præter-
temporis ablativum, quam dativum, ut
transiant in nomina. Cic. pro Mil. Diu vexa-
à perditissimis civibus, aliquando per vos ac-
stram fidem, virtutem, sapientiamq; recreem.
Quint: lib. 2. ca. 3. Qua de re memini narra-
mibi Julium secundum illum equalem meum,
que à me, ut notum est, familiariter amatu-
Cum Quintilianus vir summa eruditione lib-
6. 3 nos doceat esse participia in Dus, non via-
cur Saturnio potius, quam illi habenda sit fid-
Audi Fabium, utimur & verbo pro participio,
magnum dæ ferre talentum:
inquam ferendum.

Ibidem,

Illud planè figura est, qua diversa sermonis forma
conjungitur.

--socijs tunc arma capebant

Edico, & diu bellum cum genere gerendum.

Quamvis enim pars Bellum posterior participio
insistat, utriq; tamen convenit illud Edico. Hæc i-

Participi-
a in Dus,
Ablativū
post se
habent.

Nunc exempla ponamus, quibus planum fiat
participia in Dus, Ablativum post se more præ-
sivorum verborum habere: sunt enim qui
potius Dativum tribuendum esse censeant
Cicero ad Marcel. lib. 15. Qua mihi de
Parib

visu, & cateris nuntiata sunt, quia non putabam à me
 scribenda esse publice, &c. Ibidem ad eun-
 cipis præteritum, Cum præsertim matris tuæ gravissima atq;
 dativum, nuncime famine majora erga salutem dignitatem
 Mil. Div. vexatam studia, quàm erant à muliere postulante
 per vos ac perspersi. In eodem ad Catonem, Admonendum
 me, quàm rogamus. Idem con-
 nemini narrat. Rullum 2. Hæc qui prospexerint, majores no-
 alem meum, ut dico, Quirites, non eos in decorum immor-
 tuerunt amatum numero venerandos à nobis & colendos
 ruditione lib-
 Dus, non tunc-
 abanda sit fide-
 ro participio,
 m:
 sermone for-
 gerendum.
 erior partici-
 d. edico. Hæc
 pus planum fu-
 post se more
 ut enim qui
 esse, censetur
 Qua mibi etiam si necessitatem ac officium adsignificent, si-
 Parti-

Participia in-
 Dus, licet
 necessita-
 tem signi-
 ficet, ma-
 net tamē
 partici-
 pia.

tuti

curi frequenter adsignificant, non ideo tamen participij nomen amittunt: id quod etiam planius exemplis fecimus in rudimentis, sive libello de Partibus orationis, cum de participijs egimus utrumque, igitur locum te regimus, ne eadem scribamus.

II. APPENDIX.

EXosus, perosus, pertasus, accusativum petunt.

Lib. 8.

Curios, Persarum te vestis, & disciplina lectat, patrios mores exosuses.

Ab Urb. 3.

Cap. 7.

Livius. Plebs Consulum nomen haud secus, quam regum perosa erat. Sueton. in Cæs. Quasi perosus ignaviam suam, quod nihil tum a se memabile actum esset.

ODI olim videtur etiam habuisse osussum, utentis Phorm. prandi & pransus sum; unde Plautus in Amph. Lantium Cicemicos osus sum semper obtuerier, &c. Gellius l. 1. atr. Salustius, C. 8. Hunc Fabricius non probabat, neq. amico goriuprâ quam rebatur: osusq. eum morum causa fuit. Item con ad Quintum Enposita perosus, exosus. Sueton. in Tib. c. 21. in eci amantissimus, Aug. ad Tiberium, Deos obsecro, ut te nobis copul temque amioferrent, & valere nunc, & semper patiantur san Nonnulla populum Romanum perosi sunt. GELLIVS tam, ut consule d. 2. cap. 18 exosus junxit cum dario, pro invisero in Antonium Ejus Epitileti etiam de se scripti duo versus feruntur, ex quib. latenter intelligas, non omnes moconsultus, qui te sermonia utri

ideo tamen exosus esse. *Pertasus eundem casum habet. Suetonius in Tib. c. 66. Tacit. lib. 15. cum patrio casus libello de iunxit, de Epichari femina, Ac postremo lenitudo eorum pertasa, & in Campania agens. & admittunt participia prateriti temporis accusativum more Græcorum, ut Redimitus tempora lauro. Suetonius in Augu. Dextrum ou lapide ictus. Livius 1. bell. Punic. Femur gula graviter ictus. Sed de his in figurata constructione.*

disciplina d

haud secus, qu

at. Quasi per

um a se mem

se osus sum,

um in Araph.

C. C. Gelhus l.

at. neq. amico

fuit. Item con

Tib. c. 21. in ei

ut te nobis

patiantur si

GELLIVS tam

rovo, pro inv

uo versus fer

non omnes m

PARTICIPIA FACTA NOMINA.

Participia in Ans, Eas, interrogandi casu gaudent, cum fiunt nomina.

*gentius Phorm. Herus liberalis est, & fugi- Lib. 2.
Cicero Attico, Boni Cives amantes In Bel. Ca-
Salustius, Corpus patiens, inedia, vigilia, til.
Quantum Fratrem; Fere graviter homo & Lib. 1.
Fere graviter homo &
sua dignitatis retinens, se
neque iure valuisse*

Nonnulla etiam prateriti tempo-
ut consultus, doctus.

*ero in Antonium, Neque enim ille magis ju- Philip. 2.
consultus, quam iustitiae fuit. Horatius, Car. 1. O. 3.
Te sermonis utriusq. lingua, Salustius, Alie- Bell. Catil.
ni appe-*

Bell. Machio

ni appetens, profusus sui. Livius, Servitutis dignitatis homines expertos, adversus notum malum irritatos esse.

PARTICIPIA in Ans, Ens, cum vim suam continent, casus verborum, unde finiri possunt. Cero ad Artic. l. 6. Homo semper amans te. eundem lib. 16. Vi me hercle paucos aequè obzantes atq; amantes me existimem. Cum in naturam nominum transeunt, patrium casum exigunt. Cicero pro Rab. Posth. Studiosus, amobservans sui.

Hujus classis sunt, Negligens amicorum, efficitur utilitatis, fugiens laboris, sitiens virtutis, patina, ferens laboris, sciens regionum, latina lue, potens sui, itemq; catem ejusdem generis pro Quintio: Eques Romanus locuples, sui regij bene gerens. Idem pro Planc. Deinde si rem me, virtutis tue deseruisti ac dereliquisti. Caesar bell. Civil. Nemo erat adeò tardus, aut giens laboris, quin, &c. Tacitus lib. 21. Cor hominum salubria, & ferentia laborum. Se de vita beata, Et illorum, Et sui potens fit. Maximus lib. 5. cap. 2. potentes consilij.

Participij
speciem
præ se fe-
rentia.

Huc accedunt, quæ participij specie præ se ferunt, Insolens, impotens, intolerans, impatiens. Cicero Artic. lib. 2. Imq; amiale noster insolens infamia. Livius lib. 9. Pun: Pleminius impotens ira. Curtian, 8. Impotens animi. Livius 7. bell. Intolerantissima laboris corpora. Po

Plinius lib. 10. cap. 62. Vipera singulos diebus singulis parit viginti fere numero : itaq; cetera indidatis impatientes perrumpunt latem, occisa parente. PAVCIORA sunt præteriti temporis huius ordinis, quæ oratoribus sunt usitata : de quibus ferè egimus, cum de nominibus scientia, copia, & copia diximus. Nam ille, scitus vadorum, victus, rectus, falsus animi, poetica sunt. Eruditus cum entivo mundum legi apud idoneos, sed cum a lativo, quem casum a suo verbo accepit. Cicero de Divin. L. quidem Tarutius Firmanus familiaris noster, in primis Chaldaicis litteris eruditus. Idem in Bruto, Decius Brutus erat cum ceteris latinis, tum etiam græcis, ut temporibus his, eruditus. Doctus litteris latinis, græcis, et antè dicitur. Idem in eodem, Non tam in didando admirabiles, quam docti & græcis litteris latinis. Peritus, quod quidam à Perio præso verbo deducunt, frequentissime cum genitivo junctus. Idem in eodem, L. Cælius iuris valde peritus. Idem tamen præ Cluenn. ablativo usus est. Quis P. Octavio ingenio prudentior, iure peritior? Apud eundem & Casarem, Usus peritus. Hæc Eadem interim præpositionem Ad, cum accusativo cum accusa mittunt. Cicero ad Quintum Fratrem lib. 1. tivo & c. verò fallaces sunt permulti, & leves, & diu. Præpositione Ad.

R

Tetent.

Terent: Hecyr:

*In eodem mihi videntur omnes ludo doctæ
malitiam.*

*Cic. de Orat. Jurisconsultus, qui legum, & co-
suetudinis ad respondendum & cavendum pe-
tus sit. Gemitivum ut idem petunt indoctus, imp-
ritus, insuetus, quæ ex participijs sunt composi-
tæ. Cicero Attico lib. 2. Tam insuetus contumelia.
Cæsar lib. 7. bell. Insuetus laboris.*

APPENDIX.

Participia præsentis, præteritiq; temporis, cum nominum naturam induunt, more eorum comparantur.

Lib. 1.

Cic. Lentu. A me nullum tempus prætermittitur de tuis rebus & agendi & cogitandi : torque ad omnia Quinto Selicio, quo neq. prudentiorem quemquam ex tuis, neque si majore esse judico, neque amantiorem t.

Lib. 16.

*Idem Tir. Cum commodè & per valetudinem,
per anni tempus navigare poteris ad nos am.*

Lib. 6.

tissimos tui veni. Idem Attic Nihil illo reg

Lib. 5.

spoliatus, nihil rege gentius. Idem in Verre
Hæc tu omnium mortalium profligatissime, ac p
ditissime cum scires, cum tanto periculo tuo si
paterere, atq; concederes.

Non omnia participia, maxime præteriti te

poris comparantur, nam amator, amantissimus, auditior, auditissimus, & multa alia inaudita sunt. Quibus igitur utendum sit, assidua, ac diligens veterum lectio te docebit. Cic. pro Deiot. Quis consideratior illo? quis rectior? quis prudentior? Cic. in Pisonem, Quis te miserior? quis te damnatior? sic apud eundem commendatior, commendatissimus, iratior: iratissimus. Participia. Nota. irò suum casum retinent, quando comparantur. Cicero ad Cornificium libro duodecimo. Ceteris in omnibus rebus habeas eos à me commendatissimos.

II. APPENDIX.

Participiis futuri temporis, addito verbo substantivo, eleganter utimur, ut debere, vel oportere.

Sum expectaturus fratrem.

Terentius Phorm. Expectandus est mihi frater. Nam habiturus heri orationem. Habenda mihi ad nos amicitia heri oratio. Cic. pro Font. Orandus eris nobis. Nihil illo regius meus Pterorius, ut suos novos clientes à dem in Verre illo faciendo deterreat.

Utrumque participium, non solum praesens, & futuri, sed etiam futurum verbum admittit. Auctor ad Herennium l. 3. Si utrumque poterit ostendere, utrumque pollicebimur nos in disputando demonstraturos esse: sin alterum demonstra-

NOTA.

auri erimus, simpliciter, quod dictari sumus, ostendimus, Cicero pro Fontejo. Ita verò si illi bellum facere conabuntur, excitandus nobis erit ab ira vir C. Marius, qui Inducromaro isti minaci, arrogantis par in belligerando esse possit. INTRADVM utuntur auctores Debendi verbo. Auctore Herennium l. 4. Primum dicemus, quibus in rebus semper omnis oratoria elocutio debeat esse: deinde ostendimus, quas res semper habere debeat. Idem ibidem, lib. 3. multis locis participiale in Duo infinito passivo & verbo optere, posse explicari.

Iustitia paribus, inquit, utemur &c. si ostendimus, bene merentibus gratiam referri convenire. Si demonstramus, ulcisci male meritos oportere. Si fidem magnopere censebimus conservanda. Si leges & mores civitatis egregie dicemus vari oportere, Si societates atq; amicitias diuise dicemus coli convenire: Si hospitium, entelas, cognationes, affinitates caste colere dicemus. VIDES ID, quod supra dicimus, hæc participialia debitum, officium

necessitatem, denique Convenire, Optere, potius significare, quam futurum tempus?

CONSTR
TIV
GENIT
MONST

PRONOMI
lubstantive
lum ad conit
Cicero ad Calpurn
Idem de Orat. S
dum censeo, I
quo reliquis.

DISTIN
tum, tum quia si
non facile percipi
propter obscuritate
novi, notis, ten
lib. 11. Tantum
esse aliquid possi
vrum. Idem Tor
datus sumus. Ta
miserat Idem li
tem in eodem, No
Eodem loci
verbium, cum
Si DICAS,
tum erit.

CO

CONSTRUCTIO TRANSI-
TIVA PRONOMINIS.GENITIVVS POST DE-
MONSTRATIVA PRONO-

MINA.

PRONOMINA demonstrativa, cum substantivè ponuntur, patrium casum admittunt.

Cicero ad Celiū, Hoc ad te litterarum dedi.

Idem de Orat. Quoniam id temporis est surgentem censeo.

Idem Attico, Res est eodem loci,

quo reliquisti.

DISTULIMVS pronominum syntaxim in hunc

modum, tum quia sine aliarum partium cognitione

non facile percipitur: tum, præcipuè propter re-

proci obscuritatem. Huc spectant, Hoc commo-

novi, nobis, temporis, libertatis. Cicero Atti-

lib. 11. Tantum vide ne hoc temporis Terentia

esse aliquid possit. Idem, id ætatis, solitudinis,

etiam. Idem Toranio lib. 6. Ita viximus, & jam

etatis sumus. Tacitus lib. 11. Id repente solitu-

dis erat. Idem lib. 13. Nec id nobis virium erat.

Idem in eodem, Nec bonis artibus idem virium e-

rat.

EODEM loci res est: Hic, Eodem non est

verbum, cum jungatur cum verbo quietis,

Si dicas, eodem loci profectus est, ad-

ibium erit.

Lib. 2.

Lib. 2.

Lib. 1.

Terent: Heaut:

Ego istuc ætatis non amoris operam dabam.

APPENDIX.

PRONOMEN Idem, cum dativo apud
poëtas reperitur.*Horatius in arte poëtica,*

Invitum qui servat, idem facit occidenti,

Oratores verò sic loquuntur.

Lib. 2.

Lib. 2.

*Cicero de officijs, Peripatetici quondam iidem
erant, qui Academici. -- Ex eodem in Oratore
Sic igitur hoc cognitum, numeros oratorios eosdem
esse, qui sunt poëtici. Idem de Naturæ Deorum
Dianam, & Lunam eandem esse putant.*

Lucræti libro 3.

*Quorum unus Homerus.**Sæptem potius, eadem alijs sopitus quiete est
VIDEO multos ita loqui, Peripatetici quondam
iidem ferunt cum Academicis. Numeri orat
rii iidem sunt cum poëticiis. Velim potius, dum ve
rerum exempla desidero, cum Cicerone, loqui quam plurimo
quemadmodum jam diximus. Ponam integrum
exemplum in Oratore: Sic igitur hoc cognitum
in solutis etiam verbis inesse numeros eosdemq.
se oratorios, qui sunt poëtici. Idem 2. de Fin N
propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam,
indolentia?*L
GENITPossessiva
Vester, lo

Sis, Nostrum

vum postulat

Cic. ad Marcel.

um suum Adol

cum id ætatis su

in M. Anton. Tu

mus. Idem Atti

me tanto dolori

tum corrigi non

Horatius,

Scripta leg

EX ALLATIS

genitum admi

tum adjectivi, t

res apertior fiat

ais, atq.

lib. 15. Quod

horatur, li

am, innocentian

GENI

GENITIVUS POST POS- SESSIVA.

POSSessiva Mens, Tuus, Suus, Noster, Vester, loco genitivorum, Mis, Tis, Sis, Nostram, Vestrum, posita, genitivum postulant.

Cic. ad Marcel. Molestè fero me consulem tuum tuum Adolescentis perspexisse, te meum tum id ætatis sum. perspicere non posse. *Idem in M. Anton.* Tuum hominis simplicis pectus vidi. *Philip. 2.* *Idem Attico.* Non debes mirari, non posse Lib. 2. ne tanto dolori resistere, solius enim meum peccatum corrigi non potest.

Horatius, -- cum mea nemo.

Scripta legat vulgò recitare timentis.

EX ALLATIS exemplis intelligimus possessiva genitivum admittere nominis tum substantivi, tum adjectivi, tum etiam participij. Verum quod aptior fiat, addam plura *Cic. 5. Verr. Quæ* si ipse excogitare non poterat, quemadmodum tuam plurimo venderet, ne tua quidem recentia tuis præclaris abs te principe inventis, excogitatis, atq; institutis uterentur? *Cato Cic. lib. 15.* Quod & Resp. me & nostra amici hortatur, libenter facio, ut virtutem tuam, innocentiam, diligentiam, cognitam in

Serm. 1.
satyr. 4.
Possessiva admit-
tunt geni-
tivum no-
minis sub-
stantivi,
adjectivi
& partici-
pij.

in maximis periculis, domi togati, armati for-
pari industria administrare gaudeam. *Plin. l. 1.*
ad Mamilium: Quereris de turba Castrensi-
um notiorum, & tanquam summo otio perfruare, &
sus, & ineptas nostras legis, amas, flagitas, me
ad similia condendo non mediocriter incitas. In-
cipio ex hoc genere studiorum non solum oble-
tationem, verum etiam gloriam petere, post judi-
cium tuum viri eruditissimi, gravissimi, ac supe-
riorum omnia verissimi. *NO. & dixit Plinius,* post
judicium tuum, qui es vir eruditissimus: Ne-
Caro, virtutem tuam, cum esses domi togatus
Nam togatus nomen est, ut palliatus. Neq;
Cero tua vestigia qui proximus praetor fuisti. Ne-
petus tuum, qui es homo simplex. Neque stud-
ium tuum, qui es adolescens, ut Laurentius de-
cit. Quod si Laurentius uni Plinio lib. 3. cap. 9.
tribuit, ut credat latine dici, Memor-
ter tenere, si recte scriptum est apud eundem Pl-
nium: nos verebimur hoc modo loqui cum Plin-

Possessi-
va non so-
lum jun-
guntur ge-
nitivis u-
nius, ipsi-
us, &c.

Caione & Cicerone? QVORVM hoc? ut intre-
legamus, possessiva non solum jungi cum genitivis
unius, solius, ipsius, duorum, trium, paucorum, ca-
iusq; sed etiam cum alijs. Horum exempla a-
cipiunt, Cic. in Piscon. sine ulla dubitatione jura
Rempublicam, atq; hanc urbem mea unius ope-
esse salvam. Idem pro Mur. Ex tuo ipsius auri
conjecturam ceperis. Bithynicus Ciceroni lib.
6. Itaq; contentus ero nostra ipsorum amicitia

Loci

lib. 8. a-
venit, qua mag-
tarea tu ipse con-
jam hic evenit
exius Romanus p-
corpora magnit-
proceffit, & qua-
none (inquit) h-
procedat age du-
evenit offendat
tus Ciceroni in-
mili dimittere ex-
quanto mihi ex-
paucorum respon-
tuum cuiusq; ad-
xime decet, qu-
dem 5. de Finib.
natura est, nepe-
esset, ut natura ex-
genitivum omni-
possessiva legi, se-
Cic. 3. de Orat-
in omnibus libri-
num parvi. Si
viam per
de Prov. Conf. A-
nata ac consuetu-
Varroni consob-
adolescencia fuit

armati foris
Plin. l. 1.
Castrensium ne
perfricare, la-
flagras, me-
er incitas. In
solum oblecta-
cre, post judi-
ssimi, ac supe-
Plinius, pos-
ssimus: Ne-
domi togatus
us. Neq. Ca-
tor fuisse. Ne-
Neque stud-
Laurentius do-
lib. 3. cap. 95.
ici. Memori-
ad eandem Pla-
qui cum Plinio
hac? ut intel-
cum genitiv-
p. auctorum, cu-
m exempla ac-
bitatione iura-
na unus opor-
uo ipsius an-
Ciceroni lib-
um amicitia-

Genitivus lib. 8. ab Urb. Vis ne igitur, dum dies ista
venit, qua magno conatu exercitus movearis, in-
tere a tu ipse congregi mecum, ut nostro duorum
jam hic eventum cernatur, quantum eques La-
tinius Romanus praestet? Idem lib. 7. Tum eximia
corporis magnitudine, in vacuum pontem Gallus
processit, & quanta maxima voce potuit, Quem
nunc (inquit) Roma fortissimum virum habet,
procedat agendum ad pugnam, ut noster duorum
eventus ostendat, utrius gens bello sit melior. Bru-
tus Ciceroni in lib. Epist. ad Brutum, Bibulum
noli dimittere ex sinu tuo, tantum jam virum, ex
quanto mihi crede potest evadere, qui vestris
auctorum respondeat laudibus. SVVS etiam geni-
tivum cuiusq. admittit. Idem 2. de Offi. Id ma-
ximè decet, quod est cuiusq. suum maximè. I-
dem 5. de Finib. Quoniam sua cuiusq. animantis
natura est, necesse est quoq. finem omnium hunc
esse, ut natura expleatur. LAURENTIVS etiam
genitivum omnium addit, quem nondum cum
est. Scis legi, sed cum praeferis: nam illud
ic. 3. de Orat. Voluntati vestra quantum parvi-
et omnibus libris legitur, Voluntati vestrum om-
nium parvi. Sic Cic. in Cat. 1. Ad omnium ve-
stra vitam pertinet, non dixit vestram. Idem
e Prov. Conf. At primum illud tempus familiari-
tatis ac consuetudinis, quae mihi cum illo, quae Ca-
Parroni consobrino nostro, ab omnium nostrum
adolescencia fuit, praetermitto.

Genitivus
Omnium
primiti-
vis jangi-
tur.

Genitivo

participi-
orum mu-
tatur in-
verbū cū
relativo.

Quod ad genitivum participiorum attinet, cum oratores ferè in verbum cum relativo quæ, quod mutant, Cic. Terent. l. 14. Sed omnia sunt mea culpa commissa, qui ab ijs me amari putabam, qui invidabant. Nam mea culpa putantis, durius erit. Quod idem sæpè faciunt poëta.

Ovid. 3. de Pont.

Nec mea verba legis, qui sum summotus ad I-
strum.

Terentius Andr.

Cum mihi placebat, tuus uno ore omnes omnia
Bona dicere, & laudare fortunas meas.

Qui gnatum habere tali ingenio præditum.

D. XIMVS meus, tuus, suus, cum huc spectant,

Significa-
t o geniti-
vorū prif-
corū mis,
tis, sis.

poni pro genitivis mis, tis, sis, ut studium tuum a-
dolescentis, pro tis adolescentis, meum solius pec-
catum pro mis. Nam pronomina ego, tu, sui, ut
nonnullis Grammaticis placet, prisca illis seculis,
geminos genitivos habuerant, Mis, Tis, Sis, qui
actionem sive possessionem significabant, in quo-
rum locum successerunt possessiva meus, tuus, suus:
Mei verò, tui, sui passionem, Item numero mul-
titudinis, nostrum, vestrum, qui actionem seu pos-
sessionem significabant, pro quibus multis locis uti-
mur, derivativis Noster, Vester.

Nostri verò & Vestri passionem. Genitivus Sui
pluralis numeri una tantum terminatione fuit
contentus, qui passionem significat, cuius loco uti-
mur derivativo Suus, cum actio seu possessio signi-
ficatur, ut Viri sapientes non fidunt sua ipsorū pru-
dentia.

pie. Gigantes
facinoræ commi-
cia, viribus. Hu-
molestum novissi-
di casum vel ab
eos pro meis, tu-
coëmentibus, quer-

Ent
Virgines nam si

Postquam lumin-
sas, inquit F

Duarus, Servus
vus Mis, Tis, r

Emij, dixissent
fuisse apud veter-

his verbis, Suis,
esse sui, vel sis, d

putaretur, recus-
vus cum declin-

vel tis, solent di-
mentationem.

(reditur). Cory-
neg, apud Vari-

teribus quod m
fit mentio.

Il
... da diem,

agun

æ. Gigantes suis ipsorum viribus freti immania
facinora commiserunt. Non, sui ipsorum pruden-
tia, viribus. Hæc illi. DICAM etiã ego si tibi
molestum non est, quod sentio, Mis, Tis, Sis, dan-
di casum vel ablativum suspicor fuisse apud pris-
cos pro meis, tuis, suis, duabus vocalibus in unam
coeuntibus, quemadmodum sas pro suas :

Ennius apud Festum.

Virgines nam sibi quisq; domi Romanus habet sas

Idem.

Postquam lumina sis oculis bonus Ancus relinquit
Sas, inquit Festus, pro suas, & sis pro suis. Si
Donatus, Servius, Priscianus, qui nobis geniti-
vos Mis, Tis, reliquerunt, legissent hanc locum
Ennij, dixissent procut dubio etiam genitivum Sis
fuisse apud veteres, quod Priscianus negat l. 13.
his verbis, Sui, quod debuit secundum analogiam
esse sui, vel sis, dubitationis causa; ne verbum esse
putaretur, recusaverunt proferte Donatus, Ser-
vius cum declinant pronomina; mei vel mis, tui
vel tis, solent dicere, nullam de, sis, facientes
mentionem. Diomedes Grammaticorum (ut
creditur) Coryphaeus, mis, tis, sis, prorsus omisit,
neq; apud Varronem, Gellium, aut alium ex ve-
teribus quod meminerim, de his genitiuis ulla
est mentio.

Illud Plaut. Pœn:

da diem hunc Sospitem queso rebus mis
agundis.

Mis, Tis,
Sis, quid
sint.

Nota.

Nota.

in libris correctissimis meis legitur. ILLUD ENIM, quod affert Priscianus, Ingens cura mis concordibus aequi parare: Laurentius, Ingens cura mis est concordibus aequi parare: Credo legendum esse. Ingens cura meis est concordibus aequi parare: sic enim constat versus exorta littera S, deinde vocali precedente elisa more prisco sic, Ingen cura me est concordibus aequi parare. Ne longiosum, Genitivi, Mei, Tui, Sui, apud vetustissimum passionem, tum actionem significabant: loquebantur enim more Græcorum, Pater mei, tui, sui pro meus, tuus, suus, quæ nondum inventa erant quibus inventis exolevit illa prisca elocutio pater mei, labor mei: in cuius locum successit hæc, Pater meus, labor meus: sed de hac re paulò post accuratius. QVOD ad genitivos multitudinem attinet, suspicor prisceos illos Romanos, primò Nostrorum, Vestrorum dixisse, nam hic exitus est omnium secundæ inflexionis.

Plautus Mostel:

Verum illuc esse maxima pars vestrorum intelligi. Quibus anus domi sunt uxores, quæ nos doctemeruerunt.

Vestrorum pro Vestrum possum est, ut Apollinaris docet apud Gellium lib. 2. cap. 5. Deinde concisa dictione arbitror fecisse nostrum, vestrum unde quidam nota circumflexi tioni ultimas infingunt, quibus veteres, passivè, activè, ac possessivè usi sunt: vnde Græcibus, Misererè vestrum dixit.

Et Quæ nostrum, & eadem apud Gellium illi facti sunt genitivi derivatis videri seculo, ut essent usum multum dictionis dicemus. Dionysius quæ bene pater, genitivos nostri: fortasse noster, id quod noster, ut affirmatum, non nostrum, videri ius refugit, Noster, Nos: Vestri.

GENITIVI

NO

Verba, Pa

ra, quæ

genitivi Me

gaudent,

Cicero Attico,

tui indigebunt.

Item pro Sab. P.

ILLUD ENIM dixit. Et Quadrigarius, Cai Marii ecquando
cum mis cum
nium, Ingen
Credat legen
ordib. equi pa
litteris, de in
co sic, Ingen
Ne longior
d vetustissim
cabant; loque
rei mei, tui, sui
inveniant
elocutio pate
tes hac, Pa
cre paulo post
multitudinis
os, primo No
t. extitit est o

Et Quadrigarius, Cai Marii ecquando
re nostrum, & Republica miserabitur? Quae i
bidem apud Gellium invenies. POSTREMO ab
illis facti sunt genitivi Nostri, Vestri: sed inven
tis derivativis Nosler, Vester, credo placuisse e
ruditioni seculo, ut Nostri & Vestri, in frequen
ti essent usu: Nostrum & Vestrum cum certis
tantum dictionibus jungerentur, de quibus mox
dicemus. Diomedes antiquitatis, scriptorumque
veterum bene peritus, in slectendis pronominib
us, genitivos nostrum, vestrum posuit, non nostri,
vestri: fortasse ut doceret hunc proprium esse ge
nitivum, id quod Apollinaris etiam credidit, a
deo ut affirmavit dicendum esse, Miserere no
strum, non nostri: quatenus in re ei seculum e
ruditiis refragatur. Caper. in libello de Oritho
graphia, Nostre inquit, nostrorum, nostrum, venit
a Nos: Vestri, vestrorum, vestrum a Vos.

GENITIVI MEI, TUI, SUI, NOSTRI, VESTRI.

*VERBA, Participia, & nomina adjecti
va, quae patrium casum postulant,
genitivis Mei, Tui, Sui, Nostri, Vestri,
gaudent.*

*Cicero Attico, Te oro ut quibus in rebus mei Lib. 2
tui indigebunt, nostris miseris ne desis.*

*Idem pro Sab. Postb. Equitem Romanum veterem
amicum*

Orat. 4.
Ad Attic.
Lib. 9.

amicum suum, studiosum, amantem, observan-
tem sui, labentem exceptit. Idem in Catil. Hab-
tis ducem memorem vestri, oblitum sui. *Cat. 4.*
Cic. Nihil enim malo, quam & mei similem esse
& illos sui.

NOMINE verborum intelliguntur etiam gerun-
dia, & supina, si quando eorum usus inciderit, ut
Non est tempus obliviscendi vestri, nostri, non vo-
strum, nostrum. CVM genitivus mei, tui, sui, no-
stri vestri, copulari possunt participia, ut Non su-
oblitus tui absentis. Plancus *Cic. lib. 10.* Facu-
tas optabilis tui presentis si mihi esset, nunquam
tuis consilijs discreparem. *Cicer. Lentulo l. 1.* Co-
noscunt omnes tui presentes, tui absentis amorem.
Item cum gerundijs, ut vocant, adjectivis, ut Je-
nosce avia, non fuit mihi copia videnda tui. *Cic.*
Curioni l. 2. Hoc quidquid attingi, non fecit inflan-
mandi tui causa, sed testificandi amoris mei. CVM
nominibus tam substantivis, quam adjectivis nega-
Laurentius posse hos genitivos jungi, exceptis ho-
unius, solius, ipsius, ut Tui unius non misereris
Unusquisq; sui ipsius curam gerit. *Afferit idem*
cum Terent: *He aut.*

Genitivi
mei, tui,
sui, nostri
vestri, co-
pulantur
tam cum
substanti-
vis quam
adjectivis

Hem tot mei solius solliciti sunt causa?
Ubi in omnibus libris quot quidem viderim, me-
solius, legitur. Certè non video cur non dicatur
bene latine.

Pudet me tui hominis vanissimi. Non te misere-
ret mei miseri, & infelicis.

Si qua locuti

Sic Terent: Heant:

*atq; inopis nunc te miserescat mei.**QVOD si pronomen ambiguam orationem efficiat, mutetur loquendi ratio, qualis esset, Misere mei famuli inopis, Pero à te, ut mihi miseretur etiam gerumimo famulo subvenias. Sed in hoc loquendi generis inciderit, utere ferè omittuntur hac pronomina, sic: Here nostri, non venisere mei famuli, Pater memineris filij. Non te mei, tui, sui, non feret hujus calamitosi exul.*

EXCEPTIO.

INTEREST tamen, & Refert ablati.

vos Mea, Tua, Sua, Nostra, Vestra sibi

indicarunt, quibus ablativis addi possunt

genitivi Unius, solius, ipsius, cat-

iq; qui possessivis adduntur.

Mea unius interest, Tua solius refert. No-

ra ipsorum interest vitia extirpare. Tua

in publicam administrantis interest semper

vigilare.

Hic nulla veterum occurrunt testimonia: di-

mus etiam, vestra paucorum interest cives con-

servare, quia Vestris paucorum laudibus legimus

pud Brutum: AT VESTRA, seu nostra omnium

interest bene vivere, tum dicam, cum apud ido-

eos autores legero genitivum Omnium possessivis

natum. Interim dicam, interest omnium nostrum

et vivere. Refert omnium vestrum ante adle-

re rationem reddere.

Sed qua locutione genitivus omnium à verbis

refers,

refert, interest, regitur: ac genitivi nostrum
vestrum, à nomine Omnis, quod partitivum est.
Liv. 2. Bell. Maced. Macedonum fere omnes:
ut manerent, persuasit. Plin. lib. 11. cap. 73. P
cum omnibus serrati dentes. Qui verò intere
nostra omnium dixerant; sequuti sunt Laure
um, qui apud Cicer. 3. de Orat. ut supra dixima
legit, voluntati vestre omnium parvi: cum in
nibus libris scriptum sit, Voluntati vestrum Cæsar interest v
nium parvi. Quo pacto frequentissime loquitur cum norma
tur Cicero, ut mox dicemus. QUONIAM patitur in lauri mea
ante planum factum est, pronomina possessiva tuum nostrum
substantivi, tum adjectivi nominis genitivos a non significen
mittere, studium tuum adolescentis, pectus tuum. Nam cu
hominis simplicis: quid igitur causa est, cur
meamus dicere, Interest tua Prætoris provin
am à pirata defendere? Refere mea Consu
Rempub. salvam & incolumem servare. Si
men oratio durior videretur, qualis maxime
cum propria adduntur, ut interest mea Anto
discipulos in officio continere: vel omitant
Propria, ut fecit Valer. Max lib. 6. cap. 2. de
Theodoro philosopho loquens, Mea quidem ni
interest humine, an sublimè putrescam: Aut
mittatur pronomen ipsum, quod fecit Cicero
Tusc. Theodori quidem nihil interest humin
an sublimè putrescat: ubi de se loquitur ipse The
odorus. DENIQUE si dicas, interest tua Cæsa
visis ignoscere, grammaticè quidem, & more
Græcorum

Græcorum loqu
à atque Th
manni Pauli.

ut, ut Laure
Cicerone, Ca
lege Budai Com
nos ab eis fuit
sed ut ad rem re
normam
meam
nisi
non significen
flum. Nam cu
gubernare,
disposita se plu
II.

II. Omnia nu
parativa
Nostrum, Ve
vius, Imperi
ui vestrum pr
lerit. Curru
Cicero ad Q
hum edificatur
nibus vobis aut
vestrum.

iudi nostrum *ἡμετέριον* Grecoꝝ loqueris, unde est illud D. Pauli
ἀπαρχὴ τῆ ἐμῇ χάριτι Πάῤῥας salutatio mea,
 ferē omnium manu Pauli. Neque hoc solum ē graco sumptum
 i. cap. 73. Piest, ut Laurentius significat, sed ea, quae supra
 i. vero interē ex Cicerone, Catone, Plinio & ceteris attulimus.
 sunt Laurent. Lege Budai Comm. linguae graeca, invenies no-
 supra diximus, eos ab eis fuisse mutuatos hoc genus loquendi.
 arvi: cum in SED ut ad rem redeam, elegantius dices, Tua o
 tati vestrum Caesar interest vultis agnoscere. Si ad Gramma-
 ticiſſimē loqui corum normam nobis loquendum est, non ponun-
 tiam pau. ur ablativi mea, tua, sua, nostra, vestra, pro ge-
 possessiva tui, mei, tui, sui, nostri, vestri: ut qui passio-
 nis genitivos a nem significent, sed pro mis, ris, sis, nostrum, ve-
 i, pelius tuum. Nam cum dico, Interest mea Rem publi-
 ca est, curam gubernare, Mea actionem significat. Sed de
 atoris provincia fortasse plus nimio.
 ur mea Conſu-
 vares. Si
 tu maxime e-
 st mea Anto-
 vel omitanti-
 6 cap. 2. d-
 ea quidem ni-
 estam: Aut
 fecit Ciceron-
 interest huius-
 quitur ipse T-
 rest tua Caeſar-
 dem, & moſ-
 tu vestrum.

II. APPENDIX.

Omnia numeralia, partitiva, com-
 parativa & superlativa genitivos
 Nostrum, Vestrum, exigunt.
 ius, Imperium summum Romae habebit, Ab Vrbe 2.
 ti vestrum primus o juvenes osculum matri
 lerit. Curtius, Noto singulos vestrum excita. Lib. 8.
 Cicero ad Quintum Frat. Domus utriusq; no- Lib. 2.
 um edificatur egregie. Idem contra Rull. 2. O-
 nibus vobis aut majori vestrum parti, Maximus
 dem, & moſ-
 tu vestrum.

S

Si

Nota.

Nota. Si nominibus, verbis, ac participiis, quæ genitivus, Nostri, & Vestri, ante adnitebani, adstantur numeralia, partitiva, comparativa, a superlativa. Nostri, Vestri, in Nostrum, Vestrum migrabunt. Rectè dicitur, Sum memor vestri ad singulorum utriusq; omnium, paucorum multorum: necessario dices, Sum memor vestrum singulorum, utriusq; omnium. paucorum, multorum, quia hæc, cum sint numeralia, aut partitiva genitivos nostrum, vestrum, non nostri, vestri præstant. NAM cum dicimus, Sum memor vestrum, utriusq; genitivus utriusq; à nomine Memor regitur: at genitivus pronominis Vestrum partitivo Viæq;. Uti enim dicimus, Viæq; vestrum est doctus Sum præceptor utriusq; vestrum Viæq; vestrum sum gratus: Virumq; vestrum dico: in quibus Vestrum semper regitur à partitivo: sic etiam dicimus, Sum memor vestrum utriusq;. Sic misereor vestrum trium. Ego vestrum singulorum: Oblitus es nostrum paucorum. Inaugo vestrum omnium: Interest nostrum omnium te bene valere. Sic solet Cicero genitivo omnium adungere Nostrum, Vestrum. Contra Rul. 2. Tunc contra hanc Romam communem patriam omnium nostrum, illa altera Roma quereretur Idem in Catil. 4. Video Patres conscripti res omnium vestrum omnia, atq; oculos coniectos esse Idem ad Attic. II. Ut jam omnium iudicio constitutum esset, omnium vestrum bona, prædæ esset illius victoria. Idem ad Cæs. libro 1.

Tum ipsius cau
 minum nostru
 tria parens om

PROM
SL

Possessiva.
Vester, c
genere, num
vel actio fig
Ut, Liber meus
Labor vester.

GRÆCI, cum
me utuntur.
pater mei,
pater.
pater me
utuntur, cum ad
mens non mer. P
firi. PRISCIAN
essendi derivatio
mitiorum, Gr
obscuri vestigia

Si ex te tui
Qua miser
Duorum la
Mei rogant

Sum ipsius causa gaudeo, cum me hercule etiam omnium nostrum. Idem de Orist. Vel quia est patria parens omnium nostrum.

PRONOMINA POST SUBSTANTIVA.

Possessiva Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester, coherant cum substantivis genere, numero, casu, cum possessio vel actio significatur.

Ut, Liber meus, ager tuus, studium nostrum, Labor vester.

GRÆCI, cum possessio vel actio significatur, ferme utuntur genitivis primitivorum *πάτερ μου* pater mei, pro *πάτερ ἐμὸς* pater meus. *πάτερ ἡμῶν* pater nostrum, vel nostri, pro *πάτερ ἡμετέρος* pater noster. Latini contra possessivis utuntur, cum actio vel possessio significatur. Pater meus non mei. Pater noster, non nostrum aut nostri. Prisci tamen Romani, antequam inventa essent derivativa, videntur fuisse usi genitivis primitivorum, Græcorum more, cujus rei extant nonnulla vestigia.

Plautus Pseud.

*Si ex te incense fieri possum ego certior here,
Quæ miseria te tam misere macerent,
Duorum labori ego hominum parvissem labens
Mei rogandi, & tui respondendi mihi.*

S 2

Mei

Prisci vsi
sunt geni-
tivis pri-
mitivorum
pro deri-
vativis.

Mei, inquit Apollinaris apud Gellium lib. 20. cap. 5. non dixit Plautus ab eo quod Meus, sed ab eo quod est Ego. Itaque, inquit idem, si dicere velis patrem meipropatrem meum, quo modo Gracii ~~varieg~~ us dicunt, inusitatè quidem, sed rectè profectò, eaq. ratione dices, qua Plautus dixit labori meo: hac ille. Cic. ad Attic. lib. 11. Quintus misit filium, non solum sui deprecatorem, sed etiam accusatorem mei. Idem Lentulo lib. 1. Is hac régia causa excepta, ceteris in rebus se acerrimum tui defensorem fore ostendit. Idem Curioni lib. 2. Eam rem unius tui studio me assequi posse confido. Budeus illud Cicer. in Var. Civitatis salutem, cum mea unius salute esse conjunctam, sic legit: Civitatis salutem cum unius mei salute esse conjunctam: ubi inquit, si enim mea scripsisset, legeretur mea unius, non unius mea. Quo loco significat Budeus, utendum nobis esse genitivis mei, tui, sui, cum procedunt nomina unius, solius: ut, Unius mei opera servata est respub. Solius tui studio maximos honores adeptus sum. Unius sui opera juravit Cic. Rempublice salvam. Contra, si nomina sequantur, posses sive utendum esse, ut Mea unius opera servata est. Resp. Tuo solius studio maximos honores adeptus sum. Sua unius opera juravit Cic. Rempublice liberatam. Livius 2. ab Urb. Grata in vulg. leges fuere, quas cum solus pertulisset, ut sua unius in his gratia esset, tum deinde comitia colla-

g. subrogando
Consuevit ei
sua unius senten
si quam pecunia
se faceret. Id
sua unius senten
quam sapientem
quod quidam v
semper, Sui, ut
te nomine. Ni
ximus, semper e
lib. ut cum non
minus istis est p
tum corrigi non
rem redeamus.
derant in pon
tenia vestrum
tanta, quanta me
mibi summam aff
recuperanda libe
zoli me ad conte
ranensis. Ibi d
gentionem vestr

A T, si sub
aliquam g
nimi, cuiusc

ga subrogando habuit. Idem lib. 6. bell. Maced. Consuerunt ergo, quos ludos inconsulto senatu ex sua unius sententia vorisset, eos vel de manubijs si quam pecuniam ad id reservasset, vel sua impense faceret. Idem lib. 4. dec. 5. Eum, qui de sua unius sententia gerit superbum videri magis, quam sapientem. HÆC Livij loca idcirco attuli, quod quidam vir aliqui doctus existimaverit, semper, Sui, utendum esse præcedente vel sequente nomine. NEQUE id quod modò ex Budæo diximus, semper est verum: nam Cic. ad Atticum lib. 11. cum nomen præposuisset pronomini, nihilominus usus est possessivo, Solius enim meum peccatum corrigi non potest. ALIA præterea, ut ad rem redeamus, sunt testimonia, ubi primitiva pro derivativis ponuntur. Idem 4. Philip, Frequentia vestrum incredibilia, concioq, Quirites tanta, quanta meminisse non videor. & alacritatem mihi summam affert Reip. defendendæ, & spem recuperandæ libertatis. Idem pro Plane. Quare vult me ad contentionem vestrum revocare Latianensis. Ibidem, Possumus eripere orationi conventionem vestram.

EXCEPTIO.

AT, si substantiva significant partem aliquam generalem corporis, sive animi, cujusmodi sunt pars, dimidium, alium,

aliquid, genitivis primitivorum utemur.

Lib. 5.

Ar. Nullam partem mei amisi, hoc est non amisi manum pedem, memoriam. Amisisti ne quicquam tui? *Cicero de Fin.* Cui proposita est conservatio sui, necesse est huic partes quoque sui cariores esse, quod perfectiores sint.

Terentius Adelphi:

Lib. 7. c. 1.

Tetigine tui quicquam?
Quintil. Minimam partem mei habens.

APPENDIX.

Substantiva, quibus ambigua est significatio, ut caritas, amor, memoria, desiderium, cura, itemque cetera, si possessionem, actionemve significant, possessivis adhærescunt.

Ut amor meus, desiderium meum, quo amo, desideroque.

Sin passionem significant, genitivos mei, tui sui, nostri, vestri, flagrant.

Lib. 7.

Lib. 1.

Lib. 10.

Ut. Amor mei, desiderium mei quo amor desideroque. *Cicero Attico.* Dionysium flagrantem desiderio tui misi ad te. *Idem ad eundem.* Aviam tuam scito desiderio tui mortuam esse. *Idem ad Planc.* Me impulit tui caritas. *Idem ad Quintum.*

Idem. Fratrem tuum quam jucundum mihi, Postquam quid, tibi per ha-

Idem. Aliquand Idem Attico, Nunc mercede tua Cornificio, Gratum mihi tua.

Idem. ALIA huiusmodi necam de vita bene sui. *Ibid.* cap. 3. Ita nimia est vita. *Idem.* Ante des opo-
beneficium.
capit est significat
meum, vultus me
mihi illata. *Idem.*
sua, non solum qu
fert, is reple

Idem. tua est imago
Cic. pro Sexto
liens personis, e
de quotidiana v
Nec minus en
verbi benedictus, qu
suam passu
ium

Enatrem, Nunc decedens, relinque, quæso, quam jucundissimam memoriam tui. Quirtilianus, Postquam mei cura discesserat, Matrem, inquit, tibi per hæc merita commendo. Decl. 6.

Aliquando utrunque conjungitur.

Idem Attico, Nicias, te, ut debet, amat vehementerque tua sui memoria delectatur. Idem Cornificio, Grata mihi est vebementer memoria nostri tua. Lib. III
Lib. 12.

ALIA huius generis læges, maximè apud Senecam de vita beata capite 9. Virtus est pretium sui. Ibid. cap. 5 Ignoratio sui, & cap. 10. Insolentia & nimia æstimatio sui. De Benef. lib. 1 cap. 9. Antè des oportet mihi arbitrium mei, deinde beneficium. NON in omnibus tamen, quibus anceps est significatio, hoc observatur, nam crimen meum, vulnus meum, injuria mea, dicitur etiam mihi illata. Item imago mea, tua, sua, nostra, vestra, non solum quæ possidetur, sed etiam quæ re- fert, & repræsentat. Nota.

Plautus Menæch.

- tua est imago tam consimilis tibi, quam potest. sic. pro Sext. Rosc. Ut effectos mores nostros in alienis personis, expressamus, imaginem nostram vite quotidiane videremus. Idem ad Luceium lib. Nec minus enim est Spartiatus Agesi- laus ille, prohibendus, qui neque prætam neque fictam imaginem suam passus est esse.

Martialis lib. 2.

Et digna speculo fiat imago tua.

PRÆTEREA, causa mea, tua, sua, nostra. Cicero ad Cassium lib. 15. Absse te, mea causa molestus es. Idem Tironi lib. 16. Non est tibi se, cum in tam mea causa, quam tua doleo te valere. Idem Artic. 8. Si me vellet sua, aut Reip. causa Luce, ad quem referriam venire. Sic apud Cic. frequenter. Papinianus causa mei, Ulpianus sui dixit. Malim cum Cicerone loqui.

Terent. Phormion.

Nam neq. negligentia tua, neq. id odio feci tuo: pro tui.

Idem Heaut.

-- facile scires, desiderio id fieri tuo: pro tui. Apud Budeum Comment. lingvæ græcæ, plura inveniuntur hujus generis.

RECIPROCA SUI, SIBI, SE.

RECiproca sui, sibi, se utimur, cum eadem persona transit in se ipsam: ut Caesar recordatur sui, indulget sibi, amicum se, loquitur secum.

Lib. 8.

Lib. 10

Cicero de Finibus. Eorum est hæc querela, qui cari sunt, se seque diligunt. Idem de Naturis deorum. Ipse sibi displicet.

RECIPROCARÉ, ut inquit Varro lib. 6. de lingua

ingualatin. ab r
e, quod poscere
Cicero ad Cassium lib. 15. Absse te, mea causa molestus es. Idem Tironi lib. 16. Non est tibi se, cum in tam mea causa, quam tua doleo te valere. Idem Artic. 8. Si me vellet sua, aut Reip. causa Luce, ad quem referriam venire. Sic apud Cic. frequenter. Papinianus causa mei, Ulpianus sui dixit. Malim cum Cicerone loqui.
mo tui esse conuen
is ducem memo
Cicer. Epist. 9
am & mei simili
eclam. Tu primu
REPERITVR
Lu
-- quæ vox sibi pr
Cic. 2
primquam tu suun
Seneca ad Albi man
ar arbitrium, mu
derio prae ex
gent, lingua g
Et antecess
Marcellus te C
ignoscas sibi
se hostem exi

ingra latin. ab recipere factum est, sive à proca-
 , quod pscere quondam significabat: unde
 a. nostra Grammatici reciproca pronomina appellarunt,
 ea causa modo ad eandem personam sese recipient, unde
 i lib. 16. Non infecta sunt, eandemq; reposcant. *UTIMVR* &
 valere. Idem, sibi, se, cum intercedit obliquus tertie per-
 p. causa Lucr., ad quem refertur reciprocum. Video homi-
 nter. Papinian cadentem se flagris. Audio avum tuum non
 dulum cum Cic. compatem sui. Suspico Ciceronem in quo a-
 no tulisse contemptum sui. Cic. in Catil. 4. Ha-
 is ducem memorem vestri, oblitum sui. Caesar
 id odio fecit Cicer. Epist. 9. ad Att: Nihil enim malo,
 am & mei similem esse & illos sui. Quint. 6.
 clum. Tu primo docuisti filium sibi non parce-
 tuo: pro tui. REPERITVR interdum Reciprocum prono-
 ace, plurimum posurum pro Demonstrativo Is, Ipse.

Lucanus libro 5.

— quæ vox sibi proxima venit. In somnis:
 pro ei. Cic. 2. Philip. Non enim à te emit, sed
 us quam tu suum sibi venderes, ipse possedit.
 neca ad Albinam de consolatur. Ad tuum forme-
 arbitrium, multum sibi dederis, etiam si nihil
 deris præter exemplum. Quod Budæus in Com-
 ent. lingua græca docet fieri more Græco-
 tibi, amam.

Et antecedente altero verbo: ut

querela, qui arcellus te Caesar precatur, ut miserearis.
 em. de Nati, ignoscas sibi, se in fidem tuam suscipias,
 se hostem existimes. Cic. in Orat. Ne ipsa

S s

que-

Vnde di-
 dum sic
 Recipro-
 cum.
 Nota.

Recipro-
 cū inter-
 dam po-
 nitur pro
 demon-
 strativo.

Lib. 5.

quidem sua tanta eloquentia mihi persuasisset, se dimitterem. Idem pro Sex. Rosc. Hunc sibi animo scrupulum, qui se dies, noctesque stimulat ac pungit, ut evellatis, postulat. Idem Atti. Qui etiam a me petierit, ut secum & apud se sem quotidie.

NOTA.

UIVNTVR aliquando scriptores, accedente tero verbo, demonstrativis pro reciprocis. Quililianus 3. Declamat. Neq. ignoravit, quae manent cum pericula: cum pro se Idem 1. Declam. Quapropter non petit, ut illum miserum putet nisi & innocens fuerit: pro se.

RECIPROCUM

SVVS

RECIPROCO SVVS, utimer, cum tere persona transiit in rem a se possetam: ut,

Cicero recordatur Tironis liberti sui, indiget libris suis, defendit suos clientes, scripsit hanc epistolam manu sua Cic. in Ver. jebat multa sibi opus esse, multa canibus suis. Idem de Orat. Si ferae partus suos diligunt, qua nos liberos nostros indulgentia esse debemus.

Lib. 4.

Lib. 2.

Suis Reci
procū cū
obliquo
ver: pſoæ

VIVUNT etiam Suis, cum additur aliter obliquo quae tertiae personae, ad quem refertur possessio, ut Percussisti illum gladio suo. Relinquam legem per clementiam

judicium suum. Vidi Pompejum spoliatum
 amentis suis. Percontatus sum illum de regno
 Alloquutus sum Caesarem ante domum suam.
 columbam cum pullis suis, in nido suo, extra
 nidum suum. GEDULPAM & catulos eius:
 suos, quia intercedit conjunctio. Cicero de
 Scipion. Itaque ego illum de regno suo, ille
 de nostra Republica percontatus est.

Terent. Adelphi:

-- suo sibi hunc gladio jugato.

Cicero Attico lib. 6. Sed & cum praesens, &
 a creberrimis litteris non destititrogare, &
 ere mea causa suadere & hortari sua: Vbi it
 , vel eum subaudiatur, ad quod refertur pos
 LAVRENTIVS his locis potius, ejus, illius,
 dixisset, maxime ubi intercedunt praepos
 res nisi addatur nomen adjectivum, partici
 , aut verbum ad quod refertur possessio, ne
 genitorem inatum ob amissam praedam suam.
 columbam tristem in periculo suorum pul
 : Sento hominem ambulante per domum
 : Scio illum dolere fortunam suam. Si
 MEN oratio fuerit ambigua quod sit, cum
 sunt personae, & possessio ad secundo loco po
 , tunc utitur genitivus ejus, illius,
 ut Vulpes cepit gallinam cum pullis ejus.
 erod possessio refertur ad primo loco positam,
 utendum erit: ut Deus tuetur hominem
 legem ejus clementiam suam.

INVENITUR
 inter-

interdum suus pro eius, ipsius, illius. Cicero Philip. Quod autem erit praesidium salutis, libertatisque vestrae, si C. Caesaris fortissimorumque suorum militum exercitus non fuisset? Idem ad Atticum libro 4. Memmius candidatus patior in senatu recitavit, quam ipse suus competitor minus eam Coss. fecisset.

Et accedente altero verbo: ut, Timet Pompejus, ne à suis veteranis desertor. Rogat te Caesar, ut suas partes sequatur.

APPENDIX.

VTimur præterea Reciproco Scilicet cum res possessa in possessorem transit.

Lib. 9.

Cicero Attico, Viciscentur illum mores suidem de Arusp. Sua concorsit hominem. Idem de Arusp. Hunc sui cives à civitate ejecerunt. Idem de Arusp. Indulsit illis quidem suus pater semper.

Lib. 10.

Cum suus, est substantivum, nemo ferè lojus utitur genitris illius, ipsius, ejus: ut Reum cum suis, sive inter suos. Cie. de Finib.

NOTA.

Quasiivit saluus ne esset Clypeus: cum salu se flentes sui respondissent, rogavit, &c. Item ponitur pro Proprius: ut de hac re dixi suo Referam hæc omnia suis locis.

PRÆ

LI
PRÆPO
CO

ERBA A
præpositio
transleunt.

ero de Orat: Cu
esset, & apud
suis autem inam
repente eo Q
o Julio fratre
Transitiva

am præpositio
mittunt.

ero de amicitia
nihil quod ma
ndum: quipp
tatem eos et
quodam mo

erba comp
olitionis habe
at. Finib. Cur
multavit, &c
m ad Quintum F
ator me urbem
commutat.

Et requita

PRÆPOSITIONVM
CONSTRUCTIO.

VERBA Absoluta & Intransitiva
præpositionum beneficio in casus
transseunt.

Pro de Orit: Cum etiam tum in lecto Cras-
seset, & apud eum Sulpitius sederet, An-
tus autem inambularet cum Cotta in por-
te, repente eò Quintus Catullus senex cum
o Julio fratre venit.

Lib. 2.

Transitiva præter proprium casum,
in præpositiones cum suis casibus
intrant.

Pro de amicitia, Nihil est amabilius virtu-
tibus, nihil quod magis alliciat homines ad di-
cendum: quippe cum propter virtutem, &
bonitatem eos etiam, quos nunquam vidi-
mus, quodam modo diligamus.

Verba composita sæpe casum præ-
positionis habent.

De Finib Cur ipse Pythagoras, & Ægy-
ptum illustravit, & Persarum Magos adiit? I-
tem ad Quintum Fratrem. Cum subito bonus Im-
perator nocte urbem hostium invasisset, in senatum
committebat.

Lib. 2.

Lib. 2.

Et repetita præpositione.

PR.

Idem.

Lib. 3.
Philip. 11.

Idem in Verr. Ceteri heredes adeunt ad rem. *Idem in Antonium, In Galliam in Antonium, in Asiam Dolabella in alienam uque provinciam.*

Hanc repetitionem amant multum
verba composita ex prapositionibus
Ab, Ad, Con, E, Ex, In.

Lib. 3.

Idem de Amicitia. Tu velim à me animi parumper avertas, Lellum loqui ipsum putat. *Idem ad Quintum Fratrem, Abduco equidem ab omni Reip. cura.*

Verba re-
petentia
praposi-
tionem.

CICERO fere Invadendi verbo utitur re-
ta prapositione. Aspirandi verbi eleganti-
us cum conatum quendam contentionemque
liquor perveniendi, atq; alicujus rei adipiscen-
di significat, efferturq; negatione, aut inter-
ruptione. Crc. in Brut. Ex bellica laude memi-
nare ad Africanum potest. *Idem 5. Tuscula*
omnes aditus tuos interclusi, ut ad me aspirare
non posses. *Idem 3. Verr.* Quid enim ad ne-
pecuniam, me invito, assint? *Ibidem 4.* Qu-
do homo tanta desidia, nisi Februario mense
rubit in Curiam? Ceterorum exempla cre-
pud idoneos auctores reperiuntur. Cicero 2.
Itaq; se alij ad philosophiam, alij ad jus civi-
lij ad Eloquentiam applicant. *Idem pro*
Agendum conferte nunc cum illius vita, vici-
Sylle. Sic consentio, comparo, congruo, con-

CASUS

TI

Casativo
Adverbi-
tra, Circiter,
Erga, Ena, In-
Pens, Per,
præter, Se-
Vltra, Ve-

adeunt ad vivo Idem in Personem, Suum quengue scetus
 Galliam inu sanitatem, ac mente derurbat Sic deirabo, de-
 in aliam in do, deicio, depello, Idem de Invent. Alteri-
 a mant mu orum, qui sine nummis erat, gladium propter
 ostionibus osium ē vagina eduxit. EIVSDEM generis
 egredior, eicio, emergo, emigro, emineo, e-
 io, evoco, evolo. Idem pro Milon. Hec tanta
 us ex hac urbe expelletur, exterminabitur,
 etur? Sic exeo, excedo, exturbo Idem in Ca-
 in foveam quoniam incidit bellua, obrua-
 Sto incurro, injicio, ingredior, inueor, in-
 Sc. que motum a significant. REPETITVR
 in. cum quies significatur. Idem de A-
 Digni sunt amicitia, quibus in ipsis inest cau-
 ur diligantur. Idem pro Deior. In exultamento
 no facile fictum crimen insidet. Nonnulla ex
 m dativum postulant, quemadmodum suo loco
 habet.

CASUS PRÆSOSI-
 TIONUM.
 CCusativo servantur Ad, Apud, An-
 te, Adversus, vel Adversum, Cis,
 ra, Circiter, Circa, Circum, Contra
 a, Extra, Intra, Inter, Infra, Iuxta,
 Penes, Per, Pone, Post, Prope, Pro-
 te, præter, Secundum, Supra, Secus,
 ns, Ultra, Versus, Vsque.

Cicero

Lib. 12.

Lib. 4.

Cicer. in Brut. In pratulo prope Platonis
am confedimus. Idem Attico, Secundum
nihil est mihi amicitia solitudine. Idem in
Erani accepta pecunia a Caio Verrutio sic tane
ut usque alterum R, littera constarent in tege,
liqua omnes essent in luura.

VARIUM usum significationemq; prepo
num, audiendis, legendisq; vererum se
discent paulatim adollescens, quasi in locu
num congerantur, molestiam, radumq; aff
Ex ADVERSUS reperitur apud Ciceronem
de Divin. Ara, inquit, Aio loquenti, qua
tam videmus ex adversus eum locum, con
est.

VERSUS.

Versus suo Casui postponitur.

Lib. 16.

Lib. 4.

Cicer. Attic. Verti me a Minturnis
num versus. Sulp. Cicer. Ex Asia redien
ab Aegina Megaram versus navigarem, e
giones circum circa prospicere.

VERSUS a ceterarum prepositionum natura
fider: sunt enim dicta prepositiones, quod cu
partibus preponantur. Preponitur huic prepo
ni interdum Ad. Liv. i ab Urb. In lapide a
ridiem versus confedit.

Ablativo gaudent A, Ab, Abs, A
que, Cum, Coram, Clam, De, E, Ex
Prae, Procul, Palam, Sine,

pe Platonis
io, Secundum
ne. Idem in
ferratio sic tan
flarent integ

Cicero in Pisone, Mihi verò ipsi coram gene-
ro meo, propinquo tuo, qui dicere ausus es?
Idem Attico, Paulo etiam is eam vidi.

Terent: Heaut:

-- pre iracundia Menedeme non sum apud Lib. 15.

me.

ionem, prop
veterum ser
quasi in loc
radum, affe
d Ciceronem
loquenti, qua
um locum, con

ivius, Rem creditori palam populo solvit. Idem Ab Vrbe. 2.
Haud procul occa, si solis redeundi in castra tempus Bell. Mac. 7

Palam sepe in oratione Cicero in Salustium
epertur. An turpius est Patres conscripti
vibentem, mentiri, quam illum palam hoc
ordine dicentem? Et palam universis recitare:
Et postposita, quod si quippiam eorum falsum est,
is palam refelle. PROCVL frequentissimè abla-
tivum habet. Livius 7. bell. Maced. Haud pro-
Minturnis ad Seleuci castris ad caput Cayci annis stativa
x. Asia rediens abiit. Ibidem, Porta egressus haud procul sta-
vigilarem, castrum hostium occasione oppertens confidit. Et
postposita, apud Ciceronem ad Trebat. lib. 7.

Nam multi suam rem bene gessere, & publicam
patria procul.

itur huic prapositionem nondum cum accusativo legi,
b. In lapide an illud Liv. lib. 7. bell. Punic. Sed locus procul
muros satis equis agendis vineis fuit, ita & cæ-
er. corrupte legitur muros, pro muro Item,
pud Plinium lib. 6. cap. 53. Pausilypum villa est
ampania haud procul Neapoli: ablativus est.
antur & Curcius, sed incerto libro, suspicor lo-
cum

Ab, Abs,
De, E, Ex,

e,

Clam cū *cum mendosum esse.* CLAM, & cum accusandi casu jungitur. Cicero in Salust. Timen Accusati- ne facinora eius clam vos essent. Apud veteres vo apud frequentius. Plautus Cas. Bona multa faciat veteres. clam meam uxorem.

TENVS.

TENUS, quemadmodum versus, posponitur, atque ferè patrium casum desiderat, si nomen sit multitudinis.

Lib. 8.

Cicero in Arato. & Cepheus conditur an-
Lumborum tenus. Cal. Cicer. Rumores illi a-

Bell. Pun. 6.

comitibus Cumarum tenus caluerunt. Sin sing-
lare sit nomen, ablativo gaudet. Livius, Ad-
nudaverat vada, ut alibi umbilico tenus aq-

Tenus cū
Ablativo
etiam
multitu-
dinis.

TENVS nonnunquam cum ablativo copulatur
etiam cum nomen plurale est. Cels. lib. 1. cap-
Hinc abunde est, loco tepido demittere se ing-
bus tenus in aquam calidam.

A, AB, ABS.

A, consonantibus præponitur.

Philip. 3.

Cicero in Antonium, Antonius à frontè, à teig-
à lateribus tenetur.

Ab, vocalibus.

Lib. 1.

Idem Africo, Cura, & effice, ut ab omnib-
& laudemur & amemur.

Et n

Et nonnullis consonantibus.

dem pro Cluen. Ab nullo ille liberalius, quàm
lucio tractatus est. Idem Attico, Rex ab
multa facili enatu appellatus est. Lib. 5.

Præcipue L, R, & I.

Ab Legatis, Ab Romanis, ab Iove.

Abs I. & interdum Q

erentius Andri. O Dave, itane contemnor
oste? Idem Adelpb. Abs quivis homine benefi-
cium accipere gratum est.

HISTORICI præcipue Livius, liberius utuntur
apositione Ab: Ab classe, ab Carthagine, ab
Romores illi delecto, ab Dictatore, ab Numa, ab Gallis, ab Ser-
ui. Sin singulis, ab Samnitibus, ab Tarquinis, ab cægo.

Livius, Ad-
icotenus aqu

IN, SUB, SUPER.

N, Sub, Super, non solum accusativum,
modo ablativum pro varia significati-
one postulant.

In, cum verbis motus accusativum 2.
nat.

icero in Catil. Egredere ex urbe Catilina, in Invest. 1.
xilium proficiscere.

Item pro erga, contra, ad, pro, per: ut,
cutus fuit pius in patriam, crudelis in libe-
os. Olen, & pisciculos nauticos fero. vobis in ca-
m. Commodavi tibi in librum in horam, diem,

T 2

ensem,

Et no

Invect. 1. mensem, annum. Cicero in Catil. Crescit in dies singulos hostium numerus.

Cum verò quies, aut aliquid fieri in loco significatur, ablativo gaudet.

Lib. 12.

Ut, Sum in templo, deambulo in foro. *Idem ad Atticum,* In hac solitudine careo omnium colloquio.

Et cum ponitur pro inter.

Cicero de Amicitia, Hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse.

SVB.

SVB ferè accensandi casum postulat pro Circiter, Per, Paulò antè; denique cum tempus adsignificat.

Bell. Civ. 1. *Ut,* Sub vesperum, sub noctem, sub lacis otum, sub idem tempus hæc gesta sunt. *C. Bell. Pun. 2.* *Ut,* Pompeius sub noctem naves solvit. *Livius,* Sub equestris finem certaminis, coorta est peditum pugna.

Lib. 10.

Item pro post: *Cicero pro Plancio,* Sub eas litteras statim recitatae sunt tuæ.

Et cum verbis motus.

Ut. Clodius se sub scalas tabernæ librariæ conjecit. Nix sub aspectum & tactum eorum.

Cam ver
Mr. Confed
mine pacis bel

SVper, accu
tione Sub
cum motus
Sedeo super la
caput.

Item cum
Super cenam
Præter: u
Super cetera
militi.

Ultra: ut
Erant super in
gusto.

Ablativo
ponitur: ut
Cir. Att. Hac
Et interd
ximè apud p

Hic tamen
nocte.

Cum verbis quæris ablativum petit.

Et, Confedimus sub umbra platani. Sub nomine pacis bellum latet.

SUPER.

Super, accusativo servit cum præpositione Subter contraria est, maxime cum motus significatur: ut,
Sedeo super saxum. Tegula cecidit super caput.

Item cum significat Inter; ut,

Super cenam, occisus est.

Præter: ut,

Super cætera scelera hoc etiam facinus commisisti.

Ultra: ut,

Erant super mille imperatores imperante Augusto.

Ablativo adjungitur, cum pro De, ponitur: ut,

Att. Hac super re scribam ad te Rhegio. Lib. 16.

Et interdum cum verbo quæris maxime apud poetas.

Virgilius Eclog. 1.

Hic tamen hac mecum poteris requiescere
Fronte super viridi.

T 3

Multo

Varius u-
sus prapo-
sitionum
In, Sub,
Super.

MULTO latius patet harum trium propositio-
num usus, nam dicimus vivere in diem, id est
presentis diei tantum rationem habere: scriber
Epigramma in aliquem: quod modo laudem
modo vituperationem adsignificat. Hec in rei
tuam sunt, hoc est, utilia. Sub specie pacis, su-
umbra foderis, id est praerxiu pacis. Sub pan-
moris, Sub hasta, sub corona venire. Suetoniu
i Claud: Casa. cap. 43. & in Nerone Claudii
cap. 54. Sub exitu via dixit, pro sub exitum.
SUPER frequentissime cum verbis quietis acco-
satio servit. Cicer 2 de Leg. Demetrius super
terrae tumulum noluit quicquam statui, nisi Col-
mellam. Idem 2 de Finib. Et velle imprudens
super eam assidere. SUPER pro Vltima praeceptum
reperitur apud Suetonium in Augusti capite 3.
Ordinem Senatorium affluentiem deformi, & 2
condita turba, erant enim super mille. &c. ad m-
dum pristinum, & splendorem redegit. Et in Ju-
Casar. cap 34 Veteranis legionibus praeda nomi-
in pedires singulos super bina sestertia dedit.
PRO PRATER Idem in Claudii Cas capite 2.
Quam cum comperisset super catena flagitia, a-
dedecora, Caro Servilio etiam nupisse supplicio
fecit.

PONITVR & pro Inter. Plinius ad Semproniu
Rufum libr. 4. De huius nequitia. sane vir ari-
sententis in commune omnes super cenam
quebantur. Neque Peracta cena significat.

multo loquimur
loqui ad Quir-
nam Tironi dict-
anter scyphos.
scyphos, quod de-
mensam: & 8. Su-
omius in Thero, c

Voret, fern
ave quietis
gunt.
Cicero Tusc Pl
tem subter pex-
INTERDUM,
habet.

... cum tamen
Ferre libet sul-

PRÆP
IN

PRæpositio
verbum

Cicero Attico,
m debes. Id-
una recuperata
Sentibus, & animi
qu

quidgo loquimur, sed inter cenam, ut solet Cicero
loqui ad Quintum Fratrem lib. 3. Hoc inter ce-
nam Tironi dictavi, ne mirere alia manu esse, &
inter scyphos. Treb. lib. 7. Illuseras heri inter
scyphos, quod dixeram, &c. Currius lib. 7. Super
mensam: & 8. Super vinum & epulas dixit. Sue-
tونیus in Tiber. cap. 53. Inter cenam.

SVBTER.

Vobis, ferme accusandi casum poscit
sive quietis, seu motus verbis adun-
atur.

Cicero i. Tus. Plato iram in pectore, cupidita-
tem subter præcordia locavit.

INTERDUM, apud Poetas potissimum, ablativum
habet. Virgil. l. 8.

-- cum tamen omnes

Ferre libet subter densa testudine casus.

PRÆPOSITIO VERSA

IN ADVERBIUM

PRÆpositio, cum casu privatur, in ad-
verbiū migrat.

Cicero Attico, Tu adventare, ac propè adesse. Lib. 4.

non debes Idem pro Flac. Multis post annis pe-
nia recuperata est Idem de Natura Deorum, Lib. 2.

mentibus, & animo ea, quæ extrinsecus sunt, percipimus

Preposi-
tiones
transcun-
tes in ad-
verbia,

Huius generis sunt *Antè, Contrà, Circà, Cùm, Circiter, Extrà, Inirà, Infra, Post, Pro, Ponè, Ultra, Usque, & nonnulla alia.* Cicero *lib. 14.* Id ipsum quod me mones, quatruiduo antepronitur, adeum scripseram: exempla passim sese ipsa inturo pro Deju-
dunt.

PRÆPOSITIONES ALIÆ PRÆPOSITIONIBUS PRÆ- POSITÆ.

Præpositiones nonnunquam aliis præpositionibus præponuntur.

Lib. 3.
Lib. 1.

Cicero ad Atticum, *ibi esse volo usque ad pridie Kalendas Maias.* Idem ad eundem, *De 27. Verr. At Fratre nuntij nobis tristes, nec varijs venerunt, ante diem Nonas Junias, usque ad pridie Kalendas Septembris.*

Usque tamen ferè alteram præpositionem desiderat.

Lib. 7:

Idem in *Ferr.* Maximis in laudibus usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit Cicero de *Natura Deorum, Usque à Thalete enumerasti sententias Philosophorum.*

Nisi præponatur nominibus op-
dorum.

Lib. 6.

Idem in eundem, *Sacerdotes usque Enniam profecti sunt.* Terent. *Ad. ph.*
-- *Miletum usque obsecro?*

Erat. Circ. C.

ra, Post, Prop.

lia. Cicero.

quariduo aut

in se ipsa mero

pro Dejor.

Cui magnificenti-

Namantiam misit.

Alia his similia exempla

Cicero Attico lib. 2.

Comitia Bibulus

Archilochio edito in ante diem.

Kalend.

imum quintum Novemb distulit.

Terent Adelph.

Ex adversum est fabrica.

am aliis prae-

tur.

usque ad p-

eundem, De

rys venerunt

ad pridie Kal-

ram prae-

bus usque ad

gloria vixit

Ibalere enim

inibus opp-

que Enniam p-

ph.

Idem Eunuch.

Ex Aethiopia usque hac.

Alisque aliquando etiam cum proprijs oppido-

quariduo aut praeponitur, alteram propositionem admittit.

in se ipsa mero pro Dejor: Cui magnificenti-

Namantiam misit. Alia his similia exempla

Cicero Attico lib. 2. Comitia Bibulus

Archilochio edito in ante diem. Kalend.

imum quintum Novemb distulit.

Terent Adelph.

Ex adversum est fabrica.

am aliis prae-

tur.

usque ad p-

eundem, De

rys venerunt

ad pridie Kal-

ram prae-

bus usque ad

gloria vixit

Ibalere enim

inibus opp-

que Enniam p-

ph.

Lib. 1a

Vtique cū

proprijs

oppidorū

alteram

admittit

præposi-

tionem.

Nota.

T S

CON.

CONSTRUCTIO ADVERBII.

BII.

NOMINATIVVS POST
ADVERBIVM.

EN, Ecce, nominandi, seu accusandi casum admittunt.

Cicero pro Dejot. En crimen, en causa.

Plautus Amphit.

En testum, en tegulas, en obdultas fores
cero in Verrem, Ecce nova turba, atque rixadem de Finibus, Ecce miserum hominem, si a summum malum est.

Lib. 16a.

Lib. 2a.

EN, cum exprobrando, tum indicando, utrumque casum admittit: Indicando,

Virgilius l. 2. Aeneid.

En Priamus.

Idem in Daph.

--en quatuor aras.

Plaut: Amphit.

En tegulas.

Exprobrando.

Cicero pro Dejot: En crimen, en causa, cur rec fugiurus, dominum servus accuset? Seneca Agamemnon Aet. 2. En Paridis hostem Atque diores tamen nondum legi, quod meminervim cum accusativo, indicando, seu exprobrando. Et ce cum accusativo sepe reperi.

Terent

ADVER Terent. Adelph. Act. 5. scen. 5

Ecce me, qui id faciam vobis.

Plautus Pers.

S POST Ecce me, nunquid moror?

Idem Menæch.

Prandi in navis, inde huc sum egressus, te con-
venit, ecce rem.

PONITUR & daturus tibi, non sine lepore: Ecce Datis
ad Attic. l. 2. Cum hæc maxime scriberem, vis etiam
tibi Sebosus. Idem 3. de Offic. Ecce tibi, qui apponi-
populi Romani, dominusq; omnium gentium tur.
concupieris

GENITIVUS POST

ADVERBIUM.

Atis, abunde, affatim, parum, instar,
partim, ergo, pro causa, genitivum
tum postulant.

rent. Phorm. Satis iam verborum est Ce-
oneClar. Plato mihi unus est omnium.

200, Victoria navis itis ergo, in unum diem sup. Bell. Maccep.
atio decreta est

Quintilianus pro Giadiaz: Satis abunde,
parum est.

Plautus Bicch:

tibi divitiarum affatim est
est in Cat. l. Satis eloquentia, sapientie parum
LAR æquæ parationis mensuranda, significat
Cicero.

Tere

*Cicer. Attic. 10. Ea verò epistola, quæ volu-
nis instar erit, sæpe legenda, sicuti facio. Itæ
militudinem, effigiemq. Plinius lib. 11. cap.
Ruentes ceras fulciunt pilæ instar. Gellius
10. cap. 13. Partem hominum venerunt, pler-
dicitur, quod significat, Pars hominum vener-
est, Quidam homines. Nam partem hoc in-
adverbium est, neg. in casus inclinatur, He-
le, & alia eodem capite. Hæc adverbialia
omnia partes nominativi agunt Cic. 2. de
Sed eorum partim in pompa, partim in acie,
fres esse voluerant. PONUNTUR & accusa-
loco. Idem in Pisonem, Cum partim eius
profunde libidines devorassent. Idem 1. in
lle ad dicendum temporis satis habere possim.
ton. in C. Cæsar. Se jam pridem potentia, gloria,
abundè adeptum Multum, paulum, tantum
quantum, & cætera huius generis, inter nomina
substantiva relata sunt.*

Adverbi-
a quædam
agunt par-
tes Nomi-
nativi.
Item Ac-
cusativi.

ADVERBIA SUPERLATIVA.

Item adverbia superlativa à nomi-
bus orta.

*Cicero de Clar. Maximè omnium nobili-
græcis litteris studuit. Idem ibidem, Sæpius
audio illum omnium fere oratorum latinè lo-
legantissimè.*

ADVE

ADVERBIA LOCL.

la, que volu
ti facio. Item
us lib. II. cap.
instar. Galli
enerunt, pler
minum vene
it.
parum hoc in
clinatur, H
c. adverbia
Cic. 2. de O
rium in acie,
tur & accusa
partim eius p
Idem 1. in
labere possim.
potentia, glori
paulum, tam
via, inter nom

Bi, ubinam, ubicunq; ubivis, quo-
vis, quoquò, nusquam, genitivos
rarum, Gentium, eleganter admit-

er. Attico. Quid ageres, ubi terrarum esses Lib. 7.
uspicabar quidem. Terent. Adelpb.

--fratrem nusquam invenio gentium.

itar & longè gentium.

ro Attico, Tu longè gentium abes.

Lib. 5.

Huc spectant adverbia, Eò, Huc.

us, Eò consuetudinis adducta res erat, ut Bel. Pù. 5.

uncunq; noctis tempore sibilo dedisset si-

portentia, gloriæ, porta aperiretur: Seneca, Eò scelerum

Lib. 5. Còr.

paulum, tam ventum est, ut parricide pater adsit. Curtius

Lib. 6.

entim malorum ventum est, ut verba mea e-

m tempore & Alexandro excussem, & Anri-

ur. Plautus Asin.

PER L. Perij ego oppidò nisi Libanum invenio, jam u-
bi est gentium.

er. 1. Catil. O Dii immortales ubinam genti-
sumus? Idem 2. Philip. Qui ubicunq; terra-
sunt, ibi est omne Reipub. presidium.

nnium nobil
i ibidem, Sep
prum latine lo

Terent. Hecyr.
ui quantò fuerat prestabilis ubivis gentium
agere artem.

Idem.

ADV

Idem Heaut:

Abea prius quovis gentium.

Plautus Mercat

*Mens mihi illam querere, quoquo hinc ab**Et a est gentium.**Curt. lib. 5. Sed eo rerum ventum erat, ut ja-
periculosum esset non credere suis, quam decipi*PRIDIE, ET POSTRI-
DIE.PRidie, & postridie & genitivum,
accusativum casum petunt.

Lib. 11.

Lib. 3.

Bell. Gal. 1.

Lib. 16.

*Cic. Attic. Pridie eius diei venit Idem**pio, Pridie nonas Junij cum essem Brundisij,**Caesar. Postridie eius diei, Caesar praesidio uti**castris, quod satis esse visum est, reliquit. C.**Attic. Postridie ludos Apollinares*

Adverbiū

Tunc ra-

rō admit-

tit geniti-

vum tem-

poris,

ADVERBIUM Tunc, genitivum temporis

*mutu, qui tamen raro apud idoneos reperit**Justin. lib. 1. Sed de gente obscura tunc tem-**Persarum regi Cambysi, mediocri viro, &c.*DATIVVS POST AD-
VERBIUM.QVædam dandi casum petunt
re eorum unde deducuntur
Congruentes, convenientes q; na-

vere: dicere

viam alicui

Nam congru

dativo gaud

ero de Finiqu

veniente rati

m, Caesar ex H

me prociissi, P

Dionysius vira

ACCUS

AD.

Cic. Attic. pro

x gunt.

Epist. ad O

tum castris.

Idem: in M

copys qua

Hæ duo casu

restituunt. Li

viam, adq; prop

viam, 4 Capu

ad prope vero e

viam, 4 Capu

Idem: bell. P

est, ludus

VIV

vere: dicere convenienter rationi.

viam alicui ire, procedere, prodire.

Nam congruens, convenient, obvi-
dativo gaudent.

ero de Finibus, Non quero, quid dicat, si quid Lib. 2.

convenienter rationi possit, & sententia sua ducere.

m, Casari ex Hispania redeunti obviam ton- Philip. 2.

mē processisti, Plinius, Patroni sapientia anti- Lib. 7. cap. 20.

Dionysius vitratam navem misit obviam.

ACCUSATIVVS POST ADVERBIVM.

Propius, proximē, accusandi casum
xigunt.

Epist. ad Octa. Cur castra longius adver-
orum castris, & propius urbem moven-

Idem in M. Anton. Brutus operam dat, ut Philip. 10

suis copijs quam proximē Italiam sit.

Ita duo casum prepositionis habent, unde,

est sunt. Livius 2. ab Urbe, Invenio apud

nam, idē, propius fidem est, &c. Illud verō

teml. 4 Capuam, ab duce eorum Capye, vel

propius verō est, ē campesiri agro appellatam:

en est, nam propior, & Propius dativum ha-

Idem 3 bell. Pun. Fama tenuit, que propior

est, haud plus fuisse modio. JUNGITUR Pro-

pius

Propius pius aliquando cum prepositione A, Cicero i. Quo tempore?
 cum præ- Nat. Sic ille alia propius a terris moventur, Nondum hoc
 positione remotus. Senec. Epist. 121. Quotidie propius corporis copulat
 A. ultimo statius. In illo Virgilij 1. Georg.

— propius stabulis armenta tenerent:
 NOTA. videtur desiderari prepositio A. Diomedes ei
 mat esse dandi casum, & fortasse rectè: rati
 Propior, & Propius, & Proximus daturum p
 nemini mirum videri debet, si inde facta ad Comparativ
 bia Propius & Proximè eundem casum sibi 2. Invent. 1
 dicent. CVM tamen hæc duo cum verbo idem ad Ciceronem
 DENDI junguntur, cujuscumque sunt illa Cicerone possit re
 loca, i. de Nat. Ad similitudinem enim Doctus plus eo in
 pius accedebat humana virtus, quàm figurata natura
 ad Brui. lib. 11. Ego huic tuæ virtuti proximus, minus quinq
 cedo; casus potius a verbo, quàm ab adverbis paulatim, non
 dei, nam sine ipsis eosdem habet. Idem 5. a 1. Pro, amplius
 Si tibi ad aurem accessisset, & dixisset. Apparet, audient a
 distare, te sibi esse socium. Livius 4. bell. punitur, sed subau
 Accedere manibus. Cicer. in Pison. Non ad
 accedere ad ludos.

ABHINC.

Abhinc, verbis præteriti temp
 junctum accusativum seu A
 vum postulat.
 Cicer. in Verr. Horum pater abhinc
 viginti annos est mortuus. Idem pro Quinctio cum a ver

A, Ciceroni. *Quo tempore? Abhinc annis quindecim.*
 moventur, *Nondum hoc adverbium cum verbis futuri*
Quotidie proprii temporis copulatum reperi aud idoneos autores.

Georg.

merent:

D. Diomedes et

tasse recte: n

us datroum p

si inde facta a

dem casum sibi ic. 2. Invent. Lacryma nihil citius arescit.

o cum verbo dem ad Ciceronem, Nemo est, qui tibi sapientius

i sunt illa Ciceroni possit te ipso. Terent. Hecyr. Dies trigin-

nem enim De, aut plus eo in navi fui. Idem Heaut. -- annos

x, quam figur xaginta natus est, aut plus eo, ut conjicio. Plini-

turtuti proximo, Minus quinquennio est quod prodire, quae vo-

m ab adverbium laurea, non ingrata amaritudinis.

ber. Idem 5. a PLVS, amplius, minus, modo ablativum ha-

t duxisset. docent, ut docent allata exempla, modo sine casu po-

trivum 4. belli videntur, sed subauditur conjunctio Quam.

n Pison, Non a

Terentius Adelph.

NC.

terititi tem

um seu A

pater abhinc

s. Idem pro

omni misero plus quingentos colapbos infregit.

esar l. 4. bell. Gall. Quum ipsi non amplius quin-

ntos equites haberent. Idem 3. bell. Civil. In

pralio non amplius ducentos milites desideravit

ec enim accusandi casus ab adverbis reguntur

l a verbis Infregit, Habent, Desideravit. Vi-

NTVR & nominandi casus cum his adverbis

agi, cum a verbis pendeat. Caesar 7. belli Gall.

V

Ed

Lib. a.

Lib. 15. c. 15.

Plus, am-

plius, mi-

nus abso-

lute po-

nuntur.

Eo die milites sunt minus septingenti desiderati.
 Idem lib. 5. ejusdem belli Gall. Naves amplius
 octingente uno erat visse tempore. ILLUD Livij,
 Paulo plus viginti millium alius exercitus fuit: ea
 forma loquendi videtur dictum esse, quia illud e-
 jusdem lib. 7. belli Maced. Regia classis septem
 & triginta majoris formae navium erat. Ibidem,
 hostium classis unde nonaginta navium fuit. Qua-
 re non video, cur ablativus, Numero, subaudi-
 dus sit. CUM eisdem ad verbijs jungitur accusati-
 vus ac ablativus casus, mensuram significantes, ne-
 que ab ipsis reguntur, sed casus sunt communes. Vi-
 detur: Ita à pariete distent, ut ne plus pateant pal-
 mum. Idem Ne plus pedes binos distent. Liv-
 de bell. Maced. Aberrat eorum, acies paulo plu-
 quingentos passus. Idem de bell. Pun. Nunquam
 vix minus quatuor pedes alta jacuit. Cas. Millibu-
 amplius quingentis in locum parent.

Cū plus,
 amplius,
 minus, jū-
 gūtur ac-
 cusativus
 vel ablati-
 vus men-
 suræ.

ADVERBIA LOCI.

ADverbia, quibus interrogamus, sunt
 hæc, Vbi, unde, quò, quorsum.

**HIC, ISTIS, ILLIC,
 ET CÆTERA.**

AD interrogationem Vbi redduntur
 hæc, Hic, istic, illic, ibi, inibi, ibidem

L I
 alibi, alicubi, ubi-
 ubi, ubique, ubique
 foris, nusquam

Item, supra, infra,
 extra, cum fiunt
 Cicero ad Torquatu-
 quam ibi, ubi est, e

Hæc dicuntur ad
 rantur ad quietem:
 bi, ubi, ubi, ubi, ubi,
 vis ad quietem refer-
 dantur. Cicero i. de
 nsum, sive inquam
 quam consilio, aut

HINC,

AD Unde red-
 illinc, inde,
 libet, undevis,
 undequaque,
 minus, comin-
 regre, intus, for-
 Ter. Heant. Vide,
 Hæc appellantur
 fiuntur ad motum

ali

genti desiderat.
Naves amplius
ILLUD Livij,
exercitus fuit: ca
esse, qua illud e.

gia classis septem
ment. Ibidem.
avium fuit. Qua
umero, subaudien
jungiur accusati
significantes, na
sunt communes. Vi
plus pateant pal
hinos dissent. Liv
m. acies paulo plu
ll. Pun. Nunquam
ent. Cas. Milib

alibi, alicubi, ubique, utroque, ubilibet,
ubivis, ubicunque, passim, vulgo, intus,
foris, nusquam, longè, peregrè.

Item, suprà, subter, infrà, antè, post,
extrà, cùm fiant adverbia.

Cicero ad Torquatium, Nemo est, quin ubivis, Lib. 6.
quàm ibi, ubi est, esse malit.

Hæc dicuntur adverbia in loco, seu quæ refe
rantur ad quietem: quibus Nuncubi, necubi, sicu
bi, ubiubi, usquam, usquâ addi possunt, quæ quam
vis ad quietem referantur, tamen ad Vbi non red
duntur. Cicero. 1. de Leg. Sive est illa lex scripta
usquam, sive usquam. Idem 2. Offic. Nec est us
quam consilio, aut auctoritati locus.

HINC, ISTINC, ET CÆTERA.

LOCI.

rogamus, sui
o, quorum.

ILLIC,

RA.

Vbi reddunt
ibi, inibi, ibidem
ali

AD Vnde redduntur hæc, Hinc, istinc,
illinc, inde, indidem, aliunde, unde
libet, undevis, undique, undecunque,
undequaque, alicunde, utrinque, e
minus, cominus, supernè, infernè, pe
regrè, intus, foris.

Ter. Heaut. Vide, ne quò hinc abeas longius.

Hæc appellantur adverbia de loco seu quæ re
feruntur ad motum è loco: quibus Accedunt Si

V 2

cundè

eunde, necunde, undeunde, intrinsecus, forinsecus, extrinsecus, funditus, radicatus, stirpius.

HUC, ISTUC, ET CÆTERA.

AD Quò redduntur hæc, Húc, istúc,
illúc, eò, eòdem, illò, aliquò, aliò,
neutrò, utroque, quoquò, quocunque
quovis, quolibet, intrò, foras, peregrè,
longè, nusquam.

Terent. Hecyr. Abi Parmeno intrò, ac me venisse nuntia.

Hæc appellantur adverbia ad locum, sive quæ ad motum ad locum referuntur: quibus adjungi possunt, siquò nequò quopiam, usquam. Cicero i. Philip. Nec verò usquam discedebam.

HAC, ISTAC, ET CÆTERA.

AD Quà redduntur hæc, Hâc, istâc,
illâc, aliquâ, qualibèt, quacung;.

Terent. Eunuch. Plenus sum rimarum, hàc illâc perfluo.

Hæc vocantur adverbia per locum, sive quæ referuntur ad motum per locum: quibus, siquâ, nequâ, addi possunt.

HOR.

HORSUM

ET

AD Quorsum

verius, redduntur

horum, illorum,

sarum, dextrorum,

vorum, prorsum,

vel introitus, re-

quoquoeversum

Terent. Phorm. Hor-

Sex ego se totos Pa-

reddam, ne sursum

UT, PRO

2

VT pro Postquam

Cicero Attic. Ut a-

pretermissi diem, qu-

darem.

Item pro Quod

admiratione.

Idem ad eundem,

ram, & incredibil-

Eunuch. Ut falsus e-

HORSUM, ISTORSUM, ET CÆTERA.

ET

c, Huc, istuc,
aliquid, aliud,
d, quocunque
oras, peregrinè,

intro, ac meve-

ad locum, sive qua
quibus adjungi
quam. Cicero i,
ebam.

ET

c, Huc, istuc,
t, quacunq;

rimarum, hãcil

ad locum, sive qua
m: quibus, siqua

AD Quorsum, id est, quem locum
versus, reddantur hæc, Horsum, I-
storsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
sursum, dextorsum, sinistrorsum, la-
vorsum, prorsum, rursum, introrsum
vel introrsus, retrorsum, vel retrorsus,
quoquo versus, vel quoquo versus.

Terent. Phorm. Horsum pergunt. Idem ibidem.
Sex ego te totos. Parmeno. hos menses quietum
reddam, ne sursum, deorsum cursites.

UT, PRO POSTQUAM, QUOMODO.

VT pro Postquam, Indicativum petit.

Cicero Attic. Ut ab urbe discessi, nullum. Lib. 7.
pretermisi diem, quin aliquid ad te litterarum
darem.

Item pro Quomodo cum quadam
admiratione.

Idem ad eundem, Cneus noster, o rem mise- Lib. 7.
am, & incredibilem, ut totus jacer? Terent.
unuck. Ut falsus est animi.

HOR

VT.

V 3

Post

Post has voces Adeo, ita, sic, tam, talis, tantus, tot, fere nunquam ponitur Quod, sed, Vt, cum subjunctivo.

Cic. pro Rob. Adeone hospes huiusce urbis, adeone ignarus es disciplina, consuetudine nostrae, ut haec nescias? *Idem i. Tusc.* Nescis ita habes, ut ista dicam.

ANTEQUAM.

Antequam, tum indicativis, tum Coniunctivis iungitur.

Terent. Andr. Experiri omnia certum est, antequam peream. *Cic. pro Muren.* Antequam pro Murena docere institua, pro me ipso pauca dicam. *Idem in M. Anton.* Antequam de Repub. P. Q. dicam ea, quae dicendo hoc tempore arbitror: exponam vobis breviter consilium & profectiois, & reversionis meae.

Philip. 1.

PRIUSQUAM.

Priusquam iisdem modis gaudet.

Cic. in M. Anton. Priusquam de Repub. dicere incipio, pauca querar de hesterni M. Antonij injuria. *Idem pro Mil.* Praclare vixere, quid mihi acciderit, priusquam hoc tantum mihi videro. *Sal.* Priusquam incipias, consulto: & mihi consulueris, maturè facto opus est.

Philip. 1.

Bell. Catil.

NE, subjunctivo prohibemus.

Terent. Eunuch. Ne me. *Livius.* Ne hoc de dero discipulo.

Petit & imp

Poetas.

Plautus, Persa, ab

Ne fugite bossum.

Quintilianus

mo agit, Et Ne, in

tamen dicat pro illi

idem incidat viti

cerum vetandi.

& Oratores impera

trem, inquit, libe

illam tuere, defend

gulatores, Cic. 2. a

prater idea maris

NE, hoc est, praepositum

undivum peti

Terentius Adelph.

NE, VETANDI.

ta, sic, tam, ta
quam ponitur
undivo.

is huiusce urbis, a
e, consuetudini
Idem i. Tusc. No

AM.

ativis, tum Con

ia certum est, an
ven. Antequam pr
e ipsa pauca dicam
m de Repub. P. C.
ppore arbitror: ex
& profectum, &

AM.

odis gaudet.
n de Repub. dic
hesteria M. A.
reclare vixero,
in hoc tantum ma
as, consilio: &
qu est.

N

NE, subiectivum petit, cum aliquid prohibemus.

Terent. Eunuch. Ne post conferas culpam in me. *Livius,* Ne tot annorum felicitatem in unius hora dederis discrimen. Bel. Punio

Petit & imperativum maxime apud Poetas.

Plautus, Persa, abi, ne jura, satis credo. *Virg. Lib. 7,* Ne fugite hospitium, neve ignorete Latinos.

QVINTILIANVS lib. i. cap. 5. Ubi de solacif- **NOTA.**
mo agit, Et Ne, inquit, & Non adverbia: qui
tamen dicat pro illo, Ne feceris, Non feceris, in
idem incidat vitium: quia alterum negandi, al-
terum vetandi. Hec ille. VTUNTUR interdum
& Oratores imperativo. Idem 6. Declam. Ma-
grem, inquit, tibi per hac merita commendo, tu
illam tuere, defende, ama, ne relinque: Et Le-
gislatores, Cic. 2. de Leg. Ne cogito quis stipem
præter Ideæ matris famulos, eosq. iustis diebus.

Oratores
interdū
dant im-
perativū
particulæ
Ne.

NÆ.

NÆ, hoc est, profecto, pronomini-
bus præpositum, Indicativum vel con-
iunctivum petit.

Terentius Adelph. Næ ego homo sum infelix.

V

Gi.

Philip. 1.

Cicero in Antonium, Ne tu si id fecisses, melius fama tua consulisses. Idem i. Tusc. Ne ille v. sapiens latius ex his tenebris in lucem illam ex- cesserit.

PER, PER QUAM &c.

PER, perquam, sanè, valdè, oppidè in primis, cum primis, apprime, ad modum, vehementer, & alia id genus ferè positivis gaudent.

Lib. 2.

Lib. 2.

Lib. 14.

Lib. 3.

Ibidem.

Cicero de Finib. Hæc quidem est perfacilis, & perexpedita defensio. Idem de Orat. Quod m. bi quidem perquam puerile videri solet. Idem a Terentiam, Sin ad nos pertineant, servirent, praeterquam oppidè pauci. Idem in Verrem, Philo- damus erat in primis inter suos copiosus. Idem eundem, C. Mustius homo cum primis honestus.

QUAM, AFFECTIBUS
SERVIENS.

QUAM, cum admirationi, commise- rationi, atq; interrogationi cum ac- miratione petimistæ servit, positivè jungitur, ut QUAM multi avaritiæ stu- dent.

Heu quàm fallaces sunt hominum spes, quàm inane

QUAM, PRO

*Quàm pro Qua-
ponitur.*

*Cicer. Trebatio, Quàm
elex hoc intelligi
murus fore parvi iudic-
habet, qui sui cupiditas*

EXC

*Quàm pro Q
Possunt iund
angitur.*

*Cicero Catonè, Quàm
eius ad Amanum ex
terra Deorum, Aves ni
possunt molliissime subst*

QUA

*Quàm, ut, eleg
quitur.*

*Cicero de Orat. Hoc
suscipere po
V*

id fecisses, meliores cogitationes. *Cicero de Amicit. Quam*
u. Tusc. Na ille vult, que nostra causa nunquam faceremus, fa-
un lucem illam eximus causa amicorum. Quintilianus, Quam mul- Lib. 12. c. 12.
, imò, pend omnia tradit Varro.

AM &c.

QVAM, PRO QUANTUM,

valde, oppido
 s. apprime, ad
 & alia id genu

QVam pro Quantum positivis prapo-
 nitur.

cer. *Trebatio, Quam sint morosi qui amant* Lib. 2.
lex hoc intelligi potest. Quam gratum hoc
unus fore patri tuo arbitraris? Nescis quam sint
illi, qui suis cupiditatibus serviunt.

EXCEPTIO.

QVam pro Quantum, cum verbo
 Possum iunctum, superlativis ad-
 ingitur.

cer. *Catonis, Quam potui maximis itineri-* Lib. 15.
is ad Amanum exercitum duxi. Idem de Na- Lib. 2.
ra Deorum, Aves nidos construunt, eosque quam
sunt molissimè substernunt.

CTIBUS

S.

oni, commise

rationi cum ac

ervit, positiv

aliavaritia stu

nium spes, quam

inane

QVAM, VT.

QVam, ut, eleganter comparativa se-
 quitur.

ero de Ome. Hoc altius est, quam ut nos hu- Lib. 2.
 strati suspicere possimus.

V s

Quam

QVAM, PRO VALDE.

QVam pro Valde, superlativis & quantissimè adjungitur.

Lib. 13.

Cicero Valerio, Vehementer te rogo, ut ex hac commendatione mihi Cuspium quàm maximas, quàm primum, quàm latissimè gratias agat.

TAM QVAM.

TAM, & Quàm positiva frequentissimè, superlativa rarius, comparativè rarissimè copulant.

Cicero in Orat. Nemo orator tam multa, nigræco quidem otio, scripsit, quàm sunt nostra. Salust. Quam quisque pessimè tam maximè tutus est. Ter. Heaut. -- nam dolenscens quàm minima in spe situs eris, tam limitè patris pacem in leges conficiet suas. Cic. De jor. Per dextram te istam oro, quam regijotaro hospes hospiti porrexisti: istam, inquam, teram non tam in bellis & in prelijs, quàm in missis & fide firmiorem.

Ponitur interdum, tam, separatim cum superlativo.

Philipp. 13.

Cic. in Antonium, Non erat vestris tam gravis, tamque multis judicijs, ignominijsque, concis-

CONSULTO quæ
ro. lib. 10 bell. Mac
tum, dixit Plin lib. 2.
eri. Colum. lib. 3. ca
Curt. lib. 4. P
lito. QVam cum 4
quàm quantum vic
am hujus generis ex
cent, QVam pro V
cund; tamen se res h
timus, intervit, possi
um verbum Possum
genere loquendi, n
locus ille Cicer
um vita, quàm qu
nam: longe alite
quæ videte: quem
en. Itaq. ex hoc lo
verbo Possam, erit
cap. 23. cum pos
una occasi, quas e
quijs quàm pecto d
VULGATIVVM casu
QVam adjungitur, u
frem Romanorum,
namus.
QVam pro Vald
tur admittere. Ide
qui vide, inquit, in

VALDE. CONSULTO quæ rarsunt prætermittimus.
(superlativise
itur.

ter te rogo, ut eul
one mihi Cuspi
imum, quàm la

AM.
tiva frequent
ius, comparati

or tam multa, n
plicit, quàm m
a quinquè pessimi
er. Hæc ut. — nam
de sitis erit, tam fa
ncisciet suas. Cic
m oro, quàm regi
bi: istam, inquam
prelijs, quàm in
separatim cum su
manis.

ve vestris tam grat
genominisq; conc
Cons

*v. lib. 10 bell Maced Per difficillimum adim, dixit Plin lib. 2. cap. 54 Per plurimum re-
et. Colum. lib. 3. cap. 20. Per paucissimis agri-
tis. Curt. lib. 4. Perquam maximo exercitu*

cto. QVAM cum affectibus servit, potius Val-

quàm quantum videtur significare, unde qui-

m huius generis exemplis contra Laurentium

ent, QVAM pro Valde etiam positivis jungi-

ung; tamense res habeat, cum affectibus, ut

imus, inseruit, positivis adheret. Posuimus

cum verbum Possum, quod Valeo, Quæo, in

genere loquendi, non videantur perinde u-

Quàm af-
fectibus
serviens,
Valde si-
gnificat.

Quàm p
valde, in-
terdū pos-
tivū ad-
mittit.

nui & levi, quando plus adhibeatur diligenter in hac re, quam constat esse maxima. Idem in Bruto, Itaque prima causa publica pro Roscio dicta, tantum commendationis habuit, ut nonnulla esset, quae non nostro digna pariter videretur: deinceps inde multa, quas non generat elaboratas, etiam quam elucubrata habebamus. Idem 4. Verr. Eecerunt aliqui de qua multa: cur in hoc uno crimine, isto defensionis iteris? Nisi in his etiam locis effectus lateret TAM, Quam pro Tanto, Quantum reperiantur comparativo juncta.

Virgilius 7.

Tam magis illa fremens, & tristibus flammis.

Quam magis effusio crudescunt sanguine pugnae. Nota. Tam, Quam, cum superlativa procedunt adverbis, Ut, Ita, ponuntur: sic enim Salustius exponi potest, Ut quisque pessime fecit, ita xime tutus est.

ADVERBIA IN VM.

Adverbia in Vm, positivis gaudent etiam superlativis, ut parum, multum, nimium, tantum, quantum, aliquantum.

Lib. 10.
Lib. 2.

Cicero Attico, Parum firma sunt, quae de fratre meo scribis. Idem in Rull. Socrus huius, virum bonus est. Idem de Finib. In rebus apertissimum longissimum longissimum.

APPENDIX

Idem etiam superlativis, ut parum, multum, nimium, tantum, quantum, aliquantum. Cicero in Verrem, Quod est, cum illa ingratum molestissima. Item LONGE in Bruto, Longe

adhibeatur diligens. *Idem Cicero ad Lucejum lib. 5. Aliquantu-
liffat esse maximam, labefacta atq; convulsa. Plant. Bacch. Cre-
a causa publica proemidaes aliquantulum soror. Terent. in
commendationis haueb: junxit cum comparatio, ejus frater alie-
nostro digna patre-
multa, quas nos
quam elucubratas
Eccerunt aliqui a
no crimine, isto g
bis etiam locus a
pro Tanto, Quam
e juncta.
us 7.
ns, & tristibus
tanti sanguine pug
latricea procedunt
r: sic enim Salusti
que pessime fecit, ita*

DVERBIA O, FINITA.

Aulò Nimidò, Aliquantò, Tantò, Eò,
Quò, Multò, Hoc pro Tantò, com-
ativo adhærent.

ro de Offic. Quanto superiores sumus, tan- Lib. 1.
os submissius geramus. *Idem de Amic.*
vero corpori solum subueniendum est, sed e-
menti, atque animo multò magis. *Plancus* Lib. 10.
roni, certè hoc maius habes testimonium a-
mei, quò maturius tibi, quàm ceteris con-
nea volui esse nota. *Luceius Ciceroni. Ego* Lib. 5.
sicut soleo, paulò etiam deterius quàm

IN VM.

APPENDIX.

positivis gaude-
nimium, tantu-
n.
a sunt, quæ de fr
Socer hujus, vir n
b. In rebus apertis

quò etiam superlativis additur.

Cicero in Ferrem, Cum omnis arrogantia Lib. 1.
ca est, tum illa ingenij, atque eloquentiæ
molestissima.

Item LONGE pro Valde.

Idem in Bruto, Longè post natos homines
impro-

Improbissimus C. Servilius, sed peracutus.

Facile, cum, Sine dubio, Sine controversia significat, superlativis gaudet ut ijs, quæ coram vim habent.

Idem pro Rab. Posth. Virum unum totius gentis facile doctissimum Platonem, in maximis periculis insidiisque versatum esse accipimus Idem pro Sexto Roscio, non solum municipij, verum etiam eius vicinitatis facile principem Idem pro Cluentio, Regionis illius & vicinitatis virtute, existimatione, nobilitate facile principem.

Lib. 10. c. 1. Quintilianus, In affectibus verò tum omnibus, tum in ijs, qui miseratione constant, facillime precipuus.

LONGE pro Multo, etiam jungitur comparative, Virg. 9. At pedibus longe melior Lycus. Valde jungitur & ijs nominibus, quæ vim superlativam habent. Cic. Bruto lib. 13. L. Cassius Pater longe princeps municipij Lucensis. 4. Verr. Longè primus civitatis est Epicuri. PRÆTEREA nominibus quæ diversitatem dissimilitudinemque significant, ut Longè alius, dissimilis Idem pro Font. O Fortunam longè spem M. Fontey. ITEM adverbis, Aliter, antè, post, & verbis Antecello, praesto, pono, quæ adverbium Multo etiam admittunt ut injuriam faciamus. Quoniam quæ adverbium

s, sed peracutus,
dubio, Sine com-
parativis gaud-
habent.

unumotius g-
ationem, in ma-
perlatum esse ac-
cio, non solum mi-
nitatis facile prin-
is illius & vicerit
litate facile prin-
verò tum omnibus
tione constant, fa-

em jungitur com-
gè melior Lyrus
ibus, quæ vim sup-
lib. 13. L. Castor
ipij Lucensis. In-
vritatis est Epica-
diversitatem diffi-
t. Longè alius, di-
O Fortunam longè
adverbis, Aliter
ante cella, pressus,
io etiam admittit
Quoniam qua ad-
9

bus gradibus jungantur, diximus, illud mi-
nè prætermittendum est, OMNIS, etiam cum
comparativis frequenter jungi. Cic. Litrn. lib. 5.
namobrem velim ita & ipse ad me scribas de
tribus minimis, maximis, mediocribus, ut ad
venem amicissimum. Idem ad Quine. Frat.
3. Omnia minima, maxima ad Casarem mie-
riebam. Idem 6. Verr. Ego mei jam rationem
y confido esse omnibus iniquissimis meis perso-
na Quis, cum partitivè accipitur, superlati-
vo amat. Quint. lib. 7. cap. 5. De præmijs au-
tivarantur duo, an ullo sit dignus qui petat,
tatio: ex duobus, uter dignior: ex pluribus,
dignissimus. Cic. Attic. lib. 7. Ego consilij:
d optimum factu videbitur, facies. CUM ve-
comparativè ponitur, comparativo gaudet. I-
dem de Amicitia, Quis clavior in Græcia The-
ocle? quis potentior? Quisque, superlati-
vo eponitur. Idem 2. de Finib. Omnium quidq;
ssimum est. Idem 2. de Orat. Uti quisq; op-
tè dicit: ita maximè dicendi difficultatem,
iosq; eventus orationis, hominumq; judicia
imescit. JUNGITUR etiam eleganter cum
ine Quotus. Idem 2. de Fin: Quotus enim
q; philosophorum invenitur, quid sit ita mon-
ita animo ac vita constitutus, ut ratio postu-
ITEM cum nominibus, quæ vocant ordina-
ut tertio quoq; verbo solocissimum facit. Idem
err. Quinto quoque anno Sicilia tota censetur
Raro

Quis par-
titivè sup-
lativo
gaudet.

Raro cum nominibus absolutis, ex quibus superior est affectus. Cicerone formari possunt, junctum reperitur. In eum hac me peste, atque tamen quisque, aliquoties invenitur apud Tib. 10. Me cacum, quicquid, & apud Suetonium in Orbone cap. 2. Non solum cum adverbis, & vagari noctibus solus atque, invalidi doleret, verum etiam quicquid, obviorum vel potulentum corripere, a consilium, Operamur. stentio sagio impositum in sublimem jactare. L. amor.

TVR & cum comparativis, maxime accedentibus adverbis Quod & ed. Cicero pro Rosc. Com. Quisque, est solertior & ingeniosior, hoc docet invidius & laboriosus, Quintilianus lib. 2. c. 3. Etiam ed obscurior, quo quisque, deterior.

INTERIECTIONI CONSTRUCTIO.

O.

O Tribus casibus adjungitur, Nominandi:

Terentius Phorm.: O vir fortis atque alicuius.

Accusandi:

LLib. 14.

Cicero Terentia, O me perditum, o me afflic-

Vocandi:

Terentius Andr:

O Dave, ita ne contemnor abste.

INTERDUM O mittitur, cum nimirum

HEL
IEV, & Prò, m

potius vocand
pietatis, Heu pietas
animum (pro dolor) de
negra.

Modò accusa
Cicer. in M. Anion. E
etum cogor, quem
endere? Idem in
um, fidem.

Prò apud Cicerone
circum habet. Qua
de Japuri non modò
vris est gesta major.

Plautu
Heu mihi, neque, q
Idem
den misero mihi.

X

is, ex quibus superior est affectus. Cicero in Pisonem, Miserrum me, in reperitur. Idem hac me peste, atq; labe consero. Idem Attico invenitur apud lib. 10. Me cacum, qui hac ante non viderim. O in Orbone cap. 2. non solum cum adverbium est vocandi, vocativo solus atq; invalidus haberet, verum etiam cum est interjectio. Idem utrum corripere, ac Pisonem, Opatermi generis oblit, materni vix timē jactare. Lremor.

maximē accedent

pro Rose. Com.

gfor, hoc docet inae

anus lib. 2. c. 3. Et

devenior.

HEU, PRO.

TIONI

CTIO.

HEU, & Prō, modō nominandi, vel potius vocandi casum postulant.

rgilius, Heu pietas, heu prisca fides. Livius, Lib. 6. tantum (prō dolor) degeneravimus à parentibus Bell. Pun: 2. his.

Modō accusandi.

ungitur, Not

fortis atque a

dirum, ò me affli

cer. in M. Anton. Heu me miserum, cur Se- Philip. 7. rum cogor, quem semper laudavi, repre- Lib. 5. adere? Idem in Verrem, Prō Dum homi- ng, fidem.

Prō apud Ciceronem 2. Phil. apertissimē vo- ivum habet. Quæ anima res unquam (prō san- Jupiter) non modō in hac urbe, sed in omnibus is est gesta major. Heu etiam dativo gau- Heu cum Dativo.

Plautus Milir:

leu mihi, nequeo, quin flēam.

Idem Mercat.

len misero mihi.

X

HEI

HEI, VÆ.

HEI, VÆ, dativo gaudent.

Terent. *Heant.* Hei misero mihi. *Idem,*
misero mihi.

Hei, interdum vocativo additur.

Plautus *Aulul.*

Hei Megadore, haud decorum facinus tuis
Aus facis.

Terentius *Eunuch.*

Hei mihi, laudo: tandem perdolui, vir es.

Cedo nō
est hujus
loci.

CEDO, cum verbum sit imperativi modi,
est, cui interjectionibus adnumeretur, postulare
cussativum Cicero 6. in Verrem, Cedo tabu-
vel dativum cum accusativo. *Idem* 3. in Ver-
rem, Cedo mihi leges *Atinas.*

CONIUNCTIONIS
CONSTRUCTIO.

CONIUNCTIONES copula-
væ & disjunctivæ, cum ad id
verbum referuntur, similes casus co-
nectant.

Philip 12 *Cicero in Antonium,* Quis non doleat inte-
Bell. Catil: tum talis & viri & civis? *Salustius,* Drui-
rum, & fo: me gloria fluxa, atque fragilis est.
Cicero de Senectute, Quid de pratorum viridita-
aut

QVAM
PRÆ

QVam, Nisi,
dem itidem
Cicero Attico, An
legi, probarique
quem inquam Sena-
tus ex tergo commend-
eriam qui audiant,
ces. Item in Catil.
bus premium postulo
impium semper eterna

EX

A Liquando hu-
ditionum pr-
Fui Romæ, & At-
Aut Brundisii aut
tine librum censuisse,
quam Syracusis eff-

ETSL
QV

aut arborum ordinibus, aut vinearum oliveto-
rumque specie dicam?

QVAM, NISI, AN, PRÆTERQVAM.

QVam, Nisi, AN, Præterquam, eos.
dem itidem catus copulant.

Quero Attico, An existimas ab ullo malle me Lib. 3.

egi, probarique quam a te? Idem pro Sest.

Quem anquam Senatus civium, nisi me, nationi-

us exteris commendavit? Idem de Orat. Refert Lib. 3.

tiam qui audiant, Senatus, an populus, an judi-

ces. Item in Catil. Pro tantis rebus nullum a vo-

is premium postulo, præterquam hujus dies me-

ipriam sempiternam.

Invect. 3.

EXCEPTIO.

Liquando huic constructioni certa
ditionum proprietas obstat.

Fui Romæ, & Athenis.

Aut Brundisii aut Sulmone mortuus est. Emi-
ne librum centusse, an minoris? Malim Panor-
quam Syracusis esse.

ETSI, TAMETSI, QVANQVAM.

ETSI, Tameſi, Quanquam in principio statim ſententiæ indicativæ poſtulant.

Lib. 1.

Lib. 10.

Cicero pro Milone, Eſi vereor judices, &c. Idem ad Lentulo, Tameſi nihil mihi fuit optatius. Idem ad Planco, Quanquam gratiarum actionem à te mihi non afferret mihi ad deſiderabam.

Lib. 1. c. 5.

Alibi etiam ſubjunctivum admittitur. Quintilianus, Cædi verò diſcentes, quanquam receptum ſit, & Chryſippus, non improbe miniſtrare velim.

ETSI Quanquam, principiis librorum, orationum, ac epistolarum accommodatiſſima ſunt. ſequente particula tamen. Cicero ad Ruſum lib. 1. Eſi mihi nunquam dubium fuit, quin tibi eſſet cariſſimus, tamen quotidie magis id perſpicio. Idem ad Luceium eodem lib. Quanquam ipſa conſolatio litterarum tuarum mihi graviſſima eſt, & tamen illum fructum ex his litteris, vel maximè cepi.

TAMEſI, vix initio librorum, aut orationum venias, apud Ciceronem, ut modò diximus, epistolam ad Lentulum inchoat, Tameſi nihil mihi fuit optatius, &c. Illud Caſaris ad Cicer. Att. lib. 10. Eſi te nihil temerè, nihil imprudenter facturum judicarem, &c. In correctis libris tunc Iudicaram.

Eſi, Tameſi.

ETSI, Tameſi, Quanquam, cum primum

cum ſententiæ, ac poſſunt, cætera loci
Cicero de amicis,
lunius, putat, & a
amoris: eſi planè illu
tamen afferret mihi ad
Verr. Non me hercu
dies, tameſi vulgo
qui quanquam
tamen quò facilius,
ac in medio, & ſine
untur. Idem ad C.
tabellarios, eſi
tamen cum à me diſce
dem Att. 8. Nec
poteſt reprehendere,
tameſi erat delibere
Idem pro Sex. Roſc.
ignum eſt, ferret ta
Andr. Obtundis tame
Roſc. Innocens eſt q
quam abſt à culpa: ſu
dem Caſſio lib. 15. In
quam qui loquit?

ETIAMſi
LICET

2y

quam in prin- cum sententia, ac periodi occupant, Indicativum Quæquã,
z indicativu- possunt, cæteris locis non respuunt Coniunctivum, initio sen-
Cicero de amicitia, Sed nec illa extincta sunt, a- tentiæ in-
r iudices, &c. Id- sunturg, potius, & augentur cogitatione, & me- dicativu
fuit optativus. Id- moria: etsi planè illis orbatu essem, magnum ta- poscunt:
m actionem a te non- men afferret mihi ætas ipsa solatium. Idem 5. in cæteris lo-
Terr Non me hercule, quæ loquor, crederem, ju- cis etiam
lices, tamen si vulgo audirem. Idem 2. de Orat. E- conjuncti
um admittun- unt, qui quanquam ita se habere arbitrantur, vum.
centes, quanqua- tamen quò facilius, &c. FREQUENTIVS tamen
s, non improba- ac in medio, & siue periodi cum indicativo jun-
is librorum, orate- untur. Idem ad Cassium lib. 15. Preposteris ha-
datissima sunt, si- es tabellarios, etsi me quidem non offendunt, sed
ero ad Rufum lib- tamen cum à me discedunt, efflagitant litteras. I-
uit, quin tibi es- em Attic. 8. Nec verò hæc extrema quisquam
gis id perspicio. est reprehendere, quòd mare transierim, id e-
Quamquam ipsa cor- m, etsi erat deliberationis, tamen obire non potui.
i gravissima est, & em pro Sex. Rosc. Quod tamen si miserum, & in-
teris, vel maxim- gnun est, ferret tamen æquo animo. Terent.
u, aut orationum- ndr. Obtundis tamen si intelligo. Cicero pro S.
modo diximus, & sc. Innocens est quispiam veruntamen quan-
Tamen si nihil mi- am abest à culpa: suspitione tamen non caret. I-
ris ad Cicer. Atti- m Cassio lib. 15. In integro res nobis erit, quan-
nihil imprudent- am qui loquor?

ETIAMSI, QUAMVIS,

LICET, UT, PRO,

QUAMVIS,

X 3

Eti-

Etiam si, Quamvis, Licet, Vt, Quamvis subjunctivo gaudent.

L
L

Philip. 2.

L

Cicero de Amicitia, Omnia breviter tolerabilia esse debent, etiam si maxima sint. Idem Antonium, Homines quamvis in rebus turbatis sint tamen si homines sunt, interdum animum laxantur. Idem post reditum in Senatu. Tamen vester consensus de salute mea fuit, ut, licet opus alio esset meum, dignitas in patriam reverte- Idem pro Quintilio, Ut summa haberem ceteri temporis quidem certe, vix satis habui.

Quamvis interdum initium orationis occupat.

EX HIS QUATUOR Quamvis aliquando initium orationum, epistolarumque occupat: sic Quintilianus initium orationis occupat. Quamvis iudices in tanta malorum consuetudine iam potuerim nihil ex accidentium mentis novitate mirari. Ubi, potuerim in omnibus libris quos quidem viderim, legi, non poterim, Laurentius legit, alijs etiam locis cum conjunctione apud eundem Quintilianum jungitur. C. Attic. 14. Quamvis tu magna, & mihi iucunda scripseris, &c. tamen si est bellum civile futurum, &c. initium est epistole. Apud Cicero frequentissime cum subjunctivo copulatur apud Horatium tamen epistola quadam sic incipit

Quod

Li

Quamvis Scipio salu-
Columella sub
st, Quamvis de m
venit, hanc tamen
su docuit, Etiam
pondum cum indicat
quod Cicero nem
mentissime. Ad Br
consulatu tuo, etia
innem timorem ab
quidem ego etiam
erunt, quod quid
non deferat, mutam
plura ad Act. Ego

procurerim p
subjunctivo. Si, pro

Tere
Redeam? non,

NECA

NECAUSALIS CO

Tere
ei, vereor, ne qui

Idem
nunc meo fratri

Idem
tum autem hoc t

X

Licet, Vt, pro
rogarent.

la brevia tolerabi
ma sint. Idem
vis in rebus turbi
interdum animis
m in Senat. Tan
a fuit, ut, licet c
patriam reverti
ma haberem cete
aris habui.

is aliquando initia
pat: sic Quinti
conam & duodecimur.

is est. Quam
orum continuat
identem mentem
in in omnibus lib
ur, non potest
am loci cum conju
anum jungitur. C
a, & mihi pucari
bellum civile fuit
e. Apud Cicero
pro copulatur
quidam sic incip
Qua

Quamvis Scava satis per te tibi consulis & scis.
Columella lib. 2. cap. 9. etiam indicativo usus
est, Quamvis de mensura autoribus minus con
venit, hanc tamen esse commodissimam magister
sua docuit. ETIAMSI, Licet, Vt pro Quamvis,
nondum cum indicativo, quod meminerim, legi
pud Ciceronem cum subjunctivo leguntur fre
quentissime. Ad Brutum lib. II. Tuis enim opibus
consulatu tuo, etiamsi timidi essemus, tamen
annem timorem abiceremus. Terent. Heaut.
quidem ego etiamsi neget, certo scio. Illud Ci
ronis, quod quidam afferunt, Quam tibi etiamsi
on deserat, mittam: nondum reperi. In illo e
isdem ad Act. Ego bonos viros sequar, etiamsi
subjunctivo. SI, pro Quamvis, Coniunctivo jun
ctum am.

Etiam si,
licet, ut,
pro quam
vis, sub
junctivū
amant.

Terent. Eunuch.
Redeam? non, si me obsecret.

NE CAUSALIS.

NE causalis Coniunctivum amat.

Terentius Andr.
si, vereor, ne quid Andria apportet mali.
Idem Eunuch.
nunc metuo finitrem, ne intus sit.
Idem Andr.
tum autem hoc timeo, ut se deserat.

UT, PRO NE.

UT, post verba Vereor, Timeo, Metuo, eleganter ponitur pro Ne.

Lib. 7.

Lib. 14.

Terentius Phorm: At vereor ut placari possim.
Cicero de Orat. Sed illa duo Crasse vereor, ut tibi possim concedere. Idem ad Terentiam. Mnes labores te excipere video, timeo ut sustineas. *Terent; Andr.* Perij, metuo ut substerpes.

NE NON, PRO NE.

Post eadem verba, Ne non, etiam pro Ne ponitur.

Lib. 7.

Lib. 14.

Cicero Attico, Si manet, vereor ne exercitum firmum habere non possit. Ad eundem, Timeo ne non impetrem. Idem pro Milone, Cur igitur hos manu misit? metuebat scilicet ne indicaretur ne dolorem perfèrre non posset.

Locum Ciceronis integrum apponam, ne quod te pangat scrupulus. Equidem illud melior, quod tu mones sperasq; fieri posse, ut mihi Caesar concessisset casum, credat: ut absim quum aliquid in Senatu contra Verrem siturum agatur, sed timeo, ne non impetramur. *Quintil. lib. 8. cap. 3.* Ut non, posuit pro Ne non. *Ospiddi* inquit, quo sunt usq; paulum tempore pro superiores, vereor ut jam non ferat ququam.

APPET

Item addidit
 metuo liber
 in Verrem, Non
 P. Servilio
 quoniam hoc off
 probaturus.

UT NE,

T Ne, pervenit
 Cicero in Verrem,
 ad Quint. Fra.
 Idem Bruto, U
 animadver

NI, NIS,

Ni, Nis, Si, tu
 conjunctivum

conjugatum
 Verrem. Nisi situr
 minatur.

N
 de Amicit. Or
 nisi quid adhu

NE.

APPENDIX.

or, Timeo, M³ I tertiam addideris negationem, te o
tur pro Ne. omni metu liberum significabis.
or ut placari possem in Verrem, Non vereor, ne hoc officium Lib. 9.
o Crasse vereor, eum P. Servilio non probem Hoc est, Non
ad Terentiam. abito, quin hoc officium meum P. Servilio
leo, timeo ut supra probaturus.
metuo ut substat

UT NE, PRO NE.

RO NE.

T Ne, pervenisti ponitur pro Ne.
Cicero in Verrem, Imperant, ut ne jurent. Lib. 2.
non, etiam p³em ad Quint. Fra. Opera datur, ut judicia ne Lib. 3.
ut Idem Bruto, Ut ne quid meorum tibi esset Lib. 4.
reor ne exercitum totum, animadverti te operam dare.

Ad eundem, Timeo
Milone, Cur igitur
luet ne indicaretur

NI, NISI, SI.

I, NiG, Si, tum indicativum, tum
conjunctivum amant.
m apponam, ne quid illud melior, quærent. Andr. Mirum ni domi est. Idem Phorm.
mibi Caesar concessisset causam, credere vera hunc loqui. Ci-
d in Senatu contra in Verr. Ni restituisset statuas, vehementer
ne non impetrentur minatur.

Lib. 4.

ne, posuit pro Ne ne
paulum tempore
am non ferat qu

NISI.

de Amicit. Ortum quidem amicitia vi-
si: nisi quid adhuc forte vultis. Ibidem. Nisi
X s immor-

APPE

immortalitatem optare vellet, quid non est adeptus?
quod homini fas esset optare?

SI.

TERENTIUS *Andr.* Si illum relinquo, vitamimeo: sin opitutor, hujus minas. Idem, Si id facis, hodie postremum me vides. *cero Attico.* Si hortos inspexeris, dederis mihi quod ad rescribam: sin minus, scribam tamen quid. Idem ad eundem, Expeditus facio ut se inclamare, ut accurras.

Lib. 13.

Lib. 2.

QUOD CAUSALIS.

QVod cum causam ac rationem reddit, tam Indicativo, quam Conjunctivo gaudet.

Lib. 2.

Lib. 3.

Lib. 2.

Lib. 2.

Cicero *Attico* Fecisti mihi pergratum, quod Serapionis librum ad me misisti. Idem ad eundem, Utinam illum diem videam, cum gratias agam, quod me vivere coegisti. Ad eundem, Adminisus sum, quod ad me tua manu scriptum esset. Idem de *Drum.* Vetus autem illud Catinus admodum scitum est, qui mirari se ajebat, quod non rideret aruspex, aruspice cum videret.

APPENDIX.

Verbu

Bibum Vide
Quod refugit

ergo dixeris. Vi
quod es doctus

ed Videor mihi es
doctus: Ille fib

Et numero
odo

demur nobis esse
docti. Illi vide

ero Attico, Amens
eundem, Relegam

Homiano sum. Idem
quod quia turbatus

Subtristis vultus
Ciceroni, Sol

ur, Locus, Na tibi
compexis, ludu

adconitur.

Quia pro Quo
admittit.

era de Anticna,
cine sic fruor, ut

in Scipione vixi
iniquam est, qui

quid non est adeptus?

Erbum Videor, conjunctionem
Quod refugit.

um relinquo, e

hujus minas.

enim me vides

vexeru, dederu

u, scribam tamen

peditus facio ut si

SALIS.

citationem re

quam Conju

pergratam, qu

misisti. Idem

u videam, cum i

re coegisti. Ad en

ad me tua manu se

us autem illud Ca

qui mirari se a se

uruspitem cum vi

IX.

Verbu

e ergo dixeris: Videtur mihi quod sum do-
ctus, quod es doctus, quod ille est vir doctus:
d. Videor mihi esse doctus: Videris mihi
esse doctus: Ille sibi videtur esse vir doctus.

Et numero multitudinis eodem
modo

demur nobis esse docti. Videmini vobis
docti. Illi videntur sibi esse viri docti.

ero Attico, Amens mihi fuisse videor. Idem
euadem, Relegatus mihi videor, posteaquam

Formiano sum. Idem in Marcum Antonium,
scio quid turbatus mihi esse videris Terent.

dr. Subtristis vixus est esse aliquantulum mihi.
cicus Ciceroni, Sol excidisse mihi e mundo vi-

ur. Livius, Ne tibi P. Corneli, cum ex alio A-
a conpexeris, ludus & jocus fuisse Hispania tua

ebuntur.

Lib. 9.

Lib. 2.

Philip. 2.

In Epist.

ad Att. 9.

Bcl. P. 2.

QUIA.

Via pro Quod, utrinque modum
admiratur.

ra de Amicitia, Recordatione nostrae a-
ntiae sic fruor, ut beatè vixisse videar, quia

Scipione vixerim. Idem de Finibus, Ne-

quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor
sit, amet.

Lib. 1.

Lib. 6.

*amet. Idem in Verrem, Quarta autem est
que quia postrema edificata est, Neapolitanis
natur.*

*Alia præterea sunt particule, quarum u
sus ipse optimus magister, te sine radio progn
te tempore docebit.*

DE FIGURA ORATIONIS CONSTRUCTIONE.

Virtutes
& vitia o
rationis,

ORATIO TRES VIRTUTES habere debet, ut Enim data, ut Dilucida, ut Ornata sit; quibus virtutibus eadem vitia contraria sunt. Nam Enim data Barbara, Dilucidæ Obscura, Ornata Inornata adversatur.

BARBARÆ ORATIONIS VITIA.

DVO sunt vitia, quibus oratio barbaræ atque rustica efficitur, Solocismus, & Barbarismus: quæ, qui

emendare loqu

atione, velle,

pict.

OLOECIS

TUM EMEN

ONI ADVE

VNDE NO

PSE

O figuræ cons

lius intelligatur

legendum est: sic

cipiatur, cum

nem præferat,

ntus usque eò La

ntium emendat

ntestus est, ut eam

mulationem unam

mponem faciat, ip

pai. Unde Eustat

nintus. hoc est

is inquit, qui de re

curat, hoc est,

r, quasi dicitur &

grati sermonis injuri

nram alio loco d

non fuisse propriam

as vero Laetius in

Quarta autem est emendatæ loqui volet, omni con-
ata est, Neapolitane, velis, ut ita dicam, remisq;
ict.

ticula, quarum un-
te sine radio progr-

SOLOECISMUS QUAN-
TUM EMENDATÆ ORATI-
ONI ADVERSETUR, ET
VND NOMEN ASSVM-
PSE RIT.

GVRA.

YSTRU.

NE.

O TRES VIR

e debet, ut En

ilucida, ut O

bus virtutibus

sunt. Nam En

dz Obscura, O

ur.

ORATIO-

TI 4.

bus oratio ba

efficitur, Solo

s: quæ, qui p

UO figuræ constructionis naturam commo-
dius intelligatur, simul de orationis vicijs
agendum est: fieri enim potest, ut quis fa-
deciatur, cum figurata ipsa constructio vi-
ciem præ se ferat, tamen ab eo longè absit.
cismus usque eò Latinitati (sic enim Autor ad
ennium emendatam orationem lib. 4. appel-
infestus est, ut eam funditus evertat, neq;
dictionem unam invadit, sed integram
positionem fœdat, ipsiusq; orationis contextum
rat. Unde Eustathius in I. Iliad. ubi de
ine hoc est sanus, integer, loquitur,

is inquit, qui de ratione vocabulorum agunt
cismus, hoc est, SOLOECISMVS merito di-
r, quasi σολοις λόγος ἀντισμῖος hoc est, sani
ri sermonis injuria, fœditas, ac corruptio.
tamen alio loco docet Solæcismum compo-
m fuisse propriam Solorum urbis Cypri. Di-
as vero Laertius in Solone scriptum reliquit

Solæcis-
mus un-
de dictus

à Solis Cilicia urbe nomen traxisse: nam cum
dem ducta esset Atheniensium colonia progredien
te tempore corruptam fuisse Atticam linguam
illos non ἀττικῶν sed σολοικῶν dictos esse.
De Barbarismo, hoc est dictione peregrina,
Latina quidem, sed vitiose scripta, aut pro
ciata, post dicemus, ne turbetur ordo.

QUID SIT SOLOECI-

smus & quot modis fiat.

Quid sit
Solæcis-
mus.

Species
Solæcis-
mi.
Adjectio.

Detractio

Transmu-
tatio.

Immuta-
tio.

Solæcismus, constructionis atque
mendatae orationis, de qua haec
legimus hostis infestissimis, est vitio
partium orationis compositio.

Is fit quatuor modis, Adjectio
cū aliquid orationi contra praec
Grammaticae adicitur: ut Scribo cū
calamo, Ludo cū pila.

Detractione, cū aliquid eodem
modo detrahatur: ut Eo forum, Rec
agro. Ne hoc fecit, pro Ne hoc qu
dem fecit.

Transmutatione, cū partium or
tionis ordo turbatur: ut Quoque ego,
nam hoc voluit, Autem non habuit.

Immutatione, cū pars una ora

bonis pro aia por
tione res adver
nomen pro adve
Funt Solæci
orationis partes.
nata sunt, id est
partis, ut co inus
egit? Quando h
Cicero hanc orat
us? Aut pro a n.
injuriarum, pro Ne
Denique sunt
orationis accidu
mentes lato fron
Periculis: ut Q
Quanduū. Per n
vocat dicat, V
quempiam hon
tis, Sedeat, Acc
Per modos, ut Pe
fers Per gener
edem: pro red
ivum pro neutri
De Solæcismo agi
s. ubi sunt multa a

maxisse: nam cum
in colonia progredi
Atticam lingua in
loxi: & dictos esse
edione peregrina,
scripta; aut prom
tar ordo.

Fiunt Solœcismi etiam per cæteras
orationis partes. Item per ea quæ cog
nata sunt, id est, ejusdem generis ac
partis, ut eo intrus, Sum intro Quid huc

SOLOECI.

modus fiat.

Quæstionis atque
de qua hæden
simis, est viuo
ppositio.

Denique fiunt & per ea, quæ partibus
rationis accidunt. Per genera: ut Sa
ientes lato fronte res adversas ferunt.

Per calus: ut Quo is? Romæ. Venio
rundus. Per numeros: ut si unum ad

vocans dicas, Venite. Per personas,
quempiam honoris causa ita alloqua

s, Sedeat, Accedat; pro Sede, Accede.
Per modos, ut Peto à te, ut mihi opem

ers Per genera verborum: ut Mox
deam: pro redibo, ponitur enim a

vum pro neutro.

De Solœcismo agit Quintilianus copiose lib. 1.
ubi inter multa alia docet. Non fexeris, pro

ne fe

in pars una ora

on

Item per
acciden
tia partiū
orationis

Ne feceris, solacisimum esse, cum alterum ne
disit adverbium, alterum verandi. Idem, ten
de Susis in Alexandriam, Solacisimum esse
adjectionem: qua de re satis diximus suo loco
GELL. lib. 5. cap. 20. ait, Solacisimum a veteri
ribus Latinis Imparilitatem & Strobiliginem
isse appellatum. Sed cum Solacisimi vocabuloru
ror ad Herennium, Quintil. Marcialis, argu
untur, non est cur vocem ipsam reformidemus
Qui hoc vitio laborat solacisiles
solacista à Luciano dicitur.

APPENDIX.

Lib. 1. c. 5.

Verunt, ut ait Quintil. qui adjectio
nis vitium, Pleonasmus: Detractionis
Ecclipsin: Transmutationis, Anastrophen
appellarint, negantes hæc vitia species
esse Solacisimi.

QUID SIT FIGURATA CONSTRUCTIO.

CVM apud viros doctos, & qui
cre loquendi laude floruerunt,
quid legimus, quod Grammatico
rum legibus repugnare videatur,
continuo existimabimus eos Solacisimum
fecisse; cum ipsorum autoritas
testin

cum alterum neg
vetandi. Idem, p
Solæcismus esse
satis diximus suo l
Solæcismus a vetu
m & Strobiliginem
Solæcismi vocabulo
l. Martialis, arg
ipsam reformiden
natis Solæcistes

DIX.

til. qui adject
mon : Detra
mutationis, A
egantes hæc vi

FIGURAT.

CTIO.

doctos, & qui
floruerunt,
od Grammati
re videatur, n
mus eos Solæ
forum autorita
testim

testimoniisq; soleant Grammatici ipsi
sua præcepta confirmare. Nam sunt
quædam, quæ faciem quidem Solæcismi
habent, vitiosa tamen non sunt.
Hoc novem loquendi genus, Figura
verborum aut sermonis, aut orationis,
sive ut Græci loquuntur, σχήμα λέξεω
schema lexeos appellatur, Est enim
FIGURA nova loquendi ratio à citro
& vulgari sermone remota, quæ ferè
ratione aliqua nititur.

Quid sit
figura.

Si MAGNI auctores, cum partes orationis, aut
earum attributa permutant, in Solæcismum inci
dunt, Cicero, Terentius, Cæsar, Livius, ceteriq;
antiqui non raro hoc vitio laborarunt. Non est
igitur solæcismus, sed schema. Quamvis hoc, quod
schema vocatur, inquit Quintilianus eodem loco,
ab aliquo per imprudentiam factum erit, solæci
smi vitio non carebit. Eustathius in Odysseæ do
ctique novè figuratq; ab Homero aliisq; viris do
ctis dicuntur, non solæcismum, sed τοῖς ὀνόμασι
τοῖς ὀνόμασι, hoc est schemata quæ faciem ha
bent solæcismi, aut simpliciter, Schemata tantum
appellari, peccatumque esse voluntarium, non ab
stinentia profectum.

Solæcismus verò esse peccatum non volun
tarium, sed ignorantia commissum. Schema, ut idem
Quintilianus

Id ætatis
elegancia.

Quint. ait, fere habet aliquam rationem. Verū
ne nimium sis sollicitus de rationibus investigan-
di: interdum enim pro ratione est voluntas, a
que usus doctissimorum hominum, quæ pluris sunt
facienda, quam Grammaticorum omnium lege.
VERBIS causa. Inquit Cic. Verr. 4. Hominem
etatis quam tumultuosissime adoriuntur. Idem de
Thoran lib. 6. Ita viximus, & id ætatis jam sumus
ut omnia, quæ non nostra culpa a cederunt, fortiter
ferre debeamus. Elegantiam hujus locutionis
omnes admirantur, rationem fortasse nemo facili
invenerit: neque enim videtur Hellenismus, cui
affirmit Budeus in commentarijs lingvæ græcæ
non esse apud Græcos similes locutiones. Itaq; cum
viri docti in Grammaticorum leges minimè ju-
rint, observabimus atq; colligemus diligenter, quæ
sua sponte eleganter dixerunt, ut ea nobis ad in-
tandum proponamus, non ut ad Grammatica ne-
mam, & angustias ea dirigamus. Et ut quod se-
ntio breviter dicam, si tum ligata: tum soluta or-
tione emendatè, aut scribere, aut loqui studeas.
Et eos, qui utraq; facultate præ cæteris floruerunt,
imitandos propone.

ENALLAGE.

ENALLAGE figura est, cū pars
na orationis pro alia ponitur.

Lib. 13. *Cicer. Attic.* Quam turpis est assentatio, c

vivere ipsam tu
Philotimus non mi
ras quidem, aut per
Terent. Andr. lta
H. Cordes parti
tis, Vivere ipsam
mine: Nullus pro no
Eupro fieri, Parti
quam tam de mens e
Ciceronem solacis
ve figura, qua Enal
nominis qua pro ad
Sublime, Frequens
de Roman recens
cautius romigravi
taque fuerant suble
den de Amicit.
Sic Torum, horri
bilis. Nomen inveni
am ponitur. Cic.
illa amentia? Co
paries nominis ag
Plen lib. 3. ad M
bene est. Cic. A
Bulbrois mole
Partem, de quib
um est. VERBUM
Idem ad eunde
eam rem, & ad

rationem Verum
omnibus investigan
est voluntas, ad
m, qua pluri sum
um omnium leges

rr. 4. Hominem
doriuntur. Idem
id atque jam sum
a a cideyunt, for
tam hujus locution
fortasse nemo facti
ur Hellenismus, c
ur Nomen in qua
arijs lingua greca
utiones. Itaq, cu
leges minime jun
ad Grammatica no
amus. Et ut quod
gata: cum soluta
aut loqui fides, i
pra caetera floru

AGE.

a est, cum pars
a ponitur.
est assenatio, c

vivere ipsum turpe sit nobis. Idem ad eundem Lib. 12.
Philotimus non modo nullus venit, sed ne per lite-
ras quidem, aut per nuntium certiolem facit me.
Terent. Andr. Ita facto opus est.

H. c vides partes orationis inter se commuta-
tas, Vivere ipsum pro vita ipsa, Verbum pro no-
mine: Nullus pro non, Nomen pro adverbio: Fa-
ctum jam sum pro fieri, Participium pro verbo. Neg, quis-
a a cideyunt, fortquam tam demens erit, ut credat Terentium, aut
tam hujus locutionem Ciceronem solacismum fecisse. Est ergo schema si-
fortasse nemo facti figurâ, quâ Enallage dicatur. SVNT & alia Nomina
ur Hellenismus, cum nomina quâ pro adverbijis ponuntur, ut Recens, pro Ad-
arijs lingua greca Sublime, Frequens. Sueton. in Tiber. cap. 1 In-
utiones. Itaq, cum de Romam recens conditam cum magna clientum
leges minime junctura comigravit. Cic. 2. de Divin. Eaq, scilicet
ad Grammatica notatione. I. c. Forum, horrendum & alia id genus apud
amus. Et ut quod sepietas. Nomen interim loco interjectionis indig-
gata: cum soluta orationis ponitur. Cic. in Catil. 4. Quam malum fu-
aut loqui fides, i. ista amentia? Contra ADVERBIUM aliquan- Adverbi-
pra caetera floru partes nominis agit. Plaut. Merc. Bene sit i- um partes
Plaut. lib. 5. ad Marcum, Bene est mihi, quia nominis
bene est. Cic. Att. Male sit Antonio, si qui agit.
m Buthrotijs molestus est: sic Sat, Satis, Abun- Lib. 3.
Partem, de quibus in constructione adverbij
tum est. VERBUM loco interjectionis blandi-
is Idem ad eundem lib. 5. Amabo te, incum-
in eam rem, & ad me scribe.

ur Hellenismus, cum nomina quâ pro adverbijis ponuntur, ut Recens, pro Ad-
arijs lingua greca Sublime, Frequens. Sueton. in Tiber. cap. 1 In-
utiones. Itaq, cum de Romam recens conditam cum magna clientum
leges minime junctura comigravit. Cic. 2. de Divin. Eaq, scilicet
ad Grammatica notatione. I. c. Forum, horrendum & alia id genus apud
amus. Et ut quod sepietas. Nomen interim loco interjectionis indig-
gata: cum soluta orationis ponitur. Cic. in Catil. 4. Quam malum fu-
aut loqui fides, i. ista amentia? Contra ADVERBIUM aliquan- Adverbi-
pra caetera floru partes nominis agit. Plaut. Merc. Bene sit i- um partes
Plaut. lib. 5. ad Marcum, Bene est mihi, quia nominis
bene est. Cic. Att. Male sit Antonio, si qui agit.
m Buthrotijs molestus est: sic Sat, Satis, Abun- Lib. 3.
Partem, de quibus in constructione adverbij
tum est. VERBUM loco interjectionis blandi-
is Idem ad eundem lib. 5. Amabo te, incum-
in eam rem, & ad me scribe.

viv

Y 2

FIT

EST etiam Enallage per attributa
partium orationis.

Per casus:

Cicero pro S. Rosc. Duo sunt Titi Roscij, quorum alteri Capitori est cognomen.

Per numeros:

Lib. 10. c. 73

Plinius, In Africa magna pars ferarum ætate non bibunt inopia imbrium.

Per modos:

Lib. 2.

Terent. Andr. Si te æquo animo ferre accipiet, diligenter feceris. *Cic. Att.* Respira, si te videro.

Per tempora.

Lib. 2.

Idem in Verr. Vnum ostende in tabulis aut in his, aut patris tui, emptum esse, vicisti.

Attributa

partium

orationis.

PARTIVM attributa appellantur accidentibus casus, numerus, genus, persona &c. Hujus figura beneficio solvent pueri varios nodos, quibus interdum confixi tenentur, maxime cum in poemata inciderint.

Virgilius 6.

Proijce tela manu sanguis meus.

Idem 8.

Corniger Hesperidum fluvius regnator æquoribus Adis o tantum. Virobis nominandi probandi, casus positus est.

Idem 3. Æneid.

celsum Butyros ascendimus urbem.

Genitivus pro

Grator & pulbro

juvat. Ablativo

et Non Marcel. L

Africanus, frequen

quam Capito, Afri

Apollonia Diocli fi

cognomen est, prae

Vrb. Collega addi

qui Lanato emi

Vrb. Eui cum in ca

Ca Marius adolesce

ps, cui cognomen p

na, etiam est mibi

Jo. Faustulo fuisse

amen est mibi A

mativonni, est m

um, quo modo freq

Cezio, Argentarius

Plorpio. Idem 6:

ut nomen Arethusa

etia est huius nome

est Menachmus no

interrogandi casu us

ubi Grammatici

mi, cum casus pro c

re permittitur. Pla

candicante, quod

G

Genitivus pro accusativo, *Bathrotum urbem.*

Idem lib. 5.

*Gratior & pulchro veniens in corpore virtus ad-
juvat.* Ablativo usus est pro accusativo, ut do-
cet Non. Marcel. Est mihi cognomen *CAPITONI*, Est mihi
Africano, frequentius & elegantius dicitur, cognome
quam *Capito*, *Africanus*. Cic. 7. Verr. Quid de *Capitoni*
Apollonio *Dioclis* filio *Panormitano*, cui *Gemino* *Africano*
cognomen est, prateriri potest? Liv. lib. 4. ab

Verb. Collega additur ei *Agrippa*. *Menenius*,
cui *Lanato* erat cognomen. Idem. 2. ab
Verb. Erat tum in castris inter primores juvenum
Cn. Marius adolescens & consilio & manu prom-
ptus, cui cognomen postea *Coriolano* fuit. DICI-

TVR etiam est mihi *Faustulo* nomen. Idem 1. ab
Verb. *Faustulo* fuisse nomen ferunt. *Plaut. Cist.*
Nomen est mihi *Auxilio*. MALIM tamen hic no-
minativo uti, est mihi nomen *Faustulus*, *Auxili-*
m, quo modo frequentissime loquitur Cic. pro

ecio. *Argentarius* *Sex*. *Clodius* cui nomen est
hormio. Idem 6. Verr. Est fons aqua dulcis,
cui nomen *Arcebusa* est. *Terent. in Prol. Hecyr-*
ecyra est huic nomen fabula. *Plaut. Mena* mi-
est *Menachmus* nomen. IDEM tamen in *Amp.*
interrogandi casu usus est. Nomen *Mercurij* est

ibi *Grammatici Anriptofin*, proprie appel-
latur, cum casus pro casu ponitur. GENVS ge. Genus &
re permittitur. *Plin. lib. 8. c. 35.* *Nube gravi-* genere.
candicante, quod vocant tempestatem albam,

X 3

grando

grando imminebit: Pro Quam illud Terent Phor
Hacine erant iriones crebrae

Item Plaut. Panul. Hacine sunt filia mea?
non huc spectat, simplici enim G, scribitur Hacin
Et cene syllabica est adjectio, ut Hiscine in dative
plurali: itaq; non ponitur genus neutrum pro so-

Numerus
pro numero
ro. **Virg. Aeneid.** Pars in frustra secant.
Ovidius 2. Fast.

Thura ferant, placentiq; novum pia turba Qu-
rinum. Cic pro Mil. Si tempus est ultum jure ho-
minis necandi, quae multa sunt certe illud non mo-
do justum, verum etiam necessarium, cum vis ille-

Persona
rarius. **ta defenditur REPERITVR** Et in personis hac pe-
sona mutatio, sed rarius. Terent Phor.

Modus
modo **desine:** pro praesto sum **MODVS** pro modo, ut illa
Terenti; Feceris, pro facies: **Conjunctivus** p
Tēpus **Indicativo** **TEMPVS** pro tempore Cicero ad A-
ticum lib. 14. Vicinam liceat isti concionari, cui
esse in urbe tuto licebit, vicimus: pro vinceim

Genus
verbi pro
genere. **Prateritum** pro futuro. Liv. 1 bell. Pun. Sebo-
bene fixum omnibus destinatumq; in animo est,
cerum dicam vicissis, pro vincetis. **Permuta-**
sur deniq; verborum generum.

Virgilius II.

...pictis bellantur Amazones armis.
Bellantur pro bellant. De Modorum, Temporum
perim

permutatione suffu-
clenatione.

E
F. ECLIPSIS sig-
oratione dec-

dum est.

Cicero ad Attic. E-
Tuticularum. Id-

calumniam ipse Apr-
bi autem? advo-
Plane. Provo filio.

HANC figuram a-
metodothen, cum, u-
aliquid satis ex cat-

Anton. Scupere gau-
tur, Caput. Eclipsim
cap. s. inter varia n-

necessarium oration-
pro. Quare d' lig-
ne quid contra do-

nem omittimus: n-
tissimus, qui de re-
ticorum Et ipsin ap-
Chri me, pietatem
deest enim, vides,
latissime pacer, ac
manat. Nam

illud Terent Phor.

filia mea?

scribitur Hecine

Hysine in dicitur

neutrū pro so

AEVS pro numero

ecant.

st.

um pia turba Quo

us est ullum iure

certū illud non mo

bi auctores? ad volūne, an maneo? Idem pro

Planc. Pro uno filio. duo patres deprecamur.

in personis hac per

Phor.

us. Da. Prolio est

pro modo, ut illud

s. Coniunctio pro

appore Cicero ad A

si concionari, cui

mus: pro vincemur

belli Pax. Si b

ing. in animo est,

netus. Permutat

permutat

permutat

permutat

permutat

permutat

permutat

permutat

permutat

permutatione fufius dictum est in verborum de-
clinatione.

ECLIPSIS.

ECLIPSIS figura est cum id, quod in
oratione deest, foris omnino peten-
dum est.

Cicero ad Attic. Ego si Tiro ad me, cogito in

Tusculanum. Idem in Verr. Ridere contra,

calumniari ipse Apronius. Idem Attic. Quid mi-

hi auctores? ad volūne, an maneo? Idem pro

Planc. Pro uno filio. duo patres deprecamur.

HANC figuram appellat Quint. lib. 9. c. 3. Sy-

nechdochen, cum, ut ipse ait, subtractum verbum

aliquod satis ex ceteris intelligitur: ut Caelius in

Anion. Scupere gauāto Græcus: simul enim audi-

ur, Caput. Eclipsin verò idem lib. 1. c. 5. Et l. 8

ap. 5. inter vicia numerat, cum scilicet aliquid

necessarium orationi detrabitur, ut venio Egi-

ro. QVARE diligenter animadvertendum est,

ne quid contra doctorum hominum consuetudi-

nem omittamus: non enim schema erit, sed Solte-

ismus, qui detractio ne fit: Nos more Gramma-

ticorum Eclipsin appellavimus. Terent. Andr. S.

hr. me, pietatem gnati? ubi Bonatus ex ad-

lect enim, vides, aut aliquin tale. Hæc figura

atissime patet, ac ferè per omnes partes oratio-

is manat. Nam desideratur interdum nomen.

Cic.

Lib. 4.

Lib. 5.

Lib. 14.

Eclipsin

Quintilia

nus vocat

Synech-

dochen.

Per Ecli-

psin inter-

dund d. si

deratur

nomen.

ue ad Opia per te
viri adem vel te
dem expresse
m Opia libenssi.

m Attic 4. Nos
rant bidui: qui
dem pro Planc.
m. Lentulus Sena
cum suis omnibus
ui iter ab Laodi

Tironi 16. Nos eo
interdum adhiber
tus sub noctem nar

el. Mac. Nursia, se
um: quod paulo
interdum abicum
ritum, vices festi
id genus caetera,
eratur (centena in

Budeus, decies cen
centena milia festi
bitur, ut comp

ries sesterium da
axime poeta comp
ies, centies, tant

b. f.

men vivit.
ana potius pro huj
ce Se

ris Roscy, quæ sunt sexagies, quæ de viro clarif
10. & fortissimo L. Sulla, quem honoris causa no
gno, duobus milibus nummum sese dicit emisse,
l. l. scens vel potentissimus hoc tempore nostra ci
tatis L. Cornelius Chrysogonus. VERBA quæ ex
pte actionis vocantur, ut Grandinat, pluit, or
liè antecedit vel res verbi, ut grandio, pluvia,
l. Deus, vel Natura, ut Grammaticis placet.
nunquam alij etiam nominandi casus prace
nt.

Virg. 4. Georg.

Nec de concussa tantum pluit ilice glandis.

Tibull. lib. 2.

Hæc fore dixerunt bellum mala signa cometen.

Mulius ut in terris deplueret q. lapis.

inius lib. 2. cap. 56. Effigies quæ pluerat, spongia
m ferè similis fuit. DESIDERANTVR etiam pro
mina ante verba primæ & secundæ personæ, quæ
rè non explicantur, nisi certis de causis, quæ de
initio hujus libri dictum est.

Eadem pronomina sepe desiderantur, cum ad se
sonam tertiam evocant, ut, pro uno filio duo pa
s deprecamur: ubi Nos desideratur.

Terent. Andr.

Facile omnes cum valemus, recta consilia a
grois damus.

ant recentiores Evocationem appellant. DE
DERATVR non mirò relativum, Qui, quæ,
quod.

Virgilius 1. Æncid.

Y f

Vrbs

Verba ex
cepta a
ctionis
ferè tem
per ad E
clipsin p
tinent.

Relativū
Qui Quæ
Quod.

Urbs antiqua fuit, Tirij tenere coloni. *Intelligamus obiter*
 deest accusativus. Quam. VERBA frequenter *interrogantur: sunt e-*
 sunt. Si Tiro ad me, auditur, Venerit: Cogita *dicunt, alij supina*
 Tusculanum, deest Profectu. Ridere convit *ut in illis*
 simul auditur verbum, Ceperunt. Sunt qui *Sane nollent*
 istiment esse Enallagen modorum, Ridere pro *quis dicat esse par-*
 debant: Sed Quintilianus, ut paulo ante *at, ut obiter, unde o-*
 putat esse Synchdochen. Stupere gaudio G *videatur illud ejusde-*
 cus, simul, inquit, auditur Caput. Quid m *- ut erat, mansum*
 autores? deest (ut faciam): sic Terent. Ade *Plaut. Pers. Dum s-*
 Idne estis autores mihi? Plautus Pseud. *mississe, Reddisse: nam*
 mihi es autor Simo? Vide Budæum in Comma *intolerabilia sunt.*
 lingua græcæ. Plin. Caninio lib. 2. Studes, a *inter taceatur Cice-*
 piscatus? a simul omnia? omisit verbum, Fa *Hoc inter canan-*
 Cicero ad Atticum 17. Sed plura cum ista cog *manu esse. Ad*
 ro: Scribam, extrinsecus assumendum est. *meorum, vel bo-*
 deatur & infinitum Esse. Terent. Andr. No *curij manu est. Ad*
 prius communicatum oportuit. Idem Heaut *illa De, prapostri-*
 teremptam oportuit? Interdum explicatur *nar. Quid me fiet?*
 cero pro Cluent. Hac lege accusatum esse opo *no quid illo factum sit*
 it. Idem in Catil 3. Hoc quod jam pridem *na, non raro. Cice-*
 ctum esse oportuit, certa de causa nondum ad *eros, sed te ipse to-*
 cor ut faciam. IN H S factum volo, nollem *m 3. Quid est qu-*
 tum, Egone te visum aut adiutum velim? & *non modo deriva-*
 teris ejusdem generis, quæ crebro apud Tere *are cum aliquo po-*
 um, aliosque autores reperiuntur, videtur in *non solum igno-*
 infinitum desiderari: in quibus Quintilianus *ingenio.*
 9 cap 3. aut participium pro verbo poni, Utim *In-*
 inquit, participio pro verbo, ut Volo datur.

ennuere coloni. intelligamus obiter directam Grammaticorum
 ERBA frequenter arroversiam: sunt enim, qui participia hac ef-
 Venerit: Cogito dicunt, alij supina. Nonnunquam tamen vide-
 Ridere convivere supinum, ut in illo Terent. Adelph.

unt. Sane qui Sane nollem hunc exitum.

rum, Ridere pro si quis dicat esse participia, quae jam exoleve-
 ut paulo ante dicitur, ut obitus, unde obita mors. Eiusdem gene-
 super gaudio Gaudetur illud ejusdem Heaut.

Capit. Quid m. vi ut erat, mansum tamen oportuit.

sic Terent. Adel. Plaut. Pers. Dum stas, reditum oportuit, pro
 autum Pseud. Quid inisse, Redisse: nam Mansum esse, Reditum ef-
 udum in Comm. intolerabilia sunt. PARTICIPIVM Scriptus, e-
 lib. 2. Studes, a- antea tacetur Cicero ad Quintam Fratrem li-
 misit verbum, Fa- 2. Hoc inter cognam Tironi dictavi, ne mirere
 plura cum ista cog- a manu esse. Ad eundem libro 4. Occupatio-
 mendum est. D. mearum, vel hoc signum erit, quod epistola
 ent. Andr. Non rari manu est. Ad eundem 7. Tua manu erat e-
 is. Idem Heaut. p.ola DE. prepositio aliquando abest. Terent.
 dum explicatur dr. Quid me fieri? Ibidem, Nunc primum au-
 cusatum esse oport- quid illo factum sit Desideratur conjunctio, E-
 quid jam pridem m, non raro. Cicero Ver. 2. Vides non modò
 causa nondum ad- eros, sed te ipse totidem verbis edixisse I.
 um volo, nollem n 3 Quid est quamobrem putes te tuam cul-
 dictum velim? & non modò derivare in aliquem, sed commu-
 crebro apud Tere- are cum aliquo posse? Idem pro Planc. Man-
 untur, videtur co- n non solum ignobilem, verum sine virtute,
 bus Quintilianus ingenio.

verbo poni, Ulim
 , ut Volo datum
 In

ZEUG.

ZEUGMA.

ZEVGMA figura est, cum id, quod in oratione desideratur, è proximo assumitur, manente eodem genere numero, casu, cæterisque attributis.

Cicero in ultimo paradox. nulla possessio, nisi vis auri pluris, quam virtus æstimanda est: idem pro C. Rabir. Virtus & honestas & pudor consulibus esse cogebat.

Discri-
mē inter
Eclipsin
& Zeug-
ma.

Si id, quod desideratur in oratione, extrinsecus assumitur, Eclipsis est, ut autē dextrimus verò è proximis atq; vicinis verbis assumatur, nulla sit mutatio, Zeugma est. Nam si velis per exempla omnibus numeris explere, dices, Nulla possessio pluris, quam virtus æstimanda est: nullus vis auri pluris, quam virtus æstimanda est: nullus nec genus, nec numerus, nec casus mutatur. Nullus cum consulibus esse cogebat: honestas cum consulibus esse cogebat.

Verbum cogebat, singulis substantivis reddidit, servato eadem numero, persona, modo, ceterisque.

Exempla ubique sese offerunt, Caesar lib. 1. Gall. Gallis ab Aquitanis Garumna flumen, Belgis Matrona, & Sequana dividit. Varr. Analog. Consul fuit Tullius & Antonius, Salust. ad Quir. Francus Caril. Libertas & anima nostra in dubio. Plin. l. 9. c. 50. Piscium lupus, & trichias bis armatus vestri sunt.

rit: si id, quod desideratur, è proximo assumitur, manente eodem genere numero, casu, cæterisque attributis. Cicero ad A. Placit. Jun. Zeugma esse, cum multa adferuntur, ut:

bic illius arma, hic illius virtus, hic illius auctoritas, hic illius fortitudo, hic illius ingenium, hic illius animus, hic illius corpus, hic illius spiritus, hic illius virtus, hic illius ingenium, hic illius animus, hic illius corpus, hic illius spiritus.

STYL.

Eclipsis est, cum id, quod desideratur, è proximo assumitur, manente eodem genere numero, casu, cæterisque attributis.

Verbum cogebat, singulis substantivis reddidit, servato eadem numero, persona, modo, ceterisque.

Exempla ubique sese offerunt, Caesar lib. 1. Gall. Gallis ab Aquitanis Garumna flumen, Belgis Matrona, & Sequana dividit. Varr. Analog. Consul fuit Tullius & Antonius, Salust. ad Quir. Francus Caril. Libertas & anima nostra in dubio. Plin. l. 9. c. 50. Piscium lupus, & trichias bis armatus vestri sunt.

A.

est, eum id, quod
atur, è proximo
odem genere
attributis.

ulla possessio, nu
us æstimanda est
honestas & pudor

in oratione, ex
ut ante diximus
verbis assumatur.
Nam si velis per
plere, dices, N
æstimanda est: m
æstimanda est:

mutatur. V
as: honestas cum a

substantivis reddi
ona, modo, rem

unt, Caesar lib. 1. b
Garumna flumen
a dividit. Varr. 1.
& Antonius, Sal
nostra in dubio
, & trichas bis an
pa

rit: Si id, quod assumitur ad orationem im
ndam, primum est, Protozeugma dicitur. Cic.
Att. lib. 16. Egi pater & filius, ut tibi sponde
n. SIMEDIVM, Mesozzeugma. Auctor ad He
nium lib. 4. Formæ dignitas aut morbo deflo
cit, aut vetustate. Si POSTREMVM, Hype
ugma. Cicero ad Attic. lib. 12. Mihi & res &
iditio placet. Juniores Grammatici existi
nt Zeugma esse, cum verbum aut adjectivum
men multis adjectivis additum cum vicinior
venit, ut:

hic illius arma, Hic currus fuit.
Utinam aut hic furibus, aut hac mutua facta sit.
Urrung, tamen exemplum veteres, ut mox pla
m faciemus, Syllepsi subijciunt.

SYLLEPSIS.

Syllepsis est, cum id, quod in oratione
deest, è proximo assumitur, mutato
men genere, aut numero, aut casu, aut
quo è cæteris accidentibus.

Zeugma
est triplex

Protozeu
gma.

Meso-
zeugma.

Hypo-
zeugma.

Lib. 6.

Bell. Mac. 7

Lib. 2.

Bell. Mac. 7

Ibidem.

Pater,

Pater, ego, fratresq; mei non in Asia tantum, etiam procul ab domo, Aetio bello terra mar pro vobis arma iulimus.

Quid in-
ter sit in-
ter Zeug-
m. & Syl-
lepsi.

ZEUGMA in similibus clausulis locum habet hoc est, in quibus attributa sive accidentia partium orationis integra manent: syllepsis vero, dissimilibus, hoc est, ubi dissimilitudo mutata attributorum seu accidentium necessario fit. oratio suis numeris plena sit: si enim ita impletus populi facta est: Nulla expeditio facta est. Quam ego fuit, fratresq; mei fuit; immanes erunt solacesmi: mutanda ergo necessaria sunt accidentia partium, Ritus factus est: Expeditio facta est. Quam ego fuit, fratresq; mei fuerunt. Donatus & Diomedes illud Virgilii Aeneid.

-- Hic illius arma, Hic currus fuit.

Illud item, i. Eclog.

-- sunt nobis mitia poma.

Castanea molles, & pressi copia lactis.

Syllepsis
generis.

Syllepsis subiungunt, non Zeugmati, ut recentiores volunt. Cum genus mutatur, syllepsis dicitur per genera. Cicero 7. Verr. Plenum forum basilicas istorum hominum videmus.

Terentius Andr:

Utinam aut hic surdus, aut haec muta factus sit. Vbi Donatus syllepsis, inquit, per genera dicitur. CASUS, cum variatur casus.

Verum si augeam
dat etiam adiutor
venit in iudicio,
diu, ut sit plena
indiam &c Syllepsis
utroque casu, accusat

Poeta cum primi
appulsi,
Id sibi negotij credis
Populo ut placerent
ma oratio, Populo
ulas fecisset. Quo
ores, antecedens

Gall. Erant omni
qui domo exire poss
ad perfectionem co
ad nam Rhodan
Kalendas Apr
i. Omnis officij
que res, &c. D
ulsi, fabulas, non
ppsis Cum relatu
numero & casu
ius lib. 9. bell. P
montem, herbia
est, Mons, quem

Terentius Adolph.

Verum si augeam,
 Aut etiam adiutor sim eius iracundia:
 eni vero iracundia, sumitur accusativus iracundiam, ut sit plena oratio, Verum si augeam iracundiam &c Sylleptis, inquit Donatus, nam à tercio casu, accusativus assumptus est.

Idem Prolog. Andr.

Poëta cum primum animum ad scribendum
 appulit,

Id sibi negotij credidit solum dari,
 Populo ut placerent quas fecisset fabulas.

na oratio, Populo ut placerent, fabulae, quas
 ulas fecisset. Quomodo non raro loquuntur
 ores, antecedens nomen repetentes. Cels. 1.

Gall. Erant omnino itinera duo, quibus iri-
 bus domo exire possent. Ibidem. Omnibus re-
 ad perfectionem comparatis diem dicunt, quo
 ad ripam Rhodani convenient, is dies erat

7. Kalendas Aprilis. Autor ad Herennium
 1. Oratoris officium est de his rebus posse di-
 , quæ res, &c. Donatus, ad fecisset, inquit,
 elii, fabulas, non ad, placerent: & est figura

psis CVM relativum antecedense eodem geno-
 numero & casu precedit, figurata est oratio.
 pus lib. 9. bell. Punic. Quem ceperunt ex-
 montem, herbibus aquosusq; est. Recta o-
 o est, Mons, quem monte ceperant exules, &c.

Relativū
 antecede
 ti præposi
 tum Sylle
 ptin effi-
 cut.

Ab accusativo, montem; assumptus est nomi-
nus mons. ALIQUANDO antecedens præce-
lativum, sed tunc durior redditur oratio.

Terent. Eunuch.

Eunuchum, quem dedisti nobis; quas
dedit?

Virgil i. An Urbem quam statuo vestra es-
dixisset, Quem dedisti nobis Eunuchum,
urbas dedi? Quam statuo urbem vestra es-
leptis tantum esset per casus. Sed de hac re
diximus, cum de relativi & antecedentiis co-
su egimus: & paulo post dicemus, cum de

Syllepsis fieri verborum ordine agens. PER NUM-
Numero. Cic. ad Quint. Tr. lib. 1. Atrons, oculi, cula
runl. saepe mentuntur, oratio vero sapissime. No-
rio mutandus est numerus si velis locutionem

Personae plerumque frons mentitur, oratio mentitur
 rum. personae. Cic. ad Casarem 7. Faxi. Sustulimus
 ego & Balbus. Interdum ierita per
 prima proponitur modestia causa. Liv. lib.
 Maced. Pater ego, finitresq. mei non in A
 tum, sed etiam procul ab domo. Aetolico bel
 na, marisq. pro vobis arma tulimus.

Modorū. *Secunda prime. Plant. Rud. Quorū sunt
dem quorū tu es ego. PER MODOS, Lucius
ceronem lib. 5. Ego valeo sicut soleo, paulo
deterius quā solco, subaudiur, valere
TEMPORA, ut si dicas, Elegantiū nunc to*

timus est nomen
necedens praece
aditur oratio.

nuch.

finibus, quas in

in facio vestra est

nobis Euruchum,

uo urbem vestra est

us. Sed de hac re

et antecedentis co

icemus, cum de p

cus. PER NAM

mons, oculi, et ult

erò sapientia. De

si velis locutione

oratio mentitur

7. Eam. Sustulim

erdam tercia per

causa. Liv. lib.

53. me non in An

domo. Etolico be

fulsius.

Rad. Quot sunt

MODOS, Lucius

ficat soleo, paulo

udatur, valere

legantius nunc lo

quam superioribus annis, assumendum, loqueba-
ris, ad implendam orationem. NON solum fit syl-
lepsis per ea, quae partibus orationis accidunt, sed
etiam per ipsas orationis partes, obscurius tamen:
cum eadem pars orationis: ut integra fit oratio,
interim repetitur, eadem quidem voce, sed di-
versa significatione. Just. lib. 1. Provoluit e dein-
de gembus Alexandri, non mortem, sed ut Darij
corpus sepelirent: dilationem mortis deprecantur
verbum Deprecantur priore membro significat re-
sare, (Non mortem deprecantur, hoc est non
citant:) posteriore vero obscurare. Idem
3. Ita egregius adolescens & eadem patris,
necem fratris, & se ab insidijs Artabani vindi-
cavit. Vindicavit eadem patris, hoc est, ultus
7: se vindicavit, id est, liberavit.

Significa-
tionis.

VARIA SYLLEPSEOS SIGNIFICATIO.

VM SCRIPTORES in constructione, potius in-
tellectus & sensus rationem habent, quam ver-
um, putant Juniores esse Synthesin, figuram
teribus incognitam, Donatus Syllepsin appellat,
in verbum οὐκ ἀπὸ τῶν ὁρῶν unde syllepsis
concipere & intelligere significat: & quia
tores ad intellectum non ad verba respiciunt,
erò syllepsis dicitur.

Syllepsis
ἀπὸ τῶν ὁρῶν.
ὁρῶν.

Terentius Andr:

Z

lib

Ubi illic est scelus, qui me perdidit?

Donatus ad intellectum, non ad verba redegit.
 Et est figura syllepsis per generalitatem Pars in frustra
 secant, per numeros: nam quia, per, scelus, se-
 lestus, intelligitur. Qui, subjunxit, non Quia.
 Hac ille: Vbi, ut vides, Pars in frustra secant.

Variè syl-
 lepsis ab
 autoribus
 accipitur.

Syllepsis per numeros ab eodem Donato dicitur,
 quia, Pars, vim habet pluralem. Alij Enallage
 generis, numeri, appellant. Idem Donatus syl-
 lepsos nomine interdum pro Eclipsi utitur, & per
 nam syllepsin nonnunquam appellat.

Terentius Andr:

Tantum laborem capere ob talem filiam?

Syllepsis inquit est, assumendum est enim extrinsecus, Me. Idem Phorm. Nec Sculphonem ipsum
 scire qui fuerit? & negat. Donatus, Syllepsis
 prima, nam extrinsecus audiendum est Par
 Rostrum syllepsis pro tropo Synecdoche acci-
 tur nonnunquam, praeipue apud Græcos, ut
 statius multis locis docet, maxime in Iliad,

λ. & v. Nam verba græca, unde utrumque, &
 bum derivatur, idem significanti, ουενδεξο
 & ουενδεξο. Unde Dicus Hieronymus. Dicus, qui

mus in illud D. Mathei cap. 26. Videntes autem numeri, aut plurale
 discipuli indignati sunt: ita inquit, Scio quidem die uterque
 dem habet locum calumniari, quare alius Ermine apud exercitum
 gelista Judam solum dixerit contristatum, & fur ab initio fuerit
 quod luculos tenuerint, & fur ab initio fuerit

Mat

Matheus scribit
 videntes tropum.
 Syllepsis, quo & pr
 nus appellatur, sicut
 cap. 14. Etiam quia
 laus Synecdoche be
 dicitur unus pro mu

PRO

PROlepsis est
 rom significat
 in paribus inter
 tur, ut:

quo reges Roman
 nima pace.
 Locus, ita duo
 alle bello, hic pace,
 Exercitus hostium a
 ita obfati.

Dicitur totum sy
 Romulus, Numa, u
 rex dicendum erit.
 are. Dicitur, qui
 are. Dicitur, qui
 are. Dicitur, qui
 are. Dicitur, qui

videtur?
ad verba redegit
ing Pars in frustra
a, per, scelus, se
unxit, non Quia
in frustra fecant
em Donato dicitur
m. Alij Enallage
dem Donatus sylle
psis utitur, & pr
ellaz.

ndr:
talem filium?
um est enim extr
e Scythonem ipsa
Donatus, Sylle
diendum est Pat
Synchdoche acci
pud Græcos, ut
taxime in Wiad,
, unde utrumq;
iani, quædæm
E Dicitur Hiero
ab Videntes aut
im inquit, Scio quæ
i, quare alius Ecce
rit contristatum
ur ab initio fuerit
Mat

Mattheus scribat omnes Apostolos indignatos, ne-
scientes tropum, qui vocatur οἰκονομία, hoc est
Syllepsis, quo & pro uno omnes, & pro multis u-
nus appellari soleat. Idem in illud Divi Matthæi
cap. 14. Erant quidam indignè ferentes: appel-
lavit Synchdochen his verbis, Per Synchdochen
dicitur unus pro multis, & multi pro uno.

PROLEPSIS.

Prolepsis est, cum dictio aliqua ro-
rum significans præcessit, quæ rursus
in parribus intelligitur, neque explica-
tor, ut:

Duo reges Romam auxerunt, Romulus bello,
Numa pace.

Idem, Ita duo deinceps reges, alius alia via, Ab Urb. i.
bello, hic pace, civitatem auxerunt. Salust. Bell. Catil.
Exercitus hostium duo, unus ab urbe, alter à Gal-
ia obsant.

DICTIO eorum significans est, Reges, partes,
Romulus, Numa, ubi rursus Romulus rex, Numa
ex dicendum erit, si orationem velis integram fa-
cere. DICTIO, quæ præcedit, ferè autem plurimis
ab Videntes autumeri, aut pluralem vim habet. Cas. 3. bell. Gall.
im inquit, Scio quædem die uterq; eorum ex castris stativis aflu-
i, quare alius Ecce Apfo exercitum educunt, Pompeius clam &
rit contristatum cætu, Casar palam atq; interdum. VERBUM
ur ab initio fuerit. Z 2 ferè

Dictio si-
gnificans
torum, ferè
pluralis
est nume-
ri aut vim
pluralem
habet.

ferè convenit cum dictione precedente, ut propo-
sitæ exempla docent: Livius tamen aliter locutus
est, Peritur religionum iuribus, publici quando duo
ordinarij Consules, alter morbo, alter ferro peri-
isset, suffectum Consulem, negabant rectè comi-
tia habere posse. Hæc, Salsus. Catil. Ea tem-
pestate capere se quis, magis extollere. Plaut.
Stich. Alius alium percontamur Gell. lib. 11. cap.
7. Aspexerunt omnes qui aderant alius alium.
Sen. i. epist. 7. Hæc ego non multis, sed tibi, satis
enim magnum alter alteri theatrum sumus. Plin-
ius lib. 11. cap. 30. Ex diverso condebunt altera
alterius ignara. Hæc, inquam, & alia id genus,
implicitam prolepsin quidam vocant, in qua sci-
licet aliquid deest, totum nimirum, aut partes:
Donatus ait esse præscam orationem. Terentius
Adelp. Aperite aliquis actutum ostium. Vim plu-
ralem, idem inquit, habet aliquis, quamvis sin-
gulariter dicatur, non est enim Aliquis, nisi de
multis: rectè ergo aperite aliquis & nove: nam non
placet illud, ubi duæ distinctiones sunt, unde Ape-
rue, est una: altera, Aliquis actutum ostium: ut
assumatur rursus aperiat. Propriè enim veteres,
& Quis, & Aliquis & Quisquam non observabant,
qui genere aut numero declinarent: est ergo figu-
ra a p. x. o. p. c. s. Hæc ille. Quod si id verum est,
idem de nominibus Alter, alius, uter, neuter, qua-
cum verbis pluralis numeri junguntur, ut initio
hujus libri diximus, sentiendum est.

Nota.

Prolepsis
implicita

ARCHA-

L I
ARCARchoismos
ca vetustas pTerent. Equuch. N
te nobis turhatum
unda est hercle hoc
dulgeo. Plaut. Mi
bominem, de hac re
Hanc sibi rem præsidMulta hujus ge
Zulsi. Fastidit m
amphicavi. Menec
Cum hylce arumnis
puc contemplet. T
Sed fugam in se tam
Occidit, animus jave
li. Ibidem, Prænu
tur, adjutatur, pro
ditum. Turpilus.
Idem, Meos p
Quot lætitiæ in se
Accusativus pro no
& in Verr. hac spæd
rer mancipium, n
Romæ esse mortuum
plura volet, legat
& reliquos præse ve

ne, ut propo-
n aliter locutus
ci quando duo
alter ferro peri-
unt recte comi-
Casil Eatem-
ellere. Plaut.
ell. lib. II. cap.
alius alium
, sed tibi, satis
um sumus. Pli-
nebant altera
alia id genus,
ent, in qua sci-
um, aut partes:
m. Terentius
plum: Vim plu-
quomodo fin-
quis, nisi de
nope nam non
sunt, unde Ape-
tum osium: ut
e enim veteres,
non observabant,
mi: est ergo figu-
lid verum est,
uter, neuter, que
untur, ut initio
nem est.

ARCHA

LIBER II.

357

ARCHAISMOS.

Archaismos, constructio est, qua pris-
ca vetustas potissimum usa fuit.

Terent. Eunuch. Nescio quid profectò absen-
te nobis turbatum est domi. Idem ibid. Ejci-
unda est hercle hoc animi mollires, nimis me in-
dulgeo. Plaut. Milit. Jam te non nociturum esse
hominem, de hac re neminem. Cicer. in Verrem, Lib. 5.
Hanc sibi rem presidio sperant futurum.

MULTA hujus generis inveniuntur apud Plaut. Archais-
Aulal. Fastidit mei. Persa, Lucro faciendo ego mi exem-
aspicari. Menech. Ex insidiis aucupa Trinum plas.
Cum hisce arumnis deluctari. Asinar. Meum ca-
pue contemples. Tracul. Ego expedibo. Aacphit.
Sed fugam in se tamen nemo convertitur. Bacch.
Occidi, animus jam isto dicto plas prasagitur ma-
i. Ibidem, Franciscinum opino esse. Sic certat-
ur, adjutatur, pro certat, adjutat, apud Pacu-
vium. Turpilus, At scies ea, que fuisti nescius.
idem, Meos parentes careo. Pomponius,
Quot lecitias insperans mihi irrepsere in sinum?
accusativus pro nominativo. Nam illud Cicero
in Verr. huc spectat; Sanxeruntne quis eme-
ret marcipium, nisi in demortui locum, si quis
Romæ esset mortuus: imò si quis ibidem. Que-
sura volet, legat Nonium Marcellum, Eestum,
et reliquos prisce vetustatis indagatores.

Z ;

HELLE-

HELLENISMUS.

HELLENISMVS est constructio,
quæ Græci sermonis leges, non La-
tini observat.

Lib. 5.

*Luceius ad Ciceronem, Si solitudine delecta-
ris, cum scribas & agas aliquid eorum, quo-
rum consuevisti gaudeo.*

Eclog. 3.

Virgilius.

Montibus in nostris solus tibi cernet Amyntas.

P
in
Ibidem.

Idem.

*Triste lupus stabulis: maturis frugibus imbres.
Dulce satias humor: depulsis arbutus hædis.*

Æneid. 1.

Idem.

Os humerosque Deo similis.

Æneid. 2.

Idem.

*Hæc fatuus latus humeros subiectaque colla,
Veste super, sulvique infertor pelle leonis.*

Helleni-
smi ex-
empla.

DE HELLENISMI agit Priscianus lib. 17.

copiose & Budæus in Comm. lingua græca, Tho-
mas Linacæ in lib. de emend. construct. Quod
verò ad propositum exempla attinet, RELATIVUM
apud Græcos etiam in casu cum antecedente con-
junctis: ob quam causam Luceius, Quorum pro-
prium. Quæ, dixit. CERTANDI verba apud eosdem
dandi casu gaudent, unde bello, contendo, pugno
certo apud poetas cum dativo leguntur. IDEM
neutrum nomen singularis numeri cum masculis.

NOTA.

L
p. & femininis
Virgilius imitatus,
bres, dulce humor,
in Comm. lingua g

Virg
at cetera Graecis
Et
& iremit attu

Horat
iremit ossa parv
-- nasum nidore

-- verbera tem

Hoc hellenismo
historici, ut supra dix-
egimus, ubi exem-
Nada genus, h. Hen-
curam Synecdochæ
nam Synecdochæ,
tam cum Eclypsis
locutionibus propo-
dum, Ad Hellen-
Heaut. Visam si do-
abstinere urum p
Cum illius mibi con

MUS.

it constructio,
egres, non La.

itudine delecta-
id eorum, quo.

et Amyntas.

Frugibus imbres.
quibus hœdit.

laque colla.
elle leonis.

Priscianus lib. 17.
græca, Tho-
construct. Quod
et, RELATIVUM
anteceatente con-
suetus. Quorum pro
ba apud eosdem
p, contendo, pugna
leguntur. IDEM
nert cum masculi-
na

als & fæmininis utriusq; numeri jungunt, quos
Virgilius imitatus, dixit, Triste lupus, triste im-
bres, dulce humor, dulce arbutus. Vide Budæum
in Comm. ling. græcæ.

Virgilius 3. *Æneid.*

-- at cetera Grævus.

Et. Georg.

-- & tremis artus.

Horat 2. *Serm. Satyr. 7.*

-- tremis ossa pavere.

Ibidem.

-- nasum nidore supinor.

Virgilius 12.

-- verbera tempora vineti.

Hoc hellenismo utuntur poëte & interdum hi-
storici, ut supra diximus, cum de ablativo partis
egimus, ubi exempla invenies. Diomedes lib. 2.
Nuda genus, hellenismum vocat Quidam hanc si-
gnam Synechdochen, hoc est Eclipsin appellant:
nam Synechdoche, ut paulò ante dixim, rum tro-
cum cum Eclipsia significat: deest autem in his
locutionibus præpositio græca κατὰ id est, secu-
dum, Ad Hellenismum etiam hæc spectant. Ter.
Heaut. Visam si domi est, pro An sit Horat. 3. Car.
Abstinerè irarum pro ab iris. Illud etiam in Ver. 1.
Cum illius mihi temporis venit in mentem: credit

Quidam
Hellenis-
mi com-
munes po-
ëtis & hi-
storicis.

Ad Hel-
lenismū
spectant
exempla,
quæ se-
quantur.

Priscianus lib. 17. esse hellenismum, pro illud tem-
pus. Illud Terent. Andr.

Ubi illic est scelus, qui me perdidit.

Et ibidem.

-- scelus quemnam hic laudat?

ait Budaus à Græcis esse sumptum. Huc etiam
spectant illa. Terent. Eunuch.

-- ego illum nescio. Qui fuerit.

Ibidem.

scin' me in quibus sim gaudijs.

Ibidem.

-- nunc metuo fratrem. Ne intus sit.

Et, Metuo patrem, ne rure redierit. IN HIS e-
nim, & similibus Latini sermonis ratio potius no-
minandi, quam accusandi casum amat. Metuo
ne frater sit intus: Ne pater rure redierit. &c.
Sed hæc hætenus, cætera ab ijs, quos paulò anti-
dixi sumi petenda.

DE BARBARISMO.

Barbaris-
mus.

Barbarismus, est dictio, aut omnino
barbara: aut Latina quidem, sed vi-
tiosa scripto, vel pronuntiatione.

BARBARA omnino & peregrina, ut, Per-
la, pro vitione: Avisô, pro admonere, & alia
generis ejusdem.

Latina dic-
tio quo-
modo fi-
at vitiosa

LATINA dictio vitiosa fit pluribus mo-
dis.

Per

PER GENERA:
Per NUMEROS: ut
a, pro Tricum.
Per DECLINATION-
em: Vassus, pro vas-
e.
Per CONJUGATION-
em: Legam, pro
Legem.
DIVISIONE, cum d-
it, dissolvo, quatuor
soluo trium.
COMPLEXIONE, cum
Phaton, pro Phæto.
ADIECTIONE, luteo
pro simplici: Aiti-
SYLLABÆ, ut, Dic-
tars.
ASPIRATIONIS: ut
in sic sine aspiratio-
TEMPORIS, cum sy-
bet tempus, addit
lia, prima longa.
DETRACTIONE, ut
ii Syllabæ: ut, Z-
pirationis: ut, Oa-
ii Syllabæ longa,
um detrahatur. ut
media brevi, pro

FIT:

m, pro illud tem-

perdidit.

m. Huc etiam

i fuerit.

Ne intus sit.

erit. IN HIS

his ratio potius no-

n amat. Metuo

re redierit. Et

quos paulo ante

SMO.

, aut omnino

idem, sed vi-

atione.

egrina, ut, Per-

moneo, & alia

fic pluribus mo-

PER GENERA: ut, *Gladi*, pro gladij.PER NUMEROS: ut, *Scopa*, pro scopæ, *Triti-*
a, pro Tricum.PER DECLINATIONEM: ut *Fames* famei, pro
nis; *Vasibus*, pro valisPER CONJUGATIONEM: ut, *Stavi*, pro steti;
rebo, pro Legam: *Veneravi*, pro veneratusDIVISIONE, cum dividimus conjuncta: ut,
dic, *dissilio*, *quatuor Syllabarum*, pro sylvæ,
soluo trium.COMPLEXIONE, cum divisa jungimus:
Phæton, pro Phaëton.ADIECTIONE litteræ: ut, *Reliquie*, *gemma*
pro simplici: *Altum*, pro altum.SYLLABÆ: ut, *Dicitur*, pro dici: *Mavors*, pro
quos paulo anteASPIRATIONIS: ut, *Hinsidre*, cum scriben-
um sit sine aspiratione.TEMPORIS: cum syllabæ brevi, quæ unum
bet tempus, additur alterum, ut fiat longa,
ia, prima longa, pro brevi.DETRACTIONE, litteræ: ut *Peculi*, pro pe-
ij Syllabæ: ut, *Temnere*, pro contemnere:ASPIRATIONIS: ut, *Odie*, pro hodie. Temporis:
ij Syllabæ longæ, quæ duo habet tempora,um detrahitur ut fiat brevis: ut, *Unius affli-*
ij media brevi, pro longa.

Z s

IMMV-

Per

IMMUTATIONE, cū littera u
aut Syllaba pro alia ponitur, ut *Olli*, p
illi.

TRANSMTATIONE, cū littera, aut Sy
llaba è suo loco alienum transfertur. ut *Ince*
petror, pro *interpetror*

FIVNT denique Barbarissimi Tenore: cū
accentu alio pro alio utimur: ut si præpositi
nes à suis casibus separemus eaque tenore
cuto, vel inflexo pronuntiemus: ut *ad u*
ab illo, à quibus, *circumlitam*: cum gravi a
centu, dissimulata distinctione, simul cu
suis casibus pronuntianda fiat, tanquam si
na esset vox.

Origobar
barisimi.

PEREGRINI in gratiam profecti, ci
gracè loqui conarentur, atq; in voces absonas
aunt, *Cap, Cap, bar, bar*, sepius prorump
rent Barbari dicti sunt, unde vitium postea
Barbarissimum dixerant. De crymo hujus non
nis multa Sirabo lib 14. Gellius libr 13. cap.
Quod nunc, inquit, barbarè quem loqui dicim
id vitium sermonis, non barbarum esse, sed ruf
eum: & cum eo vitio loquentes, rustice loquens non consens
vereres distabant. P. Nigidius in commendo edjeit: um
rarijs Grammaticis, Rusticus sit sermo, inquit. Barbarissim
aspres perperam. Imque id vocabulum quorum inusitatum
dicitur vulgo barbarissimus, qui aut D. Augustus irribuitus.

cum littera uerum purè atq; integrè locuti sunt, an dixerint
utur, ut Olli, *Barbarismum* equidem inueni. Hec Gellius.

BARBARISMVS, ut Quint. l. i. c. 5. docet. plu- *Barbaris-*
us modis accipitur, Gente, animi nature, Ad- *mus vari-*
tione, Detractione, Immutatione, Transmuta- *è accipi-*
oe, Per genera, Per numeros, Diuisione, Com- *tor.*
tione, Spatio, Aspiratione, Tenore, Gente. ut

mi Tenore: cum
ut: uel præpositi
us eaque tenore
nemus: ut ad
tione: cum graui
tione, simul cu
fiat; tanquam si

is Afrum, vel Hispanum Latina orationi no-
inferat: A Diomede & Donato vox barbaram
eregrina. Bā; Gā; Aē; hoc est, barbaram
tio appellatur, non Barbarismus. Animi natu-
ut is, a quo insolenter quid, aut minaciter,
crudeliter dictum sit, barbarè locutus existi-
tur. Idem Quintil: affirmat Barbarismum fi-
per genem & numero, Absurdum, inquit, si-
uideatur dicere Barbarismum, quod est uerba
vitiū, fieri per numeros aut genem, sicut
ecismum: Scala tamen & Scopa, contm; Hor-
sapius prorum-
Musta, licet litterarum mutationem, detra-
nle vitiū possentem, adiectionem non habeant, non alio vitiō-
erymo huius no-
nt, quam quod pluraliter singulariter, & sin-
ellius lib. 13. cap. 12. a pluraliter efferruntur. Et Gladia qui di-
quem loqui dicuntur, genere exciderunt. Hec ille. Ita
arum esse, sed rari fir Solocismus per numeros, quum paries o-
tentes, rustice locutis non consentiunt numero. Per genera,
ydus in commundo adiectiuium & substantiuum genere dicitur
si sermo, inquit ac. Barbarismus per eadem sit, sed aliter, cum
id vocabulum quod inuolutum aut genus, aut numerum no-
qui aut D. Augustinus tribuimus.

Barbaris-
mus vari-
è accipi-
tor.

Quib; mo-
dis fiat
barbaris-
mus.

ADMONITIO.

Ver cūm leger apud Virgilium.

Spes libertatis erat, hec cura peculi. *Aut* Eclog. i.
 res reliquias Danaū atque immitis Achillei. *Ancid.* i.
 Alitum, pecudūque genus sapor altus ha- *Ancid.* ii.
 putent sono cantu. *Aut*, Italiam fero profugus, Lavināque *Ancid.* i.
 barbarismum fieri, *Aut* Litora. *Aut*, Vnius ob noxam & furias A- *ibidem*,
 Oilei?

Cūm hæc inquam, & similia leget, ne
 ter principem poëtarum barbaris-
 mus fecisse: Multa enim poëtis permit-
 tur, quæ cæteris scriptoribus dene-
 tur. Neq; miretur si apud M. Tul-
 um oratorum principem, Liberū,
 Tertium, Cognatū, Nōrunt, aliasq;
 genus verborum imminutiones of-
 ferit; neq; enim Barbarismi sunt De-
 catione: siquidem à consuetudine, cer-
 tima loquendi regula, impetratum
 ut etiam oratoribus sic loqui
 ret.

queritur lib. i. cap. 5. Quint. de Grammaticis
 in iactationem eruditionis exempla Barba-
 rismi

vismi sumunt ex poetis, eosq; autores, quos praeferunt, criminatur. Deinde subiicit, Scire autem debet puer, hæc apud scriptores carminum, venia digna, aut etiam laudi duci.

QVID INTER BARBARISMUM ET SOLOECISMUM INTERSIT.

SMVM INTERSIT.

Discrimen inter
Barbaris-
mum &
Solæcif-
mum.

BARBARISMUS fit in singulis verbis. SOLÆCISMVS in contextu, vel complexu orationis. Barbarismus dictionem unam sedat. Solæcismus. Quid? Mimus compositionem corrumpit. Barbarismus: Tuum peculiosum dictione una, aut peregrina, aut Latina quod unus, an Solæcismus sed corrupta. Solæcismus est vitiosa compositio permittitur, quæ Itaque in Solæcismo singule voces sunt latine, cum nomen diminutivum inter se discrepances, & contra Grammaticæ præceptis compositæ. Dicitur fortasse aliquis, Non est Solæcismus putenturam admonitionem, Per volutavi omnia scriptum si diminutivum Ciceroni: Barbarismos esse non Solæcismos. In dubio an id inappropriatum tantum adijcitur M, littera: hic verificatione enim deest detrabitur. Verum si utriusque vitij definitio est in sensu, sed in compositione diligenter inspicias, facile intelliges barbarismos esse. Nam cum verba, Admonitionem Ciceroni, latina sint, atque adeo bene latine nullus requiritur locus Barbarismo, qui, ut dicitur, mas, aut est dictione barbara, aut latina quid sed vitiosa scriptio, aut pronuntiatione. Supra præterea est igitur videndum, num orationis partes in, adeo cognoscitur

QVID INTER
BARBARISMUM ET SOLOECISMUM
INTEREST.

et auctores, quos praesentiant, quemadmodum recta ratio Grammaticae iubet, docere auctoritate et postulat. Hoc gladium est meum, Caelus erenus, Barbarismi tantum sunt per genera, ut dictum est. Irasco tibi, persequo te, Barbarismus uidem est de ratione litterae. Doceo a Solacismus. At Barbarismus inquit, est de ratione R, litterae, ut irasco tibi persequo te.

R BARBARISMUS
SOLOECISMUS
ERSIT.

re recte putas: hic enim Solacismus est per genera, siquidem ponitur actiuium uerbum pro passiuo uerbo. Solacismus illic non permutantur genera uerborum sed in complexu orationis impititur tantum uox latina, de ratione uerbi uiam faciat. Solacismus. Quid? Misisti ad me magnum libellum. Barbarismus: Tuum peculiosum est magnum, est ne Barbarismus Latina quidem, an Solacismus, uidetur Solacismus, est uisita composita permutantur, quae sunt eiusdem pariter: ponitur uox sine latina, enim non enim diminutiuum pro integro. Reuerentia Grammatica uidetur Quint. eodem capite his uerba: Erunt uisita aliquis. Non Solacismus putent, quia pro nomine integro solaciat omnia scilicet diminutiuum.

non Solacismus, dubito an id improprium potius appellem: si Solacismus, hic uerificatione enim deerrat, Solacismus porro uisum utaque uisum definit in sensu, sed in complexu. Hac ille.

facile intelliges
uerba, admonitionem
que adeo bene latine
barbarismo, qui, ut a
aut latina quidem
nominatiue. Sapientis,
orationis partes in

QUID INTER METAPLAS-
MUM ET SOLOECOPH-
NES INTERSIT.

ETIS, quia plerumque, metrum seruare coguntur, adeo ignoscitur, ut uita ipsa, alijs in carmine

Nota.

Metapla-
smus.

mine appellationibus nominentur. METAPLASMVS enim appellatur in carmine, qui in proseratione Barbarismus dicitur. Itaque laudem rutiis necessitati damus. Metaplasmi species quatuordecim plus minus sunt, de quibus, cum de carminum dimensione egerimus. Solæcismus scilicet per vitium est, cum in ligata cum in soluta oratione, si ab aliquo per imprudenciam fiat: est enim vitium ab ignorantia & scientia profectum, si re in carmine aut soluta oratione legatur quid, quod Solæcismi faciem habere videatur non Solæcismus, sed Solæcophanes vocabitur. LOECOPHANES, ut vox ipsa declarat, species magis ampliusque quidem Solæcismi præ se fert, Solæcismus tamen non est.

Solæco-
phanes.

Terentius Andr.

Ubi illic est scelus, qui me perdidit?

Idem.

Ut illum dii, deique, sentum perdant, qui me
hodie remoratus est.

Antecedens utrobique, ut vides, neutrum est, lativum masculinum. Si Relativum & Antecedens, ut Virgil, litus, ris leges audienda sunt, Solæcismus videtur: tamen Schema sive figura, quæ Syllepsis dicitur & similia aliter se placet Donato.

Respexit enim Poeta ad intellectum, non arere, tanto magis verba: siquidem intelligitur Scelus & Seme est vitium, cum quibus Relativum, Qui, consensit. Alij Enallactem Aristotelem ten, alij vero Hellenismum hoc Solæcophanes esse me, nocuisse

ant. Excogitata ita
na, quibus molliore
tiores prudentes, se
ant leges commississe
figuras hujus gen
pellat, hoc est, se
Solæcismi habens.

ADM

AVEANT adolesce
fismi, aut Solæci
LOECOPHANES, ut vox ipsa declarat, species magis ampliusque
ant enim, Adjutor
qua apud Cicer.

e: videntur enim
en eis tamen Quin
antibus scribantur,
um: Lacrymo, lachry
litus, Virgil, litus,
ris leges audienda sunt, Solæcismus videtur: tamen Schema sive figura, quæ Syllepsis dicitur & similia aliter se
didicerunt, Jam v

entur. Metaphorice, qui in propria laudem et aplausum spectes quodammodo, cum Solacismus appellat, hoc est, schemata, sive figuras, quae factae sunt in solum orationis Solacismus habent.

ADMONITIO.

AVEANT adolescentes, ne viros doctos Barbaros, aut Solacismi accusent: neve latine declarent, speciebus amplissimos fines Nizolij observationibus Solacismus tamen, etiam, facile namque, docipientur, existimant enim, Adjuvandum, aliud, id genus non paucum, quae apud Ciceronem nusquam sunt, Barbarismos: videntur enim haec prima specie barbara, cum eis tamen Quintilianus, atque alij viri docti utantur, cum item multa verba varie ab eruditissimis hominibus scribantur, cujusmodi sunt Letum, Letes, neutrum est, item: Lacryma, lachrymo, autor, auctor, author: lativi & Antecellit, Virgil, litus, litus, littera, litera: imò, Solacismus videtur: imò: ne putent errore esse factum, si quando Syllipsis dicuntur, & similia aliter scripta offenderit, quam ipse dixerunt. Jam verò Solacismi notam ipsam intellectu, non verere, tanto magis verebuntur, quanto fadi-
re Solacismus & Solacismus est vitium. PUNITVS es inimicos tuos, consensit Aliquis dicitur Aristotelem multa obscure invidisse, hoc Solacismus habent me nocuisti, non male latine dicuntur.

Cum prudentia legendi auctores sunt

zur. At quis obsecro hac ferret, nisi Oratio pro
Mil. extaret, in qua est, Inimicissimum punctu
es? Quis non affirmaret Solocissimum esse, Vide
tur Aristotelem multa obscure imdidisse? Nisi i
dem Cicer. 5. Tusc. dixisset, Non videtur ad be
atè vivendum satis posse virtutem. & Gell. lib.
19. c. 8. Videtur tibi C. Casarem de statu ver
bi contra te satis apertè satisq; constanter pronun
tiasse? Idem lib. 1. cap. 7. Videbatur quibusdam
Metellum Censorem, cui cum consilium esset, a
uxores ducendas populum hortari, non oportuisse
nec de molestia, incommodisq; perpetuis rei ux
ria consiteri, nec adhortari magis, quam diffu
dere. Notere non solum accusativo junxit Pla
nius, sed etiam Seneca lib. 3. Controvers. ultim
contro. Dum filium vindico, ubi me gravissim
nocere possit, ostendit. Quam multa olim bene l
rinè dicta sunt, quæ hodiè barbarè atq; rusticè d
ci putantur, cum reperta, lectaq; fuerint apud
os, qui Constantini Caesaris etate, vel proximo
culo scriperunt, quod apud Cic. Cas. Quint. an
osq; qui modò extant, non ligantur. Quasi ver
non fuerint eodem tempore referta bibliotheca
timis scriptoribus, quorum vix nomina modò
perfuni. Sed hæc hætenus.

OBSCURÆ ORATIONIS VITIÆ.

Orationis
obscura
vitiæ.

VERBA inusitata & à consuetudine
quod

Li
poridiani serm
arem, & tenebra
t, si quis oppid
are pro avertere
andem obscure
tyron, à Latini
Sperare pro time
anc ego si potui ra
item ambigui
accè appellatur
Taurus, animal f
elo, an nomen ho
si distinctum, int
Vel in sermone
Audi Chrem
Obscuratur pr
oni deest aliqui
paulatim MEOS
in: Vel contra. cū
copiosa loquaci
SOLOGIAM vocan
quò minus diluc
merijciatur: aut
q; longius trajicia
H
mq; pilalippis in
Rectus enim

ret, nisi Oratio pro
micissimum puni-
tum esse. Vide
tradidisse? Nisi
Non videtur ad be-
rem. & Gell. lib.
larem de statu ver-
constanter pronun-
debatur quibusdam
constitutum esset, a-
tari, non oportuiss-
perpetuis rei ux-
magis, quam dissu-
latro junxit Pla-
Controvers. ultim-
ubi me gravissim-
multa olim bene li-
tare atq; rustice
atq; fuerint apud
ate, vel proximo
ic. Cef. Quint. a-
antur. Quasi v-
ferre biblicis beca-
ix nomina modo

horidiani sermonis remota, obscuri-
rem, & tenebras orationi afferunt.
si quis oppidò pro valdè dicat. A verrun-
re pro avertere.
andem obscurat vitium, quod à Græcis
cýron, à Latinis Improprium dicitur. Acyron.
Sperare pro timere. Virg.
inc ego si potui tantum sperare dolorem. *Ancid. 4.*
Item ambiguitas, quæ Amphibolia
acè appellantur, idq; in uno verbo.
Taurus, animal sit, an mōs, an signum in
lo, an nomen hominis, an radix arboris,
i distinctum, intelligitur.

Vel in sermone.

Audivi Chremetrem percussisse Demeam.
Obscuratur præterea oratio, cum ser-
moni deest aliquid, quò minus, plenus
MEOSIN, hoc est, Diminutio- *Meosis.*
en: Vel contrà, cum inani verborum turba,
copiosa loquacitate obruitur oratio, *Pe-*
BIOLOGIAM vocant Impeditur denique ser- *Perisso-*
logia.
quò minus dilucidus sit, si longa parenthe-
sterijciatur: aut si verba confusa, permi-
a; longius trajiciantur.

Horatius.

namq; pila lippis inimicū & ludere crudis. *i. Ser. Sat.*
Rectus enim ordo est. *f.*

AN 2

Namq;

RATIONI

à consuetudine
qui

Namque pila ludere inimicum est lippis, & crudis.

quod vitium Synthesis, vel Hyperbaton obscurum, hoc est, confusa ac perturbata verborum transgressio vocatur. Si hæc vitia vitabimus, dilucida erit oratio.

APPENDIX.

Cum orationi structura decoris gratia variatur, neglecto simplici sermonis ordine, non vitium est, sed vitiosus, quæ Hyperbaton appellatur, id est transgressio verborum.

Hyperbaton.

Cic. pro Cluent. Animadverti iudices omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partes.

In duas partes divisam esse simplicem oratio: sed durus & incomptus.

HYPERBATI ALIQUOT SPECIES.

Hyperbati sive Transgressionis aliquot sunt species.

Anastrophe.

Anastrophe est duorum verborum ordo præposterus.

Uti, Mecum, Tecum, Secum, Nobiscum. Quibus de rebus.

ANASTROPHE

restraxit? *Eunuchus* *urbis dedit? Pro, Eunuchum dedisti* non

Tmesis est cùm

dividitur, aliqua

Cicero Attico, Per n

aris ad me pertere

nia memoria teneb

iam externa bella:

Eiusdem gen

Rem verò public

præclarum est pro

opperere.

PARENTH

ermoni, anteq

ctus,

cicero in M. Anton

um, (ut ajunt) lu

lor) agnoscimus

De viis obscur

ap. 2. Diomedes lib

ologiam, Macrolog

at 2 orationis sunt vi

docet Eclipsin num

idem vitia, cùm ai

onis, ut Iuliam fat

1074.

AN

ANASTROPHE illa, Urbem quam statuo
vestra est? *Eunuchum quem dedisti nobis, quas
urbes dedit? Pro, Quam urbem statuo: Quem
Eunuchum dedisti nobis:* admodum dura est.

Tmesis est cum verbum compositum
dividitur, aliqua dictione interposita.

*Cicero Attico, Per mihi gratum erit, si id cu-
aris ad me perferendum. Idem de Senect. O-
mnia memoria tenebat, non domestica solum, sed
etiam externa bella:*

Eiusdem generis sunt illa.

Rem verò publicam penitus amisimus.
Præclarum est pro patria regi, publica mortem
propter.

PARENTHESIS est brevis sensus, Parenthe-
si, antequam absolvatur, inter-
iectus.

Cicero in M. Anton. O præclarum custodem o-
rum, (ut ajunt) lupum. *Levius, Tantum, (pro*
color) *degeneravimus à parentibus nostris.*

De vitis obscuræ orationis agit *Quintil. lib. 8.*

cap. 2. Diomedes lib. 2. in quibus enumerat Tau-

alogiam, Macrologiam, Pleonasmum, quæ inor-

nae orationis sunt vitia, ut Quint. eodem lib. c.

3. docet Eclipsin numerat idem Diomedes inter

eodem vitia, cum ait esse defectum necessaria di-

ctionis, ut Italiam fato profugus, Latinæq; venis

atorum.

*Philippi 3.
Bell. Pun. 2.*

Deest enim propositio, Ad vel In. Quint. lib. cap. 3. ubi de vitis inornata orationis agit, *μεῖωσις*. Meosin appellat. Vitanda, inquit, & *μεῖωσις* cum sermone quidem deest aliquid, quo minus plenus sit: quanquam obscura potius, quam inornata orationis vitium est. Sed hoc quoque cum imprudentibus fit, schema dici solet. Hec ille. Cum prudentes ac eruditi scriptores subtrahunt verbum aliquid orationi, quod satis ex ceteris intelligitur, schema est, siue figura per Detractionem, quae Synecdoche vocatur, ut idem Quint. ait lib. 9. cap. 3. ut, Stupere gaudio Græcus, Simul enim additur verbum Copit. Ibidem quoque inter Synecdochen & Apostrophen interfit, ac rursus docet, *μεῖωσις*. Meosin videtur appellasse Quint. lib. 9. cap. 6. Eclipsin. Quidam, inquit, Synecdochen vocant, cum & in contextu sermone quod tacetur, accipimus. Verbum enim e verbo intelligitur, quod inter vitia Eclipses vocatur. Idem lib. 1. cap. 5. ubi de tribus figuris Solacismi egit: Adjectione, Detractione, Transmutatione, subiicit: hac tria generum quædam adducunt à Solacismo, & Adjectionis vitium *ἐκπληξις*, Detractionis *ἐκλείψις*, Inversionis *ἀντιθέσις* vocant: quasi in speciem Solacismi cadant, *ὁμοειδὲς* quoque appellari eodem modo possunt. Hec ille. Itaque fuerunt, qui credere quatuor esse Solacismi species, alij vero Solacismi

NOTA.

Itaque fuerunt, qui credere quatuor esse Solacismi species, alij vero Solacismi

Adiunctione figuræ, quod vitium est inornatum. Qui Detractionis orationis vitium est. Anastrophe, id est, Invertentia fuerunt, modo appellandum vitium, quæ adjectione serient speciem non numerant inter species quæ Adjectione, Detractione, Inversione, Solacismi sunt, cum potius vitia, nobis vitiorum. Quas præterea Grammatica, Synecdoche vocamus, & Hysteresin, ut inquit Dionysius, reddidit. Virgilius, media arma ruamus, & moriamur.

INORNATA

CAcrophaton
Sive in uno
formilitteraru
Tapinosis e
dignitas minu
ut, si quis parricid

In Quint. lib. 8. qui Adjectione fieret, Pleonasmon appellant, quod vitium est inornata orationis, ut mox dicemus. Qui Detractione, Eclipsin, quod obscuræ orationis vitium est: qui denig, Transmutatione, Anastrophæ, id est, inversionem. Qui in hac sententia fuerunt, agebant Hyperbaton eodem modo appellandum esse Solæcismum si concederetur vitia, quæ adjectione, Detractione, Transmutatione fierent species esse Solæcismi. Diomedes non numerat inter species Solæcismi vitia orationis quæ Adjectione, & Detractione fiunt. Idem Diomedes, Urbem quam statuo vestra est, ait esse Solæcismum, cum positus sit accusandi casus pro nominandi. Nobis videtur Anastrophe, tamen si durior. Quas præterea species Hyperbaton subiiciunt Grammatici, Synchysin, quam inter vitia numeravimus, & Hysterologiam sive ὕστερον πρότερον, cum, ut inquit Diomedes, sensus ordo præposterus additur. Virgilius Æneid. 2. -- moriamur & in media arma ruamus: pro in media arma ruamus, & moriamur.

INORNATÆ ORATIONIS VITIA.

Cacophaton est obscurum dictum, sive in uno verbo, sive pluribus, sive formi litterarum concursu fiat. Tapinosis est, qua rei magnitudo vel dignitas minuitur.

Cacophaton.

Tapinosis.

Et, siquit parricidam, hominē nequam vocet.

Tautologia.

TAVTALOGIA est ejusdem verbi, aut sermonis iteratio. Verbi:

Ut, Nam cujus rationis ratio non extat, citationi, ratio non est, fidem habere:

Sermonis:

Ut, Ibant, quā poterant: quā non poterant, non ibant.

VITANDA est & nimia ejusdem litteræ assiduitas.

Ut, Quidquam, quisquam, cuiquam, quod eonvenit neget?

Macrologia.

Ab Vrbe s.

MACROLOGIA est longior quam oporteat sermo.

Livius, Legati non impetrata pace retro domum, unde venerant, abierunt.

Pleonasmus.

PLEONASMOS est vitium, cum super vacuis verbis oneratur oratio.

Ut, Ego meis oculis vidi, *Satis est enim,* vidi.

CAVENDVM etiam diligenter est, ne consonantes asperè concurrant.

Ut, S, ultima cum X, proximat: *Ut,* Exercitus Xerxis.

DVRIOR etiam fit concursus, si utraque se ipsam sequatur.

Ut, Ars studiorum. Rex Xerxes.

VITANDI & crebri vocalium concursus, aut Auto-

artus, quæ vasta
em reddunt.

Baccæ æneæ ars

aro optimo optemp

ILLVD quoqu

oces ejusdem ex

ngerantur.

Flentes, plorante

ates.

ET si verbi p

nt primæ sequen

O fortunatam na

APP

Quando puer

aliquid offende

nam atque etios

sine causa factu

tr enim interdun

onis gratia,

Terenti

Hiscæ oculis egom

V

vocemque his a

Adduntur & al

curæ, aut Auto

A

usdem verbi, *persus, quæ vastam & hiantem orationem reddunt.*

non extat, citra-
ere; *Bacæ æneæ aræonissimæ impendebant.*
Vro optimo optemperasti olim.

on poterant, non
a ejusdem lit-
eræ *ILLVD quoque vitium est, si multæ
ces ejusdem exitus in unum locum
congerantur.*

quiquam, quod
ongior quàm
Plentes, plorantes, lachrymantes, obtes-
ates.

ET si verbi prioris ultimæ syllabæ
in primæ sequentis.

O fortunatam natam me consule Romam.

pace retro do-
unt.

APPENDIX.

Quando puer apud graves oratores
liquid offenderit, quod supervaca-

um atque otiosum esse videatur, ne
diligenter est, sine causa factum esse puer. Addun-

enim interdum quædam affirmatio-
nis gratia,

Terentius Adelph.

concurfus, si u-
hisce oculis egomet vidi.

Virgilius.

vocémque his auribus hausi.

Adduntur & alia, quæ aut Consuetu-
cundæ, aut Autoritate, aut Veritate,

AA 5

aut

4. Anei.

aut necessitate denique excusantur.

Lib. 5.

Lib. 3.

Lib. 9.

Lib. 3.

Lib. 3.

Lib. 3.

Lib. 15.

Cicero ad Atticum, Vbi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Idem ad eundem, Longe genitum abes. Ad eundem, A Brundisio nulla adhuc fama venerat. Idem de Senectute, Adolescentulus miles profectus sum ad Capuam. Idem Verrem, Ceteri heredes adeunt ad Verrem. Idem ad Quintum Fratrem, Diem scito esse nullum, quo die non dicam pro reo, Idem in Verrem Impetrant ut ne jurent. Idem Marcello, Fratris tui quantifaciat, semperque fecerit, esse hominem, qui ignoret, arbitror neminem.

UT PROPRIVM oratorum est ornate apteque dicere, ita eorum est, de inornate orationis vitio agere. Verum quoniam Grammatici etiam hanc partem attigerunt, non putavimus omnino pratermittendam esse innotam: quanquam etiam non Inornatam, sed Inordinatam appellam. Diomedem certe arbitror, Inornatum, scriptum reliquisse, quomodo Quintilianus solet vocare. lib. 8. cap. 4. ubi de ejus vitijs agit, Vitiosa, quic, & minus cum sermone quidem doctus quid, quo minus plenus sit: quanquam id ob re potius, quam inornate orationis vitium. Primi vitijs exemplum consulto pratermissimus quod nec Cicero nec Quintilianus pudore imitari, sine circumspectione ausi sunt apponere: Multa vitia detegit idem Quintilianus, quae

olescentes cum ad erunt, cognoscerent. intelligant, quid op, xaxoxvōōv, b. uentum, collocatum, quid figure, quid co. ropi etiam atq. seber. um, tum septentari. is ornatur, ab eadem. um multo est hac non. ne agere.

RELINQUANT ita. em Rhetoribus, atq. errogandi casus Ter. esque proprijs locore. roni interdum add. tiones nonnunquam. enque antecedens n. etiam subungere. centissime reperiri. mli, & Homo, sep. utraque vitia a pulde. que quos doctos. volverint. Poetis da. ad addiderint, quo. quomodi. it illud V. dixitque, & pre. do.

exculantur. alescentes cum ad artem bene dicendi gradū fecerint, cognoscerent. Qui enim fieri potest, ut morandem, Longe gerat, intelligant, quid sit ἀνορθώσιον, ἀχρημάτιστον, κακοῦ ὁδὸς, hoc est, quod male dispositum, collocatumque est, cum quid disponere, et figurare, quid collocare sit, prorsus ignorent. Topi etiam atque schemata, seu figura tum verborum, tum sententiarum, quibus oratio ipsa in prius ornatur, ab eadem arte sunt petende. Statius enim multo est hac non attingere, quam de ijs se fecerit, esse hoc agere.

Orationis
vitiis ex
Rhetori-
ce precep-
tionibus
cognoscē
da sunt.

RELINQUANT itaque Grammatici hanc partem Rhetoribus, atque illud potius observent, in interrogandi casus Terrarum, Gentium, prepositio-
nesque proprijs locorum nominibus, etiam a Ci-
cero interdum addi: eundem verberum propo-
sitiones nonnunquam rursus casibus apponere, no-
minque antecedens non solum relatio proponere,
sed etiam subjungere. Ut ne apud eundem fre-
quentissime reperiri: Nemo homo, aliquando:
cui illi, & Homo, super vacante esse videantur.
Ultra praeerea ejusdem generis apud eundem, a-
liisque viros doctos experiri, si eos diligenter
eolverint, Poetis dabunt veniam, si quando ali-
quid praetermis-
sit, quod plane otiosum videbitur,
quomodi est illud Virg. Aeneid. 5.

— dixitque, & praelia voce diremit.

Idem

*Idem 1.**molemq; & montes insuper altos
imposuit:**Utroque enim conjunctionem, Que, merri nece-
ssitate constructus addidit.*

F I N I S.

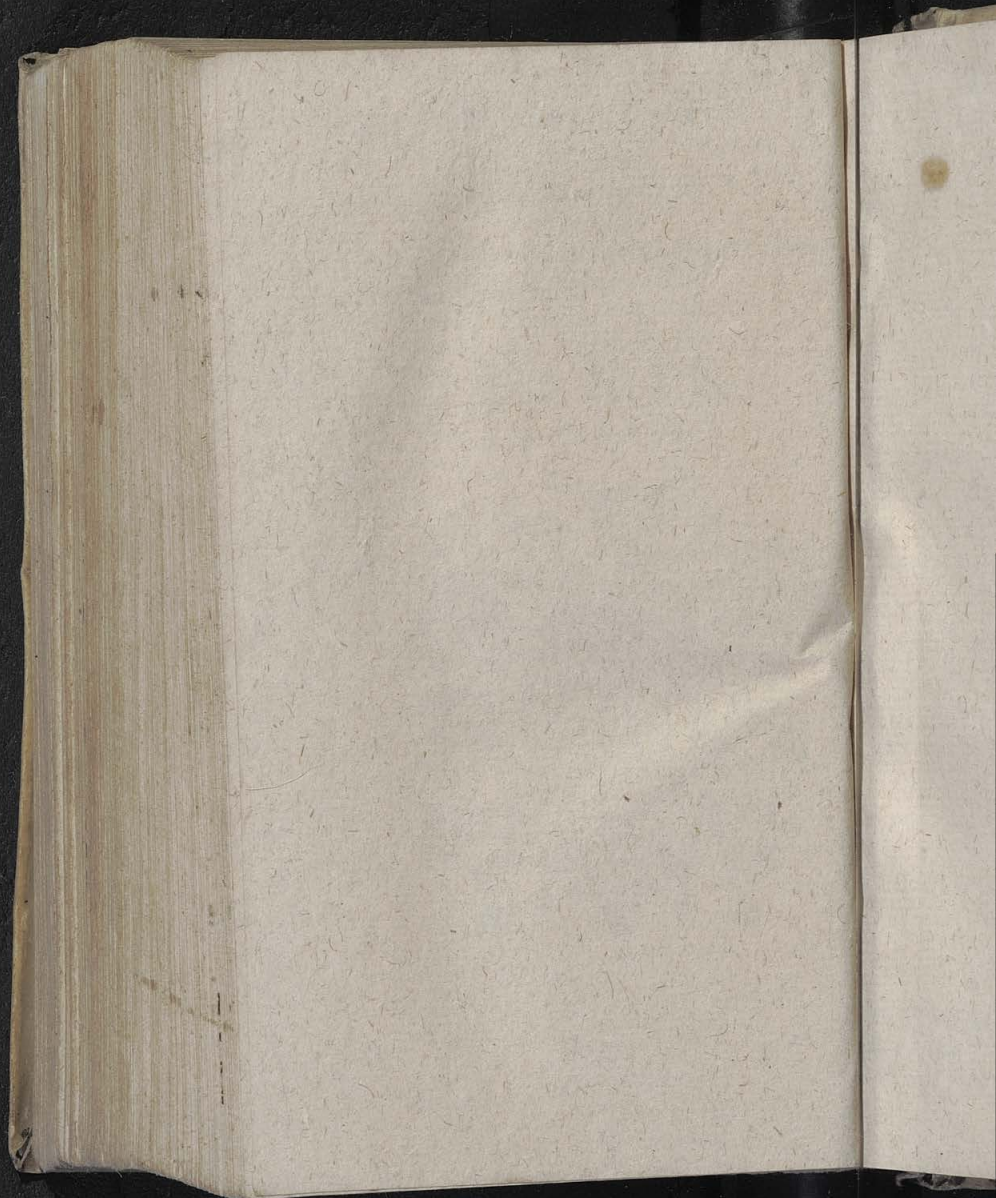
ESTIT.

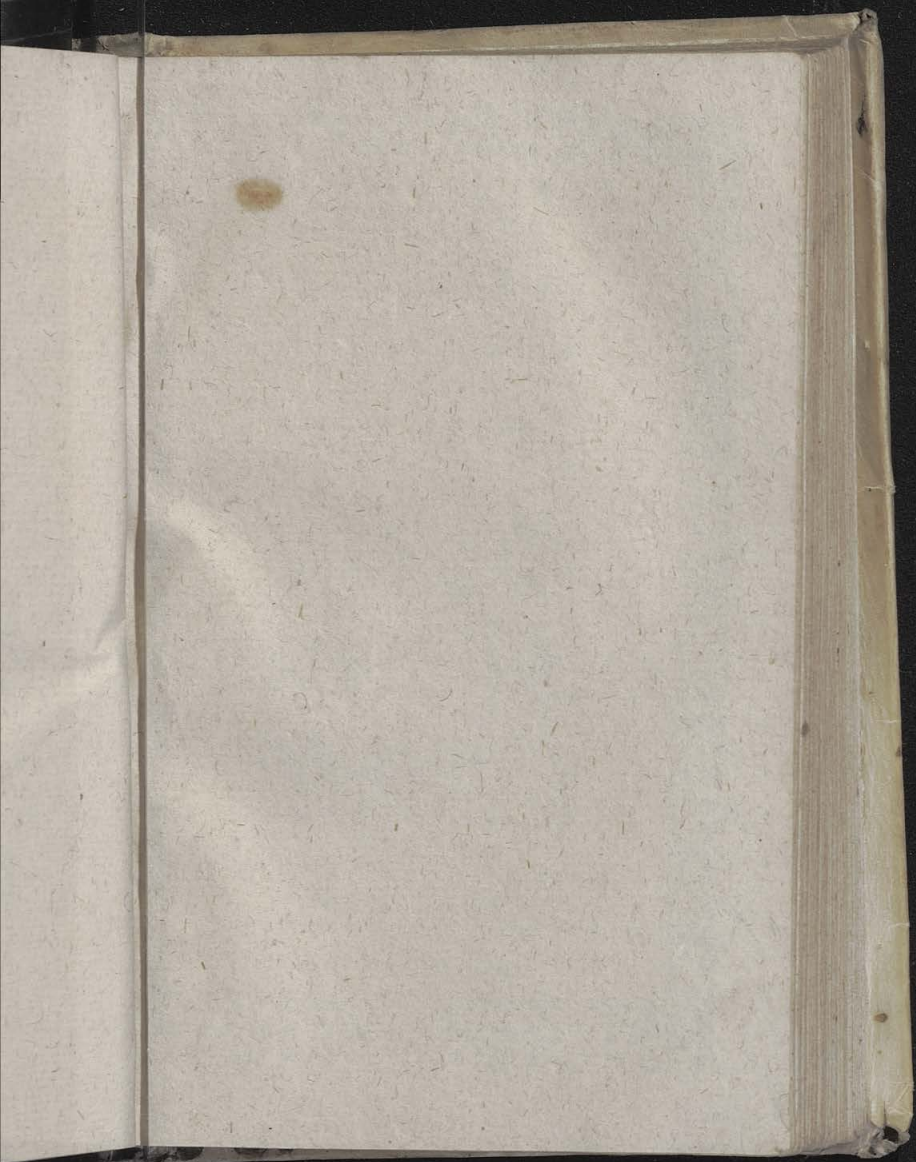
alios

Que, macti uoce

S.

EM
LIS AL
CIETA
TVTIO

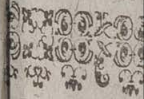
Lu
DE STILL

16

Imprimeba

M

EMMANVE-
LIS ALVARI E SO-
CIIETATE IESV INSTI-
TUTIONVM GRAMMA-
TICARVM.

Liber Tertius.
DE SYLLABARVM DIMEN-
SIONE

NISSÆ,
Imprimebat IOHANNES SCHU-
BART.

Anno
M DC. XXX.

DE GRA

INSTI

LIBER

De Syllabarum

Vocales sunt

Ex vocalibus fi

a, ei, eu, æ, yi,

si, Europa, poen

In diphthongis

incipes: l, & V,

git & subit,

Consonantes in

dividuntur.

Mutæ sunt octo

in vocales in d

quibus quatuor

M, tamen, & M

A

DE GRAMMATICA INSTITUTIONE.

LIBER TERTIVS.

De Syllabarum Dimensione.

YLLABÆ fiunt vel ex una, vel pluribus litteris, ut l, e, runt.

Litteræ partim sunt vocales, partim consonantes.

Vocales sunt sex, a, e, i, o, u, y.

Ex vocalibus fiunt sex diphthongi, æ, ei, eu, œ, yi, ut Premium, aurum, ni, Europa, pœna, Harpya.

In diphthongis A, O, Y, semper sunt principes: l, & V, semper subditæ: E, & eir & subit.

Consonantes in mutas & semivocales dividuntur.

Mutæ sunt octo, b, c, d, g, k, p, q, t. Semivocales in idē octo, f, l, m, n, r, s, x, z. Quibus quatuor sūt liquidæ, l, m, n, r. M, tamen, & M, raro liquecunt, idē

que in Græcis tantum dictionibus, *Tecmessa*, *Cygnus*.

Dux X, & Z, sunt duplices, hoc est
valent duas consonantes, X, Cs, vel G
ut Dux, Rex, Veteres Z, per duplex, s
reddebant, ut massa, patrislo, pitislo.

F, præposita liquidis L, & R, vim habet mutæ. S, quamvis immunis, ac iuris sit) neque enim inter liquidas a duplices numeratur) interdum rari liquefit, ut suo loco dicemus.

H, sit ne littera, an aspirationis ne
dubium, controversumq; est.

I, inter duas vocales posita, confans est, atque duplex I valet, ut Major, peior: Veteres I, geminabant, ut majus, pejor: Veteres I, geminabant, ut majus, alio, Malia.

I, & V, cū vocalibus præponunt
easq; comprimunt, fiunt consonant
ut Ianua, jecur, conjicio, jolus, jud
Vates, velox, vita, vox, vultus.

Iota Græcorum, nunquam est consonans: quare in Iason, jambus, Iasus & cæteris, quæ planè sunt græca, prius vocalis est.

DIMENSIONE.

ditionibus, ut
 uplices, hoc est
 es, X, Cs, vel G
 Z, per duplex, s
 atrislo, pitrislo.
 s L, & R, vim h
 immunis, ac le
 inter liquidas a
 interdum rame
 dicemus.
 aspirationis no
 m; est.
 es posita, conse
 l valet, ut Majo
 rabant, ut majo
 nabant, ut majo

Iod apud Hebræos semper conso-
 ans est, cum vocalibus præponitur, ut
 esus, Ioannes, Iacobus; itaque qui hæc
 que alia ejusdem generis nomina per
 consonantem efferunt. Optimè qui-
 em. pronuntiant: qui verò per voca-
 m, Græcos imitantur.

V, post Q, litteram, semper liques-
 ut Quare, quæro, quia, &c. At post
 & S, modò liquescit, ut lingua, sua-
 s: modò integra est, suamque vim
 etinet, ut exiguus, suus.

Litteræ liquescunt, cum vim robur-
 te vocalis, aut consonantis amittunt.

*SYLLABARUM omnium brevitates, &
 longitudo, etiam imperite multitudine olim
 a fuit. Erat enim certus sonus, quo vocales lon-
 a brevibus nullo negotio separebat. Id quod
 ero in Oratore apertissimè docet: in versu
 dem inquit theatra exclamant si fuerint una
 aba aut brevior, aut longior. Nec verò multitu-
 pedes novit, nec numeros tenet, nec illud quod
 ndit, aut cur, aut in quo offendit intelligit. &
 en omnium longitudinum, & brevitatum in
 sonis,*

sonis, sicut acutarum graviumq; vocum iudicium, ipsa natura in auribus nostris collocavit. Hec ille. Hodie ne docti quidem, & qui omnem aetatem in litteris consumpserunt, A longum à brevi, sono possunt distinguere: eodem enim modo Malum, & arborem & hominem, sonant. Quis vel perississimus, Venit, Legit, praesens à praterito Venit, Legit, Fidi, Mori, Duci, verba, à nominibus, Fidi, Mori, Duci, hodie pronuntiatione separat. Cum igitur veram illam germanamq; pronuntiationis rationem funditus amiserimus, à poetis syllabarum peritia nobis necessario petenda est. Verum quoniam fieri non potest, ut omnes memoriter teneamus, traduntur à Grammaticis praecepta quibus si frequens optimorum poetarum lectio, assidua exercitatio ac diligens imitatio accedat, brevi non solum syllabarum dimensionem assequemur, sed etiam carmina componemus.

Quae praecepta more veterum, non ligata sed soluta oratione scripsimus, quod plerique omnes etiam hoc tempestare faciunt, idq; summo jure. Quae enim attinet praecepta carminibus involuta parvis ediscenda proponere? Nonne multo facilius percipient, si verbi causa, dicas. Vocalis ante vocalem brevis est, ut meus, tuus: Diphthongus longa est, ut praemium: quam si uno altero versu habet eadem involuas & obscares: quod necesse sit toridem aut etiam pluribus verbis explicare. Et (quod deterius est) cum multum diu

judaveris, vix, ut lo-
ris. Sed hac bacile
Verrius Flaccus,

issimavit eadem ef-
apud Gracos, I, na-
illi: nome posu, no-
nos gubernatore d
in nominibus qua in
u, & similibus. A
apertius Verrij sen-
mus, & q; su.

Veteres ita da-
utraq; vocalis perci-
du, & Eu, tantum
ri qua tantum aud
scribebant antiqui.
Quidam more Grae-
bebant: quidam sing-
nitivum vel dativum
vestis, & Aquae, &
mus vestisati, ver-
A, & E, utebantur
rhongo Et, diu usi su-
sis fuerim, docet P.
cap. 24. Si hujus, i
scribas, unum I, f
magne, hi amice
le, scribendum er
jud.

vocum iudicium,
locavit. Hac ille.

omnem atatem in
gum à brevī, soni
nim modo Malum
ut. Quis vel per
s à praterito Veni
ba; à nominibus, Et
antiatiōne separati
anamq; pronuntia
ferimus, à poëti su
rō petenda est. Vt
ut omnes memori
maticū precepta
necitum lectio, et
imitatio acceda
dimensionem, ali
componemus.

m, non ligata sed
pleriq; omnes etia
summo iure. Qui
nibus involuta pa
Nonne multo facili
as. Vocalis ante t
tutus: Diphthong
quā si uno alie
obscures: quod m
luribus verbis exp
et cum multum dau
sua

dataveris, vix, ut sēpē sit, intelligunt, quid dixe
ris. Sed hac haftenus.

Verrius Flaccus, ut Velleius Longus docet, ex
stimavit eadem esse apud nos V, litteram, quae
apud Græcos, X, nam illi κῦπερον nos Cuminum:
illi κῦπερσος, nos Cupressum: illi κῦπερστήν,
nos gubernatorem dicimus. Idem probat ex Græ
is nominibus quae in eos exeunt, ut Theseus, Pele
us, & similibus. Alia multa sunt quibus etiam
pertius Verrij sententia confirmatur, ut κῦρ
nus, κῦρ su.

Veteres ita diphthongos pronuntiabant, ut
utraq; vocalis perciperetur, quod hodie in duabus
Au, & Eu, tantum experimur: nam in ceteris se
ē una tantum auditur. Diphthongum, E, varie
scribebant antiqui, ut Quintilianus ait, l. 1. c. 7.
Quidam more Græcorum per A & I, semper scri
ebant: quidam singulariter tantum, cum in ge
nitivum vel dativum incidissent: unde Πισται
vestis, & Aquai, & Aulai, Virgilius amanti isti
nus vecustatis, versibus inservit. Plurali numero
I, & E, utebantur, ut hi Syllae, hi Galbae. Diph
thongo Ei, diu usi sunt Romani: quibus locis ea u
fuerint, docet P. Nigidius apud Gellium lib. 13.
ap. 24. Si huius, inquit, amici vel huius magni
ribus, unum I, facito extremum, sin vero hi
magnei, hi amiceei casu multitudinis rectorum an
e I, scribendum erit E, atq; id ipsum facies in
similibus

similibus Lege Quintilianum de eadem re l. 1. c. 7. Diomedes lib. 2. ubi diphthongos enumeravit, Ex his, inquit, Ei, cum apud veteres frequenteretur, usu posteritatis explosa est. Sunt qui accusativos recte de declinationis in Is, exeuntes, per hanc diphthongum scribant, ut Omneis, treis, urbeis, qua de re nulla quod sciam, sit mentio apud veteres. Certè Diomedes per I, docet scribendos esse l. 1. Nomina, inquit, qua ablativo casu, numero singulari I, littera finiuntur, genere masculino & feminino, sublata I, ultima, & addita Es, syllaba producta, faciunt nominativum & vocativum plurales, ut ab hoc & ab hac agili, hi & hæ agiles & ô agiles. Nam accusativus juxta regulam, manente, I, littera, debet pronuntiari, ut bos & has agilis, ut est, Omnis homines, Idem sentit Donatus in lib. de Octo partib. 2. Edit. Idem Priscianus l. 7 citatq; eundem Sallustium, Omnes homines, qui sese student &c. Quod etiam Probus Valer. apud Gellium l. 13. c. 19 his verbis significat, in primo Georgicò, quem ego librum manu ipsius collectum legi, Urbis per I, litteram scriptis Sic Cornelius Eronio in Differ Tris & Tres, Tris in accusativo casu Tres in nominativo & vocativo Varro de Analog. In accusandi casu bos montes, fontes: & bos montis, fontis Itaq; hujus diphthongi usus pertenuis est apud Latinos, Yi, raro reperitur, idq; in græcis vocabulis. Nigidius apud Gellium lib. 19. cap. 14. Principes vocales nomi-

te eadem vel l. i. e.
 longos enumeravit,
 veteres frequen-
 est. Sunt qui accu-
 Is, exeuntes, per
 Omnes, treis, ur-
 m, sic mentio apud
 I, docet scribendos
 blativo casu, nume-
 r, genere masculino
 & addita Es, syllaba
 & vocativum
 pili, hi & he agiles
 iuxta regulam
 nuntiare, ut bos &
 mines, Idem semit
 2. Edit. Idem Pres
 laffium, Omnia
 Quod etiam Probu
 bis verbis signifi
 mego librum manu
 I, litteram scripsit
 Tris & Tres, Tris in
 nativo & vocativo
 di casu hos mones
 ag, huius dipteron
 cons, Yl, raro repe
 is. Nigidius apud
 pes vocales nomi
 nas,

, quas Grammatici prepositivas dicunt: Sub-
 as, quas idem Subiunctivas: quæ præeunt &
 unt, quæ prepositivas simul, & subiunctivas
 ant

In Rudimentis ostendimus, octo tantum esse
 cas, solus enim Priscianus, ut ibidem diximus,
 tra veterum omnium sententiam, F. inter mu-
 numeravit, quæ quampis semivocalis sic, ta-
 cum et liquida L, & R, subiiciuntur, præce-
 tem vocalem communem faciunt in carmine
 madmodum cum mutas ipsas sequuntur. Se-
 pocalibus adiunximus 2. Græcos secuti, & Dio-
 em lib. 2. Semivocales inquit, sunt septem,
 djecta 2. sunt octo. X, & Z, littera sunt
 posite, unde duplices dicuntur: illa ex C, vel
 S, constat, ut Dux, ex C, & S, constant, quod
 nativo Ducis, qui per C, scribitur, intelligi-
 Rex, G, & S, valet, nam Regis per G, scri-
 Z, ut Græci Grammatici docent, ex S, &
 constat: Diomedes lib. 2. ait veteres duabus
 ro hac usos fuisse, ut Messentius, pitisso. Pri-
 us l. i. ait Massa, patriisso, pitisso dicta esse
 αζα, ωατϵζα, ωιτιζα, maza, patrizo,
 σ litteram, ατϵζα vocant, hoc est sine
 ine nota, immunem. De eadem sic scribit
 edes eodem libro, & S, litera inquit, sue
 am potestatis est, ideo apud Græcos voca-
 appellatur, quæ in metro plerumq, vim con-
 is amittit. Veteres, I, litteram inter duas
 A 5

vocales positam geminabant: scribebant enim *Majus* Caesar Digamma
jus, *Pejus*, *Ejus*, *Pompejus*, & genitivum *Pompeij* est, quod eo impositum fuit, ut illi mori
peij, ubi triplex *I*, cernitur: quam scribendi rationem probasse *Casarem*, docet *Victor* apud *Priscianum* l. 10. *Cic. Ajo*, *Majam* solebat scribere: ejus gratiam scribere
Vide Quintilianum l. 1. c. 4. *I*, & *V*, vocaliter in, servomq; v, &
 præpositæ, consonantes sunt: quod *Nigidius* in, servomq; v, &
 apud *Gellium* lib. 19. c. 14 docet. *A*, & *O*, inquit, inutiliter *Claudius*
 semper principes sunt: *I*, & *V*, semper subditæ litteram, adjectæ
 & subitæ præit: in *Euripo* præit: subit in *Ætæ* quog; litteræ: q
lio. Si quis putat præire, *V*, in his verbis *Valerius*, etiam si forma
as, *Venonius*, *Volusius*: aut in his *I*, *Jampridem* nos ipsa persequit
Jecur, *Jocum*, *Jucundum*, errabit: quod *hæ* p. 41. *Tacit.* l. 11 d
tera cum præeunt, ne vocales quidem sunt. res litteras veterum
ille. Latini carent nominibus, quibus *I*, & *V* fuisse quamdiu im
 appellant, cum sunt consonantes. Veteres cū quæ forma fuerim
 & *V*, simpliciter nominabant, vocales intell alteram ex his, qu
 bant: ideo *Nigidius* ait, *V*, & *I*, non præire condidisse *Dioneda*
 verbis *Valerius*, *Jampridem* & c. *Hebræi* *I*, cælici meminit, ubi d
 nantem *Jod* vocant, *V*, vero, *Vau*. sic, inquit, Digamma

Æoles litteram habent, quæ sono omnino ipsa præponitur, ut
 gruit cum *V*, consonante, figura verò cum *F* geminari in una sy
 teta majuscula, quæ à forma appellata est *Digamma* rudis *Donatus*,
 ma: constat enim gemino *Gamma*: à sono in *Jod* quæm vocali
 teste *Varrone* & *Didymo* apud *Priscianum* l. 11. ferit, consonans est
Vau dicta est. Nec mirum, cum nomina *græcos*, inquam, qu
 rum litterarum ab *Hebræis* sint profecta: hi, atq; litteris græc
Aleph, illi *Alpha*: hi *Beth*: illi *Beta*: hi *Jod*, ut in *Eliæ*, *Jerem*
Jota, utrig; *Tau*: hi *Vau*: *Æoles* etiam *Vau*, neque enim hæc pos

*Gamma: a Jono
apud Perſicam
um, cum nomina
ſint preſecta: bi
illi Bem: bi Jo
Eoles etiam Vau.*

днѣ

que I, apud ipsos vocali est, sed consonans. *Horat.* sunt breves, aut
 lum antequam inventa essent puncta sic enim *Horat.* breves decem vocales, quinque longas, rursidem
 breves appellant) etiam vocalis officio fungebatur. Ut in Michaël, Michol, alijsque plurimis
 minibus. Hodie ab Hebrais, cum vocalem non
 excitat, eamque ferit, quiescens seu otiosa dicitur.
 tur. Itaque consonans simpliciter vocatur, ut cetera
 tere omnes, quæ Alphabeto continentur. Sed haec
 missa faciamus ac porius ad nostros veniamus
 Judæa, Judæus: Judæicus apud Latinos semper
 primam habent consonantem, quæ littera eadem
 prorsus est in Iesus, Jacobus, Joannes, Joseph, Judas,
 alijsq; id genus Luc. lib. 2.

Et dedita sacris

Incerti Judæa Dei, milēsque, Sophene.

Horat: 1. Serm. Satyr. 5. -- credat Judæus appellat

Iuven. Satyr. 6.

Qualiacumque, volēs Judæi somnia vendunt.

Idem Satyr: 14.

Judaicum ediscunt & servant ac metuunt judæi

Claudianus Græcorum more dixit.

Nelacres versus Dux Jacobo meos. Antiquum
 tamen poetis major habenda est fides.

Syllabe partim breves, partim longæ, partim communes.

Syllabæ, quæ temporibus metimur sunt anticipites

car sunt breves, aut
 mnes. Tempus.

Etque, quo syllaba brevis ex
 ratio constat, ad

Longa, ex duobus

Commonis

revisum longa

ant priores in A

Tenebæ, Latine

Nulla vocali

brevis aut longa

is e, & o. Ephior

o, breve valent

Origenes, Tiberius

acedones,

H & æ, Eta, & X

ogum valent, se

nemus, Idolum.

Veteres, ut Quintilianus

Accum & ultra;

valibus scripserunt Idolum

alius, arbor, gemino

sens, uno ē: Venit

nem eodem modo.

rum
ed consonans. aut sunt breves, aut longæ, aut com-
unes. Tempus, est spatium interval-
longas, ruidem
alia officio fungeb
alijque plurimis
cum vocalem n
tens seu oriosa du
ter vocatur, ut
continentur. Sed h
ud nostros veniam
pud Latinos semp
que littera eadi
Joannes, Joseph,
2.
is
e[ss]e, Sapientia.
edat Judæus apell
6.
omnia vendunt.
14.
pant ac metuunt
more dixit.
robo meos. Antiq
est fides.
es, partim
munnes.
oribus metimur

Longa, ex duobus, ut Ah, En.

Communis est, quæ in varso tum
brevis tum longa esse potest: Quales
ut priores in Atlas, Cyclops: mediæ,
in Tenebæ, Latebæ, Pharetra.

Nulla vocalis apud Latinos perpê-
to brevis aut longa est. Apud Græ-
cos ε, & ο, Epsilon, & Omicron, quæ e,
& o, breve valent, perpetuè sunt breves:
Origenes, Timotheus, Herodorus,
Macedones.

H & ω, Eta, & Omega, quæ e, & o,
longæ valent, semper sunt longæ, ut
Hecuba, Idolum.

Teretres, ut Quintilianus docet l. 1. c. 7. usq[ue]
accium & ultra; porrectas syllabas geminis
vocalibus scripserunt Itaq[ue] Malus homo simplici A:
Silus, arbor, gemino, olim scribebatur. Venit,
uens, uno E: Venit præteritum, duobus, atq[ue]
eura eodem modo. Vocales apud Latinos
teretres sunt anticipites, nulla enim est quæ in
diversis

diversis dictionibus non sit aut brevis, aut longa, mater, Hektor, *Virg. An. 1. Atque*
 et o, etiam apud veteres Græcos, fuerunt anceps brevis.
 Pites, ut apud nos E, & L. Verum posteaquam vo-
 cales μ , & ω , inventæ sunt, deinceps breves tan-
 tum fuerunt. Vide Priscianum l. 1.

Eta, appellavimus ipsam vocalem longam moris Hecctor inanes.
 re veterum, quæ, Ita, nunc dicitur: quæ si Ita
 appellanda est, nullum erit, E, longum apud græ-
 cos, sed breve tantum: quod fieri non potest: au-
 cerit anceps erit, quemadmodum fuit, antequam
 n, inventum esset. Præter multa alia argumenta
 quibus viri docti planum faciunt, Eta non Ita, vo-
 candam esse hanc vocalem, illud etiam maxim
 indicio est, quod Hebrææ voces, quæ per E, lon-
 gum apud ipsos Hebræos scribuntur, salvæ & in
 regre græcis litteris conservatæ sunt, cujusmodi
 sūt, $\alpha\mu\eta\nu$ $\epsilon\mu\mu\alpha\nu\epsilon\eta\lambda$, $\iota\omega\eta\epsilon$, $\iota\sigma\epsilon\eta\lambda$, $\iota\alpha\epsilon\eta\lambda$
 Quod si quis Amin, Emmanuel, Joseph, Israil, Ga-
 bryl, pronuntiet, nihil minus quam Hebræicè lo-
 quetur. Et Beth, secundum elementum Hebræ-
 rum, sæpe in Threnis Jeremie $\beta\eta\delta$, græcè scribi-
 tur: quod si Bith, te audierit Hebræus pronunt-
 antem, risu corruet. Beth itaq; sonandum est, ut
 de ipsi Græci suum habent Beta: quo nomine
 Martiale lib. 5. dicitur.

Discas licebit Beta me rogaturum.

H, & ω , non semper manent longæ, cum a
 nos transeunt: nam $\omega\alpha\eta\eta\epsilon$, $\mu\eta\eta\epsilon$, $\epsilon\eta\lambda\epsilon\eta$, $\nu\epsilon\sigma\alpha$
 patet

RECEPTA
 de syllabarum
 longit.

Primum, de voc

Tocalisante vo
 cionibus bre

Virg Disce puer v
 laborem.

Idem. Lucus in ur
 dra.

Idem. Vrbis antiqu
 er annos.

Selegimus ex Virg
 bus unda ac frigida

ut eorum aures, qu
 antioribus numeris

alio explicandis im
 enim est si auditor e

rum
brevis, aut longior, mater, Hector, & Nestor, E, & O, litteras
ecos, fuerunt antiqui breves.
um posteaquam v
inceps breves talis
m l. i.
valem longam malis Hector inanes.

dicatur: qua si l
E, longum apud gr
eri non potest: al
dam fuit, antequa
ita alia argument
unt, Eta non Ita, v
llud etiam maxen
s, qua per E, lo
untur, salva & i
nt e sunt, cuiusmon
ισαηλ, Isaac
z, Joseph, Israhel, G
quam Hebraicè
elementum Hebra
te Bn, græcè scri
Hebræum pronum
q, sonandum est, a
ta: quo nomine
ne rogaturum.
ament longa, cum
unq, ex loq, nesci
pai

PRÆCEPTA UNIVERSA
de syllabarum brevitate ac
longitudine.

Primum, de vocali ante vocalem.

Ocalis ante vocalem in latinis Di
tionibus brevis est, ut Puer, fuit,

Virg Disce puer virtutem ex me, verūm. Aneid. 12
laborem.

Idem. Lucus in urbe fuit media latissima Aneid. 1.

Idem. Urbs antiqua ruit multos domina- Aneid. 2.
r annos.

Selegimus ex Virgatio potissimum carmina,
unda ac frigida præcepta vestiremus, si
ut eorum aures, qui ad Poëticam aspirarent
antioribus numeris imbuerentur, non ut in
lis explicandis immorarentur præceptores:
enim est si auditores intelligant id quod ad
tem

rem facit, hoc est, quæ syllaba brevis, quæ
ga sit in carmine, cuius de causa citatur Po
Quod si quis adeo aversus est à Musis, ut ha
pi vel supervacanea, vel longiora esse videant
præceptorum se junctate ac samè sic contentus.

EXCEPTIO I.

FIO, I, habet longum, nisi sequat
R, ut Fiebam, fiam.

Satyr. 1. *Juvenal*, Fient ista palum, cupient & in a
referri.

Sin R, sequatur, breve est, ut Fier
fieri, confieri.

Æncid. 4. *Virg.* -- nunc qua ratione quod instat
Confieri possit, paucis, adverte, doce

EXCEPTIO II.

Interrogandi ac dandi casus qui
declinationis E, ante I, produciunt

Diei, speciei, Præter Rei, spei, fidei.

Ventum erat ad Vestæ, quarta jam parte

Præterita &c.

Horat:

Satyr. 9.

EXCEPTIO. III.

Genitivus in ius, habet I, longum
soluta oratione. in carmine

breve, tum longum, ut Vnius il

Præ

Præter Alterius,

Alius vero lon

Vnius obnoxam

Nullius addit

EXCE

He priorem

Ohe jam satis est,

Cai, Pompei,

miles vocandi ca

ent longam.

Quod peto da Cai

Or

capite Pompei ded

Debitor est vita, q

Præceptum hoc de

in ditione, accipien

peris sum, postea ag

us, Vultus in recto

tur: quæ interd

Mar

Post Caium, Luc

lib. 9. Pervigil

Prohibet a longum est,

brevis, quare
causa citatur Po
t a Müss, ut ha
ngiora esse videant
amē su contentus.

IO I.
m, nisi sequat
s, cupient & in a
ve est, ut Fier

e quod instat
cis, adverte, docet

IO II.
andi casus qui
e I, producant
Rei, spei, fidei,
quarta jam parte

IO. III.
habet I, longum
in carmine
ut Vnius illu

DIMENSIONE.

17

Præter Alterius, quod ubiq; habet bre-
e, Alius vero longum.

Vnius obnoxam & furias Ajacis Oile.

Horatius.

Æneid. I.

Nullius addictus jurare in verba magistri.

Epist. I.

EXCEPTIO. IV.

He priorem habet communem.

Martialis.

Ohe jam satis est, ohe libelle.

Lib. 4.

Cai, Pompei, Vulter, & si qui sunt
niles vocandi casus, penultimam ha-
nt longam.

Martialis.

Quod peto da Cai, non peto consilium.

Lib. 4.

Ovidius.

cipe Pompei deductum carmen ab illo,
Debitor est vitæ, qui tibi, Sexte suæ.

*De Pon-
to 4.*

Preceptum hoc de vocalibus, quæ sunt in ea-
dictione, accipiendum est: nam de ijs quæ in-
ersis sunt, postea agendum est. Caius, Pom-
s, Vulteius in recto per I, consonantem scri-
tur: quæ interdum à Poëtis in vocalem mu-
tatur.

Mart: lib. 5.

ost Cajumq; Luciumq; consedit. Scazon est.

lib. 9. Pervigil in plumis Caius ecce jacet.

Præbig, A longum est, quod obiter notabis.

*Ea-
dem*

B

dem licentia utuntur ijdem Poëta, cum in vocantur
 di casu I, consonantem in vocalem vertunt. Si
 quidem nomina, Ius syllaba finita, in vocativo
 V, abijciunt, Antonius, ó Antoni, sic Cæjús, Pom
 pejus, ó Cæi, Pompei: hoc idem Priscianus lib. 7
 docet, arg. I, consonantem esse, Horatij testimo
 nio Epist. I, probat.

Darus, ait, Vultei nimis attentusq, videris
 Apud priscos V, ante I, à verbis in vo, in prae
 teritis producebatur.

Ennius in 2 Annuit sese mecum decernere for
 Vide Priscianum lib. 10. Hinc facile intelligitur
 quod Varro lib. de Analog ait. Quidam, inquit
 reprehendunt, quòd Pluit & Luit dicamus in
 praeterito & praesenti tempore, cum Analogi
 sui cuiusq, temporis verba debeant discriminari
 Falluntur: nam est ac putant aliter, quod in pra
 teritis, V, dicimus longum, Luit, Pluit: in pra
 senti iureve, Pluit, Luit.

APPENDIX.

A Et, chorea, platea, Cytherca, eleg
 Darius, & alia hujus generis, quae
 vocalem ante vocalem longam habent
 Graeca sunt.

Ovidius.

Meta: I.

Terra feras cepit, volucres agitalis aë
 Idem.

S

tepe sub hac Dryades festas duxere choreas. Ibidem.

Virgilius.

Parce metu Cytherea, manent immota tuorum. Fata tibi. *Æneid. 1.*

Chorea, Platea, interdum à poetis corripuntur.

Virgilius.

Pars pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. *Lib. 6.*

Horatius.

Pura sunt platea, nihil ut medicantibus obster. *Epist. 1.*

Nonnunquam soluta Diphthongo, in e longum mutatur, ut Cytherea, Cythercia, Elegia, Elegia.

Ovidius.

Exigit indicij, memorem Cythercia poë. *Met. 4.*

Idem.

Flebilis indignos elegia solve capillos. *Eclog. 3.*

APPENDIX II.

Dea, Andreas, sophia, philosophia, symphonia, etymologia, orthographia, & alia quàm plurima vocalem e vocalem corripunt: licet eadem minima, acuta penultima, multi viri

B 2

docti

docti, more Græcorum pronuntient.

Horatius.

Ut Grajas inter mensas symphonia d
cors.

Qui serio vult græcarum dictionem syllaba
cognoscere, græcas litteras discat. Videndum
num est, quæ ad nos transeunt verba, quomodo
pud ipsos scribantur. Nam quæ apud eos per dip
tongum et, scribuntur, apud nos modò per I, I
gum, ut vñl. Nilus, sic Nicomedia, Alex
dria, Darius, Bassilius, Bravium, Samaria, A
tiochia, Iatriia, idolatriia, politia, litania, Ip
genia: Modò per E longum, ut chorea, plati
Medea, Cytherea, Laodicea, Achilleus, spon
us, Choreus, &c. χορεία, πλαταία, ex qui
Poëta interdum I, litteram abijciunt, ut man
E, breve. Priscianus lib. primo, ubi de et Da
rhongo agit, docet poëtas aliquando more D
eo I, abycere, inde Virgilium l. i. En. tela
phœa penultima brevi dixisse, quamvis apud
eos nomen ipsum adjectivum per diphthongum
scribatur.

Nate patris summi, qui tela Typhœa tem
Interdum e in E, breve mutatur, ut idœa, id
sic Dorothea, Dorotheus, Andreas. Quæ per
ta apud Græcos scribuntur, ferè ipsum corripit
ut sophia, Theologia, Ionia, tragœdia, Uln
Zacharias, Elias, Isaias, & alia ejusdem gen

porum plurima esse
ma, ut Iacæ, Andr
as, Philosophia, The
iam viros doctos pro
penultimam esse
iam Græco renore p
am a quantitate syl
nt, cum penultima
quo eandem longam
tina sermone verum
ræci penultimam br
id quid inter accent
em interis, suo loco

Præceptum I

Iphthongus

cis, quàm in

neas, Melibœu

Miratur molem A

O Melibœe, Deu

En Priamus: fun

laudi.

EXC

Rappositio Præ

B

pronuntient, eorum plurima efferuntur à Grecis acuta penultima, ut *Idea, Andreas, Maria, Zacharias, Es, Philosophia, Theologia*: quo pacto audias eam viros doctos pronuntiantes, non quod ignorent penultimam esse brevem, sed intelligant, hanc tam Græco tenore posse enuntiari. Qui accentum à quantitate syllabarum fortasse non distinguunt, cum penultimam audierint acutam continuo eandem longam esse putant, quod quidem in iis sermone verum est, non in græco: siquidem æci penultimam brevem septennumero acciunt. Quod quid inter accentum & syllabarum dimensionem inter sit, suo loco dicemus.

Præceptum II. de Diphthongis.

Diphthongus longa est tam in Græcis, quam in Latinis dictionibus, ut *Aeneas, Melibœus, præmium, laus*.

Virgilius.

Miratur molem *Aeneas* magalia quondam *Æneid. i.*

Idem.

O *Melibœe*, Deus nobis hæc otia fecit. *Eclog. i.*

Idem.

En *Priamus*: sunt hic etiam sua præmia laudi. *Æneid. i.*

EXCEPTIO.

Repositio Præ, composita, cum vocali

B iij

calem

calem præcedit, brevis est, ut Præu
præustus.

Virgilius.

Aneid. 7. Stipitibus duris agitur, sudibusve præ
itis

Diphthongum hic in eadem dictione acci
mus, nam si ultima precedentis dictionis fa
Diphthongus, & prima sequentis, vocalis d
liud præceptum spectat. Apud ipsos Græcos e
in eadē dictione interdum corrigitur diph
gus ob sequentem vocalem. At in dictionibusq
bus Latini utuntur, semper producitur, et an
sequatur vocalis, ut *Eolus*, *Eacus*, &c. Illud
vidij Trist. 3. eleg. 12. si tamen locus corruptus
est, singulare est.

Frigora jam Zephyri minuunt, annosq; per

Longior antiquis visa Mæotis hyems.

Nomeodem nomine prima longa utitur Lu
Quaq; fretum terrenis mæotidas egerat mæ

Et Virg. 9. *Aneid.*

Responsis hortentur divum, & Mæotica tellus

Præpositio Pra, nonnunquam, producit

quente vocali. Sic Theb. 6.

Tunc verò Oeclides, quanquam jam cem

quenti

Premia, cum vacuus domino præiret Armon

Ardet adhuc cupiens vel inanem, vinct

EXISTENT.

Præceptum

Vocalis ante

unam dupli

longa est Polio

gaza, majora. T

Terra procul

pis.

Sub juga jam S

rares.

Arma virum, t

undas.

Sicelides Musæ

Hostis habet m

Troja

AP

Si altera Co

precedentis

ipio sequenti

longa erit, ut

positione duar

quamvis sit

Præceptum III. De Positione.

Vocalis ante duas consonantes, vel unam duplicem eiusdem dictionis longa est Positione, ut terra, Araxes, gaza, maiora. Troja.

Virgilius.

Terra procul vastus colitur Mavortia campis. *Æneid. 3.*

Lucanius.

Sub juga jam Seres, jam barbarus iver Araxes. *Lib. 1.*

Virg.

Arma virum, tabulaque & Troia gaza per undas. *Æneid. 1.*

Idem.

Sicelides Musæ paulo maiora canamus. *Eclog. 4.*

Idem.

Hostis habet muros: ruit alto à culmine Troja. *Æneid. 2.*

APPENDIX I.

Il altera Consonans fuerit in fine præcedentis dictionis, altera in principio sequentis, vocalis nihilominus longa erit, ut Arpius, A, longum est Positione duarum consonantium, r, & quamvis sit in diversis dictionibus,

b 4

Virg.

Virgilius.

Ancid. 1. At pius Aeneas per noctem plurima vol-
vens.

Vocalis longa est, aut natura aut positione:

Natura, cum ipsa per se suapte natura producit
nec consonantium eget adminiculo, ut *Ah, Heu,*

En. Positione, quae cum suapte natura brevis sit,
consonantium vicinitate ac beneficio producit,

ut *E*, in *Terra*, vicinitate ac beneficio, *R*, littere
geminatae producta est, cum à *Tero* dicta sit, quod

verbum priorem habet brevem. Quot modis di-
catur syllaba natura longa, docet *Probus Iust. Art.*

Diomedes l. 2. Ubi etiam invenies certa verba,
quae veteres Grammatici usurpabant, qualia sunt

Constat natura, Constat diphthongo, &c. Positio-
ne verò sit vocalis longa, ut *Probo* placet, decem

modis: ut *Diomedes*, sex: idem fere *Donatus* sen-
tit Edit. 1. Octo tamen modos *Probi*, & sex *Di-*

medis ad duos revocavimus, neque enim opus est
haec tam minuitè concidere. Positionis vocabulorum

etiam *Quintilianus* utitur l. 1. c. 3. Evenit, in-
quit, ut *meiri* quoque, conductio mutet accentum,

ut *pecudes pictaeque volucres.* Nam volucres me-
dia acuta legam, quia est natura brevis, tamen

positione longa est, ne faciat jambum, quem non
recipit *Heroicus*. Haec ille. Si ad normam veri-

tatis & veterum Grammaticorum velimus loqui,
quit, hoc praeceptum sic tradendum est; Vocalis ille. Ego idem p-

brevi ante duas consonantes, &c. Nam syllabae
se naturaliter, ut *Probus* inquit, producantur po-

sonem superfluum h-

am ait, querenda est

voluerit. Nam q-

que deservunt, ita po-

simus tamen vocem

res. Quotum enim q-

merica versatus, ita

ssa Terra, Axis, Ga-

ita priores natura lon-

queris certe ad faci-

linguae munere ac b-

ta natura, anpositio-

incognito optime in-

Troja in tertio ver-

ajus, a, um, rium

ut: in quinto verò

am, cuius prior, be-

vocales producti-

one, I, apud Græcos

feri potest, ut Tro-

nam solvit *Priscin.*

quando à Poëti per-

na Græcos per a, & j-

aula, picta, in grac-

oscemodi apud nos

I, pro duplici con-

quæ, Ajax pro

ille. Ego idem p-

Nam syllabae, Calliopeia dicitur

tionem superfluum habebunt. Illis enim, ut i-
m plurima volat, ait, querenda est positio, ubi longitudo na-
ta efecerit. Nam quemadmodum vocales na-
ant positione, ne deserviunt, ita positioni consonantes. Præter-
tura producitur, minus tamen vocem (Brevis) ne turbarentur ty-
ulo, ut Ab, Hen, etc. Quotus enim quisque, vel mediocriter in
natura brevis sit, et metrica versatus, intelligit, habeantne, verba
positio producitur, alla Terra, Axis, Gaza, major, & alia penè in-
ficio, R, littera priora natura longas, an positione? Roma-
ero dista sit, quod a ueris cerè ad facillimum fuit, quippe qui i-
Quot modi di- lingve munere ac beneficio, essentne vocales
t Probus Iust. Arma natura, an positione, certo quodam sono no-
nies certa verba cognito optimè intelligebant.

abant; qualia sum Troja in tertio versu nomen est adjectivum,
us, a, um, trium syllabarum, neque ad rem
obo placet, decem: in quinto vero substantivum est, & dissyl-
ere Donatus (sententiam, cuius prior, beneficio, I, consonantis, inter
robi, & sex Diodes vocales producitur. Dicit fortasse aliquis,
eg, enim opus est, I, apud Græcos semper est vocalis? qui i-
positionis vocabul fieri potest, ut Troja sit dissyllabum? Hunc
c. j. Evenit, in dms solvit Priscian. l. 1. Diphthongus, inquit,
muset accentum quando a Poëtis per diæresim profertur, secun-
Nam volucres me Græcos per a, & j, scribitur, ut Aulai, piñai
ura brevis, tame ula, piñla, in græcis verè nominibus, quoties
mum; quem nō cemodi apud nos sit diæresis penultima syl-
ad normam veri I, pro duplici consonante accipitur, ut Ma-
orum velimus lo piñla, Ajax pro iñag, Troja pro teoia,
adum est; Vocalelle. Ego idem puto dicendum in xadid-
Et. Nam syllabus Calliopeia dñotua itaque, I, in Maja, A-
t, producantur, pt.

jax, Troja, & similibus pars est. Diphthongi
ca dissoluta, non vocalis per se.

II. APPENDIX

Sutraque consonans, aut duplex
rit in principio sequentis dictio
ferè nihil præcedentem vocalem
vem juvabit.

Ovid.

— fedebat.

Met. 6.

In solio Phœbus elaris lucente smarag

Virgil.

Æneid. 6.

Phœbe grave; Trojæ semper miserat
bores.

Idem.

Æneid. 7.

Iam medio apparet fluctu nemorosa
cynthos.

Lucanus.

Lib. 2.

Tales fama canit tumidum super æq
Xexem Construxisse vias.

Lucente, Phœbe, nemorosa, æ
ra, ultimas habent breves, licet
consonantes, aut una duplex sit in p
cipio sequentium dictionum.

Sunt propè innumera testimonia, quibus ha
pendix confirmari possit.

Virg. Æn. 2.

— gelidusq; per ima cucur

Ossa tremor.

Mart. l. 5.

— nec illi

Terra gravis fueris, non fuit ille tibi.

Lu

Lucan.

Roma capifacilis

Ibi

Engis ad sapos fam

Ibi

— trunco lacnavit

Virg.

Squalentem barba

crines.

— gelidus Teucrus p

Ossa tremor.

Diomedes lib. 2. ub

am communium agis

ales, aut communis

confirmat quod huic

ue a Grammaticis aff

mmuni excusantur,

iam.

Iuven

Oculum spolia, & p

Sil

Inmane stridens ag

Vulnere bellatrix, &

Mart

Et digna speculo fid

Lu

Aut pretio quippe

mi & alia qua aut

corriè quia monosyl

est Diphibongi
er

NDIX

ns, aut duplex f
quentis diction
tem vocalem b

- fedebat,
is lucente smarag
il.
semper miserato

flactu nemorosa

pidum super aqu
axille vias.

nemorosa, 20

breves, licet d

a duplex fit in p

tionum.

stimoniam, quibus ba

lūg, per ima cucurr

rt. l. 5. - nec illi

in fuit ille tibi.

Lu

DIMENSIONE.

27

Lucan. lib. 1.

Roma capi facilis, sed Caesar in omnia preceps.

Ibidem.

Exigit ad sepos famularum brachia planctus.

Ibidem.

-- truncos laceravit Fimbria Crassos.

Virg. 2. Aeneid.

Squalentem barbam, & concretos sanguine
crines. Idem 6.

-- gelidus Teucris per dura cuturrit

Ossa tremor.

Diomedes lib. 2. ubi de septem modis syllaba-
m communium agit, quæ hujus sunt generis vo-
les, aut communes esse, sed nullo testimonio id
asfirmat quod huic appendici adperfectur. Nam
e à Grammaticis asferri solēt, casura aut syllaba
nmuni excusantur, cujusmodi sunt hæc quæ sub-
am.

Iuven: Satyr: 8.

Occulta spolia, & plures de pace triumphos.

Silius 9.

Immane stridens agitur, crebròq; coacta

Vulnere bellatrix, &c.

Mart: lib. 10.

Et digna speculo fiat imago tua.

Lucanus 5.

Aur pretio quippe stimulo, fluctuq; furoris.

& alia quæ aut eadem ratione excusantur,

certe quia monosyllaba sunt: ut enim mono-

syllaba

Syllaba τὰ, ῥῶ, γῶ, intendam apud Homero
producantur, sic apud Latinos, *Que conjuncta*

Virg. Georg. 1.

Lappag, tribulag, interg, nitentia culta, &

Idem 2.

Tribulag, Erabeag, & iniquo pondere rasi.

Idem 4.

Drimag, Xantag, Ligia, Phylodoleg.

Idem Ecclog. 4.

Terrag, mullag, maris, cœling, profuna

Et ne putas beneficio consonantium productan
se, audi eundem poetam.

Æneid. 2.

Limina, laris, dei, tocus, moveri, & c.

Idem 12.

Cholerag, Sibariung, Daretag, Thersilochi.

Terentianus præcipit, vocalem brevem præce
tem, longam fieri positione, si in principio seq

eis fuerint duæ consonantes, quarum prior p
posterior muta: contra quem tamen faciunt

testimonia.

Virg. lib. 11.

Spem, si quam accitis. Et colum habuisti in an

Ponte, spes sibi quisq. Sed hec angusta, via

Horat. 1. Serm. Satyr. 5.

Lingurimus, insani ridentes præmia scriba

Idem Satyr. 3.

Ignoscent, si quid peccavero stultus, amici

Alia præterea sunt, quæ ne longior sim, om

Duo sunt quæ cum Terentiano facere viden

alia facile invenia

Enne cui ferrum, a

urum Mart. l. 5. in

Quid gladium dem

enim casura exci

ne qui dixerit spon

paulo ante diximus,

iura (de quibus suo lo

Exceptio 1. de

Ocalis brevis,

dam ejusdem

communis;

perpetuo corripit

lops.

Et primò similis

cris.

Virg.

Ignariq; via Cy

Id

Valloque ab ru

Hæc est prima exce

am si duæ consonan

calem brevem, ta

terior liquida, in

da semper vim con

dam apud Homerum, *Quæ conjunctæ*
 1. *erg. 1.*
 2. *nitentia culta, &*
 3. *ni quo pondere miseri*
 4. *g. Phylodolæ.*
 5. *g. 4.*
 6. *celsum, profuna*
 7. *manum producant*

alia facile invenias: alterum Virg. l. 9. *Æn.*
 Ferte citi ferrum, daie tela, scandite muros.
 iterum Mart. l. 5. in Marcum Antonium.
 Quid gladium demens Romana stringis in ora?
 e enim casura excusari minimè possunt, nisi
 te quis dixerit spondaicam esse casura, Cæterum,
 paulò ante diximus, aut communi syllaba, aut
 iura (de quibus suo loco defenduntur,

Exceptio I. de liquefcentibus.

Ocalis brevis, ante mutam & liqui-
 dam ejusdem dictionis, in carmi-
 communis; at in soluta oratione
 rpetuò corripitur, ut volucris, Cy-
 ops.

Ovidius.

Et primò similis volucris, mox vera volu- Meta. 13.
 cris.

Virgilius.

Ignariq; viæ Cycloppum allabimur oris. Æncid. 3.

Idem.

- Vastòsque ab rupe Cyclopas prospicio. Ibidem.

Hæc est prima exceptio tertij præcepti. Nam e-
 msi duæ consonantes vim habeant producendi
 alem brevem, tamen si prior fuerit muta, &
 terior liquida, in soluta quidem oratione, li-
 da semper vim consonantis amittit: quamvis

in carmine interdum eam retineat; alioqui non
 produceret vocalem. Si tamen precedens vo-
 calis fuerit longa natura, qualem habens multi-
 nomina, quæ a supinis penultima producta sunt,
 ut lavâcrum, ambulâcrum, involûcrum, volu-
 tâbrum, nunquam corripitur. Ex recto sepe et-
 iam cognoscitur vocalis, si ne longa natura an bre-
 vis in obliquis? sic patrem, agrum, caprum judi-
 camus habere priores breves naturam, quia pater
 ager, capere easdem corripiant. Matrem contra
 fratrem, octobrem longas, quia rectus easdem ha-
 bet longas.

APPENDIX I.

Vocalis E, ante F, & liquidas, fre-
 quentissimè corripitur, ut Reflecto
 refluo, reflagito, refringo, refræno.

Virgil.

Æneid. 2. Nec prius amissam respexi, animûmque
 reflexi.

Ovidius.

Met. 5. Inque caput crescit, longosque reflecti
 ungues.

Idem.

In epist. Illa refrænât aquas, obliquaque flum-
 sistit.

Sermo. 1. Horat. -- postquam discordia terra.

Satyr. 4. Belli ferratos postes, portasque refregit.

Int

Interdum etiam
 re apud Silium.
 Celsus ceu prim-
 bat consul ovans.

APPE

Bluo, obruo, d-
 tera ex iisdem
 ita, nunquam
 cesse est enim, u-
 quentem vocale
 ra, latebra, functi-
 no & cæteris, mu-
 oalem pertinent
 ut vocalis ante muta-
 opus est muta simul
 alem pertineat, a-
 sonantes præpositi ion-
 cedente vocale jung-
 an lib. 1.

APPEN

& N, raro liqu-
 cis dictionibu-
 Cygnus, Te

Interdum etiam producitur, ut Re-
ce apud Silium.

Celsus ceu prima refflorescente iuventa Lib. 15.
bat consul evans.

APPENDIX II.

Bluo, obruo, sublevo, adnitor, & cæ-
tera ex iisdem præpositionib9 com-
pita, nunquam primam corripunt;
esse est enim, ut muta & liquida ad
uentem vocalem spectent, ut Tene-
re, latebræ, funebris, lugebris. In Ab-
& liquidas, & cæteris, muta ad præcedentem
pertinent.

et vocalis ante mutam & liquidam corripia-
opus est muta simul & liquida adsequentem
tem pertineat, alioqui corripì non potest.
sonantes præpositionum Ab, Ad, Ob, Sub, cum
cedente vocale junguntur. Vide Priscia-
lib. 1.

APPENDIX III.

& N, raro liquescunt, idque in græ-
cis dictionibus duntaxat, ut Tec-
sa, Cygnus, Terapnæ, Ichneumon.

Silvius

Silius.

Lib. 8.

Ecce inter primos Terapnæo à sanguine
Clausi.

Martialis.

Lib. 7.

Delectat Marium si perniciosius Ichneumon.

Nullum quod sciam est apud Latinos verbum in quo M, aut N, liqueat: Illud Ovid. Mentes hoc per diphibomorph. 8. Debuit illius misereri, ignoscere nobis. quo quidam docent, in verbo ignoscere, N, liquecere, depravatè legitur; siquidem in correctis, Et, expuncta est.

Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

Itaque M, & N, in grecis tantum verbis liquunt. Horat: lib. 2. carm. od. 4.

Movit Ajacem Telamone natum

Forma captiva dominum Tecmessa.

Ibidem lib. 4. od. 3. -- mutis quoque piscibus

Donatum Cygni, si libeat, sonum.

Est Asclepiadum carmen. Non facile plura jus generis reperias apud Latinos. Progne, quidam addunt, incertum est; varia est enī lectio apud Ovid. l. 6. Met. Ad mandata Progne, & agit sua vota sub illa; in correctis codicibus sic legitur.

Mandata ad Progne & agit sua voce sub N, etiam post M, apud Græcos liqueat: unde multi in Polymneia arbitrantur N, vim consonis amittere. Ovid. Fast. 5.

Dissenfere Dea, quæ

Prima: silem alia

Libri tamen et

bent, ut ratio nomi

narratores Hesiodi a

quasi multos canens &

in catalogo

Mentes hoc per diphibo

morphe. 8. Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

quo quidam docent, in verbo ignoscere, N, liquere, depravatè legitur; siquidem in correctis, Et, expuncta est.

Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

Itaque M, & N, in grecis tantum verbis liquunt. Horat: lib. 2. carm. od. 4.

Movit Ajacem Telamone natum

Forma captiva dominum Tecmessa.

Ibidem lib. 4. od. 3. -- mutis quoque piscibus

Donatum Cygni, si libeat, sonum.

Est Asclepiadum carmen. Non facile plura jus generis reperias apud Latinos. Progne, quidam addunt, incertum est; varia est enī lectio apud Ovid. l. 6. Met. Ad mandata Progne, & agit sua vota sub illa; in correctis codicibus sic legitur.

Mandata ad Progne & agit sua voce sub N, etiam post M, apud Græcos liqueat: unde multi in Polymneia arbitrantur N, vim consonis amittere. Ovid. Fast. 5.

Dissenfere Dea, quæ

Prima: silem alia

Libri tamen et

bent, ut ratio nomi

narratores Hesiodi a

quasi multos canens &

in catalogo

Mentes hoc per diphibo

morphe. 8. Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

quo quidam docent, in verbo ignoscere, N, liquere, depravatè legitur; siquidem in correctis, Et, expuncta est.

Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

Itaque M, & N, in grecis tantum verbis liquunt. Horat: lib. 2. carm. od. 4.

Movit Ajacem Telamone natum

Forma captiva dominum Tecmessa.

Ibidem lib. 4. od. 3. -- mutis quoque piscibus

Donatum Cygni, si libeat, sonum.

Est Asclepiadum carmen. Non facile plura jus generis reperias apud Latinos. Progne, quidam addunt, incertum est; varia est enī lectio apud Ovid. l. 6. Met. Ad mandata Progne, & agit sua vota sub illa; in correctis codicibus sic legitur.

Mandata ad Progne & agit sua voce sub N, etiam post M, apud Græcos liqueat: unde multi in Polymneia arbitrantur N, vim consonis amittere. Ovid. Fast. 5.

disfensere Dea, quarum Polymneia cepit.

Prima: silent alia, distag. mente nitant.

Libri tamen etiam correcti Polyhymnia ha-
ent, ut ratio nominis postulat, dicitur enim, ut
narratores Hesiodi docent, ὡς ποικίλους ὑμῶν
iast multos canens & celebrans. Neque si He-
dum. in catalogo Musarum audiamus, No-

en hoc per diphthongum ascribitur, sed per t,
a.

ποφ οχόρητ*, ἐξαίωτε, πολὺμνιάτ*, ὄνρανίητε
quare non est cur diphthongus solvatur, ut sit in
egeia, & Cythereia, ut supra diximus. Itaque

picor πολὺμνία Polyhymnia nomen esse pleni-
omodo apud Aristophanē legitur πολὺμνι-
αλὺμνία. Verò Polymnia arbitror esse imminu-

mi: pleno usos fuisse Latinos, imminuto Hesio-
am, verisimile est. Fulgentius tamen ait, quin-

an ex Musis appellari πολὺμνείων, per e. Illud
magis ad rem facit, si Teramne cum Stephano

ebamus per Mn.

Liquide apud Grecos non solum mutis subiecta,
etiam ipsa per se posita vocalem brevem faci-

communem, ut in nominibus ἄρεα, ἀνής, μέ-
d; quos Persius videtur fuisse imitatus, ut in
logo.

Cantare credas Pegaseum melos.

ad eosdem muta, T. post c, & p, interdum li-
quesce

quescit, ut in δακτυλῶν, αἰγυπτιῶν. Quare mirum non est si D, ejus cognata, etiam apud Martialem libro 5. liquecat: Sardonychias, smaragdos, adamantas, jaspidas uno.

Portat in articulo Stella, Severe, meus.

EXCEPTIO II.

I Inter duas vocales in compositis Bijugus, Quadrijugus, simplex consonans est, non duplex: quare merito præcedens vocalis corripitur.

Virg.

Ænei. 10. Interea bijugis infert se Lucagus albis.

Idem.

Georg. 3. Centum quadrijugis agitabo ad fluminem currus.

Veteres, ut supra diximus, I, inter duas vocales geminabant, Maijor, Maija, aījo scribente Priscianus lib. 1. ait, I, in compositis pro simplici habendam: ut Reijcio: cum tamen hoc idem verbum sapissime primam producat beneficio, I, duplici, Virg. 2. Georg.

Reijca, nē maculis infusset vellera pullis.

Idem 5. Æn.

-- duplicem ex humeris rejecit amictum.

Idem lib. 11.

Reijciunt parmas, & equos ad moenia verentem.

Na

D.
Nam illud ejusdem
Tityre pascentes
simplici I. scribitur
Tela manu, reijci-
se Affectu, adicit,
duplici, Adicit, ob-
juven

Nunc abicit, se

Ma

Si quid nostra iura

Lu

Cur obicit Magna

tes?

Ipsa manu subicit

Imag. in carmine

est, reice ea v v v

ant) coalescunt in

reice capellās.

Præceptum

d

Præterita diffi-

loogam, ut v

Quosubi confer-

Venit summa di-

Wardanie.

Nam illud ejusdem Virgilij, quod affert Priscian.

Tityre pascens a flumine recce capellas,
simplici I. scribitur, ut illud Statij, lib. 4. Theb.

Tela manu, reictq; canus in vulnus hiantes.
Ec *Asjecit*, *adicit*, *obicit*, *subicit*, *simplici* I, *pro*
lupici, *Adycit*, *objicit*, &c. scribuntur.

Juvenal Satyr. 15.

Nunc abicit, secula dignam veraq; Charybdi,

Mare: lib: 10.

Si quid nostra tuis *adicit* vexatio rebus.

Lucan. lib. 8.

Cur obicis Magno tumulum, manesq; vagan-
 tes? Idem 7.

Ipsa manu subicit gladios ac tela ministrat.
 tag; in carmine Virgilij pes procelumatus
 tag; recce ca u o u o. Aut E, & I, (ut quid ampu-
 unt), coalescunt in unam syllabam longam, quasi
 recce capellas.

Præceptum IV. de Præteritis
 dissyllabis.

PRæterita dissyllaba habent priorem
 longam, ut vidi, veni.

Virgil.

Quos ubi confertos audere in prælia vidi.

Idem.

Æneid. 1.

Venit summa dies, & ineluctabile tempus
 Dardaniæ.

Ibidem.

STo, do, scindo, fero, rapiunt, bibo,
scindo priores.

Martial.

Lib. 1. Dixit, & ardentis avido bibit ore fa-
las.

Lucan.

Lib. 3. Aut scidit, & medias fecit sibi littora ter-
ras.

Virg.

Lib. 9. -- liquefacto tempora plumbo
Diffidit, & multa porrectum extendit arenâ

APPENDIX.

Compositum Abscidi habet penulti-
mam communem.

Lucan.

Lib. 3. Abscidit impulsu ventorum adjuncta veru-
stas.

Idem.

Lib. 4. Abscidit nostrâ multum sors invida la-
di.

Idem.

Lib. 9. Illa comam lava morienti abscidit eph-
bo.

Mart.

Lib. 3. Abscidit vultus ensis uterque sacros.

Quid si absidi cum penultimam habet longa
non à verbo abscondo, sed ex præpositione Abs-
cedo, e, in i, longum mutata componitur? ut e-
scedo, ex Abs & cedo, & abscondo, ex Abs & c-
do?

Præceptum V. a
nantibus pri-

CVM prima syl-
natur, eadem d
nisi obstitit daz co
gi, peperit, cecini.

VI
Tutire te parolæ ce

EXCE

E Xcipiantur cec-
pedo: in quib
ut & in ijs, in quib
sequuntur, ut Cuc

Jup
Ebrus ac petulans,
dit, Dat pena

Prætermisimus præce-
li tradunt, Præterita sy-
nem finita, penultimam
sturo, amavi, perivi.

ceptionem de dissyllabi-
ro ad incrementum
pus lib. 10. ex Ennio al-

Consudit crudelis

C

Præceptum V. de præteritis geminantibus primam syllabam.

CVM prima syllaba præteriti geminatur, eadem & secunda brevis est, nisi obstant duæ consonantes, ut Tetigi, peperî, cecini.

Virgil.

Tityre te patula cecini sub tegmine fagi. *Georg. 4.*

EXCEPTIO.

EXcipiuntur cecidi à cædo, pepedi à pedo: in quibus secunda longa est, ut & in ijs, in quibus duæ consonantes sequuntur, ut Cucurri, tetendi.

Juvenal.

Ebrius ac petulans, qui nullum forte cecidit, Dat poenas. *Satyr: 3.*

Prætermisimus præceptum illud, quod nonnulli induunt, Præterita syllabi Vi, per V. consonantem finita, penultimam habere longam, ut Vovi, ravi, amavi, petivi. Num dissyllaba ad præceptionem de dissyllabis spectant: polysyllaba vero ad incrementum verborum. Quod Priscianus lib. 10. ex Ennio affert.

-- Virisque valentes

Contudit crudelis hyems.

C 3

Priscianus

Priscus relinquendum est, ut enim, Tutudi, simplex utriusq; habet brevem, ita composita secundam brevem retinent, ut exudit, reudit, conudit.

Præceptum VI. de Supinis dissyllabis.

Supina duarum syllabarum habent priorem longam, ut Visu, motum.

Virgil.

Aeneid. 6. Terribiles visu forma lethumq; laborq;

Idem

Aeneid. 1. Quos ego: sed motos præstat componere fluctus.

EXCEPTIO.

A Treor, atque fero, de, juncere, lino.

que.

Ire, ruoque, queo, si vi rapuerit priores.

A reor, ratum: à fero, fatum: à do, datum: à cieo, citum: à lino, litum: ab eo, itum: ruo, rotum: à queo, quitum: à sino, situm: supina dissyllaba primam corripunt.

Virg.

Aeneid. 1. Nos abissis rati, & ventis petiisse Mycenam.

Idem.

At non ille, satumque
Talis in hoste
Vulnus & extrema
his.
Hic situs est Phaeacum
cerni.

Citum à Cieo se
priorem brevem
citius, excitus, pen-

Virg.

Altior insurgens,

Quid d.

Nec fruitur somno

ris.

Citum verò à Cieo
orem producit, unde
penultima longa.

Virg.

Vnde ruit toto corpore

Idem.

Rupta quies populi

juvenis.

RVo, nunc facit

ut enim, Turbuli
ita composita se
extendit, reuoluit,

At non ille, satum quo te mentiris Achilles. Ibidem.

Talis in hoste fuit Priamo.

Vulnus & extrema sonuit cita cuspide cas- Valerius.
sis. Ovid. Flac. li. 3.

Hic situs est Phaëton currus auriga pa- Meta. 2.
terni.

Supinis dif-

APPENDIX I.

abarum habent
Vilum, motum.
ethumq; laborq;
otat componere

Citum à Cio secunda declinationis,
priorem brevem haber, unde Con-
citus, excitus, penultima breui.

Virgil.

Altior insurgens, & cursu concitos Heros. Lib. 12.

Ovid. de Invidia.

Nec fruitur somno vigilantibus excita cu- Meta: 2.
ris.

IO.
junge eiere, lino

Citum verò à Cio quarti ordinis pri-
orem producit, unde concitus, excitus,
penultima longa.

Lucan.

Vnde ruunt toto concita pericula mundo. Lib. 5.

Idem.

Rupta quies populis; stratisque excita, Lib. 2.
juventus.

ri rapuere priores
satum: à do, datu
um: ab eo, itum:
m: à sino, situm: fo
orripiunt

APPENDIX II.

ro petijse Mycena

RVo, nunc facit ruitum supino, pris-

C 4

cis

cis seculis rutilum fecit, unde extant cō-
posita, Dirutum, erutum, obrutum.

Ovid.

Epist.

Diruta sunt alijs, uni mihi Pergama re-
stant.

Virg.

Æneid. 11

Nec mihi cum Teucris ullum post eruta
bello Pergama.

APPENDIX III.

Statum videtur priorem habere com-
munem, inde enim, status, us, & sta-
tus, aum, priore brevi oriuntur, & com-
posita, quæ per l, efferuntur, ipsum cor-
ripiunt, ut præstitum.

Ovid.

Fast. 4.

Hic stans in cælo multos permansit in-
annos.

Idem.

Fast. 1.

Musa quid à fastis non stata sacra petis.

Inde etiam Satutus, constaturus, &
quæ per a, efferuntur, eandem produ-
cunt.

Lucan.

Lib. 3.

Tunc res immenso placuit statuta labore.

Marrial.

Lib. 10.

Constatura fuit Megalensis purpura cen-
tum.

Novem sunt supina, quæ

Virg. 7.

Tum satis Anchisa dele-

Lucan.

fulg. datum sceleri can-

rem. Virg. 4. C.

Arduentes auro, & parib.

Ovid. M.

Pascebatur humus, sed

2.

atum, rutilum est, cuj

entiana probatur. Co

etiam secunda sunt co

quentius quarta. Liv. a

Lucrætiæ corpus in foru

culo (ut sit) reinove,

es.

Plaut M

Hic facit tranquillita

concer.

um fuisse apud præcos i

jurisconsultorum: se

uit, quæ eruta sunt, ut

stano videntur Dirutu

hæsse immittum, pro

statum priorem habet

us ait lib. 10. Statutus

nga. Lucan.

acies statuta ducum

Novem

C 5

ARUM

unde extant cō-
m, obrutum.

hi Pergama re-

ullum post eruta

X III.

em habere com-
status, us, & sta-
riuntur, & com-
atur, ipsum cor

ros permanit in

ata sacra petis.

constitutus, &
eandem produ

nie statura labore.

entis purpura cen-

Novem sunt supina, quæ priorem corripiant.

Virg. 7. Æn.

Tum satus Anchisa delectos ordine ab omni.

Lucan. 1.

usq; datum scelere canimus, populumq; poten-

rem.

Virg. 4. Georg.

ardentes auro, & paribus lita corpora guttis.

Ovid. Met. 1.

ascebatur humus, sed utum est in viscera

æ.

itum, rarum est, cujus brevitæ ex Hecyræ

entiana probatur. Composita ex Cico inter-

etiam secundæ sunt conjugationis, sed multo

uentius quartæ. Liv. ab urb. 1. Elatum do-

Lucretiæ corpus in forum deferunt, concientq;

culo (ut sit) rei novæ, atque dignitate ho-

is.

Plaut. Merc.

Hic facit tranquillitatem, iste omnes fluctus

conciat.

um fuisse apud præcos in usu, argumento sunt

Jurisconsultorum: sunt enim, ut Ulpianus

ie, quæ eruta sunt, ut arena, creta & similia.

piano videntur Dirutus, erutus, & similia.

esse imminuta, pro plenis Dirutus, erui-

Statum priorem habet longam ut idem Præ-

is ait lib. 10 Statutus crebro reperitur pri-

Lucan. lib. 2.

æ acies statuta ducum, & 6. Et statuta redit.

Novem

C 5

Præ-

*Præceptum VII. De Supinis
polyſyllabis.*

SVpina in Tum polyſyllaba, præcedente V, habent penultimam longam, ſolutum, argutum, inditum, &c.

Virgilius.

Æneid. 9. Lumina rara micant: ſompo, vinoque luti, Procubuerunt.

Item in Tum, à præteritis in Vi, V, conſonantem, ut cupivi, cupitū petivi, petitum.

Ovidius.

Trist. 4. Exuleram, requieſque mihi, non facta petita eſt.

EXCEPTIO.

AGnovi tamen & cognovi, agniti cognitum, penultimam brevem habent.

Ovidius.

Trist. 4. Idq; recens præſtas, nec longo cognitu uſu.

Præceptum VIII.

SVpina in Itum à præteritis in

V, vocalem, habent, et Monui, tum.

Virgilius.

Diſcite juſticiam monui.

Divos.

Idem.

Quis te magne Caro tibi relinquat.

Præceptum IX.

Derivata ſequuntur à quibus derivantur, lege, legito, prius à præſenti lego, idem brevis eſt.

Legeram, legiſſem, prima longa, quia à præſenti derivatur, cujus prior eſt.

Anatrum, ſimulacrum, volutabrum, ultima longa: cum ſimulacrum, amulatum, involutatum, involutatum penultima ſi-

V, vocalem, habent penultimam
vem, et Monui, monitum, tacui, ta-
um.

Virgilius.

Disceite justiciam moniti, & non temnere
Divos.

Æneid. 6.

Idem.

Quis te magne Carotacitum, aut te Cossæ
relinquat.

Ibidem.

Præceptum IX. De derivatis.

Derivata sequuntur naturam eorum
à quibus derivantur, ut legebam, le-
gi, lege, legito, prima brevi, quia o-
ratur à præsentis lego, legis, cujus pri-
ma brevis est.

legeram, legissem, legero, legisse,
prima longa, quia à præterito legi nas-
citur, cujus prior etiam longa est.

aratum, simulacrum, ambulacrum,
verum, volutabrum, involucrum,
ultima longa: quia à supinis ara-
tum, simulatum, ambulatum, lavatum,
stratum, involutum, deducuntur.

præteritis inestum penultima similiter longa est.

Redi-

Redditus, exitus, introitus, per
tima correpta, quia supina, unde si
eandem habent brevem.

EXCEPTIO.

MVLTA quæ suæ originis natura
non sequuntur, uso assiduaq;
tarum lectione sunt discenda : cuncti
modi sunt Fomes, mobilis, latera,
gula, quæ primam habent longam,
verba Foveo, Moveo, Lateo, Regi,
quibus proficiscuntur, eandem
pian.

Contrâ, Lucerna, Arista, Sopor
dum primam corripunt, cum
Lucéo, aréo, sopio, vado, à quibus
clinantur eandem producant.

Hic putavi testimonijs super sedendum,
gior essem. Addunt quidam huic præcepto
modo eadem consonans maneat) quod de in
a prætermisimus, cum totidem aut plura sin
mutata consonante, nihilominus primigenij
sitatem sequuntur, ut simulacrum, involu
Sc.

Præceptum X. De Compositione

Omposita brevis
dinem simpliciu
erlego, relego, E,
pia in simplici legi
r.

In præterio per
ur, quia in simplici
Artigi, contidi,
I, literam habent
simplicibus eadem v
erigi, cecidi à cado,
Oblitum, insitum,

tum, penultimam
m habent brevem,
tum, &c.

APPEN

Vanitas simplici
positis, quamvis
concido, excido,
do à cado, penultim
go, seligo, à lego.

Contrâ, concido

s, introitus, pen-
supina, unde si
em.

PTIO.

e originis natur
, usu assiduq; p
e discenda : cu

mobilis, latera,
abent longam, c
eo, Lateo, Regi
tur, eandem co

a, Arista, Sopor,
piunt, cum ve
vado, à quibus
roducant.

s super sedendum, m
dam huic precepto (L
maneat) quod de indi
oridem aut plura fini
ilominus primigenij
simulaetum, involu

De Compositione

Composita brevitatem vel longitu-
dinem simplicium sequuntur: In
relego, relego, E, ante G, brevis est,
ia in simplici lego, etiam corripit-

In præterito perlegi, relegi, produ-
tur, quia in simplici legi, itidem lon-
est.

Artigi, concidi, diffidi, ebibi, rescia-
I, literam habent brevem, quia in
plicibus eadem vocalis corripitur,
origi, cecidi à cado &c.

Oblitum, insitum, circumdatum, de-
um, penultimam ob eandem cau-
habent brevem, nam à litum fit o-
um, &c.

APPENDIX.

Vantitas simplicium servatur in cō-
positis, quamvis vocales mutantur,
concido, excido, incido, occido, re-
o à cado, penultimam corripunt; E-
o, seligo, à lego.

Contra, concido, excido, incido,

occido, recido, à cado, eandem prod
con; sic Allido, collido, a lido: E
quino, requiro; à Quaro; Obcido, ob
dis, ab audio.

Virgilius.

Ancid. 12. Occidit, occideritque finas cum nom
Troja.

Juvenal.

Satyr. 7. Occidit miseros crambe repetita mi
stros.

Hæc à simplicibus longis orra, c
ripiuntur, Dejero, pejero, à juro: P
nuba, innuba, à Nubo; Semisopitu
lōpitus: Maledicus, causidicus, veri
cus, fatidicus à dico. Nihilum ex n
hilum.

Horatius.

Sermo. 2. Stultitia nè erret, nihilum distabit, an
Satyr. 3. Connubium à Nuce secundum
labam habet communem.

Virgilius.

Ancid. 3. Hectoris Andromache Pyrhin' con
servas?

Idem.

Ancid. 1. Connubio jungam itabuli, propriam
dicabo.

Posuimus plura exempla, ut ex his atq; suis ego sopitum somno su

pyrones assueant in
antitatem investigare
genere virilis praterm
nificata. Nihilum pla
quid apud carnes, N
componitur. Etest bi
no faba adhaeret, ex quo
inquit, breve quiddam
Lucilius lib.

Quodq; tuas laudes culp
notum nomen hic etiam
crederimus: nam lib.
Pitum ex verbo Eo, solin
ore enim, quæ in io, des
ni habet longam, unde
dia long.

Ovid: M

Tullius & Ambrosius circums
bitum vero nomen, can
rentia causa.
can. lib. 1. -- lesba
sopitus, Ovid: A
Tibet' enprehensum sem
libi apud eundem
sopitus primam pr

Ovid: M

Virgilium superes: be
Virg. An

o, eandem pro
lido, a lato; *gentilitatem investigare.* Pronubus, & innu-
ero; Obedio, o
u.
finas cum non
al.
imbe repetita m
longis orra, e
ejero, à juro: E
o; semisopit
causidicus, re
Nihilum ex n

cyrones assuecant in compositis syllabarum.
gentem virili pratermissimus, quæ non viden-
tustata. Nihilum placet Grammaticis, ex
quod apud veteres, Non, significabat, & hi-
componitur. Festus bilum putat esse, quod
o faba adheret, ex quo nihilum. Nōtus, bi-
n, inquit, breve quiddam significat.

Lucilius lib 20.

Quodq, tuas laudes culpes, non proficis bilum.
ritus nomen hic etiã excipiendum est si Pri-
o credimus: nam lib. 10. docet, Ambio com-
pum ex verbo Eo, solum mutasse E, in I, &
o; semisopit
eorum, quæ in io, desinunt, penultimam su-
habere longam, unde Ambitus participium
ia longa.

Ovid: Met: 1.

uisti & ambitu circumdare lictor terra.
ritus verò nomen, eandem habet brevem,
rentie causa.

un. lib. 1. -- lictalisq, ambitus urbi.

isopitius, Ovid: in Epist:

-The seu pressuras semisopiam manus.

the Pythin' con- ubi apud eundem

po & sopius primam producant:

Ovid: Met: 7.

tabuli, propriat or vigilem superes herbis sopire draconem.

Virg. Aeneid: 1.

ta, ut ex his atq, ego sopitum somno super alta Cythera, &c.

Comitium habere antepenultimam longam
tra simplici naturam Ium, non potest proba
t armine Silij lib. 3. Cernebat Paulus, namq;
comitia campus.

Jura atq; arma dabat.

Cum non comitia, sed communia habeant
correcti.

De præpositionum compositione

Ab,		Abco,	
Ad,		Adoro,	
Ante,		Antefero,	
Circum,		Circumago,	
In,		Inuro,	
Ob,	Vt	Obco,	Breves
Per,		Pereo,	
Re,		Refero,	
Sub,		Subeo,	
Super,		Superaddo.	

I Tem, A, græci, præpositio, ut
mas, adytum, atomus.

Juvenal.

Satyr. 7.

Circumagat madidas à tempestate
res.

Virgilius.

alia vocæ refert, ô tēr

Ovia

Immolat hunc Briar

securi.

Virg

Talibus ex alto dic

EXCEP

Efert, hoc est, int

est, Re habet long

Marta

Mulcum, crede mihi

batur,

Qui fluctat pigro cl

Virgil

neq; enim numero

Hic sunt in memori

præceptiones de Positi

em: Rejicio enim, Rej

positione: siquidem,

lex est. Obvicio, adyicio

ducunt positione duaru

utera qua priore loco sc

simplici jacio: qua ve

ex A simplici facta est

signans a Poëcis rejectu

te supradiximus, cum

adejugus egimus, ubi

Retuli, Reppuli, frequ

D

multam longam
m, non potest probar
ebat Paulus, namq;

lia voce refert, ô tērq; quaterq; beati.

Ovidius.

Ancid. 1.

Immolat hunc Briareus facta ex adamante Fast. 3.
securi.

Virgil.

communia habeant

Talibus ex adyto dictis Cumæa Sibilla.

Ancid. 6.

EXCEPTIO.

in compositione

Efert, hoc est, interest, seu necesse
est, Re habet longum.

Marialis.

o,
pro,
efero,
umago

Multum, crede mihi, refert à fronte bi- Lib. 3.
batur.

Qui fluitran pigro cūm stupet unda lacu.

Virgilius.

o,
o,
o,
o,
ero,
eo,
eraddo.)

Breves

- neq; enim numero comprehendere refert. *Georg. 2.*

præpositio, ut
omus.
penal.
das à tempestate c

Hic sunt in memoriam reducenda superio-
receptiones de Positione, de Vocali ante vo-
m: Reycio enim, Rejeci primam habent lon-
positione: siquidem, I, inter duas vocales
lex est. Obycio, adycio, subycio primas etiam
lucunt positione duarum consonantium: nam
tera que priore loco scribitur, consonans est,
simplici jacio: qua verò posteriore, vocalis:
ex A simplici facta est. Interdum tamen I,
inans a Poëtis rejicitur servata vocali: qua
suprà diximus, cūm de compositis Bijugis,
diximus egimus, ubi exempla invenes Poë-
tuli, Reppuli, frequenter geminatis conso-

D

nanti-

gilus.

nantibus producant. Ovid. Met. 15.

--sed enim quia reitultit Ajax

Esse fortis pronepos.

Lucan. l. 1.

Reppulit à Libycis immensum syrtibus aquor.

Repperi rarius. Auson. in Epig.

At qui condiderat postquam non repperit aurum.

Ovid. 3. de Pont. Eleg. 2.

Consortes urbis repperit esse sua. Redduc
non apud Lucanum sed Lucretium legitur: ite
Reccido, rellatus, reficco, quem nolim imitari,
Illud Propertij lib. 4. Recidit inq. suos me
sa supina pedes: legitur & Decidit. Cohare
cobibeo, &c. in quibus Con, prepositio N, lit
ram amittit obsequentem vocalem, primam co
ripiunt. In verbo Comedo N. migravit in
breui O.

Iuven. Satyr. 3.

Si verò & pater est, comedam, inquit flebi
nati Sinciput.

Verbum Cogo, quod coago scribendum fuit,
coactum ejus supinum. priorem habet Longam, q
ex duabus brevibus O, & A, in unam contrat
facta est.

Virg. Eclog. 3.

Tytere coge pecus: tu post carecta latebas.

Anhelo, anhelus primam habent brevem, qua
prepositione Am, M, mutata in N, facta sunt.

Virg. Aeneid 5.

Et me servus equis Oriens afflavit anhelus.

Quopatto Con, & A
vocalibus aut consonant
prateritis verborum eg
primas habent breves, &
composita sunt, sed B, & x
Horat.

Quod petijt pernit:
Virg. A

Nox operit terram, qua

Preposition

E, De, Di, Se, l
yo, crumpo, de

Virg
Amisos longo socios
Idem
Deducunt socij naves
Idem
Tergora diripiunt col

EXCEP

irio & diltus,

Virg

Cede Deo, dixitq; &

Marian

od tam grande sopho
togata.

D 2

DIMENSIONE.

51

Quo pacto Con, & Am, afficiantur sequentibus
vocalibus aut consonantibus, diximus cum de
rateritis verborum egimus. Omitto, operio
rimas habent breves, quia ex Ob praepositione
imposita sunt, sed B, extrinsecum est.

Horat. 1. Epist.

Quod petijt spernit: repetit quod nuper omisit

Virg. Aeneid. 4.

Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt

Praepositiones longae.

E, De, Di, Se, longae sunt, ut amittit,
erumpo, deduco, diripio, sepa-

Virgilius.

Amisissos longo focios sermone requirunt. Aeneid. 1.

Idem.

Deducunt socij naves, & littora complent. Aeneid. 3.

Idem.

ergora diripiunt costis, & viscera nudant. Aeneid. 4.

EXCEPTIO.

Primo & diterrus, Di, corripiunt.

Virgilius.

De Deo, dixitq; & praelia voce diremit. Aeneid. 3.

Martialis.

et tam grande sophos clamas tibi turba Lib. 6.

cogata.

D 2

Non

Non tu Pomponi, cœna diserta tua si
 Nihil hic attinet annumerare, quæ positi
 aut diphthongo longa sunt, ut Abs, Ex, Post. pa
 Trans amissis duabus consonantibus nihilominus
 producitur, ut trano, traduco, trado.

Virg. Æneid. 6. -- illius ergo

Venimus & magnos Erebi tranavimus ante

Mart lib. 1.

Quæ tua traducit manifesta carmina furo.

Idem lib. 11.

Ardua res hæc est, opibus non tradere moe
 De, sequente vocali corripitur, Ut debisco.

Virg. 4. Æneid.

Sed mihi vel tellus optem prius jam de h
 Interdum cum eadem in unam syllabam coalit
 ut in Deesse, deerat.

Lucan. lib. 2.

Quantum deesse solet Luna, seu plena futu
 est.

Ovid Met. 1.

Sanctius his animal, mentisq; capacious au
 Deemt adhuc, Sed de his in figuris,

Pro, Præpositio.

PRO, præpositio brevis est apud
 eos, ut Propontis: longa apud
 nos, ut Provecho.

Quidius.

De Pon-
 to 4.

Misit in has si quos longa propontis

Provehimur por
 recedunt.

Corripitur fundus

Et fari lectus, faret

Huc profugus spectat

protervus.

Huc proficiscor ades

profecto.

Tug; propagogenus

Virg.

Tum breviter Did

fatut.

Pro

Megnum iter ad

Athenas.

Lucan

Ad Cinnas, Mariol

fecto.

Idem

Quam prior affatur

pago.

Virg.

-- pressor

APPEN

Propino, procur

communem: pro

adem producit.

D

Virgilius.

Provehimur portu, terraque, urbesque *Æneid. 3.*
recedunt.

EXCEPTIO.

Corripe quæ fundus, neptis fugioq; neposq;
Et fari festus, fateor, sanumq; crearnat.

hic profugus spectat, cui junge profano,
protervūs.

hic proficiscor ades, properate, procella,
profecto.

Tuq; propago genus: vitis propago recede

Virgilius.

Tum breviter Dido vultum demissa pro- *Æneid. 1.*
fatur.

Propert.

Magnum iter ad doctas proficisci cogor *Lib. 3.*
Athenas.

Lucanus.

Ad Cinnas, Mariosq; venis? sternere pro- *Lib. 1.*
fecto.

Idem.

Quam prior affatur Pompeij ignara pro- *Lib. 6.*
pago.

gil. -- pressos propaginis arcus,

Georg. 2.

APPENDIX.

Ropino, procuro, primam habent
communem: profundo rarissimè e-
dem producit.

D 3

Sunt

Sunt qui existimant profundus, pronepris, profugio, pronepos, profari, profectus, proficeor profanus & cetera latina, quae hic numerantur, non è praepositione Pro, sed ex adverbio Procul esse composita.

Perf. Satyr. 6. -- age si tibi nulla.

Jam reliqua ex amitiis, patruelis nulla pronepris
Nulla manet patrui, &c.

Valerius Flac.

Contingat vix deinde mori: si fata profugit.

Ovid. 11. Metamorph.

Et Neptunus avus, pronepos ego Regis aquarum.

Horat. Sermon. 2. Satyr. 2.

Qui Venient animum festis potare diebus

Campava solitus trulla, vappamq; profectis.

Ovid.

Heilitas lateat, quod non proficere fiet.

Horatius in Art.

Inceptis gravibus plerumq; & magna profectis.

Virg. 6. Aen.

-- procul trō procul este profani.

Ovid lib. 3. Eleg.

De morte Tibulli,

Scilicet omne sacrum mors importuna profanas.

Idem in Epist.

Damnaret nati facta proterva pater

Participium profectus a proficiscor etiam primam corrigit

Virg. 7. Aeneid.

Artides bis oris gen

Statius

His egre conjunct ad

Qui primam putant et

testimoni id docent.

Ceterorum exempla critici

cio primam produci.

Ovid in

Non profectus litte

obiter primam corrigit.

Virg. Aen.

Dij prohibete minas,

sum.

propago cum progeniem

propterea vero depressam

ut. Primo verbum est g

men Latini crebro utuntur

Mart. li

Hoc quoq; non nihil est,

Idem lib

Nemo prepinabit

Frangendus fuerit sic

Ovid. F

Risit, & his inquit, fa

Virg. Aen.

Quod superest, latet

Procuratq; viri.

Idem Aen.

Ex ea, cum lacrymas oc

DIMENSIONE.

ss

Arcades his oris genus à Pallante profectum.

Statius lib. 6.

His ego te conjunx ad debita regna profectus.

*Qui primam putant etiam longam esse, dubijs
Simonis id docent. Itaq; tutius corripitur.
ceterorum exempla citata sunt. Profecturus à pro
primam producit.*

Ovid in Epist.

Non profecturus littora bobus aras.

bibeo primam corripit, quia sequitur vocalis.

Virg. Aeneid. 3.

*Dij prohibete minas, Dij talens avertite ca-
sam.*

*pago cum progeniem significat, primam cor-
ripit: cum vero depressam vitem, eandem produ-*

*Propino verbum est graecum προπινο: quo ta-
Latini crebro utuntur.*

Mart. lib. 12.

hic quoq; non nihil est, quod propinabis in istis.

Idem lib. 6.

Nemo propinabis Calliodore tibi.

Frangendus fueris si tibi, Flacce, calix.

Ovid. Fasti. 3.

Risit, & his inquit, facito mea tela procures.

Virg. Aeneid. 6.

quod superest, lati bene gestis corpora rebus.

Procurate viri.

Idem Aeneid. 12.

et ea, cum lacrymas oculis futura profudit.

D 4

Ovid.

Ovid: Met 9.

Et lacrymis vultum lavere profusis.

Cat: in Argon

*Has postquam mæsto profudit pectore vocæ
Propello propulso etiam primam habent brevem
apud Lucretium lib. 4.*

Et, procul à tergo, quæ provebat atq; propella

Ibidem.

*Verba propulsantes itentabant dicta, &c. tut
est utriusq; productio Propago verbum, apud solum
Lucretium ex poetis, nisi me faller memoria, tegi,
prima, modo longa, modo brevi utitur in eadem
significatione. lib. 1.*

Propagare genus possent, vitamq; tuam

Ibidem.

*Nec ratione fluunt alia frangemq; propaga
Verba procio, profugo as inusitata sunt.*

*Procello incertum est an primam habeat
vrem: nam Lucretij versus, quo id confirmare
esset, sic legitur.*

*Turbis immanem vim provomit, atque
celle, non procellit.*

E, in Compositione.

*SI prior pars compositi E, vocali
minetur, ferè brevis est, ut liqui-
cio, tepefacio, tremefacio, stupefa-
mesas.*

Virg.

Flummarumq; gl

vere saxa

Idem

amorepacta cr

Tern, torique ma

juve

Credebant hoc g

pandum.

Si juvenis vetulo

Excepe Nequis, n

quam, nequitia

quidquam, nequa

ficus, venefica,

Nequa meis esto di

Itar.

Ovid.

Barbara narratur v

Hic de Latinis vocib

et vel, vel diphthogon

ypus, Nereus, Evande

Liquefacio, ferè semper

Horat. Se

In maris jugulo fa

Ovid.

D

DIMENSIONE.

17

Virgilius

Flammarumq; globos, liquefactaq; vol- Georg. 1.
vere saxa

Idem.

atro tepefacta cruore

Terra, totique madent.

Juvenal.

Credebant hoc grande nefas, & morte Satyr. 13.
piandum.

Si juvenis vetulo non assurrexerit.

Ancid. 9.

EXCEPTIO.

Excipe Nequis, nequa, nequod, ne-
quam, nequitia, nequaquam, ne-
quidquam, nequando, videlicet, vene-
cus, venefica.

Virg.

Nequa meis esto dictis mora : Jupiter hac Anei. 12.
stat.

Ovidius.

Barbara narratur venisse venifica tecum.

In Epist.

Hic de Latinis vocibus agimus: græcæ enim ex
vel n, vel diphthongo cognoscuntur, ut Arche-
us, Nereus, Evander. TEPEFACIO, &
quefacio, ferè semper corripuntur.

Horat. Serm. 1. Saty. 3.

In matris jugulo ferrum tepesecit acutum.

Ovid. in Epist.

D 5

Sanguis.

Sanguine Tlepolemus Lyciam reperfecerat hastam.

Virgilius 9.

Et media adversi liquefacto temporis plumbo,

Diffidit. Idem Georg 4.

Cogit hyems eademq; calor liquefacta remittit.

Catullus in Argon, produxit:

Alta reperfaceret permista flumina cadere.

Et Ovid. Met.

Thura liquefaciunt, inturq; cornib; aurum

Sed uterq; necessitate constrictus, longa pro brevis

usus est, id quod Epici poetae solent facere in di-

ctionibus tres breves continuas habentibus more

Gracorum, ut Priamides.

Virg. lib. 9.

Atq; hic Priamidem laniatum corpore toto

Deiphobum vidit.

Lucretius E, produxit in expergesacio, patefacio

rarefacio, quae nondum quod meminerim, apud

ceteros poetas legi, ne brevia quidem.

Lib. 4.

Expergesatq; sequuntur inania sepe, &c.

Et 6

Atque patefecit, quas ante obsederat ater, &c.

Et 4

Causa patefiet qua ferri pelliciat vim.

Et 6

Et rarefecit calido miscente vapore.

Nequam, autore Varrone l. 3 de Analog. ex N

& quicquam, media syllaba extrita, coactum est.

Hora

Horat. 1. Se

ma vini nequam &c.

Ovid. 2.

Nequitia est, qua te

delicet, exindere & li

Lucr. l.

Offa videtur è pau

I, vel T, in Co

prior pars compo

designat, corripitur

mandicus, Palinurus

Virgil.

Tum ater omnipoten

poestas, Inf

Martia

Carpere ausfidicus fer

con sic.

Nelcori sciero, va ti

Virgil.

Nudus in nota Pali

Idem.

Nam Polydorus ego,

EXCEPI

Horat. 2. Serm. Satyr. 3.

ma viri? nequam & cessator Davus: at ipse.

Ovid. 2. Fast.

Nequitia est, qua te non finit esse senem.
Delicet, ex videre & licet factum est.

Lucr. lib. 1.

Ossi videlicet è paucillis atq; minutis.

I, vel Y, in Compositionis.

prior pars compositionis in I, vel Y,
designat, corripitur, ut Omnipotens,
causidicus, Palinurnus, Polydorus.

Virgilius.

um pater omnipotens, rerum cui summa Aenei. 10.
potestas, Infic.

Martial.

arpere causidicus fertur mea carmina: Lib. 5.
qui sit.

escio: si sciero, va tibi causidice.

Virgilius.

udus in ignota Palinure jacebis arena. Aeneid. 5.

Idem.

am Polydorus ego, &c. Aeneid. 3.

EXCEPTIO. I.

I. Longum

I Longum habent ibidem, ubiq; ide
Pronomen virile, bigr, quadrig
biduum, triduum, siquis, siqua, sique
scilicet, ilicet, tibi cen, meliphylle
Trinacria.

Martial.
Lib. 12. Difficilis, facilis, iucundus, acerbus es

Idem.
Lib. 2. Si rotus tibi triduo legatur.
Virgilius.

Ancid. 5. Trinacria mirata fremit Trojaq; iuven
Ovidius.

2. de rem Parva necat morfu spatiosum vipera
anl., rum.

Idem.
Si qua meis fuerint, ut erunt, vitiosa libe
Lib. 4. Excusata suo tempore lector habet.

EXCEPTIO. II.

Item composita ex Dies, ut merid
meridior, quotidie, quotidianus,
Martialis.

Lib. 3. Inter te pentes post meridiem buxos
Sedet. Vbiqueque,

Vbiqueq; frequentius I, habet brev
Martialis.

Lib. 1. Qui tecum cupis esse meos ubiqueq; libe
Martialis.

Ovidius tamen
voribiqueq; est, &c

EXCEPT

I, I, firm non fue
& casa mutetur, lo
m, quiv, quilibet

Martialis.
ampitur invida quid
Quod me Roma legi

Ovidius.
Pollicitis dives qu

Harpreceptio tam ge
nes complectitur. Virg

Quinpodas Clary,
Idem, neurum, priorem

Martialis.
Et faciamus idem, ne

Biliam primam produci
Terentius

Rui ibi, ibi hoc me ma
Senarius est jambicus.

Siquidem, compositum e
nam corripit.

Lucan.
Hoc siquidem solo

Si vero disjungantur,
Aucitur.

Ovidius tamen produxit.

vor ubicunq; est, &c.

Met. 7.

EXCEPTIO III.

I, fixum non fuerit, sed pro genere
& casu mutetur, longum erit: ut qui-
m, quis, quilibet, tantidem.

Martial.

Impititur invidia quidam carissime Iuli.
Quod me Roma legit, rumpitur invidia.

Lib. 9.

Ovidius.

Pollicitis dives quilibet esse potest
Hec preceptio tam græcas quàm latinas distic-
tis completitur. *Virg. Æn. 3.*

Qui tripodas Clary, lauros, qui sydera sentis.
nem, neutrum, priorem habet brevem.

Marc. lib. 12.

Et faciamus idem, nec mereamur idem?
biduum primam producit, ut Triduum.

Terentius Eunuch.

Rus ibo, ibi hoc me macerabo biduum.
narius est jambicus.

quidem, compositum ex Si & quidem semper pri-
am corripit.

Lucan. lib. 4.

Hoc siquidem solo civilis crimine belli.
verò disjungantur, Si quidem, Si, semper pro-
citur.

Scilicet.

Scilicet, ex seire & Licet copulatum est.

Virgilius Aen. 2

Scilicet hac spartam incolumis, patriasq; Mycæon est, aut ceres di-
nas, Aspiciet? Illicet ex Ire & licet.

Idem ibidem.

Illicet ignis edax summi ad fastigia cæti vi-
vitur.

Meliphylon herba est, quæ à Varrone lib. 3. c.
apiastrum dicitur.

Virg. 4. Georg.

Trim Meliphylla, & Cerinthi ignobile gramin.

Trinacria Sicilia est, dicta à reis & à ne-
quod tria habeat promontoria, Pachynum, Le-
baum, Pelorum. à neq; enim græcè, promo-
torii est latine. Ubivis, ubilibet, ajunt etiam m-
diam longam habere, quamvis Ubi, ultimam li-
beat ancipitem. Ubicunq; ut opinor, corripitur

Martial. lib. 1.

Qui tecum cupis esse meos ubicunq; libe-

Lucan. lib. 7.

Præstandum est ubicunq; caput, sed tu qu-
conjunx.

Idem lib. 3.

Et pigras ubicunq; jacenti effunde palude-
Illud Ovidij, quod docent quidam esse longu-
Servor ubicunq; est, uni mea gaudia servo: no-
est in 8. Metamorph.

Mart. l. 8. Epigram. 10.

Lucrifecit, dixit secunda longa-

Emit lacernas milib.

Tyris coloris optimi

Mycazon est, aut ceres di-

rum esse, quales sunt Pa-

atur enim interdum a c-

Plaut. Persa, Ceta

ausonita in monst-

antepenultima lon-

Matricida Neri pr-

repuante tamen

andri habet brevis

Horat. lib. 3. C.

Telegoni jugapar-

Cum constat ex duobus

toris.

longa ex dies, sunt

maximus, meridianus.

posita licentia usus est:

nam, quam Martialis

Quitu, quò liber or-

Cultu sudore non g-

Idem. l.

Levis dropace tu qu-

O, in Com-

In Græcis di-

compositi pat-

Emit lacernas millibus decem Bassus

Tyrias coloris optimi: lucrifecit.

Sazon est, aut certè dicendum est Lucri geniti-
um esse, quales sunt Parvi, Magni &c. Sepa-
ur enim interdum à verbo.

Plaut. Persa, Cam est, fecisti lucri.

Ausonius in monostichis Caesarum, Matricida
antepenultima longa dixit.

Matricida Nero proprii vim pertulit ensis.
repugnante tamen analogia, nam parricida
andem habet brevem.

Horat. lib. 3. Carm. ode 19.

Telegoni juga parricide.

Formen constat ex duobus dactylis, & ioridem
chorcus.

Composita ex dies, sunt etiam pridie, postridie,
medianus, meridianus. Catullus in Quotidia-
solita licentia usus est: siquidem corripuit se-
ad dam, quam Martialis semper producit lib. 1.

Quo tu, quo liber otiose tendis

Cultus sindone non quotidiana?

Idem lib. 10.

Levis dropace tu quotidiano.

O, in Compositis.

In Græcis dictionibus priorem
compositi partem claudens, cor-
ripitur

pirur, ut Cymothoe, Carpophorus, Argonauta.

Martial.

Lib. 1. Secula Carpophorū, Cæsar, si prisca tulissent:
Iam nullum monstris orbe fuisset opus,

Idem.

Lib. 3. Non nautas puro vos, sed Argonautas.

EXCEPTIO.

Quæ per ω mega apud Græcos scribuntur, longa sunt, reωμέτης Geometra, λαγώπης, Lagopus: nec plura facile invenias, quibus utantur Latini:

Martialis.

Lib. 7. Si meus aurita gaudet Lagopode Flaccus
Γνώλοφ & gnolopus, γεωμέτρ & geomor,
Latinis inusitata sunt: λευκόπετρα Leucopetra
per Omicrō scribitur, quemadmodum & διφίλ & Theophilus, & Theophila, per, I, Martialis in, Theophila secundam produxit, quod et breves continua essent, lib. 7.

Hec est illa tibi promissa Theophila Canni.
Fannius, interpres Dionysij, Leucopetram con
Græcorum quantitatem produxit.

At Leucopetram longissima rura tenentem
Juvenal. Saty. 3. aut O, in Geometres corripit
aut certe E, & O, in unam syllabam contraxit.

Gra

Grammaticus, r
tes: sic enim in libr
metra. O in Larim
ui Nolo, quandoq
versus.

Horat

Indignor, quandoq

Ovid

Quandoq, mibi penas

Lucr

Sic animas introdux

Ovid.

Ipsæ retro versus squalen

Hodie corripitur.

Rex hodie minor est

adem cras, &

Quandoquidem. V

Dirige, quandoquidem

Sacro sanctus, habere

dam, iudicabunt doctio

betrepi.

Ma

Gilia Sanronico vesp

Controversus, Controve

tur etiam corripit, in qu

Declamatio controver

qui, se ipsum fuisset,

esset.

ar, si prisca tulissent
Orbe fuisset opus,

sed Argonautas.

TIO.

apud Græcos scri
nt, frequenter Geo
ppus: nec plura si
utantur Latini:

ali.
Lagopode Flaccus.

geomorpha
Leucopetra
madmodum & te
theopbila, per, I, Ma
am produxit, quod t

7.
Ta Theopbila Canni.
si, Leucopetram con
roduxit.

simarva tenentem
in Geometres corrip
m syllabam contraxit

Gr

DIMENSIONE.

65

Grammaticus, rhetor, geometres, pictor, alip-
tes: sic enim in libris correctis legitur, non Geo-
metra. O in Latinis dictionibus, sepe producit,
ut Nolo, quandoq, quancuncq, introduco, retro-
versus.

Horat. in Arte.

Indignor, quandoq, bonus dormitat Homerus.

Ovid. Met. 6

Quandoq, mihi penas dabis, ipsa pudore, &c.

Lucret. lib 3.

Sic animas introduxerunt sensibus auctas.

Ovid. Meta: 4.

Ipse retroversus squalentia protulit ora.

Hodie corripitur. Iuv. Saty: 3.

Rex hodie minor est, heri quam fuit, atq, e-
adem cras, &c.

Quandoquidem. Virg. Eclog. 3.

Dicite, quandoquidem in molli consedimus herba.
Sacrosanctus, habetne brevem an longam seculum,
judicabunt doctiores. Bardocucullus O ha-
bet brevi.

Mart. lib. 14.

Gallia Santonico vestit te bardocucullo.

Controversus, Controversor, Controversia viden-
tur etiam corripit, in qua sententia est Sidon. l. 8.

Declamatio controversiarum.

ui, si classicus fuisset, omnis dubitatio sublata
set.

E

DE

DE INCREMENTO SINGVLARINOMINIS.

Quid sit Incrementum.

Sigenitivus singularis par fuerit nominativo, syllabarum numero, nullum erit incrementum, ut Musa, Musæ, Dominus, Domini.

Sin longior fuerit, tum penultima genitivi incrementum erit, quæ in omnibus casibus utriusque numeri semper Genitivi quantitatem servat, ut Sermo sermonis, sermoni, sermones, sermonibus. ubique O longum est.

Præter, Bobus, ubi O producitur, quamvis in genitivo singulari corripitur, Bovis.

APPENDIX.

Iter, supellex, & composita ex capitulis litteris Ps, finita, duplici augentur in incremento, Itineris, supellestilis, bicipitis.

Supervacane
nis incremento ager
pfa facile cognoscatur
tima longa, aut Sern
Quod est in potissylla
ficat: in monosyllab
peritos, nemo est qui

Quid? Sal, par
bos, stup, tribus, scrob
pix, nix, strix, crux,
tionis beneficio inel
penultimas Salis, par

Aut contra Sal,
fur, vis, vasis, Cres,
glas, moi, flus, Tros, v
plebs, septi, gryps, p
lux, Solis, Pavor, splen
manu. Itaque, non sunt o
de incremento tradunt

Incrementum pr

Alacrementum
quod longum est

V

Aut in medio

Id

Dives aquum, di

Vetere interrog

Sup

MENTO OMINIS.

mentum.

s par fuerit no-

ut Musa, Musæ,

tum penultima

erit, quæ in om-

numeri semper

servat, ut Sermo,

mones, sermo-

m est.

bi O producitur

ngulari corripia-

NOMINUM.

67

Supervacaneum existimant multi de nomi-
nis incremento agere, cum ex pronuntiatione i-
psa facile cognoscatur. Quis enim Hominis, penul-
tima longa, aut Sermonis, brevi, unquam dixit?
Quod etsi in potysyllabis verum esse non in eo in-
ficias: in monosyllabis, tamen passim habere im-
peritos, nemo est qui dubitet.

Quid? Sal, par, lar, vas, vadis, mas, pes,
bos, stipa, trabs, serobs, fax, grex, nex, Phryx,
pix, nix, strix, crux, dux, nux, trux, pronuntia-
tionis beneficio intelliget puer esse corripiendas
penultimas Salis, paris, Laris?

Aut contra Sol, Pan, Splen, ren, Nar, ver,
fur, vas, vasis, Cres, dia, glis, tis, mos, nos, cos,
glos, nos, flos, Tros, os, crus, rus, mus, plus, thus,
plebs, seps, gryps, pax, Thrax, lex, Rex, vox,
lux, Solis, Panos, splenis esse producendis? Nihil
minus. Itaque non sunt omnino otiosa precepta, quæ
de incremento traduntur.

Incrementum primæ declinationis.

A Incrementum primæ declinatio-
nis longum est, ut Aulai Pictai.

Virg.

Aulai in medio libabant pocula Bacchi. *Æneid. 3.*

Idem.

Dives aquum, dives pictai vestis, & auri. *Æneid. 8.*

Veteres interrogandi, dandique, casus primæ

E 2.

de-

Sup

declinationis, ut *Aula*, *piſta*, non per *a*, & *e*,
diphthongum offerebant, *Aulae*, *piſtae* ſed per
a, & *i*, more Græcorum *Aulai*, *piſtai*, qua diph-
thongo ſoluta, etiam prima declinatio ſuum habet
incrementum, alioquin eiſ omnino expers *Virg.*
vetuſtatis amantiſſimus hæc carminibus inferuiſ.
Vide Quintil. l. i. c. 7.

Incrementū ſecundæ declinationis.

E, **I**, **V**, incrementa ſecundæ declina-
tionis corripuntur, ut *Miſer*, *Miſe-*
ri, *vir*, *viri*, *ſatur*, *ſaturi*.

Virgilius.

Æneid. i. Non ignara mali miſeris ſuccurrere diſco.

Idem.

Ibidem. Arma virūmq; cano, Trojæ qui primus ab
oris.

Perſius.

-- inter pocula quærent.

Romulidæ ſaturi, quid dia poemata narrent.

EXCEPTIO.

Iber, *Iberi* penultimam habet longam
& ex eo compositam *Celtiber*, *Celti-*
beri.

Lucan.

Lib. 4. Interea domitis Cæſar remeabat Iberis.

Mart.

Vir Celtiberis

Incrementa T

A, *Incrementu*
clinationis

Vectigal, *Titan*, *p*

Concitar iraru

Hic pietatis hon
ponis?

Pars mihi pacis
ranni.

EXC

Corripi maseu

Annibal, *A m*

Parum compositis, *b*

Hic uis, *mas* & *anas*

Vela dabunt lat
bant.

Martial.

Vir Celtiberis non tacende gentibus.

Lib. 1.

Incrementa Tertiæ Declinationis.

A.

A Incrementum singulare tertiæ declinationis longum est, ut

Vectigal, Titan, pietas, pax, calcar, & Ajax.

Ovidius.

Concitat iratus validos Titanas in arma. Fast. 3.

*Virgilius.*Hic pietatis honos, sic nos in sceptrâ re-
ponis? *Æneid. 1.**Idem.*Pars mihi pacis erit dextram tetigisse Ty-
ranni. *Æneid. 5.*

EXCEPTIO I.

Corripe masculina in Al & Ar, ut Sal,
Annibal, Amilcar.*Par cum compositis, hepar, cum nectare bacchar.**Hic vas, mas & anas, quæ junges lægæ jubægæ.**Virgil.*Vela dabunt læti & spumas salis ære rue-
bant. *Æneid. 1.**Silius.*

E 3

Anni-

- Lib. 8. Annibalem Fabio ducam spectante pe-
Vrbem.
- Lib. 1. *Idem.*
Cui sacrum arridens: narrabis Amilcari
umbris.
- Virgil.*
Æneid. 5. Pergameumq; Larem, & cana penetra-
lia Vesta.

EXCEPTIO II.

- I**tem græca in A, & As, ut poëma
stemma, Pallas, & quæ consonantem
habent ante s, ut trabs. Arabs.
Et propax, anthrax, Atrox, cum smilace cli-
max.
His Atacem, pancem, colacem, styracemq;
facemque,
Atque abacem, coracem, phylacem, com-
postaque nestes.
- Juvenal.*
Satyr. 8. Stemmata quid faciunt? quid prodest Pon-
tice longo
Sanguine censerî?
- Virgil.*
Æneid. 2. Instar montisequum divina Palladis ar-
Ædificant.

Ovidius.

Nam

Nam modoch
suscipit in
Non excepimus Na
loco diximus; quam
masculinum legatur;
singulari masculinum es
quam est quod sciam,
Horat. Sel
Ille datis vadibus
hem est Vas Vadiu pro
Mart
Aretina nimis ne
Positiones Candace
Candace, candaces
Græcis καὶ δανη, a
in Act. Apost. cum gr
to dicitur. Illud, Can
tina: nusquam apud f
quidam citare, reperit
Pharnaces a Cice
Pharnax, Multa e
maximè Pharnaces.
Pharnaces autem quod
Eodem modo
quoque verbo dicit
conspicibus fudit. M
nam: unde si genit
da, Pladis, Trigrane.
sumperio Pharnasis f

Nam modo churilegos Arabas, modo Fast. 4.
fufcipit Indos.

Non excepinus Nar, quia neutrum est, ut suo
loco diximus, quamvis etiam apud Virgilium
masculinum legatur: neg, Car, quoniam numero
singulari inusitatum est. Lucar, avis nomen, nus-
quam est quod sciam, Vas, vadis corripitur:

Horat. Serm. 1. Satyr. 1.

Ille datis vadibus, qui rure extractus in ur-
bem est Vas Vadis producit.

Mart. lib. 14.

Aretina nimis ne spernas vasa monemur.

Positiones Candax, Pharnax, non sunt in usu,
sed Candace, candaces, vide Plin. lib. 6. cap. 29.
à Græcis κανδάκη, vide Strabonem, Suidem,
& in Act. Apost. tum græcè tum latine eodem mo-
do dicitur. Illud, Candacis Æthiopum dicant ar-
cana: nusquam apud Juvenalem, quem videtur
quidam citare, reperitur.

Pharnaces à Cicerone 11. ad Attic. vocatur,
non Pharnax, Multa eum in Asia dicuntur mora-
ri, maxime Pharnaces. Et in proxima epistola,
Pharnaces autem quoquo modo Aget: afferet
monam. Eodem modo ab Hirtio bel. Alexandri
tertio quoq; verbo dicitur Pharnaces cum pau-
cis equitibus fudit. Miseri Pharnacis coronam
auream: unde fit genitivus Pharnacis, ut Pyla-
des, Pyladis, Trigranes, Trigranis. Idem, Quod
sub imperio Pharnacis fuerat, unde Lucan. lib. 2.

Tygrānemq; meum, nec Pharmācis arma relin-
quas

Syphax apud antiquos penultimam producit.

Propert. l. 3. -- vīcti monumenta Syphacis.

Ovid. Fast. 6.

Postera lux melior, vincit Masanissa Syphacem.
Claudianus, qui Caesarum Alcadij & Honorij etate
scripsit, eandem corripuit. κόρῃ Corax &
Φυλαξ Phylax quorum posterius Latinis inu-
situm est, addimus propter composita Nycticonax
& Arctophylax quæ corripuntur ut simplicia,
quæ apud Græcos, sine ulla dubitatione correpta
sunt. Lib. i. Epig.

ῥῶ καὶ λάμβδα μόνοι κόρακος κελανάσσει
δυσσ.

Hesiod. l. ἐγὼν καὶ ἡμέρων

ἔδολοι ἐπιχθόνιοι Φύλακες οὐρανῶν ἀνδρώπων.
Manilius l. i. necessitate coactus Arctophylacæ,
penultima longa dixit.

Permeat Arctophylacæ petens per targa Dyn-
conis.

Sunt namque quatuor breves continuæ: quan-
quam enim Græci Grammatici tradunt polysylla-
bæ in ax, penultimam genitivi producere, ut
κόραξ buxax, redo tamen hæc duo simplicium
naturam sequi. Idem decent dissyllaba masculina
penultimam genitivi producere, si prior vocalis
sit natura longa, ut Φαίλαξ, Δαίλαξ, Πβαξ,
thorax:

thorax: hinc tamen e-
nonnulla alia, quib;
ad dūm κόραξ,
tura sed postione l
inuenies. Exce
llus est usus apud Ro-
mæ acis: penultima pro
an esse, cum a Græci
δάλουρ.

ἀγὰρ & δαΐφνη
Incrementum
clinationis bre-
gener atque teres
grex.

Ovi
Mille greges illi
herbas

EXCE

Enitivus, Enis
longam, ut R
nis.
& liber, lœuples

arma relinquitur: hinc tamen excipitur $\delta\rho\acute{o}\pi\alpha\zeta$, dropax,
 Nonnulla alia, quibus non utuntur Latini. Lon-
 gitudinem $\kappa\epsilon\rho\delta\alpha\zeta$, cordax, quamvis prior non
 natura sed positione longa, quod apud Aristote-
 lem invenies. Excipiuntur & alia quorum
 usus est apud Romanos, $\alpha\nu\theta\epsilon\alpha\zeta$, anth-
 racis, penultima producta ajunt quidam dicen-
 tes esse, cum à Græcis corripitur. Epigr. lib. 2.
 $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\rho$.
 $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ & $\delta\acute{\alpha}\phi\eta\eta\iota\ \omega\alpha\rho\epsilon\upsilon\epsilon\tau\alpha\iota\ \delta\ \epsilon\pi\alpha\lambda\iota\omega\tau\eta\varsigma$.

E.

$\epsilon\kappa\lambda\alpha\kappa\alpha\sigma\iota$, Incrementum singulare tertie de-
 clinationis breve est: ut
 tener atque teres pulvis, cum funere nec,
 grex.

Ovidius.

Mille greges illi, totidémq; armenta per
 herbas Pascebant.

EXCEPTIO. I.

Enitivus, Enis, penultimam habet
 longam, ut Ren, Renis, Siren, Si-

et Iber, locuples, heres, mercede, quidēq;
 E v Lex,

Lex, vernex, halec, seps, plebs, rex, insuperex, aut Græcis ta
halex. Myrmex.

Martial.

Lib. 8.

Munera qui tibi dar locupleti, Gaure, sen
que,

Si sapis & sentis, hic tibi ait, morere.

EXCEPTIO. II.

Item peregrina in El, ut Michaël,
Græca in Er, & E, ut Crater, Rha
nes, tapes.

Virgilius.

Aneid. 7.

Crateras magnos statuunt, & vina con
nant *Idem.*

-- simul ense superbum.

Aneid. 9.

Rhamnitem aggreditur, qui forte ta p
bus altis

Exstructus, toto proflabat pectore som

*Iberia Regio est juxta Pontum, cujus incolæ
beres dicuntur, vide Plin. lib. cap. 10 Ricin
Ser, Byzer, numerantur inter græci in Er: po
& Iber inter eadem numerari ὀπὴν ὀπᾶν
à Græcis scribitur. Lege Arist. de Hist. an
l. 3. c. 13. Hujus nominis obliqui non sunt in u
pud Latinos. Consulto prætermisimus quæ aut
scæ sunt, ut Manfues māfætis penultima produ
aut nulla sunt, aut vix reperiuntur, ut sub
fucra*

NOM

I, w

Vel Y, increment

declinationis bre

rdo, pugil, carme

ne, princeps,

chlamys, atque C

Virg

dia mitteretur, n

At Chalybes n

EXCEP

Enitrus Iois ve

Græcis, peault

hin, Phorcyn,

Item Nefis Ne

vibex, vibicis.

Glis gliris, dis, lis

Quiritem.

Virgi

rpheus in Sylvis, i

Idem

aomedoniadem

petentem.

rex, aut Græcis tantum usitata: ut ἡ μύρμηξ.
Myrmex.

I, vel Y.

*Y, incrementum siogulare tertiæ
 declinationis breve est, ut*

*Edo, pugil, carmen, cespes, cum sangui-
 ne, princeps,*

Echlamys, atque Chalybs, pollex---

Virgilius.

Idia mittit ebur, molles sua thura Sabæi. Georg. 3.

At Chalybes nudi ferrum --

EXCEPTIO I.

*Inirivus Inis vel ynīs, à nominibus
 Græcis, penultimam producit, ut*

Phin, Phorcyn, Salamis.

*Item Nesīs Nesidis, Gryps Gryp-
 ibex, vibicis.*

*Glīs gliris, dis, lis, Samnis, quibus adde
 Quiritem.*

Virgilius.

Opheus in sylvis, inter delphinās Arino. Eclog. 1.

Idem.

*Comedontiadem Primum Salamina
 petentem.*

Æneid. 8.

Idem.

Æneid. 6.

Idem.
Noctes, atq; dies patet attri janua Di-

EXCEPTIO II.

Nomina Ix, vel Yx syllaba finita,
ultimam genitivi habent long
ut felix, felicitis, bombyx bombycis.

Virgilius.

Æneid. 1.

Vivite felices, quibus est fortuna per
iam sua.

EXCEPTIO III.

I Breve servarunt histrix, cū fornice, va-
lucosē dixq; cilix, phoenix, natrixq; calix.
Atq; calyx Danaū, nectes Ericēm; nivē
Sardonychi sociatur onyx, pix hæret utri-
Et salices, filices, larices. Sit Bebrycis an-
Sed brevibus junges in Gis cūm patrius
Phryx Phrygis est testis. Mastix ma-
amabit.

Lucanus.

Lib. 2.

Armenios, Cilicāq; feros Tauro
subegi.

Idem.

Lib. 5.

Nunc pice, nunc liquida rapuere in
dia cera.

Pfo

Psophis, idis non satis constet an producat.
Diem Psophida accusandi casus, unde id in-
gendum esset, legitur.

II. Stat Theb. 4.
nos idem ardor agros, & Psophida celsam

Syllaba finita
habent long
x bombycis
est fortuna pe
 Ovid. Met. 5.
sub Orchomenon & Psophida Cyllenemq;
apuncta conjunctione Et, legunt Psophidaq;
si Orchomenon Psophidaq; Cyllenemq; Nesis
curro diversa producit. Stat. inio 3. Sylva-

III. *Sylvaq; qua fixa pelago Nesida coronat.*
n Crenida etiam longum est, ut Priscian.
cū fornice, docet, sine veterum tamen testimony. Be-
ebrycis, longum est apud Silium lib. 3.
Ericemq; nive *osessus Baccho saxa Bebrycis in au/a.*
x, pix haret ut *apud Val. Flac. l. 2. -- procul effera virius.*
it Bebrycis at *ebrycis & Scytici, procul inclementia sacri.*
s cum patrius *ebrycius passima à poetis corripitur: quare*
Mastix mor *videtur correptio. Scandix, coccyx, mastix*
se longa, inter brevia numerantur à nonnul-
Pmi carmen inuenies apud Suidam in verbo

q; feros Tauror
καά μοι δὸρ μητράδεν δεδέγμεν
aus jambicus, Secundi apud Athenaeum,
βικυ' ἡλόγιας περὶ Φηρίδας ἄλλοι π
Trity plurima apud Homerum Illud 9.

ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιχα καὶ ἡνία παραλόγητα δὲ
ubi Eustachius docet in obliquis, I. Longum
naturam.

Idem nomen ab Homero producitur, Ἰλιάδ, e
Mastix, Mastichis à Sereno corripitur: à Gr
μάστιχ, μάστιχης, declinatur Mastiche, m
ches, quo pacto doctiores loquuntur. Plin. li
cap. 17. Sed mastiche quoq; gemina est. David
Hebraeis scribitur per chiréc caidn, hoc est, I
ve, quod facillime cognoscitur, cum habeant
ante diximus, decem vocales, quinq; longas
videmq; breves. Quare si latinam declin
nem ei demus, David, Davidis, videtur o
pienda penultima, si Hebraica quantitas ha
da sit ratio. Graeci per jota scribunt δαδιδ, o
intelligi non potest siue brevis an longa sec
vocalis. Quare qui eam corripuerit, non e
det à sonibus: qui produxerit, consuetudin
viet. Prior vocalis est Camez, hoc est, z
gum naturam. Gadir, Punicum verbum
vū facit penultima brevi, ut placet Priscian
6. cum numero multitudinis τὰ γαδία, q
diphthongum à Graecis scribatur, vide Strabo
Suidam.

O.

O Incrementum singulare tertii
declinationis longum est, ut

Vnio, Sol, Tela
sacerdos.

O.

Regia solis erat
nis.

EXCE

Ræca i On, qu

Omicon, con

on, Palmon, S

o, laso, Amazo

lunt ascenda.

Virg

Polia & pictu

imis

Latini interdu

ut hæcedo, M

Agarmonis.

Sm

Colamar Dana

nno voleat

Ca vero per

nga lat, ut Sime

l, &

Si ortum erit,

si litterarum ordine

rit, ijs quæ habent

α πρῶτος Δε
quis, I, Longum

lucitur, Iliad, e,
corripitur: à Gr

tur Masliche, ma
uuntur. Plin. lib

gemina est. Davi
caton, hoc est, I

ur, cum habeant
es, quing, longas

Latinam declina
vidis, videtur et

ica quantitatis ha
tribunt daëid, u

eris au longa secu
corripuerit, non

erit, consuetudine
mez, hoc est, A

unicum verbum G
ut placet Priscian

linis in γιδεογ
batur, vide Strabo

Vnio, Sol, Telamon, candor vox atque Metas: 2.
sacerdos,

Ovidius.

Regia Solis erat sublimibus alta colum-
nis.

EXCEPTIO I.

Ræca in On, quæ in obliquis habent
Omicron, corripuntur, ut Phile-
on, Palæmon, Sindon, Agamem-
on, Iason, Amazon, & multa alia, quæ
sunt discenda.

Virgilius.

Pulsant & pietis bellantur Amazones *Æneid. II.*
armis

Latini interdum N, litteram amit-
tunt, ut Macedo, Macedonis, Agmem-
nonis.

Statius.

Conclamat Danaï, stimulatque Agame-
mno volentes. *Thet. II.*

Quæ verò per ω mega scribuntur,
ga sunt, ut Simon, agon, Sidon, So-
, &c.

Si cui otium erit, pergratum fecerit tyroni-
bus litterarum ordine, quæ per Omicron scri-
buntur, ab ijs quæ habent ω seceperit, Senones,

Vangio.

*Vangiones, Lingones, Vascōnes, Teutones, sive
Teutoni, Britones penultimam corripiant.*

Lucan. Lib. 4.

Nos primi Senonū motus, Cimbrūmq; ruentē &c

Silius Lib. 8.

*Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomin
Sena.*

Hic gaela Senonum pensatq; improbi auri.

Arbiter ensis inest Quare illud Lucan. l. 1.

Et Bitutrix, longisq; leves Saxones in armis:

Legendum est Axones. Idem Lucan. in eod

Vangiones, Bataviz, cruces &c.

Idem eodem.

Pugnaces picti cobibebant Lingones armis.

Iuven. in Sary. 15.

Vascones ut fama est, alimentis talibus usi

Produxere animas.

*Sunt qui putent hoc nomen produci, atq; longè
liter hunc versum legant.*

Vascones, fama est, alimentis talibus usi

Produxere animas.

Quod si ita legas, usos, & produxisse legendū est.

Qui hanc lectionem probant, videntur in Pro-

meo ἐναγώνιον per ω scripsisse: apud quem et

am leges οὐδὲν ὠνόν: cum Sanus, Santonicus sen-

per corripiantur.

Lucan. Lib. 1.

-- gaudetq; amoro Santonus hoste.

Iuvenal. Sary. 8.

Ten

Tempora Santon
hac a poetu Lat
bris petenda
contra w, pro

Canaber

Qua nec terr

Quam veter

Vectone

Vectoneq; let

obliquis.

Armatu

Aut He

E

Genivus

cis, & la

ris, penultim

stor, marm

duotur men

us ados, Pu

Item,

*Tempora Santonico velas adoperta cucullo. Itaq;
hæc à poëtis Latinis potius, quàm à Græcorum li-
bris petenda sunt, in quibus faciliè o, pro ω, &
contrà ω, pro o. scribitur.*

Lucan. Lib. 15.

Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.

Juvenal. Satyr: 1.

Qua nec terribiles Cimbræ, nec Britones usquam.

Mart: lib. 11, produxit,

*Quàm veteres bacca Britonis pauperis: & quàm
Vectones, O, habet longum: Lucan. lib: 4.
Vectonésq; leves & c. Orion, O, habet commune in
obliquis.*

Virg. Æneid 3.

Armatusq; auto circumspicit Oriona.

Ovid. Met: 13.

Aut Helicen jubeo strictumq; Orionis ensem.

EXCEPTIO. II.

Genitivus in Oris à nominibus græ-
cis, & latinis neutris, præter Os, o-
ris, penultimam habet brevem: ut Ne-
stor, marmor, ebur, corpus; quibus ad-
duntur memor, arbor, lepur, & ex wo-
us wodus, Pus podos, composita, ut tripus.
Item, bos, compes, & impos.

F

Ovid.

Ovidius.

Meta, 13.

Qui licet eloquio fidum quoque Nestora
vincat.

Virgilius.

In Epist.

Sic vos non vobis fertis aratra boves.

Composita sequuntur simplicium naturam: ut
Bicorpor, tricorpor, quæ à Corpus sunt: Dedecor,
indecor ut volunt Grammatici, vel à Decus oris,
vel à nomine adjectivo prisco hic, & hac, & hoc,
Decor, oris penultima brevi.

Nævius in carmine Bell. Pun.

Magnamq; domum, decoremq; ditem vexerant.

Salustius in 3.

Equis & armis decoribus cultus.

Idem in eodem.

Dedecores multi per ter terga ab hostibus ca-
debantur.

Virg lib. 7.

Non erimus regno indecores, nec vestra feretur
Vide Priscianum lib. 6. Positiones singulare:
Dedecor, Indecor, non sunt usitate. Quid si a
pud prisca fuit adjectivum Decoris, decore, u
brevis & breve, unde indecoris, & dedecoris de-
ducta sunt casu nominandi? Vide si vacat, qui
de hac re, in Nominum generibus dictum su
Maripor, Publipor, & id genus cetera, ex Pu-
or, composita, jam exoleverunt. Ador, cujus
bliqui vix reperiuntur, O, habuit commune apud
prisca.

Gar.

Hic adoris ad

Emicat in nu

Neutra co
quantitatem
penultima lo

Corripit
cox, &
antes, u
præter Cy

Cappad
Rusticus

Hic Dolo
Ac

Tela rep
cl

Celox c
in Bimargo:
est carmen b
col. de gener
Cercops usit

Gannius lib. 1.

Hic adoris dat primitias sibi sanguine libat.

Idem lib. 3.

Emicat in nubes nidoribus. Ardor, ardoris.

Vide Priscian. lib. 6.

Neutra comparativa sequuntur masculinorum quantitatem, ut Majus, majoris, minus, minoris penultima longa, ut major, minor.

EXCEPTIO III.

Corripiuntur etiam Cappadox, præcox, & quæ consonantem habent antes, ut scrobs, A Etrops, Dolops: præter Cyclops, Cercops, hydrops.

Martial.

Cappadocum sævis Antistius occiditoris
Rusticus, ô tristi crimine tetra nócens. Lib. 9.

Virgilius.

Hic Dolopum manus, hic sævus tendebat
Achilles. Æncid. 2.

Ovidius.

Tela reponuntur, manibus fabricata Cy-
clopum. Meta. 2.

Celox celocis penultimam producit. Varro
in Bimargo: Nauta remi vagam movent celocem,
est carmen heptasyllabum. Vide Nonium Mar-
col. de genere navigiorum.
Cercops usitatum est,

Ovid. Met. 14.

Quippe Deum genitor fraudem, & perjuriam quon-
 Cercopum exosus & c. (dam
 Conops. Myops inusitata sunt Latinis.

V.

V Incrementum tertiæ declinationis
 breve est, ut
 Dux, Ligus, & pecus, intercus, cum præ-
 fule turtur.

Virgilius.

Magnanimosque duces, totiusque ordi-
 ne gentis
 Mores, & studia, & populos, & prælia
 dicam.

EXCEPTIO.

Interrogandi casus Vdis, vris, & vris,
 penultimam habent longam: ut pa-
 lus, paludis: tellus, telluris: fur, furis:
 virtus, virtutis. Quibus addenda sunt
 Pollux, lux, & frugis, frugi, & cæteri
 obliqui.

Virgilius.

Georg. 4.

Quid domini facient, audent cum tali
 fures?

Tibul

Luce fac
 arat
 Redux, tradux

Nam, til
 Cornelius Seve
 trema Ætna t
 ma fatis. Vol
 ait, corripitur
 Saul v, habet
 bitur enim per
 longa est: à G
 quare jure op
 viros doctos
 putato: nam E
 corripunt, mo
 in voce dūm
 apud Gregorin
 Christi Domini
 ci præterea ois
 bunt, cum Hebr
 ga scribant. In
 gum, & Gra
 scribunt: nem
 ga pronuntiat
 poetis corripit

De incre

Tibul.

Luce sacra requiescit humus, requiescit Eclog. 3.
arator.

Redux, tradux, penultimam corripunt, ut Dux.

Virg. 1. Aeneid.

Namq; tibi reduces socios, classemq; relatum.
Cornelius Severus, seu quicumq; ille fuit, in extrema Aetna induce materia, & terris per proxima fatis. Volux proprium, ut Priscianus lib. 6. ait, corripitur, sed nullo testimonio id confirmat. Saul v, habet longum natum apud Hebraeos, scribitur enim per Vau suréc, quae vocalis perpetuò longa est: à Gracis per diphthongum, σαυλ: quare jure optimo producetur: Si tamen apud viros doctos brevem legeris, eos venia dignos putato: nam & Graci poëta easdem syllabas modò corripunt, modo producunt, quod apud Nonium in voce ἀμήν Amen experieris: & in Phalac apud Gregorium Nazianzenum de Genealogia Christi Domini nostri, idq; in eodem versu. Graeci praterea σόδομα Sodomæ per Omicron scribunt, cum Hebraei per Cholem, hoc est, suum α mega scribant. Idem Hebraei Emmanuel per U, longum, & Graci per diphthongum ἐμμανουελ scribunt: nemo tamen Emmanuel penultima longa pronuntiat, imò verò interdum etiam à doctis poëtis corripitur.

De incremento plurali Nominis.

F 3

Penul.

Tibul.

PEnultima genitivi, vel dativi pluralis numeri, dicitur Incrementum plurale, cum uterq; casus longior est nominativo ejusdem numeri: ut Musæ, musarum; Ambo, amborum, ambobus; Qui, quorum, quibus; Res, rerum, rebus.

Præceptum I.

A, E, O, Incrementa multitudinis longa sunt: ut Quarum, harum, ambabus, Rerum, rebus, Horum, quorum.

Ovidius.

De Pontico 4.

Cum tamen à turba rerum requieveris harum.

Ad vos mansuetas porriget ille manus.

Virgil.

Æneid. 1.

At Capys, & quorum melior sententia menti.

Præceptum II.

I, & V, incrementa multitudinis corripuntur: ut Quibus, tribus, montibus, lacubus.

Virg.

Montibus in

Pramia

DE V
IN

Quid

mentum, ut
ba sunt, sicut
la est incre
crementum
na Syllaba
rum, ut A
penultima
tima nunq
Si duabus
duo erunt

Virgil.

Montibus in nostris solus tibi ceter Amyntas. Eclog. 3.

Ovidius.

Præmia de lacubus proxima musta tuis. Fastor. 4.

DE VERBORVM INCREMENTO.

Quid sit Incrementum verbi.

Secunda persona singularis, modi Indicativi norma est, ad quam verborum incrementa diriguntur: cui si verbum sit æquale, nullū erit incrementum, ut Amat amant, quia dissyllaba sunt, sicut Amas, quæ norma & regula est incrementorum, nullum habet incrementum. Sin verbum longius sit una Syllaba, unum habebit incrementum, ut Amamus, Amaris, quorum penultima incrementum est: nam ultima nunquam dicitur incrementum. Si duabus syllabis norma Superetur, duo erunt incrementa, ut amabitis, amaba-

mabamus. Si tribus, tria, ut amaverimus, amaveramus. Si denique quatuor, totidem erunt incrementa, ut Audiebamini.

In verbis deponentibus fingenda est vox activa, ad quam verborum incrementa dirigantur.

Ultima syllaba, ut modo diximus, nunquam est incrementum: prima vero est, si norma ipsa sit monosyllaba, ut Das, Fles: Damus, datis, dabam, dare, & cetera dissyllaba unum habent incrementum: eodem modo Fleamus, fletis, flebam, flete, &c.

Præceptum I.

A, In omni verborum incremento producit: ut Strabam, stare, properamus, docebamus, audiebamini, &c.

Virgil.

Æneid. 2.

Trojæque nunc stare, Priamique arx alta
maneres.

Ovidius.

Meta. 10. Serius aut citius metam properamus ad unam.
E X.

A, Primum
verbi do
dabunt, dar
nuntiamus
bunt, circū
dare, & cetera

His lacry
mus

Iussit & a

E, in omni
tis produc
ceris, docer

Flebat Ari
catas
Viderat in

Sic equid
futu

Dadale l

EXCEPTIO.

A Primum duntaxat incrementum, verbi do, das corripitur, ut Damus, dabunt, dare: ob quam causam pronuntiamus circūdamus, circūdabunt, circūdare: Venundabo, venundare, & cætera penultima brevi.

Virgilius.

His lacrymis vitam damus, & miserescimus ultro. *Æneid. 2.*

Ovidius.

Iussit & ambitæ circūdare littora terræ, *Meca. 1.*

Præceptum II.

E, in omnibus verborum incrementis producitur: ut Flebam, rebar, lacereris, docerem, legerunt.

Ovidius.

Flebat Aristeus, quod apes cum stirpe necatas. *Fast. 1.*

Viderat inceptos destituisse favos.

Æneid. 6.

Virgil.

Sic equidem ducebam animo, rebârque futurum. *Lib. 1.*

Martial.

Dadale Lucano cū sic lacereris ab urso

F s

Quam

Quàm cuperes pennas nunc habuisse tuas.

EXCEPTIO. I.

E Ante R, breve est in quovis præsen-
ti & imperfecto tertiæ conjugatio-
nis: ut Cognoscere, legerem, legere-
mus, legeretis vel legere.

Reris tamen vel Rere, producitur,
ut loquereris, prosequerere.

Virgilius.

Eclog. 4. Incipe parve puer risu cognoscere ma-
trem.

Martialis.

Lib. 5. Illud, laurigeros ageres cum lata trium-
phos.
Hoc tibi Roma caput, cum loquereris
erat.

Ovidius.

Trist. 1. Tantane te fallax cepere oblivia nostri,
Afflictumque fuit tantus adire timor.
Vt neque respiceres, nec solarere jacentem
Dure, nec exequias prosequerere meas

EXCEPTIO. II.

E, Ante Ram, Rim, Ro, corripitur, u
Amaveram, amaverim, amavero
Feceran

Feceram, fecerim

De care

cium, Amav

mus, amave

tis.

Fecerat e

bras.

E

Beris & E

Celebrat

deberis vel n

Semper h

don

Tu cave d

dich

Poeta in p

ram ante

ge interdum

Obstupui, f

bus ha

Feceram, fecerim, fecero.

De cæteris personis idem esto judicium, **Amaveris, amaverit, amaverimus, amaveritis: Fecerimus, feceritis.**

Ovid.

Fecerat exiguas jam Sol altissimus umbras. *Met. 3.*

EXCEPTIO III.

Beris & Bere semper corripitur: ut **Celebraberis, vel celebrabere, mordeberis vel mordebere.**

Virg.

Semper honore meo semper celebrabere donis. *Æneid. 8.*

Ovidius.

Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis. *Trist. 2.*

APPENDIX

Pœræ in præterito Indicativi, E, litteram ante Runt, syllabam pro suo jure interdum corripunt.

Virgilius.

Obstupui, steteruntq; comæ, & vox faucibus hæsit. *Æneid. 3.*

Hora.

Horatius.

Epist. 1.

Dij tibi divitias dederunt, artēque
fruendi.*Silius.*

Lib. 8.

Terruerunt pavidos accensa Ceraunia
nautas.*Præceptum III.*I. In quovis verborum incremento
corripitur, ut linquimus, amabimus,
audiebamini *Virg.*

Æneid. 3.

Linquimus ortygiæ portus, pelagoque
volamus.

EXCEPTIO.

PEnultima præteriti in IVI, longa est
ut Petivi. Et primum incrementum
quartæ conjugationis, ut ibam, ibo, ito
subimus. venimus, reperimus præsentis
temporis.*Virgilius.*

Æneid. 2.

Cessi & sublato montem genitore petivi

Idem.

Æneid. 6

Tunc cede malis, sed contra audentior ito

Idem.

Æneid. 3.

Iungimus hospitio dextras, & recta subimus.

Hæ:

Hæc etiam I, longum habent, Noli-
to, nolite, nolimus, nolitis, velimus,
velitis, simus, sitis, & quæ ex ipsis com-
ponuntur, ut possimus, &c.

Ovidius.

Et documenta damus, qua sumus origine
nati. *Meta. l.*

Idem.

Si quis ut in populo, qui sitis, & unde
requirat. *De Pon-
to 4.*

APPENDIX I.

IMus, in præterito penultimam cor-
ripit, ut vénimus, repérimus, com-
périmus.

Virgilius.

Non nos aut ferro Lybicos populare pe-
nates. *Æneid. l.*

Venimus, aut raptas ad litora vertere
prædas.

APPENDIX II.

Tempora conjunctivi modi syllabis
Rimus, & Ritis finitæ, habentne
penultimam brevem, an longam.

Gram.

Grammatici certant, & adhuc sub iudice
lis est,

Non solum recentiores, sed etiam
veteres. Diomedes enim docet, præ-
teritum breve esse, futurum verò lon-
gum. Probus utrumque longum esse
affirmat. Quare cum versus facies
poëtas optimos imitaberis, qui Ri, tyl-
labam modò corripunt, modò pro-
ducunt prout versus postulat. Sin ti-
bi aliquid recitandum erit, ne sermo-
nem des auribus, consuetudini regio-
nis servies.

Præceptum IV.

O In verborum incrementis sempe
producitur, ut facitote.

Ovidius.

Meta. 5.

Cumque loqui poterit, matrem facitote
salutet.

Præceptum V.

V In verborum incrementis ubique
corripitur, ut Sumus, Possumus,
Volumus.

Hora.

Nos numer-
re nati

Si patriæ v-
Composita e-

ribus sunt explic-

in impingere, p-

breve est, cetero-

Rebar a verbo de-

diximus, vox ac-

Præceptiones illa-

mus, ubique serv-

Dedi, priorem, a-

habet, quavis

lucatur. Verbum

ceptione secundi

num prosequen-

tu. Ne parent no-

silabam, corripe-

mentum concessum

Nec citra

V

Miscueruntq; h-

De Rimis & Riti-

xando casum de de-

1. De modo ver-

plumli; uniformi-

Horatius.

Nos numerus sumus, & fruges consume-
re nati. Epist. 1.

Idem.

Si patriæ volumus, si nobis vivere cari.

Ibidem.

*Composita ex verbo dandi, diligenter tyro-
nibus sunt explicanda: solent enim, in ea frequen-
ter impingere, primum tantum incrementum,
breve est, cetera longa: ut dabamus, dederamus.
Rebar a verbo deponenti, Rero, fingenda est, ut
diximus, vox activa, ut Reo, res, rebam, &c.
Præceptiones illæ generales, quas initio, posui-
mus, ubique servanda sunt: quare præteritum.
Dedi, priorem, ut ibidem dictum est, brevem,
habet, quamvis incrementi ratio postulet ut pro-
ducatur. Verbum solarere, quod est in prima ex-
ceptione secundi præcepti, non facit ad rem sed
tantum proseguere, quod est tertia conjugatio-
nis. Ne putent novi poëta sibi licere, E, ante Run-
syllabam, corripere, id enim claris illustrisque
tantum concessum est.*

Tibal. lib. 2.

Nec cithara, in tonse, profuerunt, comæ.

Virg. Georg. 2.

Miscueruntq; herbas, & non innoxia verba.

De Rimus & Ritis, quæ Grammaticis semper ri-
xandi casum dederunt, sic scribit Diomedes lib.
1. De modis verborum, In subjunctivo, numero
pluruli, uniformem declinationem perfecti & fu-
turi

Horat.

zuri temporis, accenius distinguit. Perfectum enim acceniu acuto declinatur: futurum circumflectitur. Probus Instit. Artium, siue libro prior, ubi de penultimis, ultimisq; verborum syllabis agit, Adjunctivo, inquit, modo, &c. Perfectum tempus numeri singularis, in omnibus personis omnium conjugationum, penultimas ultimasq; syllabas breves habet, ut cum clamaverim, clamaverit &c. Plurali autem numero, in omnibus quatuor conjugationum modis, persona duae, prima & secunda, penultimam semper producant ultimam verò corripiunt. Deinde ubi de futuro subjunctivo agit; Plurali, inquit, numero, prima & secunda persona omnium conjugationum, penultimam longam, & ultimam brevem habent, ut Clamaverimus, Clamaveritis: monuerimus, monueritis: audierimus, audieritis: dixerimus, dixeritis. Idem in eodem libro cap. de productione vel correptione syllabarum; prateritum admodum aperte docet producendum esse, ut Barbarismos eos condemnet, qui id corripiunt: Sunt, inquit, aliquae syllabae apud Virgilium, quae necessitate metrica, cum vitio Barbarismi, qui apud Poetas Metaplasmus appellatur, contrariationem corripuntur. Sunt aliquae, quae cum breves sint, necesseario producuntur. Corripiuntur in his.

Matri longa decem tulerunt fastidia mens.
Item, -- hic illius arma: Et, Ipsius ante oculo:
mediam syllabam pronominum, cum sit longa, corripuit.

corripuit. Item
labam longa

Egerimus, n

Ri, syllabam

vius explic

Namq; u

Egerimus, m

Ri, inquit, m

Itaq; probus &

sine controver

tiam prateriti

quorum autor

Palemon aliq

Nunc qu

bimus

Non mi aur

Ovid

Cum gelidan

Amon

Et maris

Copia nec vo

Consulis, ut l

l

Hausus aqua

Accepiss

corripuit. Item, Obsupui, steteruntq; coma: Te, syllabam longam in verbo, corripuit.

Idem,

Egerimus, nosti, & nimium meminisse necesse est: Ri, syllabam longam, corripuit. Hæc ille. Servius explicans hunc ipsum locum Virg. l. 6.

Namq; ut supremam falsa inter gaudia nocte Egerimus, nosti, & nimium meminisse necesse est: Ri, inquit, metri necessitate corripuit.

Itaq; probus & Diomedes, futurum longum esse sine controversia affirmant. Probus & Servius etiam præteritum: à quibus dissentit Diomedes: quorum autoritas ea est, ut tantas lites non nisi Paleson aliquis possit componere.

Nunc quò res fiat planior, aliquot testes citabimus. Ennius.

Non mi aurum posco, nec mi pretium dederitis.

Ovid. de Pont. lib. 4. Eleg. 5.

Cum gelidam Thracen, & opertum nubibus Emon.

Et maris Jnnij transferitis aquas.

Ibidem.

Copia nec vobis, ullo prohibente, videndi.

Consulis, ut limen contingeritis erit.

Idem Metamorph: 6.

Hausus aquæ mihi nectâr erit, vitâq; fatebor
Accepisse simul, vitam dederitis in undis.

Catull.

G

Dein

Dein cum milia multa fecerimus.

Hac omnia futuri sunt temporis, & penultimam produciunt, Idem lib. 5. Met: Videritis, penultima brevi dixit.

Mentiar, obscurum nisi nox cum fecerit orbē,
Nuper honoratas summa mea vulnera cælo
Videritis stellas illic, ubi circulus axem, & c.

Metri necessitate, Ri, corripuit, neque enim Heroicus versus Cretium recipit. Qui Diomedis sententiam tuentur, fatentur quidem videritis futurum esse, non tamen profectum ab eo futuro, cujus prima persona singularis, Ro syllaba, terminatur, sed Rim. Hic reducenda sunt in memoriam, que in verborum conjugatione de variorum positione futuri Coniunctivi diximus: Exit enim tum in Ro, tum in Rim.

Terent. Andr:

-- ut si inde te exemerim, ego pro te molam.

ibidem.

-- certè si resciverim.

Eunuch.

- si id fecerim.

Videm. ibidem. si vacat, integros versus.

Plautus Pseud.

- si argentum attuleris, cum illo fidem perderim.

Ibidem.

Quis igitur argentum reddet, si deiderim tibi?
Qui igitur Diomedis opinionem defendunt, et
juni futurum, cum breve reperitur, fieri non
futurum

fuero in Ro, sed in Rim: quod ut positione consentis cum praterito perfectio, sic etiam quantitate congruit. Est & alius locus Ovidij de Pontice 4. eleg. 5.

Hac ubi dixeritis, servet sua dona, rogare & sic fuerit vestra causa peracta via.

Nec video, cur, Dixeritis, non sit etiam futurum. An non dicitur bene latine, Ubi hac dixero, finem dicendi faciam? Mibi sanè nullum succurrit carmen, in quo Rimus, aut Ritis, aperte sic prateriti temporis, excepto Virgilij, quo fortasse adductus Diomedes prateritum corripit affirmat: cum tamen Probus & Servius (ut diximus) id metri necessitate factum esse doceant. Neque qui in contraria sunt sententia, eam testimonijs confirmant. Sunt qui arbitrentur, tam prateritum quam futurum, propter multarum brevium syllabarum continuationum, interdum à poetis necessario produci. Cum quibus nullus veterum Grammaticorum, quod quidem sciam, facit. Certè Catullus nulla necessitate coactus, Fecerimus penultima longa dixit: recipit enim Hendecasyllabum carmen, secundo loco dactylum. Alij denig. credunt, urrug, tempus corripiendum, quod pleriq; omnes hac aetate sic pronuntiant, quibus libentissime accederem, si id aut Ciceronis, aut Quintiliani aetate factum esse probassent. Verisimile profectò est. Probi, Diomedis, ac Servij aetate, multo puriorem, quàm hac nostram, fuisse

pronuntiationem. Quod si is Probus est, cuius
Martialis, Plinius, & Gellius meminerunt, utrum-
que sine ulla controversia longum est.

DE PRIMIS ET ME- DIIS SYLLABIS.

Syllabe aut primum, aut medi-
um, aut ultimum locum occu-
pant. Quae adhuc dicta sunt,
praecipue spectant ad primas
& medias cognoscendas, Ex-
audiverimus, exempli causa
primam longam habet, positio-
ne, secundam diphthongo: ceterarum trium cog-
nitio ad verborum incrementa spectat. Si quando
ergo prima vel secunda syllaba occurret, tum ad
praecepta illa universa confugies, tum ad nominum
& verborum incrementa, in quibus tanquam in
sedibus ac locis quibusdam, syllabarum dimensio
laret, quos paratos & expeditos habere oportet.
Quod si ubi diligentius requisieris, non apparu-
erit, experire, num pronuntiatione tenoreq; pos-
sis eam indagare. Fingamus ante penultimam
verbi Invideo, quod quatuor syllabis constat, ti-
bi negotium facessere: excogita quo pacto fiat
trisyllabum, atq; in accentu cognosces siue bre-
vis an longa, Invides, invidet Vides ut accen-
tus syllaba brevitate aperuit? Idem in verbis

Peto, paro, loquor
constant, facien-
ent, si propositio
peto, Comparo
syllabarum qua
ne. Scis An
labam habere
mirabilis, lacry
eandem produc
vatio, de quib
vitatem longit
omnibus adhib
cidas, superest
ceptiones fulcin
exempli gratia
mas breves an
perfricanti, Ho

Qui studet

Multa tulit

Qua, cum

optimarum poeta
versus sapientie
to facilius & ce
cebit, quam de
tionum multitu
aliter citantur
vini, interdum
Qua praeceptorum
diligenter cavet

Peto

est, cujus
runt, utrum

ME.

S.

aut medi-
locum occu-
dicta sunt,
ad primas
scendas, Ex-
exempli causa
habet, positio-
trium cog-
Si quando
et, tum ad
ad nominum
tanquam in
rum dimenso
abere oportet.
non apparue-
tenore, pos-
penultimam
bis constat, in
quo pacto fiat
posces sitne bre-
Vides ut accen-
dem in verbis
Peit

Peto, paro, loquor, & similibus, quæ ex duabus
constant, faciendum est: quæ trium syllabarum fi-
ent, si prepositiones addas, ad hunc modum, Re-
pero, Comparo, Alloquor. Deprehenditur etiam
syllabarum quantitas analogia, atq; similitudi-
ne. Scis Amabilis, verbi causa, secundam syl-
labam habere Longam, dices Formidabilis, pe-
netrabilis, lacrymabilis, & cætera eidem similia,
eandem producere. Compositio etiam & Deri-
vatio, de quibus supra actum est, syllabarum bre-
vitatem longitudinemq; detegunt. Quod si his
omnibus adhibitis remedijs, hæresis, ne animo con-
cidas, superest poetarum autoritas, quæ suas præ-
ceptiones fulciunt Grammatici. Ignoras, Meta,
exempli gratia, Sudo, Studeo, habeantne pri-
mas breves an longas: ungues arrodenti, caputq;
perfricanti, Horatius opem feret.

Qui studet optatam cursu contingere metam,
Multâ tulit, fecitq; puer, sudavit & assit.

Quæ, cum ita sint, quam plurima carmina
optimarum poetarum memoria sunt mandanda,
versus sæpius scribendi: quæ exercitatio mul-
to facilius & certius te syllabarum rationem do-
cebit, quàm de primis & medijs, Syllabis præcep-
tionum multitudo propè infinita, in quibus sæpe
aliter citantur versus quam à poetis scripti fue-
runt, interdum alij pro alijs testes proferuntur.
Quæ præceptiones ne nos in errorem inducant,
diligenter cavendum est. Citantur enim sæpe
poeta

poeta aut recentiores aut vetustiores, quam de
 eis fides habenda sit. Ceterorum testimonia non
 raro depravata ac corrupta proferuntur. Qua-
 re cui de primis & medijs syllabis, privatis præ-
 ceptiones tradere in animo erit, secum cogitet,
 nihil ad hunc diem de ipsis, a Grammaticis tra-
 dictum esse, evolvat, ipse summa cura ac stu-
 dio poetarum omnes classicos. Nam si iisdem testimo-
 nijs contentus erit, quæ ab alijs afferuntur, sepe
 numero, se falsum fuisse experietur.

Sed hæc penè totam hominis, non so-
 lum otiosi, sed etiam doctissi-
 mi, vitam requi-
 runt.

tionibus cog-
 agendum est

A Finita lo-
 tra, ultra
 ginta, quinq-

Musa mihi
 ne la-

Æolus hæc
 opte-
 Explorat
 est.
 Triginta

DE VLTIMIS

SYLLABIS.

SYLLABÆ, quæ ultimū locum tenēt, partim positione, ut Prudens, præcox: partim diphthongo ut Musa: partim privatis præceptionibus cognoscuntur, de quibus nunc agendum est.

A, in fine.

A Finita longa sunt, ut Memora, contra, ultra, antea, triginta, quadraginta, quinquaginta, &c.

Virgilius.

Musa mihi causas memora: quo numine laeso *Æneid. 1.*

Idem.

Æolus hæc contra. Tuus o regina quid optes. *Ibidem.*

Explorare labor, mihi iussa capeffere fas est. *Idem.*

Triginta capitarum foetus enixa jacebit. *Æneid. 8.*

Corripe Eia, ita, postea, quia. Item
casus omnes in A, ut Anchora, ve-
la. Præter ablativum, ut de prorâ : &
vocativos græcos, ut ô A Enea, ô Atla,
Calcha, Palla.

Virgilius.

Æneid. 11. Non ita me experti Bitias & Pandarus
ingens.

Idem.

Æneid. 3. Anchora de prorâ jacitur, stant littore
puppis.

Idem.

Ibidem. Tendunt vela noti: fugimus spumanti-
bus undis.

Idem.

Æneid. 11. Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
renti.

Idem.

Æneid. 3. Quid miserum Æneâ laceras? jam parce
sepulto.

Proponimus pueris ediscenda quæ certis argu-
stia sunt. *Contra*, nonnunquam corripitur.

Manilius lib. 2.

Contra, jacet Cancer patulam distensus in alvum
Valerius Flaccus lib. 8.

Contra Tarrareis Colchis spumare venenis.

Con-

Contra d. lebas q

Ultra, frustra, ap-
ducuntur.

lu

Ultra Sauromat-
Oceanum.

Ne quid inexper-

Sunt qui cred

tera hujus positi

lis præcipue ver

Mutina qu

Sexaginta ter

Sed qui longam

quagena: posteri

alia ipse alibi ult

fabianum.

Hoc per triginta

Cum sexaginta

Idem

Triginta m

Idem li

Triginta pr

Nobis pa

Cum cer

Illud Manilij li

tere

Tonerâq; letbas quassare silentia rami,
Peritat.

Utera, frustra, apud veteres classicôq; poëtas pro-
ducuntur.

Iuvenal: Satyr. 1.

Utera Sauromatas fugere hinc libet, & glaciale
Oceanum.

Virg: Æneid. 4.

Ne quid in experium frustra moritura relinquit.

Sunt qui credant Trīginta, Sexaginta, & ca-
era huius positionis, ambigua esse, quod Martia-
lis præcipue versus docent, lib. 5.

Muina quod nobis ter quinquaginta dedisti.

Idem lib. 12.

Sexaginta teras cum limina mane Senator.

Sed qui longam esse affirmat, priore loco, Quin-
tuagena: posteriore, Sexagena legunt. Martia-
lis ipse alibi ultimam solent producere lib. 5. in
Fabianum.

Hoc per trīginta merui Fabiane Decembres.

Idem lib. 7.

Cum sexaginta numeret Cesselius annos.

Idem lib. 10. ult. Epig.

Trīginta mihi quatuorq; visos.

Idem lib. 11. ad Fabullum.

Trīginta propè jam diebus una est.

Nobis pagina vix pempta i sic est.

Cum cenare domi poëta non vult.

Illud Manilij lib. 2. cum illis magis videtur fa-
cere.

Ter triginta quadrum partes per sydera reddunt.

Idem tamen eodem libro produxit:

Triginta duplices partes pars tertia deerit.

In eodem.

Et quinquaginta regum regemq. patrēq.

Rhemius Fannius, De ponderibus & mensuris, sexaginta apertissime corripuit.

Cecropium superest post hæc docuisse talentum,

Sexaginta minas, seu vis sex millia drachmas.

Sed hæc hæstenus.

Eja, Valer. Flac. corripuit; (quem imitandum puto) lib. 8.

Quærenti tunc deinde viam, quæ se arduus Heros

Ferret ad aurigera caput arboris: eja per ipsum

Scande age, & adverso gressus ait, imprime dorso

Probus Inst. Arcium, ubi de ultima adverbiorum

syllabis agit, Eja inquit, constare spondeo

sed in versibus, quibus id confirmat, A, per syna-

lepham evanescit; Eja age segnes &c. Sidoni-

us A, produxit, sed non est elasticus. Postea &

antea, ajunt quidam corripit, cum tanquam præ-

positiones suas casus habent, post ea, ante ea, a-

lioquin adverbia esse, & produci. Mirum est e-

os non tradidisse idem de particulis Præterea &

Interea. Postea, cerè malim corripere, cetera

producere: neque veteribus in mentem arbitro

hoc discrimen venisse.

Ovid. 1. Fast.

Postea mirabar cur non sine litibus esset

prima dies,

Horat.

Horatij carmen in

Romanus

quo probant A,

enim legitur in

Romanus

Horat. in Epoc

na juvat. Est

egni testimonij

deur producere

deinde loquere

Hoc putâ non ju

Puto, corri

Frasciani quida

adverbij luten

eminantia, vel p

A, correptam ha

quæ adverbium

id corripuisse, u

Hic putâ non just

Vel compositi

Antea, quæ omni

formis loco addu

non esse adverbium

Nonnulla gr

ducuntur, sed se

Tegen, Melea, A

Dai Nem

Horatii carmen in Epod. Ode. 9.

Romanus heu postea fugabitur:

quo probant A, longum esse, depravatam est, sic enim legitur in correctis libris.

Romanus (heu posteri negabitur)

Horat. in Epod. Od. II. Pectus nil me sicut antea juvat. Est senarius iambicus. Reliqua non egent testimonijs. Puta, adverbium eandem videtur producere: nam illud Persij Saty. 4. quid deinde loquere? Quirites.

Hoc puta non justum est, illud male, rectius istud:

Puto, corrigunt viri docti: quamvis etate

Prisciani quidam, Puta legerint. lib. 15. ubi de adverbij litterarum ordine agit, A, inquit, terminantia, vel primitiva sunt, ut Ita, quod solum, A, correptam habuit: quamvis quidam, Puta, quoque adverbium esse accipiant, ideoque Persium id corripuisse, ut:

Hoc puta non justum est illud male, rectius istud:

Fel composita, ut Præterea, Interea, Postea,

Antea, quæ omnia produciunt A terminalem. Hoc fortasse loco adducti Grammatici ajunt. Postea non esse adverbium, quando ultimam habet brevis. Præterea & c.

Nonnulla græca nomina casu nominandi producuntur, sed ferè casura beneficio, ut Nemea, Tegea, Melea, Amalibea:

Statius lib. 4.

Dat Nemea comites, & c.

Ibidem.

Ibidem.

Ne facilis Nemea latus evolvere vires.

Ibidem.

Non Tegea non ipsa Dea vacat alite velox.

In eodem.

Quos Pilos & dubijs Malca vitata carinis.

Fast. Ovid. 5.

*Nais Amalthea Cretea nobilis Ida.**Eadem, sexto casu apud poetas videtur corripitur, verum longè aliter se res habet, nam in unam syllabam longam coalescunt E, & A.*

Virg. Æneid. 10.

Una eademq; via sanguis animusq; sequuntur. Et Calphurn. Eclog. 4. Rupe sub hac eadem quam plurima pinus obumbrat. Græca nomina, de quibus hic agitur, masculina sunt in As prima, vel tertie declinationis, Æneas ô Ænea.

Virgilius 10.

-- vigilasne Deum gens

Ænea? vigila, & velis immittere rudentes.

Meta. Ovid. 4.

Tempus Atla veniet, &c.

Virg. Æneid. 3.

*Conjugio Anchisa Veneris dignate superbo non huc spectat: A, enim breve est, sed produci-
tur casura beneficio, ut in illo ejusdem.*

Æneid. 3.

*Si pereo, manibus hominum periisse juvabit
Neg, Anchisa, à nominativo Anchises, sed An-
chis.*

chisa sit. Vetere

cap. 5. docet.

casu, pro Æneis,

quidem atq; 5, li

græca nomina, v

apud Cæcium

apud Messalam

Benefecit l

magora: ne miret

rig, Ænea & An

na ab Horatio pro

Nequis humasse

Videtur Attridau

de carmine ultimam

eodem loco, quo

more veterum An

tum satius Anchis

Græce declinasset,

nus lib. 7. legit

breos habet longan

hoc est A, longam,

est, si à Prudentio

Amen red

hendecasyllabon es

Latini sepe Hebr

phais, quam Hebr

bisa sit. Veteres enim, ut Quintilianus lib. 1. ap. 5. docet. Aenea, Anchisa dicebant recto casu, pro Aeneas, Anchises. Ne, inquit, in a, eisdem atq; s, litteris exire temerè masculina, & verba nomina, recto casu patiebantur: ideoque, apud Catium legimus Pelia cincinnatus: & apud Messalam.

Benefecit Euthia, & apud Ciceronem, Heracles: ne miremur, quod ab antiquorum plebis, Aenea & Anchisa sit dictum, hac ille. Atrida ab Horatio pro Atride dictum est.

Serm: Satyr. 3.

Te quis humasse velit Ajacem, Atrida veras cur; idè ne Atrida ultima brevi; Velit, in eodem armine ultimam producit, propter casuram, & eodem loco, quo Anchisa apud Virgilium, qui more veterum Anchisa, a, solet declinare, lib. 7. Tum satus Anchisa delectos ordine ab omni. Si græcè declinasset, dixisset, Anchise, ut Priscianus lib. 7. legit. Hallelujah ultimam apud Hebræos habet longam: scribitur enim per Cames, hoc est A, longam, & I, consonantem: neq; mirum est, si à Prudentio corripitur.

Amen reddidit, alleluja dixit. Undecasyllabon est: metiuntur enim Græci & Latini sæpe Hebræa verba potius græcis latinisq; barbaris, quam Hebræicis.

E, in fine.

E,

E Littera finita corripuntur, ut Nate,
fuge, pone, pene, nempe.

Virgil.

Æneid. 1.

Heu fuge nate Dea, teq; his, ait, eripe
flammas.

Idem.

Eclog. 9.

Penè simul tecum solaria rapta Menalca.

Martialis.

Lib. 9.

Lege nimis dura convivam scribere versum
Cogis Stella: licet scribere, nempe malos

EXCEPTIO. I.

Producuntur omnia primæ & quin-
tæ declinationis: Anchisiades ô An-
chisiade, Calliope, re, die, & quæ indi-
cuntur, ut quare, hodie, quibus addi-
tione, Cete, Tempe.

Virgilius.

Æneid. 6.

Tros Anchisiade, facilis descensus Averni

Idem.

Æneid. 7.

Vos ô Calliope precor aspirate canenti.

Martial.

Lib. 10.

Non venias quare tam longo tempore
Roman.

Lucan:

Lib. 7.

Aut hodie Pompejus erit miserabile
nomen.

Vin.

Virgilius.

Obijcit, ille fame rabida tria guttura
pandens.

Æneid. 6.

EXCEPTIO II.

Item verba Imperativi modi, numeri
singularis, secundæ declinationis,
Vide, habe.

Horatius.

Vade, vide, cave, ne titubes, mandataq;
frangas.

*Epist. 1.**Marrius.*

Quæ tua sunt, tibi habe: quæ mea red-
de mihi.

Lib. 10.

Cave, ferè corripitur.

Ovidius.

Tu cave defendas, quamvis mordebere
dictis.

Trist. 1.

Idem produxit alibi.

Nate cave, dum resque sinis tua cor-
rige vora.

Sunt etiam longa monosyllaba, ut
le, te, se; Exceptis conjunctionibus
encliticis Quæ, ne, ve: Et syllabacis ad-
junctionibus Pre, Ce, Te, ut suapte his-
e, tute.

Vir-

Virgilius.

Æneid. 1. Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?

Horatius.

Epist. 1. Nève putes alium sapiente bonoq; beatum.

Horatius.

Serm. 1. Hinc omnis pendet Lucilius hosce se-
Satyr. 4. quutus.

Lucret.

Lib. 1. Accipe præterea, quæ corporature neces-
se est Confitere.

EXCEPTIO III.

Longa præterea sunt ferè, ferè, o
he, & adverbia à nominibus secur-
dæ declinationis profecta : ut placidè,
valdè, minimè, summè, Præter bene
& malè.

Juvenalis.

Satyr. 6. Nulla ferè causa est in qua non fœmina
litèr Moverit.

Idem.

Satyr. 13. Mobilis & varia est ferè natura ma-
rum.

Marr.

Lib. 4. Ohe jam satis est, ohe libelle.

Idem.

Lib. 7. Excipe sollicitos placidè, mea dona, libellæ.

Idem.

— D
Nihil bene
mnia

Et malè to

Facilè,

corripitur; r

nationis, cùn

timam habe

suavè, dulcè

Cantantes

ipse sed in

ti M

De Græci

versis: Alci

Penelope & id ge

licorum vocamus

ad nullam Latin

est.

Alcide Lat

Unde rui

Em Ablat

porum cum Cris

Nihil bene cum facis, facis attamen o. Lib. 2.
 mnia bellè.

Horatius.

Et malè tornatos incudi reddere versus,

APPENDIX.

Facilè, etiam cum est adverbium
 corripitur; nam adjectiva tertie decli-
 nationis, cum in adverbia transeunt, ul-
 timam habent brevem, ut sublime,
 suavè, dulcè.

Virgilius.

Cantantes sublime ferent ad sidera cigni. Eclog. 9.

Idem.

Ipsè sed in pratis aries jam suavè ruben- Eclog. 4.
 ti Murice.

De Græcis primæ declinationis nulla est con-
 troversia: Alcides ò Alcide, ò Libye, Calliope,
 Penelope & id genus cetera, hic more Gramma-
 ticorum vocamus primæ declinationis, Quamvis
 ad nullam Latinorum spectent, ut suo loco dictum
 est.

Mart. lib. 9.

Alcide Latio nunc agnoscende Tonanti.

Idem lib. 8.

Unde tuis Libye tam felix gloria sylvis?

Et in Ablativo, Lucan. lib. 8. Signaq. ab Eu-
 phrate cum Crassis capta sequentem. Nam.

H

Euphrates,

Euphrates, e, ab eodem Lucano declinatur eodem lib.

Euphraten & adhuc securum à Casare Tigrim

Et Propert. lib. 4.

Ire per Euphraten ad tua busta licet.

Stat: Theb. 1.

Opposito ripidam Pylade vitasse Megaram.

Si vero, Es, finita, ad tertiam Latinorum tran-
seant, ut Orestes Orestis, Pilades, is, Euphrates
is, acinaces, is, tunc ultima ablativi brevis erit:

Valerius Flac lib: 6.

Insignis manicis, insignis acinace dextro.
quorum vocativus, ut opinor similis est recto: o Py-
lades, o Euphrates, o Orestes

In illo carmine Ovidij Trist. 1. Eclog. 4.

Ut foret exemplum veri Phocæus amoris,

Fecerunt furia tristis Orestia tuæ:

non Oreste, sed Orestia, legitur: Sic Seneca in-
Agamem.

Aggrediar, & te Orestia furabor libens.

Et enim Græca primæ declinationis ης, syllaba
finita, casu vocandi in τῶ, excunt: ut τῶ ποφνῆται
τῶ ποφνῆται, οφῆται, ὦ οφῆται.

Idem in Thyest.

Bonum est Thyestia, quod mala ignoras τῶ

Valer. Flac:

Non te Æta pater Generi, aut Sol magn-
pudebit: Ab Ætes, quo sæpe utitur. Neg, τῶ
Martial: lib. 2. Humanè facis, Hermè, non super

bè: ab Hermes, si
in scripto. Ab

hiabam brevem,
ab Achilleus o Ac

E, rejecto: Aut
leu, Ulyssèu, U,

minum declina
mus vocativos i

stos esse, Chb
pud Græcos rum

sant, credideri
Unum aunnaxa

ty lib. 4. extren
re probemus, qu

quam Prisciani
Et persèp

Quique i
Hora

Et genus, & v
Fames, apu

tionis: vide Gelliu
& mele, quorum

tum est, omisi) à
longum, de quibus

tim est. Vide,
articula Si, adn

Pe
Sed quid opus te

durachia & vi d

linatur eodem
 bē: ab Hermes, sit, sed ab Hermus, ut docet ipsa
 inscriptio. Achille tamen & Ulysse, cum ultimam
 habeam brevem, suspicor vocativos esse priscos,
 ab Achilleus & Achillee, Ulysseus & Ulyssēe, ultimo,
 & rejecto: Aut cerē ex vocativo Græco Achil-
 leu, Ulyssēu, U, litteram abjectam esse. In no-
 minum declinatione, Priscianum sequuti dixi-
 mus vocativos Ulysse, Achille, more Dorico fa-
 ctos esse, Chreme tamen & Lache, & quæ a-
 rud Græcos tum quinta tum prima declinationis
 sunt, crediderim longa esse, ὦ χρεμὴ ὦ λάχη,
 Inum duntaxat quod sciam, est carmen proper-
 ij lib. 4. extremo, quo Achille, ultimam corripe-
 re probemus, quiddam tamen pluris faciendum est,
 quam Prisciani conjectura.

Et per sen proavū simulantem pectus Achillis,
 Quique tuus proavus fregit Achille domos.

Horat. 2. Serm. Satyr. 5.

Et genus, & virtus nisi cum re vilior alga est.
 Fames, apud Priscos quinta fuit declina-
 tionis: vide Gellium lib. 9. cap. 14. Cete, Tempe,
 & mele, (quorum ultimum, quia parum usita-
 tum est, omisi) à Græcis scribuntur per η, sive E,
 longum, de quibus etiam in nominum genere di-
 ctum est. Vide, ferē ultimam corripit, cum et
 articula Sis, adiungitur.

Perfius Saty. 1.

Sed quid opus teneras mordaci radere vero
 Auriculas? vide sis ne majorum tibi forte.

H 2

Rarius

Rarius per se positum: Val. Flac. lib. 15.

.. ille profundo,

Incumbens Odrussa mero: vide lata comantem

Pectora, & ingenti turbantem pocula barba.

Vale, nonnunquam etiam breve est.

Ovid. Trist. 1.

Idg, quod ignoti faciunt, vale dicere saltem

Cum prisca seculis multa verba, quæ hodie sunt

declinationis secunda fuerint tertia, non mirum

est si aliquando à poetis correpta inveniuntur

Valde, ut ajunt, pro valide, dicitur media syllaba extrita.

Martial: lib. 5.

Hoc valde vitium periculosum est.

I, in fine.

I Vocali terminata Longa sunt, et
Classi, fieri.

Virgilius.

Æneid. 6.

Sic fatur lacrymans, clasque immitte
habenas.

Martialis.

Lib. 8.

Quàm vellem fieri mens libellus.

EXCEPTIO.

Corripit Nisi, quasi: & Græca, quæ

I, vel Y, ex
moly.

Quid nisi, P

Cum dixi f

Palladi
rum

Inferre D
nepot

Moly vo

E.

Mibi, tibi,
munem,
labum est, fre

Post mihi non f

Extremum hu
labore n

Sed norunt

I, vel Y, exeunt, ut Palladi, Daphni,
moly.

Ovidius.

Quid nisi, Pierides, solatia frigida restant? De Pon-

Martialis.

to 4.

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba. Lib. 5.

Statius.

Palladi littorea celebrabat Scyros hono- Achil. 1.
rum Forre diem.

Virg.

Insere Daphni pyros: carpent tua prona Eclog 9.
nepotes.

Ovidius.

Moly vocant superi, nigra radice teneitur Meta. 14.

EXCEPTIO. II.

Mihi, tibi, sibi, ultimam habent com-
munem, Ibi, Vbi, Cui, cum dissyl-
labum est, frequentius corripuntur.

Virgilius.

Post mihi non simili poena commissa luetis. Æneid. 1.

Idem.

Extremum hunc Arethusa mihi concede. Eclog 10.
laborem.

Martialis.

Sed norunt cui serviant leones.

Lib. 1.

Idem.

H 3

Mc

Lib. 7.

Me legir omnis ibi senior, juvenisque,
puerque.

Horatius.

In Epod.

Reddit tibi Cererem tellus inarata quot
annis.

*Quasi, à Lucretio, Nisi, à Ruso producitur
tu optimos Poetas imitare Græca nomina pri-
ma declinationis, ut Pylades, Orestes &c. cur
ad tertiam Latinorum transeunt, ut Pyladis, Py-
ladi Pyladem, Latinorū præceptis metienda sunt.*

Mart: lib. 10

Quid quod nil unquam Pyladi donavit Oreste?

Ibidem, Teq, putas Pyladi Calliodore parex.

*Mibi, tibi sibi, passim reperiuntur. Cui d-
Syllabum ultima correpta, sæpe apud Martiales
reperitur, lib. 12.*

Et credit cui Posthumilla dives.

*Et rursus l. ii Testimonia quibus docent Gram-
matici, Cui simplicis, ultimam esse longam, non
sunt satis idonea: apud Manilium reperiuntur com-
positum, Cuiq, lib. 4. Siceris & sedes fugientia,
petenda cuiq,*

*Adverbium, Ulti, producitur Compositum
Sicuti, ajunt ultimam semper corripere, apud
Lucretium lib. 2.*

Sicuti quadrupedum cum primis esse videntur.

O, in fine.

O Finia a
vigilan

Nolo mi
bilib
Nolo b

Excepe n
Dativo
Item Græ
Androgeo
tera ejusde
Ergo pro c

Olux Dar

Invadunt u

Luctificam
rum 1

EX

Temadver
subitò, mer
cur adeo, id e

O Finita ambigua sunt, ut Quando,
vigilando, nolo.

Martial.

Nolo mihi ponas rhombum, multumve Lib. 3.
bilibrem,

Nolo boletos, ostrea nolo: tate.

EXCEPTIO. I.

EXcipe monosyllaba, ut O, do, sto:
Dativos & ablativos ut Somno, tuo.
Item Græca quæ habent ω mega, ut
Androgeo, Arho, Clio, Alecto, & cæ-
tera ejusdem generis: quibus accedit
Ergô pro caula.

Virgilius.

O lux Dardaniæ, spes ô fidissima Teucrûm. *Æneid. 2*

Idem.

Invadunt urbem somno, vinôq; sepultam. *Ibidem.*

Idem.

Luctificam Alecto Dirarum ab sede foro- *Æneid. 7.*
rum Inferni que ciet tenebris.

EXCEPTIO. II.

Item adverbia à nominibus orta, ut
subitò, meritò, multò, quibus addun-
tur adco, ideo.

H 4

Hinc

Hinc rursus excipiuntur *Modo*,
quomodo, dummodo, postmodo, citò,
imò, quibus accedunt, *Scio*, *nescio*,
duo.

Martialis.

Lib. 5. Mentiris juvenem tinctis Lentine capillis
Tam subito corvus, qui modo cygnus eras

Idem.

Lib. 6. Non habet ergo aliud? non habet immo fuit.
EXCEPTIO III.

Adverbium *Serò*, conjunctio *Verò*
ultimam habent communem.

Martialis

Pro meritis cœlum tantis, Auguste, de-
derunt,

Alcida citò dii: sed tibi serò dabunt.

Valerius Flac

Lib. 3. -- sin verò preces, & dicta superbus
Respuerit:

Gerundia sapius produciuntur:

Lucan. Lib. 3.

Perdidisti qualem vincendo plura triumphum.

Ibidem.

Audendo magnus regitur timor, arma capeffat,

Juvenal. Saty: 3.

Plurimus hic æger moritur vigilando, sed illum
Ergo, ait *Probus Insti. Art. sine dubio habere ui-*
nam longam. Lucan. lib. 8.

Huc illic jactat.

Non bene comperi-

Non redde-

Modo, & ex eo

quomodo corrip-

Quidquid habet

Imò frequentissimè

ticum lib. 5.

bene Caesar.

Sic Capit-

I-

Romam pe-

Adco bene

Uirg. versus Sc-

ant semper corr-

Ego non raro

nendi tamen sunt

Sed quid Ego

adesto

Sum gra-

Id-

Sic cunctis for-

adsumus in Epigram-

Sicut ego solu-

Huc illuc iactatur aquis adeone molesta, &c.

Idem lib. 2.

Non bene compertum est: ideo me milite vincat.

Mart. lib. 6.

Non reddes? ideo Caciliane rogo.

Modo, & ex eo composita Postmodo, dummodo, quomodo corripuntur.

Mart. lib. 10.

Quidquid habent omnes, accipe, quomodo das.

Imò frequentissime ab eodem corripitur, ad Ponticum lib. 5. Hoc sentis? inquis, faciat tibi sic bene Caesar.

Sic Capitolinus Jupiter, imò tibi.

Idem in eodem.

Romam petebat Bassus, imò rus ibat.

Idem lib. 8.

Adeo bene emit, inquis, imò non soluit.

Uterq; versus Scaxon est. Illico, Cedo, pro dictis, ejunt semper corript.

Ego non raro habet ultimam longam: admonendi tamen sunt pueri, ut eam corripiant.

Ovid. in Epist.

Sed quid Ego revoco hac? omen revocantis abesto.

Cornel. Call.

Sum grandævus ego, nec tu minus, &c.

Idem.

Sic cunctis formosus ego gratusq; videbor.

Asonius in Epigrammate de Crespo.

Sicut ego solus: me quoq; pauperior.

Serò frequenter reperitur breue:

Martial: lib. 5.

Verò dedit pœnas, discerpi nòxia mater
Debuerat.

Stat. 1. Theb.

Serò memor thalami, mœsta solaria mora

Verò, rariùs reperitur breue.

Illud Silij lib. 9.

Lux oritur mihi magna sati, sat verò super
Bellandi merces sit gloria. Vena, habet in co-
rectis libris, quemadmodum res ipsa postulat.
dulò, mutuo, crebò, profectò, corripies, cum le-
ris apud bonos poetas.

V, in fine.

V Finita longa sunt, ut Manu, cornu,
, Panthu.

Virgilius.

Ancid. 2. Tela manu miseri jactabant irrita Teucris.

Idem.

Ancid. 9. Iam cornu petat, & pedibus qui spag-
arenam.

Ovidius.

Meta. 11. Nec mora, curvabit cornu, nervoq; fa-
tam impulit.

Virgilius.

Ancid. 1. Quo res summa loco Panthu? quam-
prendimns arcem?

Venerat Gra-
ubi de Formis
ajunt, Cornu, ge-
clinationis, non
cassibus ultimam
ris testimonijs
dem tamen Pro-
sentit: Nominis
proci nominis,
aliquo non facit
nu, hoc genu,
apud Virgilium
runtamen si non
ris, ultimam sy-
neceffe est eam
Amato.

Jam Taur
indem & corrip
Hac propte
In oblativo tamen
Hac ille Genu
accusandi casu ha
corripuit hic pro
Farg lib 5.
O, aliqui lo

B, L

Veteres Grammatici, Probus in Catholicis, ubi de Formis casuum agit, & Diomedes lib. 1. ajunt, Cornu, gelu, & cetera neutra quarta declinationis, nominandi, accusandi, & vocandi casibus ultimam habere brevem: sed nullis veteris testimonijs suam sententiam confirmant. Idem tamen Probus Instit. Arium, longè aliter sentit: Nominativum, inquit, singularem aptote nominis, V, littera terminatum, in poemate aliquo non facile invenies: ut si facias, hoc cornu, hoc genu, vel hoc gelu: nam, hæc nomina, corripies, cum legas apud Virgilium, septimo casu inveniuntur. Verum tamen si nominativum casum collocare volueris, ultimam syllabam longam ponito, quoniam necesse est eam in ablativo produci: ut Tullus in Amro.

Jam Tauri lævum cornu, dexterq; sinupes. Ibidem & corripuit, ut:

Hac propter lævum genu omnis parte locatus In ablativo tamen sine ambiguitate, produciuntur. Hæc ille. Genu, ut ego quidem arbitror, etiam accusandi casu habet posteriorem longam: sed corripitur hic propter sequentem vocalem: sic Virg lib. 5. --sub Hion alto:

O, alioqui longum natura, corripuit.

B, D, T, in fine..

B, D,

B, D, T, litteris terminata corripitur:
tur: ut Ab quid audiit.

Virgilius.

Ancid. 8. Tum pater Aeneas puppi sic satur ab alta.

Idem.

Ancid. 2. Quidquid id est, timeo Danaos & dona
ferentes.

Idem.

Ancid. 8. Audijt & Trivia longē lacus, audiit
amnis,

Sulphurea Nar albus aqua, fontēsq;
lini.

Peregrina ferē apud Hebræos producuntur
Achab, Aminadab, Josaphat, quæ per Cane
hoc est, vocalem longam scribuntur: Item Jaob
Job, Lot, quæ per Cholem, id est omega, Daria
per l, breve, ut diximus in nominis incremen
ab cætera, si vacat, Lege quæ ibidem dicta sūt
Audyt, Lenyt, magyt, & reliqua generis ju
dem tam corripunt ultimam cum imminuat
quā cum plena sunt, Audruit, leniuit.

Virg. Ancid. 8.

Lenyt, & tacita resluens ita subsistit unda

In eodem.

Magyt, & Caci spem custodita fefellit

Potius de penultima dubitandum fuit

ne longa etiam post imminutionem, quā le
tima. Nec te moveat, quod aliquando mo
culatim producat.

Ovid: 3. Met:

pro fontibus ille lacusq;

Interijt: ac vos pro fama vincite vestra.

Idem Fast: 4.

Nox abiit, oriturq; Aurora, Palilia poscor.

Idem Metam: 3.

Ardens in nubes abiit, & in equore summo

Umbra viri visa est.

Horat: Serm. 1. Saty: 9.

Quum gravius dorso subijt onus, incipit ille

Ne te, inquam, hac & similia exempla moveant: non enim imminuitis vocabulis solum accidit, sed etiam plenis, & ut uno verbo dicam, Syllaba quaecumq; brevis, ex pede quovis relicta, non raro communis hoc est modò brevis, modò longa est. Dactyla est apud poetas: de quare, cum de communis syllaba agemus, fufius diceretur. Illud cerè verisimilius est, ultimam produci, cum due vocales in unam longam contrahuntur, quod fit post imminutionem verborum, ut ex Obijt, Obiit: ex Petijt, Petiit; duplici. ij, in unam coalescente: quemadmodum in verbis, Desleram, probaram, respiraro, & ceteris id genus, Desleueram, plenum, imminuitur extrinseca, V, littera, Desleeram, deinde utringue, in E, longum coalescit Probaveram, Probaueram, inde Probaram, A, & E, in A, longum coalescentibus.

Iuven. Saty. 6.

Magnus civis obiit, & formidatus Orbani: pro obijt

Vir-

Virg. lib. 9.

*Sceptra Palatini, sedens; petiit Evandri: pro pe-
tijt.*

*Sed hic etiam dubium est, producat utrne ul-
tima beneficio contractionis, an generalis casura.
Generalem casuram appello, quamvis syllabam re-
lictam post quemvis pedem, nam etiam syllaba
qua post quartum relinquitur, interdum sit lon-
ga, ubi nulla prorsus est vocalium contractio.*

Virg. Georg. 2.

*Muneribus tibi pampineo pravidus Autum-
Floret ager.*

C, in fine.

C Littera finita longa sunt, ut Sic
Hoc, Hic adverbium.

Virgilius.

Ancid. 3. Sic oculus, sic ille manus, sic ora ferebat.

Idem.

*Ancid. 5. Hoc Helimus facit, hoc ævi maturus A-
cestes.*

Idem.

*Ancid. 2. Classibus hic locus, hic acies certare so-
bant.*

EXCEPTIO I.

Corripe, Donec, Nec.

Ov.

Doneceris la-
micos

Parve, nec in-
urbem

EX

Hic, pronom

Hic vir, h-
pius auc

Est hic, est
istum.

Verbum Fac, t

Hos fac Armen

Signa rariis, au

Fac, putam mor

Face, fiat, ut Ter,

na Ovidij.

Phyllis fac expetis I

Mille fac se joco.

Aliputant bis & sim

riendum esse. Fac

redunt fac, semper

Ovidius.

Donec eris scælix, multos numerabis a-
micos

Tristib. 1.

Idem.

Parve, nec invideo, sine me liber ibis in-
urbem.

Ibidem.

EXCEPTIO II.

lic, pronomen virile, anceps est.

Virgilius.

Hic vir, hic est, tibi quem promitti sa-
pius audis.

Æneid. 6.

Idem.

Est hic, est animus lucis contemptor, &
istum.

erbum Fac, tutius corripitur.

Ovidius.

Hos fac Armentos, hæc est Danacia Persis.

Martialis.

Signa rariùs, aut semel fac illud.

Lib. 5.

Fac, putam nonnulli corripiendum esse, quod
Face, fiat, ut Ter, à Fere: unde sunt illa carmi-
Ovidij.

ylli fac expectes Demophonta tuum. & alibi.

Mille fac esse jocos &c. & alia id genus.

putant his & similibus locis integra verbum
bendum esse. Face: Mille face esse jocos. Alij
dunt fac, semper longum esse.

Ovi-

Ovidius.

Hos fac Armenios, hac est Danaïcia Persis.
 Hic, face, nullo modo habet locum: nisi quis po-
 tet facito legendum, ut idem alibi inquit, A
 facito ut dicas quoties pugnare parabis: aut pa-
 ticulam aliquam interijciendam, Ut, Face,
 cum habere possit, ut in illo, Durius incedit, fa-
 ut ambulet, vel, fac obambulet, quod alij legunt
 Durius incedit, fac ambulet. Probus Inst. As.
 ubi de verborum penultimis ultimisq; agit,
 cet, Fac, breve esse Syllaba inquit, C, littera
 terminata sepe producit, ut
 Duc age, duc, ad nos, Dic age namq; tibi:
 Interdum corripitur, ut, Ergo fac ut fuerit. Tu
 ille, Sec. semper producit: Carmen, rui
 Mart. lib. 2.
 Et, secum sic ut audiam susurrat, mendosum
 legendum est enim.

Et secum, sed ut audiam, susurrat.

Lac, ut plerisq; Grammaticorum placet, cor-
 ripitur, sine ullo tamen veterum testimonio.
 Sereno producit. Lac asine, placideq; op-
 porde loquuntur. Cui, si testis esset locutus
 potius quam Grammaticis credendum esset.

Hebræa, si in Sedec aut Melech exeunt
 mam corripunt, ut Melechisedec, Abime-
 scribuntur enim, per Segol sive e, Sadoc e
 Nulla vocabula in litteris F, G, quod quic-
 sciam, exeunt: Magog peregrinum est, &

Ab Hebræis, quæ
 vel potius alij
 calum præcepti
 Ab, quæ longæ
 peregrini, ut
 tura, scribitur
 sive E, longæ

L Finita
 , mel, v.

Verticere
 aufis.

Quo semel
 rem T

E

S Al, nil, Sol
 que peregr
 Saul.

Non sal, oxy

Nil aliud vid

ab Hebraeis, quàm Grecis per ω scribitur. H, littera
vel potius aspirationis nota finita, si latina sint, vo-
calium præceptionibus metiendæ sunt, ut Vab,
Ab, quæ longæ sunt. Si peregrina, consulantur
peregrini, ut Joseph, cujus ultima longa est na-
tura, scribitur enim ab Hebraeis, per Sere, hoc est,
η, sive E, longum.

L, in fine.

L Finita brevæ sunt, ut A sdrubal, sc.
mel, vigil, simul, consul.

Silius.

Vertit terga citus damnatis A sdrubal
ausis.

Lib. 7.

Horatius.

Quo semel est imbuta regens servabit odo. Epist. 1.
rem Testa diu.

EXCEPTIO.

SAL, nil, Sol, longæ sunt. Item pleræ-
que peregrinæ, ut Nabal, Daniel,
Saul.

Statius.

Non sal, oxyporūve, caseū sive.

Sylv. 4.

Martialis.

Nil aliud video quo te credamus amicum. Lib. 10.

Ovidius.

L

Vlte-

Meta: 1.

Vlterius spatium medio Sol altius habebat
Sal. Statius lib. 4. extremo Sylv. produxit, versus est hendecasyllabus, neq. solet ipse in primo loco choreum collocare. Ausonius etiam produxit.

Sal, oleum, panis, mel, piper, herba, novem. Pol. ajunt quidam longum esse, alij vero breve quod ex Comicis Poetis, maxime Plauto (cujus versus alij longiores alij breviores faciunt, senariusq. octonarios, contra permutant) difficile sanari probari potest:

Ennius apud Macrobiū lib. 6. corripuit. Nec pol. homo quisquam faciet jam impune armatus Tanagril, itidem alij producunt, alij corripunt, sed desiderantur veterum testimonia.

Non omnia peregrina producuntur, Baal nim. ab Hebræis Patac, id est, Abbreve scribitur, & Rogel, per Segol seu: Abigail per I, breve. Michol per Cateph comes, hoc est, Omicron. à Græcis etiam μεχλ per Omicron. Quare ut si incrementa recipiunt, corripiuntur: Baal nim. dicam penultima brevi, ut Annibalis.

M, in fine.

M Finira priscais temporibus conpiciebantur, neque à sequentibus cal, ut modo fit, excipiebantur: quod in As, Es, E,

etiam nunc
 nitur.

In sign
 Duxit

Quo r
 m

Posteri seq
 ce dente voca
 Ecclipsis di

N Litte
 Titan
 cetera terri
 exeunt.

Sin abfur
 Ter

Vnde venit Ti

Aetion ep
 vestr

Item acc
 in As, Es, E,

etiam

etiam nunc in compositis verbis cer-
nitur.

Ennius.

In signita ferè tum millia millium octo Anna. 10.
Duxit delectos bellum tolerare potentes.

Juvenal.

Quo re circumagas? quæ prima aut ulti- Satyr. 9.
ma ponas?

Posteri sequente vocali, M, litteram cum præ-
cedente vocali elidendam putarunt, quæ figura
Eclipsis dicitur: de qua paulo post.

N, in fine.

N Littera finita longa sunt, ut Sin,
Tiran, Siren, Salamin, Aetæon, &
cetera tertiarum declinationis, quæ in On,
exeunt.

Virgilius.

Sin absumpta salus, & te pater optime, Aeneid. 1.
Teuerum.

Lucanus.

Vnde venit Tiran, & mox ubi sidera condit. Lib. 1.

Ovidius.

Aetæon ego sum, dominum cognoscite Met. 3.
vestrum.

Item accusativus Græcus nomium
in As, Es, E, ut Aeneas, Anchisen

Calliopen. Græcus itidem genitivus
multitudinis cujusvis declinationis, ut
Cimmerion, epigrammaton.

Virgilius.

Æneid. 11. Et sævum Ænean agnovit Turnus in armis.

Idem.

Æneid. 3. Amitto Anchisen hic me pater optime
fessum Deferis?

Tibul.

Lib. 4. Cimmerion etiam obscuras accessit ad oras.

EXCEPTIO I.

Corripe, An, In, forsan, forsitan, ta-
men, attramen, viden. Item En, syl-
laba finita, quæ faciunt genitivo Inis, ut
Nomen, lumen, flumen.

Virg.

Æneid. 2. Forsitan & Priami fuerint quæ fata requiras.

Idem.

Æneid. 1. Hic tamen ille urbem Patavi, sedes
locavit.

Statius.

--- ferrumque quod amens
Theb. 3. Ipsa dedi, viden, ut jugulo consumpse-
ritensem?

Ovid.

Fast. 2. Nomen Arionium Siculas impleverat
urbes.

Corripunt
quæ assecu-
rionem spectat
tionem.

Ilion, & Te-
& Ida.

Pallida nec
umbras.

Omnes
qui à nominib.
entibus profi-
Cethyn, Ilyn:

Scorpion incen-
suris.

Tantæque nox a
dixit.

Namque ferunt
ab unda

Hymen, alth
per n scribitur
Hymen o Hymen

EXCEPTIO II.

Orripiuntur etiam Græca in On,
quæ ad secundam nostram declina-
tionem spectant, ut pelion, Ilion, E-
rotion.

Ovid.

Ilion, & Tenedos, Simoisq; & Xanthus, In Epist.
& Ida.

Martialis.

Pallida nec nigras horrescat Erotion Lib. 5.
umbras

Omnes denique accusandi casus,
qui à nominibus ultimam brevem ha-
rentibus proficiuntur, ut Scorpion,
Tethyn, Ityn; Maian, Aeginan.

Lucanius.

Scorpion incendis cauda, chelâsque pe- Lib. 1.
ruris.

Ovid.

Tantâque nox animi est, Ityn huc accersite Meta: 7.
dixit.

Statius.

Namque ferunt raptam patrijs Aeginan. Theb. 7.
ab undis.

Hymen, ultimam producit, quia à Græcis

hinc, per η scribitur: Catull:

Hymen o Hymenæe. Hymen ades o Hymenæe.

I 3

Idem.

Idem tamen alibi solita licentia eadem corripuit.
 Anchisen, Calliopen, & cerem que per *e*, sive *E*,
 longum scribuntur, per se ipsa aperta sunt. Cim-
 merij, restus multitudinis, genitivum Cimmerio-
 rum postulabat: *matui* tamen Tibullus Græcorum
 æquegiar Cimmerion, cuius ultima, ut cæterorum
 omnium, interrogandi casus, per *a*, scribitur. Vi-
 den', ab omnibus corripitur.

Virg. Æneid. 6.

Educes viden' ut gemine stent vertice criste?

Idem in Culice.

Præda Charonis agit, viden' ut flagrantia tædis.

Sic Catullus & Tibullus. De cæteris ejusdem
 forme, ut Scen', audin', nostin', profetsne, audis-
 ne, nostine, magna inter Grammaticos dissen-
 sio est. Qui censent hæc producenda esse, ajunt cum
 Servio, Viden' ultimam habere longam naturam,
 sed ab Ennio primam correptam fuisse, deinde e-
 jus exemplo à cæteris poetis. Alij contrà affirmant
 vocalem naturam longam, in brevem mutari, adhi-
 bita particula, Ne utriq; tamen certant sine resti-
 bus. Quare dum Ares in dubio est, tutius puto ab
 his omnibus abstinere, uno viden', exceptio. Ne-
 mon', ab Horatio producitur.

Serm. 2. Satyr. 3.

Converram, ne mon oleum feret ocyra? ecquis?
 sed qui in contraria sunt sententia, id casura at-
 tribuunt. Allud, Ten' ego quod semel atque ite-
 rum initio carminis legitur in Ciri, ajunt non

nulli depravatam
 Nostin', in epist.

Nostin' an e
 Ubi tamen alij legi-
 cum loca: Verum
 tur, & irate sam
 Scorpios, Pylos,
 quemadmodum
 am & accusator

Tu fore tamen
 Et gem.

Majan &
 Terhyn produxit
 Et viridum

Tam penitus re lo
 Intima, ab o
 P. finitum unum e
 ab Ennio apud Gel

R.
 R. Littera ter
 Amilcar, l
 cor, He & or, tu

nulli depravatū esse, corrigedumq. Tēne ego.
Nostin', in epistola Medea corripitur.

Nostin' an exciderint mecum loca, &c.

Ubi tamen alij legunt? Nescio an exciderint me-
cum loca: Verū posterior lectio frigidior vide-
tur, & irata femina parum appositā. Menelaos.
Scorpios, Pylos, Tethys, Itys, Maja, Ægina,
quemadmodum nominatur ultimam corripunt,
ita & accusativi.

Ovid. in Epist.

Tu fore tam lentum iusta Menelaon in ina,
Et geminos fratres Tynpareumq. putas?

Idem Fast. 4.

Majan & Electran, Taygetāq. Jovi.

Tethyn produxit. Mart. lib. 10.

Et viridum Tethyn, Oceanūq. patrem.

Silius lib. 17.

Tum penitus telo molitus regna tridenti.

Intima, ab occasu Tethyn impellit, & ortu.
finitum unum est Volup. sed obsoletum: quod
b Ennio apud Gell. l. 12. c. 7. producit.

R, in fine.

R Littera terminata corripuntur, ut
Amilcar, semper, semivir, cor, pre-
tor, Hector, turtur.

Silius.

14

Ac

Lib. 2. At senior Siculis exultat Amilcar in armis.

Virgilius.

Aeneid. 1. Semper honores, nomenque tuum, laudesque manebunt.

Lucan.

Lib. 8. Inservisse manus impure ac semivir audes?

Ovidius.

Trist. 5. Molle cor ad timidam sic habet illi preces.

Juvenal.

Satyr. 6. Tolle tuum precor Annibalem, victumque Syphacem.

Ovidius.

Met. 12. Inferias dederat cum fratribus Hector inanes.

Virgilius.

Eclog. 1. Nec gemere aëria cessabit turtur ab ulmo.

EXCEPTIO.

PROduciō Cur, far, far, Iber, Lar, Nar, ver, par, cum compositis: ut compar, dispar, & impar: & græca quæ faciunt genitivo Eris, ut Aër, æther crater.

Horatius.

In Art. Descriptas servare vices, operumque colores.

Cur ego si nequeo, ignoroque salutor?

Calliduse fracta

Si tibi durus Iber
Cantraber.

audere par, im
longa.

largior hic cam

A
Celtiber à Ma

Ducit a d'auri
oras.

Cor, non a
corripitur.

O
Strangulat inclu

Idem

Confiteor m

Sic M.

Quare illud

Molle men

significatur quidam

Molle meum

atorum exempla

Ovi

DE VLTIMIS

137

Martial.

Callidus effractus nummos fur auferet arca. Lib. 5.

Lucan.

tibi durus Iber, aut sit tibi terga dedisset Lib. 6.
Cantaber.

Horatius.

videre par, impar, equitare in arundine Serm. 2.
longa. Satyr. 9.

Virgilius.

Urgior hic campos æther & lumine vestit. Æneid. 6.

APPENDIX.

Celtiber à Martiale lib. 30 corripitur.
Ducit à auríferas quod me Salo Celtiber
oras.

Cor, non ausim producere, cum ferè semper à
vitiis corripitur.

Ovid. Trist. 3.

Strangulat inclusus dolor atq; cor asuat intus.

Idem de Pont. 1.

Confiteor misero molle cor esse mihi.

Sic Mart. lib. 10.

Quare illud Ovidij.

Molle meum levibus cor est &c.

dicantur quidam legendum esse sic:

Molle meum le vibisq; cor est, &c.

orum exempla à Grammaticis traduntur.

Ovid. Fast. 1.

que salutor?

15

Est

Far erat, & puri lucida nit a sales.

Idem lib. 5.

Exagitant & Lar, & turba Diana fures.

Virg. Æneid. 7.

*Sulphurea Nar albus aqua, fontēsq; Velint
Postular compositionis ratio, ut Celtiber ultimam
etiam longam habeat, cujus tamen nullum mihi
succurrit exemplum.*

As, in fine.

AS, syllaba finita longa sunt, ut *Æne*
as, Pallas, Pallantus: fas, nefas.

Virgilius.

Ænei. 10.

Æneas ignarus abest, ignarus & abfit.

Idem.

Ibidem.

Tela, manūsque finit: hinc Pallas, inft
& urget.

Idem.

Georg. 1.

Quippe etiam festis quædam exercer
diebus Fas, & jura finunt.

Juvenal.

Satyr. 13.

Credebant hoc grande nefas, & mort
piandum
Si juvenis vetulo non assurrexerat.

EXCEPTIO.

Corripe Græca. quorum genitivus

lit in Adis, Arc

Item accu

is nominum G

(

Pallas anum

ra canos

Cum quibus

In te finge ba

Permittos H

S, littera fini

rioribus, in va

ut distribuenda

na, ut Æneas; M

us longa sunt. I

ad aliter carmen i

ria, quorum genit

ducunt, ut Calc ba

Ma

Coniurabit At

Es, in

S, syllaba term

Anchiles, locu

etries, tricies, &c

ait in Adis, Arcas, Pallas, Palladis.

Item accusativos tertie declinationis nominum Græcorum, ut Troas, Ilipinas, Heroas.

Ovidius.

Pallas anum simulat, fallôque in tempo. *Méta. 6.*
ra canos Addit.

Martial.

Cum quibus Alcides, & pius Arcas erat. *Lib. 9.*

Ovidius.

In te fingebam violentos Troas ituros. *In epist.*

Virgilius.

Permistos Heroas, & ipse videbitur illis.

S, littera finita, cum multo latius pateant prioribus, in varias positiones necessario fuerit distribuenda. Masculina primæ declinationis, ut Aeneas, Menelaus, Demetrius, Hermaus longa sunt. Elias ab Ausonio corripitur, aliter carmen ingredi minimè possit. Item iæ, quorum genitivus in Antis, exit, ultimam acciunt, ut Calchas, Atlas.

Mart. lib. 9.

Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota.

Es, in fine.

S, syllaba terminata longa sunt, ut Anchises, locuples, quoties octies, quies, tricies, &c.

Virg.

Virgilius.

Ancid. 11 Anchises alacris palmas utraque retendi

Martial.

Lib. 11. Obrus es, & locuples, & Arato consule
natus.

Idem.

Lib. 10. Dicere te lassum quoties ergo credo Quirin

Idem.

Lib. 8. Vno nasceris o dies in anno.

Idem.

Lib. 12. Aegrotas uno decies aut saepius anno.

EXCEPTIO. I.

Corripe nomina tertiae Declinationis, quae crescunt in obliquis penultima brevi, ut Dives, Eques, Hospedes.

Virgilius.

Ancid. 2. Insula dives opum, Priami, dum re
manebant.

Idem.

Ancid. 6. Obvius armato, oeu cum pedes ire
hostem.

Præter Abies, aries, Ceres, paries
cum compositis, ut cornipes, sonip

Virgilius.

Ecl. 7. Populus in fluviis, abies in montib
altis.

Non aries illi,

Flava Ceres
Olympo.Nec pes ire p
saxumStat sonipes,
mandit.

EX

ES, à verbo
ex eo comp
tem Penes; G
coethes.Præterea
calus GracoruQuisquis es a
Gaios.

Tu potes & p

Quem penes
ma loqu

Lucanus.

Non aries illis, non ulla est machina belli. Lib. 3.

*Virg.*Flava Ceres alto nequicquam spectat Georg. 1.
Olympo.*Ovid.*Nec pes ire potest, intra quoque viscera Met. 6.
faxum est.*Virgilius.*Stat sonipes, & fræna ferox spumantia, Aeneid. 4.
mandit.

EXCEPTIO II.

S, à verbo sum etiam breve est, &
ex eo composita, ut potes, ades: i-
m Penes; Græca neutra in Es, ut Ca-
pæthes.Præterea nominandi vocandique
usus Græcorum, ut Arcades, Troës.*Virgilius.*Quisquis es amissos jam hinc obliviscere Aeneid. 2.
Graios.*Martialis.*

Tu potes & patriæ miles & esse decus. Lib. 6.

*Horatius.*Quem penes arbitrium est, & jus & nor. De Art.
ma loquendi.

An-

Juvenalis.

--- tenet infanabile multos

Satyr. 1. Scribendi cacoethes, & agro in corde sen-
cit,

Virgilius.

Eclog. 7. Ambo florentes ætatibus, Arca des ambo

Idem.

Æneid. 1.

Egressi optata potiuntur Troës arena.
Ad verbia numerandi, semper producuntur.

Mart. lib. 5.

Undecies una surrexit Zoile cæna.

Idem lib. 10.

Quindecies actas primus Olympiadas.

In eodem.

Supremus tibi cricæ in anno.

In eodem.

Ducenties accepit & tamen vivit.

Scæzon est.

Protulimus tam multa testimonia, quod quis
existiment esse brevia, alij desiderent classi-
ticus testimonium.

Aries.

Idem lib. 9.

Hic aries astris, hic leo dignus erat.

Paries. Virgil. in Moreto.

Quam fixam partes illos servabat in usu.

Pes, & ex eo composita ut. Alipes, sonipes;

Probus in Catholicis, esse brevia, quem Aus-
sequutus est.

Qui bipes & quadrupes foret, & tripes

solus. Ut erg, tamen à veterum vestigijs recessit.

Virg. 3. Georg.

Es etiam, & carmuris hirta sub cornibus aures.

Horat. 1. Serm. Satyr. 3.

*Omnia magna loquens: modo sit mihi mensa
tripes & Concha salis puri.*

Virgilius. 10.

*Tollit se areptum quadrupes, & calcibus au-
ras Verberat.*

Lucan. 3.

Non sonipes in bella ferox, non iret in aquor.

Quid rectius docet idem Probus eodem loco, Te-

Es, esse breve. Res, correpta, inquit, tuis faci-

at genitivo, Teres teretis. Cujus sententiam

bonus Virgilianus confirmat.

curus: mundi instar habens, teres, atq, rotundo

Es, composita etiam corripuntur.

Iuvenal. Satyr. 5.

Si potes illapari &c.

Virg. Eclog. 7.

Huc ades o Melibae, caper tibi saluus & hæ-

Addunt etiam quidam, Inquies, sed nullo

estimonio confirmant.

Is, vel Ys, in fine.

, vel Ys, finita corripuntur, ut Apis,

aquis, ais, Theris, Tiphys, Irys.

Ovid.

- Ovidius.*
 Meta. 13. Non apis inde tulit collectos sedula flores
Martialis.
 Lib. 5. Non est, inquis, idem: multò plus e
 probabo.
Persius.
 Satyr. 4. Hunc ais? hunc diis iratis, genioque
 nistro.
Statius.
 Achil. 1. Iam dudum tacito lustrat Thetis om
 visu.
Virg.
 Eclog. 4. Alter erit tum Tiphys, & altera quæ ve
 Argo Delectos Heroas.

EXCEPTIO I.

EXcipe casus omnes multitudinis
 Viris, armis, Musis, nobis, Vo
 quis pro quibus, omnis, urbis.

Item Glis, vis, nomen & verbum, v
 sis cum compositis, ut quamvis, nolis, ad
 Et secundas personas numeri singul
 modi indicatiui, quarta conjugationis, u
 scis, sentis.

- Virg.*
 Aneid. 1. Præsentemque viris intentant om
 mortem. *Lucan.*
 Lib. 1. Plus illa vobis acie, quam creditis, actum

... d'ierque qu
 Quis ante ora pa
 alta Contig

Non ea vis anim

Iam satis

Quamvis H
 in ax

Nescis, heu ne

E

Longa prae

itivus exit in

ima longa, ut

pis, Lis.

Hac ibat Sin

Grammatici

ce lis esse

Apo, tenia esse

persona breca, Ais:

ibus quaris ordinis

si anam lib. 10, sic a

dena est pos

Virgilius.

--- ô tērque quatērque beati,
 Quis ante ora patrum Trojæ sub mœnibus
 altæ Contigit oppetere.

*Æneid. 8.**Idem.*

Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.

*Æneid. 12.**Martial.*

Iam satis est: non vis Afer avere, vale.

*Lib. 9.**Lucan.*

Quamvis Hesperium mundi properemus
 in axem.

*Lib. 3.**Martialis.*

Nescis, heu nescis dominæ fastidia Romæ.

Lib. 1.

EXCEPTIO. II.

Onga præterea sunt, quorum geni-
 tivus exit in Inis, Entis, Iis penul-
 tima longa, ut Salamis, Simonis, Sam-
 is, Lis.

Ovidius.

Hac ibat Simonis, hic est Sigeia tellus.

*In Epist.**Horatius.*

Grammatici certant, & adhuc sub judi-
 ce lis est.

In Arte.

Ajo, tertia esse declinationis docet secunda
 persona breva, Ais: videtur tamen priscis tempo-
 ribus quarti ordinis fuisse: Navius enim apud Pri-
 anum lib. 10. sic ait.

An nata est sponsa pregnans? vel ai vel nega.

K

Supra

Suprà, cùm de diphthongis egimus, offendimus,
 Omnis, Urbis & cetera id genus, per I, litteram,
 non per diphthongum ei, sive ei, à veteribus fu-
 isse scripta. Quæ in Ys per y, exeunt, ferè corri-
 piuntur.

Virg. Aneid. 2.

At Capys, & quorum melior sententia menti
 Ovid. 5. Metamorph.

Et lybis Amphimedon, avidi committere pugnan-
 Teihys tamen videtur anceps.

Virg. Georg. 1.

Teg, sibi generum Teihys amat omnibus una
 quod etiam, ex accusandi casu, qui nominandi
 sequitur, intelligitur.

Silius lib. 17.

Tum penitus telo molitus regna tridentæ
 Intima ab occasu Teihyn impellit & ortu.

Mart. lib. 10.

Ee viridem Teihyn, Oceanumq; patrem
 rarissimè enim hic, maximè apud Martialem
 producit brevis, casus beneficio. Sed quid vi-
 rum? An non etiam prior vocalis, quæ à Græcis
 scribitur, interdum corripitur.

Senec. in Troad.

Placidumq; numen, equoris tumidi Ter
 Ovid. posteriorem corripuit. Fast. 4.

Teihys & exiremo sæpè recepta loco est.

Ris ultima futuri conjunctivi modi, sæpè
 corripitur.

Idem

Mart. lib. 2.

Is mihi, dives eris, si causas egeris, inquit.

Idem lib. 5.

*Hos tu seu pariter, seu hanc, illumve priorem**Videris: hoc dicet, Marcus avere jubet.*

In eodem.

Nec porrexeris ista, sed teneto.

Idem 7.

*--- quod si fera monstra duorum.**Iunxeris, alterius fiet uterq; timor.*

In eodem.

Et cum satis est dixeris, ille leget.

Idem lib. 9.

Videris immenso cum conclamata querelis

Sexta.

Horatius in Art.

*Dixeris egregie, notum si callida verbum.**Reddidit junctura novum.*

Lucan. lib. 1.

*Ætheris immensi partem si prefferis unam**Omitto alia, ne sim longus. Reperitur interdum
hoc tempus longum: sed credo id Cæsura attri-
buendum.**Certe Probus Inst. Art. ubi de ultimis verborum
agit, Ris syllabam, tam præteriti, quam futuræ
temporis conjunctivi modi, brevem esse docet:
quamvis idem Probus affirmet, Rimus, utriusq;
temporis semper penultimam producere. Idem
eodem lib. Ubi de ultimis provocabuli Quis vel*

Qui agit, Dativus & Ablativus, inquit, si Is hylaba terminantur, jambum recipiunt, ut, Quis ante ora patrum: si Bus, pyrrhichium, ut, Hic quibus inuisti fratres. Non satis intelligo quid si bi velit: Persus enim Heroicus nunquam, maxime primo loco, jambum recipit. Quare viderint Critici, num, Quis, potius sit scribendum. Et enim cum provocabulum, partim ad secundam declinationem, ut à quo, quā, quos, quas: partim ad tertiam spectet, ut quem, à qui: dativus quibus similis est dativo secunda, ut dominis, doctis. Quibus verò: dativo tertia ut Sermonibus, brevibus. Unde qui analogiam impugnant, apud Varronem lib. I. Quos homines, recto mulcrinus, pro Qui homines, agebant dicendum esse sequenda esset analogia. Servius in Donat. bellum de octo part. idem sentit: Dativus, inquit, & Ablativus plurales varij sunt: dicimus enim quis vel à quibus: qui quidem videntur hac ratione variari, quoniam Ablativus singularis ventus est varius. Scimus enim quia omnia uos, terminantur, in Is, mittunt: quæ I, in u. Ergo sicut dicimus ab hoc docto, ab his doctis & a dicimus à quo, à quis. Item sicut diximus à puppi, à puppibus, ita dicimus à qui, à quibus. Velis, Persius satyr. 5.

Ne trepidare velis, atq; arctos rodere cales Marti: lib.

Nasutus sis atq; liber, sis deniq; nasus,

ibile

Et possit ipsum

O S. finita l
Otros, Tro
Androgeos, d
tur.

Os homini l
Iulit & en

Tros Anchis

Primus se T
terva.

Androgeos o
dens,

E

Corripe Os
& græca n
Argos.

Et Chaos,
lentia

Ibidem.

*Et possis ipsum tu deridere Latinum.**Os, in fine.*

OS, finita longa sunt, ut Oloris, Ere-
ctos, Tros, Minos, Heros, Arhos,
Androgeos, & cætera quæ per describun-
tur.

Ovid.

Os homini sublime dedit, cælumq; videre
Iussit & erectos ad sidera tollere vultus,

Meta. 8.

Virgil.

Tros Anchisiade, facilis descensus Averni.

Æneid. 6.

Idem.

Primus se Danaum magna comitante ca-
terva.

Æneid. 2.

Androgeos offert nobis, socia agmina cre-
dens,

EXCEPTIO.

Orripe Os ossis, compos, & impos,
& græca neutra, ut Chaos, Melos,
Argos.

Virgilius.

Et Chaos, & Phlegethon loca nocte si-
lentia latet.

Æneid. 6.

K 3

Item

Item Os finita, quæ ad secundam latinam declinationem transeunt, ut Tygos, Arctos, Ilios.

Lutan:

Lib. 30.

Et Tyros instabilis, pretiosaq; muris
Sidon.

Martialis.

Lib. 9.

Nescia nec nostri nominis Arctos erat.

Omnes denique interrogandi
sus, à quibuscunq; rebus proficiscantur
ut Arcados, Pallados, Typhoëos, Tethyos, Tereos.

Ovidius.

Met. 2.

Arcados hinc sedes, & inhospita tectis
Tyranni Ingredior.

Ovidius.

Factor. 4.

Alta jacet vasti super ora Typhoëas ætæ

Lucanus.

Lib. 1.

Tethyos unda vagæ lunaribus æstuet horis
Ex compositio, exos, intelligimus Os ossis breviter

Lucret: lib. 3.

Exos & exangvis tumidos pers fluctuat vortice

Ovid. --- vortice, postmodo compos eris.

Pallados, Valerius Flaccus lib. 8.

Ipsa autem nupta jam Pallados erigitur

Mart: lib. 1. ad Flaccum.

Ille magis ludit qui scribit prandia sevit
Tereos: aut curam crude Thyestæ

Hic illud obiter d
dum esse, non per
Æta Vide qu
laba finis gym

V S, syllab
littus, in
diq; casus si
nis, ut Dom

Hec fuge cru

Apparet
refic

Hic Dol
bat

Excipe m
thus.

Plus illa
est.

Et qua c

Secundam la. Hic illud obiter dictum sit, Thyesta per a, legendum esse, non per e, ut Orestes, Orestæ, Æetes, Æetæ. Vide quæ supra diximus cum de Esyllaba finitis egimus.

etiosaq; murio

Us, in fine.

his Arctoserat
interrogandi c
proficiscant
Typhoëos, T
S, syllaba terminata brevia sunt, ut
littus, intus. Et nominandi, vocan-
diq; casus singulares quaræ declinatio-
nis, ut Domus, manus.

Virgilius.

Heu fuge crudeles terras, fuge littus avarum. *Æneid. 3.*

Idem.

Apparet domus intus, & atria longa pate-
rescunt. *Æneid. 2.*

Idem.

Hic Dolopum manus, hic sævus tende-
bat Achilles. *Ibidem.*

EXCEPTIO.

Excipe monosyllaba, ut Plus, Rus.
thus.

Lucanus.

Plus illa vobis acie, quàm creditis, actum *Lib. 1.*
est.

Et quæ crescunt in obliquis penulti-

ma longa, ut Salus, tellus, palus, & nomina quartæ declinationis, præter casus ante dictos, ut aditus, vultus.

Ovidius.

Met. 7.

Mox etiam fruges tellus inarata ferebat.

Idem.

Met. 11.

Iuncta palus huic est, densis oblecta salictis.

Martialis.

Lib. 8.

Hos aditus urbem Martis habere decet.

Deniq; græca nomina, quorum genitivus exiit in Vntis ut Opus, Amarrhus: & quæ ex ~~two's~~ ~~wood's~~ componuntur, ut Tripus, Melampus: quæque ex Oos contrahuntur, ut Panthus ex Panthoos.

Item genitivus à fœmininis in O, u Manto Mantus, Clio Clius &c.

Virgilius.

Ænei. 10.

Est Amathus, est cella mihi Paphus atque Cythera.

Idem.

Æneid. 2.

Panthus Omiades, arcis Phæbiq; sacerdos.

Idem.

Ænei. 10.

Fatidicæ Mantus, & Thufci filius ammi.

Huc etiam IESVS sacrosanctum Domini atq; redemptoris nostri nomen spectat.

V S, finita ob-

ba profect-

phagus, Orib-

ultimum A B

unde à

tima brevi.

Pamphag-

cadet

Polypus,

in al

JESUS,

scribitur,

addunt conson-

Palus u-

V

Fata obf-

Horatius

Regi opus, ferit

cerie S, littera elidi-

corripitur. Att-

mandi casu, ut trip-

polipos, un-

breui. Vide Ar-

nam m-

neo l. 8, ob quam c-

Af-

APPENDIX.

VS, finita non contracta, ab Os, syllaba profecta, corripuntur, ut Pamphagus, Oribalhi, polypus: quorum ultimum A Eoles per Os scribunt $\omega\lambda\upsilon$. unde à Latinis per Vs effertur, ultima brevi. Ovidi.

Pamphagus & Dorceus, & Oribasus, Ar- Meta. 13.
cades omnes

Horatius.

Polypus, an gravis hirsutis cubet hircus In Epod.
in alis.

JESUS, nomen Hebraeum est, à Gracis $\iota\epsilon\varsigma\upsilon\varsigma$ scribitur, ab Hebraeis Jesus, cui prater ς , addunt consonantem, cui nulla in Europa re-
sonder. Palus ultimam producit.

Virg. Aeneid 6.

Fata obstant, tristiq; palus innabilis unda.

Horatius eandem corripuit in Arte.

Regis opus, sterilisq; diu palus, aptaq; remis, aus-
re S, litera eliditur, & V, vocalis ob sequentem
rripitur. Attici $\omega\lambda\upsilon\pi\epsilon\varsigma$ polypus, nomi-
andi casu, ut tripus dicunt. Eoles verò $\omega\delta$ -
polypus, unde Latini polypus ultima,
Vide Athenaeum lib. 7. Polypus dicitur e-
nostrinometam $\omega\lambda\upsilon$ & $\omega\lambda\upsilon\pi$, per ω ab eodem Athe-
no l. 8. ob quam causam Horatius primam voca-

AP. produxit.

R 5

DE

DE SYLLABA COMMUNI.

Communis syllaba, ut supra
diximus, est, quæ modò bre-
vis, modò longa apud poëtâ
reperitur.

Præceptum l. de syllaba communi

ET Diphthongus, & vocalis longæ
communes fiunt, cùm vocalem
versâ dictionis præcedunt.

Breves.

Virgilius.

Æneid. 3. Insulæ Ionio in magno: quas dira Celæ
Idem.

Æneid. 5. Victor apud rapidû Simoënta sub Ilío an-
Idem.

Eclog. 3. Credimus? an qui amant, ipsi sibi som-
nunt?

Horatius.

Serm. Satyr. 9. Si me amas, inquit, paulum hîc ades.
Inteream, si

Aut valeo stare, aut novi civilia jura.

Propert.

Tu quoque, o Eurition vino Centaure peristi. Lib. 2.

Longæ.

Virgilius.

Antè tibi Eox Atlandides abscondantur. Georg. 1.

Idem.

Stant & juniperi, & castanæ hirsutæ. Eclog. 7.

Idem.

Lamentis gemitûq; & fœmineo ululatu
Tecta fremunt. Æneid. 4.

Idem.

Et succus pecori, & lac subducitur agnis. Eclog. 3.

Juvenalis.

Quis cælum terris non misceat, & mare
cælo. Satyr. 2.

Si fur displiceat Verri, homicida Miloni?

Ovidius.

O ego quantum egi: quam vasta potentia
nostra est. Met. 2.

Breves & longæ in eodem versu.

Virgilius.

Glaucos, & Panopææ & Inoo Melicertæ. Georg. 1.

Idem.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam. Ibidem.

Pra-

Præceptum II.

Monosyllaba brevia, interdum
poëtis more Græcorum produ-
cuntur.

*Virg.**Æneid. 3.*

Liminaq; laurusq; Deistotulusq; moveri

*Juvenal.**Satyr. 6.*Et animam & mentem, cum qua dii nocte
loquuntur.*Præceptum III.*

Syllaba brevis, post quatuor primos
pedes, maximè secundum & tertium,
relicta, nonnunquam à Poëtis produ-
citur.

*Syllaba brevis post primum pe-
dem producta.*

*Virg.**Æneid. 4* Pectoribus inhians spirantia consulit exta*Idem.**Æneid. 1.*

Oratis? equidem & vivis concedere valde

*Juvenal.**Satyr. 6.*Quis nescit? aut quis non vidit vulnere
pallidum?*Mar.*

Martialis.

Meq; sinus omnis, me manus omnis habet. Lib. 6.

*Post secundum.**Virgilius.*

Hic primum ex alto delubri culmine telis *Æneid. 2.*

Nostorum obruimur, oriturq; miser-
rima cades.

Idem.

Imicat Eurialus, & munere victor amici. *Æneid. 5.*

Idem.

Nam tibi Thimbre caput Evandrius ab-
stulitensis. *Æneid. 10.*

Statius.

Namque senex Thetidi Proteus pradi-
rat udx. *Achil. 2.*

Martialis.

Det tunicam dives: ego te præcingere
possum. Lib. 14.

Idem.

Maximus ille tuus, Ovidi, Cæsonius hic
est. Lib. 7.

*Post tertium.**Virgilius.*

Ostentans artem pariter, arcumque so-
nantem. *Æneid. 5.*

Idem.

Idem.

Æneid. 3. Dona dehinc auro gravia, sectoq; elephan-
to Imperat ad naves ferri.

Idem.

Æneid. 12. Congredior, fer sacra pater, & concipe
sædus.

Statius.

Achil. 2. Nequa det indignos Thetidi captiva ne-
potes.

*Post quartum.**Virgilius.*

Æneid. 10. Graius homo infectos linquens profugus
Hymenæos.

Idem.

Eclog. 6. Ille latus niveum molli fultus hyacyntho

Idem.

Georg. 2. Muneribus, tibi pampineo gravidus Au-
rumno,

Admonitio.

His tribus præceptionibus non in-
fuis componendis, sed metiendis ver-
sum poetarum carminibus, utentur ty-
rones.

Tria hæc præcepta à Græcis mutuati sunt L.

ini, quorum om-
alia festinare
imparatus. Hu-
T, litera finita.

Nox abijt, o-
cetera, que sup-
finitis egimus.
tima syllaba secun-
futuri conjunctivi

Da mihi re pla-

Respuerit et

Item hac quæ

lu

Occulta spoli-

Immane striden-

Et digna spe-

Multa deniq; hu p-

alioqui brevis jun-

Imbribus aut tabe-

Tabes enim, postea

Cernit tabe jec-

Macrobii lib. 5

*ini, quorum omnium exempla posuissem, nisi ad
alia festinarem. Et typographus à græcis typis esset
imparatus. Huc spectant præterita imminuta,
T, litera finita.*

Ovid. Fast. 4.

*Nox abiit, oriturq; aurora, Palilia poscor, &
cætera, quæ supra attulimus, cum de T, littera
finitis egimus. Huc itidem videtur spectare ul-
tima syllaba secunda persona tam præteriti, quam
futuri conjunctivi modi, cum longa reperitur.*

Ovid. 1. Fast.

Da mihi te placidum, dederis in carmina vires

Tibul. lib. 4.

Respueris etiam Phæbo gratissima dona.

Item hæc quæ sequuntur.

Juvenal. Satyr. 8.

Occulta spolia, & plures de pace triumphos.

Silius lib. 9.

Immane stridens agitur, crebròq; coacta, &c.

Mart. lib. 2.

Et digna speculo fiet imago tua.

*Multa deniq; his præceptionibus excusantur, quæ
liquo breviora sunt.*

Lucret.

*in bris aut tabe membrorum ambusta vacillent,
abe enim, posteriore aliàs habet brevem.*

Lucan. 8.

*Cernit tabe jecur madidum, venâq; menaces,
Macrob. lib. 5. cap. 14. Aocet à Græcis appel-*

lati

*lari λαγρεus versus, qui in medio breves
syllabas pro longis habent. ut-- & daros obice postea
& Consilium ipse pater & magna incepta Lat-
nus. Idem sentit Diomedes libro 3.*

Præceptum III.

VOcalis brevis ante mutam & liqu-
dam ejusdem dictionis, Ut supra
dictum est, communis est in carminibus,
quamvis in soluta oratione semper cor-
ripiatur, ut Atlas, volucris, Cleopatra,
Patroclus, lugubris, funebris.

Ovidius.

Meta. 4. Tempus Atla veniet, tua quo spoliabitur
auro Arbor.

Virgil.

-- cithara crinitus topus.

Æneid. 1. Personat aurata, docuit quæ maximus Atlas

Idem.

Æneid. 4. Cum tacet omnis ager, pecudes, pictæque
volucres. *Idem.*

Æneid. 6. Assuetæ ripis volucres, & fluminis alveo.

APPENDIX

Syllaba natura longa, nunquam cor-
ripitur, etiam si muta cum liquida
sequatur, ut

sequatur, ut
volucrum
eiusdem.

*Quarta h
est, ubi nonnull
cognitionem spe*

Vltima si
est: liqu-
nitur.

Gens in in-
a quo

Nate patr-
tem

Sextus ca-
ex duabus lon-

Aur cont-

Nobis non
Qui m-

Vltimus

tr longa con-
Cicero in orato-

sequatur, ut Aratrum, volutabrum, involucrem, salubris, & reliqua generis eiusdem.

Quarta hac preceptio suo loco fusiùs explicata est, ubi nonnulla dicta sunt, quæ ad eius perfectiùs cognitionem spectant.

Præceptum V.

Vltima syllaba, versus, communis est; siquidem brevis pro longa ponitur.

Virgil.

Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat *Ænci. II.*
æquor.

Idem.

Nate patris summi, qui tela Tiphœa *Ibidem.*
temnis.

Sextus enim pes spondeus est, qui ex duabus longis constat.

Aut contra, longa pro brevi.

Martialis.

Nobis non licet essetam disertis,
Qui musas colimus severiores.

Lib. 9.

Vltimus namq; pes Choreus est, qui ex longa constat & brevi.

Cicero in oratore ubi de pedibus agit, Nihil interest,

L

terest,

terest, inquit, dactylus sit extremus, an creticus :
quin postrema syllaba brevis an longa sit, ne in
versu quidem refert.

De Necessitate metrica.

LEx necessitatibusq; metri cogit poëtas,
breves aliquando producere, velut
cum sunt tres breves continuæ in car-
mine Heroico: quod in Italia, Priami-
de, Arabia, aliisque id genus usu venit.

Virgilius.

Æneid. 3. Ibitis Italiam, portusq; intrare licebit.

Idem.

Æneid. 6. Atq; hic Priamidem laniatum corpore,
toto Deiphobum vidit.

Lib. 2.

Propert.

Et domus intactæ te tremit Arabia.

Aut contrâ longas corripere, ut cùm
brevis inter duas longas est.

Satyr. 2.

Juvenal.

Fugerunt trepidi vera ac manifesta canen-
tem Stoicidæ.

Stoicidæ dixit penultima brevi, ne-
cessitate metri constrictus; neq; enim
hexametrum Carmen Creticum reci-
pit, qui ex longa, brevi, & longa con-
stat.

De

De S

De

Poëta, qui
ut inquit
di, nulla coad-
um pro suo
enim, Deder-
dem generis
ruot.

Matri long
mens

Dij tibi di
fruen

De licentia Poëtica.

POËTÆ, quibus semper potestas fuit,
 ut inquit Horatius quidlibet auden-
 di, nulla coacti necessitate, syllabis inter-
 dum pro suo jure abutuntur. Tulerunt
 enim, Dederunt, & nonnulla alia eius-
 dem generis penultima correpta effe-
 runt.

Virgilius.

Matri longa decem tulerunt fastidia
 menses,

Eclog. 4.

Horatius.

Dij tibi divitias dederunt, artémque
 fruendi.

Epist. 1.

DE PEDIBVS.

Quoniam de syllabis tum bre-
vibus tum longis, tum com-
munibus dictum est: super-
est ut & de Pedibus, qui ex ipsis syllabis,
& de Versu, qui ex pedibus Constat, bre-
viter dicamus.

Quid sit pes.

Pes est pars versus certo syllabarum
numero, atque ordine definita.

Pedes duarum syllabarum.

Spondeus constat ex duabus syllabis
longis, ut Possunt, Omnes.

Pyrrhichias ex duabus brevibus, ut
Furor, Ruit.

Choreus, seu ut alii vocant, Tro-
chaus ex longa & brevi, ut Arma,
Vincor.

Iambus ex brevi & longa, ut Viros.
Rogas.

Pedes

Molossus
Contend

Trochaus
brevibus, ut F

Dactylus
bus, ut Corpor

Anapaestus
longa; ut Ani

Bacchius
ut Dolores, F

Antibacchius
brevis, ut Aud

Creticus
brevis & longa,

Amphior
brevis, ut Cade

Pedes qu
super

Dispondeus
deis, ut C

Proceleus
hichis, ut A

Pedestrium syllabarum.

Molossus ex tribus longis, ut *Æneas*,
Contendunt.

Trochæus sive Tribrachys ex tribus
brevibus, ut *Facere*, *Tumidis*.

Dactylus ex longa & duabus brevi-
bus, ut *Corpora*, *Traximus*.

Anapæstus ex duabus brevibus &
longa; ut *Animos*, *Capiunt*.

Bacchius ex brevi & duabus longis,
ut *Dolores*, *Parabant*.

Antibacchius ex duabus longis, &
breui, ut *Audisse*, *Maturus*.

Creticus seu Amphimacer ex longa
breui & longa, ut *Maximos*, *Audiunt*.

Amphiorachus ex brevi, longa, &
breui, ut *Cadcbat*, *Poëma*.

*Pedes quatuor syllabarum ex
superioribus compositi.*

Dispondeus constat ex duobus Spon-
deis, ut *Oratores*.

Proceleusmaticus ex duabus Pyr-
nichis, ut *Abiete*. Dicho-

Dichorus ex duobus Choreis, ut Dimicare.

Dirambus ex duobus Iambis, ut propinquitas.

Choriambus ex Choreo & Iambo, ut Nobilitas.

Antipastus ex Iambo & Choreo, ut Recusare.

Ionicus à maiore ex Spondeo, & Pyrrhichio, ut Calcaricus, Cantabimus.

Ionicus à minore ex Pyrrhichio & Spondeo, ut Diomedes, Lacedæmon.

Peones.

PAEones quatuor sunt, omnes ex tribus brevibus, & una longa constant, hac lege, ut primus primam habeat longam, secundus secundam, tertius tertiam, quartus quartam.

Paon I. ex Choreo & Pyrrhichio, ut Aspicite, temporibus.

Paon II. ex Iambo & Pyrrhichio ut Potentia, Docebimus.

Paon

Paon II.
ut Animatus.
Paon IV.
ut Calamitas

*Epitriti, scilicet
supra*

E Pitritus I.
Reptin
Epitritus II. e
Conditio
Epitritus III.
Discordi
Epitritus IV.
ut Fortuna

Pedes quatuor

Quinque
tri sunt, p
rie composi
Constat ex Ia
blice, Perhor

Pæon III, ex Pyrrhichio & Choreo,
ut Animatus, Moriamur.

Pæon IV. ex Pyrrhichio & Iambo,
ut Calamitas, Obierant.

*Epitriti, seu Hyppij totidem sunt, sed
superioribus contrarij.*

E Pitritus I. ex Iambo & Spondeo, ut
Repentino, Repugnarunt.

Epitritus II. ex Choreo & Spondeo, ut
Conditores, Comprobarunt.

Epitritus III. ex Spondeo, & Iambo ut
Discordiæ, Clamaveras.

Epitritus IV. ex Spondeo, & Choreo,
ut Fortunatus, Pugnabamus.

Pedes quinque syllabarum.

Q Vinque syllabarum pedes inusita-
ti sunt, præter Dochimum, orato-
riæ compositioni maximè appositum:
Constat ex Iambo & Cretico, ut Reipu-
blicæ, Perhorrescerent.

L 4

Diome-

*Diomedes lib. 3. doctè & copiosè de
pedibus agit: quorum enumeratione fuimus
contenti, quod cetera non sunt perinde ne-
cessaria ad scribenda carmina. Chorem
solet Cicero appellare, quem pleriq. Gram-
matici Trochaum vocant: Quem vero hi
Tribrachym appellant, ille Trochaum nomi-
nat. Quintilianus Ciceronem secutus is-
dem nominibus utitur. Non sunt tamen
Grammaticorum vocabula, ut barba-
ra contemnenda, cum etiam
Quintiliani aetate
recepta fue-
rint.*

*Carmen H
H*

*Hexametrum
dibus, quor
xius spondeu
pondei.*

*Urbs antiqua
annos.*

*Virtus pes
est, unde
pillatur, quo v
amplitudo,*

DE VERSV.

ERSVS est oratio, certo ge-
nere, numero, atq; ordine
pedum alligata.

*Carmen Hexametrum sive
Heroicum.*

Hexametrum carmen constat sex pe-
dibus, quorum quintus dactylus est,
sextus spondeus, reliqui dactyli vel
pondei.

Virgilius.

Vrbs antiqua ruit multos dominata per æneid. 2.
annos.

APPENDIX.

Quintus pes nonnunquam spondeus
est, unde versus spondaicus ap-
pellatur, quo vel rei alicuius, gravitas
amplitudo, vel ingens moeror, ani-
miq;

miq; angor, vel aliud declaratur.

Virgilius.

Eclog. 4. Cara Deum soboles, magnum Iovis incrementum.

Idem.

Æneid. 2. Constat, atque oculis Phrygia agmina circumspexit.

Pentametrum carmen.

Pentametrum carmen, quodd fere hexametrum comitatur, quinque pedes habet, quorum duo primi dactyli vel Spondei, pro cuiusque arbitrio sunt, adiuncta syllaba longa quæ cæsura, vel semipes dicitur: cæteri perpetuo sunt dactyli, quibus semipes item adiungitur, ut ex utroque semipede quintus pes fiat: Vel tertio loco est spondens, qui alterius verbi finis alterius initio constat, deinde duo anapæsti.

Ovidius.

De Pontico. 4.

Omnia sunt hominum tenui pendencia filo.

Et subito casu quæ valere ruunt.

Delegi

Delegimus

ea, quibus poëta

dis librum tertium

rum, libros adæqua

tur. Heroici car

epos vocatur, un

in primis, ac cæte

horuerunt, sunt per

sum generibus di

Et assidua lectio m

hexameter recipit

eleusmaticum, u

paulo post. Posteri

Quintiliano proba

primè est sibi jun

neris finis. Ibi

ne verborum late

medio spondeo, qu

ius initio constet,

Senarius lam

lambi

Senarius lar

integer, on

aber.

Beatus ille,

Delegimus ex plurimis, carminum generibus
 a, quibus poeta frequentius utuntur. Diome-
 lis librum tertium, Servij Centimetrum, alio-
 rumq. libros adeat, cui hac non satis esse videbun-
 tur. Heroici carminis ornamenta (quod etiam
 pos vocatur, unde Epici poeta dicti) à Virgilio
 primis, ac ceteris qui eodem scribendi genere
 foruerunt, sunt petenda: quod idem de alijs ver-
 sum generibus dictum sit: horum enim diligens
 & assidua lectio magistros omnes superat. Versus
 hexameter recipit interdum anapaestum, & pro-
 eleusmaticum, ut quibusdam placet, de quibus
 paulo post. Posterior ratio metiendi pentametrum,
 Quintiliano probatur lib. 9. cap. 4. Et quidem
 primum est sibi junctus Anapaestus ut qui sit pent-
 metri finis. Ibidem, Est quoddam ipsa devisi-
 ne verborum latens tempus, ut in pentametri
 medio spondeo, qui nisi alterius verbi fine, alte-
 rius initio constet, versum non efficit.

Senarius Iambicus, sive Trimeter
Iambicus Acatalectus.

Senarius Iambicus cum purus est &
integer, omnibus in locis Iambos
habet.

Horat.

Beatus ille, qui procul negotijs.

Omnes

In Epod.

Deleg

Omnes sex pedes iambi sunt, totidem enim pedem Senarius admittit, unde & nomen invenit.

In Art.

Verſum, rardior ut paulò gravior, que veniret ad aures, ut Horatius ait primo, tertio, & quinto loco spondeum, Dactylum & Anapaſtum recipit. Omnibus etiam locis, præter quantum sexto, Tribrachym poteſt recipere.

Horatius.

Ibidem.

Pavidumq; leporem, & advenam laquei
gruem lucuada captat præmia.

Dimetrum Iambicum Acatalectum.

Dimetrum Iambicum quatuor recipit pedes: secundo & quarto locis Iambos; primo & tertio Iambum, spondeum, dactylum, anapaſtum: poteſt etiam in omnibus præter quantum Tribrachum admittere.

Horatius.

Has inter epulas ut juvat paſtas oves.

Videre properantes domum.

Subſcribitur hic verſus interdum
leganter Senario Iambico.

Mari

Vir Celibet
Noſtra

Scazon,

Cazon ſem
Iambum, ſe
eris omnibus
conſentit.

Extemporali
Calphurn

Merimur om
uplicatis, præter
rum eſt penam
cile intelligitur.
modis tribus merris
amanſenos habean
antur. anapaſt
termina integra, o
ſed iſta Catale
ſed iſta Catale
ſed iſta Catale
na aut duabus
brachycatalecta,
us ſenarius jam
quam cuſtodem

Martial.

Vir Celtiberis non tacende gentibus,
Nostraque laus Hispania.

Lib. x.

Scazon, sive Choliambus.

Scazon semper quinto loco habet
Iambum, sexto vero spondem; ca-
eteris omnibus cum senario Iambico
consentit.

Martialis.

Extemporalis factus est meus R. hector.
Calphurnium non scripsit & salutavit.

Lib. 5.

Metimur omnia genera carminum pedibus
multiplicatis, præter Dactylum, hoc est, hexame-
trum & pentametrum, quod ex ipsis nominibus
facile intelligitur. Trimetra enim appellantur
quod tribus metris sive mensuris consent, cum
man senos habeant pedes, unde & senarii vo-
cuntur. ἀκατάληκτα Acatalecta dicuntur
termina integra, omnibusque suis numeris absoluta.
ἀτάληκτα Catalecta, quibus deest una syllaba,
ὑπεράταληκτα, Hypercatalecta, quæ syllaba
aut duabus redundant. βραχυκάταληκτα
brachycatalecta, quibus pes unus deest. Legiti-
mus senarius Iambicus, sexto loco Iambum habet
quam custodem, defensorēque Iambici ordinis;

Mart

ex

ex quo cum fuerit deturbatus, atque in eius locum substitutus spondens, οὐκ ἔστιν Scazon, id est Claudicans, & χωλὶα μὲν ἑστὶν Choliambus, hoc est claudus jambus appellatur: claudicare enim i versus putantur. Martialis plurima epigrammata hoc carmine scripsit: Trimetro ac Dimetro pauciora. Tragediam scripturus, Seneca trimetrum diligenter inspiciet, observabitque quos pedes, quibus locis frequentius usurpet.

Non loquimur de Plautinis ac Terentianis senariis, qui locis omnibus (ut Priscianus de metris comicis docet) excepto sexto, quinque pedum Iambum, Tribachum, Spondeum, Dactylum, Anapestum sine discrimine admittunt.

Terent: in Prologo Andr.

Qui utramvis rectè norit, ambas noverit.

Idem, Ibidem.

Accusant; quos hic noster autores habet:

Idem in Andr.

Perduxere illuc secum, ut una esset mecum

Omnes sunt spondei præter quartum, & sextum, qui est Iambus.

Idem in eadem.

Nihil est hac opus est arte, ad hanc rem, quam paro.

Primus pes est anapestus, secundus dactylus; reliqui spondei, præter quartum & sextum.

Ibidem.

Studebat; & tamen omnia hac mediocriter.

Primus

Primus & secundus, quartus jam necessario est jambus scripsit, dactylis sit sollicitus: arbitrium suum

Anapaestum ac

Napaestum præter in choris quatuor pedibus spondei, peruen, ut secundum dactylis.

Lugeat æther, Aetheris altissimi, Evaga ponti

A P

Secundus pes qui frequent

G

Primus & secundus est jambus, tertius anapestus, quartus jambus, quintus tribrachys, sextus necessario est jambus. Qui dialogos, aut comædias scripserit, dummodo ultimus sit jambus ne de ceteris sit sollicitus: poterit enim hos quinque pedes arbitrium suum permiscere.

*Anapesticum dimetrum
acatalecticum.*

Napesticum carmen, quo frequenter in choris utitur Seneca, constat quatuor pedibus, qui ferè sunt dactyli et spondei, permistis anapæstis: ita tamen, ut secundo, & quarto loco absint dactylis.

Senec.

Lugeat æther, magnusque parens
Aetheris alti, tellusque ferax,
Et vaga ponti mobilis unda.

*Hercul.
furent.*

A P P E N D I X

Secundus pes dictionem terminat,
qui frequentissimè est spondeus.

Glyconium.

Gly.

GLyconium carmen constat spon-
deco, & duobus daſtylis, quo Sen-
ca interdum choros ſcribit.

Thyeſt.

Tandem regia nobilis
Antiqui genus Inachi
Fratrum composuit minas.

Asclepiadeum.

Aſclepiadeum carmen conſtat ſpon-
deco, duobus choriambis, & pyri-
chio, vel ſpondeo, daſtylo, & ſyllaba
longa, deinde duobus daſtylis.

Horatius.

Carm. 1.

Mecenas atavis edite regibus.

Phaleucium.

Phaleucium carmen quinque pedi-
conſtat, ſpondeo, daſtylo, deinde
bus choreis.

Martial.

Lib. 1.

Commendo tibi Quintiane noſtro,
Noſtros dicere ſi tamen libellos
Poſſum, quos recitat tuus poëta.

*Versibus hendet caſyllabis, (ſic enim à nu-
ſyllabarum etiam appellantur) plurimum uti
qui Epigrammata ſcribunt.*

Sappho.

Verſus Sappho
ordine ad
deum, Daſtylo
tertio cuique
donius, qui ex

Integer v
Non eger
Nec rene
Fu
Sive per
Sive fact
Caucasum

La
Glyconium ca
Choreum habet
Ignis Ili
Phaleucij ped
nim ſed iam Jam
quibus cauti ferè
Severum, cum
ondo.

Et cum cur
Iter junger

Sappho.

Sapphicum carmen.

Versus Sapphicus quinque pedes hoc ordine admittit, Chorem, Spondeum, Dactylum, deinde duos choreos: tertio cuique carmini ferè necitur Anionius, qui ex dactylo & spondeo con-

Horatius.

Integer vitæ, scelerisque purus
Non eget Mauri jaculis, nec arcu,
Nec venenatis grauida sagittis.

Fusce pharetra:

Sive per Syrtis iter æstuosas,
Sive facturus per in hospitem
Caucasum, vel quæ loca fabulosus

Lambit Hydaspes.

*Glyconium carmen apud Horat. Ode 15. lib.
Chorem habet initio.*

Ignis Iliacas domos.

*Phaleucij pedibus abutitur Catullus: primæ
im sed tunc Jambum, tunc Chorem attribuit,
quibus ceteri ferè abstinent: Mart. tamen lib. 2.
Severum, cum imitatus, jambum posuit pro
spondeo.*

Et cum currere debeas Bovillas,
Iter jungere queris ad Camænas.

Carm. 1.

M

DE

DE CARMINVM
DIMENSIONE.

VERSUS meritur pedibus metiendis non parum prodest Syllabarum communis, Necessitatem metrica, Licentiae poetica, Figurarumque cognitio.

Episynalœphe.

Episynalœphe, quæ & Synœphe, hæc & Synœphe appellatur, est syllaba una ex duabus facta: quod fit cum duæ vocales in unam contrahuntur, ut Alvearia, eadem, alveo, eodem, cosde aureis, ærei, denarijs.

Virgilius.

Georg. 4.

Seu lento fuerint alvearia vimine texta

Idem.

Anci. 10.

Vna eademque via sanguis animus sequuntur.

Hic E, & A, in unam syllabam contrahuntur.

Idem.

Altera ripa

Vno eodemque

vixit Serpentum

Hic E, & O

cunt.

Atria, dependentis,

Pectora: nec ærei.

Hic E, &

unt.

Denarijs tribus

Observa

Hic duplici

est.

Dem accidit

Vlissei, & dant

Typhœo, & si

ulativo Typhœo

Vnius obno

Idem.

Assuetis ripis volucres & fluminis alveo. *Æneid.* 7

Idem.

Vno eodemque tulit partu, paribusque re- *Æneid.* 12
rinxit Serpentum spiris.

Hic E, & O, vocales in unam coales-
cunt.

Idem.

Atria, dependent lychni laquearibus au- *Æneid.* 1.
reis.

Idem.

Pectora: nec misero elypei mora profuit *Æneid.* 12
arei.

Hic E, & I, in unam syllabam coe-
sunt.

Martialis.

Denarijs tribus invitas: & mane rogatum *Lib.* 9.

Observare jubes atria, Basse, tua.

Hic duplex ij, in unum contractum
est.

Dem accidit genitivis Olei, Achillei,
Ulisæi, & dativis, ablativisque Tereo,
Typhœo, & similibus, interdum & ac-
cusativo Typhœa.

Virgilius.

Vnius ob noxam, & furias Ajacis Oilei. *Æneid.* 10

Idem.

M 2

Lit.

Æneid. 3.

Littora Achæmenides, comès infelici
Vlyſſei*Idem.*

Æneid. 9.

In arime Iovis imperijs impoſta Typhoe

Ovidius.

Meta. 6.

Degeneras, ſcelus & pietas in conjuge

Tereo.

Idem.

Meta. 3.

Nec quo centimanum dejecerit igne Ty

phoea, Nunc armatur eo,

In primis, E, & I: in ſecundis, E, &
O: in ultimo, E, & A, in unam ſylla-
bam coaleſcunt.In ſuperiorum contractione, deſe-
ctu & autoritate opus eſt: at horum Cu-
huic, dii, dijs, ij, ijdem, ijdem, ijs, ijsdem
uſque adeo, omnibus uti licet. Ite
adverbiorum Deinde, dein, deincep
dehinc, & verbi Deeſt, deerat, deerant
deerit, deerunt, deeſſe & eorum, quæ
ex, Semi, componuntur, ut Semian-
mis, Semihomo.*Ovidius.*

Meta. II.

Iuncta palus huic eſt denſis obſeſſa ſalicti

Lucan.

Lib. 4.

Idem, cùm fortes animos præcepta ſub-
ſent, Opta vere diem.

Idem

Idem.

usque adeo miserum est civili vivere bello. Lib. 1.

Statius.

De hinc fociare choros castisque accede- Achil. 1.
re sacris

Hortantur.

Lucan.

Non ulli comitum sceleris præfagia de- Lib. 8.
erant.

Martialis.

Sine Mecænatibus non deerunt, Flacce, Ma- Lib. 8.
rones.

Lucanus.

Manianimes alij vactum subiere profundum. Lib. 3.

Virgilius.

Semi homini Caci facies quem dira re- Æneid. 8.
gebat.

Huc etiam spectat Anteambulo,
Antehac, Antecit, & si qua præterea
int.

Martialis.

Sum comes ipse tuus, tumidique anteam- Lib. 2.
bulo Regis.

Lucanius.

Plurimæque humanis antehac incognita Lib. 6.
mensis.

Virgil.

candore nives anteirent, cursibus auras. Æneid. 12

M 3

Pre-

Probus Inst: art. Epithymalophe est una syllaba
ex duabus facta, ut Fixerit Acropodem pro Acro-
pedem, tertrasyllabon ex pentasyllabo fecit. ou-
den Qvæctis Synecphonesis dicitur à ouven Qvæ-
ctiv, quod simul sonare significat, quod dua-
rum vocalium sonus confundatur permisceaturque.
Denarius A. longum habet, ne quis putet esse
dactylum.

Idem Mart. l. 2.

Unus sepe tibi tota denarius arca.

Idem etiam lib. 1. continxit.

Denarius tibi quinque Martialem.

Eosdem, est apud Propertium lib. 4.

Eosdem habuit secum quibus est delem capillos,
Cui, Huic, Ei, Ei, dandè casus, putat Priscianus
lib. 12. monosyllaba esse, quod in hoc genere de-
clinationis dativus minor sit genitivo una syllaba,
ut Unius uni, solius soli, illius illi, ipsius ipsi. Iti
quod plerique poetarum id metris comprehendunt.

Virg. Æneid. 4.

Cuius loci leges dedimus, connubia nostra
reppulit, & Georg.

Hæc à stirpe pedes tempro protentus in octo;

De dativo Ei, nullum profert testimonium.

Probus Inst art docet hæc tria esse, dissyllaba.

Huic, ait pyrrichium esse, sed posse ambas syll-

bas in Epithymalopham cadere. Cui, ait idem

constare ex duabus brevibus, ut Ei cui putre

solum. Interdum ex brevi & longa, &c.

Supr

Supra cum

Martialis planum

brevem esse, ei

Satyr. 3.

Quis vane diligens

desistat occu-

quentius contrahit

dicui, Curv.

Incipio quor-

H

Cuilibet hic

Cui vult im-

O

In causa fac

Manilius tamen

dixit.

Sic erit & se

Huic, apud Stat.

Latius huic

Falsus huic p

Merum, versum aff

atq; à Statio utrob

us ait, Ei, jambus

ic lib. 5.

Emantibus ne

Scilicet est f

significatur quida

Suprà cum de ultimis egimus, testimonijs
Martialis planum fecimus, utraq; aliquando
brevem esse. easdem corripuit & Iuvenalis
Satyr: 3.

Quis nunc diligitur, nisi conscius, & cui fervens.
Aestuat occuleis animus? multo tamen fre-
quentius contractum est: sic ex eo composita, ut
Alicui, Curvis.

Mart. lib. 5.

Incipio quoties alicui tua dona referre.

Horatius Epist.

Cuilibet hic fasces dabit, eripietq; curules

Cui volet importunus &c.

Ovid. Trist. 1.

In causa facili cuius licet esse diserto.

Manilius tamen lib. 4. Cuiq; posteriore longa
dixit.

Sic erit & sedes fugienda, petenda cuiq;

Huic, apud Stat: 1. Silv. his legitur priore brevi.

Latus huic dono videas dare iura nepotes.

Falsus huic pennas & cornua sumeret et hinc,
utrunq; versum affert Priscianus eodem loco, pu-
atq; à Statio utrobq; factam esse diarexim. Pro-
us ait, Ei, jambum esse: quod Lucretius produ-
cit lib. 5.

Emanibus nitidum teneris opus effluit ei.

In eodem.

Scilicet est fluvius, qui visus maximus ei.
supplicatur quidam, cum, Eij gemino ij scripsisse.

M 4

priorem 1a

priorēq; productam esse positione. Prisci enim, ut supra diximus, I, inter duas vocales geminabant, Ayo, Maia etc, ejus, & in dativo servato utroq; I, Eij, Hec est Probi atq; Prisciani sententia. Probo licentius accedo. Imq; Cui, Huic, Fi, puto suapte naturā dissyllaba esse, ut dij, dijs, ij, ijs, quæ ferè à poëtis contrahuntur. Quod verò Priscianus ait, dativum nominum pronominumque, quorum genitivus exit in Ius, minorem esse genitivo una syllaba, de ijs accipiendum est, quorum rectus duas habet syllabas, ut Unus, ille, solus &c. At Quis, Hic, Is, monosyllaba sunt. Sed hæc, ut multa alia viderint Critici. Deorsum, Seorsum, Prebendo, prebendo omisimus, quod illa ferè apud priscos poëtas leguntur. Contrahat: hæc verò, quia, nihil est cur à poëtis contrahantur, cum predo, preno verba imminuta, tam sint in usu, quàm plena, & apud Virgilium. Æneid. 2.

-- prensant fastigia dextris,
legitur, non prehensant, ut quidam citant.

Synalæphe.

Synalæphe est, cum vocalis, aut Di-
phthongus præcedentis dictionis, à
sequenti excipitur, & quodammodo
absorbetur,

Vir-

Virgilius.

Atque ea diversa penitus dum parte ge- *Aeneid 9.*
runtur.

Idem.

Conticuere omnes intentique ora tene- *Aeneid 2.*
bant.

Idem.

-- clamorem ad sydera tollunt *Aeneid 10.*
Dardanidae è muris: spes addita suscitatur iras.

EXCEPTIO.

O Et Heu, sequente vocali aut diph-
thongo integra manent.

Virgilius.

Opater, ô hominum, Divûmque æterna *Aeneid 10.*
potestas.

Statius.

Heu ubi syderei vultus? ubi verba ligatis *Theb. 5.*
Imperfecta sonis?

Episynalephe locum habet in eadem dictione,
Synalephe vero in diversis, ἀσυναλοι. Quæ ap-
pellata, quod simul ungere, & linere significat:
cuius enim duæ vocales, & quodammodo simul
runtur atque collinuntur. *Quintilianus.*

Synalephen, & *Syneresim* etiam in eadem dictio-
ne fieri docet lib. 1. cap. 5. Plus, inquit, exigunt
cilitutis, quæ accidunt in dicendo vitia: quia
ampla eorum transcribere non possunt, nisi cum

Vir.

M 5

18

in versus inciderunt, ut dicitur Europæ: &
 et contrarium vitium, quod ἀνὰ πρὸς ἀνὰ
 ἀνὰ πρὸς Græci vocāt, nos complexionē dicimus
 qualis est apud Varronem. Cū te flagrantē de-
 actum fulmine Phæton. Nam si esset proſa ora-
 tio, eadē litteras enuntiare veris syllabis lice-
 bat. Hac ille: ubi aperit Phæton pro Phæton
 ait Synalaphen esse. Idem lib. 9. cap. 4. Sy-
 nalaphen appellat in diversis dictionibus. Nam
 & cōeuntes litteræ, quæ ἀνὰ πρὸς dicitur, e-
 arum finiorum faciunt orationem, quā si omni-
 verba suo fine claudantur. Ibidem, Nam ubi
 libido dominatur, innocentia leve præsidium est
 Nam Synalaphæ facit, ut duæ syllabæ pro una so-
 neant. Ubi Synalaphen Ἐκθλιψίν vocavit. Pro-
 bus Inst. Art: ait Synalaphen fieri multis modis
 Interdum, inquit, brevis in brevem cadit, ut:
 Obsedere alij telis angusta viarum.
 Interdum brevis in longam, ut
 Tenarias etiam fauces, alta ostia Ditis.
 Interdum longa in brevem, ut Virg. 12. Aneid
 Se signari oculis, ultero implacabilis ardet.
 Interdum diphthongus in simplicem longam, ut
 Dardanida è muris.
 Aliquando brevis in diphthongum, ut
 Arva neque Ausonie semper.
 Interdum diphthongus in diphthongum: huius
 ultimi modi exemplum non est apud Probum: :
 vetustate enim deletum est.

Mult

Multa tamen

Illa autem, parib

Ab, Hei, Hu

non videntur elidi

AP

Interdum ac

gus, ut suprà

cali excipitur.

Glaucō &

Posthabita

ma.

Id quoq;

calis brevis fir

Et vera inco

trem.

APP

SYnalaphæ n

mine, sed in

Et spumas n

phura,

Multa tamen invenias apud poetas.

Virg. Aeneid. 6.

*Ille autem, paribus quas fulgere cernis in armis.
Ab, Hei, Hui, & Cui, cum est constructum,
non videntur elidi sequente vocali.*

APPENDIX. I.

Interdum nec vocalis nec diphthongus, ut supra diximus, à sequenti vocali excipitur.

Virgilius.

Glauco & Panopæ, & Inoo Melicertæ Georg. 1.

Idem.

*Posthabita coluisse Samo, hic illius arma.
ma. Aeneid, 1.*

Id quoq; multò rariùs accidir, si vocalis brevis sit:

Idem.

*Et vera incessu patuit Dea: ille ubi ma.
trem. Aeneid. 1.*

APPENDIX III.

Synalœphe non solum in eodem carmine, sed in diversis locum habet.

Virgilius.

*Et spumas miscent argenti, vinâque sul.
phura, Idæisq; pices. Georg. 3.*

Idem

Idem.

Georg. 1. Inferitur vero ex fœtu nucis arbutus horrida?

Et steriles platani malos gessere valentes.

Idem

Æneid. 1. -- quibus orbis in oris
lactemur doceas, ignari, hominûmq; locorumq; Erramus.

In his atque similibus locis, ultima vocalis præcedentis versus excipitur atque absorbetur à prima sequentis.

Echthipsis.

Echthipsis est, cùm M, littera, simul cum vocali eliditur, propter sequentem vocalem.

Virgilius.

Æneid. 3. Italiam, Italiam primus conclamat Achates.

Persius.

Satyr. 1. Ocuras hominum, ô quantum est in rebus inane.

APPENDIX I.

Prisce M, litteram, cum vocali corales, prior à pcepta servabant.

Lucret. incipiebatur.

Nam si tantum
quantum
Corporum in
dere par
Corporum

Infinita ferēt

APP

Echthipsis est
bus locum

Iamque iter e
norum
Argua cerneb
ibant

Aut dulcis mu
rem:

Et folijs unda

APP

Prisce poëta
bant, quod
ales, prior à p
incipiebatur.

Lucretius.

Nam si tantundem est in lanæ glomere, Lib. 2.
quantum.

Corporum in plumbo est, tantundem pen-
dere par est.

Corporum, dactylus est.

Ennius.

Infinita ferê tum millia militum octo.

Anna, 10.

APPENDIX II.

ECthlipsis etiam in diversis carmini-
bus locum habet.

Virgilius.

Iamque iter emensi, turres ac tecta Lati- Æneid. 7.
norum.

Argua cernebant juvenes, murôsq; sub-
ibant

Idem.

Aur dulcis musti Vulcani deoquit humo- Georg. 1.
rem.

Et folijs undam tepidi despurnat aheni,

APPENDIX III.

DRisci poëtæ S. litteram, passim elide-
bant, quod si deinde concurrent vo-

vocali corales, prior à posteriore per Synalocphā

Lucretius exipiebatur.

En-

Annal. 7.

Ennius.

Doctus, fidelis, suavis homo, facundus,
suoqueContentus atque beatus, scitus, secunda
loquens inTempore, commodus, & verborum vi
paucorum

Doctus si: cundo' su, dactyli sunt.

In secundo versu ex primo verbo exte
ritur, s, deinde fit synalœpha, sic, Con
tent' atq; be. Rarissimè apud postero
videas hanc litteram extritam;

Cicero.

In Art.

Delphinus jacet haud nimio lustratu
nitore.

Alcinous.

Longè erit à primo quisquis secundu
crit.

Lustratus, & Quisquis, s, amittunt

ex hâc elidere extingvere significat
unde et hâc elipsis dicta est, qua propriè eliditur *nitore*, Quin eti
littera, deinde vocalis à vocali per synalœphatur, olim autem po
excipitur. Juvenal. Saty 9. neq; consonantibus eadem erant
neq; vocalem extripit.

Vivendum rectè cum propter plurima, tum h

Præcipuè causis. Quidam ajunt, h, hic v
habere consonantis, ut in illis Virgilij carminib.

versag, in

Terga fugatis

Sustinet, ac

sed hac loca Vergi

Syllaba communis e

mus. Illud verò j

fit excusandum, q

giur -- Tum his;

hoc modò, Tum de

s, c, l, 4. ait bu

Hypercatalepticos

Syllaba longiores, n

-- quin protinus or

rem.

Et spumas m

Et -- arbutus

aut synalœpha aut

repro eo, quod est

Bis patrie cecider

Perlegerent

-- quin protinus or

De littera, s

in Optimum, postre

vocalis insequen

in versibus, quam

anim loquantur

--versus, juvencum

Terga fagitemus basta -- G 7 -- fervida primum

Sustinet, ac nata, Turnig, canit Hymenaeos:
sed haec loca Virgilij, alijs, ejusdem generis,
syllaba communi excusantur, de qua supra egi-
mus. Illud verò Juvenalis non video qua ratione
sit excusandum, quod hodie in libris correctis le-
gitur -- Tum his; non addita prepositione De;

hoc modò, Tum de his: ut alij volunt: Macrobius
s. 6. 14. ait hos versus utriusque ad hunc
Hypercatalecticos à Grecis appellari: qui inquit,
syllaba longiores, ut

--quinprotinus omnia. Vulcani decoquit humo-
rem.

Et spumas miscet argenti, vivas, sulphura.

Et -- arbutus horrida. Hec ille: qua omnia
aut synalæpha aut Eclipsi defendi possunt, ex-
cepto eo, quod est in 6. Aeneid.

Bis patrie cecidere manus, quinprotinus omnia.

Perlegerent, &c. Servius legit,

--quinprotinus omnem: subaudit enim picturam

De littera, s, extrita sic scribit Cicero in O-
ratione, Quin etiam, quod jam subrusticum vide-
tur, olim autem politius, eorum verborum, quo-
rum eadem erant postremae due litterae, quae sunt
in Optumus, postremam litteram detrahebant, tri-
vocalis in sequebatur. Ita non erat ea offensio
in versibus, quam nunc fugiant poeta novi, Ita
etiam loquebantur.

Qui est omnibus princeps: non omnibus princeps
 & Vita illa digni locog: non dignus, In eodem
 Sed quid ego? vocales sine vocalibus sepe brevitatis
 causa contrahabant, ut ita dicerent, multis
 modis, vas argenti palmi & crimibus, iectis
 fructis, &c.

Dieresis sive Dialysis.

Dieresis est, cum syllaba una in duas
 dividitur ut Aurar trisyllabum
 pro Auræ dissyllabo: syllæ, evoluiam
 evoluisse, dissoluo, hæc, persollicadus
 suavis jam apud comicos dissyllabum

Virgilius.

Æneid 6. Æthereum sensum, atque aurai simpli-
 cis ignem.

Horatius.

In Epod. Nivæque deducunt Iovem, nunc mar-
 nunc sylva.

Catal.

Ad Orat. Condita quin veri pectoris evolvam.

Ovidius.

In Epist. Debuerant fusos evoluisse suos.

Catull.

Pristina vota novo munere dissoluo.

Ovid.

Ad Liv. Vita data est utēda, data est sine fœnore nob

Mutua

Mutua, n

Heu quen

Non lux,

Aurai, aquai

versis locis nritu

quæ, autae piti

sed ab aurai, aqu

enim priscasus n

clinationis scribent

non æ, ut post scri

lianum l. i. c. 7. C

docet, constat ex

meri Heroica voc

quod ex ceteris e

am, teste Saur

dissyllabum legiti

divisi in duas syl

num de metris Co

S Ystole est, cu

corripitur.

Cum subito

Orion

Mutua, nec certa persolvenda die.

Marcialis.

Heu quem benè nunc Papyriane.

Virgilius.

Non lux, non cibus est suavis illi.

Lib. 8.

de liv.

Aurai, aquai, aulai, pictai, quibus Virg. de. di-
versis locis utitur, non sunt à genitris auræ, a-
quæ, aulæ pictæ: esset enim ultima E, non I,
sed ab aurai, aquai, aulai, pictai dissyllabis: sic
enim præci casus interrogandi dandiq, primæ de-
clinationis scribebant per ai, more Græcorum,
non æ, ut post scripserunt posteri, Lege Quinti-
lianum l. i. c. 7. Carmen Horatii, ut Prisc. lib. 1.
docet, constat ex dimetro jambico, & penihemi-
meri Heroica hoc est, duobus dactylis, & syllaba.
quod ex cæteris ejusdem Ode facile intelligitur.
Jam, teste Sauro, apud Plautum in Pseudulo
dissyllabum legitur: Lunc jam. Jam, inquit,
divisit in duas syllabas metri cause. Lege Rusti-
um de metris Comicis.

Systole.

Systole est, cum Syllaba natura longa
corripitur.

Virgil.

Cum subito assurgens stuctu nimbosus *Æncid. 1.*
Orion.

N

Idem

Idem.

Æneid. 6 Illæ autem paribus, quas fulgere cernis in armis.

Idem.

Æneid. 8 --- totumq; instructo Marte videres
Fervere Leucaten, aurôq; effulgere fluctus.

Silius.

Lib. 8. Terruerunt pavidos accensa Ceraunia
nautas.

Aut positione longa, sed altera consonante extrita, ut Obicis pro obijcis, abici pro abjici.

Lucanus.

Lib. 8. Cur obicis Magno tumultum, manesq; vagantes.

Ovidius.

De Ponto 2. Turpe putas abici, quod sim miserandus amicis.

Orion à Græcis per ascribitur de æon Fulgere, effulgere, ait Probus huc spectare, Fervere vero negat, quod Fervo Fervis teritia conjugatio nis apud veteres lectum sit. ovseideu corripere significat, unde hystole.

Ectasis sive diastole.

Ectasis est, cum aut Syllaba naturæ brevis, simpliciter produciatur:

VII

Virgilius.

Italiam fato profugus, Lavinique venit Æneid. 1.
littora.

Statius.

--- seu castra subire
Apparet: aut celsum crebris arctibus urbis Theb. 2,
Inclinare latus.

Aut cum eadem consonans gemi-
natur, ut Relligio, reliquæ, repperit,
retrahit, reppulit:

Virgilius.

Relligione patrum multos servata per Æneid. 2.
annos.

Idem.

Troas reliquias Danaum, atque immitis Æneid. 1.
Achillei.

Idem.

Vir bonus & sapiens: qualem vix reperit Epist. 2.
ullum.

Horatius.

Retulit acceptos, regale numisma, Epist. 3.
Philippos.

Lucanius.

Reppulit à Libycis immensum Syrtibus Lib. 1.
aquor.

Aut I, & V, vocales, in Consonantes
mutantur,

N 2

Vir.

Æneid. 11.

Virgilius.

-- cuius apertum
Adversus longa transverberat abiete pectus.

Idem.

Æneid. 12.

Mœnia, quisque imos pulsebant ariete
muros.

Idem.

Æneid. 9.

Abietibus juvenes patrijs, & montibus æ-
quos.

Idem.

Æneid. 2.

Hærent parietibus scalæ, pontesque sub
iplos.

Silius.

Lib. 4.

Arietat in primos, obicitque immania
membra,

In his & similibus locis I, vocalis fit
consonans: itaque Abiete, Ariete, da-
ctyli sunt.

Idem.

Georg. 1.

Tenuia nec lanæ per cælum vellera ferri.

Idem.

Æneid. 5.

Genua labant, vastos quatit æger anhel-
tus artus.

In his V, vocalis, in consonantem
migrat: quare Tenuia, dactylus est, i-
tidem Genua Ia. Hæc est Probi senten-
tia: sunt qui existiment esse proceleus-
matus.

maticum.

cales mater

eadem litter

in vocales ve

ditrissyllabam

qua per dia

duntur.

Extensio pr

unde ex mœni

duco, divido, la

cum quinque ba

regione locum h

ma. Versus

duros obice post

credimus: an

Lageros appella

syllabas breves pr

stes. Gellius tan

Obiectibus gemino

Obiectio, a quo fa

gam esse. Probi

dio Positionia agri

si post vocalem su

I, vel V, & corre

tem, ut

Parietibus te

am prima par

mati.

maticum. Neque mirari debes, si vo-
cales mutantur in consonantes, cum
eadem litteræ consonantes, interdum
in vocales vertantur, ut Dissoluo, qua-
drissyllabum, pro dissoluo, & cætera
quæ per diæresim in duas syllabas divi-
duntur.

EXTENSIVVS producere, extendere significat,
unde ἐκτείνω productio extensio, διασείνω di-
duco, divido, laxo, unde διασείνω. Arietibus,
cum quinque habeat breves, non poterat in quinta
regione locum habere, nisi producta antepenulti-
ma. Versus ille Virgilij, Arietat in portas, &
duros obice postes: huc etiam spectat, si Macrobio
credimus: ait enim lib. 5. c. 14. λαγῶνος
Lagros appellari versus, qui in medio habent
syllabas breves pro longis, ut - & duros obice po-
stes. Gellius tamen lib. 4 cap. 17. docet, Obijces
Obijcibus geminorū, esse scribendum: ut verbum
Obijcio, à quo facta sunt: primam positione lon-
gam esse. Probus Inst. Art. ubi de decem mo-
dis Positionis agit, decimus modus, inquit, est,
si post vocalem subiecta sit consonanti vocalis vel
L, vel V, & correptam vocalem habeat consequen-
tem, ut

Parietibus textum cæcis: In hoc versu quoni-
am prima pars orationis correptam habet, hoc
N 3 genere

genere, positionis primam syllabam longam efficiamus: secundam namq; syllabam, resecamus per medium, & precedentem consonantem primæ syllabæ conglutinamus: vocalem autem ad tertiam revocamus, & loco consonantis desigimus. Hic sanè modus Positionis apud Virgilium, non in superiore exemplo tantum, sed in multis versibus invenitur, ut *Arietat in portas, & Transna per & remos & pallas abiere puppes.*

Item, *Genua labant, vastos quatit ager anhelitus arius.* Et

Tennis ubi argille dumosis calculus arvis.

Hæc ille. Cujus verba quoniam fortasse alicui obscuriora videbuntur, planius explicemus, posito exemplo, *Abiere.* Post vocalem *A*, *I*, vocalis, subjecta siue postposita est consonanti *B*, & habet consequentem vocalem nimirum, *E*, brevem: quoniam igitur in *abiere*, *A*, prima syllaba corripitur resecamus secundam syllabam nempe *Bi*, per mediam, & precedentem consonantem, hoc est *B*, damus primæ vocali *A*, ut fiat syllaba *Ab*: ipsam vero vocalem *I*, loco consonantis desigimus revocam; ad tertiam vocalem *E*, ut sint hoc modo distributæ syllabæ, *Ab*, *ie*, *te*, sic *Ten*, *vis*, *Gen*, *va*, atq; cætera eodem modo. Plura hujus generis reperias apud alios poetas.

Silius lib. 1.

Genua labant, fessiq; humeri gestamina laxant.
Idem lib. 6.

Cætera

Cætera

Ducit

Macrob. lib. 9.

habent breves

Acephalos, qu.

incipiunt: hujus

Georg. 4.

Parietibusq; p.

Parietibus t.

lo

Arietat in

æxi: Qædæ inq;

bus textum ca

autè qui in me

habent -- & d

pater, & mag

Diomedes l. 3.

reæ idem Arber

habent brevem

nia invenies.

Probo dissenti

Parietibus & s

In

Tityre pa

Aut I, vocalis

i, in syllabam co

& cætera id gen

Cetera sinuatis glomerant sub pectore gyris.

Idem lib. 7.

Ducit sinuato captivum ad littora lino.

Macrob. lib. 5. c. 14. ait, versus qui in principio habent brevès pro longis appellari ἀνεφάλας, Acephalos, quasi sine capite, nam Heroici à longis incipiunt: hujus generis sunt aliquot apud Virg. Georg. 4.

Parietibusq; premunt artibus, & quatuor addunt.

Idem Aeneid. 5.

Parietibus textum cecis iter, ancipitemq; & c.

Idem Aeneid. 12.

Arietat in portas, & duros obice postes.

ἀνεφάλοι inquit, Arietat in portas. Parietibus textum cecis iter. & similia. λαγὰς αὐτὲ qui in medio versu breves syllabas pro longis habent -- & duos obice postes, & Consilium ipse pater, & magna incepta Latinus. Idem docet Diomedes l. 3. & Athenæus l. 14. Addit præterea idem Athenæus μέγας Μίυρος, qui in fine habent brevem pro longa: ubi Homeri testimonia invenies. Quæ cum ita sint, Macrobius à Probo dissentit, cum primas breves esse in Arietat. Parietibus & similibus doceat.

In illo Virg. Eclog. 3.

Tityre pascētes à flumine reijce capellas.

Aut I, vocalis in consonantem migrat, aut e, & i, in syllabam coalescunt, ut aureis, erei, ferrei, & cetera id genus: de quibus in Episyntaphæ.

*Quid si illud ejusdem Georg. 1. Fluviorum rex
Eridanus: campóque per omnes, huc etiam spe-
det? ut fluvió sit spondens, i, vocali, in conso-
nantem versá.*

SS SS SS SS SS(?) SS SS SS SS SS SS

DE CÆSVRA.

SI Pedes, maximè versus Heroici, &
singulis verbis constent, ineptum &
insultum fit carmen, ut:

Aurea scribis cærmina Iuli maximè va-
tum.

Contrà si verba concidantur, ita ut
mutuo anplexu pedes alij ex alijs pen-
deant, pulcherrimus efficitur versus.

Virgilius.

Æneid. 1. Semper honos, noménque tuum, laudés-
que manebunt.

Idem.

Ibidem. Non ignara mali miseris succurrere disco.

Idem.

Ibidem. Iustitiâq; dedit gentes frænare superbas.

Idem.

Æneid. 6. Aëre cictæ vitos, Martemque accendere
cantu.

Syllaba

Syllaba qua
post quemvis p
gò exlura dicit
tur ejus benefic
catur: est enim
sione verborum
tum moramun
mus, intervall
acratat.

Pectoribus in h

Emicat Eurya

Vna eadém
sequunt

Grajus hom
gus Hym

Videsur syll

inum, secun
m pedem pro
m cæsura acce

APP

Fluviorum rex.
huc etiam spe-
ali, in consi-

55555555

RA.

s Heroici, &
ineptum, &

i maximè va-

ntur, ita ut
ex alijs pen-
or versus.

rum, laudat

currere disco-

e superbas.

que accendit

Syllaba quæ ex dictione cæditur, ac post quemvis pedem relinquitur, vulgò cæsuræ dicitur: cuius tanta est vis, ut ejus beneficio brevis syllaba produatur: est enim quoddam in ipsa divisione verborum latens tempus, namum moramur, atque ad alias transimus, intervallum unum spatiûmque iteratur.

Virgilius.

Pectoribus in hians spirantia consulit exta *Aneid. 4.*

Idem.

Emicat Euryalus, & munere victor amici. *Aneid. 5.*

Idem.

Vna eadèmq; via sanguis, animûsque *Aneid. 10.*

sequuntur.

Idem.

Grajus homo infectos linquens profugus Hymenæos. *Ibidem.*

Vides ut syllabæ naturæ breves, post primum, secundum, tertium, & quartum pedem producantur? id beneficii cæsuræ acceptum referunt.

APPENDIX.

Syllaba

N 5

Ani-

Anapæstici versus optimi putantur
si pedes singuli è singulis fiant verba.

Senec.

Thyest: Tertia misit buccina signum.

Idem.

Ibidem. Nondum seræ nuncius horæ.

Idem.

Ibidem. Curvo brevius limite currens.

Qui tamen perpauca sunt, si cum
liis conferantur:

Idem.

Ibidem. Pectora longis hebetata malis
Iam sollicitas ponite curas:
Fugiat mœror, fugiatque pavor.

*Ne, te illud prætercat, Anapæsticum versum
nonnunquam pedem anapæstum habere nullum
id quod primi tres versiculi aperte docent.*

De Penthemimeri, Hepthe- mimeri, &c.

Veteres Grammatici versum Heroicum
cum in quatuor partes fecant, quatuor
sectiones sive cæsuras, appellant Penthemimerim,
Trochaicam, Hepthemimerim, Bucolicam sive Tetrapodiam.

Penthemimerim
ria, constat ex d
qua dictionem

Vt belli sig

Panditur i

Turnus ut
Trochaica

nas syllabas, lo
trochæum, qui

Non omne

Infandum

Excitens cer
Hepthemimerim
ria, continet
ua dictionem f

Talibus Illic

Multa supe

Terram inter

Pe

Penthemimeris, latine semiquina-
ria, constat ex duobus pedibus & syllaba
uæ dictionem claudat, ut

Virgilius.

Vt belli signum,

Æneid. 8.

Idem.

Panditur interea,

Æneid. 10.

Idem.

Turnus ut infractos

Æneid. 12.

Trochaica post duos pedes habet
has syllabas, longam & brevem, sive
trochæum, qui dictionem terminet, ut

Virgilius.

Non omnes arbusta

Eclog. 4.

Idem.

Infandum Regina

Æneid. 2.

Idem.

Excitans cervice,

Æneid. 12.

Hepthemimeris, latine semisepten-
aria, continet tres pedes, & syllabam,
& dictionem finiat :

Virgilius.

Talibus Ilioneus: cuncti

Æneid. 1.

Idem.

Multa super Priamo rogitans

Ibidem.

Idem.

Terram inter fluctus aperit.

Ibidem.

Buco.

Bucolica seu Tetrapodia sit, si sem
septenaria duas breves adjunxeris, ut
Talibus Ilioneus, cuncti simul.
&, Multa super Priamo rogans super
&, Terram inter flu&us perit; furit.
Hac tamen postremam ajunt pro
priam esse Bucolici Carminis, qua Th
ocritus plurimum est usus.

APPENDIX.

Versus qui Heroico nomine dig
cententur, modò cæsura unam
habent, ut,

Vt belli signum Laurenti Turnus ab arc
Panditur interea domus omni poten
Olympi.

Turnus ut infractos adverso Marte La
nos.

Omnes solam semiquinariam habent.

Modò duas, ut;

Non omnes arbuta juvant, humilésque
myrica,

Infandum regina jubes renovare dolo

Excuteis cervice toros, fixumque latu
nis, &c.

Omnes Trochaica & semiseptenaria
ria constant.

Modò tres, ut
Talibus Ilioneus, cuncti simul.
mebant
Multa super
ctore m
Terram inter
arenis.
Omnes & t
eptenariam, &

Cæsura, nisi me
llaba qua post ped
mul cum syllaba,
ant. Itaq; Pen
am, qua post du
hes simul cum sy
lo 9. cap. 4. apert
modis pedibus &
tutur. Et Gram
diquem constare Pe
de & partem inte
e recentioribus Te
dem unam & syll.
em evanquiesce
pedibus & syllaba
trius homo infecto
reteribus nulla d
mentio. Quor
Mo

dia sit, si sem

junxeris, ut
simul.

rogans super
perit; furit.

m ajunt pro
inis, qua The

s.

K.

homine digi

esuram unan

Turnus ab arc

omni potens

erfo Martel

ariam habet

nt, humilēsq

renovare dolo

fixumque lat

semisepten

M

Modò tres, ut

Talibus Ilioneus: cuncti simul ore fre-
mebant.

Multa super Priamo rogans, super He-
ctore multa.

Terram inter fluctus aperit: furit æstus
arenis.

Omnes & semiquinariam, & semi-
ptenariam, & bucolicam habent.

Cæsura, nisi more veterum loquamur, non est

yllaba qua post pedes superest sed pars carminis,

aut cum syllaba, aut syllabis, quæ dictionem fi-

ant. Itaq; Penthemimeris non significat sylla-

am, quæ post duos pedes relinquitur, sed duos

pedes simul cum syllaba: quod Quintilianus li-

9. cap. 4. apertissime docet. Et quod, inquit,

nobis pedibus & parte, πένθημιμερης à Græcis

tritur. Et Grammatici, cum dicuntur versum

quem constare Penthemimeri Heroica, duos

& partem intelligunt. Additur à nonnul-

lis recentioribus & τριμήμις Triemimeris, quæ

idem unum & syllabam habet, ut Multa super.

tem & εννεμήμις Enneemimeris, quæ quatuor

pedibus & syllaba constat. Virg. Aeneid. 10.

ajus homo infectos linguens profugus -- Sed

à veteribus nulla de his, nisi me fallat memoria,

mentio. Quod ad vocabulorum rationem at-

tinet,

inet, πενθέμιμερ'is Penthemimeris à πέντε
 quinque & ἡμιον, quod in compositione ἡμι
 citur, hoc est, semis, & μερ'is quod partem
 significat, sic enim video plerosq; ultimam scribo
 tes: sunt qui mali per ἡ Semiquinaria vocati
 inquit Diomedes libro 3. quia pedes divia
 habet enim duos pedes & semipedem, qui se
 dimidium quinque, ἐφδμήμιμερ'is Hephthem
 meris ab ἑπτά, hoc est septem, & ceteris par
 tibus dicitur semiseptenaria, dividit enim septem
 Sunt qui hos numeros malint ad Arfen & Thepsin. Lege si va
 hoc est, sublationem & positionem pedum referre Virgilius vel
 re. Unusquisq; enim pes sublationem & positi
 nem habet. Nam ut animantes ingredientur semel, aut
 vicissim pedes & attollunt & deponunt, ita in
 tiendis versibus altera pars pedis attollitur, al
 deprimitur: qua attollitur græcè ἀέσις le
 nē sublatio: qua deponitur θέσις hoc est, pos
 vocatur. Cum igitur pes in duo dividitur,
 sin nimirum & Thesis: duo pedes & semip
 quinque partes sive semipedes efficiunt. Qu
 ta cæsura τετραπόδια Tetrapodia à Diome
 eodem libro appellatur, quod quatuor pedes
 sineat. ἑξαπόδια Bucolicæ seu Bucolica, q
 Theocritus, inquit idem, auctor carminis Bucolicæ
 hac plurimum usus credatur. Utiur quidam Ti
 dem Theocritus ea frequentissimè, ut ejus scripto loco est tro

docent. Septimen
 constar: reperitur
 Priscianus lib. 1.
 casus admittit, C
 Trochaica, Semiqu
 quarta enim Bucoli
 ripes, & quarta T
 per singulos ped
 trimum leniores
 vel unam, vel
 nam tres nrisim
 Thepsin. Lege si va
 Virgilius vel
 aut semel, aut
 in Aeneidæ,
 am cælum te
 venti. Derridu
 mi. Jamq; faces
 impirat. Sic cunct
 postquam
 in secessu longo
 cit objectu later
 et omnia in
 quidam Ti
 tro
 do trocheum parten
 mptam afferi T

locum: septem tamen dactylus ex integra dictione
constat: reperitur eodem loco spondeus sed rarius:
rescriamus lib. i. exercitationum, tres tantum
casus admittit, Commata, inquit sunt tria,
Trochaica, Semiquinaria, & Semiseptenaria:
prima enim Bucolica, magis passio est, sicut se-
pties, & quarta Trochaica, & quæ inveniun-
tur per singulos pedes. Casura verò, cursum &
ythmum leniorem solent perficere, & necesse
est vel unam, vel duas casuras in versu inveni-
re: nam tres rarissime possunt inveniri in eodem
versu. Lege si vacat cetera. Sed utcumq; sit,
nem pedem referre Virgilius vehementer hac casura delecta-
tionem & possit, nulla enim ferè est pagina, in qua non repe-
rentur ingredientur semel, interdum ter, & quater, quinquies,
sepius, ita magis in *Æneide*.

in cælum terramq; meo sine numi-
venti. Derridunt naves stipulo: levat ipse tri-
pudi. Jamq; faces & saxa volant, furor arma
ministrat. Sic cunctus pelagi cecidit fragor, equo-
postquam
in secessu longo locus: insula portum
scilicet objectu laterum quibus omnis ab alto.

ec omnia in pagina una *Æneidos*:
videtur autem quidam Trochaicum quartam, cum
magis, ut ejus scilicet loco est trocheus partiam, cum quarto
dactilo trocheus partem orationis terminans, cujus
exemplum affert Terentianus:

Quæ pax longa remiserat arma, novare parabant. quæ cum rarissimè reperiatur, à multis negligitur. Nonnulli eodem loco spondeum colligunt, qui orationis partem terminet, ut

*Albanig, patres, atque aliæ mania Romæ.
Hæc non raro utitur Virgilius libro 8.*

*Uti belli signum Laurenti Turnus ab arce
Extulit, & rauco strepuerunt cornua cantus.
Diomedes, cui quatuor cæsura, quas amplexi sumus, placent, meminit etiam harum, ubi de Ecolica egit. Sunt, inquit, quæ quartum trocheum in hac cæsura collocant, ut est,*

*Quæ pax longa remiserat arma novare parabant.
Alij verò spondeum, ut est,*

*Inde toro pater Aneas sic orsus ab alto.
Sed hæc hæc hactenus.*

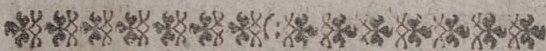
amenta ipsi,
tur, diligentia

DE PA
CIS M

Et, filium, a
nepotem, aut
fient. Hæc

DI

DE VERBIS

Poëticis.

Verborum licentia liberiores multò sunt Poëtæ quàm Oratores, quibus assidue, accuratèque legendis, non solum verba, sed etiam cetera ornamenta ijs, qui Poëtica studio tenentur, diligentissimè sunt observanda.

DE PATRONYMICIS NOMINIBUS.

Propria poëtarum sunt, quæ à Grammaticis Patronymica vocantur, quod à patrum majoremq; nominibus facta, filium, aut filiam, nepotem, aut nepotem, aut ex posteris aliquem significant. Hæc ferè à Græcis nominibus sunt,

sunt, atque vel in Des, vel As, vells, vel
Ne exeunt, quorum prima masculina
sunt, & primæ declinationis, ut Pelides,
Achilles, Pelei filius.

Ovidius.

In Epist. Pelides utinam vitasset Apollinis arcus.
Æacides, Achilles, Æaci nepos.

Virgil.

Æneid. 1. Savus ubi Æacida telo jacet Hector, ubi
ingens Sarpedon.
Æacides, Pyrrhus pronepos Æaci.

Idem.

Æneid. 1. Conjugio Æacida Pyrrhi, sceptrisque
positum.
Æacides, Pyrrhus Epirotarum rex, ab
Æaco originem trahens.

Idem.

Æneid. 6. Eruer illa Argos Agamemnoniasque
Mycenas.
Ipsumque Æacidem genus armi potentis
Achille.

Cætera foemina sunt, & declina-
tionis tertiæ, exceptis ultimis, quæ se-
cundæ sunt Græcorum, ut Thestias, Al-
thea Thestij filia.

Ovidius.

Thestias

De

Thestias

rat.

Thaumantia

Ad quem

cuta est

Eolis, Alcyon

Eolis int

rum.

Atlantus Atl

filia.

Dardanus

autor.

Electra,

cretus.

Nerine Ne

Nerine G

Al

Patronym

avis, proa

alisque majo

nama matric

Thestias haud aliter dubijs affectibus er- Meta. 8.
rat.

Thaumantias, Iris Thaumantis filia.

Virgilius.

Ad quem sic roseo Thaumantias ore lo- Aeneid. 9.
cuta est.

Aeolis, Alcyone Aeoli filia.

Ovidius.

Aeolis interea tantorum ignara malo. Meta. 11.
rum.

Atlantus Atlantidis, Electra Atlantis
filia.

Virgilius.

Dardanus Iliaca primus pater urbis & Aeneid. 12.
autor.

Electra, ut Graij perhibent, Atlantide
cretus.

Nerine Nerines, Galatea filia Nerei.

Idem.

Nerine Galatea, &c.

Eclog. 7.

APPENDIX I.

PATRONYMICA non solum à patribus,
avis, proavis, abavis, atavis, tritavis,
alijsque majoribus deducuntur, sed e-
tiam à matribus, ut Iliades, Romulus

ab Illia: Philyrides, Chiron Centaurus
à Philyra: Latrôis, idis vel idos, Diana
à Λητώ, hoc est Latona.

Ovidius.

Meta. 14. Invadunt, portâsque petunt quas objice fir-
mo Clauserat Iliades.

Idem.

Meta. 7. Philyrides puerum cithara perfecit A-
chillem.

Idem.

Præteritas cessasse ferunt Latoidos aras.

Item à fratribus, ut Phoronis, Ige-
seu Iſis Phronoei soror; Phaëtonias, so-
ror Phaëtonis.

Idem.

Meta. 1. Nec superum rector mala tanta Phor-
nidos ultra Ferre potest.

Virgilius.

Eclog. 6. Tum Phaëtoniadas musco circumdamus
amara Corticis.

A Regibus præterea & conditoribus
ut Romulidæ, Romani à Romulo
Dardanidæ, Trojani à Dardano, A-
neadæ ab Aenea: Cecropodæ, Atheni-
enses, à Cecrope: iidem Theſidæ,
Theſeo.

Persius.

...inter popu-
Romulidæ latu-

Dardanidæ
Divum

Aneadæq; n-

Phocusinint
recessus.

Præmiâq; ing-
cum T

A

M Vltà à reg-
tibus, for-
sunt, quæ t-
amicam haben-
sunt, aut pr-
Nominibus p-
italis, Aufon-
thonis, Theſſ-
Troas, Erym-
tonis, Pegasis

...celerique e

---inter pocula quarunt.

Romulidæ sature, quid diæ poemata narrent. Sate. 1.

Virgilius.

Dardanidæ magno, genus alto à sanguine *Ænei.* 5.

Divum.

Idem.

*Æneadæ*sq; meo nomen de nomine fingo. *Æneid.* 3.

Ovidius.

Phocus in interitus spatium, pulchroſque Georg. 2.
recessus. Cecropidas duxit.

Virgilius.

*Pramiæ*q; ingentes pagos & compita cir-
cum Theſidæ poſuere.

APPENDIX II.

Multa à regionibus, urbibus, mon-
tibus, fontibus, fluviiis, aliisq; rebus
sunt, quæ formam quidem patrony-
micam habent, re autem vera gentilia
sunt, aut pro possessivis, adjectivisq;
nominibus ponuntur, ut *Asis*, *Libyſtis*,
italis, *Auſonius*, *Sarmatis Colchis*, *Si-
bonis*, *Theſſalis*, *Sicelis*, *Sidonis*, *Illias*,
Troas, *Erymanthis*, *Manalis*, *Picris*, *Tri-
onis*, *Pegasis*, *Phasis*, *Phœbas*.

Ovidius.

---celerique carina,

O 3

Æge. *Meta.* 9.

214 DE PATRONYMICIS

Aegeas metiris aquas, & in Afide terrā
Mœnia constituis.

Silius.

Lib. 7. Ad quem Cymodoce Nympharum maxi-
ma natu Itolidum.

Virgilius.

Æneid. 5. occurrit Acelles.
Horridus in jaculis, & pelle Libystidis ursæ.

Ovidius.

Fast. 2. Nomen Arioninum, Sicalas impleverat
urbes.

Captaque erat lyricis Atsonis ora sonis.

Idem.

Trist. 1. Sarmatis est tellus, quam mea vela petunt.

Idem.

In epist. Nec vehit Actæas Sithonis unda rates.

Virgilius.

Æneid. 1. Interea ad templum non æquæ Palladis
bant Crinibus Iliades passis.

Ovidius.

Met. 13. Troades exclamante obmutuit ille dolore.

Idem.

Tristib. 3. Cùmq; truci Borea Manalis urfa videt

Idem.

In Epist. Pegasis Oenone Phrygijs celeberrima
sylvis.

Idem.

Fast. 2. Vectam frænatâ per inane draconibus
Ageus.

Credu

DE
Credulus in
Limine terr
bas.

Patronymic

N Omina
labam, u
As, termina
antes, ut A
tias, Phere

Cùmq; P

A, Finita,
in, ut P
As, termina
sumunt, t
Philippus A

Auror A

Credulus immerita Phasida fovit ope.

Lucanius.

Limine terrifico metuens consistere Phæ- Lib. 5.
bas.

*Patronymica masculina quo pacto
formantur.*

Præceptum I.

Nomina A, finita assumunt Des syl-
labam, ut Iliæ, Iliades.

As, terminata assumunt De, syllabam
antes, ut Aeneas, Aeneades, Phere-
tias, Pheretiades.

Ovidius.

Cumq; Pheretiade & Hyantzæ Iolao. Met. 3.

EXCEPTIO.

A, finita, aliquando ipsum A, mutant
in, ut Philyta, Philyrides.

As, terminata, interdum I, ante A, as-
sumunt, ut Amyntas Amyntiades,
Philippus Amyntæ filius.

Ovidius.

Aut ut Amyntaden &c.

In Ibin.

A Enēdes, Iulus A Eneā filius, sit à
Græco *αινεας* iublato A, A Enēdes,
A Enēdes.

Virgilius.

Aeneid. 5.

Atq; his ardentem dictis affatur Iulum.
Sitiatis A Eneide. telis impunē Numa-
num Oppenisse tuit.

Præceptum II.

ES, finita, mutant Es, in A des, ut Hip-
potes, Hippotades, A Eolus Hippo-
ta filius.

Ovidius.

Meta. 4.

Clauserat Hippotades aeterno carcere
ventos.

EXCEPTIO.

Hæc sepe I, ante A, admittunt, ut
Aenchites, Anchisiades, Laërtes, La-
ertiades.

Virgilius.

Aeneid. 8.

A Eneas Anchisiades, & fidus Achates.

Ovidius.

Meta. 13.

Saxa moves gemitu, Laertiadaque pre-
caris.

Præ-

Præceptum III.

Nomina secundæ declinationis Vs,
finita, in Genitivo assumunt Des
yllabam penultima brevi, ut A Eacus
A Eaci, A Eacides: sic Priamides, A E-
olides, Tantalides, à Priamo, A Eolo,
Tantalo.

Virgilius.

Misenum AEoliden quo non præstantior Aeneid. 6.
alter. *Ovidius.*

Priamidemq; Helenum raptâ cum Palla. Met. 13.
de captum.

Idem.

Tantalides tu sis, tu, Tereique puer.

In Ibin.

EXCEPTIO I.

Nonnulla penultimam habent longam, ut Belides, Lycurgides, Am-
niarades.

Virgilius.

si forte duas per venit ad aures
Belidæ nomen Palamedes ---

Aeneid. 12

Ovidius.

Quique Lycurgiden laceravit ab arbore In Ibin.
datum,

Of

Idem

Idem.

Fast. 2.

Amphiaraiides Naupacteo Acheloo
Solve nefas dixit, solvit & ille nefas.

EXCEPTIO. II.

QUæ à nominibus secundæ declina-
tionis sunt, interdum etiam ant
des syllabam, A, litteram recipiunt
maximèque in Ius exeunt, ut Battus
Battiades: Asopus Atopiades: Mence-
tus Menœtiades, Thestius Thestiade
Nauplius Naupliades: hæc in Ius, po-
sterius I, genitivi mutant in A, Thesti-
Thestiades.

Ovidius.

In Ibin.

Nunc quo Battiades inimicum, devo-
Ibin.

Hoc ego devoceo tēq; tuosque modo.

Ibidem.

Meta. 7.

Huic Asopiades petis irrita, dixit, & urb-

Idem.

In Epist.

-- Sive Menœtiadem falsis cecidisse sub
armis.

Idem.

Meta. 8.

-- ne titulos intercipe fœmina nostros
Thestiadz elament.

Idem.

De P

Sed neque Na-
tantum.

Iapetionides

longius à nom

Hic hominum
prastans.

Iapetionides &

Præc

Genitivus n

mit Des s

a: E, enim &

vel ei diphtho

more Græco

tur; ut Arreus

trades: sic Pe-

des, Thestides

lia.

Convocat At

tes

Te precor Al

Pyrrhus Achy

Se patris.

Sed neque Naupliades facinus defendere *Meta. 13.*
tantum.

Iapetionides ab Iapeto pro Iapetides
ongius à norma recessit,

Ovidius.

Hic hominum cunctis ingenti corpore *Meta. 4.*
præstans.

Iapetionides Atlas fuit.

Præceptum IIII.

GENITIVUS nominum in EVS, affi-
git Des syllabam penultima lon-
ga: E, enim & I, vocales, in I longum,
vel ei diphthongum contrahuntur, vel
mote Græcorum, ut à multis scribi-
tur; ut Arreus, Atrei, Atrides, seu A-
trides: sic Pelides, Alcides, Achilla-
des, Theſides, Tydides, & sexcenta
alia.

Ovidius.

Convocat Atrides socios terrore paven- *Meta. 13.*
tes

Virg.

Te precor Alcide cæptis ingentibus adſis. *Enei. 10.*

Ovidius.

Pyrrhus Achyllædes animo ſus imagine *In Epist.*
patris. *AP.*

APPENDIX.

Hæc rarius A, ante Des syllaba
habent.

Æneid. 2.

Virgilius.

Panthus Omiades arcis, Phœbique a
cerdos.

Præceptum V.

Si nomina sint tertiæ Declinationis
patronymica fiunt à dativo: addi
Des syllaba, ut Agenor, Agenoris
genori, Agenorides, Cadmus filius
genoris: Thestorides, Calebas fili
Thestoris: Actorides, Patroclus re
pos Actoris: AEsônides, Iason fili
AEsonis.

Ovidius.

Met. 3.

Donec Agenorides conjectum in gutture
ferrum.

Idem.

Met. 12.

--- at veri providus augur
Thestorides vincemus ait.

Idem.

Met. 13.

Reppulit Actorides sub imagine tutus
chillis.

Tro.

DE P

Troas ab ar

V

Advolat AEsôn

cervat.

EX

NOMINA, A

vus exit in

Desyllabam,

Abanti, Aban

Paaniades,

iades, & alia

Victor Aba

muros.

Venit Atla

Eodem se

à nominibus

Telamontis,

Amphitryon

A Scipio

des, sed Scip

nascitur.

Nec Tela

guido

Troas ab arsuris cum defensore carinis.

Valerius Flac.

Advolat Aesonides, mortemque cadentis a- Lib. 6.
cervat.

EXCEPTIO.

NOMina, As, finita, quorum geniti-
vus exit in Antis, A litteram, ante
Desyllabam, petunt, ut Abas, Abantis,
Abanti, Abantiades: sic Atlantiades,
Atlantiades, Athamantiades, Dryan-
tiades, & alia id genus.

Ovidius.

Victor Abantiades patrios cum conjunge Meta. 5.
muros. Intrat.

Idem.

Venit Atlantiades positis caducifer alis. Meta. 8.

Eodem ferè modo formantur, quæ
nominibus in On fiunt: Telamon,
Telamontis, Telamoni, Telamonides;
Amphitryoniades, Laomedontiades.

A Scipione tamen non Sciponia-
les, sed Scipiades, imminuto verbo
ascitur.

Ovidius.

Nec Telamoniades etiam nunc hiscere Meta. 8.
quidquam Audet. *Virg.*

*Virgilius**Æneid.* 8.Interea cum jam stabulis saturata movere
Amphitryoniades armenta.*Idem.**Ibidem.*Laometontiaden Priamum Salamina p-
tentem.*Idem.**Georg.* 2.-- hæc Decios, Marios, magnôq; Cami-
los.Scipiadas duros bello, & te maxime Ca-
sar.*Silius.**Lib.* 7.Heu ubi nunc Gracchi? aut ubi sunt nun-
fulmina gentis Scipiada?*Patronymica fœminina unde
formentur.**Præceptum 1.*

PATRONYMICA fœminina quæ in *As* &
 lexent, sunt à masculinis, De
 syllaba sublata, ut Thestiades, Thesti-
 as, Thestiadis: Ætiades, Ætias; Thau-
 mantides, Thaumantias; Phaëton-
 ades, Phaërontias: Æolides, Æolis, Æ-
 olidis; Tantalides, Tantalus: Oebali-
 des, Oebalis: Laroides, Larois: Dar-
 danides

danides, Dard-
 ecropis, Belid-
 raliis, quæ pass-

-- rapido fall-
 Imponit pur-

Talibus Æ-
 movere

Antego Tar-

Affidue rep-
 undas,

A F

Q Vædam tu-
 ut Ætias,
 tantis.

nec me Æt-

-- ingens Æt-

Ante tibi Eoa-

Wique And-
 rorum.

anides, Dardanidis idis: Cecropides,
ecropis, Belides, Belis, idis. Multa præte-
rea sūt, quæ passi m apud poetas legūtur

Ovidius.

-- rapido fallax A Etias igni
Imponit purum laticem.

Meta, 7.

Idem.

Talibus Æolidas dictis, lacrymisque Meta. 11.
moveretur.

Idem.

Aut ego Tantalida Tantalus uxor ero. In Epist.

Idem.

Affiduè repetunt, quas perdunt Belides Meta. 4.
undas.

APPENDIX I.

QVædam tum in As, tum in Is exeunt
ut Ætias, & Æetis: Atlantias, &
clantis.

Valerius Flac.

-- nec me Æetis quin audiat opto.

Lib. 7.

Idem.

-- ingens Æetida perculit horror.

Lib. 6.

Virgilius.

Ante tibi Eox Atlantides abscondantur.

Georg. 1.

Silius.

Wixque Atlantiadum rubefecerat ora so-
rorum.

Lib. 16.

AP-

APPENDIX II.

FOEmina quæ à masculinis fin
Penultima longa, in Eis, definit
soluta Diphthongo, atque E, breviter
longum verso, ut *Ænades*, *Æneis*, & c. mutatis in l
neidos; *Achillades*, *Achilleis*, *Achil*genium, hant
idos: *Thesades*, *Thesci*, *Thescidos* in One. penul

Ovidius.

Tristib. 2. Et tamen ille tua felix *Æneidos* autor.

Statius.

Theb. 12. Vive precor, nectū divinam *Æne*
tenta.

Juvenal.

Satyr. 1. Semper, ego auditor tantū? nunquā
ne repōnam,
Vexatus toties rauci *Thescide* *Codrus*

EXCEPTIO.

NON Nūquam penultima ma
brevis.

Ovidius.

De Pon.
12. 3.

Res quoque tanta fuit quantæ subfist
summo

Æneidos vati grande fuisset opus.

Præceptum II.

NE, siota
yllaba, p
nus, Neptu
Nerice, à gen
mutatis in l
genium, hant
in One. penul
deri

Tene Ther
nine

A Malie bri
virile, de
Vertis in hun
Medusæ
Acrifioniade
&c.

Oratores raro
1. Regalis
re sententia.
mæ Poëtæ Pha
Phæbados fatia
Pelides etiam P

MICIS.

K II.

masculinis fi
Eis, desinu
que E, brevi
les, Eneis, A
hilleis, Achil
, Thesidos
Eneidos autor.

Divinam Ane

antūm? nunqu

heside Codri

O.

ultima ma

quantā substa

fuisse opus.

II.

DE PATRONYMICIS.

225

NE, finita à genitivo fiunt, addita Ne,
syllaba, penultima longa, ut Neptu-
nus, Neptuni, Neptunine; sic Adrastine,
Nerine, à genitivis Adraſti, Nerei E, &
I, mutatis in I, longum, Quod si primi-
genium I, ante Os habeat, mutabitur Os,
in One. penultima producta, ut Acrisios
Ἀκρίσιον Acrisione, Danaë Acrisij filia,

Catal.

Tēne Thetis genuit pulcherrima Neptu- Argon:
nine?

APPENDIX.

A Muliebri Acrisione, finxit Ovidius
virile, Acrisioniades.

Vertis in hunc harpen madefactam cæde Metæ, s.
Medusæ

Acrisioniades, adigitque in pectus, ac ille
&c.

Oratores raro patronymicis utuntur. Cicer
ſſt. 1. Regalis sanè & digna Æacidarū ge-
ere ſententia. Phæſis Colchorum fluvius eſt,
nde Poëtæ Phæſida Medeam vocant. Phæbas
hæbados fatidica ſatiloqua Phæbi ſacerdos.
elides etiam Pelianes interjecta vocali, A, à

P

Gracis

Græcis dicitur *πατρωνικός* unde Pelias Patronymicum femininum *πατρωνίς*, ex diphtongo rejecto Ovid. in Epist. Transeat Hectorum Pelias hasta latus, ubi patronymicum proprium positum est, Pelias hasta, hoc est, Achilles. Peanriaden invenies apud Ovid. Met. 13. Atmantiaden & Dryanriaden apud eundem in Ibin. Latonis Diana à Latoides, sit, Latoides vero *Λατοῖς* hoc est, Latona, *Λατοῖς* Os, versatissimè more Græcorum *Λατοῖδης*, vel more Latinorum à dativo *Λατοῖ* adjecta *δης* syllaba. Patronymica Ne, syllaba finita, qua ait Priscianus lib. 2 propria esse Jonum rari sunt. Admestina, & Acrisionen, nondum apud Latinos poetas quæ meminerim legi.

De Metaplasmo.

PROPRIUM itidem Poëtarum est verbis quibus Oratores utuntur, liquid interdum addere, vel detractum: nonnunquam litteras alias aliis permutare: aliquando è proprio loco alienum transferre: quod quidem cum in soluta oratione vitium sit, Barbarismus nominatur, in carmine

De
men non Ba
mus appella
tis, quia ple
vire. Metapl
vetus verboru
metri, vel o
Poëtis in nov
sermonis mu
Pt
LITTERA
tionis a
ur Gnatus, p
culissem.

Es pacto
men

Nampol
culis

E

Penthes
littera au
Reliquiasp

m

men non Barbarismus, sed Metaplas-
mus appellatur; datur enim venia poë-
tis, quia plerunq; coguntur metro ser-
uire. Metaplasmus verò dicitur quod
verus verborum forma, vel necessitate
metri, vel ornandi poëmaticæ causa, à
Poëtis in novam figuram, faciémque
sermonis mutetur.

Prothesis *πρόθεσις*.

LITTERA, vel syllaba principio di-
ctionis addita, vocatur Prothesis,
ut Gnatus, pronatus: Tetulissim, pro-
tulissim.

Terentius.

Es pacto & gnati vitam, & consilium. Andr.
meum Cognosces.

Idem.

Nam pol, si id scissem, nunquam huc ce- Ibidem.
tulissem pedem.

Epanthesis *ἐπένθεσις*.

EPanthesis est, cum medio dictionis
littera aut syllaba interijcitur, ut
Reliquias pro reliquias: Mayors pro
me

2

Mars

Mars; navita pro nauta.

Virgilius.

Æneid. 1. Troas reliquias Danaum atque immitte
Achilles.

Idem.

Æneid. 8. Fecerat & viridi lætam Mavortis in antro
Procubuisse lupam.

Ovidius.

Fast. 2. Quid tibi cum gaudio? dubiam rege na-
vita puppim.

Paragoge παραγωγή seu Propara-
lepis προπαραλήψις.

Paragoge, seu Proparalepsis dicitur,
cū extremæ syllabæ aliquid adjun-
gitur, ut Deludier, pro deludi; Admit-
tier pro admitti.

Terent.

Andr. Vbi facilius passus sim, quàm in hac
me deludier.

Virgilius.

-- tum Nilus & unâ

Æneid. 9. Euryalus confestim alacres admittier orant.

Aphæresis ἀφαίρεσις.

Littera vel syllaba principio dictio-

Dr F
nis subacta,
Ruo pro cruo

-- dabit ill
Arboribus, strag

Syncope lic
dio didion
clo, pro gube
riculis; vixet,
extinxissem.

Cūmq; g
unda

--- hic m
Deseris:
peri

Vixet, cu
diss

-- gna
Cum gen
deo

nis subtracta, *Aphæresis* appellatur, ut
Ruo pro cruo: Temno pro contemno.

Virgilius.

--- dabit ille ruinas

Arboribus, stragémq; fatis, ruet omnia latê. *Æneid. 12*

Syncope *συνκοπή.*

Syncope litteram, vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut Gubernaculo, pro gubernaculo: periclis, pro periculis: vixer, pro vixisset: extinxem, pro extinxissem.

Virgilius.

Cùmq; gubernaculo liquidas projecit in
undas *Præcipitem.* *Æneid. 5.*

Idem.

--- hic me pater optime fessum
Deferis: heu tantis nequicquam creptis
periclis. *Æneid. 3.*

Idem.

Vixer, cui vitam Deus, aut sua dextra dedisset. *Æneid. 11.*

Idem.

-- gnatúmque patrémque
Cum genere extinxem, memet super ipsa
dedissem. *Æneid. 4.*

Apocope ἀποκοπή.

A Pocope fuit dictionis aliquid detractum, ut Tuguri, pro tugurij: Oti pro otij.

Virgilius.

Eclog. 1.

Pauperis & tuguri congestum cespitem culmen.

Idem.

Georg. 4.

Illo Virgilum me tempore dulcis alebat Parthenope, studiis florentem ignobilium.

Antithesis ἀντιθεσις.

Antithesis est litterarum commutatio, ut Olli pro illi.

Virgilius.

Æneid. 7.

Olli caruleus suora caput astitit imber.

Metathesis μετθεσις.

Metathesis est litterarum ordo immutatus, ut Thymbre, pro Thymber.

Virgilius.

Æneid. 10.

Nam tibi Thymbre caput Evandrius abstulit ensis.

Nisi

Nisi quis

Thymber.

vander, & E

Synalophe

Eethlipis,

tiam Metapl

præ egimus.

S Proba

Diomedes lib.

lib. 1. cap. 8.

Et usus lectio

vit e spatio re

maticus, & el

ut parres orat

ret, & pedum

nota in carm

stione, defid

bara, qua

quendi comp

beniur poetæ

re coguntur,

in carmine

ταυτα εστιν

ut dixi, vo

talidamus))

Nisi quis patet nominandi casum
Thymber. cum Thymbrus dici, ut E-
vander, & Evandrus.

APPENDIX.

SYNALŒPHE, EpisyualŒphe, Diareſis,
Eathliſis, Syſtole, Diaſtole, ſunt e-
tiam Metaplaſmi ſpecies, de quibus ſu-
prà egimus.

S Probus de Metaplaſmo Inſt. Art. agit.
Diomedes lib. 2. ejuſdem meminit. Quintilianus
lib. 1. cap. 8. Cum, inquit, Grammatices amor,
& uſus lectionis, non ſcholarum temporibus, ſed
vitæ ſpatio terminentur: in prælegendo Gram-
maticus, & illa quidem minora præſtare debet,
ut partes orationis reddi ſibi ſoluto verſu deſide-
ret, & pedum proprietates: quæ adeo debent eſſe
notæ in carminibus, ut etiam in oratoria compo-
ſitione deſiderentur: deprehendantq. quæ bar-
bara, quæ impropria, quæ contra legem lo-
quendi compoſita: non ut ex his utiq. impro-
bentur poëtæ (quibus, quia plerumq. metro ſervi-
re coguntur, adeo ignoſcitur, ut vitia ipſa, alijs
in carmine appellationibus nominentur: με-
ταπλαſμὲς & οχηματιſμὲς & ſchemata,
ut dixi, vocamus, & laude virtutis neceſſi-
tati damus) ſed ut commoneat artificialium, & me-

riam agitet. Probus Proparalepsim vocat, quam Donatus Paragogen. Diomedes ait esse, nescio quid discriminis, ut videtur, necessarij inter utramque figuram. Probus & Diomedes carmine Virgilij probant litterarum ordinem immutatum: apud quem paulo antè Thymer recto casu legitur.

Daucia, Laride, Thymerga, simillima proles.

DE

DE

DE PI

De
R
cen
Ton

Accentus

pronuntiatio
vel deijcitur v
partim deijci
immerito qu
arunt.

Res sunt
Circumfle
syllaba, gravi
antepenultim
muntur, gra
cuti nota, è f
atcendit. G

in vocat, quam
ait esse, nesci
cessarij inter u
edes carmine
in immutatum
recto casu legi

erg, simillima

DE PROSODIA.

Ræci τὸ ποσὸν ᾄδασ, Latini Ac-
centus, Tenores, & interdū
Tonos vocant.

Accentus rector est ac moderator
pronuntiationis : eo enim attollitur,
vel deijcitur vox, vel partim attollitur,
partim deijcitur. Vnde ipsum non
immerito quidam vocis animam appel-
larunt.

Accentus tres.

Tres sunt tenores, Acutus, Gravis,
Circumflexus. Acuto attollitur
yllaba, gravi deprimitur, ut Pópulus,
ntepenultima verò & ultima depri-
nuntur, gradatimq; descendunt. A-
cuti nota, è sinistra in dextram oblique
ascendit. Gravis à summo in dextram

P s

obli-

DE

obliquè descendit. Accentu Circumflexo partim attollitur, partim dejectur syllaba, ut Romānus: ejus nota e acuto, & gravi constare: sonus hodie incertus est: siquidem latine lingvæ hodie spiritus, verèq; pronuntiationis ignorant, eodem penitus sono tum acutas, tum flexas voces efferimus.

Acutus in penultima, vel ante penultima locum habet: Circumflexus in penultima tantum: Gravis ubi uterque abest. ~~sc~~

Præceptum I.

N ullius verbi Latini ultima syllaba antore Quintiliano, aut acuta, aut circumflectitur. Quare Pálam, ná, álias, & cætera id genus adverbiorum prima acuta sunt pronuntianda. Ne te moveat quòd ultima à typogravis gravi accentu noventur, id enim tantum fit, ut adverbiorum esse intelligas.

Præceptum II.

Diāi

De
Dilectio unius
aut positio
ut ai. áit, fáx, d

Præ

Dilectio mon
aut positio
ut, ut Mós, rō

Præ

IN dissyllab
positione si
dammodo p
cus, áudit, et
tris. Alio
arma, súror.

IN polysyl
est penultim
fuerit natura
tione, dum
Amicus, aff

Dictio unius syllabæ natura brevis.
aut positione solum longa, acuitur
ut *â*, *âst*, *fâx*, *dûx*.

Præceptum III.

Dictio monosyllaba natura longa,
aut positione simul & natura, flectitur,
ut *Môs*, *rôs*, *lûx*.

Præceptum IIII.

In dissyllabis prior natura longa aut
positione simul & natura, flectitur,
dummodo posterior sit brevis, ut *Cæ-*
tus, *âudit*, *æstus*, *mœstus*, *mâtris*, *frâ-*
ris. Alioquin acuitur, ut *Aëstas*,
crima, *fûror*.

Præceptum V.

In polysyllabis semper observanda
est penultima, quæ flectitur, si longa
fuerit natura, aut natura simul & posi-
tione, dummodo ultima sit brevis: ut
Amicus, *affigit*, *arâtrum*, *palæstra*, *a-*
napæstus

napæstus. Alioquin acuitur, ut Romanos, victores. Marcellus.

Præceptum VI.

IN polysyllabis semper acuitur antepenultima, si penultima sit brevis, ut Dominus, Arcopagus.

De præpositionum tono.

Quintill.
libre. 1.
cap. 5.

PRæpositiones suis casibus præpositæ uno eodemque tenore simul cum nominibus præpositis effertur, ac si una tantum esset vox, ut per, forum, ab eo, ad Deum, præter morem, contra foedus. Vide ut præpositiones gravi tono pronuntientur?

SS SS SS SS SS(?) SS SS SS SS SS SS

DE GRÆCIS VERBIS.

Verba planè græca, græco
accentu pronuntiantur,
ut παραλιπομένων Para-
lipoménon, penultima
acuta, λιθόσπρωι Lithó-
strotos acuta antepenul-
tima, κύριε Kyrie, eadem acuta. ἐλέησον
Eleison verbum est quatuor syllabarum
cujus non ultima, sed antepenultima a-
cuitur.

APPENDIX.

[N Græca lectione si duæ vocales con-
currunt, ne in carmine quidem eli-
ditur prior, nisi in ipsis libris antè extri-
ta per apostrophon fuerit. Quare cùm
κύριε ἐλέησον septem syllabis constet, toti-
démq; vocalibus salvis & integris scri-
batur, nulla prorsus est omittenda.

De Hebraicis vocibus.

QUæ Hebræa omnino sunt, neque Latinitate donata, Hebræo tunc pronuntiantur, ut Amén, Cherubín, Seraphín, quæ acuta extrema, ut ple-
taq; effertur.

EXCEPTIO.

A Bel, Cáin, Lámech, Nóc, Abigáil, Báal, Eden, Ephráta, Eohráim, gómor, Isbóleth, pháse, Sibóleth, & quæ in Ezer, sedec, melec, ai, exeunt, ut Eliézer, Melchisédec, Abimélec, Saráí, Sináí, Abisáí, penultima acuta pronuntiantur. Alia præterea sunt hujus classis, quæ consultò prætermitto.

APPENDIX

QUæ à Græcis & Hebræis ad Latinos defecerunt, Latinorum normam metiendi sunt, ut Idólam, media flexa cum à Græcis εἰδωλον idolon ante penultima acuta pronuntietur.

Sára

ribus. Sára à Latinis priore acuta effertur, quia declinatur ut Musa, cum ab Hebraeis Sára posterior acuat. Sed hæc lactenus.

ACCENTUS variè à veteribus appellatur. Quint. lib. 1. cap. 5. ubi de Barbarismo agit, Adhuc inquit, difficilior observatio est per Tenores, quos quidem ab antiquis dictos tenores comperi: ut videlicet declinatio à Græcis verbo: qui τὸν & dicunt: et Accentus, quos Græci ὑπερωδίας vocant, &c. P. Nigidius Ciceronis aequalis, accentum Voculationem nominat: Tenorem, vero Tonum, more Græcorum, Gellius lib. 13. cap. 24. P. Nigidij verba sunt ex commentariorum Grammaticorum XXIII. hominis in disciplinis doctrinarum omnium præcellentis. Deinde, inquit, voculatio qui poterit pervari, si non sciemus in nominibus, ut Valerius, utrum interrogandi an vocandi sint? Nam interrogandi, secunda syllaba superiore tono est, quàm prima: deinde novissima deijcitur. At in casu vocandi summo tono est prima, deinde gradatim descendunt.

Sic

Sára

Sic quidem Nigidius dici precipit. Si inflexus
 si quis nunc Valerium appellans, in casu vocat
 candi, secundum id præceptum Nigidij acuta sine
 erit primam, non abierit, quin rideatur. ut quid
 Summum autem tonum $\omega\gamma\omega\sigma\omega\delta\iota\alpha$ acuta vocat. I
 dixit: Et quem accentum nos dicitur, Vedo circu
 culationem ppellat. Hactenus Gellius. has mod
 dem in eodem cap. 6. Quas Græci $\omega\gamma\omega\sigma\omega\delta\iota\alpha$ cum fle
 as dicunt, eas veteres docti tum notas vocum fle
 cum, tum moderamenta, tum accentu iunctur
 las, tum vocaliones appellabant. Dicitur inte
 medes lib 2. Accentus dicitur ab accinendo. Id
 quod sit quasi quidam cuiusq. syllaba cantus miscr
 apud Græcos ideo $\omega\gamma\omega\sigma\omega\delta\iota\alpha$ dicitur, quo circum
 $\omega\gamma\omega\sigma\omega\delta\iota\alpha$ $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\iota\varsigma$. Idem Ibidem scripta
 Accentus, quidam fastigia vocaverunt Ennius
 quod capitibus litterarum apponerentur nuntia
 alij tenores, vel tonos appellant: nonnulli sum un
 acumina definire voluerunt. Sunt verbitur.
 tres. Acutus, Gravis, Et qui ex duobus fa
 ctus est, Circumflexus, ex his, acutus, in
 correptis semper interdum, productis syl
 bis versatur: inflexus, in his qua producun
 tur. Gravis autem per se nunquam consiste
 re, in nullo verbo potest, sed in his in quibu
 inflexu

precipit. Si inflexus est, aut acutus, ceteras syllabis ob-
 ns, in casu uinet. Ibidem, Ut nulla vox sine vocali,
 m Nigidiy accenta sine Accentu nulla est; & est accentus,
 quin rideatur quidam rectè putaverunt, velut anima
 et vocat accenta vocis. Idem Diomedes modò inflexum, mo-
 os dicitur, Poò circumflexum accentum vocat, & sylla-
 nus Gellius. Has modò flekti & modò inflekti, modò cir-
 Graci & poò flekti. Gellius lib. 4. cap. 7. verbo cir-
 tumnotas vo umflektiendi, & adverbio, circumflexè, u-
 m accentuunciat. Valerius, inquit, Probus Grammati-
 labant. Dicus inter suam etatem præstanti scientia fu-
 ab accinendo. Is Annibàlem, & Asdrubàlem, & Ha-
 syllaba cantus nil scàrem ita pronuntiabat, ut penúltimam
 dicitur, quò circumflekeret, ut testis est Epistola eius
 Idem Ibiqem scripta ad Marcellum: in qua Plantum &
 vocaverunt Ennium, multòsq; alios veteres eo modo pro-
 apponerentur nuntiasse affirmat: solius tamen Ennii ver-
 lant: nonnullum unum ponit, ex libro qui Scipio inscri-
 t. Sunt verò bitur. Eum versum quadrato numero fa-
 ex duobus factum subiecimus, in quo nisi tertia syllaba
 s, acutus, inde Annibàlis nomine circumflexè ponatur,
 productus syllabus numerus claudus est: Versus Ennii, quem
 quæ producunt dixi, ita est.
 Quapropter Annibàlis copias considerant.
 Probus Inst. Art. eodem verbo usus est, de,
 inflexus

Ergo cum pro causa ponitur, agens: Hæc etiam dicitur
 sanè sola conjunctio contra rationem latinam: anuntiat
 tis ultimam syllabam circumflectit. Quintus rhythmici
 simplex verbum Flectendi: participium acutam
 Flexus, crebrò usurpat, cum de tenoribus monosylla
 git. qui lib. 1. cap. 5. apertissimè docet, nullam acutam
 lius verbi Latini ultimam syllabam acutam erit, ac
 aut flexam esse. Est autem inquit, in pars, prout
 mni voce utiq; acuta sed nunquam plus um longa f
 nec ultima unquam: ideò, in dissyllabis priores, lus
 or. Præterea nunquam in eadem flexa & acuta ultima
 ra, quia eadem flexa ex acuta: Itaq; neutra est, quæ
 claudet vocem latinam. Ea verò, quæ sunt sine q; son
 laba unius, erunt acuta aut flexa, ne sit aliquis sequent
 vox sine acuta Idem l. 12. Sed accentus quoq; acuti si
 cum rigore quodam, tum similitudine ipsa, tur enim
 minus suaves habemus, quia ultima syllaba, ba oxit
 nec acuta unquam excitatur nec flexa circumflectitur
 cumducitur sed in gravem, vel duas graves, ut
 cadit semper Ex his Fabij locis luce meridiana clari
 clarius est, nullum esse verbū latinū sine acuta clausu
 to aut flexo tenore, ut vocant prædominante potius
 Quod verò quidam ajunt, gravem tonum Quintus
 etiam in verbis dominari, ut Fax, neg, syl, bāt ci
 labicum solum esse, seu syllaba accentum, seu
 etiam

agens: Hanc tam dictionis, apertissime contra Quintilianem latinum faciunt: mitto Grammaticorum Cor-
 fectis. Quintus phecum Diomedem, qui hanc ipsam vocem
 participium acutam esse affirmat l. 2 Omnis, inquit, vox
 de tenoribus monosyllaba aliquid significans si brevis est,
 me docet, nuncietur, ut mel, fel, & si positione longa fu-
 llabam acutamrit, acutum scilicet tenorem habebit, ut ars
 em inquit, in oars, pix, nix, fax dux. Si autem natura
 quam plus una longa fuerit, flectetur ut Lux, spes, flos, mos,
 n dissyllabis puros, lis. Atreus, Orpheus & alia, quorum
 dem flexa & acutissima acuitur, merito à Græcis ὀξύτονα, hoc
 e: Itaq, neutri st, quorum ultima acuitur, nominantur,
 ero, quæ sunt sive q, sonum acutum admittunt, etiam si in con-
 xa, ne sit aliquæ quantia, ut vocant, contextus, orationis,
 accentus quoque cuti signum in gravis notam mutetur: audi-
 tudine ipsa, ur enim acutus sonus, non gravis, cum ver-
 ultima syllaba ia oxitona in ipsa orationis cursu enūtiatur:
 nec flexa circum rationem notandi verba, videntur Li-
 vel duas gravebrar ij aliqua opportunitate nobis incognita,
 luce meridiana ucti primum excogitasse. quod si oxijtona in
 latinis sine acut: lausulis duntaxat acuto sono excitanda sunt,
 predominantepotius ὀξύτονα fuerunt appellanda. Certè
 ravem tonum, Quintilianus eos, qui acuto tenore conclude
 Fax, neq, hylāt circum, id in cursu orationis fecisse docet.
 accentum, sed
 etiam

-- quæ circum littora, circum
Pisces scopulos

Item Quantum, Quale comparantes, id sanè nisi in curru orationis fieri non potest, ut Tale est mancipium, quatis est herus. Tanta est turris quantum est mons, Airëus, etate Quintiliani ultima acuta, morè Grecorum pronuntiabatur quem inquit idem l. i. c. 5. nobis juvenibus doctissimi senes acuta prima dicere solebant, ut necessario secunda gravis esset. Perinde ac si diceretur ultima ante acutam in gravem necessario fuisse mutata: agit enim de barbarismo qui Tenore fit, suag, etate barbarissimum fecisse, qui Airëus ultima gravi pro acuta pronuntiassent, quamvis doctissimi senes, superioribus annis ita fuissent locuti. Si quempiam adverbia, pone, flere, unamque ultimam acuta audieris pronuntiantem, ne insci Virgili, ita damnaveris: fuerant enim non modo Grammatici, sed etiam viri docti etate Quintiliani, qui adverbia propter quedam vocum discrimina acuebant dotuerunt extremam syllabam acuta pronuntiandam esse. Cæterum, inquit Quint. l. i. c. 5. Sciam miretur jam quosdam eruditos, nonnullos etiam Grammaticos sic docere, ac loqui, ut propter quedam vocum discrimina, verbum interim acuto sono finiant, ut in illis.

-- quæ circum littora, circum

Pisces scopulos: Ne si gravem posuerint secundam, circum dice videatur, non circumus. Item

Quantum

Quantum, Quale interrogantes, gravi: compa-
nantes, acuto tenore concludunt. Quod tamen
in adverbijis ferè solis, ac pronominiibus vendi-
ant, in cæteris veterem legem sequuntur. Hæc
ille. Pronomina vocat Fabius, more veterum,
Quantus, Qualis.

Deinde, proinde, exinde, si Quintiliano cre-
dimus, mediam acutam habent. Sunt qui pu-
ent antepenultimam acuendam, ne videantur
duæ partes orationis. Probus ut Gellium refert l.
necessario fuisse. c. 7. putavit, Ex adversum, secundam silla-
am: hoc est, antepenultimam habere acutam,
quod una, non duæ essent orationis partes. Quod
quis Probum velit sequi, opus est ut ita antepe-
nultimam corripiat, quod qui fieri possit, vide-
runt qui ejus sententiæ accedunt. Valeri, Ovidi,
Virgili, vocandi casus, pronuntiabant Romani
prima acuta, Nigidij atq; Ciceronis ætate: sed
Quintiliani, Aulus Gellius, cæterisq; ejus æquales penultimam
cum discrimina acuebant. Vide Gell. lib. 13. cap. 24. Mutatur
tag, accentus ratio progrediente tempore, nemòq;
Sciò niretur si hodie Ambrosi, Gregori, Gervasi, Prota-
si, eadem penultima longa efferunt viri p̃j.

Areopagus ἀγορὰ πύργος penultimam ha-
bet brevem: πύργος enim, hoc est collis locusq;
dictus, unde hoc nomen componitur, priorem cor-
ripit: neg, enim ex, pagus, vocabulo latino copu-
latur, cujus prior producit. lib. 1. Epigr. èt

ἄμπελον, τίς σε πᾶν ὁ δούρειος ἄνθρωπος
 ἐξέθρεψεν: Euripides ubi Minerva Orestem
 à Furijs in Areopago de cade matris accusatum,
 se absolutum alloquitur.

γνώμησ' δικαίως οὐκ ἐκ' ὧσ' αὐτὸς σε
 καὶ πείν' Ἀρφοῖς ἐν πόντοισι ψέξῃς ἴσως;
 κείνας Οἴετ'.

Versus est senarius Iambicus: πᾶγον
 quartum locum obtinet, qui necessario est Iambus.
 Ne verò putes πᾶγον significare vicum areo-
 pagum, audi eundem poetam in eadem Tragedia
 ubi sorori Iphigenie narrat Orestes, quemadmodum
 in Areopagum venerit, ibig, a Furijs fuerit accu-
 satum testimoniis, Apollinis à Pallade absolutum.

ὥσ' εἰς ἄρε' ὄχλον ἦκεν ἐς δίκην

τ' ἔσ' ην Postquam ad Martium collem
 venit, &c. ὄχ' ὄχ' tumultum seu collem, non
 pagum aut vicum significat. Itaq; ἄρε' ὄ-
 χ' ὄχ', & ἄρε' πᾶν ὄχ' idem prorsus signifi-
 cat. Pausanias in Atticis, Hesychius, Suidas
 Magnum Etymologicum docent Areopagum
 in loco edito fuisse: Suidas ἐν λήθῃ de ἄρε' ὄ-
 πᾶν ὄχ' ὅτι ἐν τῷ πᾶν ὄχ' ἐστὶ καὶ ἐν ὁ δὲ δικα-
 στήριον ἄρε' ὄχ', ἐπεὶ τὰ φωνικά διδάξει ὁ δὲ ἄ-
 ρης ὅτι τῶν φόνων Utriusq; vocabuli rationem
 explicat, πᾶγον pagon ait dictum fuisse, quod

in loco edito esset forum: πᾶν ὅτι enim
 collis seu tumulus est: Martium verò quod
 capitalia gravioraq; judicia in eo exerceren-
 tur, & de cadibus, quibus praeest Mars, ab
 Arcopagitis judicaretur, Addit idem mul-
 tiq; alij, vel Martium fuisse appellatum,
 quod Mars primus interfecto Neptuni filio,
 accusatus ibidem causam dixerit. Quod
 Varroni, ut refert D. Aug. lib. 18. de Civit.
 Dei cap. 10. non probatur, ne deos suos tra-
 ducere videatur, Gracini inspectant penul-
 timam ut Latini: sapissime enim acuitur
 cum sit brevis, ut Ανδρέας, μαρία, Φιλοσο-
 φία, Andreas, Maria, Philosophia: quàm
 rationem pronuntiandi sequuntur Latini,
 cum ea vel longo usu recepta est, vel aures
 eorum offendit, quibus cum vivunt. Malunt
 enim Gracorum more pronuntiare, quàm
 nova pronuntiatione, amicorum aut piorum
 hominum aures offendere. Quare caden-
 dum est, ne decipiamur graco tono. Etsi e-
 nim rectè verbi causa graco ritu Μαρία,
 Ανδreas penultima acuta efferuntur, bar-
 barismus tamen fiet si in carmine penultima
 producat: aliud enim est quantitas syl-
 la-

b.2, aliud accentus: quantitas in longitudine
 & brevitate syllaba posita est: accentus in
 moderanda voce, ac pronuntiatione ver-
 satur. Sunt qui Andream per æ, à Græci
 putent scribendum, ego in correctissimis li-
 bris per æ, semper memini legisse. Si cui o-
 tium fuerit colligat litterarum ordine om-
 nia Hebræa (quæ non ita multa sunt) quo-
 rum penultima acuitur: atq; deinde in
 universum præcipiat, cetera omnia
 extrema acutâ esse pro-
 nuntianda.

FINIS.

I.
in longitudine
accentus in
iatione ver
er a. à Graci
rectis his li
Se. Si cui o
m ordine om
ta sunt) quo
tq. deinde in
era omnia
pro.

Joannes de re her
Bin ich yn wandeln yn dem
Lind der fien ich in dem
Gard passir ist mein a. der
Darm b. schrei bn ich so machne
Dertintu ist mein samnd
schrei bn ich mein n. h. h. h.
nach dem die fudm ist mein
fluck Darm b. linn ich so h. h. h.
Aano Domine X 132

